ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமத்தயக்ரீவபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதை: கவிதார்க்
கிககேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:
ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:
அநுக்ருஹீதம்

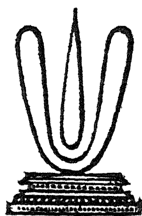
* ஸ ச் ச ரி த் ர ர க் ஷா * ॥

ப்ராக்ருதவ்யாகரணபஞ்சிகை: தைவ்யாவஸூரிவர்ய
தேஶிகாசார்யைர்விரசிதயா
ப்ராக்ருதப்ரக்ரியாப்ரவ்யாக்யயா
ஶிஷ்யை: ரங்கநாயகாசார்யைர்விரசிதயா
மணிப்ரவாளவ்யாக்யயா ச
ஶ்ரீகௌஶிககுலதிலகவேதாந்தஶதக்ரது
ஶ்ரீகுமாரதாததேஶிகஸந்ததிஸமுத்பூத
ஶ்ரீராகவாசார்யதநுபவேந
ஶ்ரீதாதாசார்யேண விரசிதயா வ்யாக்யயா ச ஸாகம்

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிஶதீகரணதக்ஷேண
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீதாதாசார்யேண
ஶ்ரீ கா ம் ஸ வே ரே ண
ரா. ஸுந்தரராஜாசார்யஸ்ய
“ ஶோபநவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்”
முத்ரிதம் ப்ரகாஶிதஞ்ச ॥

ஸாதாரண௵ சித்திரைமீ
1911௵ எப்பிரல்மீ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌶𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

𑌮𑍂 ॥ 𑌣𑌮𑌹 𑌤𑌿𑌅𑌸𑌾𑌣 𑌣𑌾𑌹𑌂
𑌸𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌾𑌣 𑌅𑌚𑍍𑌚𑍁𑌅𑌂 𑌥𑌿𑌰𑌜𑍋𑌇𑌂 ।
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌣𑌇𑌤𑌡𑌤𑍀𑌰𑌂
𑌅𑌹𑌿𑌂𑌦𑌣𑌅𑌰𑍋𑌸𑌹𑌾𑌅𑌲𑌮𑍇𑌕𑍍𑌕𑌗𑌇𑌂𑌦𑌂 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

(𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌨𑌮𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌂 ।
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌨𑌦𑍀𑌤𑌟𑌤𑍀𑌰𑌂
𑌅𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌗𑌰𑍌𑌷𑌧𑌾𑌚𑌲𑍈𑌕𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 ॥

* 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥ *

𑌣𑌮𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 “𑌣𑌮𑌵𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌵𑌕𑍇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇” 𑌇𑌤𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 “𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵, 𑌨𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌣𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃

[illegible]

[illegible] ॥௧॥

———(*)———

* 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌶𑌤𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 *

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

ஶாந்த்யுத்தமைத்ய நைந ஸவர்ஹாஷாஸ்வதேஜோஸ்யம் ப்ரகாஶயதி தத்வம், ஸ்ரீஶங்கரக்ருஷ்ணாதிஸிருநந்ருதம் நாயிகாநாயக ஸாவம் வ்யஞ்ஜயந்நபி தத்வா ப்ராக்ருதஶாஷாரவநாத்மக ஸுப்ரபாதஶதகாவ்யம் ப்ரபந்தம்விகீர்ஷ்யு, ஆதௌ ஸர்வஜநாஸ ஸதேராஸ்ய ஸர்வார்த்தகதேவநாயகாஸ்ய ஸ்ரீப்ரயார்த்தஸ்ய தேஜோவிராஜ்ய தேவமூர்த்திஷு ஹரவதர்ஷயதிவ்ய ராணாரவிந்தயோ: ப்ரணாமம் தநோதி வதந்து. “ஶ்ரீநாதஸ்யாபாதாம் நிதேஸஸோவாஸிதந்தவம்” இத்யா ஶிராஹ்யந்யாஸ ப்ரபாதலக்ஷணமேவைந “ஸம்ஜராதா ரயாதாநாம் நிர்வாபயதாதநாம் । ஐவர்ஜாம்ஜாந்ஸ்வதாம்வெவ விநிவாலோ நவித்ருதே” இதிஸாஸ்த்ரநஸாரது வஸ்துநி தேஸோஸர்வம் நஸ்யாதுவ ஸம்ஜராதி ॥ நதேதி ॥

(ஶரதநீதபதமோயம்) ஶரந்நத்யா: தீரஸ்தாவிந்துஸாரா ஹவதாவஸம், தாவிந்துஸவ தேவகாஞ்சிதித்ரயுத: (ஸ்ரீம்ஜ நஶராஷயாவமேவஶஜேம்ஜ) ஸ்ரீம்ஜநஶஷ்வவிஜ்யநாஙஷ:, ஔஷயாவம:= ஓஷயிவவுக:, தஸ்தவதக:= வதவா:, ஶஜேம்ஜ:= ஸ்ரீஜ:, தம் விஶேஷணமயேந தோகாநந்தஹாய ஸ்வயாந்நா வதரணாஸ்வஸாமந்யம் தேநவ ஸவ்யாஸிகஷ்ய தேஜ்யாதிகேஹவக:. (திஶாநாம்) திஶா:= விபாயா:, “திஶாவிபாஸாரா:” இத்யமர:. திஸ: ஶாரா = ஸ்வ: ஶுர: பாரஶ்யளமரயவநாநி, ஜநுஸ்தாவஸயோபாயோஷாம் தேதிஶா:. யதா, “திஶவலீமாணமயோ யேஷாதிதி, வ ஹாவீ ஹன ஸம்வெய்யேதி” தி ப்ரஸ்தய:. தேஷாம் (நாயம்) தேவநாயம், ஶவவஞ்சித்யய:. “தேவதேதாஸிஷ்கஸ்ய ஸ்வாயாஸாமேர:க்தாதமேர: । வதிஸ்ஜிதேவாநாம் நாயகோஸி நஸம்ஶய:” இத்யுக்தேஷ வாராமஹாதேர். “தவேதநவதாநாம் வாரணேதேவத” ஜிதிஶ்ருதி:. ஸதேந “தஸ்ராணாவாரம் மேஹஸ்ராதிஸவேஶ்ராகம் தேவாத்யதே. தே

𑌨𑌚 "𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍, 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 (𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂) 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 (𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 । 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌮" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂 "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍀𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌂𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌚𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌯𑌸𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍇𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌸𑍁𑌖𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 (𑌸𑌵𑍃𑌤𑌂) 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌕𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 "𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 । "𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃, 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 । 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌂, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌕𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 "𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍 । 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌵𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑍇𑌨 "𑌨𑌮𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌮𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌤𑌯𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீவாஸதேவீஸரோஜ ஸஹ்ருதி ஸ்திதா தேஹா ஸர்வாஸ வாணீம்
வ்யாகர்த்ரே தத்வதர்ஸிநே ஸ்ரீநிவாஸ கரீஹா॥
"வாக்யாக்யாஹ்ருதிவர்ஷிணோ யோகக்ஷேமா யக்ஷிவய நம:"
என்கிறபடியே இளையபெருமாளைப்போலே வாக்யாஹ் ஸஹ வகஸ்திமேலிட்டு, ஆழ்வாரைப்போலே ஸஹவர்ஷம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மேகவர்த்த் தேஹான வேதாந்ததேசிகர், ஸஹவக்யாநத்துக்குத் திருவஹீந்த்ரபுரத்தை வஸதேசமாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, அவ்வூரிலே எழுந்தருளி தேவநாயகனைத்தொழுது, ஒளஷதாசலத்தில் த்யானித்துக்கொண்டிருக்க, தேவநாயகன் ஸ்வஸேவையைத் தம்முடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்களை விஶதமாகவிவர் அநுபவிக்கலாம்படி காட்டியருள அதைக்கண்டு அநுபவித்து அவ்வநுபவபரிவாஹமாக தேவநாயகபஞ்சாஶத் என்கிற ப்ரபந்தத்தாலே ஸ்துதித்தார். அதில், "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்று இத்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை அழித்து பெண்ணுடை உடுப்பிவிக்கும்படியான ஸௌந்தர்ய த்தின் பெருமை ஶ்ருங்கார நாயிகாபாவம் ப்ராப்தரானார். எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தையழித்து பெண்ணுடையுடுத்தும்படியிறேயத்தலையில் பரத்வாதிகளிருக்கும்படி. "பாணௌ வேதம் க்ஷௌ ஸாயகௌ தஸநம் பலம் ! யாதவாநாம் ஸ்த்ரீவேஷம் பும்ஸாம் தநஸாயக:" என்று ஓர் கவியின் வடிவழகு பெண்களை யாணுடைவுடுத்தினதென்றால் இங்கு சொல்லவேண்டாவிறே. "நின்வடிவழகுமறவாதார்" என்னக்கடவதிறே. இவர் ஶ்ருங்காரநாயிகாபாவம் ப்ராப்தரானாரென்பது "ஸ்ரீமத்வம்ஶ விதத * ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்ருதிராமவதீதிதே" என்றும், "வேதாந்தமுகுந்தஸுஜாதரே வேகவத்காஞ்சிவே கிதஸம்பந்நிவேஶித் தே * கணேதாஹ்நீவதி தேவவேதக்வீயே" என்றும், "ஸுஜா நம்ஷ்ட்ரீவிஷ: * ஸுகஸ்பாஸஹிதோ த்ருஸம்பரிஷ்ய தேய:" என்றும், ஶ்லோகங்களாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. "ஸ்ரீமத்வம்ஶ விதயவநவாரிஜாதரோஹிதயோஷித் நந்தஹேதத்வநாய ! வம்ஶநஸம்வதிநாவதிஷேவிதகே ஸ்ரீம்பாயாஸம்ஸ்ருதி

ராமவதீதிசேது" என்கிற ச்லோகத்தாலே இவர் ஸீதா
வமடைந்தாரென்பது வ்யக்தமாகிறது. "செங்கனிவாயொன்றினோ
டுஞ்செல்கின்றதென்னெஞ்சமே" என்று ஆழ்வாரைப்போலேயிவர்
பராவஸ்தாதியுக்தியிலீடுபட்டு இவ்வர்த்தத்தை அநுபவித்தார். அ
வ்வநுபவம் தானும் அவனை நெறிகெட அநுபவித்தாலல்லது ப
ரிக்கவொண்ணாத அவஸ்தைக்குடலாயிற்று, அது கிடையாமையா
லே மிகவும் அவஸந்நராய் கிடந்து துடித்து "நிவேதயத மாம் க்ஷி
ப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்" என்று விபீஷணாழ்வான் பரகதஸ்வ
மாகப் பெருமாளைச்சரணம் புகுந்தாப்போலே, இவரும் ஆசா
ர்யாதிபரகதமுகமாக சரணம் புகுகிறார் அச்யுதசதகத்தில்.
அப்போது தாமான தன்மையைப் பெரும்பாலும் மறந்து பக்தி
பரதந்த்ரமான நாயிகாபாவமே தலையெடுத்து "ஸ்த்ரீணாம் ப்ரா
க்ருதமிதி" என்கிறபடியே ஸ்த்ரீகளுக்கு அஸாதாரணமான
ப்ராக்ருதபாஷையாலே பேசுகிறார். நாயிகாபாவம் ப்ராப்த
ராய் பேசும்போது ஸம்பாவமுமுண்டு. "ஸம்பாவோ நைஜோ"
என்று ஸம்ப்ரதாயமாக நிதர்சிக்கையாலே இப்ப்ரபந்தத்திலிவ
ருக்கு இரண்டு பாவமும் ஸமமாகவோடுகிறதென்று கருத்து.
இதுக்கு அடுத்த மேல்ப்ரபந்தமான மும்மணிக்கோவையில்
"ஆர்க்குங்கருணைபொழிவான்" இத்யாதிபாட்டுக்களில் ஸம்பாவ
ங்கலசாமல் விரஹிணிப்பேச்சாலே "பொழிவாரநங்கர்தம் பூங்க
ரும் புந்தியபூமழையே" என்று ஜலதரம் தனக்கு அஸாதாரணமான
உபரோதத்தில் புஷ்பபாணங்களை ஸமாநம்பண்ணி
மழைபெய்தாப்போலே யென்மேலே வர்ஷிக்கிறானென்று பேசுகி
றார். அச்யுதசதகத்துக்கு மேல்ப்ரபந்தம் மும்மணிக்கோவை
யென்பதை "சிந்தைகவர் பிராகிருதநூறுகூறிச்செந்தமிழ் மும்ம
ணிக்கோவைச்செறியச்சேர்த்து" என்று தாமேயருளிச்செய்தார்
"நமோ" இத்யாதிச்லோகம் அந்யாபதேசத்தில் பக்ஷிமுதலியவைக
ளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ஸ்வாபதேசத்தில் ஆசா
ர்யாதிகளான பரகர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறதாகவுமிருக்கி
றது. இப்படி ஸ்த்ரீபாவம் ப்ராப்தமானதென்பதும் பரகர்களைப்பற்

றினரென்பதும் நிகமநத்தில் “நதஸத்யவக்ஷணாநீதஸம்பத்தி ராதஸு ப்ரதிஜ்ஞாபாரப்ரவந்தவ: । ஹவிஷ்யத்ப்ரஸவஸம்பாதஸாரஜஸ பாம் பஹுமானஸம்ப்ருதி ஜநவிஜ்ஞாபிதம்” என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஸூசிதமாகிறது. அஸ்யாயம்:, வேடுவச்சேரியில் வளர்ந்த ராஜகுமாரனை ஸம்ப்ருதி முதலானவர்கள் வ்யாஜஸம்பந்தத்தைக் கழித்து ராஜாவுக்கு விஜ்ஞாபனம்பண்ணி ராஜாவும் ஹ்ருஷ்டனாய் ஸம்ப்ருதியை அடையுமாப்போலேயும், யதா ஸ்நேஹபூர்வகமாக ஸம்பந்தவா னவஸ்தையை வரன் அடையுமாப்போலேயும் என்னை நீயடையவே ணும் என்கிறார். ராஜகுமாரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸம்பந்தத்தோடே “ஹவிஷ்யத்ப்ரஸவஸம்பாதஸாரஜஸ” என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸ்நேஹத்தையும் ஸம்பந்தமுண்டென்பதையும், “ஸம்ப்ருதி ஜநவிஜ்ஞாபிதம்” என்கிறத்தாலே தார்ஷ்டாந்திகத்தில் வடகலை முன்னிட்டாரென்பதையும் கண்டுகொள்வது.

(1)

பதம்.	உரை
திஅஸாணம்	தேவர்களுக்கு
ணாஹம்	நாதனையும்
அஹிந்தஉர ஓஸஹிஸேல மஜ்ஜஅம்	அஹீந்த்ரபுரத்திலிருக்கும் ஓஷதிபர்வதத்தில் முக்யமாக விஹாரம் பண்ணும்படியான யானை ச்ரேஷ்டம் போன்றவனையும்
தாஸாணம்	அடியார்கள் விஷயத்தில்
ஸச்சம்	ஸத்யஸங்கல்பனையும்
அச்சுஅம்	அடியார்களையொருபடியும் கைவிடாதவனையும்.
திர ஜோஇஸம்	ஸ்திரமான காந்தியையுடையவனையும்
கருடணஈ தட தமாலம்	கருடநதியினுடைய கரையிலிருக்கிற தமாலவ்ருக்ஷம்போன்றவனையுமுள்ள பகவானை
ணமஹ	[எனக்காக] வணங்குங்கோள்

நகேதி ! உத்தரார்த்தத்தில் தேவநாயகனோடே கலந்துபிரி ந்தாளொரு பிராட்டி, தன் முன்னே வர்த்திக்கிற சில குருகுகளை நோக்கி, எனக்காக தேவநாயகனைத்தொழுது என் தசையை யறிவியுங்கோளென்று "நகேத" இத்யாதியாலே சொல்லுகிறாளெ ன்று கருத்து. ஆழ்வாரும் ஹம்ஸசுகமாரிகாதிகளைத் தூதுவிட் டார். மேகஸந்தேச ஹம்ஸஸந்தேச கோகிலஸந்தேசாதிகளி லும் திர்யக்குகளுக்கு தௌத்யத்தைக்கண்டுகொள்வது. பூர்வார்த்தத்தில் ஸூர்யாதிகளையும் உத்தரார்த்தத்தில் பக்ஷ்யாதிகளையும் ஸம்போ திக்கைக்காக "நகேத" என்கிறதற்கு ஸம்போத்யத்தை யின் னதென்று சொல்லாமல் பொதுவிலேயருளிச்செய்தது. வாநரவீர முதலிகள் வ்யூஹம் வ்யூஹங்களாய்க்கொண்டு பெருமாள் கார்ய த்தை ஸாதித்தாப்போலே பக்ஷிக்கூட்டங்களும் நம்கார்யத்தை ஸாதிக்குமென்று நினைத்து "வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயுங் குருகினங்காள்" என்று பக்ஷிவ்யூஹங்களை ஆழ்வார் தூதப்ரே ஷணம் பண்ணினாப்போலே, இவரும் பக்ஷிக்கூட்டங்களை ப்ரே ஷணம் பண்ணுகிறாரென்று "நகேத" என்கிற பஹுவசநத்தா லே ஸூசிதம். பூர்வார்த்தத்தில் "வேதம் வல்லார்களைக்கொ ண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம்பணிந்து" என்கிறபடியே வேதவேதாந்தபாரகர்களான ஸூர்யாதிஸமாநர்கள் "வருவார் செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த" என்கிறபடியே அஹீந்த்ரபுரத் தில் தேவநாயகனை ஸேவித்துவருவாரும் செல்வாருமாயிருக்க, அவர்களைக்கண்டு ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றபடி, "தேவிகாஸ்ஸந்து தேவதா:" என்னக்கடவதிறே. "கமலநன்மலர்த்தேறலருந்தி யின் னிசை முரன்றெழுமளிகுலம் பொதுளியம் பொழிலூடேசெருந்தி நாண்மலர்சென்றணைந்துழிதருதிருவயிந்திரபுரமே" என்று அஹீ ந்த்ரபுரத்தில் ப்ரமரங்கள் கமலமதுவைப் பாநம்பண்ணி மதோ ந்மத்தங்களாய் ஜ்ஜங்காரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதுகளென்பதற்கு "மெலியப்புகுந்திசைபாடியாடியுழிதரக்கண்டோம்" என்கிறபடியே தேவநாயகனுடைய ஸந்நிதிதமாகிய தாஸ்யாதிகுணகாந ப்ரவணராகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஜகத்தெல்லாம்

நிறைந்து அவனுடைய ஸ்ரீபாத ஸ்பர்சத்தால் ஸகலவிஷயங்க ளைப்பாடியாடி வர்த்திக்கிறார்களென்று ஸாவசேஷமாக வ்யாக்யா நம் பண்ணினார்கள். அநந்யாவசேஷத்தில், கண்ணன் தூதுபோ னது காரியமாகாமலும் ராமாவதாரத்தில் திருவடிக்கள் தூதுபோனது காரியமாகையாலும், பாட்டில்சொன்ன வண்டு களையே தூதாகக்கல்ப்பித்தாரென்றும், ஸாவசேஷத்தில் ஷட்பத ப்ரதிபந்தகர்களான ஸூர்யாதிஸாதகர்களை வண்டுகளாக கூறி த் தாரென்றும் ஹ்ருதயம். பின்னும், இவரும் தன்முன்னே ஸாதகர் கள் வர்த்திக்கிறார்களென்பதை "ஜீவநதீர்த்தஸஹஸ்ராணாம் அநந்தஸஹஸ்ர ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும்" என்று தாமே மேலேயருளிச்செய்தார். இப்படியாகில் "ஸ ஹ்ருதயஷ்டிக்ருதந்யாயத்தா லே உத்க்ருஷ்டர்களான பரமபதக்களை நிக்ருஷ்டமான திர்யக்காதிக ளாக பாவிக்கலாமோவென்னில்; சக்ரவர்த்திகள் ஒருவரோடே மற்றொருவர் கலந்து வார்த்தைசொல்லிக்கொள்ளலாமத்தனைபோ க்கி நீசனான ஸேவாதிகள் ராஜாவோடேகலந்து வார்த்தைசொல் லுகை ஈடல்லாதாப்போலே அதிநிஹீனனான நான் உத்க்ருஷ்டர்க ளான ஸூர்யாதிகளோடே கலந்து வார்த்தை சொல்லுகை ஈட ல்லை, நமக்கு ஸத்ருசமான வஸ்து திர்யக்குக்களேயென்று நினை த்து அதுகளைக் குறித்துச்சொல்லுகிறார். இது கேட்டவாயாதி திகள் ஐயோ! நம்மைச்சொல்லமாட்டாமல் திர்யக்கின்காலில் விழுகிறாளென்று உபாதிஹ்ருதயர்களாய்க்கொண்டு இவன் கா ரியங்களெல்லாவற்றையும் செய்துகொடுப்பர்களென்று ஹ்ருதயம். இப்படியே ஸமஷ்டிவ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்தார்கள்.

நாசெதி॥ (நாக) தேவதைதி ஸர்வாதாரம் [பரமம்] தே வதாந்தரங்கள் ஒருவரையும் தலைவணங்காமலிருக்கிற நீங்கள் தே வம் நாக, அவனை வணங்குகிறது உங்களுக்கு ஸ்ரீபதவ்யா பதமாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே தேவர்களும்வணங்கவேணும். அவன் ஸந்நிதியில் தேவர் நீங்கள்வணங்கி யென்றுசொல்லையறிவிக்க வேணுமென்கையிலே வாக்யார்த்தம். "பாதங்கைதொழுதப

ணியீர், கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர்" என்று ஆழ்வார் சொன்னாப்போ லே சொல்லுகிறார். பிராட்டியிடத்தில் நின்றும் வந்தோமென்று திம்மாக்குக்கொள்ளாதே வணங்கிச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. "ப்ரயாணகாலே ராஜாநம் யதா தேவ உபாஸதே" என்று ராஜாவிடத்திலும் தேம்பிடித்த கஜத்தினிடத்திலும் நடுங்கிவதிருக்கவேணுமாப்போலே அவனிடத்தில் நடுங்கிவதிருக்கவேணுமிறே. (திருப்பாணாழ்வார்) அவன் தேவர்களுக்குங்கூட ராஜாவிறே. (ஔஷதயாலயமேகஜேந்த்ரம்) ஸாக்ஷிக்குக்கட்டுப்பட்ட கஜம்போலன்றிக்கே, மலைக்காட்டில் ஸ்வைரவிஹாரம்பண்ணும்படியான கஜமிறே; இப்படிப்பட்டவன் ஸந்நிதியில் நீங்கள் வணங்கி கைகூப்பிச்சொல்ல வேணுமென்றபடி. இப்படியவனுடைய ப்ராபல்யமிருக்குமாகில் நம்மையவன் அங்கீகரிப்பனோவென்னில்; (உபாஸநாஸக்தம்) "யேயதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம், ஸர்வஶ: ஸர்வதஶ்ச" என்று சொன்னவன் "ப்ராஹ்மணோ ஹ்யாவிஶேஷத:" என்கிறபடியே உபாஸகர்கள் விஷயத்தில் ஒருபடிக்கும் ஸத்யம்தப்பான், நம்மை அங்கீகரிப்பன். ஆழ்வார் அஞ்சிறைமடநாராய் முதலியவைகளில் அவயவ ஸௌகுமார்யாதிகுணங்களைப்பற்றாசாகக்கொண்டு உத்தேஶ்யத்வேஷணம் பண்ணினாப்போலே, இவரும் நகஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைப்பற்றாசாகக்கொண்டு உத்தேஶ்யத்வேஷணம் பண்ணுகிறாரென்றபடி. பின்னும், நீங்கள் கிட்டினால் கைவிடானென்கிறார் (அஷ்டஶ்லோகம்) நவ்யாஸ்ய தீதர்ஶ்யதேஶ:, குஶயித்தாலொருபடிக்கும் கைவிடான் (ஸ்ரீரங்கநாதஸ்தோத்ரம்) "இழைகள் சோதிச்செந்தாமரைகள் பிராணிருந்தமைகாட்டினீர்" என்கிறபடியே குஹாரணஜ்யோதிஸ்ஸும் விஹாரஜ்யோதிஸ்ஸும் ஸ்திரமாயிருக்கும். காலவிஶேஷத்தில் உதிர்ந்த்ர்த்தயடையும்படியான லோகத்திலுள்ள குஹாரணகாந்தியும் விஹாரகாந்தியும் போலன்றிக்கே ஸ்திரகாந்தியாகவிருக்குமென்றபடி. "கல்பே ஸூர்யஸஹஸ்ரபாஸ்வரஸ்ய ஸர்வதோ ஜ்யோதிஷி" என்று ஸர்வதேஜஸ்ஸுக்களும் ஸர்வேஶ்வரன் முன்னே வஶ்ஶ்யாதப்போலேயன்றோ இவன் முன்னேயிருப்பது. தோன்றிமாயாநின்றுள்ள மின்னல்போலன்றிக்கே ஸ்திரமானஜ்யோ

திவ்யமைப்புடையவனென்னவுமாம். இத்தை சுலாயாரணமான அடையாளமாகக் கண்டுகொள்ளுங்கோளென்றபடி. ஆனால் ஸூர்யாதிகள் போலே உத்தேஜஸ்ஸாகவிருப்பனோவென்னில்; தமாலவ்ருக்ஷம்போலே ஸ்யாமளனாகவிருப்பனென்கிறார் (ஸர்வகந்தத்வாதிரம்) ஜலஸம்ருத்தியில்லாத வ்ருக்ஷத்திலுண்டான தமாலவ்ருக்ஷம்போலன்றிக்கே ஸர்வகந்தத்திலுண்டான தமாலவ்ருக்ஷமாகவேயிருக்கிறான். தமாலவ்ருக்ஷம்போலே கண்களுக்கு ஸர்வாவஹனாயிருக்கிறானென்றபடி. "ச்யாமளாங்கோரகோமளம்" என்று சொல்லப்பட்டவன் கிடீர் "வெளாவைகஹீ யஜமாநே"என்றுசொல்லப்பட்டான். இப்படிப்பட்டவனை எங்கே கண்டுதேடுவோமென்னில்; (சுலீரெவர்நமாளஷயாவமெளகமஜென்றர) திருநாடு திருப்பாற்கடல் திருமலைமுதலானவிடங்கள் தேடிப்போகவேண்டா, நடுநாடான சுலீரங்கவாஸத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறான். எல்லாரும் காணாம்படி மலைமேலேயெழுந்தருளியிருக்கிறான். "மருந்தேநங்கள்போக மகிழ்ச்சிக்கெ"ன்று தான் ஸாதம் ஸம்ஸாரவ்யாயிக்கு மருந்தாகவிருப்பதன்றிக்கே இருப்பிடமான மலையும் ஔஷயாவமாயிருக்கும். "மஜென்றர" என்று சொன்னத்தாலே ஜிதரிவார்வாய்க்கொண்டு ஸஹவிஹாரத்தைச்சொன்னபடி. பிராட்டி யநஹநாதிகளாலே வீரகுத்திலீடுபட்டாப்போலே இவரும் வீரகுத்திலீடுபட்டபடி. இப்படி மஜமென்று சொன்னத்தாலேயும் ஸீஹாவம் வாவராணரென்பது ஸூசிதமாகிறது; எங்ஙனேயென்னில்; திருமங்கையாழ்வார் ஸீஹாவம் வாவராய் "வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ" என்று நாயகனைக்களிறென்றார். களிறென்று வாரஷமஜம். நம்மாழ்வாரும் ஸீஹாவம் வாவராய் திருவிருத்தத்தில் "களிர் வினவிநிற்றீர்" என்று நாயகனைக் களிறென்றார். ஆண்டாளும் "களிறென்றானொன்கைபற்றித்தீவலஞ்செய்யக்கனக்கண்டேன்" என்று நாயகனைக்களிறென்றாள். இப்படி மஜகெடீ சொன்னத்தாலேயே தேவநாயகவஞ்சாமத்துக்கு அடுத்த வஸ்வம் சுவ்யாக்யாநகமென்று ஸூசிதமாகிறது. தேவநாயகவஞ்சாமத்தில் நிமநந்தில் "ஸர்வஸ்மிநந்

வெமாயஷவஸ்தீவஜீவ ரு" என்று மஜகெவந சொல்லப்பட்டவனை ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் ஶ்லோகத்தில் "மஜெஜ்ஞம்" என்று சொன்னத் தாலே ஸூசிதமாகலாமிறே. "தம் ஹ்யதவக்ஷதே" என்று வ்யாக்யாந ஸூத்ரத்தில் ஷஷ்டீ ஸமாஸத்தாலே சொல் லப்பட்டவனைக் குறித்து "அயாதோ ஹஜிஜ்ஞாஸா" என்று வ்யா ஸாஸூத்ரத்தில் ஷஷ்டீ ஸமாஸத்தாலே சொன்ன தைக்கொண்டு வெணகூராஸ்யம் ஸாயிக்கப்பட்டதிறே. இப்படி "ஊயயும் நஶத" என்கிறது "ஊம் திஜநவிஜ்ஞாவிதம்" என்கிறத்தோ டே ஸகக்ஷணமாய்க்கொண்டு எனக்காக நஶநம்பண்ணி விஜ்ஞாப நம் செய்யவேணுமென்கிற அர்த்தைச்சொல்லுகிறது. இது ஸ்வா பதேஶத்துக்கும் அந்யாபதேஶத்துக்கும் ஸமாநம். ஸ்வாபதே ஶத்தில் "நஶத" என்கிறதற்கு வ்யுத்பத்தியில் தாத்வர்த்தமாகும்பொ ழுது ஊயயும் நஶத, என்னுடைய ஸூரத்தை நீங்கள் ஸவேதூ ஞ்செய்யவேணுமென்றபடி. அப்போது "மிக்ஷிவெத்ரஷ்டிவாமதி நிர்வாணெணஸயிநாயகாராணிகெ: । தாம்ஸ்தவஷ்ருஷ்டாவலீ யாஜ்ஞஹ்ருதம் ந தஸத்ரு ஹரஸ்வாதெநாஹரம்" என்கிற நிமஶந வ்யாக்யாஶ்லோகத்தோடே ஸகக்ஷணமாய்க்கொண்டு ஸூவாயார்நாஷ்டி தஹாநரஸத்தில் தாத்வர்த்தம் ॥ ॥கஎ॥

௧௯ ॥ கிஜ்ஞரஸஞ யாராம் தாஹ,
ஸகஞ்ஹாரெஹிணி விஶாஸவரஷிதிஶரா ।
ஹணிக்ரு பாவெணா ஊஷ
வஜ்ஞரஸாகஜவிஜம்வ காணஉவஸாகம் ॥

பாடா ॥ கிஜ்ஞரஸதரு ஸ்தாதிஸ்த்வ
ஸ்வயம்ஹரெஹிநீவிஶாஸவ்ராஹ்ருதிஶயீ ।
ஹணிதா வாரெஶ ஊயா
வஜ்ஞரஸாகஜ்ஷிதஜிவகரோதாவ்யஸாஜும் ॥௨॥

[illegible] ॥२॥

(2)

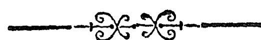
பதம்	உரை
हे किंकरसत्य !	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
तव	தேவரீர் விஷயமான
ब्रह्म-	பிரமனுடைய
वधू-	பார்யையான ஸரஸ்வதியினுடைய
विलास-	விளையாட்டிலே வந்த
वाग्रूपिणी	வாக்ரூபமான [ப்ராக்ருதபாஷா ரூபமானவென்றபடி]
स्तुतिः	ஸ்தோத்திரமானது
बालेन	குழந்தை போன்றவனான
मया	அடியேனால்
भणिता	சொல்லப்பட்டதாய்க்கொண்டு

பஞ்ஜரஸ்த	கூட்டிலிருக்கும் கிளிப்பிள்ளையினுடைய
ஜல்பிதவத்	வார்த்தைபோல
ப்ரஸாதம்	(தேவரீருக்கு) ஸந்தோஷத்தை
கரோது	உண்டுபண்ணட்டும்

ஓ—வ்யா ॥ சதுர்த்தச்லோகத்தில் கீழ்ச்லோகத்தில் பரோக்ஷத்தாலே ஸ்துதியைச்சொன்னார். இந்த ச்லோகத்தில் ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷமாகப்பேசுகிறார். ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷமென்றும் பரோக்ஷமென்றும் ப்ரத்யக்ஷமிரண்டுவிஷயம். இத்தை திருநெடுந்தாண்டகத்தில் “மைவண்ண”என்கிற பாட்டில் பட்டர் அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநத்தில் கண்டுகொள்வது. ஸமீபத்திலிருக்கிறவனைப்பார்த்து ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷம் பண்ணும்போது பரோக்ஷம் கிமர்த்தமென்னில்; தன்னுடைய ஸ்வரூபஸங்கோசத்தாலே நேரில் வார்த்தை சொல்ல பயந்து பரோக்ஷமாக ப்ரார்த்தித்தார், அத்தாலே அவன் ப்ரஸந்நனபிறகு ஸ்வப்ரத்யக்ஷமாக நேரில் பேசுகிறார். ப்ரஸந்நனால் ஸ்வப்ரத்யக்ஷம் கிமர்த்தமென்னில்; கண்டேனெம்மானே”என்கிறவிடத்தில் ஆழ்வார் ஆராவமுதாழ்வாரைக் கண்ணாலே கண்டு ஒரு வார்த்தையருளிச் செய்யலாகாதோ, ஏதேனுமொரு வ்யாபாரஞ்செய்யலாகாதோவென்று ப்ரார்த்தித்தாப்போலே, இவரும் என்னிடத்தில் ப்ரஸாதஞ்செய்யவேணுமென்று நேரில் ப்ரார்த்திக்கைஸமுசிதம். பின்னும், “பொன்னுலகாளீரோ”என்கிற திருவாய்மொழியில் பரோக்ஷமாய் ப்ரார்த்தித்து “நீராய் நிலனாய்”என்கிற அடுத்த திருவாய்மொழியில் நேரிலும் ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்தாரிறே. ஸ்ரீராமாயணத்தில்விபீஷணாழ்வான் “நிவேதயதமாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்”என்றுபரோக்ஷமாக ப்ரார்த்தித்து, பின்பு “ஸர்வலோகசரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே । நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம் ॥ ஸர்வலோகசரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே” விபீஷண:”என்று பெருமாள் திருவடிகளில் விழுந்து ப்ரார்த்தித்தாப்போலே இவ

ரும் நேரிலும் ப்ரார்த்திக்கிறார். அடியவர்க்கு மெய்யனே! ஸ்வயம்பூவென்று பெயர்பெற்ற சதுர்முகனுடைய பத்நியான ஸரஸ்வதியினுடைய விலாஸவாக்விஸரரூபமான ஸ்துதியை பாமரனான நான் சொல்ல அதைப்பற்றாசாகக்கொண்டு என்னிடத்தில் காடின்யத்தைத்தவிர்ந்து பஞ்ஜரஸ்தகிளிமொழியைக்கேட்டு ராஜா ப்ரஸன்னகுமாப்போலே என்னிடத்தில் ப்ரஸன்னனாகவேணும், ப்ரஸாதம் செய்யாவிடில் "யஸ்ய ப்ரஜாகுடம்பேய ஸர்வஸாரம் ஜஹாத்யஸௌ" என்கிறபடியே ப்ராணன் என் மேலே நில்லாது என்கிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். கிங்கரஸச்சி। (ஹே கிங்கரஸத்ய!) அடியவர்க்கு மெய்யனே, "பொய்யனேன் வந்து நின்றேன் பொய்யனேனேன்" என்றும், "பொய்யே கைம்மை சொல்லிப்புறமே புறமேயாடி மெய்யே பெற்றொழிந்தேன்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே நாங்கள் ஸ்வாமி விஷயத்தில் பொய்யனாயிருக்க நீர் தாஸர்கள் விஷயத்தில் மெய்யனாகிறீர். இந்த குணம் ஸாபராதரான நாங்கள் அஞ்சாதே கிட்டி ப்ரார்த்திக்கைக்கு ஹேதுவாகிறது. (ஸ்வயம்பூகேஹிநீவிலாஸவ்யாஹ்ருதீஏ) ஸ்வயம்பூ = ப்ரம்மாவினுடைய, கேஹிநீ = பத்நியினுடைய, விலாஸ = விஹாரத்தாலே வந்த வ்யாஹ்ருதீஏ = வாக்விஸரரூபமான, ப்ராக்ருதபாஷாரூபமானவென்றபடி. ஸரஸ்வதீவாக்யத்தில் விளையாடும்போது மழலைச்சொல்லுப்போலே சொன்ன வார்த்தை ப்ராக்ருதபாஷையென்று ஸம்ப்ரதாயம். (தவஸ்துதி:) தேவரீர் விஷயமான ஸ்துதியானது, (பாலேந) பாலனைப்போலே ஜ்ஞாநஹீநனென்றபடி. இளங்கன்று பயமறியாதாப்போலே சதுர்முகபத்நீ பேச்சை நான் சொல்லலாமோவென்கிற ஜ்ஞாநமும் ஸார்வபௌமனை நான் கிட்டலாமோவென்கிற பயமுமில்லாமல் பாலர்கள்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. (யா) இப்படிப்பட்டவென்றால் (பணிதா ஸதீ) சொல்லப்பட்டதாய்க்கொண்டு (பஞ்ஜரஶுகஜல்பிதமிவ) கூட்டிலிருக்கிற கிளிசொல்லுகிற ஜல்பநம்போலே, ஜல்பிதமிதிபாவே

க்ஷு: (வ்யவஸாநம் கரோத) கூட்டிவிருக்கும் கிளி ஆஹாநமில்லாம ல் வாஸ்ரம் சுஸம்ஹதமாகவும் ஏதாவது பேசினல் அந்தப்பே ச்சும் ராஜாவுக்கு வ்யவஸாநத்தை உண்டுபண்ணி பாலூட்டும்படி பண்ணுயாப்போலே என்விஷயத்தில் தேவரீருக்கு வ்யவஸாநத் தையுண்டுபண்ணட்டுமென்றபடி. யதா, (யோஷணிதாஉக்தி: ஸ்த திஸ்த்வ்ய வஸாநம் கரோத) என்னுலே சொல்லப்பட்ட ஏதே னுமொருஜல்பநமும் ஸ்வாபவாபவாஹணவிஹதிவிஶிஷ்ட கூ அிஷயகஸெஸ்தாத்ரமாகவிருந்துகொண்டு வ்யவஸாநத்தைச் செய்ய வேணும். ஹணிநிஹஹணாஷியாநாபமான தேவரீருடை யஸ்த்திமை செய்யத்தெரியாமல் சுஸம்பஸவ்யாவம் பண்ணு கிறேன், அதையும் ஸ்தோத்ரமாகத்திருவுள்ளம்பற்றி வ்யவஸாநஞ் செய்யவேணுமென்று வ்ராயிருக்கிறரென்றுவாஶதாத்ரம். இத் தாலே க்ஷூஜாதிஸம்வநத்தாலே வந்த காலுஷ்யத்தைத்தவிர்ந்து வ்யவஸாநகவேணுமென்று சொல்லுகிற «ஞநந்யோஶோஷ்ய ஹம்"என்கிற ஶ்ருதியை ஸ்த்ராஶிரபமான ஏதேனுமொரு வ்ராஜத்தைக்கொண்டு வ்யவஸாநகவேணுமென்று விவரித்தரா யிற்று. ஒஹாராஜருக்கு ஸயோதிஸ்நநோத மானசுவ்ராயம்வந்த போது «நவஸாகஷிதஃ வாயாயெநவாஶீஹதொமதஃ"என்று இளையபெருமாள் சீறியருளி கிஷ்கிந்தெயில் செல்ல, ஒஹாராஜர் ஸயாக்ராஹராய் ராமையை வஶிஷ்ஸ்மம்பண்ணிக்கொண்டு «க்ஷூ ஹநவிஶாஸாதாநஸகொவக்ஷிஷ்ருதி । நஹிஸ்த்ஷஹாதா நஃ குவிகவஜ்ஷிவாரணம்"என்று ஸ்த்ரீகள் முன்பு ஒஹாதாக் கள் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார்கள், நீ போய் காலுஷ்யத்தை நிவ்ருத்திசெய்து வ்யவஸாநத்தையுண்டுபண்ணு என்று தாரையை அனுப்பினுப்போலே, இவரும் சுவாயஹயஸெஸ்தயாலே ஸய ந்து ஸ்தியாகிற ஸ்த்ரீயை அனுப்பினரென்று ஸ்தோத்ரமென்று நவாம்ஸகவ்யொமஞ்செய்யாமல் ஸ்திதி: என்று ஸ்த்ரீஸம்ஹவ் யொமஞ்செய்ததற்குக் கருத்து. ॥௨॥

२५ ॥ इदं हि हालाहलं सह

किंनरस्य तत् किन्नरेशानस्य ।

दृष्टं दहन् विषम्

[illegible] ॥

पाठभेदः ॥ श्रीनगरी हारिता

किंकरस्य तव कीर्तिजे [illegible] ।

दृष्टं दृढं विशदम्

[illegible] ॥ २५ ॥

व्या ॥ (इदम्) "श्रीनगरी [illegible]" इति श्रीनगर्याः [illegible] । "[illegible]" इति [illegible] । (किन्नर) "[illegible]" इति [illegible] । (दृष्टम्) "[illegible]" इति [illegible] ॥ ॥ २५ ॥

व्या ॥ ननु भावस्य तव किन्नर [illegible] श्रीनगरी [illegible] । (हे किंकरस्य' श्रीनगरी) "[illegible]" [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

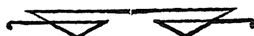
யத்ராஸ் தோஷதுஷ்டஸ்ய ஸ்வஸ்ய வாசஸ் ஸ்வீயாஸம்பந்தமாத்ராத் ப்ர-
ஸ்ராவ்யத்வம் ததேதத்ஸ்தோத்ரேணோக்தம். ஸ்வதோதுஷ்டஸ்ய பரஸ்ய
ஸம்பந்தமாத்ராத் «நாயந்தோஷோஸ்தி ஜநநம் ஹி ஜலஸ்ய யஸ்மாத்» இதி த-
தோஷஸ்ய யேஷாம் நிவ்ருத்தி தத்ஸம்பந்தமாத்ரஸம்பந்தம், «ஹர்-
ஷித» இதி நவஸம்ஸ்வேந ஸ்வஸம்பந்தேந ஸ்வஸம்பந்தஜாதி
ச விரோதஸ்ய தத்விரோதாஹாஸ்யோத்ப்ரேக்ஷாலங்காரேணாக்ஷ-
ரயுக்தி:. த்ரிபதகாஸம்பந்தத்ருஷ்டாந்தாத் ஸதோஷம், ஶுத்தீதி த்ரி-
பதகா. ஸர்வாநிர்தோஷகா ஸ்ரீராமாயணே, «த்ரிபதகா-
ஸாமீதி தஸ்யாஸ் த்ரிபதகாஸ்ரோதா» இதி. ॥௯॥

பதம்.	உரை.
ஹே கிங்கரஸத்ய!	அடியவர்க்கு மெய்யனே!
மம	அடியேனுடைய
பாஷிதம்	வார்த்தையானது
தோஷவதி	தோஷங்களுடன் கூடியிருந்தாலும்
தே	தேவரீருடைய
கீர்த்திசந்த்ரிகாப்ரஸரே	கீர்த்தியாகிற சந்த்ரிகையினுடைய பரவுதலில்
ஸம்பந்தாத்	ஸம்பந்தித்துக்கொண்டு
த்ரிபதகாஸ்ரோதோகதம்	கங்கையினுடைய ப்ரவாஹத்தில் சேர்ந்திருக்கிற
ரத்யாபய இவ	வீதியிலிருக்கிற ஜலம்போலே
விஶுத்திம்	சுத்தியை
உபைது	அடையட்டும்

த—வ்யா ॥ உமக்கு தேவதாஜ்ஞாநஸம்பந்தமும் ப்ரயோஜநாஜ்ஞாநாதிகளுமாகிற தோஷங்களிருப்பதால் உம்முடைய பாஷணமும் தோஷமாயிருக்க, அதை நாம அங்கீகரித்து ப்ரஸாதஞ்செய்யக்கூடுமோவென்னில்; «நாதேநத்ருணதோஷதோஷவிதா தஜ்ஞாநிநாஜ்ஞிகிநீநாஜ்ஞைக்ஷ்வ ப்ரஹணீயஸ்ஸாரஸம்பாவாநயா வாதேஹ» என்கிறபடியே ப்ரயோஜநாஜ்ஞாநதேவதாஜ்ஞாநஸம்பந்த

ங்கள் எனக்கு ப்ரவ்ருத்திமூலமாக உண்டென்றறியேன். ஸத்ய ஸந்தனாய் ஆப்ததமனான நீர் அஸத்யஞ்சொல்லாய், ஆகையாலே ப்ரவ்ருத்திமூலமாகவிருக்கலாம் அத்தாலே ஸாக்ஷிணமும் உசிதமாகலாம் ஆனாலும் "ஸோகஸ்யாபாதி விநாஶய தஞ்ச ஸாக்ஷ்யம் ஸதாம் ஶீலம் ப்ராயோஹ்யாஹம்" என்றும், "ஸம்க்ரமாயதே ஸூக்ஷ்மாதிஃ கார்யகாலவ்யவஸ்திதம் ஸர்வப்ரதீதம்" என்றும், ஸர்வ ப்ரத்யக்ஷமாய் ஸர்வதேஶவ்யாபகமான தேவரீருடைய கீர்த்திஸந்திகையில் ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு கங்காஜலஸம்ப ந்தமான பயோஜலம்போலே ஶுத்தமாகவேணும், இப்படி ஶுத்தமான ஸாக்ஷணத்தைக்கொண்டு நீர் வ்யவஹரிக்கவேணுமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । உசிதமிதி । (ஹே கிங்கரஸத்ய!) ஆப்தர்களிடத்தில் ஸத்யனவனே! (உசி) "யாவாந யாவாஸிஹ" என்று சொன்ன வென்னுடைய (ஸாக்ஷிதம்) ஸாக்ஷணமானது (உசிதஸிதி) உசிதமானாலும், தேவதாஸம்பந்தாதி களே ஸாக்ஷணத்துக்கு உசிதமென்று கருத்து. அபிஶுத்தாலே உசிதங்கிடையாதென்று ஸூசிதம் "நஸத்ய்ராவ ஸம்ஹதாஸி நாநாவாஸிஷ்ணோ" என்கிற ஸூத்ரத் தில் "யஷ்டிவ்யவஸ்ஜநாஃ" என்கிற விஷயவாக்யத்தில் ஸத்ய நிமித்தமாக வ்ருத்தவ்யவஸ்தம்பர, ஸத்யவாசாவஸ்ர நாஸ்தி அபிஶுத்துக்குக் கருத்தாக ஸாக்ஷ்யகாரர் அருளிச் செய்தாரிறே. நீர் ஆப்ததமனைகயாலே பொய்சொல்லமாட்டா யென்று ப்ரவ்ருத்திமூலமாகவிருக்கலாமென்று நிஶ்சயிக்கிறே னென்றபடி. ஆனாலும் (தவகீர்த்திஜ்யோத்ஸ்னாப்ரஸரே) தேவரீ ருடைய கீர்த்தியாகிற சந்த்ரிகாப்ரஸரத்தில் (ஸங்கம்) ஸம்பந்த மாய்க்கொண்டு (த்ரிபதகாஸ்ரோதஸாம்) கங்காஜலத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட (பயஸாமிவ) வீதிஜலம்போலே (விஶுத்திம் ஸ்ப்ருஶது) ஶுத்தியை அடையட்டும். கீர்த்திஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு ஶுத்தியையடைந்துவ்யவஹாரத்தையுண்டுபண்ணட்டுமென்கையிலே வாக்யதாத்பர்யம். அத்யந்தஶுத்தமாய் மேல் மேல் வ்யவஹரிக்கும்

படியில்லாமல் அதந்த்ரமான வீர்யஜலம், மஹாப்ரவாஹம் பெருகி கரையுடைந்து திட்டுத்திடல் ஏறிப்பாய்ந்து வீதிகள்தோறும் ப்ரவஹிக்க அதில் ஸுகமாய்க்கொண்டு ஸ்நானமாமாப்போலே அதந்த்ர ஸ்நானமாயும் மேல் மேல் நிரவதிகமாய் கிளம்பாமலிருக்கிற என்னுடைய ஹ்ருதயமும் ஜகத்தையெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீதிருவம்ஸ்ரீக்ருகையில் ஸுகமாய்க்கொண்டு விஸ்நாமாகவேணுமென்றபடி. ॥கூ॥

உ-ல ॥ தகமரிண வஶண ஶவிக்கு

ஸொமஹஉ திஅஸாணணாஹ தாஜ ஸஶாவஶ ।

வஹ்நிதணஶஹிக்ஷணம்

ஶஜஸ்ரி ஸாஶரஶண பொமிஸா ஶஜ யா ஶரம் ॥ ॥௪॥

ஶாயா ॥ த்ஸரிநயெநஸாவிதா

ஸெமாஹதாம் த்ரிஉஸாநாம் நாய தவ ஸஶாஜெ ।

வஹ்நிக்ஷஶஹிதாநாம்

ஶஜெஸ்யாதீநாம் பொமிஸா ஶஶ ஸ்தாதிஃ ॥ ॥௪॥

வ்யாவ ॥ (தகமரி) “ரவமாஶயஜெ”தி ரெஹெமொவஃ. “ஸ்தஃ” ஐதி ஸ்தஸ்யஷ்கம். “ஸெஷாஜெஸஜெஸ்” த்யாதிநாயஸ்ய அிக்ஷம் (ஶவிக்கு) “ணிரவ், ஶக்ஷ, ஶா, விடா” ஐதிஸாயாஜெதாஃ ஶாஜெஜெஸ, “ணிஜெஜெஉாவாஜெ” ஐதிணிசஃ அவாஜெஸஜெக்ஷவத்யெ ஐகெஷதமொவஸ்ர (ஸொமஹஉ) வாகஜெத க்ஷநெவஉ வரஜெஸ்ஷவஉ நியஜொந (தாஜ) “தாஜ தாஜ்ய தஉ ஐஸிஐஸா” ஐத்யாதிநா தாஜாஜெஸஃ (வஹ்நிதண) “க்ஷவஸ்யதாஶிஶாதணள” ஐதி ஹாவாயக்ஷவதத்யஸ்யதணாஜெஸஃ. (ஶஜஸ்ரி) “யஜெஹ்யாஜமி” தி யஸ்யஸ்யஸகஷம் அிக்ஷணு. (ஶஜ) “ஐஸஐஸிநாஶஹாஶஜெ” த்யாதிநாஶஜாஜெஸஃ. “வலவஶவரிவமஸ்ய யாஜஃ” ஐதி வகாரஸ்யஅிகெஷவஸதெ உவரிகாரஃ அயஃவகாரஃ, வகாரஅிகெஷ உவரிமகாரஃ

स्वयं प्रकाशः वेदनीयः। एवं [illegible] देहे-
[illegible] स्वयमेव वेदनीयः। एवं वेदे प्रयोगस्य दर्शनात्॥

व्या॥ ननु [illegible]

[illegible]

திஷ்டா உ ப்ரஷ்டிதோஷவஜ்ஜிஆணம் ணிஜ்ஜுதா பாலிஸா மஹ
ஸ்துதீ விகடகவிணஏண ॥ ॥௭॥

பதம்.	உரை.
த்ரிதஶாநாம்	தேவர்களுக்கு
நாத!	நாதனே!
தவ	தேவரீருடைய
ஸதஸி	ஸதஸ்ஸில்
{ வந்தி	ஸ்துதிபாடகருமிருக்கையாலே
உத்கீதாநாம்	ப்ரஸித்தங்களான
ஶ்ருதீநாம்	வேதங்களுடைய
மத்யே	நடுவில்
பாலிஶா	இளயதான
மம	என்னுடைய
ஸ்துதி:	ஸ்துதியானது
விகடகவிநயேந	விகடகவிந்யாயத்தாலே
ஸ்தாபிதா ஸதீ	வைக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
ஶோபதாம்	விளங்கட்டும்

அவ:॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில், தம்முடைய பாஷணத்தினுடைய ஸாபிப்ராயத்துக்கு நிவ்ருத்திகாரணத்தைச்சொல்லி நிவ்ருத்த தோஷமான பாஷணம் ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணட்டுமென்றார்; இங்கு தோஷமானாலும் பாஷணமானது விகடகவிந்யாயத்தாலே ப்ரஸாதத்தையும்பொருட்டு ஆகலாமென்கிறார். அபௌருஷேயமாகையாலே நித்யநிர்தோஷமாய், அத ஏவ ஸர்வப்ரமாணஶிரோமணி யான வேதங்கள் ப்ரதக்ஷிணமாக இருந்துகொண்டு பட்டர்க்கள்போலே ஸ்துதிக்கும்படி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் நாதனைக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவென்னுடைய ஸந்நிதிக்கு உம்முடைய உக்தி அர்ஹமோவென்னில்; வந்திகளெல்லாரும் ஸ்தோத்ரம்பண்ண ஸாமந்தர்களோடே ராஜா ஸபையில் வீற்றிருக்கும்போது க்ஷுத்ரனான விகடகவி சொல்லுகிற அஸம்ப்ரஹா

ஷணமும் ராஜஸபையில் விளங்கவும், ராஜா அதைக்கேட்டு ப்ரஸந்நனாய் விகடகவிக்கு ஸந்மாநிக்கவும் காணாநின்றோம். அப்படிப்போலே நிகீநனனவென்னுடைய ஸ்துதிஸமூஹமும் தேவரீர் ப்ரஸந்நராய் ஸம்பத் தரும்படி செய்துகொண்டு தேவரீர் ஸபையில் விளங்கட்டுமென்கிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். ஸ்ருஷ்டீதி। (ஸ்ருஷ்டிம் ஸ்ருஷ்டீநாம் நாதர்!) ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் நாதனான ஸ்வாமிந்! (தவஸபாயாம்) தேவரீருடைய ஸபையில், ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும் நித்யஸூரிகளும் சேர்ந்துகொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீர் ஸபையிலென்றபடி. (ஸூக்திஸஹிதாநாம்) ஸூக்தித்தாலே ஸஹிதங்களான, ஸர்வஸ்வாநாயங்களானவென்றபடி. (ஶ்ருதீநாம்ஶிரஸ்ஸு) வேதங்களுடைய ஶிரஸ்ஸுத்தில் (ஸாந்த்ரா) இளசான, ஶப்தஸாம்யவாக்யஸாம்யங்களில்லாத்தாலே ப்ரஸ்புடமாகவிருக்காமல் ஸாந்த்ரமாகவிருக்கிறதென்றபடி (ஸ்துதிஃ) என்னுடைய ஸ்துதியானது (ப்ரஸித்த கவீந்த) விகடகவிந்யாயத்தாலே (ஸ்வாவிதாஸதீ) ஸ்வாவிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு (ஶோபதாம்) விளங்கட்டும். ஸ்ரீகளுடைய ஶிரஸ்ஸுத்தில் ஸ்ரீகளிருக்க ஔசித்யமிருப்பதாலே ஶ்ருதிகளுடைய ஸபையில் ஸ்துதியானவள் விளங்கட்டுமென்று வ்யஞ்ஜ்யம். ப்ரஸித்தந்யாயத்துக்கு விகடகவிந்யாயமென்று பெரியோர்கள் அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்கள் ॥௪॥

உ-ஓ ॥ ஸுதர்ஶநஸ்ய

ஜீஹாவீஹாவஸணம்ஶி ஸஜஜஶிரஸ்ர ।

ஸமிவாஶஸுவாரமேஸ்ர

வாரேவஸி ஸுஜ்ஞஸுதணம் ஸுதர்ஶநம் ॥ ॥௫॥

ஶாயா ॥ ஸுஸமர்ஶநாஸ்யந்த

ஜிஹாவிஹாவஸநே ஸம்யந்திஷ்டஃ ।

ஸ திவாதிதவாரமேஸ்ரா

வாரயஸ்வ ஸுஜ்ஞிதஸ்வஸ்வாகம் ॥ ॥௫॥

[illegible]

[illegible]

அம்ஹ தேஸிஆண ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸணே உவவிட்டோ பஅடிஅ பரமத்தோ அம்ஹாணம் அண்ணாணம் ணிவாரேஸி ॥ ॥௫॥

பதம். உரை.

பதம்	உரை
ஹே அச்சுஅ	ஆச்ரிதர்களையொருபடியும் கைவிடாதவனே!
[தும்	நீர்]
அம்ஹதேஸிஆணம்	என்னுடைய ஆசாரியருடைய
ஜிஹ்வா	நாவாகிற
ஸிம்ஹாஸணே	சிங்காஸநத்தில்
உவவிட்டோ	இருப்பையடைந்தவராயும்
பஅடிஅ	பிரதிபாதிக்கப்பட்ட
பரமத்தோ	வாஸ்தவத்தையுடையவராயுமிருந்து
அம்ஹாணம்	எங்களுடைய
அண்ணாணம்	அஜ்ஞானத்தை
ணிவாரேஸி	போக்கடிக்கிறீர்

உ-வ்யா ॥ ஒருபடிக்கும் ஆச்ரிதர்களை கைவிடாமையாலே அச்யுதனென்றும் பெயருடையவனே! தேவரீர் எங்களுடைய தேசிகர்களுடைய ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்திலெழுந்தருளியிருந்து அவர்களுடைய உபதேசவைபவத்தாலே அநாதிகாலம் துடங்கி இன்றளவும் ஸஞ்சிதமான அஜ்ஞாநாதிகளை நிவ்ருத்தி செய்து கொண்டுவருகிறீர், இப்படி என்னுடைய அஜ்ஞாநாதிகள் நிவ்ருத்தமானபின்பும் தத்கார்யமான தேவதாந்தரஸம்பந்தமோ ஜநாந்தரஸம்பந்தாதிதோஷங்கள் எங்கே ஸம்பவிக்கும், இப்படி நிஷ்க்ருஷ்டமானவென்னுடைய ஹ்ருதயத்தைக்கொண்டு நீர் வஸநகலாமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ॥ அச்யுதேதி ॥ (ஹே அச்யுத!) ஆச்ரிதாநுவ்ருத்த்யவ்யுத: ஆச்ரிதர்களையொருபடிக்கும் கைவிடாதகுணமிருப்பதாலே நான் அச்யுதனென்கிறேன், ராக்ஷணியும் ஸ்வயம்வ்யக்தாவி

ப்ரதிஷ்டிதவத் வதே”என்று ஸ்தோத்ரத்தைக்கண்டிறே ஸா யித்தாள். (அஸ்ய மாதாமஹம்) என்னுடைய மாதாமஹரான அப்புள்ளாருடைய, “மாதாமஹ ஸ்ய மாதாமஹஸ்ய”என்கிறவிட த்தில்போலே“மாதாமஹம்”என்பது வ்யாஜமாம் ஸஹவசநம். யதா, யாவதா உபதேஷ்டாக்களான யாமுனாசார்யர்களையு ஞ்சொன்னதாகவுமாம். இது ஸாஹித்யாயம். “மாதாமஹோ ஸ்ய நாதமுனேஸ்தத்ஸ்மந்யந் இத்யாத்” என்கிறபடியே அஜ்ஞா நாந்தகாரநிவர்த்தகாநாதி ஜ்ஞாநதீபா(ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநே)ஜிஹ்வை யாகிற ஸிம்ஹாஸநத்தில்(ஸம்ஸ்தித:) ஸம்= அடையப்பட்ட, ஸ்திதி:= ஸ்திதியையுடைத்தான, “சென்றால் குடையாமிருந் தால் சிங்காசனமா”மென்கிறபடியே தனக்கு ஸிம்ஹாஸநமான திருவநந்தாழ்வானைக் காட்டிலும் தேசிகஜிஹ்வையில் ஆதரமதிக மாயிருக்குமென்று கருத்து. (ப்ரதிபாதிதவாக்யார்த்த:) ப்ரதி பாதிக்கப்பட்ட வாக்யார்த்தத்தையுடையவராய்க்கொண்டு, “கள் ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய் புறம்புக்கவாறும்” என்கிறபடியே பௌத்தாவதாரஞ்செய்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு யதார்த்த த்தைச் சொல்லாமல் அஸத்யார்த்தங்களைச்சொல்லி அவர்களை மோ ஹிப்பித்தாப்போலன்றிக்கே தேசிகஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற் றிருந்து எங்களுக்கு வாஸ்தவார்த்தங்களை ப்ரதிபாதித்தாயென்ற படி. (அஸ்மாகம் அஜ்ஞாநதம: வாரயஸி) எங்களுடைய அஜ்ஞா நத்தை நிவ்ருத்திசெய்கிறாய். “அஸ்மாகம்”என்கிற பஹுவசநத் தாலே ஸதீர்த்யர்களைச்சொன்னபடி. உமக்கு ஆசார்யோபதே சத்தாலே அஜ்ஞாநம் நிவர்த்தித்தாலும் ஸம்பந்திகளுடைய சேர்க் கையாலே அஜ்ஞாநம்வாராதோவென்னில்; என்னைப்போலே என் னுடைய ஸம்பந்திகளும் ஆசார்யகடாக்ஷம் பெற்றவர்களாகையா லே நிரஸ்தாசேஷதோஷர்களாயிருப்பார்கள்; ஆகையாலே எனக்குச்சேர்க்கையாலும்அஜ்ஞாநம்வாராதென்றபடி. “வாரயஸி” என்கிற வர்த்தமாநத்தாலே ஒருக்கால் உபதேசித்துப்போ னால் ஜலத்தில் தள்ளிவிட்டபாசி பின்னும் வந்து மூடுமாப்போலே அஜ்ஞாநம்வந்து என்னை மூடுமென்கிறவாஸநையாலே ஸததோப

காலத்திலும் உபதேசம் பண்ணிக்கொண்டு அஜ்ஞாநத்தை வாரணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய் என்றபடி. இப்படி அஜ்ஞாநத்தை நிவ்ருத்திசெய்கையாலே தந்நிமித்தமான ப்ரயோஜநாந்தரஸக்தியும் தேவதாந்தரஸம்பந்தாதிதோஷங்களும் எங்கே நடையாடுமென்றபடி. "அவிவேகப்ரபவாந்தகாராந்நிவர்த்தநாத் । அப்ருதக்காரோபாராயணாயதேந்நிமித்தஸம்ஸ்வேத" என்னக்கடவதிறே. ஆகையாலே நிர்தோஷரான என்னுடைய ஸூக்தியைக்கொண்டு நீர் ப்ரஸந்நராகலாமென்கையில் பரதாத்பர்யம் ॥ ॥௫॥

ப்ரா ॥ ஸுஇஅணாஸ தேஸிஅணம்
ஜண்ஹஉமஹாஸீஸ பண்ணஸொந்த்ராவ ஸாமொ ।
அமாஸஜமெஸாவ ஸம்ஸோ
அஸாஅகலாரெஸ காவி அச்சஅ ணவேணம் ॥௬॥

ஸாயா ॥ ஸ்ருதியேஷு தேஶிகாநாம்
ஜாஹ்நவீமஹீஷு பத்ருணமாம்ஸ்ரீபதஸ்ஸ: ।
அமார்ஷஜமேஷ்வ ஸம்ஸ:
அஷாயகலாரேஷு திஷ்டஸ்யச்யுதநக்ஷணம் ॥

வ்யாக்யா ॥ (ஸுஇஅணாஸ) "இக்ஷ்யம்" இதி ஈகாரஸ்ய உகாரம், "ப்ரயோமர்ஹி" த்யாதி நாதகாரயகாரயோர்லோப ய்ரூத்திகம். (ஜண்ஹஉ) "ஸ்நஷ்ணேஸ்ந" த்யாதிநாஹ்நஸ்ய ண்ஹாதேஶ:. (பாவொ) "கஹதபதகவ: கம்பேஶாரவ்யூதே" இதி ஸகாரஸ்யோபம் (காவி) "ணிரவ், ஜக்க, கா, வி்டா" இதி ஸ்யாதோ: காதேஶ:. (வணம்) "க்ஷ" இதி க்ஷஸ்ய வகாரம் ॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ அஸ்ரூதஸ்ய ஸ்ருதயாஸ்யாநேநைவாவாஞ்சித்ய நிவாரணஸ்யேத்ய கியப்ராவாயப்ருதயபயப்தாநயாவ நதித்யாஶக்ஷாம் ஸத்ருஷ்டாந்தம் பரிஹரதி । ஸ்ருதயேஷ்விதி,

(हे अच्युत!) [त्वम्] (देशिकानाम्) सद्वृत्तपूर्णानाम् (हृदयेषु, जाह्नवीप्रवाहेषु) गम्भीरावर्तेषु, प्रतिबिम्बित इति शेषः। (पूर्णचन्द्र इव स्फुटः) गम्भीरावर्तेषु पूर्णचन्द्र इव स्वच्छहृदयेषु देशिकेन्द्रादिपदानाम् स्फुटं प्रकाशस इति भावः। ननु तव स्वच्छहृदयेष्वपि कथं निवसस्ये, तत्राह कलुषेति। (कलुषजलेषु हंस इव, कषायकलुषितेषु) कषायेण विषयेच्छया, कलुषितेषु = दुष्टितेषु, "कषायस्तुवरे रक्ते निर्यासे रागवस्तुनि। पर[illegible] " इति केशवः (हृदयेषु वर्तसे न तिष्ठसि) दुष्टित दुष्टितकलुषाणां स्वच्छहृदयेषु वर्तसे न संनिदधासीति भावः। तथा च स्वच्छहृदयानां गम्भीरावर्तकलङ्कक कलुषहृदयानां विषयवासनावासिततया कलुषजलसदृशानां च हृदयेषु स्वस्य सान्निध्यासान्निध्ये प्रतिपादिते इति भावः ॥३१॥

பதம்.	உரை.
हे अच्युत!	ஏ அச்சுதனே!
{ जाह्नवी	கங்கையினுடைய
प्रवाहेषु	ப்ரவாஹங்களில்
पूर्णचन्द्र इव	பூர்ணசந்திரன்போலே
देशिकानाम्	ஆசார்யர்களுடைய
हृदयेषु	ஹ்ருதயங்களில்
स्फुटः	ப்ரகாசமாக
[त्वम्	நீர்]
तिष्ठसि	எழுந்தருளியிருக்கிறீர்
कलुषजलेषु	சேறுடைய ஜலங்களில்
हंस इव	ஹம்ஸம்போலே
{ कषाय	தோஷங்களினால்
कलुषितेषु	தூஷிதங்களான [ஹ்ருதயங்களில்]

க்ஷணம் — க்ஷணகாலங்கூட
ந திஷ்டஸி — எழுந்தருளியிருக்கமாட்டீர்

அவ॥ எம்பெருமான் திருமங்கையாழ்வாருக்குப்போலே நேரில் உபதேசியாமல் ஆசார்யத்வாரமாக உபதேசிக்கும் பொழுது, அந்த ஆசார்யர்களுக்கு அஜ்ஞாநாதிதோஷங்களிருந்தால் அவர்களுடைய உபதேசத்தாலே உமக்கு ஸ்வாஜ்ஞாநநிவ்ருத்தி வாராக்கூடுமோவென்னில்; ஸ்வச்சமான ஸ்படிகபாத்ரத்தில் பூர்ண சந்த்ரன் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாசிக்குமாப்போலே தேசிகஹ்ருதயத்தில் ஸர்வஜ்ஞனாய்க்கொண்டு ஸ்பஷ்டனாய் எழுந்தருளியிருக்கையாலே அவர்களுக்கு அஜ்ஞாநாதிதோஷங்களில்லையென்று நிச்சயிக்கவேண்டாவோ, கலங்கிய ஜலத்தில் ஹம்ஸம் க்ஷணங்கூட வாஸம்பண்ணாதாப்போலே தோஷதூஷிதமான ஹ்ருதயத்தில் தேவரீர் க்ஷணங்கூட வாஸம்பண்ணமாட்டீரன்றோ, ஆகையாலே என்னுடைய ஆசார்யர்கள் ஶுத்தாத்மாக்களன்றோ, அவர்கள் கடாக்ஷம்பெற்ற வெங்களுக்கு தோஷலேசந்தானுண்டோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஹ்ருதயேஷ்வித்யாதி । (ஜாஹ்நவீஹ்ரதேஷு) கங்காப்ரவாஹங்களில் தோஷதூஷித ஹ்ருதயங்கள் போலன்றிக்கே ஸ்வச்சமான கங்காப்ரவாஹங்களிலென்றபடி. தோஷாவ்ருதமான ஜலத்தில் சந்த்ரன் ப்ரதிபலிக்க மாட்டானிறே. தேசிகஹ்ருதயம் ஸ்வச்சமாகையாலே அதில் ப்ரகாசிக்கிறீரென்றபடி. (பூர்ணசந்த்ரவத்) பூர்ணசந்த்ரன் போலே (தேசிகாநாம் ஹ்ருதயேஷு) ஆசார்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே (ஸ்பஷ்டம்) ப்ரகாசமாக (திஷ்டஸி) எழுந்தருளி யிருக்கிறீர். (கலுஷஜலேஷு) கலங்கிய ஜலங்களில் (ஹம்ஸவத்) ஹம்ஸபக்ஷியானதுபோலே (கஷாயகலுஷிதேஷு) தோஷதூஷிதங்களான, ஹ்ருதயேஷு என்று விசேஷ்யஸ்யாநுஷங்க:. (க்ஷணம்) க்ஷணகாலங்கூட (ந திஷ்டஸி) எழுந்தருளியிருக்கமாட்டீர், தேவரீர் ஸ்திரமாகவெழுந்தருளியிருப்பதாலே ஆசார்யர்கள் ஶுத்தாத்மாக்களென்று நிச்சயிக்கவேண்டாவோ வென்ற

படி. [illegible] எம்பெருமான் [illegible] ஸம்பந்நனாக எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று [illegible]. [illegible] வ்யாஹாரத்தில் [illegible] ஸம்பந்நனாயிருக்கிறாப்போலன்றிக்கே ஸம்பந்நனாயிருக்கிறானென்கைக்காக ஹம்ஸத்ருஷ்டாந்தம். [illegible] என்கிறது [illegible] த்ருஷ்டாந்தம். [illegible] ஹம்ஸ: என்கிறது வ்யதிரேகத்ருஷ்டாந்தம். "[illegible]" என்று வ்யதிரேகத்தாலே [illegible] ॥௬॥

---

௭ ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥௭॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ॥௭॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥ ॥௭॥

भा॥ अनादावस्य स्तवनयोगात्तां वृत्ति वाद्य, स्तवनीय सर्वेषां [illegible] पुण्यश्रवणकीर्तनः [illegible] पुण्य इति। [illegible] पूर्णः [illegible] पूरयिता [illegible] नारायण इति [illegible] पुण्यकीर्तिः [illegible] अनामयः [illegible]

ஷிக்ஷா த்ராநிவாத:. வடிவவவெஷவாய: ஸயவா ஶ்ரத்தாந்வித ஹ்ருதயாநாம் ஸஜ்ஜநாதீநாம் ஸுலப: ஸுலவெநஸுலப: ஶகத்ய: ஸ்வெக்தகஸுலஹஜதியாவக். ஊாவம்ஹ த்வஸ்து (ஷொலாயமாநாநு) வராதகவநிணயாஹாவாக பாஞிவாஞ ஶ்யாகாநு வராஷாநித்ய: (தூரம் மாஞ்வஸி) ,,ஸஸம்ஶயாத்மா வஶாஞாஸ்ரவஸதிமாயவ: । நிஸ்ஸம்ஶயெஷ வஸெஷ நித்யம்வஸதிவெஹாஸி'' ஸித்ய்க்தநீத்ய்ாவஸித்ய்ஜ்த் தாநுஸாஹமவெஸாஸி, தெகஹணவிஶுஹவிஹத்ய்ாஹ வஸிஜ்ஞாநாக வெமஹாயகாஶு வஸிஹ்ராமஶ்ஷீதிஹாவ: ॥ ॥௭॥

பதம்.	உரை.
ஹெ நதஸத்ய	அடியார்களிடத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனானவனே!
{ ஆமமாத / ப்ரமாண:	வேதத்தையே / ப்ரமாணமாகவுடையவனையும்
ஆகோபீஜநம்	கோபீஜநங்கள் வரையில்
{ ப்ரகாஶ / நிஜ / மாஹாத்ம்ய:	ப்ரகாசமான / தன்னுடைய / மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனையும்
{ ஶ்ரத்தாந்வித / ஹ்ருதய / ஸுலப:	ச்ரத்தையோடுகூடிய / மனஸ்ஸையுடையவர்களுக்கு / ஸுலபனுமிருக்கிற
[த்வம்	நீர்]
தோலாயமாநாநு	சஞ்சலபுத்தியுடையவர்களோ
தூரம்	வெகு தூரம்
மாஞ்வஸி	விடுகிறீர்

[illegible] ॥ இவ்வளவாலே, ஶாணையாலே ஶிக்ஷிதமாய் அழுக்கற்று ஒளியுண்டான ரத்நத்தை ஸுவர்ணத்தோடே சேர்க்குமாப்போலே ஆசார்யஶிக்ஷிதனாய் அஜ்ஞாநம் தீர்ந்து ஜ்ஞாநாதிகுணஸம்பந்நனான வென்னுடைய ஸ்துதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, என்னைத் தேவரீரோடே சேர்த்துக்கொள்ளவே

ணுமென்று சொல்லப்பட்டது. “ப்ராப்தாஹமேவ ப்ராப்த:” என்னக்கடவதிறே. கீதாஶாஸ்த்ரத்தில் “கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ: ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம்மூடசேதா: | யச்ச்ரேயஸ்ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்” என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனாய் ப்ரபந்நனான என்னை ஸங்க்ரஹிக்க வேணுமென்கிறானென்று ஸாரதாத்பர்யமாகச் சொல்லப்பட்டது. பின்னும், கண்ணன் திருவடிகளேயான க்ருஷ்ணையினுடைய வஸ்த்ரத்தையை நீக்கி ஸந்தாபங்களையுண்டாக்கவே அவள் “உத்தரீயாந்தரேண வக்த்ரம் ஸம்ப்ருத்ய ஜாதஸம்ப்ரமா | ஸா ஹி வீரம் ப்ரஹம்ஸ்யாமோ ந க்ஷாந்தம் த்வத்க்ருதே ஸதே || ஸாபோந்யஶ்ச ததா ப்ராஹ வ்யஸநே பாண்டவேஷு ஸ” என்று க்ருஷ்ணை கண்ணனை வேண்டினாப்போலே ஸம்ஶயாதிகளை நிவாரணம் பண்ணி ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கவே என்னை ஸங்க்ரஹிக்கவேணுமென்கிறார். இது ஸாஸ்த்ரத்துக்கும் கீதாஶாஸ்த்ரத்துக்கும் ஸாரம். இப்படி ப்ராப்தனான நீர் ஆசார்யபதஸ்திதராய்க் கொண்டு நிரஸ்தாஜ்ஞாநாதிதோஷராய் ஆவிர்பூதஜ்ஞாநாதிகுணனாயிருந்தாலும் ப்ரபந்நனானவெனக்குத் தகுந்த மேன்மை வேண்டாவோ, கீதாஶாஸ்த்ரத்தில் “ஜ்ஞாநதம்”மென்கிறபடியே உனக்குத் தகுதியான குணவிஶேஷாதிகள் எனக்கு வேண்டாவோ “நிஷ்கிஞ்சநாவயம் ஶஶ்வந் நிஷ்கிஞ்சநஜநப்ரியா: | தஸ்மாத்ஸர்வாத்மநா ந ஸந்த்யஜ்யா: ஶரணம் ஹ்யஜ்ஞா ஸம்ஶ்ரித்ய | யயோராத்மஸம்வித்தம் ஜந்மநஸ்ஸ்வரூபம் க்ருதஸ்வஸ்வ | தயோர்விவாஹோ மைத்ரீ ச நாதமோர்யயோ: ஸ்விஸ்ஸ |” என்கிறபடியே உனக்குத் தகுதியான ஸாரு நானாகுவேணோவென்னில்; ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணகணபரிபூர்ணனாயன்றோ நீயிருப்பது என்று ப்ராப்தனானவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை உபபாதிக்கத் தொடங்குகிறார். கருமாணிக்கமலைமேல் என்கிற திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தகல்யாணகுணஸம்பத்தையான ஸ்ரீ யக்ஞ்ஞுக்குத்தகுதியான குணங்கள் ஸாரனுக்கு உண்டென்று உபபாதித்தாரிறே, “யஜ்ஞவிஜ்ஞ வஶ்யஜ்ஞவிஜ்ஞா” என்கிற ந்யாய

ததாலே முந்துற பதிவ்ரதையை ஸாதித்து ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதி
குணங்களை இந்த ஸ்லோகத்தில் அருளிச்செய்கிறார். ஸ
ர்வாதிகனாயும் ஸர்வேஸ்வரனாயும் வேதாந்தவேத்யனாயும் ஸ்ரீ
டும் இடைச்சிகளோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் ஆஸ்ரயணீய
னாயும், உன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரேமையுடையவர்களு
க்கு ஸுலபனாய், அவர்களுக்கு அறியவித்தகனாயுமிருக்கிற தே
வரீர், உன்னிடத்தில் ப்ரவணராயில்லாமல் ஸாமாந்யர்களாகி
பரிஸரங்களாலே கலக்கமுடையவர்களையன்றோ கைவிடுவது, "உன்
னித்து மற்றொரு தெய்வந்தொழாள்" என்றும், "மானிடவர்க்கெ
ன்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்றும், "நாஹம் த்வத்
மாவிந்த ந்ருபாய யாசிஷே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தே
வதாந்தரங்களை ஸ்வப்நத்திலுங்கூட நினையாமலிருக்
கிறவென்னை கைவிடலாமோ, ரக்ஷணஞ்செய்யவேண்டாவோ,
என்கிறவபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (ஸமஸ்த ப்ர
மாண) வேதங்களையே ப்ரதிபிகாரணமாகவுடைத்தான, ஸமஸ்த
ஸத்தாலே ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணப்ரதீதி: வேதங்களாலே அறியலாம
ததனையொழிய ப்ரமாணாந்தரங்களாலே அறியவரு
கைக்கின்னென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை ஸாங்க்யமீமாம்ஸாதிகாரணத்தில்
வ்யக்தமாகக்காணலாம். யதா, ஸாஸ்த்ரயோநித்வாத் என்கிறபடி. "வே
தைஸ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" என்கிறபடியே ஸர்வவேதவே
த்யனென்றபடி. "ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்" என்கிற
ந்யாயத்தாலே ப்ரமாணாந்தராவ்யாவ்ருத்தியுண்டு. இத்தாலே உப
நிஷத்துப்போலே பரப்ரஹ்மணமும் ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகமென்று
சொல்லித்தாயிற்று. ஸாஷ்யகாரரும் ப்ரத்யக்ஷத்வ: ப்ரதிபாத
விதாவிதீக்வனென்று அருளிச்செய்தார். இத்தாலே உபநிஷத்
ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகம், பரப்ரஹ்மகாரணம் ஐம்பது ராதிதேவதாப்ரதி
பாதகமென்று சொல்லுகிற மதம் நிரஸ்தமென்று சொன்னபடி.
பின்னும், காரியவாக்யம்போலே ஸித்தவாக்யமும்போதகமா
கையாலே உபநிஷத்தும் ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகமாகலாம். இத்தாலே

உபநிஷத்ஸம்வாதமாகமாகையாலே ப்ராமாண்யமாகமாட்டாது என்கிற பாஹ்யாகமம் நிரஸ்தமாயிற்று. (ஸுமஹாதரு ப்ராணம்) ஸாபராதங்களையும் விபராதங்களையுமான ஸர்வபுருஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸவிக்கிறதென்றபடி. உபநிஷத்துக்கள் விசேஷணவிசேஷ்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கும்பொழுது லக்ஷணத: ஏதத்ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டமாயும் ப்ராணாதாரமாயும் ஸாதாரணமாயுமான ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றபடி. இப்படி "ஸுமஹாதரு ப்ராணம்" என்று சொன்னத்தாலே ப்ரத்யக்ஷத்ருத்வத்தை ஸம்பாவிப்பித்தபடி. எம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷாதிகரணங்களாலே அநுபவித்தாலல்லது அவன் திறத்தில் ப்ரீதிபிறவாது, அவ்வநுபவந்தானும் "ஸுமஹாதரு ப்ராணம்" என்று ப்ரத்யக்ஷாதிவிஷயமும் சொல்லப்பட்டவன் திறத்தில்கூடாது, ஆகையாலேயவனை இழந்துபோமித்தனையோ வென்னில்; அவனைக்காணவேணுமென்று ருசியுடையவர்கள் ஆரேனுமாகிலும் அவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பனாய், அப்படியில்லாதாருக்கு தூரஸ்தனாயிருப்பனென்கிறார் மேல். ஸுமோஹநீதி। (ஸுமோஹநஜநம்) மோஹிகள்வயத்துக்கும். ப்ராணாதிமோஹிவயத்துமென்றபடி. (ப்ரகாசநிஜமாஹாத்ம்ய:) ப்ரகாசமான தன்னுடைய மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான ஸ்வரூபவுக்கு ப்ரத்யக்ஷாநுபவத்திலும், உபதேசத்துக்கு மோஹநிவாரணத்திலும், யசோதைக்கு "மாயம் வாயிதி", வாயுள்வையகங்கண்ட"வென்று தன் வாயைத்திறந்தும், மோஹிகளுக்கு ராவணாதிகளுக்கு வெயிலும் தன்னுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக் காட்டினார். (ருசிஹித ஹ்ருதயஸாக்ஷாத்) ருசிவிஷயமான ஹ்ருதயத்தையுடையவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பன (ஹே நந்தஸுத!) அடியவருக்கு மெய்யனே! [ஸ்வா] தேவரீர் (தோஷாயமாநாநு) தேவரீரிடத்தில் வாஸ்தவமில்லாமல் ஆரோபிக்கைகளாய்க்கொண்டு தோஷாதாரங்களைப் பற்றுமவர்களையென்றபடி. (தூரம் வர்த்தஸி) வெகுதூரத்தில் விடுகிறாய். அவர்கள் எத்தனையேனும் உத்க்ருஷ்டரேயாகிலும் அவர்களை பரித்யாகம் பண்ணுகிறாய். இப்படி ஸுஸ்தி

ஸமஹனுப் ஸ்நாஸ்ரித்ரக்ஷ் ரவணை நீ உன்னையே வ்யாவ்ய
செவ்ந வ்யாவஸெவ்நவ ஸஜ்யவஸித்தவென்னை “மெஸம்ருஷ
ஜவ ஊம் ரா ஊ வரெஹெ்யாஜாக்ஷிவ ஸி”என்கிறபடியே பிறர்
கையில் காட்டிக்கொடுத்து கைவிடாதே கொள்ளென்றபடி. ॥எ॥

ஊ-௫ ॥ ஸம்வலிக ஸகமெஹகம்

ஸராணாமகஸஷு ஸஷுணாணாணாநூ ।
உஜிஜ்க்ஷிவிஹஜம்
உவணிஸகூணம் ஸகூஉ மாகஷி த ஊம் ॥ ॥அ॥

ஊாயா ॥ ஸஜீவிகஸகமெஹயம்
மாராணாமகஸக்ர ஸக்ரஜா நாநூ ।
உஜிதத்ரியாஜம்
உவநிஷஷாம்மகாநிமாயஷி கூவாம் ॥ ॥அ॥

வ்யா—வ்ய ॥ (ஸம்வலிக) “வெ”ஜகி வஸ்ரவகூம். (ணாண) “ஜ்ஜெரா”ரிகி ஜஹவஸ்ரணகூம். (உவணிஸகூணம்) “க விஜ்ரகிஷியாஊம் ”ஜகி கஜ்ஞஹமகூகெவ ராஊவஜ முவம். (காஊம்) “யாஷகநா காவம் காம் காஊம் காஹ, கஊக ஊகாஹவ ” ஜகி வகாராஷ் த்ரிதீயாயாகவி காஊமெஷம். “ கூாஸவொரஸஸணா”ஜிகி ஸகாராணகாராவவரோ விநூவஹாஸ்ராஷ் ॥ ॥அ॥

வ்ரா ॥ ஹமவக: கூமஊாத்ரவஊாணகவ ஊக்ஷம் வி வ்யணொகி । ஸம்வவிகெகி । (ஹெ மாராணாமகஸக்ர' உவநிஷஷாம் மகாநி) ஊாநெநாமவ்யவஹஷாராணவெகெக்ஷீயவ ஹகிஸவெஹாவநிஷஷமஹா:, “கவஹகவாஷாவிஜா:”ஜத்ர ஷயஃ, (கூவாம்) கவஹாரமுவஜிவஊம்மஜவிம ஹவிஸிஷம் கூாஊ கர்யஹ:. (ஸஜீவிகஸகமெஹயம்) ஸஜீவிகா:= ஸுக: கவ

𑌹𑌤𑌾𑌃, 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌹𑍇𑌯𑌾𑌃 = 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃-
𑌶𑌂, 𑌅𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌲𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. “𑌅𑌪𑌹𑌤
𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃. 𑌤𑌥𑌾 𑌚 “𑌸
𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰-
𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 “𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚; 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂
𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑍇𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌬𑍋𑌧-
𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿-
𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌪𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵-
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌦𑍂𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾— 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 = 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌸𑌕-
𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌹𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 = 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿, 𑌯𑍇𑌨
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌨𑌿-
𑌵𑌾𑌰𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 = 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾-
𑌲𑌿𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃-
𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌤𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃, 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇-
𑌨 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍋𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 =
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑍁𑌣𑌕𑌂 𑌚, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈-
𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃. 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 = 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌕𑌂. 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚.
𑌅𑌤𑍍𑌰 “𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃.
(𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌘𑌂) 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌾𑌃 = 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃
𑌅𑌘𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌗𑍁𑌣-
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇-
𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌸𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁-
𑌣𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃. “𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋𑌰𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌾-
𑌵𑌘” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍. “𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿” 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 (𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀)
𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌯𑌗𑍁𑌣𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨, 𑌸𑌕𑌲𑌕-
𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨, 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇

ணஅ ஸஅலேதரவிலக்கணம் ஆணந்தஸ்வாபிஅவேஅண ஸஅஹோ
ஹம் ப்ருதிவாஅஅஸஹித்ஸஹாவம் ॥ ॥ ௮ ॥

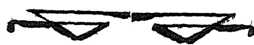
பதம்	உரை
ஶரணாகதஸத்ய!	அடியவர்க்கு மெய்யனே!
த்வாம்	தேவரீரை
ஸம்ஶோஷித ஸகலஹேயம்	போக்கடிக்கப்பட்ட ஸர்வகெட்ட குணங்களை உடைத்தானவராயும்
ஸத்ய	விகாரசூந்யனையும்
ஜ்ஞாந	ஞானஸ்வரூபனையும் ஞானகுணகனையும்
ஆநந்தம்	ஆனந்தஸ்வரூபனையும் ஆநந்தகுணகனையும்
உல்லங்கித த்ரிவிதநாஶம்	தாண்டப்பட்ட மூன்றுவிதமான நாசத்தையுடையவனாகவும்
உபநிஷதாம்	உபநிஷத்துக்களுடைய
ஶதாநி	அநேகங்கள்
காயந்தி	கானம்பண்ணுகிறதுகள்.

உ—வ்யா॥ கீழ்ப்பாட்டை ஸாதித்து, இங்கு ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமுகத்தையிட்டு ப்ரமாணவாக்யாநுஸாரத்தாலே ஸ்வரூபத்தை ப்ரமாணிக்கிறார். ஶாஸ்த்ரப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணமென்றதைக்கொண்டு எனக்கு மேன்மையுண்டோ, அது ஜீவாதிகளுக்கும் பொதுவன்றோவென்ன; தத்வத்ரயத்திலும் ஸம்க்ஷேபத்ரயிகார ணாநந்தயோயிகாரணமான ஸவிசேஷஜ்ஞாநத்ரவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறார் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. அந்யாபதேஶத்தில், "பின்னை கொல் நிலமாமகள் கொல் திருமகள் கொல் பிறந்திட்டாள்" என்கிறபடியே ஶ்ரீபூநீளாதிகளைக்காட்டிலும் அதிகவிஷயையான உனக்கு நாட்டார்களைப்போலே ஒருவனை

நான் தகுதியோவென்ன; தத்வத்ரயத்தும் வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லுகிரு ரென்று ஸூத்ரம்: ஸ்பர்சகந்தாதிராஹித்யமில்லாத்தாலே அசே தனுயும், வ்ருக்ஷாதிக்குப்போலே விகாரமில்லாத்தாலே ஸத்ய னு யும், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனுயும், ஜ்ஞாநாநந்தகுணகனுயும, ஹேயப்ரத்யநீகனுயும், அநந்தகல்யாணகுணைகதானனுயும், சேதனுசேதனவிலக்ஷணனுகவும் தேவரீரை உபநிஷத்துக்கள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறதுகளென்கிருர் । உதீரயந்தி । (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்) அடியவர்க்கு மெய்யனே ஊஹித்தவன் தண்ணீர் தண் ணீர் என்று பலகாலும் கூப்பிடுமாப்போலே, ஸம்பந்நத்தமில் லாத்தாலே விடாய்த்தவிவர் “ஸத்யம், ஜ்ஞாநமநந்தம்” என்று ச்லோகந்தோறும் பலகாலும் கூப்பிடுகிருரென்றபடி. (ஸ ஜீவித ஸகலஹேயம்) ஸம்வ்ருதிதம் = போக்கடிக்கப்பட்ட, ஸக லஹேயம் “அஸ்பர்சமகந்தமரூபம்” இத்யாதிகள்படியே ஸ்பர்ச காதிஸகலஹேயத்தையுடைத்தான, அஸ்பர்சகாதிகள் ஸ்வரூப வனிரூபக தர்மமென்றும், ஸகலவிதாநபாயியென்றுமிட த்தை “அக்ஷரமிமாஞ்சமரோமஸி” என்கிறவதிகரணத்தில் க ண்டு கொள்வது. இது அசேதநவ்யாவ்ருத்தி. (ஸத்யஜ்ஞாநநந்தம்) ஸத்யம் = விகாரரஹிதனுயும், ஜ்ஞாநாநந்தம் = ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வ ரூபனுயும், ஜ்ஞாநாநந்தகுணகனுயுமான. “ஸத்யம்ஜ்ஞாநம்” என்கிறவிடத்திலும், “ஆநந்தோப்ரஹ்ம” என்கிறவிடத்திலும் ஜ்ஞா நபதத்துக்கும் ஆநந்தபதத்துக்கும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபகமும், ஜ்ஞாநாச்ரயகமும் ஆநந்தஸ்வரூபகமும், ஆநந்தாச்ரயக மும் இரண்டும் அர்த்தமென்றுமிடத்தை ஜ்ஞாநாதிகரணச்ருதப்ர காசிகையில் கண்டு கொள்வது. (உதீதத்ரியாகம்) உதீ த = அதிக்ரமிக்கப்பட்ட, த்ரியாகம் = ஹேயப்ரத்யநீகமூ லப்ரக்ருதிப்ரத்யஸ்தமான மூன்று விதமான அசே மமில்லாதவனை விகாரரஹிதஜ்ஞாநகத்வ ஸத்யபதத்தாலே அசித்வ்யாவ்ருத்தியும் தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டசித்வ்யாவ்ருத்தியுஞ்சொல்லப் பட்டது. நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநைகாகாரத்வஜ்ஞாநபதத் தாலே முக்தவ்யாவ்ருத்தியும், இதிசம்நமதி என்கிற ஸாரோக்த

யிகுரண்ராநஹடிகுர ஞுவவஸுவரிஜெஊராஹிதுத்தாலே நி
த்ருவ்ராவ ருத்தியுஞ் சொல்லப்பட்டது. வ‌தசுவவடும்விஸுரேண
ஹாஜெஷ்ர்ஷவ்ரம். (கூம்) இப்படிப்பட்ட தேவரீரை, விஜெ
ஷணங்களை விஜெயவிஜெஷணங்களாகவுஞ் சொல்லலாம். (உவ
நிஷஊாம்மதாநி) மதவஊம் சுநதாயடிகம், சுநெகொவநிஷத்
துக்களென்றபடி. வஞ்வடிகாண்ம் மரீரஹஞுதெநூ ாஜி ஜெவ
தாவாவகுமஸ்த்தாலே சொல்லுகிறதத்தனையொழிய ஜூாநாநூா
ஜிமஸ்ங்களாலே சொல்லவில்லை, “ஸதுரம் ஜூாநஉநதம், யஸ
தெருநாதிவஊதி, ஞநூம்ஸ்ரூ, ஞநெூாஜஞேரா ருதஃ”ஐ
தராஜியான தெத்தரீயஹாநொாம ருகளஷீதகருாஊருவநிஷத்
துக்கள் ஸாக்ஷாத்தாக வருதிவாஜிக்கையாலே “வெஊநாம்” எ
ன்று சொல்லாதே “உவநிஷஊாம்மதாநிமாயநி” என்றார். உவ
நிஷத்துக்கள் உஞதீடிகரித்து நின்று “வியகஉடிமாயதி” என்று
பிராட்டிமார்கள் மாநம்பண்ணுமாப்போலே நீ உவம் கொடுத்து
கேட்கும்படி மாநம் பண்ணுகிறதென்றபடி. இப்படி சுநெகொவ
நிஷத்துக்கள் சுதராஊரேணமாநம் பண்ணுகையாலே இவ்வயடி
ம் சுஊருஷிகளாலே வஜிப்பிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. உவ
நிஷத்துக்கள் கிட்டியுன்னை மாநம் பண்ணுமாப்போலே நானுமு
ன்னைக்கிட்டி நின்று மாநம்பண்ணும்படி வருஸாஊஞ்செய்யவேணு
மென்கிறாரென்று வரஉதாதயடும். ஊஊகவுவயெயம், வஸவரி
ஜெஊஃ ஆவியஃ; ஊஊஜிஊம்ஹவ‌த்தி ஸவடிவஸு ஸாஉநாயிகுர
ணராஹடிகும், நிரதிமயவருகஷடிஜுதி. நிரதிமயவருகரு
ஷகும் ஸுரஞுவஸ்ர மணாநாஜஸஉநம். ஸவடிவஸு ஸு
உநாயிகுரணரம்த ஸுரஞுவஉத ஸர், நிதராநாம் ஸ
வடிாஞயடிாஜிகுாஹாவாக ஸவடிவஸு ஸா
உநாயிகுரணராஹடிகும் நவம்ஹவதி. நிதராநாம் ஸுரஞுவ
ஸ்ர சுணகுாக தகுமணாநாம் ஜமஆராவாராக்ஷஉகுாக ஹமவ
ஜிவாயிநகுாவ ஸுரஞுவதொமணதம நிரதிமயவருகஷா
ஊ்யஹி, சுதஃ சுநஞுவஊாஜெயடிகஜெமவஸ வரிஜெஜெநி
தராஃவ்ராவருதாஃ ஊதிஹரஊயம். வ‌தசுவவடும் ஹாஜெஷ்ரஜ

ஜ்ஞாயிகாரணே "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ..." ஸ்வரூபவைபவம் ... ஶப்தேந விவக்ஷிதம், ... ஸ்வரூபஸ்வபாவவைலக்ஷண்யாதிஶய ஸ்வரூபகுணாதிஶய ... ஶக்தி: ... விஶேஷணாஹிதம். ... ஸ்வரூபகுணாநாம் ... ஸாதிஶயத்வேந ... ஸ்வரூபஸ்ய, ஸாதிஶயத்வேந ஸ்வரூபஸ்ய குணாநாம் ... யதா ... நிரதிஶயம், ... ஸ்வரூபஸ்ய நிரதிஶயத்வம், ததா ... குணாநாமபி. ததாஹ "ஸம்வேஷ்டித ..." இதி ... ஸ்வரூபஸ்ய ... நிரதிஶயத்வம் ... இப்படி ஸ்வரூபத: ஸ்வபாவத: நிரதிஶயமானாலும் குணங்களுக்கு ஸாதிஶயத்வ ... கிடைக்கவில்லையேயென்னில்; ஜ்ஞாநவத்தும் ஆநந்தமும் ஸாக்ஷாத்கார ... ப்ரகாஶிக்கிறது. ஸாக்ஷாத் ... ப்ரகாஶிக்கும்போது ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்வம், ... ப்ரகாஶிக்கும்போது ஜ்ஞாநாநந்த ... கிடைக்கும், ... விஶேஷண ... ததாஹ "ஸம்வேஷ்டித ..." இதி ... ஜ்ஞாநாநந்த ... ததாஹ ... ஸ்வரூப ... "ஸம்வேஷ்டித ..." இதி ... ஸாதிஶயத்வ: ... நிரதிஶய ... விஶிஷ்டத்வமிருப்பதாலே குண ... சொல்லப்பட்டது. ॥ அ ॥

[illegible] ॥ கரேஸி ண கீரஸி கேண வி
பாவேஸி ண ஸம்பஜ்ஜஸி ஸண்ணத்தே ।
ஹரஸி ணிரயம் ண ஹீரஸி
ஸஹிருணஸரிஹ ஸண்ணஹஜோஜ ஸாரதோ ॥௧॥

ச்சாயா ॥ கரோஷி ந க்ரியஸே கேநாபி
த்யாயஸி ந ஸம்த்யாஸ்வநந்யத்ருஷ்டிகை: ।
ஹரஸி நிரயம் ந ஹ்ரியஸே
ஸஹீம்ஸ நமஸ்ஸம்ஸ்ரநவஜ்யோதிஷ்மாந் ॥௧॥

வ்யா—வ்ய ॥ (கரேஸி) [illegible] ''கீரஸி, ஹீரஸி'' [illegible] (பாவேஸி) [illegible] (ஸம் பஜ்ஜஸி) [illegible] ॥௧॥

வ்யா ॥ [illegible] (ஹே ஸஹீம்ஸ நமஸ்ஸம்ஸ்ர!) [illegible] (அநந்யத்ருஷ்டிகை:) [illegible] (நிரயம்) [illegible] (கரோஷி) [illegible] (கேநாபி) [illegible] (நக்ரியஸே) [illegible] [ஸ்வயம்] (அநவஜ்யோதிஷ்மாந்) அநவம் = [illegible] ஜ்யோதி: = [illegible]

தாத்³ருஶஸ்ஸந் (நிகி²லமபி ஸ்ருஜஸி) பாலயஸி, “நமோ ராஜ்ஞே ஜக³த்ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திஸம்ஹாரகாய ச” இதி வசநாத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி³கர்த்ருத்வம் அநந்யஸாத்⁴யம். (கேநாபி நஸம்ஸ்ருஜ்யஸே) நாக்ரியஸே, நிகி²லகாரணம் ப்ரதா⁴நம் நகோவ்பி பாலயிதும் ஶக்நோதீத்யபி⁴ப்ராய: பரிபாலநவ்யாபாரோவ்பி ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ:. (ப்ரகாஶமாந:) ஸ்வப்ரகாஶோ பா⁴ஸ்வாந் ஸ்வரூபேண ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்ஸந் (நிகி²லம் ஹரஸி) ஸம்ஹரஸி, ஸ்வப்ரகாஶ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் தவ ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வோபபத்திரிதி பா⁴வ:. (கேநாபி நஸம்ஹ்ரியஸே) ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வம் தவ நகோவ்பி ஸம்ஹர்தும் ப்ரப⁴வதீதி பா⁴வ:. ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வம் அநந்யஸாத்⁴யம் ஜக³ஜ்ஜந்மாதி³காரணம் த்வமேவேதி ஸூசிதம், அத: தவ ஸர்வாதா⁴ரத்வம் ஸர்வஶேஷித்வம் ஸர்வநியந்த்ருத்வம் ச ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வம் ஜக³த்காரணத்வம் ச வித்³யாஸ்தா²நேஷு ப்ரஸித்³த⁴மிதி பா⁴வ:. ஏதேந ஸர்வஶக்தித்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³கல்யாணகு³ணயோகா³த் “ஸர்வகாரணம் ப்⁴ரஹ்ம” இத்யுக்தம் ஶ்ருதிப்ரஸித்³த⁴ம் ப⁴வதி ॥ ॥௯॥

பதம்.	உரை.
ஹே அஹீந்த்³ரநக³ரேந்த்³ர!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு இந்த்ரனானவனே!
அநவத்³யஜ்ஞாந:	தோஷமில்லாத ஸங்கல்பரூபமான ஞானத்தையுடையவனாய்
பா⁴ஸ்வாந்	ப்ரகாசிப்பவனான
[த்வம்	நீர்]
அநந்யத்ருத:	அநந்யாதாரனாய்
நிகி²லம்	ஸர்வப்ரபஞ்சத்தையும்
கரோஷி	ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய்
கேநாபி	ஒருவராலும்
நக்ரியஸே	ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறாயில்லை
பாலயஸி	இரக்ஷிக்கிறாய்

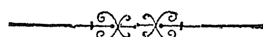
நஸம்ஸ்யாவ்ரெஸ	ஒருவராலும் இரக்ஷிக்கப்படுகிறு யில்லை
ஹாரஸி	ஸம்ஹரிக்கிருய்
நஹியஸெ	ஒருவராலும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறு யில்லை

உ—வ்யா ॥ கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ருஷ்டிகொநிரதிஶயவ க்ருஷ்ணஸ்ருஷ்டிவஸ்ஸவரிஷெஉத்துக்கும், ஶக்தொநிரதிஶய வகு்ருஷ்ணஸ்ருஷ்டிவஸ்ஸவரிஷெஉத்துக்கும், காஶாவரிஷெஉத்துக்கும், ஸ்ரீகாரணாயம் அநெந்ராஸவாஉ்ருஸாஷிகளையும் ஜகத்காரணஸாஷிகளையுமருளிச்செய்கிருர். இதுகளில்லாதபோது ஸ்ருஷ்டிகொஶக்தஸ்ய நிரதிஶயவ கஷ்டங்கூடாதிறே. அந ந்ராயாரணுய் அநெந்ராதாஉ்ருணுய் அநந்தவாஞுய் அநந்த ஸம்ஹாயணுன தேவரீர் ஸ்வஸங்கல்ப ஶாதஸஹக்ருதனுக் கொண்டு ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிருய், இரக்ஷிக்கிருய் ஸம்ஹரிக்கிருய், இப்படி ஜகத்காரணஸ்தனனவுனக்கு என்னுடைய ரக்ஷணமொருபொருளோவென்கிறவஹிவாயத்தாலே யருளிச்செய்கிருர் । க ரொவஷ்தி । (ஹெ அஹீந்த நமரேந்த்') திருவநந்தாழ்வான் தேவரீரெழுந்தருளுகைக்குத் திருமலையாகவவதரித்தாப்போலே நமரமாகவவதரித்தபடி. ஐந்துணுக்கு அரோவதிபோலேகாணுமிருப்பது தேவரீருக்கு அஹீந்தவாரம். ஐந்தஶப்தயொமத்தாலே ஸவஷஸஂவஷதஜ்ஸும் அயமாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கு வீசெஷவயொஜநஸும் ஸூசிதம். (அநவஜெரதி:) நிஉ்ஷ்டமான ஜ்ஞாநத்தையுடையவனுய், ஜெரதி:வஉம் ஜ்ஞாநவாரம். "யொதஸ்வெஸாராரஸயாதஜெரதிரெவய:" ஐத்ருக அதஜெரதி: ஞூஜெதஜ்ஞாநஐதிீதாஷாஷ்ரம் ஜ்ஞாநஸ்ராவொநாஶ "காஶாவநாநஶநாவெக்ஷா" ஐதி ஸஹ தஶதவகாஶிகொத்ரீத்ராகாரணகஷெபராவஸாஷிதம்ஸ ஶரவெக்ஷா, தஉ்ஹிதகவஶநவகஸம். தயாவ காரணகஷெப ராயதஸங்கல்பாதக ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு வதஶஉ்வாஷிகள் ஸ்ருஷ்டிக்குமாப்போலன்றிக்கே காரணகஷெபராநயநஸ ஸஜ

ப்ரக்ருதி ஸஹக்ருதனாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறாயென்றபடி. இந்த விசேஷணம், "கரோஷி பாலயஸி, ஹரஸி" என்கிற மூன்றுக்கும் ஹேது: (ஸ்வாந்த) ப்ரகாசியா நிற்பவனை, ஒரு விஷமான தோஷமில்லாமல் ப்ரகாசிக்கிறனென்றபடி. தோஷங்களாவன—ஜந்மாந்தரவஸ்துக்கள் ஸம்ஸாராதிகளும், ஜாயதே அஸ்தீத்யவஸ்தாத்ரயமும், பரிணாமவ்ருத்திகளும் அபக்ஷயவிநாசங்களும். ஸதைகரூபனாய்க்கொண்டு விளங்குகிறானென்றபடி. இத்தாலே க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப்போலே ஜந்மாந்தரவஸ்துக்கள் ஸம்ஸாராதிகள் ஸ்வபாவமென்கிற ஶங்கையும் நிரஸ்தமாயிற்று. "அபக்ஷயவிநாசாப்யாம் பரிணாமர்த்திஜந்மபி: | வர்ஜித: ஶக்யதே வக்தும் ய: ஸதாஸ்தீதி கேவலம்" என்கிறபடியே ஷட்பாவவிகாரஶூந்யனாகையாலே ஸதா ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறனென்றபடி. இந்த ஷட்பாவவிகாரஶூந்யத்வத்தை "ந க்ரியஸே" இத்யாதிகளாலே விவரிக்கிறார். (அநந்யஸத்ருஶ:) அநந்யாதாரனாய், "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:" என்கிறபடியே அநந்யாதாரனென்றபடி. நிராஶ்ரயவஸ்துவுக்கு உத்பத்த்யாதிகளில்லையிறே. (நிகிலம்) ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் (கரோஷி) ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய், ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிபோலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியும் சதுர்முகாதிகளை த்வாரமாய்க்கொண்டு பரமாத்மாவே ஸ்ருஷ்டிக்கிறனென்கிற கருத்தாலே நிகிலஶப்தப்ரயோக: (கேநாபி) ஒருவராலும் (ந க்ரியஸே) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவனன்று. (பாலயஸி) பாலநம்பண்ணுகிறாய், ரக்ஷிக்கிறாய், (ந ஸம்பால்யஸே) ஒருவராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனன்று. கேநாபீதி ஸர்வத்ராநுஷங்க:. (நிகிலம் ஹரஸி) "அத்தா சராசரக்ரஹணாத்" என்கிறபடியே ஸமஸ்தத்தையும் ஸம்ஹரிக்கிறாய். ருத்ராதிகளுக்குச் சொன்ன ஸம்ஹர்த்ருத்வமும் தச்சரீரகனான பரமாத்மநிஷ்டமென்றபடி. "ப்ரத்யக்ஷே ப்ரஹ்மணோ ஜந்ம" என்னக்கடவதிறே. இங்கு உத்பத்த்யாதித்ரயஶூந்யத்வம் சொன்னது மற்ற மூன்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (ந ஹ்ரியஸே) ஒருவராலும் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவ

ஙன்று. ‘‘நகிர்யஸெ, ந ஸம்ஸாவர்ஸெ, நஹியஸெ, ஙன்றுமட்டுஞ்சொல்லாதே ‘‘கெநாவி’’என்று சொன்னத்தாலே ‘‘க ஜாயஜாயெநா வஹாயாவிஜாயதெ, உயிரளிப்பானென்னென்ற யோனியுமாய் பிறந்தாய்’’என்று சொல்லுகிறபடியே ஸாயவரி தாணாயஉவேதரிக்க வேணுமாகில் ‘‘ஸஂஹவாஜ்ராதஜாயா’’ என்று ஸஸஉவுத்தாலேயே வஷித்துக்கொள்ளுகிறாயத்தனையல்லது ஒருவராலும் வஷிக்கப்பட்டவனன்றென்றபடி. வதா உஉவாதிகளுக்குத்தீங்குவந்தால் நீ ரக்ஷிக்கிறாப்போலே உனக்குத் தீங்கு வந்தாலும் தீங்கு வாராமலிருக்கும்படி நீயே இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகிறாய். நெடு வெள்ளமெல்லாம் கணுக்காலாகும்படி வளர்ந்து வந்த யெகெடஹர்களைக்கண்டு ஹயாகராதனும் தனக்குக் கண்களும் யநங்களுமான வெதங்களைப் பறிகொடுத்து கருணை சோர்ந்த கணக்கரைப்போலே நீர்க்கடை நிலக்கடை தெரியாதே வஹா விஜாவம்பண்ண அப்போது நீ ரக்ஷித்தாப்போலே, கதிஶிஶுவான அவஸ்தையிலும் உன்னை முடிக்கவேணுமென்று வந்த, கஂஸவெரிதர்களான வகுதநாமகடாதிகளை நிரஸித்து உன்னை ரக்ஷித்துக்கொண்டாயென்றபடி. பின்பு, திருநாட்டுக்கெழுந்தருளவேணுமாகில் ‘‘விவெமவெஷவம் தெஜஸயரீரஸஹாநமஃ’’என்று ஸஸஂகஉத்தாலேயே, யெழுந்தருளுகிறாயென்றபடி. ‘‘கநவஜெ்ராதிஃ’’என்கிறதற்கு கவாகதஸயம் வகாமஸஸகவயெஷிவ்ஶஂஹஉவிஹ ஹத்தை யுடையனென்றும் கயஉங்கொள்ளவேணும். ஸஸஂகஉத்தாலே கவாக தஷிவ்ஜஉவிஹ ஹயகுளைப், கவதரிக்கிறாயென்றபடி. ‘‘கநவஜெ்ரா திஃ’’என்கிறவுஉத்தை ஆவருதிபண்ணிக்கொண்டு ஸஂகஉாயஉகவுமும் ஷிவஶஂஹஉவிஹஹாயஉகவுமுஞ்சொல்லவேணும். ஆகையாலே ‘‘ஸகஉவரிதஃ’’என்கிற ந்யாயத்துக்கு விரொயமில்லை. கவாகதமான ராஜகஷாஜிவிஹ ஹங்கள் ஶயிக்கும்போது ஹஹவஸஸஂகஉத்தாலே ஜகாரணமான மஉஸகவஉவ்த்தில் ஶயிக்கும். மஉஸகவஉவ்ம் ஹஹவானுக்கும் ஜகனுக்கும் நித்யனுக்கும் உஷாநஹணமாக விஹஹாதிரவெண வரி

ணத்திக்கும். விகாரங்களும் காரணமாயிக்கும். இப்படி உத்தி நாஶாஹிதங்ஞ் சொன்னத்தாலே காலாவஸ்தைத்வம் ஸித்தி க்ருதமாயிற்று. ஆநந்த்யாத்யாஶ்ரிதங்களைச்சொன்னத்தாலே ஸர்வ்வசேஷத்வம் ஸித்தமாயிற்று. இவைகளில் லாத்தாலேயன்றோ ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸர்வசேஷத்வ நிரதிஶய ஸ்வாமித்வம் வஹிக்கவில்லை. இங்கு "ஆநந்த்யாதி:" என்று ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸாம்யத்தை யுடையவனைக் கொண்டு தேவதாந்தரங்களை விளங்குகிறானென்றத்தாலே "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" என்று ஸாமாந்யாதிகமான "ஏகோஹ வை நாராயண ஆஸீத்" என்கிற ஶ்ருதியும், "யதஸ்ஸர்வாணி பூதாநி" என்கிற ஸ்ம்ருதியும் "ஜகத்காரணமாநாமநாஸ்"என்கிற ஶ்ருதியும் ஸூசிதம். ||௯||

௧௦. || ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதிக: க: ।
ப்ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக: பரம: ஸ்வராடி-
த்யேதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ||௧௦||

பாடா || ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶய
ஶக்திஸ்ஸத்த்வ ஸமாஶ்ரயாணாம் (ப்ரஹ்மேஶா) ।
தேந ப்ரதிவஸ்துமணோ
ஸ்ருஷ்டியஶோ ப்ரதிஷ்டித ... ||௧௦||

வ்யா || (ஸ்வாதா) இதி பாடே "ப்ரஸாதயஸ்வ" இதி யதோ "வ்யாஸோக்த்"யாதி நாயகோக்த: யதாஶக்தி. "கேஶவ" தத்ராதி நாயகோக்த: தகாரஸ்ய ஸ்தாநே. (ஸர்வதா) "ஸர்வேதி" இதி ஸர்வத்ர, ஸர்வஶப்தோ ஸாமா ந்யவாசீ "ஸ்வதந்த்ரோ"ஸ்வதி ஸ்வாதந்த்ர்யம். "தேவாதி" விதிக காரஸ்யாஹம். ஸம்போதநம் ஸ்வ: ||௧௦||

व्या॥ ननु "तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम्" इति प्रतिवस्तुपूर्णत्वम् "अणोरणीयान्" इति श्रुत्या अणुत्वं "नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मम्" इति विरुद्ध[illegible] भगवतः [illegible], [illegible] व्यधिकरणतया अयमेकस्मिन् तेषां समावेशः इत्याशङ्कायाम् [illegible] तत्परिहारं [illegible] देशपरिच्छेदराहित्यं [illegible] पूर्वोक्तं साधयति। अण्विति। (हे अच्युत! [illegible]) अणुपरिमाण [illegible] देशविशेष [illegible], अणुपरिमितदेश संबद्ध [illegible] इति भावः। (तव शक्तिः) सामर्थ्यं (सकलभुवनादि [illegible]) सकलभुवनानि = निखिलब्रह्माण्डानि, [illegible] [illegible]। [illegible] = नियन्त्रा, [illegible] इति [illegible]। [illegible] ब्रह्माण्डसामर्थ्यं [illegible] इति भावः। तथैव [illegible]। तेनेति। (तेन) हेतुना ([illegible]) [illegible] इति भावः। [illegible] "तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम्" इति [illegible] तेन, पुरुषेण = ब्रह्मणा, इदं सर्वं = [illegible], पूर्णं = व्याप्तमित्यर्थः, [illegible] ब्रह्म [illegible] इत्यर्थः। तथोक्तं श्रीभाष्ये [illegible]। ब्रह्मणः [illegible] इति। ब्रह्मणः [illegible] इत्यर्थः। [illegible] इति [illegible] ([illegible] निजस्थितिः) [illegible], निजस्थितिः = निजस्वरूपावस्थानं [illegible] तथोक्तः। [illegible] इति [illegible] (सर्वगतः) सर्वव्यापी, [illegible]

(ஶ்ரூயஸே) ஶ்ருதிஷு விபுரீயஸே, ததைவ ப்ரதிவஸ்து
பூர்ணஸ்த்வம் ஸர்வநிர்வஹணஸாமர்த்யாத் ப்ராதிப்யாந்யத
யா விஹாரஸ்ய ஸஹஸ்ரதோஷ அப்ரதிஹதஸ்திதிஶ்ச. அதோ ப்ரதிவஸ்து
விபுஸ்திஷ் ஶ்ருதிர் தேநாபி ப்ரோஜ்யதி. ||௧௦||

பதம். உரை.

ஹே அச்யுத! — ஏ அச்சுதனே!

அணுஷு அந்தர்வ்யாப்தா — அணுவான பதார்த்தங்களுள்ளடங்கியிருக்கிற

தவ — தேவரீருடைய

ஶக்தி: — வல்லமையானது

ஸகல தாரணாதிஷு பர்யாப்தா — எல்லாப்பதார்த்தங்களுடைய தரிப்பவை முதலியவைகளில் ஸமர்த்தமாகிறது

தேந — ஆகையாலே

[த்வம் — தேவரீர்]

ப்ரதிவஸ்து பூர்ண: — வஸ்துக்கள்தோறும் பூர்ணமாகவும்

அப்ரதிஹத: நிஜஸ்திதி: — தடங்கலில்லாமலிருக்கிற தன்னிருப்பையுமுடைத்தானவராகவும்

ஸர்வகத: — விபுவாகவும்

ஶ்ரூயஸே — ஓதப்படுகிறீர்

அவ. || இப்படி காரணாவஸ்தையிலும் நிரதிஶயஸூக்ஷ்மசேதநாசேதநவஸ்துவஸ்தையிலும் கூடினாலும், தேஶவஸ்தையிலுங் கூடுமோ, "தேநேதம் பூர்ணம்" என்று ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வமன்றோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏகத்ர காஷ்டே ப்ரஸ்தாவ
னுக்கு அந்யத்ர வ்யாப்திகூடாதே, ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வம்
நாநா ஸம்யோகாவாய்த்வஷ்டிஷு தேஶமே ஸம்பூர்த்தையும் நி

ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கும்படியான வல்லமையையுடைத்தாயிருக்கை. இது வி ஷயமாகவிருக்குமவனுக்கு வரலாம், ஆகையாலே விரோதமில்லை யென்னிலும், ஸர்வசக்தித்வமுங்கூடுமோ, ஸர்வசக்தித்வமாவது ஸர்வகார்யோத்பாதகத்வமன்றோ, இது ஸ்வதந்த்ரிபக்ஷ ஸம்மதி யர்த்தா என்று சொல்லுமவர்களுக்கன்றோ கூடுவதென்னில்; ஸர்வ சக்தித்வமாவது உபாதாநத்வமன்று, ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரதானமாய் நிரதிசயயோக்யதையுடையதுவென்றும், ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்குமதென்றும் இரண்டு வி ஷயம், அதில் ஸர்வேச்வரத்வம் ப்ரதானம் நிர திசயயோக்யதையும் கூடினாலும் ஸர்வத்தையும் நிர்வாஹகத்வம் கூடுமோ, அப்போது "நீரோபக்ஷ:, ஸ்வயம்பக்ஷ:" என்கிறப்போலே ஸ்வ ஸமஸ்த ஸுபகுணோ ஜீவகமன்றோ ஸித்திப் பது, அது ஸுபசித்தமன்றோ, ஸாதேசாவாஜாத: என்றாப் போலே சரீராத்மபாவஸம்பந்தமாயும் ஸார்வாத்மிகத்வம் ஸர்வமாகையாலே ஸ்வ ஸ்வ: ஸ்வஸமஸ்தசரீரகவாக சரீ ராத்மபாவஸம்பந்தமான ஸார்வாத்மிகத்வங்கூடலாம். இத்தா லே ஸ்வ ஸ்வ ஸமஸ்தயோகத்வம் ஸம்பவிக்காது என்கிற வர்த்த ங்களை இரண்டு ச்லோகத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். அப்ரமேய! (அப்ர மேய) அளவில்லாதவனே! ஸாமர்த்யமில்லாமையா லே நிதானமாயிருக்கிறாயென்றபடி. (அணுவாதிகர்மத்வாத்) அ ணுவாதிகளுக்குள்ளே யடங்கி யிருக்கிற (தவ) தேவ ரீருடைய (சக்தி:) வல்லமையானது (ஸகலதாரணாதிவ்யாபாரா) ஸர்வவஸ்துக்களுடைய தாரணநியமநாதிகளையும்பொருட்டு விநியோகமாயிருக்கிறது. அணுவாதிகளுக்குள்ளே யடங்கின ஸ்ருஷ்டிசக்தியே ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கும்படியான வல்லமையையுடைத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. (தேந) ஆகையாலே இப்படிப்பட்ட ஸர்வாதிசயத்தாலே (ஸ்வ திவஸ்து ஸர்வ ணாம்) வஸ்துக்கள்தோறும் ஸர்வாத்மகை (ப்ரஸித்தம்) "தே தேஜோம்ஸம்பூதம்" இத்யாதிஸ்ருதிகளாலே ஓதப்படுகிறீர். இப் படி ஸ்ருஷ்டிசக்திக்கு ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கும்

படியான வல்லமையிருக்க, என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்குமட்டும் வல்லமையில்லையோவென்கிறாரென்று தாத்பர்யம். இப்படி "தேநேதம் பூர்ணம்" என்கிற ச்ருதிக்கு அர்த்தம்சொல்லி விரோதபரிஹாரம் பண்ணினாலும் "அணோரணீயாந்" என்கிற ச்ருதிவிரோதமாயிருக்கையன்றோவென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (அவ்யாஹதநிஜஸ்திதி:) அவ்யாஹத = தடங்கலில்லாமலிருக்கிற நிஜஸ்திதி:= தன்னுடைய இருப்பையுடைத்தானவனாக, அணோரணீயஸ்த்வ மஹீயஸ்த்வாதிகள், அதாவது ஸூக்ஷ்மபதார்த்தங்களில் அநாயாஸேந வ்யாபித்திருக்குமாப்போலே ஸ்தூலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாகாதமில்லாமல் அநாயாஸேந வ்யாபித்திருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை "பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்" என்கிற பாட்டில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். இந்த ச்ருதியைக்கொண்டு அணுத்வமே ஸ்வரூபமென்னில்; "மஹதோ மஹீயாந், நித்யம் விபும்" இத்யாதிகளான ஸர்வகதத்வச்ருதிவ்யாகோபம் வருமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறார் ஸர்வகத இதி । ஸர்வத்ர வர்த்தமாந இத்யர்த்த:. "அவ்யாஹத நிஜஸ்திதி" ரிதி ஹேதுகர்ப்பம். இவனுடைய ஸ்திதிக்கு வ்யாகாதமிருக்கும்போது ஸர்வகதத்வங்கூடாதிறே. ||௰||

ஶ்லோ || ஸகலாந யாந ஸ்ரீகலைந
ஸாக்ஷிதந ஸ்ரீகலை ஸம்ஸ்ரேத ஸத்வதநோ ।
ஸாத்வஸி அஸ்த்ரக ஸவோ
ஸகநம்ஸிக கஜ்ஜகாராநந்த கவேரா ॥ ||௧௧||

ஶாயா || ஸகலாநாம் யாதநாநியதே
ஸ்வாத்விகநியஸோம்ஸ்திதஸ்ஸர்வதநு: ।
ஸ்ருதியேஶ்வரத்வஸர்வ
ஸ்யம்நயரித்காயகாராக்ஷவதகவேரா: ॥ ||௧௧||

(𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌿𑌕) “𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵-
𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 (𑌕𑌜𑍍𑌜) “𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍍𑌯𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌜𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌵-
𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 (𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌤𑌣) “𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌤𑍍𑌰𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌣𑌳” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾-
𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃. (𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑍋) “𑌰𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑍇-
𑌚” 𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌫𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌃. 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌦𑍃𑌢𑌵𑌂 𑌚
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌂. ||௧௧||

𑌵𑍍𑌯𑌾 || 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌕𑌯𑌾 “𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮”
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 (𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿) (𑌦𑍇𑌹𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍)
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 (𑌧𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃)
𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 = 𑌆𑌧𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌂 = 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂 = 𑌶𑍇-
𑌷𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌹𑌿-
𑌤𑍇𑌨, 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 = 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃, 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁-
𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾-
𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌶𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇-
𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾. 𑌅𑌤𑌏𑌵 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤-
𑌨𑍁𑌃) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 = 𑌸𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍, 𑌤𑌨𑍁𑌃 =
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌃 (𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷) 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾-
𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌧𑍃𑌤𑌯𑌾𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌧𑍇-
𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌨𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑌰𑍀𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀-
𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 “𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂, 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌵𑌗𑌤𑌿-
𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃. 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵, “𑌤𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤
𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. (𑌦𑌶𑌿𑌤𑌕𑌾-
𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍) 𑌦𑌶𑌿𑌤𑍇 = 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑍍-
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌦𑌶𑌿𑌤𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾-
𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇 = 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣-
𑌤𑍍𑌵𑍇, 𑌅𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌃. 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍍𑌵𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃, 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿-

ஷட்ஜாத்ருஷ்ட்ய: அதஏவ (ஸர்வ: ஶ்ரூயஸே) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம, ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம" இத்யாதிநா ஶ்ருதிவ்ருந்த ஸகலஸர்வஶப்தாதி ஶப்தவாச்யத்வேந ப்ரதி பாத்யஸே ஸர்வஜித்ஸர்வ:. அதோ "ஸநாநிவிஷ்டஸ்ஸர்வஸநாநிவி ஷ்ட" இதி ஶ்ருத்யுக்த ப்ரகாரேண ஜகதுபாதாநதயா ஸர்வஸத்த ஸாமாநாதிகரண்யாத்தவ ஜகதுபதேஶதோ ஸ்த்ரீத்ருஷ்டிவிஷயகார்யவ ஸத்தவரிஷ்வாதிஹித்ருஷ்டிரூபிதம் பவதி. ॥௧௧॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
த்வம்	தேவரீர்
ஸகலாநாம்	சேதநாசேதநங்களுடைய
தாரண	தரித்துக்கொள்ளுகிறதென்ன
நியமந	நியமனமென்ன
ஸ்வாமித்வ	ஸ்வாமியாயிருக்கிறதென்ன
நியமம்	இதுகளுடைய நியமத்தை
ஸம்ஶ்ரித:	அடைந்தவராய்க்கொண்டு
ஸர்வதநு:	ஸர்வசரீரனாகவும்
ஸர்வ:	ஸர்வாத்மகனாகவும்
ஸ்வயம்	தானாகவே
ஶ்ருத	சுருதியில் சொல்லப்பட்ட
கார்ய	கார்யத்வமென்ன
காரணத்வ	காரணத்வமென்ன
வ்யதிகரை:	இவைகளால் கலக்கப்பட்டவனாகவும்
ஶ்ரூயஸே	ஓதப்படுகிறீர்.

த்வ்யா ॥ "உபஸ்ஹிதத்ரிவியாதம்" என்று சொல்லப்பட்ட த்ரிவியவரிஷ்வாதித்ரங்களில் காமவரிஷ்வ ஷேஶவரிஷ்வாதிதங்களையும், ஸ்வரஸ்வதோரமணதஶ்வ நிரதிஶயத்வ கஷ்டாஶ்ரயத்வ ரஸ்வவஸ்கவரிஷ்வத்தையும் வஸ்வம் ஸ்யாவித்ததோடேகூட "அதி ஹதநிஜஸ்யிதி:" என்று வ

திவாதாநஹுக்குஞ்சொன்னத்தாலே சுதைவக்ராவஸ்தியையும், ‹‹ஸ வஹுமத:'' என்று சொன்னத்தாலே பஹிவக்ராவஸ்தியையும் உபூ ஈகரித்து. இங்கு ஸாரோநாயிகரணாஹுக்குவை யவஸவாரி ரேஜஹத்தை ஶரீராத்தாவ நிவந்நமாயும், உரஜயம்வட: என்றாற்போலே காயகாரணாவிவந்நமாயும், வரலாமென்றருளிச்செய்கிறார். ‹‹ஸகஷாநாதிதி'' (ஸகஷாநாம்) வேதநாவேதந ஸவேஸ்தவஹாயங்களுடைய (யாரணநியமநஸாதிக்ஷநியம ஸாவஷ்டத:) யாரணநியமநஸாதிக்ஷாநாம் நியமோ: தாது ஸம்வஷ்டத:, நியதயாரண நியதநியமந நியதஸாதிக்ஷங்களையடைந்தவனென்றபடி. இப்படி நியதாயாரக்ஷ நியதநியமந்க்ஷ நியதஶேஷிக்ஷங்களையடைந்தவனுகையாலே (ஸவஹுதந:) வேதநாவேதந ஸவஹுவஹாயங்களையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருக்கிறானென்றபடி. ‹‹நியமஸாவஷ்டத: '' என்றுமது ‹‹ஸவஹுதந: '' என்கிறதற்கு ஹேது:. ‹‹க்ஷியக்ஷ வ்ருத்திநியமஶேஷாதிகதுஶரீரம்''என்றாரிறே. இங்கு ஸாதிக்ஷ வேதநாவேதந ஸவஹுவஸ்து நிஷ்ஶேஷதா நிரவதிகஶேஷிக்ஷவாரம், அல்லது வேதவேநகாஜமான ஜாஸதாநிரவதிகஸாதிக்ஷவாரமன்று. அப்போது சுவேதநங்களுக்கு ஸம்ருஹம் வாராது. நியதாயாரக்ஷாதிகள் ஶரீரலக்ஷணமென்பதை ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில் காணலாம். (ஸவஹுதந:) ஸவஹுவஹாயங்களையும் சரீரமாகவுடைத்தானவனை நியதாயாரக்ஷ நியதநியமந்க்ஷ நியதஸாதிக்ஷங்களை யடைந்தவனுகையாலே ஸவஹுவஹாயங்களையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருக்கிறானென்றபடி. (ஹே சுத்யாத!) இப்படி ஸவஹுமும் ஶரீரமாகையாலே ‹‹தத்ஸ்ருஷ்ட்வா। ததேவாநுப்ராவிஶத்। ததநுப்ரவிஶ்ய। ஸச்ச த்யச்சாபவத்। நிருக்தஞ்சாநிருக்தஞ்ச। நிலயநஞ்சாநிலயநஞ்ச। விஜ்ஞாநஞ்சாவிஜ்ஞாநஞ்ச, ஸத்யமபி, ஸதாநிவிஷ்ணஹுவஸதா நிவிஷ்ண:''இத்யாதி வேதநாவேதநவாசிஸவஹுஶப்தங்களாலும் ஸாரோநாயிகரணன்ந ஓதப்படுகிறீரென்கிறார் ஸவஹுஶ்ருதய இதி। ஜீவனுக்கு ஶரீரஸம்பந்தத்தாலே ஸாஹாவிகமான சுவ ஹதவாரக்ஷ ஸத்யஸங்கல்பாதிகளுக்கு வ்யாதி வந்து ஸங்கோ

ஈச்வரத்வமுண்டாமாப் போலன்றிக்கே இவனுக்கு ஸர்வமும் சரீரமாயிருந்தாலும் “ஸோஹம் ப்ரவ்ருத்திரிதிலேகமேவமேவ ஷட்ராஸ், ஜாதிதேவஸஹிதஸ்யாநவாஸ்” என்கிறபடியே கர்மக்ருதசரீரமில்லாத்தாலும் நாநாவிதநிவேசாபாவாகையாலும் ஒருவிதமான வ்யாப்தியுமில்லை என்கிற கருத்தாலே “அவ்யாப்த” என்றார். ஜீவனுக்கு கர்மஸம்பந்தத்தாலே ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கு திரோதாநாதிவ்யாப்திவந்தபடியாலன்றோ ஸர்வேச்வரத்வமுண்டாயிற்றென்று ஹ்ருதயம். இப்படி ஸர்வஶப்தவாச்யனாகையாலே ஐததாத்ம்யமித்யாதிஸாமாநாதிகரண்யங்கள் ஸர்வஸமஞ்ஜஸமாகக்கூடலாமென்றபடி இப்படி ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநஸாமாநாதிகரண்யத்தைச்சொல்லி, கார்யகாரணபாவநிபந்தநமாயும், ஸாமாநாதிகரண்யங்கூடலாமென்கிறார் (ஸ்வயம் உபாத்தகார்யகாரணச்சரீரீ) கார்யத்வ காரணத்வ ஶரீரஜகத்ரூபீ. (ஸ்வயம்) தானே, உபாத்த = ஶ்ருத்யுக்தமான, “த்ருஷ்டஶ்ருதிப்யாம், ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாப்யாம்” என்கிறவிடத்தில் த்ருஷ்டஶப்தத்துக்கும் ப்ரத்யக்ஷஶப்தத்துக்கும் ஶ்ருதியென்று பாஷ்யகாரர் அர்த்தஞ்சொன்னாப்போலே, இங்கும் உபாத்தவென்கிறதற்கு, ஶ்ருத்யுக்தமென்றபடி. “பஹுஸ்யாம், ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்” இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்பட்ட கார்யத்வகாரணத்வங்களாலே ஸ்வயம் ஶரீரியாயிருக்கிறான். ஶரீரஸஹிதனாயிருக்கிறானென்றபடி. யதா, (உபாத்தகார்யகாரணச்சரீரீ) “ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்” என்கிறபடியே “யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம்பவத்யமதம்மதம், யதாஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம்ஸ்யாத்” என்கிற ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தங்களாலே, உபாத்த = காட்டப்பட்ட, கார்யத்வகாரணத்வங்களையுடையவனை யென்னவுமாம். தானே கார்யரூபனாயும் காரணரூபனாயுமிருக்கிறானென்று கருத்து. ஆகையாலே ஶ்ரேயாம்ஸ: என்றாப்போலே கார்யகாரணபாவநிபந்தநமாயும் ஸாமாநாதிகரண்யங்கூடலாமென்று கரு

த்து. கார்யகாரணத்வகல்பநாஸம் ஸம்ப்ரதாயஸித்தம் ப்ரதயஃ. இங்கு கார்யத்வ காரணத்வங்களிரண்டுமிவனுக்கிருக்கிறதென்று சொன்னத்தாலே உபாதாநத்வம் ஸித்தம், நிமித்தகாரணத்துக்கு கார்யத்வம் வாராதிறே. இப்படி உபாதாநத்வஞ்சொன்னத்தாலே "கர்மாதி" என்கிற ஶ்லோகத்தில் க்ருதப்ரஶ்நயத்வப்ரத்யுத நிமித்தகாரணத்வஞ் சொல்லப்பட்டதே தவிர உபாதாநத்வஞ்சொல்லப்படவில்லையே, அப்போது ஜகதஃ நிரதிஶயவைலக்ஷண்யம் ஸம்பவிக்காதேயென்கிற ஶங்கை நிரஸ்தமாயிற்று. ||௧௧||

மூலம் || பார்ஶ்வஸ்தாநே ஸ்திரோ வா
ஸர்வேஷாம் தேஹி ஸ்வர்க உபாதாநம் |
நிஜஸங்கல்பஸமாதேர
வஹஸி நிமித்தத்வம் வி ஸ்வாஸஸ்த்ரீ || ||௧௨||

ஜாயா || பார்ஶ்வஸ்ய யாநஸ்ரோதா
ஸர்வநாநாம் ஸ்வஸ்யாதேர் வாதாநம் |
நிஜஸங்கல்ப ஸநாயோ
வஹஸி நிமித்தத்வம் ஸ்வத்வஶக்திஃ || ||௧௨||

வ்யாக்யா || (பார்ஶ்வ) "ப்ராஸாதஸ்தம்பபார்ஶ்வ யோரிதி" இதி ரேவொகாரஸ்ய ஜத்வம். (தேஹி) "தேஹாஹா வஹவாஹாவேஷ்ட" இதி ஹந்யாதேஃ தேஹ இத்யாதேஶஃ. (ஸங்கல்ப) "ஸ்வஙாயஸ்வ" இதி உபஸ்ருஷ்டஸகாரஸொவைஸ த்விதீயம். (ஸ்வத்வ) "க்ஷ்டீபதே"த்யாதிநாதொவஃ. ஸஸ்த்ரீத்வம் || ||௧௨||

வ்ரு || நநு "கர்மாதி நக்ரியதே" இத்யாதிநோக்த நிமித்தத்வ பார்ஶ்வஸ்ரோதோக்தோபாதாநத்வஞ் கயகெகஸ்மிந் ஸம்பவதே, தத்ராஹ | பார்ஶ்வேதி | (ஹே ஸ்வத்! ஸ்வர்க

தஶக்தி:) மோக்ஷநிமித்தோபாதாநத்வேந: ஸ்ருஷ்டிப்ரவ்ருத்தித-
யா த்வமிதரேஷாமநாதிகர்மாக ஜகத்ஸம்ரக்ஷணஸாமர்த்ய-
வாம் ஸர்வம் (சேதநாசேதநஶரீர:) சேதநா:= ஜீவா:, அசே-
தநம்= ப்ரக்ருதி:, தாப்யாம் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாவிஶேஷிதாப்யாம் ஶ-
ரீரம் யஸ்ய ததாபூதஸ்ஸந். அதஏவ (ஸர்வநாம) ஸர்வாத்ம-
க: (உபாதாநம்) உபாதாநகாரணம் (ஸ்வயமேவ) "யஸ்ய ப்ரு-
திவீ ஶரீரம்" "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" இத்யாதிஶ்ருதிஷு ச-
தநாசேதநவர்கஸ்ய ஶரீரதயா "ஸதேவ ஸோம்யேதம-
க்ர ஆஸீத்" இதி தத்ஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதித்வேந "அநேந
ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய" இதி ஜீவத்வாரா அநுப்ரவிஶ்ய "நாம
ரூபே வ்யாகரவாணி" இதி நாமரூபவ்யாகரணாத் உபா-
தாநம் பவஸீதி பாவ:. ததா நிமித்தம் ததநந்ய-
ஸ்ய ஸ்வாம்யா மோக்ஷதந்த்ரீதா ஸதர்பத்தாஶக்த்யாத்ரா
ஹ। நிஜேதி। (நிஜஸங்கல்பஸநாத:) "ததைக்ஷத பஹுஸ்யா-
ம்" இதி ஸங்கல்பஜ்ஞாநஸஹிதஸ்ஸந் (நிமித்தமபி) நிமித்தகாரணம-
பி (பவஸி) "பஹுஸ்யாம்" இதி பஹுபவநஸங்கல்பவிஶி-
ஷ்டதயா நிமித்தகாரணமபி பவஸீதி பாவ:. "பஹுஸ்யாம்" இதி
ஸங்கல்பஸ்ய யத்வா ஹி நிமித்தத்வமிதி நிமித்தகாரணலக்ஷணம். ஸர்வ-
ஜ்ஞாத்புதஶக்திகஸ்ய "பஹுஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பஸ்ய யதேந
"பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய" இதி ஸ்வஸ்யைவ ஜகதாகாரேண
கார்யத்வோபாதாநத்வாபாவத்வாதேவ ஜகத: நிமித்தகாரணஞ்ச
பவஸி; அத: காரணத்வம் ஸர்வகர்த்ருத்வம் ஸர்வஶேஷித்வம்
கோத்ரம் த்வயைவ ஸம்வர்தநீயம் பவஸி ॥ ॥௧௨॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே!
அத்புதஶக்தி:	விசித்திரமான சக்தியையுடைய
த்வம்	தேவரீர்
ஸர்வநாம	ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கு

புருஷ	ஜீவனென்ன
ப்ரதாந	ப்ரகிருதியென்ன
ஶரீர:	இவைகளை சரீரமாகவுடையவனாய்க் கொண்டு
உபாதாநம்	உபாதாநகாரணமாக
பவஸி	ஆகிறீர்
நிஜ	தன்னுடைய
ஸங்கல்ப	ஸங்கல்பத்தோடு
ஸநாத:	கூடினவராய்க்கொண்டு
நிமித்தத்வமபி	நிமித்தகாரணமாயிருக்குகையையும்
வஹஸி	வஹிக்கிறீர்

உ—வ்யா॥ இப்படி [illegible] ப்ரஹ்மநிமித்தோபாதாநத்வங்கொள்ளில், அவிகாரியான வஸ்துக்கு உபாதாநத்வங்கூடாதாகையாலே ம்ருத்துக்குப்போலே ப்ரஹ்மத்துக்கு விகாரமன்றோ ஸம்பவிக்கிறது. அப்போது ஸத்வஸ்துக்கு நிர்விகாரத்வஞ்சொல்லின ஶ்ருதிவ்யாவ்ருத்தி சொன்னது கூடுமோ, நிர்விகாரஶ்ருதிக்கு வ்யாகோபமும் வாராதோ, லோகத்தில் ம்ருதாதிநிதர்ஶநத்தில் ஏகதேஶத்துக்கு வாக்யாதிஸாமாநாதிகரண்யஸம்பத்துக்கள் காணுகையாலே ப்ரஹ்மநிதர்ஶநத்திலும் ஏகதேஶத்துக்கு ஸம்பவிக்கலாமாகையாலே ஸாம்ஶத்வமேகதேஶத்வங்கூடுமோவென்னில், ஸூக்ஷ்மசிதசித்ஶரீரனைக்கொண்டு உபாதாநகாரணமாயும் ஸ்தூலசிதசித்ஶரீரனையக்கொண்டு கார்யமாகிறான், விகாரங்கள் ஶரீரநிஷ்டம், அது ஶரீரியான பரமாத்மாவுக்கு ஸம்பவியாது, ஆகையாலே நிர்விகாரஶ்ருதிக்கு வ்யாகோபமில்லை. "பாலயௌவநஜாத:" இத்யாதிப்ரகாரேண ஶரீரவிஶிஷ்டதேவதத்தன் பாலஶரீரவிஶிஷ்டதேவதத்தம் ப்ரதியுபாதாநமாகும்போது ஶரீரநிஷ்டவிகாரங்கள் ஶரீரியான ஆத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே இங்கும் நிர்விகாரத்வங்கூடலாம் ஶ்ருத்யாதி ப்ரமாணாதிகளாலே ஸ்வஸங்கல்பமே துணையாக ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே ஸாம்ஶத்வமேகதேஶத்வத்துக்க கொறறைவாராதென்

ளும் ஸர்வஜ்ஞத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (ஷேஷி). (ஹே ஸர்வ) நீர் ஸர்வஜ்ஞகையாலே ஜகத்துக்கு உபாதானமாகும்போது ஸ்வரூபவிகாரம் வருமாப்போலே தேவரீர் ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லையென்றபடி. (ஷேஷ யாந ஶரீரஃ) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம், யஸ்ய அக்ஷரம் ஶரீரம், ... ஜீவநாநாம் ... நாராயண வ்யாகரவாணி" இத்யாதிகள்படியே ஸர்வஶேஷியென்றபடி. (ஸர்வநாநாம்) விபூதிகார்யமும் ... "ஸர்வநாமா ... விபூதிகாரியவிஶேஷஶ்ச" இதி ... ஸர்வநாநாதி ... ஸ ... ஆதிஷ்டாநி விவக்ஷிதாநி. "ஸர்வஸ்ய" என்கிறவிடத்தில் ஸர்வ ... வ்யாக்யானம் பண்ணினாராயிற்று. இப்படி ஸர்வ ... விபூதிகார்யங்களுக்கும் தேவரீரே உபாதானமாயும் கர்த்தாவாயுமாகிறீரென்கிறார். (த்வம்) தேவரீர் (உபாதானம்) உபாதானகாரணமாக (ஸந்) ஆகிறீர். (ஸர்வஶக்திஃ) "பராஸ்ய ஶக்தி விவிதைவ ஶ்ரூயதே" என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞ ... ஶக்தியையுடையவனாய்க்கொண்டு. ஶக்தியைச்சொன்னது உபாதானகோபயுக்த ... களுக்கும் உபலக்ஷணம். (நிஜஸங்கல்ப ஸநாயஃ) தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தையே துணையாகக்கொண்டவனாகக்கொண்டு (நிமித்தம் அபி) நிமித்தகாரணத்வத்தையும் (வஹஸி) வஹிக்கிறீர். ரதநிர்மாணத்தில் ஒரு தக்ஷாவுக்கு ஶக்தியில்லாததாலே பலராகக்கூடிக்கொண்டு வாஸ்யாதிஸாதனஸம்பந்நர்களாய் ரதநிர்மாணஞ்செய்கிறார்கள். இவனுக்கு ஸர்வஶக்தியிருப்பதாலே இதரநிரபேக்ஷமாக ஸ்ருஷ்டிக்கலாமென்று கருத்து. லோகத்தில் ஏகவஸ்துக்கே உபாதானத்வமும் நிமித்தத்வமுங்காணவில்லையே யென்னில்; லோகத்தில் காணாமல்போனாலும் இவன் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தியாகையாலே ஸர்வநிமித்தோபாதானமாகலாம். யதா ... ஸம்யோ ... நிமித்தகாரணதாநுபபத்திர்நாஸ்திகா

रणत्वात् कार्यत्वाच्चावसानात् प्रलये कार्यत्वान्निरु-पितकारणत्वं निरूपितकारणत्वञ्च दृष्टम्, तथा सु-क्ष्मादिष्वपि प्रत्यक्षोपादानकं सर्वम् अग्निलं निरू-पणं निरूपितत्वञ्च संभवतीत्यभिप्रायः ॥१७॥

मूलम् ॥ विशेषैर्वर्णं कार्यकेऽपि
जन्मं सामान्यकारणं तत्र केऽपि ।
नित्यं कुर्वन्ति नित्यं
कार्यं पूर्वाचार्यविशेषाः ॥ ॥१८॥

छाया ॥ विशेषैर्वर्णाद्यपूर्वं कर्म
जन्मविनाशनकारणं तत्र केऽपि ।
नियतं कुर्वन्ति नियताः
कार्यं पूर्वाचार्यविशेषाः ॥ ॥१८॥

अवतरणिका ॥ (पूर्व) "पूर्वपक्षसिद्धान्तौ" इति
सूत्रोक्तकारणपक्षः ॥ ॥१८॥

सर्वा ॥ ननु सर्वकार्येषु जन्मस्थलादृष्टे
पूर्वाचार्यविशेषपरिगृहीतक्षेत्रसमवेते वा
कृत्स्नं सर्वज्ञत्वं "ज्ञानवान् सर्वविषया-
नवलम्बिनी शक्तिः" इति सूत्रे न्यायं दृष्टि
नियामकत्वात् । विशेषेति । (तत्र कार्यं तत्र केऽपि
इत्यर्थः, पूर्वोक्तेन पूर्वोक्तविशेषा (विशेषैर्वर्णाद्य-
पूर्वं कर्म) विशेषाः= पूर्वाचार्यविशेषाः, वर्णाः स-
मानजातीयविशेषाः, पूर्वाचार्याः इत्युक्तेः त-
स्मात् कार्याः= सत्त्वाः, तेषां कार्याः= सामान्याः तत्त्व
(जन्मविनाशनकारणं) भवति. पूर्वाचार्याणां तत्त्व
तारतम्येन पूर्वाचार्याः सन्ति कार्याणां
तत्त्वं जन्मविनाशनकारणमिति भावः. तत्त्व

क्तमेवोपायत्वेनाह प्रत्युपाये 'ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तेषु विवि-
धाक्षरपराधीनाम् । समीक्ष्यं कर्मणां ... तदेव तवाग्रे
वर्ति' इति यथा, (विषमगुणाक्षरपञ्जरे) विषमाणां =
परस्परविलक्षणानां, गुणाक्षराणां = सत्त्वरजस्तमसां
प्रत्याहाराणाम्, पञ्जरे = समूहे, ब्रह्मादिस्थावरा-
न्तानामनेकविलक्षणसत्त्वरजस्तमःप्रत्याहारयुक्ते
... विषमगुणः = स्वस्वासाधारणविलक्षण-
... प्रत्याहारसमयुक्तः यः गुणाक्षरपञ्जरः = शरीर-
प्रपञ्चः तस्मिन्, जीवस्वरूपमिश्रस्थानान्तःकार-
णम् यथावा परस्परविलक्षण ... शक्तिविशि-
ष्टशरीरप्रत्यक्षरसमूहे जीवसाधारणकारणं भव-
ति, तथा, तवापि ब्रह्मादिस्थावरान्त समष्टिव्यष्टिसा-
धारणकारणमिति भावः. तथाहि ब्रह्मादिस्थावरान्तानाम्,
परस्परवैलक्षण्यस्वसाधारणकारणं तत्राह ।
निजेति (ब्रह्मादिस्थावरान्तविशेषाः) स्वब्रह्मस्तम्बप-
र्यन्ताः चेतनाचेतनवर्गाः (निजकर्मशक्तिनियताः) निजा-
नां कर्मणां, शक्त्या = कार्यकरणसामर्थ्येन, नियताः
व्यवस्थिताः, जगति ब्रह्मादिस्थावरपर्यन्ते हि तत्त-
च्चेतनानुष्ठितपुण्यपापशक्तिरेव असाधारणकार-
णम्, भगवतो नवैषम्यनैर्घृण्ये इति भावः
तदेवोक्तं ... सारावल्याम् 'सा-
धारणेन हेतुत्वं ... कर्मणां
... ब्रह्मा-
... इति

॥१३॥

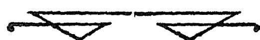
पदम्. — उरै

हे अच्युत! — ஏ அச்சுதனே!

விசித்ர	விலக்ஷணங்களான
குண	குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற
ஜந்து	முளைகளுடைய
ஸங்கே	ஸமூஹத்தில்
தவ	தேவரீருடைய.
கேளி:	லீலையானது
ஜலமிவ	ஜலம்போல
ஸாதாரணகாரணம்	ஸாமாந்யகாரணமாகவாகிறது
ப்ரஹ்மாதி	பிரமன்முதல்
ஸ்தாவராந்தவிசேஷா:	ஸ்தாவரபரியந்தங்களான விசேஷங்கள்.
நிஜ	தன்னுடையதான
கர்ம	கர்மாவினுடைய.
சக்தி	சக்தியினாலே
நியதா:	நியமத்தையுடையதுகள்

அவ:॥ கீழ் "நிச்சிந்தக்ரீடாவிஹாரி" என்று கர்த்ருத்வஞ் சொன்னதுகூடுமோ, "ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய ந மந்தோऽபி ப்ரவர்த்ததே" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஒரு ப்ரயோஜநமுமில்லாமல் ஒருவனும் ப்ரவர்த்திக்கமாட்டானே. அவாப்தஸமஸ்தகாமனான இவனுக்கு ஸாத்யமான ஒருஹமுமில்லையேயென்னில்; அவாப்தஸமஸ்தகாமனாலும் லீலையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணலாமென்னில்; அப்போது நீசொல்லுகிறவேந விஷமஸ்ருஷ்டி பண்ணுகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்யம் வாராதோவென்னில், விஷமஸ்ருஷ்டியில் ஜந்துக்களுக்கு ஜலம் ஸாதாரணகாரணம்போலே தேவரீருடைய கேளிஸாதாரணகாரணம், தத்தத்பீஜங்கள் விசேஷகாரணம்போலே தந்தாமுடையகர்மங்கள் விசேஷகாரணம், ஆகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களில்லை கர்த்ருத்வமும் ஸம்பவிக்கலாமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் விசித்ரேதி (விசித்ரகுணஜந்துஸங்கே) விசித்ர = ஸத்த்வாதிஸ ஸ்தாநவர்ணாதிகளாலே பரஸ்பரம் விலக்ஷணங்களான, குண = ஸத்த்வாதிகுணங்களையுடைத்தான, ஜந்து =

நாஸிகோந்நாமஸ்வேதஸ்வேத்ராக்ஷாம்ஸுபாரங்களுடைய வக்ரோ = ஸரோஜத்தில் (ஜலமிவ) ஜலமானதுபோலே, வரஸுரபிக்ஷ ணஸ்வாஸஜஸுகேஸரமண தங்காயதாஸ்திக்ரநாஸிக்ராதிமண ங்களையுடைத்தான காயதுங்களுடைய, அக்ஷுபாரவக்ஷம்காயதாமாஸ கம். வக்ரோ = ஸரோஜத்தில், "விகஸரமணாக்ஷபாரவக்ரோ" என் ன்றதை ஸுவ்யக்தியுபண்ணிக்கொண்டு வ்யங்காமாயும் வாஸ்தாதி கமாயுஞ்சொன்னபடி. (வைஹாதிஸாவாராதவிஸேஷாஃ) உதா ஹாவாதியாய் ஸாவாரவிதங்களான ஹேதுங்கள் (நிஜகஹா ஸக்திநியதாஃ) தந்தாமுடைய கஹாங்களுடைய, ஸக்தி = ஸாமர்த்ய க்ஷஸக்தியாலே, கஹாவ்ரஸக்த்யாவா, நியதாஃ = நியதத்தை யுடைத்தானதுகள், ஹோவாணத்தாலே வைஹவக்ஷம்வருமாப் போலே "யாதிஸாவாதாநாஃ" என்று ஸாவாரஹாஸுமும் வர லாம் "நிதிதஹாதவோஸஸ்ய ஜாதாநாம் ஸமாஹஹாணி । வ யாநகாரணீஸுதா யதோவஸ்ஜஸக்தயஃ" இத்யாதிவ ப்ர மாணமிங்கே அநுஸந்தேயம். இப்படியாகையாலே வைஷம்ய நைவதுண்யமில்லையென்றபடி. ||கக||

ஸ்ரீ ॥ வாரிஸா தஜ விலுஸே ரஸம்
ஸுவக முதிக ஜதிஸ்லஷணாஷ ।
ஷத்தி வாரம் தஜாணம்
ஸாவி விரீஹோஜதஜ கிம் உணஜவரம் ॥கச॥

ஹாயா ॥ வாரஷாஸ்தவிஸுதிஃ
ஸுப்ரத மக்ஷாஃ ஸிவம்ஜ்ஞாஃ ।
நாஸ்திவாரம்யவயோஃ
ஸாவி ஸ்ரீஹுவதி தவ கிம் வாநரிதாரக ॥கச॥

வ்யாக்யா ॥ (முகிக) ஸ வஹாதிவாக வஸ ஹகம் இதி கவம். "ஹநயாதி" இதி ஹகாரஹோவஃ. (ஜதிக) "ஸ்ஹதிதீக

हितप्रवर्तनादिकृत् बहिणी दुःखविमर्दि" इति श्रीशब्दस्य निरुक्तेश्च। "श्लाघ्यते" इति कर्तृव्युत्पत्त्या ज्ञानदानरूपम् (तज्ज्ञानम्) अवबोधक भवबोधनाय नित्यशक्तिम् अपि बोधकत्वेन (श्रीः) "शतमुख्यैर् श्रीः प्रयच्छति श्रियम्" इति अस्य तात्पर्यार्थम् ॥१४॥

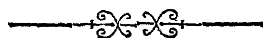
व्या ॥ "धारिका नियमेन संसृतिः" इत्यादिना उक्तम् अर्थं विवृणोति। पुरुषा इति। (हे अच्युत! पुरुषाः) पुंव्यक्तयः (तव विभूतयः) "देवतिर्यङ्मनुष्येषु पुन्नामा भगवान् हरिः" इति विष्णुपुराण-वाक्याद् वाक्यतात्पर्यम्। (स्त्रीसंज्ञाः) स्त्रीसंज्ञाव्यक्तयः (लक्ष्म्याः विभूतयः) "स्त्रीनाम्नी लक्ष्मीर् इति च" इत्यवधानात्। अतः (यावयोः वरम्) अपेक्षितं वस्तु (नास्ति) "नानयोर् विद्यते परम्" इति तात्पर्यार्थम् (स्थितम्) तावद् अपि लक्ष्मीः (तव) विभूतिः (भवति) "तवैव सम्पत् शोभा श्रीर् इत्यभिधानात्" इति अवधानात्। या वा प्रकारम् (इतरः) अन्यः (किं पुनः) कावेरी सम्पद् इत्याद्यर्थः इति तात्पर्यम्। तथा च स्त्रीणां लक्ष्मीप्रकारत्वेन लक्ष्म्याः भगवतः प्रकारत्वेन तदीयविभूतित्वम् अपि तदीयत्वमेव सम्भवति इत्याशयः ॥ ॥१४॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத !	ஏ அச்சுதனே !
புருஷா:	புருஷஜந்துக்கள்
தவ	தேவரீருடைய
விபூதய:	விபூதியாக ஆகிறதுகள்.
ஸ்த்ரீஸம்ஜ்ஞா:	பெண்ஜந்துக்கள்
லக்ஷ்ம்யா:	இலக்ஷ்மியினுடைய
[விபூதய:	விபூதயாக ஆகிறதுகள்]

யுவயோ:	உங்களைக்காட்டிலும்
பரம்	வேறுபட்டவஸ்து
நாஸ்தி	இல்லை
ஸாபி	அப்படிக்கொத்த
ஶ்ரீ:	இலக்ஷ்மியும்
தவ	தேவரீரையும்பொருட்டு
ப4வதி	சேஷமாக ஆகிறாள்
தவ	தேவரீருக்கு
இதரச்ச	மற்றவைகள்
கிம்வத3ந:	(சேஷபூதமாக விருப்பதில்) கேட்பானேன்

உ-வ்யா ॥ இவ்வளவாலே ஶ்ரிய:பதித்வாநுஸாரத்தாலே ஸர்வநிரவத்யகுணங்களையும் இதரவைலக்ஷண்யத்தையும் காரணவாக்யாநுஸாரேண நிகி2லஜக3தே3ககாரணத்வாதிகளையும் ஸ்வீகரித்தார் கீழ்ஶ்லோகத்தில் ஐஶ்வர்யார்த்தியவனுக்கு கைவல்யமென்றுசொன்னதாலே க்ஷுத்3ரமான ஸ்வாத்மாநுப4வஸுகா2ஸ்வாத3த்தையிங்கு ஸ்வீகரிக்கிறார் சதுர்த2பாத3த்தில் புருஷனுக்கு உண்ணச்சோறும் உடுக்க வஸ்த்ரமும் உட்காரநிழலுங்கூடவில்லாதவனை வந்து கன்னிகைவரிப்பாளோவென்னில்; அவன் ஸ்வாத்மஸுகா2நுப4வங்கிடைக்குமென்கிறார். பதா3ர்த்த2ங்களெல்லாம் என்னுடைய விபூ4தி யென்றால் வஸ்துக்களெல்லாம் என்னுடையவிபூ4தியென்றும் உனக்கு ஸமையாகச்சொல்லும்படியிருக்கிற பெரியபிராட்டியும் "ஶ்ரீ ரங்கவிஶ்ரேணயதீஶ்வரணாரவிந்தம் ஶ்ரீமான் ப4ஜேத ஹரிஸ்ம்ருதிநிகேதஸர்வஷா । ஸம்ஶ்லிஷ்டதே3வதிக்க ப்ரஹ்மதேஹாதி ஸஜாஜீவ்யதீநக்ஷ்மீ ஹரணேந ப்ரயுக்த:; ஶ்ரீப்ருத்ருவிஷ்ணுப்ராப்யோபாயவாதயோ: கரோதிஜீநம்பேஹ பராவிபூ4திஷு:" என்றும், "லக்ஷ்மீர்ப்ரூ: ஸர்வஸாவிபெ3ஜடாபிதம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உன்னையும்பொருட்டு ஸகலஶேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணுகிறாள், இப்படியிருக்க மற்ற ஸாவதத்துக்களெல்லாம் கைங்கர்யநிஷ்டமன்றோவென்கிற

ஸந்நிவேஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । பாரமேஷ்ட்யாதி ॥ (ஹே ஸுவ்ருத்த!) ஒருவியத்தாலுங்குறைவில்லாதவனே! வ்ருத்தஶப்தம் குறைவைச்சொன்னபடி (பாரமேஷ்ட்யாஃ) பதங்கள் (தவ விபூதிஃ) தேவரீருடைய விபவம் (ஸ்ரீஸம்ஜ்ஞாஃ) ஸ்ரீயென்றும் பெயரையுடையவைகளெல்லாம் ஸாரஸ்வதீம்ஶ்ராணி ஸாரமயதீனனைப்போலே பெயருடையவாகவெல்லாம் (ஐஶ்வர்யாஃ) விபூதிஃ பிராட்டியினுடைய விபூதியாக, ஸம்தீத்ய்யாஹாயும் (பவேயாஃ) உங்களைக்காட்டிலும் (பாரம்நாஸ்தி) "தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு பும்நாமா பகவாந்ஹரிஃ । ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீ மைத்ரேய நாநயோர்வித்யதே பரம்" என்கிறபடியே உங்களைக்காட்டிலும் வேறேவஸ்து கிடையாது ஸர்வபாரமேஷ்ட்யவிபூதியாயும் ஸர்வஸ்ரீவிபூதிகளாயும் வேறேவஸ்து கிடையாதென்றபடி உனக்கு ஸத்ருஶமான வேறேவஸ்துகிடையாதென்றால் நானிருக்கிறேனென்பவள் பிராட்டி அவளுக்கு ஸத்ருஶவஸ்துவேறே கிடையாதென்றால் நானிருக்கிறேனென்பாய நீ, ஆகையாலேயிருவரைக்காட்டிலும் ஸத்ருஶவஸ்து வேறேயில்லையென்றால் நானிருக்கிறேன் பாரொருவருமில்லையென்றுகருத்து. (ஸாபி ஶ்ரீஃ) ஸர்வாம்ஶத்திலும் முன்னோடு ஸமையான பிராட்டியும் (தாஸ்யம் வஹதி) உன்னையும்பொருட்டு ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணுகிறாளென்றபடி. இப்படி பெரியபிராட்டியாருக்கும் நானும் விபூதிபூதையாகவிருந்துகொண்டு "மலாமகளமற்றநிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியைக்கொடுவினையேனும் பிடிக்க வொருநாளகவுதல வருதல்செய்யாயே" என்கிறபடியே தேவரீர் திருவடிகளைப்பிடிக்கவும் திருமாளிகை ஸம்மார்ஜநம் பண்ணவும்படி ப்ரஸாதஞ்செய்யவேண்டாவோவென்கிறாரென்றுகருத்து (தவ ஜகதாம் கிம்வா நஃ) மற்றவஸ்துக்களெல்லாம் ஸஹஸஹஜிகையாகக்குடிகொண்டிருக்கிறதென்பதில் ஸந்தேஹமுண்டோவென்றபடி. இப்படி ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தனையுன்னைவிட்டு வேறேயாரை ப்ரார்த்தநைகவும் ஶரணகவும் பாரப்பேனென்கிறாரென்று ஸ்வாபவிஶேஷாந்ராவஸேஸ்ரயோஃ ஹ்ருதயம் ॥ ॥௧௪॥

உ-௫ ॥ ந ஹ்ருத்ஹ ஸரிஸஷ்ஹிரு
ணாஹதம் வலவ ஸவ்மொஜஸாணொ ।
வலருவ ணாணஸாரம்
உஜரணி உம் தி ஜஸணாஹ உஜாவிஉஜோ ॥கரு॥

உமாயா ॥ ந வஇதிவ ஸஃ ஜமாஹ்யிகா
நாயக்ஸெ2வ ஸவபுமொஜமாண்ரு: ।
வலதாவஜ்ஞாநஸாரம்
உதி ஜ்ஞாதம் தி உமநாய உதாவிஷிஜோ ॥

வ்யா—வ ॥ (ஹ்ரு) “ஹ்ருவெநிமயவிஸயவிதகெபு” உதிநிவாத: (ணாண) “ஜ்ஞாநெராமி” திஜ்ஞஸ்வ்ருணாதெஉமா: (ரணிஉம்) ஜாணரணாஜ்ஞ”உதிஜ்ஞாயாதொ: ரணாதெஉமா: (வலவ) “வலவாயெபுவலவ”உதி வலவாதெஉமா: ॥ ॥கசு॥

வ்ரு ॥ நந ஹமவதஸவபுமெஹஷிக்ஷு கிரயபும் ரஜ்ஹிரண்யஹிமபூரிநாம் “ந ஸஜவாஸஷிவ வலவகெவஜ:, வலஜ வலவரவெஉநஷிதீயாயதவெ, ஹிரண்ய்ஹமஸவதுதாவெ, ந கிமிம்உ க்ஷஜத்ர:”உத்யாஷிம திஷெஹஹிஷெ திவாஉநம், தத ாஹ ॥ நெதி ॥ யதா, தவெவ ஸவபுமெஹஷிக்ஷு மாஷா ஜோவிவார: கிரயபுஉதிவெஜ, தத்ராஹ ॥ நெதி ॥ (ஹெ நாய தவ ஸஃ ஜமாஹ்யிகா:) ஸஃஜமாஸ ஜஹ்யிகாமெதி அம்அஸரஸ:. வரஷாஉதிமெஹஷ:, (நவஇ) “நதரமஹ்யிகஸஃஜம்ருதெ, யஷாதரம் நாவரஷிகிணி”ஷித்ராஷிம தராஜரவா ஜஹ்யிகாவா வரஷாநவிஃஜுஉத்யபு:. வஷிதிம திவெஸிஷெரபுாதிதா. ஜதவலவ (க்ஷெ2வ ஸவபுமொஜமாண்ரு:) “ஸவபுஸ்ய மாணம்ஸஹஜ”ஷித்ராஷி நா ஸவபுஹவநாரக்ஷண ஸரயபுஉதிஹாவ:. “தத ஸாய ரி” தியஜவத்யஃ. (ஹெ திஉமாநாம் நாய ! உதாவிஷிஜோ) உதமெஷாம்= ரஜ் ஹிரண்யஹமபூரிநாம், விஷிஜோ= வெஉமா

ஸாதிஷ்ட விசார:. (ஜ்ஞாநஸாரம்)ஜ்ஞாநமர்ணகம் பரம்ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாநம்ஸார: ஸ ா ர ம ர ண : யஸ் ய தாத் ருஶஹிதம் ஹ: (ஏதாவத்) ஏதாத்ருஶஹிதகம், ரக்ஷ ஹிரண்யமம்ருதத்வே க்ஷயா ஸம் யிகஹிதோ (இதி ஜ்ஞாதவ்யே) ஜ்ஞாநாயேவ, கயமந்யா ஶ த்யாதிஷ்ட தாத் ருஶா: ஸம் யிகஸ்ய ந தி வாஶேஷ்யமிதி:. யதா, (ஜ்ஞாநஸாரம்) ஜ்ஞாயதே ஈமதீதி ஜ்ஞாநாதி, கருணிர்வ்ருத்ய:. தேஷு ஜ்ஞேயாம்ஶேஷ்வதி யத்:. ஸாரம் = ஸாரபூதோவிஷய: (ஏதாவத்) தீஸ்மா ஸம் யிகஸ்ய ஸர்வலோகஶரண்யஸ்வாதிகமேவ (இதி ஜ்ஞாதவ்யம்) (உதாரவிதீஷா) உதாரஶாஸ்த்ரவிசார:. ஏவஞ்ச தவ தீஸ்மாம்ய யிகஸ்ய ஸர்வலோகஶரண்யத்வாதி திர்யாயமேவ ஶாஸ்த்ரவிசார இதி பாவ:. ॥௧௫॥

பதம்.	உரை.
ஹே திரஶேஶநாத!	ஏ தேவநாதனே!
ஹே நாத!	ஏ நாதனே!
தவ	தேவரீருக்கு
ஸத் ருஶாம் யிகா:	ஸமரும் மேல்பட்டவரும்
ந ஸந்தி	இல்லை
த்வமேவ	தேவரீரே
ஸர்வலோகஶரண்ய:	ஸர்வ உலகங்களுக்கும் சரண்யர்
ஏதாவத்	இவ்வளவுதான்
ஜ்ஞாநஸாரம்	அறியவேண்டியதில் முக்யம்
இதி ஜ்ஞாதவ்யம்	என்றறிகைக்காக
உதாரவிதீஷா	வேறே சிந்தநஞ்செய்கிறது

அவ: ॥ ‹‹ஸேது லோகாநாம் ஸகலம்ஸீதாயா நாதாயாஸ்யோம்" என்று பெருமாளும் அவன் விபூதியுமடங்கவொரு தட்டுப்போராமலிருக்கும்படியான வைபவத்தையுடைய பிராட்டி யிவருக்கிருப்பதாலே ‹‹ஸ்வ யேம் ஹிததே ஜோயஸ்யா ஜநகாத்மஜா" என்று அதிஶயஞ்சொல்லுகையாலும்,

“திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேன்மின்தேவு” என்று இவளில்லாத் தாலே இதரதேவர்களுக்கு தெய்வத்வமே கிடையாதென்றும், இப்படி அந்வயவ்யதிரேகேண இவனுக்கு நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வ தததீநம், பின்னும் இவளில்லாதபோது அவனுக்கு உபாயத்வமே லாமைகையாலும் ஸர்வலோகஶரண்யத்வமும் ஸித்தியாதென்று ஸித்தியும் பிராட்டி ஸம்பந்தாயத்தமாகையாலே கீழ் ஶ்லோகத்தில் பிராட்டி ஸம்பந்தத்தை “ஸாஹிஶ்ரீரம்ருதாஸதாம்” என்று முந்துறச்சொல்லியிங்கு நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வ ஸர்வலோகஶரண்யத்வங்களை யருளிச்செய்கிறார். பின்னும், குணநிரதிஶயத்வமும் நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வநிதாநமாகையாலே “ஶமாத்யை:” என்கிற ஶ்லோகந்துடங்கி இவ்வளவாலே குணங்களைச்சொல்லியிங்கு நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்றும் ஸங்கதி கண்டுகொள்வது “ஸமாப்யதிகராஹித்ய நிதாநஸ்தோ குணநிரதிஶயத்வ ஸர்வஸம்பத்ஸ்ர:” இதி ஶ்ருதப்ரகாஶிகா. ஸர்வதேவநாயகனாய் ஈஶ்வரநாயகனாயிருக்கிற தேவரீரே நிஸ்ஸமாப்யதிகர், ஸர்வலோகஶரண்யரென்கிற அர்த்தத்தை யறிகைக்காகவே ப்ரஹ்மருத்ராத்யுக்தகாரணத்வாதீநாம் லக்ஷணமான ஸத்வாதவஸ்தித குணாதிகுணாநாம் இதரதேவதாநாம் இதரஸாதாரணத்வ திஷ்டந்தமெனகிறார் | நவஶ்ரீதி | (தேவதேவ ஈஶநாய) தேவர்களுக்கும் நாயகனானவனே! இது ஸாபிப்ராயம், இவனுக்கு மேலே தெய்வமிருக்கும்பக்ஷத்தில் நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வம் ஸித்தியாதிறே (நாய) ஈஶநாய! தெய்வங்களுன்னை நாயனாகப்பற்றிவாழுமாப்போலே நானுமுன்னை நாயனாகப்பற்றியிருக்க, நான் வாழலாம்படி ப்ரஸாதமும்செய்யவேண்டாவோவென்கிறாரென்று கருத்து (தவ ஸத்ருஶாப்யதிகா: ந ஸந்தி) உனக்கு ஸத்ருஶரும் அப்யதிகருங்கிடையாதன்றோ ஸர்வஶப்தம் ப்ரஸித்தித்யோதகம். ப்ரஸ்துதம் “ஸாஹிஶ்ரீரம்ருதாஸதாம்” என்று பிராட்டி ஸம்பந்தஞ்சொல்லவே நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வம் ஸித்தமாய் விட்டதென்று கருத்து. “ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே” “ப்ராப்யாப்யாஸ்யாபி ரக்ஷஸ்யாபவநாத்மஜௌ ஸந்த்ரா ராகேஸ்

ரோஷீக்ருதா" என்று ஶரணாகதஸம்ரக்ஷணத்தில் பெருமாளைக்
காட்டிலும் பிராட்டிக்கு ஆதிக்யமிருப்பதாலே ஆதிக்யவர்ணனை
நிஷேதிக்காமல் ஸாம்யவர்ணனை நிஷேதித்தார். "ந தத்
ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற ஶ்ருதிக்கும் இதுவே அர்த்தம்.
(க்ஷமேதே) தேவீம் (ஸர்வலோகஶரண்யாம்) "ஸர்வஸ்ய ஶரணம்
ஸுஹ்ருத்" என்கிறபடியே நீரொழுகினாற்போலே எல்லார்க்கும்
ஆஶ்ரயிக்கவுரியள். (ஸதாவக:) இவ்வளவு அர்த்தமான (ஜ்ஞா
நஸாரம்) ஜ்ஞாநவரம் ஜ்ஞேயவரம் ஜ்ஞேயேஷு ஸாரபூத
மர்த்தம். (இதி ஜ்ஞாதவ்யம்) என்று அறிகைக்காக, நிஸ்ஸமாப்யதிக
ஸ்வஸ்வரூபஶரண்யத்வமிரண்டுதான் அறியவேண்டிய அர்த்த
ங்களுக்குள்ளே ஶ்ரேஷ்டமென்று அறிகைக்காகவென்றபடி (இத
ரவித்யா) இதரேஷாம் = ஸர்வேஷாம் காரணத்வாதீநாம் ஸக்ஷ்
மாணாம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்திதகாதிகுணாநாம் ப்ரதிபாதி
தாநாம் ஶாஸ்த்ராணாமபி, வித்யா: இதரகுணங்
களை விதிக்கிறதும் ஶாஸ்த்ரங்களை விதிக்கிறதும் தேவதாந்த
ரங்களை விதிக்கிறதும், எம்பெருமானிடத்தில் நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வ
ஸர்வலோகஶரண்யத்வங்கள் ஶ்ரேஷ்டங்களென்று ஜ்ஞாநமுண்டா
கைக்காகவென்று பட்டரும் இப்படி காரணத்வாதிகுணாதீநம்
நிஸ்ஸமாப்யதிகமென்று "ஒன்றுந்தேவு" மென்கிற திருவாய்
மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாக "ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்தித
த்வாத் 'ஸர்வஸம்ஹாரகர்த்ருஷு ப்ரஹ்மாதிஜநாநாம் ரக்ஷ்யத்வா
த்யுக்தாதிவ்யாப்தாணாத் ஸர்வதேவாத்மாவாத் । தத்த
த்ரூபநாமார்த்தம் ஹரிவிதரணேதா வேதவேத்யஜகந்நாதஶ்
ஶேஷாவதாநேஷு ஸர்வாத்மஶரீரஸம் ஸர்வாதிகோऽயம்"
என்று த்ரிவேதவிஷ்ணுத்வஸ்தத்ரார்த்தஸங்க்ரஹயில் தாமேயருளிச்
செய்தார். அப்படியே "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிற திருவாய்
மொழியில் ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணாதிகுணங்களைக்கொண்டு ஸர்வஶ
ரண்யத்வமருளிச்செய்தார் "ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணாத
த்யந்தகாரணதயா தேவஸார்வாதிஸ்ஸ்ரஷ்டா ஸ்வாநாம் விஶ்வாஸதா
நாஸ் ஸர்வகுணஜநாதிவ்யதேஶோ வக்த்ரா । வ்யாவ்ருத்

"திருவிலலாததேவரைததேவரென்மின்தேவு" என்று இவளில்லாத்தாலே உதரதெவர்களுக்கு தெவகதமே கிடையாதெனறும, இபபடி ஸர்வத்ரிரொகேண இவனுககு நிஸ்ஸாமாந்யாதிகதவா தநீநம், பினனும இவளிலலாதபோது அவனுககு உணமையாகவ மேலாடுகையாலும் ஸவஸ்வொதகரஷம் தக்ஷமும ஸித்தியாதென்று தத்ஸித்தியும பிராட்டி ஸம்பந்தாயத்தமாகையாலே கீழ ஶ்லோகத்தில் பிராட்டி ஸம்பந்தத்தை "ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீ ஸ்ரீயஸ்பதி" என்று முநதரசசொல்லியிங்கு நிஸ்ஸாமாந்யாதிகத ஸர்வஸ்வொதகரஷங்களை யருளிசசெயகிறார் பினனும், குணைர்நித்ரதிஶய ஸ்வரூபமும நிஸ்ஸாமாந்யாதிகத்வநிதாநமாகையாலே "ஸ்வாபாவிக" எனகிற ஶ்லோகந்துடங்கி இவ்வளவாலே குணங்களைசசொல்லியிங்கு நிஸ்ஸாமாந்யாதிகத்வத்தை யருளிசசெய்கிறரென்றும் ஸங்கதி கண்டுகொள்வது "ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶய" ... ஸகலஜந்துஸ்வாமிநஸ் ... ஸர்வதேவநாயகனாய் தேவநாயனாயிருககிற தேவரீரே நிஸ்ஸாமாந்யாதிகர், ஸர்வஸ்வொதகரஷரென்கிற வஸ்துத்தையறிகைக்காகவே வேதவேதாந்தஸாரஸ்வரூபமான ஸ்வரூபாவஸ்தித காதிமான்கள் ... சுவாமி ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயாராய் ... (ஹே ஜகந்நாத) தேவர்களுக்கும நாயகனானவனே! இது ஸாமாந்யம், இவனுககு மேலே தெவர்களிருககுமபக்ஷத்தில் நிஸ்ஸாமாந்யாதிகத்வம் ஸிதிகதரதாதே (நாத) உடை நாத! தெவர்களுன்னை நாயகனாகபபறறிவாழுமாப்போலே நானுமுன்னை நாயகனைப்பறறியிருக்க, நான வாழலாம்படி ஸந்நிதியஞ்செய்யவேண்டாவோவென்கிறாரென்று கருதது (தவ ஸாத்ருஶ்யாதிகாஸ் ந ஸந்தி) உனக்கு ஸத்ருஶரும ஸமாதிகருமகிடையாதனறே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸமுதாயஸித்தாந்தகம். ஸர்வதேவம் "ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீ ஸ்ரீயஸ்பதி" எனறு பிராட்டி ஸம்பந்தஞ்சொலலவே நிஸ்ஸாமாந்யாதிகத்வம ஸித்தமாய் விட்டதெனறு கருதது. "ஸாதாரணதேவதாஸ் ... தமேவா ... ராக்ஷஸாயநாதிஜாஸ்வராஸ்யாஸ்வ...

மோக்ஷயித்ரீ" என்று சரணாகதஸம்ரக்ஷணத்தில் பெருமாளைக்
காட்டிலும் பிராட்டிக்கு ஆதிக்யமிருப்பதாலே ஆதிக்யத்தை
நிஷேதிக்காமல் ஸாம்யத்தை நிஷேதித்தார். "ந தத்ஸ
மஶ்சாப்யதி⁴கஶ்ச த்³ருஶ்யதே" என்கிற ச்ருதிக்குமிதுவே அர்த்தம்.
(காங்க்ஷே) தேவரீரே (ஸர்வலோகசரண்யா) "ஸர்வஸ்ய சரணம்
ஸுஹ்ருத்" என்கிறபடியே நீயொருவிஸாமமற எல்லாருக்கும்
ஆச்ரயிக்கவுரியர் (யதா²த்வம்) இவ்வளவு அர்த்தமான (ஜ்ஞா
நஸாரம்) ஜ்ஞாநவதாம் ஜ்யேஷ்ட²வரம் ஜ்யேஷ்ட²ம் ஸாரஜித்ர
யார்த²ம். (இதி ஜ்ஞாதம்) என்று அறிகைக்காக, நிஸ்ஸீமாதிக்ய
ஸர்வசரண்யத்வகுணமிரண்டுதான் அறியவேண்டிய அர்த்த
ங்களுக்குள்ளே ச்ரேஷ்ட²மென்று அறிகைக்காகவென்றபடி (ஏத
த்³விஜ்ஞா) ஏதத்³வேஷாம் = புருஷார்த²காரணகுணாநாம் லக்ஷ்மீ
ஶோணாநாம் ஸௌந்த³ர்யஸ்தி²தகாதி³குணாநாம் ஸாம்ராஜ்யாதி³ஜு
ஷ்டதானாம் ஸாத்³யஸ்தா²நாநாம், விஜ்ஞாநம் ஏதத்³குண
ங்களை விதிக்கிறதும் ஸாத்³யஸ்தா²நங்களை விதிக்கிறதும் தேவதாஸ்தா
நங்களை விதிக்கிறதும், எம்பெருமானிடத்தில் நிஸ்ஸீமாதிக்யத்வ
ஸர்வலோகசரண்யத்வங்கள் ச்ரேஷ்ட²ங்களென்று ஜ்ஞாநமறு
கைக்காகவென்று பட்டருமம் இப்படி காரணகுணாதிகமாயிநம்
நிஸ்ஸீமாதிக்யமென்று "ஒன்றுந்தேவு" மென்கிற திருவாய்
மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாக "ஸௌந்த³ர்யஸ்தி²த
காஸ் ஸம்ப³ந்த⁴ஶ்ரேஷ்ட² ஜ்ஞாநவாஜ்ஞாநாநாம் ரக்ஷார்த்ரா
வாக்ஷகாதி³விஷயிஹ்ருணாஸ் ஸர்வதே³வாத்³யாவாஸ் । தத்த
த்ரா நாராயணம் ஸமவிதாரணதோ வேத³தேயஜகாத்³ராகா
ஞ்யாவநாஷ்டம் ஸ ஹாஸ்யமஹாஜிஸ்வா ஸர்வாத்ரோவம்"
என்று த்ரிதோவநிஷ்டதாத்யர்த்தாவஸியில் தாமேயருளிச்
செய்தார். அப்படியே "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிற திருவாய்
மொழியில் ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணாதிகுணங்களைக்கொண்டு ஸர்வச
ரண்யத்வமுவநம பண்ணிஞரென்றும் "ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணாத்
யர்த்தவகாரணதயா தேவஸாத்ரா திஹாஸ்த்ரா ஸ்தாநாம் விஸ்வஸநா
நாஸ் ஸம்ரக்ஷணஜநாதி³ஸ்வஹேதோவஸ்து த்ரா । வ்ருத்ராவ்ருத்

[illegible] என்றும் தாத்பர்யரத்நாவளியில் அருளிச்செய்தார். அப்படியே உத்தர[illegible]களிலும் உத்தரதேவதாதிகளிலும் [illegible] மென்பதை "பத்துடை" என்கிற திருவாய்மொழியில் "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிற ஆறும்பாட்டில "[illegible] [illegible] கிறான் ப்ரஹ்மாவோ ருத்ரனோ நாராயணனோவெ ன்று அறிகையறிது, ஆகிலெங்ஙனே யறியும்படியென்னில்; அரியயனரனென்றுமிவர்கள் திறமான [illegible] ங்களைப்பண்ணவே அவர்களிலொருவனீசவரனென்று தோன் றும், அவனை யார்? [illegible]" என்றும், ஏழாம்பாட்டில, "நன்றெழில் நாரணன் நான்முகனரனென்றுமிவர்களுடைய [illegible] ங்களை [illegible] பண்ணுவது, அவர்களிலொருவனை யீச்வரனென்று தோற்றிவரும், தோற்றிவருமிடத்தில ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு [illegible] கல்யாணகுணங்களையுடையவனை நாராயணனென்றே தோற்றிவரும், ஆன பின்பு [illegible] பக்கல [illegible] யை விட்டு அந்த நாராயணன பக்கலிலே நம்முடைய [illegible] முள்ளபோதே [illegible] கொண்டு அடிமை செய்வது" என்று பிள்ளான வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார் ॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௧௧॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௧௨॥

[illegible] ॥கசு॥

[illegible] ॥கசு॥

பதம் **உரை**

[illegible] என அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு அதிபனே

[illegible] பிரமன் முதலானவர்களினாலே

[illegible] யும்

{ அலங்கநீய	திரணக்கூடாமையாகிற
{ ஸஹாஸ்ர	மாஹாத்மயத்தையுடைய
தவ	தேவரீருடைய
ஆஜ்ஞாஸ்ருதிஃ	ஆக்ஞையானது
ப்ரதிபாலயந்தி	பரிபாலநம் பண்ணுகிறவர் திறத்திலும்
{ ஸ்பஷ்ட	பரகாசமான
{ ஸ்வாதந்த்ர்யா	சிக்ஷையையுடைத்தானதாக
ஸதீ	விளங்குகிறது

உபக்ரா ॥ கீழ் ச்லோகத்தில் நிஸ்ஸீமாதிசயஸ்வாதந்த்ர்யம் "ஸ்ருதி ஸ்மநாய" வென்று ஸம்க்ரஹேண சொன்னவத்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கண்டு பீதராகிறார் ப்ரஹ்மாதிகளையும் ஸர்வேச்வரன் சில வசநங்கள் சொல்லியிருப்பதாலே நிஸ்ஸீமாதிசயஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கூடுமோவென்னில், "பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே, பீஷோதேதி ஸூர்ய:, பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச, ம்ருத்யுர்தாவதி பஞ்சம:" ப்ரஶாஸநே ..... ஸ்வாதந்த்ர்யம் ... ஸ்திதம் ... தேஷாம் ... "என்று ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் உன்னுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில் என்ன தீங்கு வருமோவென்று பயந்து உன்க கேவல் தேவல் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரஸ்தியெங்கேவரும், இப்படிப்பட்ட ஆஜ்ஞையானது தன்னைப் பரிபாலநம் பண்ணுகிறவர் திறத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஸ்பஷ்டம் பண்ணுகிறதத்தனையொழிய வணக்கத்தைக் கொண்டாடவில்லை, இப்படியிருக்க ஸர்வஜ்ஞதையாலும் ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற நான் எங்கே கிடக்கும்படியென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ॥ ஸதீதி ॥ (ப்ரஹ்மேசாநாதிதேவா ராயிவ) ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில ஸர்வம்போலே சீறிக்கொண்டி

ருக்கிறானென்கிறவபிப்ராயத்தாலே "ஷணீம்ஜ்ர வர்ணாயிவே" தி
ஸ்ருஷ்ட்யாதாநம் (ஜ்ஞானஹீனவ தேவெவரவீ) "பேசநின்ற
சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்கும்" எனகிறபடியே நான் ஶாஸநகர்த்தா
வென்றால நான் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா, நான ஸம்ஹா
ரகர்த்தாவென்று பேசும்படி நின்ற ப்ரஹ்மரு
த்ராதிகளாலேயுமென்றபடி (அநதிலங்க்யஶாஸநா) அநதி
க்ரமணீயமான ஶாஸநத்தையுடைத்தான, "பீஷாஸ்மாத்வாத:
பவதே ப்ரஶாஸநே" என்கிறபடியே ப்ரஶாஸநம் அதிலங்கநா
ஶக்யமானவென்றபடி (தவ ஆஜ்ஞயா) தேவரீருடைய ஆஜ்ஞை
யானது (ஸதிஶாஸயத்ர)ஶாஸநம பண்ணுகிறவர் திறத்திலும
(ஸக்ருபஸ்ஸ்வஸமா) ஸக்ருப = ஸ காருண்யமான, ஸஸ்வஸ
மா = ஶிக்ஷையை யுடைத்தாயிருக்கிறதாக (ஸதி) விளங்குகிறது.
ஸஸ ஶிக்ஷகளைகையாலே ஶிக்ஷா ஸஸ்வஸமமென்ற
படி இப்படி ப்ரஹ்மாதிகளும் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாவர்த்திக
ளாகையாலே தேவரீரே நியாமகரென்றபடி ஆஜ்ஞா ஶா
ஸநம பண்ணும்பொழுது அநவதாநதையாலே கிஞ்சித்
ந்யூநதை வந்தால் ஶிக்ஷிக்கும்படியானவனை ஸர்வஸ்வ காலத்திலும
ஆஜ்ஞாதிலங்கநமுஞ்செய்து பெறவேணுமென்றுமிருக்கிறேன்,
என்ன ஆஜ்ஞை, என்ன ஶாஸநமென்று "க்ஷாம் உபேக்ஷ:
ஶரீர்யாது ஸ்வாமஸ ஶ்ரீ நிகேதந:, அம்மானாழிப்பிரானவனெ
வ்விடத்தான யானார்"இத்யாதிகள்படியே தமமை அநஸூர்தாந
ஸந்தாநத்தாலே வெறுத்துக்கொள்ளுகிறார் "ஸதிஶாஸயத்ர"
என்று ஶாஸநம பண்ணுகிறவர் திறத்திலும் ஸக்ருபஸ்ஸ்வ
ஸமமிருந்தால் ஆஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணுகிறவர் திறத்தில் கே
வலதிக்ஷ்ணாயஸிதமென்று கருத்து பின்னும் அவனுடைய உபே
க்ஷாரக்ஷத்தையும் தமமுடைய ஶாபத்துக்கு நிவர்த்தகாபமில்லா
மையாலும் நினைத்து பீதராயுமாகுகிறாரென்றும ஸூசிதம் ॥

मू ॥ णिअमविऊण पवट्टी
सव्वाण वि दास सच्च उद्दिसिअ तं हं ।
सअणंति अ बम्हण
साहिलिसं गहन्ति विसआ हक्कं ॥ ॥१७॥

छाया ॥ नियम (निगम) विदां प्रवृत्तिः
सर्वेषामपि दाससत्योद्दिश्य कां ।
शासनमिति तव ब्रह्मण
साभिलाषं गृह्णन्ति विदश(?)हक्कम् ॥ ॥१७॥

प्रा—प्र ॥ (पवट्टी) "टोः" इति टकारस्य तकारः । "प्रवृत्तिसंवृद्धौ प्रवृत्तिप्रत्ययात्त न कर्तरि शो भे" इति त्तिः इत्यस्य प्रत्ययः ॥ ॥१७॥

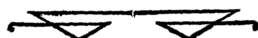
व्या ॥ ननु "नागतस्त्रैगुण्यं विषयमेत, सर्व एनं निर्वाणं प्रयान्ति पाथ्यतिष्ठेत्, कुर्वाणं स्वर्गलाभपर्यन्तं यत्याश्रमस्तुतानां । शस्त्रगन्ताः ज्ञानवि ष्णु धोक्षजेन्द्रौ पूर्वं" इति तत्त्वदेवानां स्वात्मन्येव तत्त्वमार्ग दोषाभावत्वे कथं भगवत्स्वरूपे षितं सर्वस्वरूपेण, तत्राह । निगमेति । (हे दास सत्य!) (सर्वेषां निगमविदां) वेदान्तानां नित्य नैमित्तिककर्मणामपि (प्रवृत्तिः काम्येष्वपि) मोक्ष यज्ञयागादि नित्यनैमित्तिक कर्मणाम् "ये यजन्ति वि ष्णुं देवान् ब्राह्मणान् सहात्मनः । सर्वभूता धारान्तं विष्णुमेव यजन्ति ते" इति तत्त्वमार्ग यमादितया शक्तिरक्षणेन तदप्रसाद्ययं सर्वभूता धारान्तिं काम्येष्वपि प्रवृत्ताः, तत्सर्वस्वरूप रूपं सर्वस्वरूपेण तदेवमिति भावः । यथा (दाससत्य सर्वेषां निगमविदां) वेदान्तानां "यजेत" इत्यादि विध्यादिवृत्तीनां (प्रवृत्तिः) बोधनम् (काम्ये

[illegible] ||கஎ||

பதம்	உரை.
[illegible]	ஏ தாஸஸதயனே!
[illegible]	ஸமஸ்தமான
[illegible]	சுருதியில விதிக்கப்பட்ட விதிகளுக்கு
[illegible]	பரவ்ருததியானது
[illegible]	தேவரீரையுததேசித்தே
[illegible]	ஆகிறது]
[illegible]	தேவதைகள
[illegible]	சிராத்ததகில
[illegible]	நிமநத்ரணஞ்சொல்லபபட்ட
[illegible]	பராம்ஹணனுடைய
[illegible]	ப்ரகாரததினலே ஸிததமான
[illegible]	போகத்தை
[illegible]	அடைகிறூர்கள்.

உ-வ்யா ॥ இப்படிக் கீழ் தன்னுடைய அபராதபாஹுல்யத்தை நினைத்து பீதரானவிவர் அபராதஸஹத்வவாத்ஸல்யாதிகளை நினைத்துத் தேறி, மேலே ப்ரஸ்துதத்தை யருளிச்செய்கிறார் ஆனா லுஞ் சிலவேதவாக்யங்களில் தேவதாந்தரங்களையுங் குறித்து “வாயவ்யம் ஶ்வேதமாலபேத” இத்யாதிவிதிகள் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலே எனக்கு நிஸ்ஸாஹாய்யிக்கக்கூடுமோவென்னில், விஷ்ணுதேவதாதிஶேஷப்ரவ்ருத்தமான விதிகளுக்கு தேவரீரே ஸாக்ஷாத்தாக உத்தேஶ்யராமாப்போலே அந்யாவிஶேஷமில்லாத ஸூக்தத்திலும் “ஸாக்ஷாத்வ்ருத்திராயம் யஜதி:” என்று ஸாக்ஷாத்தாகவும், அந்யாவிஶேஷகவிதிகளுக்கும் அந்தர்யாமிதயா தேவரீரே உத்தேஶ்யர் “ஸர்வக்ரதுஸமக்ஷம்” என்றபடியே போக்தாவும் தேவரீரே, ஶாஸ்த்ரஹேதுரான தேவதைகள் ப்ராஜாபத்யஸ்வாஹ்வானம்போலே த்ருப்தியை யடைகிறார்கள் தன்னையொழிய ப்ராயாந்யமில்லையாகையாலே தேவரீரே நிஸ்ஸாஹாய்யிக்கரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். நிமஜ்ஜதி । (ஹேதாஸஸத்ய!) ஶரணாமதர்களவிஷயத்தில ஸத்யப்ரதப்பாதவனே! “ஶோக்ஷயிஷ்யாமிமா ஶுச:” என்று சொன்னவார்த்தை பொய்யாகாதென்று நினைத்து அபராதஹேதுபலையாலே உண்டான பயத்தைவிட்டேனென்றபடி (ஸதேவர்ஷிமிமஜ்ஜதிந:) ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளாலே ப்ராப்தமான ஸமஸ்தவிதிகளுக்கும் பஹுவசநத்தாலே விஷ்ணுதேவதாதிஶேஷப்ரவ்ருத்திவிதிகளுக்கும் அந்யாவிஶேஷமில்லாத விதிகளுக்கும் அதுவுள்ளவிதிகளுக்கும் ஸம்க்ரஹ: விஷ்ணுதேவதாதிஶேஷப்ரவ்ருத்தவிதிகளுக்கு த்ருஷ்டாந்தயா ஸம்க்ரஹ:. (க்ஷாமஜ்ஜிஶேஷ்வ) தேவரீரையுத்தேசித்தே, (ப்ரவ்ருத்தி:) ப்ரக்ஷேபணமாயநம், ஹவிஸ்த்யாகாதாய: விஷ்ணுதேவதாகவிப்ராதிகள்போலே தேவதாந்தரோத்தேஶேந ப்ரவ்ருத்தமென்று வாதிகள் சொல்லுகிற “வாயவ்யம் ஶ்வேதமாலபேத, ராஜந்யவைஶ்யாஹா” இத்யாதிவிதிகளும் தேவரீரை உத்தேஶ்யமாய் விவாதிக்கிறதுகளென்றபடி. (த்ருதா:) தேவதைகள் (ப்ராஜாபத்யஸ்வாஹ்வானஸாயிகளி

ஸாரம் ஹார்த்தம் மஹஸ்தே) இத்யாதிச்லோகத்திலே உக்தமான ப்ராஸத்தில ப்ரயோஜநத்ருஷ்டிவிசேஷாதிகளுக்கும், 'ஸ்வாஜ்ஞா ரத த்ருஷ்டிவாஹனாகளுக்குப்போலே, தேவதைகளுக்கு ஸ்வா ஜ்ஞாரத த்ருஷ்டியேதவிர ப்ரயோஜநத்ருஷ்டியில்லையென்றபடி "ஸ ஸுராஸுராணாம் நிஷ்டா" என்கிற ச்லோகத்தில் சொல்லப்போகிற தான ஸம்ப்ராஜ்ஞாத்வத்தையும் ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் ப்ரஸ்வ ஸாநவஸ்த்ரா ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யத்தையும் ஸ்வீகரித்துச்சொ ன்னபடி. || ||௧௭||

ஶ்லோ || ப்ராஜ்ஞத்திஸ்ஸவிபவ
ஸ்வச்சஸ்வச்சம் ச ராவி ஜஜ் ஞாச தாச்சம் ।
ஸ்ரோண ஸ்ப்ருஷ்டும்
ஸாஹீ ஸ்வஞ்சேரஸ்ஸா கோ ஞ்சிவைஸா || ||௧௮||

ஆர்யா || ப்ராஶ்ருத்ரு உஶவிபயெ
ஸ்வ்யாத நித்யம் ந திஷ்டவிஸ்யநீ நாசகம் ।
ஸசுஷ்ணாம் ஸ்ப்ருஷ்டாநாம்
ஸ்விஷ்ருதி ஸ்வாஞ்சேரஷ்டா கோ நிவேஶம் ||

ப்ரா—ப || (ப்ராஜ்ஞ) "ப்ரஹ்மாஸ்த்ர" தி யஸ்ய ஸ்வசம் ஹிஸ்வம் "ஸம்யோக" இதி ப்ரவ்ருஷ்டஸ்ய வஸ்ஸ: (ஸ்ரோண) "ஸஞ்ஜ்ஞஹஸ்வாஶ்ருதீ" தி நகாரமேவைவ ஸஞ்ஞஸ்வாஸ ராசவ த்ருஷ்டம். (ஸாஹீ) "ப்ரஶஸ்தவிஷ்ருதிஸ்ருஞ்ஜ"இதி ஸ்ருஞ்ஞ ப்ரஸ்வ "ஸவிஷ்ருதி ஹிரணீ"ரிதி ப்ரஸ்ருதி ப்ரத்யயபோஷ ஜ்ஞஹி: ஸவதி ஸாஹி இதிஸ்ஜித "ஸாஸிஸ்வதே' இதி ஸாஸி விஸ்வே ஸவணஸாஸி: || ||௧௮||

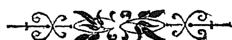
வ்யா || நநு தத்தேவதாதேஶநஸ்ருதாநாம்ஸசுணாம் தத்தேவதாபிரேவ ஸம்பந்தீயதாம், கிசயஸசயவஶிதயா ஸு

अथ कर्मसमाराध्यभूतदेवतान्तराणां नाशेऽपि त्वमेव फलप्रदातेत्याह । आराध्ये-ति । (हे अच्युत !) (आराध्यदेवविलये) । आराध्याः = वेदनकृत्यकर्मभिराराध्याः ये देवाः ब्रह्मरुद्रप्रमुखाः तेषां विलये — संहारसमये इत्यर्थः (त्वं न तिष्ठसि यदि) तदानीमनवस्थास्यसि चेत्, (कृतानां) तत्तद्देवतोद्देशेन तत्तज्जनकृतानां (कर्मणां, विपाकं) तत्तत्कर्मानुगुण्येन स्वर्गापवर्गादिरूपं (कल्पान्तरे) अन्यस्मिन् समये, अनेके कल्पाः कल्पान्तराणि, तेषु “ संवत्सरेऽयं कल्पः ” इत्यादि (कः करिष्यति) ब्रह्मरुद्रप्रमुखानि सर्वेषां तत्तज्जनकृतानां फलं कल्पान्तरेष्वपि संविधास्यति, तव कर्मणां समाराधनीयत्वात्, अतः सर्वेषु कल्पान्तरेषु त्वमेवासि, अनेकेषां सर्वदेवतानामपि कर्मसमाराध्यस्त्वमिति भावः. ॥१७॥

पदम्.	உரை
हे अच्युत !	ஏ அச்சுதனே !
आराध्य	ஜநங்களாலாராதிக்கப்பட்டவர்களான
देव	எல்லாத்தேவதைகளுடைய
विलये	நாசத்தில (மஹாப்ரளயத்தில)
त्वं	தேவரீர்
न तिष्ठसि यदि	இல்லாமல் போனீரேயானல்
कृतानां	தேவதைகளைக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட
कर्मणां	காமங்களுக்கு
विपाकं	பலத்தை
कल्पान्तरे	வேறுகல்பத்தில்
कः	எவன்தான்
करिष्यति	கொடுக்கப்போகிறன

உ—வ்யா ॥ இப்படியானாலும் “ஸர்வவேதாந்தஸித்தம்” என்று தேவதாந்தரங்களுக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வஞ்சொல்லியிருப்பதாலே “யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்” என்று நியமமாகையாலே அவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வவிசிஷ்டத்வாதிகளுமொப்புக்கொள்ளவேண்டாவோ, அப்போது இவனுக்கு நிரதிசயத்வம் ஸித்திக்குமோவெனனில்; இதரதேவர்கள் ஸர்வஜ்ஞராகிலன்றோ ஸர்வஜ்ஞராவர்கள். “ஸர்வதேவதர்கோசாரீந்த்ராந் ஸ்ம்ருதிஸித்தாந் ஸர்வஜ்ஞதாநாம் விஷ்ணோர்யஜ்ஞதே” எனகிறபடியே தேவரீரே ஸர்வஜ்ஞராகையாலே விசிஷ்டத்வஸித்தரும் தேவரீரே, அவர்களே ஸர்வஜ்ஞராகில “ப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டேலோகேசராசரே” என்று ப்ரமாணஸித்தமான தேவதைகளுடையலயத்தில கர்மாந்தரத்தில தேவரீரே ஸர்வஜ்ஞராவர்கள் ஸர்வஜ்ஞதாவாகவேணும். தேவரீருக்கும் லயமொப்புக்கொண்டால ஸர்வஜ்ஞகொடுப்பாரொருவருமில்லாமையாலே பண்ணின கர்மங்கள் நிஷ்பலமாகாதோ, ஆகையாலே கர்த்தர்களாம் நிஷ்கர்மஸாத்யாநந்தம் “நித்யோநித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்” இத்யாதிப்ரமாணஞ்சொன்னபடிக்கே தேவரீரே நித்யராய் நின்று ஸர்வஜ்ஞனென்று ஒப்புக்கொண்டால் ஒருவிரோதமுமில்லாமையாலே ஸர்வகர்மத்திலும் ப்ரமாணஞ்சொன்னபடிக்கே தத்தேவதாந்தர்யாமியாய் நின்று ஸர்வஜ்ஞனென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம், இப்படி ஸர்வஜ்ஞத்வமிருப்பதாலே “யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்” என்கிற நியமத்தாலே ஸர்வஜ்ஞத்வமும், தத்ஸம்விசிஷ்டத்வமும், தத்ஸம்நிரதிசயத்வமுங்கூடலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர். (ஸர்வஜ்ஞ!) தேவாதிகளுக்குப்போலேயாருக்காலும் வ்யாப்தியில்லாதவனே! தேவரீருக்கு நித்யஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ரமாணஸித்தமென்று கருத்து. (ஸர்வஜ்ஞதீக்ஷ்ணஸம்விதே) ஸர்வஜ்ஞத்வாநந்தத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வமும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தேவதைகளுடைய லயத்தில் தேவதைகளுக்கும் லயம் “ப்ரஹ்மாதிஷு

ஸ்ரீநேஷு" என்கிற ஸாரணஸம்மென்றபடி (ஸ்வம்) தேவரீர். (நித்யம்) ஸுக்ருதஹவிஷ்ய ஸ்வகர்ம காரணங்களிலும் (நதிஷ்டஸி யதிநாத) இல்லாமல் போனீரேயாகில் (ஸ்வீதாநாம்) ஸாரணிக ளாலே செய்யப்பட்ட (கர்மணாம்) வர்ணாஸ்ரமதர்மங்க ளுக்கு (ஸ்வாநுரே) ஸம்பந்தமேபாய ஸம்ஸ்வருமபோது (க:) யார்தான் (நிவேதஸாக்ஷிஷ்யதி) ஸமத்தைக்கொடுப்பார். ஆகை யாலே ஸாரணஞ்சொன்னபடிக்கு தேவரீரே நித்யராகவிருந்து கொண்டு ஸ்வாதியில ஸம்ஸூதம பண்ணுகிறீரென்று ஒப்புக் கொண்டால் மற்றகாலத்திலும் ஸாரணஞ்சொன்னபடிக்கே ஸ ஸூதியென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆகையாலே ஸூராஸ்வரும் தேவரீரே, வேதவியிகளும் தேவரீரை உத்தேஶித்தே ஸம்ஸ்ருதிக கிறதுகள் ஈத: தேவரீர் தான் நிஸஸாஸ்யிரென்றபடி ஸ்மா ணாமதிதீவிகாயாம் "விஸ்வம்ஸ்வாஸ்யவதீஸ்வவஸ்ஸீய ஸ வரஸ்ரீஸூயிவதஞ்தி தேதாவிஸவ: । ஸவேஸ்வவேதவியபஸ தநஸ ஸாயஸ்வாயிஸிதி தக்ஷிதஸ்தாஸ:" என்று சொன்னீரே. ॥கஅ॥

உரு ॥ ஸ்வேஸி ஸ்வேஸூஜம்
ஸ்வதோஸ்வ ஸிரிகம்வணஸூஸஹி: ।
ணஸஸ்வ ஸஜ ஸஜாஜம்
ணீசஸாஹிணீ ஹி(ஸ) ணீதாவதிஹவீணா ॥

ஸாயா ॥ ஸ்ஸயஸி காஜிதாநி
ஸுதுஜவ ஸ்ரீ காஜந ஸதாஸஹித: ।
நதஸத் ஸதாஸஜாநி
நிஜஸாயாநிஸிபுண[ஷண]நித்தாவதிஹவந: ॥

வ்யாக்யா ॥ (ஸ்வேஸி) "ணீஜதோஷவாவே"ஜதிணீவ: ஸம்ஸ்வ (ஸ) "ஶிவஶிவ விவிச வஜவாவே"ஜதி வாதேஶ:

(ஸிரி) "ஹஷ்டாஷ்டஶ்ரீ" த்ராதிநா ரோஷாஸ்ஸ ஈரிக்ஷம். (ஸஜ) "ஜத்தஸதாதா" விதத்ராகாரஸ்ய ஜகம் (ஹாஷி) "ஹாயாயாம் ஹொகாஞாவி" தி சுகாஞ்சிவாஷக ஹாயாஶ்வஸ்யகா ரஸ்ய ஹக்வா "ஹரிதாஹாயெ" ஜதிதீஷி " ஞிஹளஜீயஸ்ய ஜதிதீர்யஸ்ய ஹஸ: ॥ ॥கக॥

வ்யா ॥ நந "கஷ்ணாம் சுரீதாநாதிகி" ஹமவ ஞா தக்கரநெவாவாயக்ஷ்து. தசு கிம் ஹஶவநாத ஸ்ய, உ தமகூவிஶிஷ்டஸ்யெ தத்ராஶஸ்ய "முகூத்ராஸஹஹ ரஷீகெ ரோ ஜெவ்யாகாரணராநெயா । ரகூகஸ்வஸிஜாஞெ ஞா ஞாஞெஷவஹீயதெ" ஜத்ஹ்வஷ்யஹீவெ த்ய ஸஹாயதெ । கூமயஸீதி । (ஹெ நதஸத்ய) ஶரணாமதஸத்ய ஜஞாஹி ஹாயஷ் வ ஞாநஶீமக்ஷ தாதுயகம் (க்ஷம் நிஜஹாயா நிஷ ணநித்யதாவதிர ஸவந:) நிஜஹாயாஹி:= நிஜகாஞ்சிஹி:, நிஷ ண: நிதராம்ஸஞ: கரஶ:, "நிஷீதந்" தி வாமெநாஶித ஜதயஷ்: நித்ய:= சுநாதிஷஷ்கஷ் ஸஞ்ஞயஸம்வாதிததயா ஞவஷ்யவொஹ: தாவ:= க்ருப்யாதிகாதி தாவது யம் யஸ்ய தாஞ ரஶா. திஹவநம் ஸகமவ ரணீயமஷ்: யஸ்ய தயாஹநெ தச, வஹவீஹிஶஹவெஹவீஹி:, ஸ்வகாஞெஷ்வ ஸஹ்ஷ ஸாம்ஸாரிகதாவநியராவகஜத்யயஷ். சுநத்ர, நிஜஹாயா ஸ= ஷீயாநாதவெஷ, நிஷணம்= விஶஞ்ஞயஷ்ஹவி ஷம், நித்யதாவம்= ஸஞா க்ருதவெ வரிஹ ஞதயா சுவிஹிஞ தாவஹரிதம் திரஹவநம் = வஷிகஸாவாத: யஸ்ய தயா ஹநத: திஹவநதித்த தயாணாம் ஹவநாநாம் ஸஹா ஹார விஹவநதிதி விஶஹ:. வாதராஞ்ஞஸ்யநெதி வா த ராதிமணவஹிததயா ஆம்செஷகவஹ ரவ: (ஶ்ரீகாஞநமதாவ ஹித:) ஶ்ரீரெவகாஞநமதா= ஸவணஷ்வஷ்ம், தயாஸம்யக்ஷ:, சுநெந ஶ்ரீ விஶிஷ்டதயா வ ரஷிதாயவஞாநெ ஸஞஷீ ஸநெவ்யதெ. முதயாநிரஞாம் நிவிவிதஜதிஸாவ: சுநெநநீ கூவ்ரசஷஸ்ய ஹயாவாஹஜவ்யம்ஜெஷ்யாத்யதெ. சுதஸ்வ (கூ

த்ரிதசவ) இஷ்டம் ஃப: கல்பவ்ருக்ஷவ, (காங்க்ஷிதாநி) ப்ராப்தி-தாநி (ஃபலாநி) மோக்ஷாந்தஃபலாநி மௌஹிகஃபலாநிச (ஸதா) ஸந்த்ருப்தஸந்தாநஸந்தாநஸ்ய (கல்பயஸி) திஶஸி. அத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தீய: ‹‹ஹே நாத! ஸ்வயம் ஸ்ரீயா ஸஹ ஸுரஜநாதிபர்யந்தஸ்ய நிர்வாஹகஸ்த்வம் நிஜதேஜோநிர்த்தூததாபத்ரயஸ்ய ஜகதோ ஹிதாநுரூபாணி ஸர்வஸம் ஹாரிவத்ஸ: ›› இதி த்ரைலோக்யேந ஸஹ ஶோநீநாமேவ தாபத்ரயநிவர்த்தநம் நிதாந்தம் ஸதா ஶ்ரேயஸ்கரம் திஶஸி, அத: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தீயே ப்ரவோதாயஸ்திதி ஶாவ: ஶ்ரேஷ்டஸாத்ம்யே ஸ்ரீவிஷ்ணுதர: ॥ ॥௧௬॥

பதம்.	உரை
ஹே நாத!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
ஸ்ரீகாந்தயா ஸஹித:	இலக்ஷ்மியாகிற தங்கக்கொடியினலே கூடிக்கொண்டும
நிஜப்ரபா	தன்னுடைய காந்தியினலே
நிர்தூத	போக்கடிக்கப்பட்ட
நித்ய தாப	நித்யமான ஆத்யாத்மிகாதி தாபத்தையுடைய
த்ரிலோக:	மூன்றுலகத்தையுடையவராயுமிருக்கிற
[த்வம்	தேவரீர்]
கல்பவ்ருக்ஷவ	கல்பவிருக்ஷம்போல்
காங்க்ஷிதாநி	இச்சிக்கப்பட்ட
ஃபலாநி	பலங்களை
ஸதா	எப்பொழுதும்
கல்பயஸி	கொடுக்கிறீர்

உரை ॥ எம்பெருமானே கல்பவ்ருக்ஷ ஃபனென்று சொன்னது கூடுமோ, ‹‹ஸௌந்தர்யலக்ஷ்மதிம் வாஞ்சிதம்வா கல்பஸ்ய ஜநிஹாரம்ஸதேவிதீய›› என்றும், ‹‹ஸம்ஸாராரண்யதா

ரிணீ, வேரி மாராத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்" என்றும் ஸ்ரீ கரணங்களாலே பிராட்டிக்கும் ஸம்ஸ்லேஷம் ஸ்வாபமன்றோ, இருவரும் ஸம்ஸ்லேஷமாகில, பரஸ்பர ப்ராவாதத்தாலே அடியார்க்கு ஸம்ஸ்லேஷாபத்தியுண்டோவெனனில; இருவரும் வெளக்ய ஸம்ஸாரர்க்குகளாக கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கும்போது வதி வ்யாயாடு நீரே கொடுக்கிறீர் கொடுக்கும்போது ஸம்ஸ்லேஷமான அம்வஸ்ரீஸஹிதமாயக்கொண்டு, அம்வ்யக்ஷநதனனை கிட்டினவனுக்கு மாயையாலே தாவநிவ்ருத்திசெய்து அஹிஷ் டாநம பண்ணுமாபபோலே தேவரீரும் மாயையாலே தாவ நிவ்ருத்திசெய்து ஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணுகிறீர் ஆகையாலே யெமபெருமானே ஸ்வஸம்ஸ்லேஷனென்று சொன்னது ஸாக்ஷ ஜந்தமெனகிற கருததாலே யருளிச்செய்கிறார் அம்வ யஸீதி। (ஹே நதஸந்த்ர! ஸ்ரீ காஞ்சந ஸுதாஸஹித:) நீர நதஸ த்ருணைகயாலே பிராட்டியோடே சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறாய், நத ஸத்வமில்லாதவக்ஷததில, பிராட்டியும் உபாவமொ க்ஷம பணணமாட்டாளிறே, "நஹி வ்ருதிஜ்ஞாம் ஸம்ப்ர த்ருவ்யா ஹேணைஹே ராவிஸேஷித:" என்று சொனனததை ஐந ஸ்தாநததில வராஹிவயஞ்செய்து ஸத்ருமாகப்பணணினபடியாலே "தம் உத்வஷ்டாஸத ஹைதாஸம் உஹஷீணாம்ஸாவாஸம் । ஸஹஸ்ரவைஹ ஷ்டாவெஹஷீஹதஸம் வரிஷஸ்ஜே" என்று பெருமானை ஆலிம்கநஞ்செய்து கொணடாளிறே (ஸ்ரீ காஞ்சந ஸுதாஸஹித:) காஞ்சநஸுதைபோலேயிருக்கிற ஸ்ரீயோடே ஸஹி தனுயிருக்கிறவனுன, "பொறகொடி" எனறும, "கோமளவல்லி" என்றும பிராட்டியைச்சொல்லக்கடவதிறே, "தஜ்காஞ்சநவண்ணா ஹா" என்று பிராட்டி ஸவண்வெணையாகையாலே காஞ்சநஸுதா உத்ருஷ்டாநஞ்சொன்னது. இததாலே யவனுக்கு இவள் காஞ்சநம் போலே ஸ்வருஹணீயையாயிருப்பாளெனறு சொல்லபபட்டது. ஸ்வருஹணீயமாயிருபபதாலே பிராட்டி திருமேனியழகில் அவனீ டுபட்டானென்று ஸூசிதம். "பித்தர்பனிமலர்மேல பாவைக்கு" என்று பெரியபிராட்டிவிஷயத்தில் பிதருக்கொண்டவனென்று கலி

யன் அருளிச்செய்தார் கானுநவதாவஹேந ஸ்வஹ்வயைச்சொல்
லி அதுபோலே உதாரையாகவிருக்கிறாளென்றபடி அப்போது
"தேவஜுஷ்டாமுதாராம்" என்று அவனுடைய ஔதார்யத்திலீ
டுபட்டு எம்பெருமானுக்குப்பிராட்டி ப்ரீதிவிஷயமாயிருக்கி
றாளென்று ஶ்ருதியும் சொல்லித்து லோகத்தில் அர்த்திஷின
தானங்கொடுக்கத்தொடங்கினால் ஸ்த்ரீகள் மோஹத்தாலே தடுப்பார்
கள் இவள் அப்படியில்லாமல் மஹோதாரையாகவிருப்பதாலே தே
வனுக்கு ப்ரியையாகவிருக்கிறாளென்றபடி தேவஜுஷ்டாம் = தே
வேநஜுஷ்டாம், "ஜுஷீப்ரீணநே" என்று ப்ரீதிவிஷயமாயிருக்கை
யாகிறாளென்று தாத்பர்யம். இப்படியிவளுடைய திருமேனியழகி
லும் ஔதார்யத்திலும் பித்துக்கொண்டாப்போலே அவனீடுப
ட்டும், அவனுடைய நகலசத்ருக்களாதிகளிலிவளீடுபட்டுமிப்படி ப
ரஸ்பரவைக்ஷப்ரஹ்லாக்குகளாய்க்கொண்டு ஸ்துதிகளுக்கு ஸர்
வதாநம் பண்ணுகிறார்களென்றபடி. கீழ்ச்லோகத்தில் ஸ்வப்ரகார
த்திலும் நித்யனாயிருந்து ஸர்வதாநம்பண்ணுகிறானென்று சொ
ன்னாப்போலே கானுநத்ருஷ்டாஜத்தாலேஇவளுக்கு நித்யத்வஞ்சொ
ன்னபடி எங்ஙனேயென்னில், ஸத்யந்தாநவஸம்யோகவிகானுநம்
நாமாவ்ருத்தியோகியாகவிருக்குமாப்போலே ப்ரகரணவசாத் இ
வள் நாமாவ்ருத்தியோகியாகவிருப்பளென்றபடி. "ஸஹிதஃ" எ
ன்று சொன்னத்தாலே யிவளுக்கு ஸ்வாயாநத்யமும் பதிக்கு
ப்ராயாநத்யமும் சொல்லப்பட்டது இப்படி பதிப்ராயாநத்த்
தைக்கொண்டு அவனே கொடுக்கிறானென்று சொன்னபடி. அவ
னைக்கொடுக்கும்படி செய்தால "நக்ஷத்ராணாமபராஜிதி" என்று
சொல்லி வாவிகளென்றும், ஸங்கதிகளென்றும் வாசியற எல்
லாருக்கும் ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவள், அப்போது மோக்ஷ
ப்ராதையழியுமென்று நினைத்து மோக்ஷப்ரதாஸ்வாதந்த்ர்யமும்
தானே வர்ணாவாநதானமாக ப்ரதாநத்தை நின்று கொ
டுக்கிறானென்னவுமாம் இப்படி மஹோதாரையாய் "நக்ஷத்ராணாமப
ராஜிதி"என்று சொல்லும்படியானவள் அருகேயிருக்க அவனும்
ஸ்வவ்ருக்ஷம்போலே மஹோதாரனாயிருக்க, நான் பேறு பெறுமல்

க்ஷேபப்படவேண்டுமென்ன என்கிறனென்று கருத்து. கல்பவ்ருக்ஷ
மும் ஸ்ரீ உத்தான கல்பவல்லியோடே ஸஹிதமாயிருக்கும். காமது
ஹதாவென்று கல்பவல்லியைச்சொன்னபடி. சில வ்ருக்ஷம் வநதா
வ்ருத்தமாயிருந்து தாபஹரமென்று பேர் பெற்று ஸாயாராத்
வ்ருக்ஷமாய தாபநிவ்ருத்திக்கு மாத்திரம் ஹேதுவாகும், அப்படி
யன்றிக்கே, ஸர்வஸௌரப்யமான கல்பவல்லியாலே சூழப்பட்ட
தான தாபஹரமாயக்கொண்டு தாபநிவ்ருத்தியைச்செய்து அபீ
ஷ்டபலத்தையும் தரும்படியான கல்பவ்ருக்ஷம்போலே ஸர்வதா
பஹாரிணியாய ஸர்வஸௌரப்யையான பிராட்டியோடே நி
ன்று ஸம்ஸாரதாபநிவ்ருத்திசெய்து பலத்தையுங்கொடுக்கிறனெ
ன்றபடி (நிஜச்சாயாநிவாரிதத்ருத தாபதி ஸம்பதம்), நிஜ = தன
னுடைய சாயா = நிழலினாலே காந்தியாலே, நிவாரித = போ
க்கடிக்கப்பட்ட, த்ருத தாப = த்ரிவிதமான தாபத்தை
யுடைத்தான, த்ருதமான தாபத்தையுடைத்தான வென்ன
வுமாம். ஸம்பதம் = ஐச்வர்யத்தையுடைத்தான, வ்ருக்ஷ
மானது த்ரிவிதமும் ஆதபஜநிதமுமான தாபத்தை நிவ்ரு
த்திக்கும், ஸர்வேச்வரனும் அநாதியாக ஸம்ஸாரமாய், அவனு
டைய க்ருபையாலே அல்லது அநாதியான த்ருஷ்டிபிக்கிற
ஸம்ஸாரதாபத்தை நிவ்ருத்திபிக்கிறனென்றபடி "தேவோஸ
ச்சாயயாருத:" என்றும் "ஸ்ரீராமச்சந்த்ர ப்ரஸாதாதி" என
றும் சந்த்ரன்போலேயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்ரீகடாக்ஷத்தாலே
தாபத்தை நிவ்ருத்திசெய்கிறனென்று தாத்பர்யம். சில வ்ருக்ஷம் தா
பநிவ்ருத்திசெய்து பலத்தையுங்கொடுக்கும். கல்பவ்ருக்ஷம் கே
ட்ட பலத்தையுங்கொடுக்கும் அப்படியே நீயும் அபீஷ்டங்களெ
ல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறுயென்கிறுர் (கல்பவ்ருக்ஷவத்) கல்பவ்ரு
க்ஷம்போலே (காங்க்ஷிதாநி) அபீஷ்டங்களெல்லாவற்றையும் (ஸதா)
(கல்பயஸி), எப்பொழுதுங்கொடுக்கிறுய அர்த்திகள் வந்து யாசித்
தால் "ஸாயம்ப்ராதர்ஹவிஷ்யாஹு" என்றுசொல்லுகிற க்ஷுத்ரதேவதைக
ள் போலன்றிக்கே ஸதா கொடுக்கிறுய. இங்கு அர்த்தத்தில் உத்
தவேணுத்தினபடிக்கே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலும் இஷ்டப்ராப்தி

லும் காதுயமும். இரண்டிலும் பிராட்டிக்கு ஸ்வயமுண்டென்று ஸூசிதம் ॥ ॥க௯॥

மூலம் ॥ ஸகலாகலோநிஷ்டா
ஸகல ஸம்பாராணாமபி ஹேதுரோ ஹேதவோ ।
ஸகல ஸமஸ்தாந ஸம்பத்
ஸகல ஜநாநாம் ஸமோ ஸர்வஸமஸ்து தத்வம் ॥

சாயா ॥ ஸகலாகலோநாம் நிஷ்டா
ஸகலஸம்பாராணாமேவ ஹேதுரூதா ।
ஸகலஸமஸ்தாநாம் ச ஸம்பத்
ஸகலஜநாநாம் ஸர்வ ஸமஸ்த தத்வம் ॥௨0॥

பா—பா ॥ (ஹேதவோ) "ஹேதுஹேதுநிஹ" இதி ஹேது வசனம், ஹிதம், "ஸம்பத்ஸம்பாராஜஸ்து ந" இதி ஸ்வ ரூ ணாஷேஷ: ॥ ॥௨0॥

வ்யா ॥ நந "ஸ்வயமபி காங்க்ஷதாந்" இதி ஸமஸ்தஸாதாரண்யேநாக்தம் ஸமஸ்த உக்தம் ஸமஸ்தஸ்ஸமஸ்தஸம்பூர்த்தே, தஷே ஷந ஸம்பந்தீத்யா ஸர்வ்வஸோஷஸித்தம் ச நிவதி । ஸகலே தி । (ஹே நதஸத்' சம் ஸகலாகலோநாம்) ஸ்ஸேஷாநாம் (நிஷ்டா) வயவஸாநஸூசி:. ஶோகே ஷேதத்யாதிஸபாநாம் ஷேதத்யாதிஸரீரஜீவாத்மகம் நிவேஷாதம். ஷேதஷேத்ரஸமஸ்தீ தத்ரா ஷள தயா ஷபநாக, தத்ஸ வேஷாஷேவ ப்ரதத்த்யா ஷே ஷத்யாதிஸரீர ஜீவஸரீராத்மநா ஹாஷநாவேபி ஷேஷாவேஷ ஸ்ரீஷயணீயம் "ஸ்வயாணி ஸர்வாணி விதித்யயீரா: । நா மாநி க்ருத்வாபிவத ந்யதாஸ்த" இதி ஸ்ருதேத்யா தஸ்யாரோஷேஷாக வ்யாவ்யாநாக நாராயணவரவநிஷ்டாகம் நியத்யதஇதி ஹாவ: சதவாவ (ஸகலஸம்பாராணாமேவ) ஹேதுர் ஹிரண்யஸ்யூர்தீநாமேவ (ஹேதுரூதா) "ஸத்ரூதா ஹேதயாஷ்ரயர் தா"இத்யாஷ்ரயமுதி

ப்ரஹ்மணோத்க்ருஷ்டப்ராதிகூல்யாதி தவைவேதிபாவ:. ஸகலஶ்ருதீநாம் (ஸகலவேதாநாம்) வேதாந்த ஸர்வப்ராமாண்யாநாம் (ப்ரஸூதி:) உத்பத்திஸ்தாநம் "நித்யோநித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாமேகோ பஹூநாம் யோவிதயாதி காமாந், ஸர்வாண்யம் ப்ராமாண்யாநாம் ஆதாரேஷ்வஸ்யந்தஸ்ருஜ்"இத்யாதி க்ருத்யவஸேஷாம் தத்தந்நிஷ்ட கர்மாநுஷ்டாநே ப்ரஸ்து ப்ராமாண்யப்ரதிபாவ: ஸகலஜநாநாம் (ஸகலஜநாநாம்) தேவ ஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க நிஷ்டாநாம் ஸர்வேஷாம் (ஸர்வேஷு) தத்தத்கர்மாநுஷ்டானே ப்ரஸாதப்ரதயா வேஷே ஸௌஹார்தாத் ஸர்வஸ்ஸம இதிபாவ:. பஹுதிப்ரப்ருதிப்ரஸித்தி ஷெய்த்யாதிதா ॥ ॥௨௦॥

பதம்	உரை
ஹே நதஸத்ய	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
த்வம்	தேவரீர்
ஸகல ஶ்ருதீநாம்	ஸமஸ்தங்களான வேதங்களுக்கு
நிஷ்டா	பர்யவஸாநபூமியாகவாகிறீர்
ஸகலஸுராணாம்	ஸமஸ்த தேவதைகளுக்கும்
அந்தராத்மா	அந்தர்யாமியாகவாகிறீர்
ஸகலபலாநாம்	எல்லாப்பலன்களுக்கும்
ப்ரஸூதி:	உண்டாகிற இடமாயிருக்கிறீர்
ஸகலஜநாநாம்	எல்லா ஜனங்களுக்கும்
ஸர்வேஷு	ஸமனாயிருக்கிறீரன்றோ

ஶங்கா ॥ "ஸ்ரீமதீயாநாம் க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் ப்ரஸூதி:" என்று சொன்னதும், "ஸ்வபலிகார்ஷ்டாநி" என்று ஸம்ப்ரதக்ஷஞ்சொன்னதும் கூடுமோ, ப்ரத்யுநவிஷயில "மாமேவாஸ்" என்றும், ப்ரவர்க்காணத்தில "வாயவ்யஶ்வேதமாஸத, ஸம்வேநம் ஹவிர்திம் ப்ரபதி" என்று ஜம்பு ரிஷிதேவர்களுக்கன்றோ விஷ்ணுஶேஷத்வ ஸம்ப ஞ்சகாதிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

ளென்னில், ஊஂஜ ராஜிமர்ரீரவாவகமஸ்ஷுங்கள் மரீரியான ஜீவ ஊனச சொலலுமாயபோலே தெஷாகெஷி கஜராமுகயா வாரம தநஃ, வஸவ தத்வம்வஙகளாலே வயஅவஸாநவ ரூத்ரா சொ லலபபடுகிறுன. ஆகையாலே வாராஷாவே ஸகலநிமலவிஜ்ஞ ஜெய ருஹ்ருத்ன, அவனே ஷமவஷுன எனறு ‹‹நிமலவியதோநாஂ வநவஜிஸாமரஜிய”என்று சொனன வயஅத்தைத ஊரமீகரி த்து, இவ்வளவாலே தாம வ ாயிதூதிருககச்செய்தேயும அ வன் மவஙகாட்டாதிருநதவாரே கிஷிகவ ஸையரொஷாவிஷ ராய், ஸவஅவஸாம ருஞ்சொனனது பொய், நீ மிகவும வக்ஷவாதி கிடீரெனறு மினனிடைமடைவாரில ஆழ்வார உவாலஂஹிததாப போலேயும ‹‹வஷ்ணயாஜ ாஷிமாநாஜ வரிஷிகெக்ஷவராவவம” எனறு பிராட்டி உவாலஷிததாபபோலேயும உவாலஷிக்கிருா ! ஸகமெதி । (ஸகவாமமாநாஂ நிஷ்டா) ஸவஅவெஜஙகளுககும வ யஅவஸாநஹ்ருதியான ‹‹ தக்ஷம் நாராயணஃவரஃ, வாகொஹ வெ நாராயணகூஸீக”ஊதஷ்ரிஷ்ட நாராயணாஜீமஷுங்கள பொலே ஊஂஜவயாஜீமஷுங்களும் தேவரீரையே வொயிகசி றதுகளென்றபடி. எததாலே யென்னில்; ஊஂஜ ாஜிகளுககும க ஜயஅமியாக விருபபதாலே யெனகிருர் மேல (ஸகலஸஂராணா மவி) ஊஂஜ ாஜிஸஷஜெவாகளுககும் (கஜாகூதா), அநதாயா மியாயிருபபவனை, ஊஂஜ ன ‹‹மாமவாஸ” எனறு சொனனது ஊஂஜ மரீரகவாரமாவை வொயிகசிறதெனறபடி இததால ஊஂஜ வ ாணாயிகாணம ஸஹவீதமாகிறது ‹‹ஸஂராணாமவி” எனகிற கவிமஷுத்தாலே மநஷ்டாவெதநாநாஂ ஸஂம ஊஃ கஜயஅமியாக யிருககிற விஷயத்தில உக்கரூஷ்டரான ஊஂஜ ாஜி களோடும் மநஷ்டாகளோடும கவெதநஙகளோடும வாசியிலலை யென்றபடி இபபடி கஜயஅமியாகவிருபபதாலே நீயே ஷம வஷுனென்கிருா (ஸகலஷமாநாஂ வ ஸஹிதிஃ) ஜூஷ்டாஜூஷ்ட ஸகலஷமஙகளுககும உகவாஜகனை, ‹‹மஹெவ ததஃகாமாநு மயெவ விஹிதாநு ஹிதாநு, மயாநமயிவெஷாஹவிதா ஸவஅ ஸஹ்ருதஷமவஷுஃ ” ஊதஷ்ராஜிகள்படியே நீயே ஷமவஷுனென்று

படி. (ஸ்ரீ ரங்கநாத!) தேவரீர் (ஸகலப்ராணிஸம்ரக்ஷக) ஸ்வேச்சையாலே, ஸர்வஜ்ஞன் என்று தாத்பர்யம். ஸர்வஜ்ஞனான நீ என் விஷயத்தில் கடாக்ஷியாதிருப்பதாலே நீ ஸர்வஜ்ஞன்றென்றபடி. ஸர்வவேதவேத்யனாய ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாயிருப்பவன் நம்மைக்கைவிடான் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தேன், இரக்ஷியாதிருப்பதாலே ஸர்வஜ்ஞனில்லையென்றபடி. “ஸர்வஜ்ஞ” என்கிறது காகுவும் இப்படி ஶரணாகதியைக்கொண்டு எம்பெருமானை யுபாலம்பித்தாரென்பதையும் இதின் மேல சில பணிமொழிகளையவன் அருளிச்செய்தாரென்பதையுமிப்படி ஏசலுமாகப் பேசிக்கொண்டார்களென்பதையும் இதுக்கு ஸாமத்யமாஸ்தவஸ்தவங்களையும் ஸம்ஸ்க்ருதவ்யாக்யாநவதாரிகையில் விஶதமாகச் சொன்னோம், அங்கே கண்டு கொள்வது ॥ ॥௨௦॥

மூ ॥ உக ஸ ஸ்வாண ஸமொா
ஸத்ரிஜ தாஸ ஸத்ய ஸ ஜ பரிவர்ணோ ।
கி ஹ வஹவி வக்ஷா கம்
வண்ணவ வர்ணெஷு வெயணம்வி ஸஹனோ ॥

உபாயா ॥ ஜதி ஸவெஷாம் ஸதாநஃ
ஸத்ரியெதா தாஸஸத்ய ஸதாவரிவர்ணஃ ।
கயம் வஹவி வக்ஷவாதம்
வாண்ணவ வர்ணெஷு வெஷணவி ஸஹாநஃ ॥

வ்யா—வ்ய ॥ (ஜக) “ஜதேளதோ வாக்ரதாவி” தி வாக்ராதிஷ்டிதஸ்ய ஜதேஃ ஶ்ரீதீயகாரஸ்ய சக்வம் (கிஹ) “கயம் யயா தயிம் பிஹபிய பிசெபராஷ்யாஜெரி” தி பிஹாஜெஶஃ । (வி) “கவெஃ வதாதீ” தி வதாத்வரஸ்ய கவொராகாரஜொவெ “வொவ” ஜதி வஸ்யவக்யம் ॥ ௨௧॥

व्या॥ तदित्थं सर्वसमोऽपि त्वमेकत्र पक्षपा-तवानित्याक्षेपमुत्तरश्लोकेन समाधास्यन्ननेन श्लोकेन तदाक्षिपति। इतीति। (हे दाससत्य! त्वम् इति) पूर्वोक्तप्रकारेण (सर्वेषां समानः) मे द्वेष्यत्वप्रियत्वाभावेन समदृष्टिरित्यर्थः। (सत्यस्थितः) “अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन” इत्युक्त्या यथावचने स्थितः, न कदाचिदन्यथा वक्तेत्यर्थः। तत्र हेतुमाह। (सदा परिपूर्णः) सर्वज्ञ सर्वकाम सर्वावाप्तावाप्ति परिपूर्णः, अवाप्तसमस्तकामतया परिपूर्ण इत्यर्थः। यद्यपि सर्वदेशीयान्यथापादीनि सम्पूर्णकामस्य साधारणत्वसमिति हासः, तथापि (पाण्डवप्रमुखेषु प्रेषणमपि) दुर्योधनादीनां प्रतिपक्षतया प्रेषणमपि (सहानो नः) अनहतमपि सेवनशातनयस्य (पक्षपातम्)। देहं (त्वं वहसि) सर्वसमत्वादिगुणविशिष्टोऽपि त्वं पाण्डवमात्रे दूतकार्यमपि कुर्वन् दुर्योधनादीन् प्रति द्वेषं पक्षपातं बिभर्षीत्याह ॥२१॥

பதம்.	உரை.
हे दाससत्य	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
इति	இந்தப்ரகாரம்
सर्वेषाम्	எல்லார்களுக்கும்
सम इति	ஸமனென்றும்
सत्यस्थितः	ஸத்தியத்தில் நிலை நின்றவனும்
सदा	எப்பொழுதும்
परिपूर्णः	அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமிருக்கிற
त्वम्	தேவரீர்
पाण्डवप्रमुखेषु	பாண்டவர் முதலானவர்களிடத்தில
प्रेषणमपि	(தூதாக) அனுப்புகிறதையுங்கூட

ஸஹோநஃ	ஸஹித்துககொண்டு
வக்ஷபாதம்	(அவர்களிடத்தில்) பக்ஷபாதத்தை
கயம்	ஏன
வஹஸி	வஹிககிறீா

ஃ—வ ு்ா ॥ உன்விஷயத்தில க்ருவைசெயயாதவைதககொணடு ஸவடுஸாஃ ு்மில்லையெனறு சொலலககூடுமோவெனனில, நீா ஸவடுஸஃனுகவிருககிறீரெனபது ஸத ு்மாயிருநதால ஊவாதுஸஃ ஸதுகாஃனுன நீ, காககையினகழுத்தில ஓலையைககட்டிவிட்டுததூது போகசசொனனுபபோலே, வாணுவாதின உனனைததூது போகசசொலலவும, “ராமம் ஜெயுரவயாவு்ஈத” எனறு சொலலவும, அதுகேட்டு, அநதவைஷணதைதயும ஸாரயு்ததைதயும ஸ ஹி த து வ க்ஷ வா த த தை தயேன வ ஹி த் தீ ா, ஆகையாலே ஸுரவஸாஃனுசாலபபோய எனகிறுா ஸரேஷாஃதி ! (ஸரேஷாம்ஸோநஜதி) ஸடுவஜநஙகளுககும ஸமனெனறு (ஸ த ு்யுதஃ) ஸத ு்ததிலிருககிறவனுன (ஸுாவரிவடுணடுஃ) ஊவரிவடுணடுனபோலே வ யொஜநாதுராவெகைஷயுமுனக கிலலையெனறபடி. (வாணுவவ ஃஈவெஷா) வாணுவாதிாக ளான யஃடுவாதிாதிகளிடத்தில(வைஷணஃவிஸஹோநஸுநு) உனககுத்தகுதியிலலாத ஊடுத ு்ததைதயும “நஹிவ க்ருஷாஃ வைஷு்ஞெ வைஷு்ஞெஹீதரேஜநாஃ” எனறு நீவடுக்ரு ஷனுயிருநது வைதது ஊவ க்ருஷனபோலே வைஷ்ஹாவததை ஸஹிதவெனறபடி ஊவிரமைவநஸாரயு்ம் விவக்ஷிதம் (ஹெநதஸத ு்' கயம்வக்ஷபாதம் வஹஸி) ஏன வக்ஷபாதத தை வஹிததீா “வாணுவடுஃஈவெஷா” என்று வடுஃஈவரம வைததாலே இடையா உனகையில கோலைககொடுதது பசுமேய்தது வாவெனறு வைஷணமபணண அது கேட்டு பசு மே ய த் து மொஷத்தில் கொணடுவநது கட்டுகிறதுமுதலான க்ருத ு்ஙகளை ச்சொனனபடி ஊநு்ாவஜெமதத்தில, நீ தியடுககான வக்ஷிமுதலி யவைகளை எனககுததூதாக அனுபபினுல அதுகேட்டு நானவரு

கையுசிதமோவெனனில்; வாணவாகளவிஷயததில [illegible]ம் முதலான நீவக[illegible]களை வஹிததவுனககு இதுகூடுமே, இது கூடாதென்று ஒன்றுண்டோவெனகிருறெனறு [illegible] ॥௨௧॥

௨௨॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] । ॥௨௨॥

[illegible] ॥௨௨॥

[illegible]

ஷு) ஸ்வாமபந்தேநைவ ஜீவஞ்திஷ்டந்: ஸதஃ வாஸ்வாநாம் வாரி தஸ்மாத் தஸ்ய க்ஷணமேவ தவ தேஷு வக்ஷவா தவஹநஜிதிஷ்டந்: யதா, (ஹே நிவிஜாநாம் நாய') வவெ் ஷுரு' உஷணவ ஸ்ருத ஹவ்ய ஷாந க்ஷமேவதாத்யக்ஷம் (நத ஸத்ய') உஷணவாரி தவக்ஷவா தவஹநஸீமகவதாத்யக்ஷம் (விஷமே) யஸ்ய ஹஸ்ம நிபாதாநஹவெவ்ய நாஶம், ஸந ஹவிதமேவெளவஞாமமாஜிகாய" உதாஷ்ட்ருத்ர்த்யா ஸவெ் ஷாநஹவெவ்யவயவாிவாவாரஹ்கமேநாக்ஷிதயா zதிக ருஜத்யெ்ஃ (கமேமே) வ்யாஸ்ருக்மேவாிவா கே (விவாிவமதாம்) வாதம்வாதம் ஸஞ்ஜாதாம், வ்யாஸ்யவா வாநரணேந ஸவுஷாஷ்வெமேவாநஹவதாஜிதிஷ்டந்: ஸதவவ (விஹ்ருதகரணாநாம்) விஹ்ருதாநி ஷஃவொஷக்வ ஷஃவெஹஜக ஷஃவெஜிஶ க்வாஜிஹிராவிஜாநி, கரணாநி= உஜிந்த்ரியாணி யேஷாம் தாத்ருஶாநாம் வாஸ்வவ்ர்மேவாநாஜித்ர யெ்ஃ. (க்வஸ்), க்வத்ஃ (ஸந்ருஃ ஹஸ்தாமம்வெஃ), ஹஸ்தாமம்பநம், உ வாயஜதியாவஸ் (நாஷ்) வ்யாஸ்யவாவாநரணேந ஷமாநஹவஸீமாநாம் வாஸ்வாரீநாம் க்வத்ரதிரேகேண தஞி ஷுரணொவாயஜாநதாம் கவசேவொவாயஜதிஷ்டந்:॥ ௨௨॥

பதம். உரை.

பதம்.	உரை.
ஹேநதவஸத்ய'	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே'
ஹேநாய'	ஏ நாதனே !
விஷமே	செய்யமுடியாததான
கமேமே	காமயோகவழியில
விவாிவமதாம்	இடரிவிழுநதவாகளாயும
விஹ்ருத கரணாநாம்	சரமமடைநதிருககிற சரீரம் முதலியவைகளையுடையவரா யுமிருககி
நிகிஜாநாம்	எலலோர்களுக்கும்
ஹஸ்தாமஃ	கைகொடுததிரக்ஷிப்பவர்

௬௪	உன்னைக்காட்டிலும்
ஸ்ரீ:	வேறொருவரும்
நாத:	இல்லை.

உத்தரம் || "ஏதவஸ்த்ராஸஹிதாஸ்வை நேமுக்த ஜ்நாநம்" என்கிறபடியே வாணுவர்கள் உபாயாநுஷ்டானஞ்செய்தவர்களாகையாலே ஸஹவாதத்தைஸஹித்தோம் அப்படியே நீரும் கர்மயோகாதிகளையாவது அநுஷ்டித்தால் ஸ்வீஷ்டத்தைச்செய்கிறோமென்னில், ஸம்ஹோத்தாரஸ்யுபாதிகாரஸிஹ்யஜ்ஞாந தவஸ்மீக்யாத்ராதிஹேதுந விஷயங்களாயும் துஷ்கரங்களாயுமான கர்மயோகாதிமார்க்கத்திலிழிந்து முடியப்பண்ணமாட்டாமல் தட்டுமாறிக்கிடந்துவ்யஸநகாரண கவைவராகளாயும் வேறே ரக்ஷகாந்தரமில்லாமல் அநாதராகளாயுமானவர்களுக்கு நாயேனை நீரேகைகொடுத்து ரக்ஷியாவிடில், "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்றிலாலறிகின்றிலேன்" என்கிறபடியே வேறே ரக்ஷகருண்டோ அப்படிக்கிருக்க, ஸத்யஜ்ஞாநஸுகத்துணைவென்னை கர்மயோகாதிகளை யநுஷ்டியென்றுசொல்லி கைவிடப்பாக்கிறீரோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் விஷயேதி। இவ்வளவாலே வேத நாவேதநவேலக்ஷண்யாஸிந்நிதித்ராவாதாநக்ஷ நிஸ்ஸாஹ்யாயி கக்ஷாதிகளான வ்யவதிகாரங்களை ஸம்ஹ்ரஹித்து த்ரீயாஷ்யாயத்தில் மாணாவஸரராவதத்தில, "நாநாஸ்வாதிஹேதூஸ, விகவேரஸவிஸிஷ்டவக்ஷாக:" என்றுசொன்ன ஹக்வத்வத்திகளை இரண்டு ஸ்லோகங்களாலே யருளிச்செய்கிறார் இது வெடிகாஸஹதி: ஸ்தோத்ரத்தில் நம்மாழ்வார்மினனிடைமடவாரில் வண்ணப்கொவ்யாக்யராயிருக்க, எம்பெருமான் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்ட அதிலீடுபட்டு நிவ்ருத்தவண்ணப்கொவ்ராய மேலே பேசினபடியோலே, இவரும் அவனுடைய ஸௌஸ்வக்ஷாதிகளிலீடுபட்டு நிவ்ருத்தவண்ணயகொவ்ராய "நாத" என்று ஸம்போதித்துப்பேசுகிறார் நத்வஸத்ரவென்கிற ஸம்பந்தியைக்காட்டிலும் கயிக்கமாக "நாத" என்றும் ஒரு ஸம்பந்திவ்யொழுகு

செய்ததாலே ப்ரணயகோபம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று ஸூசி-
தம் (ஸ்வ நதஸ்த்ர' விஷமே) யஜ்ஞாந தர்மானுஷ்டான வி-
ஷமங்களான (கர்மமார்க்கே) கர்மயோகமார்க்கத்தில (விபரிவ்ருத்-
தம்) இடறிவிழுந்தவர்களான, விஷமமார்க்கத்தில நடக்கிறவன
இடறி விழுந்தால மேலே நடக்கிறதற்கு ஶக்தியில்லாமல போகிறத
தோடுங்கூட தேஹத்தில வ்ரணமுண்டாய் வேதனையடையு
மாபோலே, கர்மமார்க்கத்தில, ஸக்ருதாவ்ருத்தியான வைகல்யலக்ஷண
த்துக்கு ப்ராவ்ருத்திஸம்பவித்தால ப்ரத்யவாயங்களும போய
கர்மஸித்தியும வாராமல ப்ராயச்சித்தமும அது தப்பினபோது
நரகப்ராப்தியும வருமபடியாயிறே யிருப்பது (விஹ்வலிதகரணா
நாம்) வஶ்யப்ராணகரண களேபரங்களையுடைத்தானவர்களா
யுமான, ஶர்க்கராவாரஸ்கண்டகாதிகளாலே ஸங்கடமாயும நிம்நோ
ந்நதங்களாயுமான மார்க்கத்தில் நடக்கிறவனுடைய கரணங்கள
ஶ்ராந்தங்களாயிருக்குமாபோலே, விஷமங்களான யஜ்ஞாந
தர்மாதிகர்மமார்க்கஸஞ்சாரத்தாலே கரணங்களெல்லாம
விஹ்வலமாயிருக்கிறதென்றபடி இப்படிப்பட்ட உபாயத்தில ப்ர
வ்ருத்திவஶீக்ருதனை நீரே நாயனாயிருந்து கைகொடுத்து இரக்ஷியா
விடில, வேறே இரக்ஷிப்பாருண்டோவென்கிறார் மேல(ஸ்வ நாத')
நாதஶப்தவ்யுத்பத்தியாலே யாதேசார்த்தமாய்க்கொண்டு யாதா
நிதமாநாத்ரவிஷயகம் ஸூசிதம் (ஸ்வ நதஸ்த்ர') அடிய
வர்க்கு மெய்யனே' (நிவ்ருத்தாநாம்) கர்மயோகாதிகளிலிழிந்த ப்ரா
ஹ்மணாதிகளுக்குமென்றபடி (ஹஸ்தாவலம்பம்), கைகொடுத்து ரக்ஷிப
பார (க:) உன்னைக்காட்டிலும (அந்யோநாஸ்தி) வேறேயொரு
வருமில்லை. கர்மயோகாதிகளிலிழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வதர்ம வந்தால
ப்ரவ்ருத்திவஶீக்ருதனை நீ ரக்ஷியாவிடில தானும பிறரும ரக்ஷக
ராகமாட்டார்களென்றபடி. இங்கு ஶ்ரீதாஷ்யத்திலே ஜ்ஞாந
யோகாபேக்ஷயா ஸௌகர்யமென்று சொன்ன கர்மயோகத்துக்கு
உபஶ்லோகங்களுஞ்சொன்னது ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகாதிகளுக்கு மேல்
ஸாத்திகந்த்ராயஸிஷ்டம் கர்மஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளை ஸ்வதர்ம வாராமல
ப்ரவ்ருத்திவஶீக்ருதனுக்கொண்டு நீரே ப்ரவ்ருத்திபண்ணுவிக்கவே

ணடியையாலே ஸ்ரீ ஜ்ஞாநாதிகளை யென் தலையில சுமததாதே, த்யாநத்தில நீரே நின்று ஸம்வாதநம பண்ணவேணுமெனகிறாரென்று ஸாரஜ்ஞாபிப்ராயம். ''தான வாடவாடத தவஞசெயய வேணடா'' என்று கலியன அருளிசசெய்தார, நமமாழவாரும ''உனனலலால யாவராலுமொனறுங குறைவேணடேன்'' என்று நீ உபாயானுஷ்டாநாவஞ்ஞயகொணடு ஸமநதராவிடில ஸ்ரீ யொமாதிகளாலே வநத ஸமம வேணடாமெனறருளிசசெய்தார இததாலே ஸ்ரீ ஜ்ஞாநஸக்திகளில தனககு அதிகாரமிலலாமையாலே உபாயானுஷ்டாநாவஞசெ ஸம்பூர்ணவிருத்தாராயிறறு ॥௨௨॥

ஸ்ரீ-ஏ ॥ ஞானஸ்ய கோ அவிஷய:
அஸ்த்யர்த்த ஸம்பூர்ணாஸ்த த்ருஜ கோ உபாஸ்தே ।
ஸதீஸ கோ அஜஹரோ
தா வா உவாச த்ருஷம் விஸ ஸஸ ரெவிஷோ ॥௨௩॥

ஸாரா ॥ ஜ்ஞாநஸ்ய கோZவிஷய:
ஸ்ருத்யர்த்த ஸம்பூர்ணாயஸ்த கோஷத்ரஸ்தித: ।
ஸத்ர்யா: கோZதிஸர
ஸ்தஸ்ய ஸம்ப்ராப்யஸ்வெஸம்யம்விஸ: ॥௨௩॥

வ்யா ॥ (ஸர்வஸ்ய) ''ஜாயஸ்யமாஸமே'' இதி ஷஷ்ட்யவஸாநஸ்ய ஸமத்ராஷாஸமாஸமர்த்தமஸவிஸ்வதீஸ்தீ: (ஸதீக) இத்யஸ்யவஸ்வஸ்வாஸமர்த்தம். (தா) ''தஸார்த்த'' இதிதாதஸம: (விஸ) '' ஜாதேஸ்விஸ்வவாயெஸ்'' இதிவிஸ இத்ராதஸம: ॥௨௩॥

வ்யா ॥ தஷாவஸஸ்தாஸம்பஸ்ய விஷ்ணு தஷாவதிகாநு ஸம்ஹாநா ஸ । ஜ்ஞாநஸ்யேதி । (ஹே ஸ்வத்ர தவஜ்ஞாநஸ்ய) ஸம்பூர்ணஸ்ய ஸவஸ்தாZஸம்க்ஷித்தயாஸாஸநாநஸ்ய யஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய (க:) பதார்த்த: (அவிஷய:) ப்ரஸஸ்வ

ஜ்ஞஸ்யாபி, யோ வேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வஜ்ஞஸ்யாஶ்ரிதாஹிதம் ஸர்வமபி ப்ரத்யக்ஷேண ஜாநதோऽபீத்யர்த:। ஸர்வஜ்ஞஸ்யாபி அபராதேஷ்வநிராவிஷ்காரப்ரகாரேண ப்ராஹ்யே அநந்தாபராதிநோऽநுஷ்டிதாத்யு வ்யாஜஸ்யாநந்தஸ்ய ஸமர்த்தகா ஸித்த்யா கதம்பவத: ஸங்கோசாயகம், தத்ராஹ। கருணாயா இதி (கருணாயா: ப்ரக்ருஷ்டா: க:) அஸ்மத்காரணப்ரேரணோ நகோऽவீக்ஷ்யத: ஸங்கோசாயகஸ்தவாக்ஷத இதி பாவ:. நநு ஹேயோஸ்யேऽபி க்ருஶ்ரிதயாவஜ்ஞோ நாஸ்யேவப்ர ணஸாத்யேப்ராஹ்யே ஸங்கோசாயகாஸ்திஸ்தித்யத்ராஹ। ஶக்த்யா இதி (ஶக்த்யா:) ஸாத்யஸ்ய (க:) கிம்வஸ்து (அதிபார:) அதிபார:, ஸர்வரக்ஷகஸ்யதவ நகிமபி வஸ்து ரக்ஷணீயே அதிபாரமிதி பாவ: (தஸ்மாத்) ஸர்வஜ்ஞஸ்யகாரணஸ்ய ஸர்வ ஶக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்டஸ்ய (அநேகஸ்வயம்ஸித்தோபாயபூதஸ்ய) ஸ்வநிதிவ்யஸித்த:. "ஸர்வத்ரபாஷாயுதாநாம் ஸாயகஸ்ய அயாநிதே: । ஸ்ரீமத:ப்ரபுஸித்தஸ்ய ஸித்தோபாயம்விதாயயா" இதி ஜீவகர்த்ருகஸாதநோபாயாஸ்வப்ரவ்யும் ஸ்வயமேவஸித்த:, ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டஸ்வமேவோபாய இதி பாவ:. அத்ர "ப்ரபவேஷ்வபிநம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்வதஸ்தத்வம்விதநு நிரவத்யபாதிவே ப்ராப்யாநஶக்த்ய விவஜீத: । ஜமயிஸ்தயா ஸாயம் தேவோஜகத்ஸர்வாமயநு பரமேஶ்வரஸித்தோபாய: ப்ரதீக்ஷஹரஸ்தாதி" திஶ்ராகோநாஸநேய: ॥உக॥

பதம் — உரை.

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே!
தவ	தேவரீருடைய
ஜ்ஞாநஸ்ய	ஞானத்துக்கு
க:	எது தான்
அவிஷய:	விஷயமில்லாதது
கருணாயா:	(தேவரீருடைய) தயைக்கு

யஃ	எவர் தான்
உபாஶ்ரிதஃ	ஆரத்திலிருக்கிறான
ஶக்த்யாஃ	(தேவரீருடைய) சக்திக்கு
யஃ	எது தான்
அநிஹார்யஃ	பரிக்கமுடியாதது
தஸ்மாத்	ஆகையாலே
த்வமேவ	தேவரீரே
ஸ்வயம்ஸித்தஃ	தானே ஸித்தமான
உபாயோऽஸி	உபாயமனறோ

வ்யா ॥ உபாயாநுஷ்டாநவஶேந ஸித்தோபாயனைவரித்தால, அவன "ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தே ஸஹஜஸௌஹார்த்" என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனுயும காருண்யநிதியாகவும, ஹாரத்தை நிவர்த்திக்கும்படியான ஶக்திமானுயுமிருக்கவேண்டாவோவென்னில, "யோவேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வதஃ" என்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷேண ஸகலத்தையும விஷயீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற வுனக்கு ஜ்ஞாநாவிஷயவஸ்துவுண்டோ, "ஶ்ரியஃ ஊர்ணாவஃ க்ருபாஸிந்தோ ஜநஃ" என்றுனனுடைய கருணைக்கு அவாத மானவஸ்துதானுண்டோ, "ஸர்வஶ்ரேயஸ்ஸம்பத்ஸர்வாத்ஸமீக்ஷிதம் வீர்யைர்ணவம்ஸர்வமே" என்று ஒரு ஸூரி தனுடைய ஶக்திநிர்வாஹத்யமாக "ஸிம்ஹஸாம்யமேவ ஜநயந்த்யுத்யதா। ஸவிஸர்ப்பவைராவதா பாணஸ்ணம் பரிக்ஷதஃ। ஸிகாஸா ஸாநுமிரிவ்யவஸ்துஹஸ்திம்விமேஹ। வ்யவிஷ்ணுர்ஹஸ்தே நீந யாரம்ஸிகாரிஹாஜவஃ। நிஷித்த்வ தத்தஸ்ணம் வஸ்தணீம்வ்யவிமேஹ" என்று ஒரு திருச்சாதத்திலே ஹீயார ஸஸிஹமான மாராமரங்களேழையும் ஹீயாரத்தையும ரஸாதலத்தையும உருவும்படி யெய்தவனனுடைய ஶக்திக்கு அதிக்ருதிஹார மொன்றுண்டோ, இப்படி ஜ்ஞாநஶக்திகாருணைகள் பரிபூர்ணங்களாகையாலே உபாயாநுஷ்டாநத்தில பரிக்கும்படியான ஸித்தோபாயம் தேவரீரே யெனகிறார் ஜ்ஞாநவைராக்ய। (ஹே அ

ஸ்வாதந்த்ர்ய') ஸ்வாமி தானு நிரபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்யத:, ஸ்வாமி தரை யொருபடிக்குங் கைவிடாமலிருக்கும்படி தகுந்த கருணையும், அது க்குத்தகுந்த ஜ்ஞாநமும் வல்லமையுமிருக்கையாலேயன்றோ ஸ்வதந்த்ர னுகிருயென்று கருத்து ஒரு ஸ்வாமி தன் ஸம்ஸ்ருஷ்டவத்ஸாராஜ ரைப்போலே தம்முடையவல்லமையில் அதிஶங்கைபண்ணினும் தம்முடையவல்லமையைக்காட்டி அதிஶங்கையைத்தீர்த்து ஸ்வஜந மாக்குகிருயல்லது அதிஶங்கைபண்ணி கைவிடுகிருயில்லையென்ற படி (தவ) தேவரீருடைய(ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வவிஷய:) ஸர்வேஶ்வரவி ஷயாவவ. (காருண்யாய:) க்ருபைக்கு (ஸ்வாஶ்ரிதஸ்மித:) எ வன்தான் தூரத்திலிருக்கிருன, ஸர்வேஶ்வரஸம்வஸ்யாவவ (ஶ க்த்யா:) வல்லமைக்கு (ஸ: அதிஶ்ய:) எவன்தான அதிக்ரமித்த ஸா தத்தையுடையவன, ஒருவருமில்லையென்றபடி. ஒரு ஸ்வாமிதனவ காஶ்வ தேஶத்தில நின்று அஜ்ஞாநாதிகளைப்பண்ணினும அவ ன்விஷயத்திலிப்போபபட்ட வெறுவானும உபேக்ஷிலாவது கெடு தலைநினைத்தால் தான் ஸர்வஜ்ஞதைகையாலே அந்தஸம்ஜ்ஞாநாதிகளை யறிந்து தனனுடைய கருணைவல்லமைகளாலே அவனுடைய ஶ த்ருநிராகரணஞ்செய்து ரக்ஷிப்பாயாகையாலே நீரே ஸர்வஜ்ஞா நாதிஸாதநவஸ்துவுக்கொண்டு ஸ்வயமேவஸிஷோபாயமாக வாகி றீரென்கிருர், மேல் (தஸ்மாத்) ஆகையாலே, இவைமூன்றும் பூ ர்ணமாயிருக்கையாலேயென்றபடி (ஸ்வமேவ) தேவரீரே (ஸிஷ்ஃஉ பாய:ஸ்வயம்) ஸிஷோபாயமாக வாகிறீரென்றபடி ॥உகூ॥

ஊ-ஏ ॥ ஸங்க்ஷுஷ்ணண ஹாரோ
க்ஷுரஸ்ச ஹவஸாஸரோ ஸஜமஹிரோ ।
ஸணஹா தாஶம் வா வொஷ
ஸ்வாண கிவாஸீரணெ ண[வஉதொ]வவப்ரா ॥

பதா ॥ ஸஜஞ்ஷ ஸண்டியார:
க்ஷுரஸ்த்ர ஹவஸாமரோஜதிமஹீரோ ।

अनघस्स्वं प्लवपोतः
शुद्धानां कृपासारणेन प्रयन्तुः (प्रवृत्तः ॥)

प्रा—प ॥ (गहिरे) गभीर इति दीर्घस्य ह्रस्वः. (अप्पाण) [illegible] पदाभिप्रायं, अन कृपार्थ? (किवा) «इदुत्कृपा» इति इकारस्य इत्वं, «पोत» इति पस्य वकारः (पवट्ट) «ऋतोऽत्» इति ऋकारस्य अत्वं, «प्रवृत्तस्य» इत्यादिनात्तस्य टत्वाद्यभिप्रायम् ॥ ॥२४॥

व्या॥ [illegible] सदृष्टान्तं समर्थयति । सक्केति ।
(हे किङ्करसत्य ! शुद्धानां) जीवानां, पोतपात्रं प्रयः (अतिगभीरे) दुस्तरत्वाद्यतिशयेन गभीरे (भवसागरे) संसारार्णवसागरे संसारे «भवस्संसारसंप्राप्तिर्हृदयं भवसागरः» इत्यमरः (संकल्पकर्णधारः) संकल्पः एव =
«मोक्षयिष्यामी»ति संकल्प एव, कर्णधारः = नाविकः यस्य तादृशः, «कर्णधारस्तु नाविक» इत्यमरः (कृपासारणेन) कारुण्येनैव सारणः पारणः तेन कर्त्रा (प्रयन्तुः) नियन्तुः, तेन प्रेरितजन्तुः कृपापारतन्त्र्येण प्रवृत्त इति भावः (अनघः) दोषादिरहितः (पोतःप्लव) यानपात्रं «यानपात्रे तु पोत» इत्यमरः.
अत एव कृपया «मोक्षयिष्यामी»ति संकल्पपर्यायकं संसारार्णवोत्तारणसमर्थानघपोतवत्तारयसि, अतस्त्वमेव सिद्धोपाय इति भावः ॥ ॥२४॥

पदम्.	உரை
हे किंकरसत्य	ஏ அடியவர்களுக்குமெய்யனே
अतिगभीरे	மிகவும் கம்பீரமான (தாண்டமுடியாததான)
भवसागरे	ஸம்ஸாரமாகிற கடலில்
संकल्प कर्णधारः	தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தையே ஓடக்காரனாகவுடையவனும்

{ க்ருபா	கிருபையாகிற
{ ஸமீரணேந	காற்றினாலே
வ்யூட:	ஏவப்பட்டவனாயுமிருக்கிற
த்வம்	தேவரீர்
ஜந்தூநாம்	ஜீவர்களுக்கு
அநக:	தோஷமில்லாததான
போத:	ஓடமன்றோ

வ்யா ॥ கீழ் ஜ்ஞாநகர்மாநுக்ருஹீதாநாம் ஸித்தோபாயத்வ த்தை ஸாதித்து, இங்கு கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநபக்திகர்மங்களை த்வாராக்ரேண அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, போதஸ்த்வ ஜந்தூநாம் ப்ராபகத்வம், ஸம்பத: ஸம்ஸாரஜந்தூநாம் ப்ராபகத்வஸம்பவாத், தத்ப்ரயுக்தமாயுமுபாயத்வமுண்டென்கிறார் ஸமுத்ரதரணம்செய்கிறவனுக்கு த்ருஶ்யமான தெப்பமும், அநகத்வோபேதமும், ஸமீசீநநாவிகனுமிருந்தாலன்றோ ஸமுத்ரதரணம்செய்யலாம், அப்படிப்போலே ஸம்ஸாரஸாகரதாரணம் செய்கிறவனுக்கு அவையெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமாகவேண்டாவோ, நான் ஸாதாரணகாரணமாயிருக்கலாமேயொழிய உபாயாந்தரஸாதநவனாயிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில், தேவரீரே த்ருஶ்யமானபோதம், உன்னுடைய ஸங்கல்பமே நாவிகன் உன் க்ருபையே அநுகூலவாதமாகுகிறதென்கிறார் ஸத்ருஷ்டாந்தி । (ஜகதி ஜீவே) அத்ருஶ்யமான “யத்ராயோபஹரிஷ்யம:” என்று அத்ருஶ்யமானமாணஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே அத்ருஶ்யமானஸமுத்ரமாயிருக்கிறதென்றபடி (ஹவஸாகரே) ஸம்ஸாரஸாகரத்தில (ஸங்கல்ப கர்ணதார:) ஸங்கல்பமாகிற நாவிகனையுடைத்தான, போதமிருந்தும் நாவிகனில்லாதபோது போதம்ஸஞ்சாரமாயிருக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரணுகிற போதமிருந்தும் ஸங்கல்பமில்லாதபோது காரியமில்லாமையாலே ஸங்கல்பத்தை நாவிகனாகச் சொன்னபடி. (க்ருபாஸமீரணேந வ்யூட:) துயையாகிற வாயுவினாலேதள்ளப்பட்டதான, போதத்தினுடைய

ஸம்ஸாரஸாகரத்தை அக்கரைக்குப்போகிறவர்களுக்கும் வாயு அபே
க்ஷிதமானாப்போலே, ப்ரபன்னன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் ரக்ஷி
க்கைக்கு ஸம்ஸாரதரணார்த்தமாக ப்ரபன்னராய் இவர்களுக்கு த
துக்கும் க்ருபை அபேக்ஷிதமாகையாலே க்ருபையை ஸஹகாரிணி
யாகச்சொன்னபடி. மேலும், காற்றுத்தான் போகும்வழியே தெப்ப
பத்தை யிழுக்குமாப்போலே க்ருபையும் தான்போகும்வழியே
யீச்வரனையிழுக்குகையாலே க்ருபையைக்காற்றாகவும் ஈச்வரனை
தெப்பமாகவுஞ்சொன்னபடி. (ஹேத்வம்சத்தில்) "ஸம்ஸாரார்ணவம்"
என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸாரார்ணவம், (ஸூத்ரகாரன்) ஜீவாத்மாக்களுக்கு (ஸம்ஸாரஸாகரத்தில்) நிமஜ்ஜமானதெப்ப
பமன்றோ, வேறேயொருவரும் தெப்பமாக ஆகமாட்டார்களென்ற
படி. தெப்பத்துக்குப்பெயர் இருந்தால் தானும் ஜலத்திலழுந்தி,
தன்னிலிருக்கிறவர்களையும் முழுகும்படிசெய்து முடிக்குமாப்போ
லேயன்றிக்கே ஈச்வரனாகையாலே தனக்கும் ஸம்ஸாரமில்லாமல் ப்ர
பன்னனையும் இரக்ஷிக்குமென்றபடி. இதர தெய்வங்களை தெப்ப
மாகப்பற்றினால் தாங்கள் ஸம்ஸாரத்தில் முழுகிக்கரையேறவிரகில்
லாமல் தடுமாறுகிறதுமன்றிக்கே ஆஶ்ரிதப்ரபன்னனையும் ஸம்
ஸாரத்தில் முழுகடிப்பார்கள். தெப்பமானது ஏறின ப்ரப
ன்னனுக்கு ஸம்ஸாரமில்லாமலிருந்தால் அக்கரையில் சேர்க்கும், ஸம்ஸா
ரமிருந்தால் ஓரையடித்துக்கவுக்கும். இந்தத்தெப்பம் ப்ரப
ன்னனுக்கு ஸ்வதோஷங்களாலே ஸம்ஸாரமவந்தாலும் கைவிடாமலிர
க்ஷிக்கையாலேயும் ஸம்ஸாரமென்றார் "ஸம்ஸாரார்ணவ" என்
றததாலே கீழ் ஶ்லோகத்தில் "ஜ்ஞாநஸாம்யாக் ஸிஷ்யஃ" என்று
சொன்ன ஜ்ஞாநத்தையும், "க்ருபாஸஹாயிநா" என்றத
தாலே "காருண்யாத் கோப்த்ருத்வாதிகஃ" என்றுசொன்ன க்ரு
பையையும், "ஸம்ஸாரஃ" என்று ஈச்வரனுஞ்சொன்னததாலே ஶக்தியு
ஞ்சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட குணங்களிருப்பதாலேயும்
உபாயாந்தரஸாதனாவஸரமாகவேணுமெனகிறதென்று கருத்து.
ஸம்ஸாரதாரணஞ்செய்வதற்கு தெப்பம் ஶ்ரீவைஷ்ணவஸித்தமாயிருக்
குமாப்போலே, ஸூத்ரகார "ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரவைஷ்ணவஸித்தாந்தஸித்த

[illegible] என்கிறபடியே [illegible]மாயிருக்கை யாலே [illegible]றென்றபடி. "[illegible]" என்று [illegible]ப்பெருமாள ருளிச்செய்தாரிறே ||௨௪||

[illegible] ||௨௫||

[illegible] ||௨௫||

[illegible] ||௨௫||

[illegible]

த்³ருஷ்டாந்தோऽயம் । ராத்ரிமிதி । (சித்ரலிகிதஸூர்யாணாம்) சித்ரே விலிகிதாநாம் ஸூர்யாணாம் (லக்ஷம்) லக்ஷஸங்க்²யாபி (ராத்ரிம்) ஸாக்ஷாத்ஸூர்யோபநோத்³யாம் நிஶாம் (பரிவர்த்தயிதும்) நிவர்த்தயிதும், சித்ரஸ்தே ந பரிணமயிதுமித்யர்த²:, (ந க்ஷமம்) "ஶதமப்யநபேக்ஷம்" இதி ந்யாயேந நஸமர்த²மித்யர்த²: நிஶாபரிவர்த்தநாக்ஷமேநைவ சித்ரஸூர்யவத் மோக்ஷதா³நே க்ஷமேதரேஷாம் தே³வாநாம் ந ஶக்திரஸ்தி, உக்தஞ்ச "தே³வதே³வைகசரணாநாமஸ்த்வம் ஜநநோத்ஸவஸம்ஸ்ப்ருஹித: । ஸேவ்ய: ஸ்ரீஹரிரீஶாத்³யை: ப்ரார்த்²யமாநோ ஜயாவஹ: ॥ ஶம்பு⁴ ப்ரமுகா நித்யம் ஜாநந்த்யேவஸ்தவாந்து । உமாப்ரமுகஸ்த்வம் நீராஜிதப்ரஸாத³: । ப்ராதரேவ ப்ராதரேவ த்வதே³கஸேவாஸக்தி ஸம்ப்ரஸாத³: இதி தே³வஸ்யாஸக்தி ஸம்ப்ரதா³நஶக்திரிதி ஸாவ: த்³ருஷ்டாந்தாலங்கார: ॥ ॥௨௫॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே
ராஅரோஸஹாவேந	ராகவரமென்கிறபாவனையாலே
பா⁴விதா:	பாவிக்கப்பட்டிருக்கிற
இதரஸுரா:	வேறுதேவதைகள்
மோக்ஷம்	மோட்சத்தை
ந த³த³தி	கொடுக்கமாட்டார்கள்
சித்ரலிகிதஸூர்யாணாம்	சித்திரத்திலெழுதப்பட்ட ஸூரியர்களுடைய
லக்ஷமபி	இலட்சமும்
ராத்ரிம்	இரவை
பரிவர்த்தயிதும்	மாறும்படி செய்கிறதற்கு
நக்ஷமம்	ஸமர்த்தமாகாது

உ-வ்யா ॥ "க்ஷமேதராநவ: போத:" என்று சொன்னதனாலே மற்றதெய்வதைகள் போதமாக ஆகமாட்டார்களென்று வ்ய

ஸ்ரீமான அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் கீழ் "க்ஷத்ர: நாகேந்த்ராஸ்ரித ஸ்தாணவ:" என்று மற்றொருவரும் ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்றும், அப்படியேபோலே ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரணஞ்செய்வித்து மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டார்களென்றுஞ்சொன்னீர், ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள் ஸ்வதந்த்ரம் ஸ்வதந்த்ரம் ரக்ஷகராகமாட்டாமல் போனாலும் பலர்கூடிக்கொண்டு மோக்ஷங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கலாமே, ஸ்வதந்த்ரம் அஸாத்யமான ரக்ஷணத்தை பலர்கூடிக்கொண்டு செய்யவில்லையோவென்னில்; "ஸம்ஸாரஸம்ஸக்தஹிதா:, ஸ்வஜாதிரக்ஷணேகே, தன்னைத்தானேதுதித்து" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸாரக்கூட தாங்களையே தாங்கள் ஸாதித்துக்கொண்டிருக்கிற தேவதைகள் பலர்கூடினாலும் மோக்ஷங்கொடுக்க சக்தரல்லர்கள் சித்ரத்திலெழுதின ஸூர்யதீபங்களின் லக்ஷங்கூடினாலும் ராத்திரியைநிவர்த்திக்கமுடியுமோவென்கிறார்.

அவ்ருத்தி। (ஸம்ஸாரத்' ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரணா:) ஸ்வஞ் ஸ்வாஸ்த்யதேவன் தன்னைவாஸ்த்யதேவனென்று ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே ஸம்ஸாரனென்று தாங்களே ஸாதித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களான (ஜந்தவ:) தேவரீரைக்காட்டிலும் அந்யர்களான ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள் (மோக்ஷம்) பரமபுருஷார்த்தத்தை (நதது:) கொடுக்கமாட்டார்கள். (ஆலேக்யதிவஸகராணாம்) சித்ரத்திலெழுதின ஸூர்யர்களுடைய (லக்ஷகோடி) லக்ஷமும் (ராத்ரிஸம்பந்தம்) இரவைநிவ்ருத்திப்பிக்கைக்கு (க்ஷமம்) ஸமர்த்தமன்று. ஆகையாலே மற்றவேரொருவரும் உபாயமாகவும் ஸஹாயராகவும் ஆகமாட்டார்கள், இத்தாலே "ஸமர்த்தஉபாய:" என்று ஸஹாயத்தை வ்யக்தமாகச்சொல்லி ஸஹாயாந்தர உபாயஸ்பர்சம் பண்ணினபடி.

௨௰ ॥ அகிஞ்சனஸார்வபௌமஸ்ய

அந்தர்வர்த்தனாஸ நிஜம ஸாம்ராஜ்யம் ।

தீர்த்தம் ந விக்ரஹம்

அந்யஸம்பந்தாஜ்ய ஸம்பந்தம் அனாதம் ॥

ஹாயா ॥ அத்ரத்ரஸஸாமரவெ்வ

அஹிம்ஸ வாரநாய நிஜப்ருஹாவப்ராணி ।
ரக்ஷந்தி ந விமணயிஸம்
அநந்யஸம்ஹாநி தவ மணாரத்நாநி ॥ ॥உசு॥

வ்யா—வ ॥ (தீரஷி) “மகெஷிரஷீரவாரவக்ஷு” ஐதி மக்ஷயாடுதாஃ தீராஷெமஃ. (ரக்ஷணாஜம்) “ஷீராரகெந்துஹவஃ” ஐதி நகாரரஸவ்யாமகும் “வ்யாயொவஹி” த்ராஷிநாதயொ வெயஸாதிகும். ॥உசு॥

வ்யா ॥ ஹதாவதா ஸகலகல்யாணமணாகரத்வம். “நிமணம் நிரஞ்ஜநஜி” த்ராஷிஸ்ரத்ராமணஸா ஹ்ராஹவ்யதிவாஷநெந வஸ்துவெப்ராக்தம் ஸகலகல்யாணமணாகரகம் ஹம வதொ ந ஸம்ஹவதீத்யத்ராஹ । அத்ரதெதி । (ஹெ அஹிம்ஸ வாரநாய' அத்ரத்ரஸஸாமரவெ்வ) க்ஷீரஸாமரவெ்வ, (தவ ப்ருஹாவப்ராணி) அஸஞ்யாநி (அநந்யஸம்ஹாநி) ஹஜநீய கெவந அவிஷ்யாநஃ அந்யைஃ ஷெவதாந்தரம் யெஷாமெஷாம், கவ ஷெக்ஷாநாதிஜியாவஸ் ஸம்ஹாநி= ந்யாவெஸாவாஸந நிஷ்டாநாமெவ உவாயஹமஹக்திவிஷயதயா ஸம்ஹாநீதிஹாவஃ. அதெ்யஷாமஸம்ஹாநீதிவா (மணாரத்நாநி) மணமெஷ்ஷாநெ்யவ ரத்நாநி, ஸ்ரீஷ்ரமுவகம் (விமணயிஸம்) ஸஷ்ட்ராதம் (நமக்ஷ வஷி) ந ஸஷயப்ராஹவஷி, மொகாஃ, ஸதயொவா ஸாமரஸியதாநி ரத்நாநீவ தவகல்யாணமணாநு ஸஷ்ட்ராதம் ஸதயொமொகாவா நமக்தாஜதி. “நதவெஸ்மெகஸ்ந । தவஸ்ய நாஜெஹஷ்யமஃ, கவமெவ காம் வெஷ்யொஷிமெஷாஷி, அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதவிஜாநதாம், யஸ்யாஜம் தஸ்யஜம் ஜதம் யஸ்ய ந வெஷஸஃ, மெஸா அஸ்யாய்கூஃ வரமெவெ்யாஜு, மெஸா அஷ்வெஷயஷிவாநவெஷ, யதொவாமொநிவதந்தெ । அப்ராப்யஜநஸாஸஹெ"தி । மொக்ஷயமெப்ரமஹார ஆஜஸம்வாஷெ “வ ஜாவதிஷி ரஷ ஷாவ்யஹமெவ ஸ்ரஜாஜிமெ । தளவ ஜாஷவிஜாநீதொ ஜஜ ஜாயாவ்ய மொஷிதா” விதி. ஸ்ருஷ்ரஷ

ஸாமாந்யேந “ந ஸ ஶக்யஸ்த்வயா த்ரஷ்டும் அஸ்மாபிர்வா ப்ருஹஸ்பதே
ஸந்தி । ஸகுணோ நிர்குணோ விஶ்வோ ஜ்ஞாநத்ருக் ஜ்ஞாநத்ருக்
ஸர்வஸ்ருத: । தவாநந்தா தவ யேநாநந்தோ தேவஸஞ்ஜ்ஞிதா: ।
ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோஸௌ ந க்ராஹ்ய: கேநசித்
க்வசித்” இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ச “ந யஸ்ய ரூபம் ந பலப்ர
பாவௌ ந ச ஸ்வபாவ: பரமஸ்ய பும்ஸ: । விஜ்ஞாயதே ஸர்வபி
தாமஹாத்யைஸ் தம் வாஸுதேவம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்” இதி ஶ்ரீ
பராஶரவசநாச்ச “யதேதத்ப்ரஹ்மரூபாக்யம் வேதாந்தேஷு
பட்யதே । ஸ தேவ: புண்டரீகாக்ஷ: ஸ்வயம் நாராயண: பர: । அ
ஸ்யாம்ஶாம்ஶம் ஜாநந்தி ருத்ர ப்ரஹ்மாஸுராதய:” இதி ஸ்தோ
த்ரே ச “தஸ்மை நமஸ்த்ரிஜகதீஶ்வரகாரணாய ஶ்ரீமதே ஶா
ந்தோதிதாதிஶயவிதாதய:” இதிப்ரப்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி
ஸித்தமாயத இதி பாவ: ததா ச நிர்குணத்வ ப்ரதிபாதகஶ்ரு
தே: “அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜி
கத்ஸோபிபாஸ:” இத்யாதிஶ்ருத்யநுரோதேந ஹேய
நிஷேதபரதயா ஸகுணத்வ ப்ரதிபாதகஶ்ருத்யநுரோதா
ய இத்யுக்தம் பவதி. ॥௨௬॥

பதம்	உரை.
ஹே அஹீந்த்ரபுரநாத!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்குநாதனானவனே!
அம்ருதரஸ ஸாகரஸ்ய	அம்ருதரஸத்தினுடைய ஸமுத்திரம்போலேயிருக்கிற
தவ	தேவரீர ஸ்வரூபத்தினுடைய
நிரவத்ய மஹார்காணி	தோஷமில்லாததாயும் பெரியவிலையையுடையதாயும்
அநந்யஸம்பவீநி	வேறு ஒருவர்களுக்கும் ஸம்பவமில்லாததாயுமிருக்கிற
குணரத்நாநி	குணங்களாகிற ரத்நங்கள்
விகணயிதும்	எணணுகிறதற்கு
நஶக்நுவந்தி	சக்தியில்லை.

உ—வ்யா ॥ இவ்வளவாலே உபாயகோபயுக்தமானங்களை ச்சொல்லி உபாயத்வத்தை ஸாதித்தார். மேல உபாயகோப யுக்த ஸௌந்தர்யாதிகுணவிஶேஷத்வைபயத்வத்தை ஸ்ரீகரிக்கிறார், ஸூத்ரகாரரும உத்தராதிகரத்தாலே உபாயகோபெயத்வங்களை ஜ்ஞானஸ்ஸாக்ஷித்வஶக்த்யாதிநிரூபண பூர்வகமாக ஸாதித்தார் ஆழ்வாரும் ப்ரதமஶதகத்தாலே காரணத்வ ஶரண்யத்வாதிஸ்வாபந்தவேந உபாயத்வத்தை ஸாதித்து, த்விதீய ஶதகத்தில ஸௌந்தர்யாதிகுணநிரூபணவேந உபெயத்தை ஸாதித்தார். அப்படியே இவரும் ஸ்வரூபதஃ குணதஃ விக்ரஹதஶ்ச ஸௌந்தர்யாதிவேந உபெயத்வஸ்தாபநம பண்ணுகிறார் இதில உபயவிஶிஷ்டவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹித்துக கொண்டு ஸ்வரூபதஃ குணதஶ்ச ஸௌந்தர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் அபரிமிதமாய் அதிஸௌந்தர்யமான அம்ருதஸாகரத்திலுண்டானவைகளாயும், நிரவத்யங்களாயும அநவத்யங்களாயும் உத்க்ருஷ்டங்களாயுமான ரத்நங்களபோலேயிருக்கிற தேவரீருடைய ஸ்வரூபகுணங்கள் அஸங்க்யேயங்களாகவிருக்கின்றன, இப்படி ஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும அநுபவியாமல் க்ஷணங்கூட ஆற்றியிருக்கமாட்டேன, “ஸௌகுமார்யகுணாந்வஸ்த்ராஸ்ருதீ” என்று ரத்நாணியைபபோலே தானுங்குணங்களிலீடுபட்டபடியைச்சொலலுகிறார். ॥ அம்ருதேதி ॥ (ஹேஅம்ருதாகர!) திருவமிர்தவாரத்திலிருக்கும் ஜநங்கள் உன்னைநாயனுகக்கொண்டாடுமபடி யென்னஸௌம்யம்பண்ணினாகளோ, நானுமங்ஙனேயாகப் பெறுகிறிலேனென்கிறுறென்றுகருத்து (அம்ருதஸாகரமேவ) அம்ருதத்திலுடைய ஸ்வஸஸாக்ஷமபோலிருக்கிற (தவ) தேவரீர் ஸ்வரூபத்திலுடைய “ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி” இத்யாதிஶ்ருதிகள் அம்ருதமென்று சொலலிறறு. அபபடியே ரிஷிகளும “அம்ருதஸ்யாஸதஃ ஸ்ரோதா” இத்யாதிகளாலே அம்ருதமெனறுசொன்னார்கள். இதையநுஸரித்து “கடலினுளமுதமெ” ன்று ஆழ்வார் சொலலி,

பின்னையும் நிரூபித்து, ஸர்வஜ்ஞசக்கையாய் அதின்ரஸமே ஸ்ரீமானுப்போலே, ஸ்ரீமத்முமாம அதினுடைய ரஸமபோ லேயிருக்கிறானென்று "அமுதிலபிறந்தவினசுவையே" என்று இவர் கேவலஸ்ரீராஸமென்று சொன்னதுமாத்ரம்போராது, அதுக்கு ஸ்வரூபத்திலுமுஞ்சொல்லவேணுமென்று நினைத்து "ஸர்வஸாரஸ்வ" என்று ஸமாஜ்ஞங்சொன்னார் தயாவாபரிதி ஸ்ரீமத்வாவஸ்வரூபமாயிருக்கிறது ஸ்வரூபமென்றபடி (நிர்குணாதிகாரணி) நிர்குண-நிஷ்ப்ரபஞ்ச களாயும், தோஷாதிகாரணி—தோஷத்தான விலையையுடைத்தான, உப யவிபூதியுங்கொடுத்தாலும் அதுக்கு விலையாகமாட்டாதென்று கருத்து. இதனாலே ஹேயகுணமில்லையென்று சொல்லித்தாயி ற்று (அநந்தஸம்ஹாநி) ஐந்திராகளுக்கு ஸம்பந்தமில்லாதனக ளான ரேஷ்ணாங்கள கருங்கடலிலிருக்குமத்தனையொழிய காம்ஸ்ராதிகளிலிராதாப்போலே குணாநங்கள சில்லரைத்தேவதைகளி டத்திலிருக்கமாட்டாதிறே ஸர்வஸாரஸ்வம் ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யமும், ரத்நரெகுணாநாம் ஹோமாக்யமும் ஸ்வயஜிதம். ஸ்வரூபத்தாலே குணங்களுக்கு அதிசயம்போலே குணங்களாலே ஸ்வரூபத்துக்குமதிசயமுண்டென்று இரண்டு ஜ்ஞானத்தாலும் ஸூசிதம். (விஷ்ணுபிதாமஹ ஸம்ஸ்தவம்) "யஸ்ய ரத்நாநிஜலநிதேரிவாநிவாரதாக । தயாஸ்ஸ்வாபா நநந்தஸ்ய ஸ்வஸ்வாநிவாநிகா, ஸ்வதோப்ரயோஜநர் குணாநஸங்க்யமவகரிந்தரோபநிஷேதேஷு வாய்வாதிகொடிஸ்ரோஹவேஷரோகாவடி விராஜதேதா" என் கிறபடியே குணங்கள எண்ணப்பண்ணுகிறதற்கு ஸங்க்யங்களன் றென்றபடி. இப்படிஸ்வரூபத்தாலும் குணங்களாலும் ஹோமக்ய ஸூசித்தனனவுன்னை அநுஸந்தியாமல் எத்தனை காலமகன்றிருக்கக் கடவேன், அதனஞ்செய்யலாகாதோவென்கிறானென்று கருத்து.

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥௨௭॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥௨௭॥

பதம். உரை.

பதம்	உரை
ஹே அஹீந்த்ரபுர ஈச!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கதிபனே!
ஸ்புரித ச்ருதி ஸீமந்த:	அலங்கரிக்கப்பட்ட ச்ருதியாகிற (ஸ்திரீயினுடைய) வகுடையுடைத்தானவனும்
ஸமஸ்தகுண ஸீமாந்த:	எல்லாக்குணங்களுக்கும் எல்லைக்கோடியானவனும்
க்ஷபித த்ருஷ்ணா பாப மோஹ:	போக்கடிக்கப்பட்ட ஆசையென்ன பாபமென்ன மோஹமென்ன, இவைகளையுடைத் தானவனும்
ச்யாமஸுந்தரமூர்த்தி: த்வம்	நீலமேகம்போல் சயாமளனுமான தேவரீர்

முநீநாம்	மநநம்பண்ணுகிறவர்களுடைய
ஹ்ருதயேஷு	ஹ்ருதயத்தில்
ஸ்புரஸி	விளங்குகிறாய்

உ-வ்யா ॥ கீழ் ச்லோகத்தில் ஸ்வாபாவிக: பரத்வ ஸௌலப்யங்களைச்சொல்லி, இது முதல் விசேஷத: ஸௌலப்யங்களைச் சொல்லத்தொடங்குகிறார். ஏ பிள்ளாய்! 'ஸஹஸ்ர வாராநாயனை நாமேயன்றோ ஸஜாதீயவரஸ்ய ஸவிலாஸங்களாக அவதரித்திருக்கிறோம், அவர்களிலொருவரை நாயகனாகப்பற்றலாகாதோ, என்னாலே ஸர்வாதிகாரியை அதிக்ரமித்து உம்மோடு ஸம்ச்லேஷாதிகள் செய்யமுடியுமோவென்னில்? தேவரீர் தான் "ஸூர்யஸ்தோ வா ஸோமஜ்யோதிரிவாப்ரமேய:। ஸம்ஸாரோத்தாரஸ்யஸ்ய ஸவர்ணவர்ணஸ்ஸ்வ:॥ ஸதாதிதக், ஸூர்யஸ்தோ வா ஸோமஜ்யோதிரஸ்ஜநாநாம் ஹ்ருதயேஷ்வவிஷ்ட:" இத்யாதிவேதாந்தவாக்யங்களாய் "கண்கள் சிவந்து பெரியவாய்" இத்யாதிகளபடியே புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாய், பிம்பாதரனாய், நிரதிசயஸௌந்தர்யலாவண்யயௌவநாத்யநந்தகுண ஸம்பூர்ணனாய், ஸர்வாங்கஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாய், நீர்தோய்தஸூக்ஷ்மவியாய்க்கொண்டு ஸாதுக்களையெழுந்தருளியிருக்கிறீர், அதிலொருஸந்தேஹமில்லை. ஆகிலுமவர் யோக்யாதிகாரமாயிருக்குமத்தனையொழிய ஸர்வாதிகாரமன்று; ஸர்வாதிகாரமானவுனைவிட்டு வேறே யாரைவரனாகப்பற்றும்படி யென்கிறார் (ஸ்ரீராஜ மஹேந்த்ரவாஸ') ராஜாஸவித்திகளாய் விசாலமான பட்டணத்தில வஸிக்குமாப்போலே ஸவித்திகளாய் விசாலமான திருவஹீந்த்ரபுரத்தில ஸ்வஸம்பாதெந எழுந்தருளியிருக்குமாப்போலே "ஹ்ருத் பத்மஸம்புடஸ்தம் புண்டரீகம் வேச்ம" என்றுசொல்லப்பட்டமான யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில "யம் த்ருஷ்டவாந் அரவிந்தாக்ஷம் ஸர்வ தோஷ:" என்று குணவித்திகளெல்லாவற்றாலும் குறைவில்லாமல வஸிக்கிறாரென்றபடி (ஸாக்ஷிதம் ஸாக்ஷி

வீர்ஜை:)ஸம்ஸ்ருஷ்ட = ஸம்ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, ஸ்ருதிவீர்ஜை: ॥ வேதா ந்தத்தையுடைத்தான, ஸ்வரூபஸ்திவாதநாபேக்ஷயா விரு த்தஸ்திவாதநம் பெதாஜதத்துக்கு ஸம்ஸ்ருஷ்டமென்றபடி. ஸ்வ ரூபத்தைச்சொல்லும்போது “ஆநந்தோ ப்ரஹ்மாணம்” என் றார். விக்ரஹத்தைச்சொல்லும்போது ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்ருதிவீர்ஜை: என்றார் இங்கு ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்ருதிவீர்ஜை:” என்று சொன்னத்தா லே ஒரு ஸ்த்ரீயினுடைய ஸிந்தூராலங்க்ருதமான வீர்ஜத்துக்கு உபமாநமாக உம்ருதீர்த்தரூபமான ஸம்ஸ்ருஷ்டமிட்டாப்போ லேயிருக்கிறது திவ்யமங்கள விக்ரஹமென்கிறபடியை ஸம்ஸ்பிப் பிக்கிறது இத்தாலே “ஸ்வரூபாத் ஸ்வாதிநோரூபமோலோக யத்நம் விதர:” என்கிறபடியே திருமங்கையாழ்வாரைப்போலே இவர் விக்ரஹத்திலீடுபட்டாராயிற்று (ஸர்வஸ்ரோணஸ்வீர்ஜை:) ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதிரத்நகல்யாண குணங்களுக்கு எல்லைக்கோடியான, ஸர்வகுணங்களுமிங்கே தங்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. (க்ஷவித த்ருஷ்டாஜ்மோஹ:) க்ஷவித போககடிக்கப்பட்ட த்ருஷ்டாஜ்மோஹாதி தோஷங் களையுடைத்தான, “ஹ்ருதிஹ்ருதயம் ஸ்பிஹ்ருஸ்தேஷு ஸம்ஸயா: I க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே” என்கிறபடியே யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் ஸர்வாஜ்ஞாநா திதோஷங்களை நிவர்த்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறு னென்றபடி. (ஸநீநாம் ஹ்ருதயேஷ) ஜநகாதிகளுடைய ஹ்ருதயங்களில (ஸ்தாவரி) “ஜ்யோதிரிவாதிபோக:, ஸதா ஜநா நாம் ஹ்ருதயேஸந்நிவிஷ்ட:” என்று ஸகலசேதநருடைய ஹ்ருதயத் திலிருந்தபோதிலும் ஸ்வதந்த்ரமுநிகளுடைய ஹ்ருதயங்களிலேதா னென்றபடி. அப்படி ஸாதாரணம் ஸர்வாத்மாவாயிருந்தபோ திலும் அவக்ஷ்யரிஷயமாகையாலே ஸகலசேதநஜநநவிஷயகா ரணனை தேவரீரையே நாமுனுகப்பற்றினேனென்றபடி. ॥உஎ॥

𑌗𑌾॥ 𑌸𑌾𑌹𑍁𑌲𑌕𑍍𑌖𑌣𑌸𑌿𑌰𑌿𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋
𑌸𑍋𑌹𑌇 𑌣𑌿𑌦𑍍𑌦𑌡𑍍𑌢𑌵𑌿𑌰𑌹𑌲𑌕𑍍𑌖𑌣𑌸𑌿𑌰𑌿𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋
𑌰𑌣𑌦𑍇𑌵𑌣 𑌸𑌵𑌿𑌅𑌗𑌓
𑌗𑌓𑌣𑌈𑌤𑍀𑌰𑌵𑌣𑌸𑌵𑌿𑌹𑌗𑌓 ॥௨௮॥

𑌛𑌾𑌯𑌾॥ 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃
𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 ।
𑌰𑌣𑌦𑍇𑌵𑌨𑌸𑌵𑌿(𑌹𑌂𑌗𑌃)𑌯𑌗𑌤𑌃
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌲𑌦𑍍𑌬𑌹𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑌵𑌨𑌸𑌵𑌿𑌯𑌗𑌜𑌃 ॥௨௮॥

𑌪𑌾—𑌪॥ (𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 “𑌯𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌂𑌦𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 ॥௨௮॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑌤𑌿 । (𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃) 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃= 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍇𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌕𑌙𑍍𑌕𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍇𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 (𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃) 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃= 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌗𑌾. “𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌣𑍍𑌣𑌾𑌵𑌪𑌿𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌯𑌾” 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌣𑌿𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 “𑌕𑌨𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 “𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌭𑌾𑌤𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇= 𑌉𑌰𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍇𑌯𑌕𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 “𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 । 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃, 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌪𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. “𑌉𑌰𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌚” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃, 𑌕𑌤

ஸஸ (ரணத்கநகமேகலத:) ரணத்கநகமேகயா ஹாரதாஞ்சித
ஸம்ஶ்ராஸ, ஸவிபத: = நித்யாவிநாஶத்தகஸௌரபஸ்த
யா வாணவாஞ்சிஷ்ட பக்ஷபாதேந நந்திஜயாயுதம் தந்துஸ்ரீ
ஸ்ராவ்த: (அம்ஸா உந்நஶராஜநீத்ரவநஸவியஶஜ:) உந்நதாயா:
உச்சரிதாயா:, ஶராஜநத்யாவஸ்ரே = தடவிஸ்தீர்ணம் யஜநம்
சாரணா, தஸ்யஸவியஶஜ: = ஸர்வேஸஞ்சாரணோஶஜ: (ஶோ
ஹேஸ) நித்யஸாம்ராஜ்யஸூசகஸௌசகேந உரஸிஸ்திதேநஸ்ரீ
வத்ஸேந அக்ஷ்யாஸ்யபேலாஹிஷ்யேண வக்ஷஸ்ஸ்ஸ: வாணவாஞ்சிவி
ஜயாயுதம் ஹாரதாஞ்சிதேஷஸஞ்சிதம்ஸ்ராவ்த: ய:ஸஸஸம்
ஶராஜநீதடவநேநஶஜவந்தீஶ்ராஞ்ஸாஞ்ஶ்ராநாநம் ஶுபஸீதி
ஹாவ:யதா, ஶராஜநீத்ரவநேநஸவிய:ஸாநஸஹித:ஸாஞ்ஹோ
ஜநேநந்தஜ இதியாவத், ''வியாநவிபுலகாரோஷஶஜாஞ்ஞேய
நேவியா''இதிரந்த்ர: ஹக்தத்தஶஜவந்திராஜஸே, நதக்ஷயி
தவநிதிஹாவ: அத ''ஶுபலக்ஷணஶ்ரீவத்ஸ:''இத்யநேந ஸமவ
தோநித்யஸாம்ராஜ்யம், ''நிர்புக்தவிரலக்ஷண ஶ்ரீவத்ஸ'' இ
த்யநேந ஸாஶ்ரயபதாநேநஸஸ்ய நித்யஸந்நிஹித்தம்,
''ரணத்கநகமேகலத''இதி ஸாஶ்ரிதஸந்தக்ஷணகாரிதாஶ
ய:, ''உந்நஶராஜநீத்ரவநஸவியஶஜ:''இத்யநேந தநேஶரவா
ஸிநாம் ஶஜாந்ஞேஶ்ரயம்ச ஸஞ்சிதாநிஹவந்தி நேந யாத்ரு
ணாஶேஷஹிகாநந்தக்ஷிக ஸஸ்ஸஸபரஷாயும் ஸடநஸஞ்சநாக
யாநேநந்த்ரத்ரிஶயஸஞ்ச நே । யதா, (ரணத்கநகமேகலத:) ரணத்கநகமேகலா
விபத:) ரணத்கநஸ்ய ரண: கநகம் கிஞ்சாயஸ்ய தஸ்ய
ஶ்ரீராஶேஷஸ்ய, ஸவியம் ஸஞ்சிதம்ஸ்ராவ்த:, அஸீம்உரா
நநாயாஶய ஶணபாஶ்ரேய ரவநந்தநஸ்ய ப்ரதிஷ்டித
ஸ்வாத் ॥ ॥௨அ॥

பதம். உரை.

[த்வம்	தேவரீர்]
{ ஶுபலக்ஷண	சுபலக்ஷணமான
ஶ்ரீ வத்ஸ:	ஸ்ரீ வத்ஸத்தையுடையவனும்

நிர்முக்த	விட்டப்பட்டிருக்கிற
விரஹக்ஷண	விரஹத்தையுடைத்தாயிருக்கிற
ஶ்ரீ	இலக்ஷ்மியை
வத்ஸ:	மார்பிலுடையவனும்
ரண	யுத்தத்தை
தேவந	லீலையாகவுடைய ராமனுடைய
ஸவித	ஸமீபத்தை
கத:	அடைந்தவனும்
உத்தம	அதிகமானபராக்ரமத்தையுடைத்தான
கருடநதீ	கருடநதியினுடைய
தீரவந	கரையிலிருக்கிற காட்டினுடைய
ஸவித	ஸமீபத்திலிருக்கிற
கஜ:	ஆனைபோலிருக்குமவனுமாக
ஶோபஸே	விளங்குகிறீர்.

[illegible] ॥ அழகுள்ளதொரு மத்தகஜமானது ஸத்ருஶீயமான வஶையோடே நதீதீரவநத்தில் ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டு விளங்குமாப்போலே, பிராட்டியோடே விளங்குகிறாரென்கிறார் । ஸாஹஸேதி (ஸாஹலக்ஷணஶ்ரீவத்ஸ:) ஸாஹத்துக்கு விஹ்நமான ஶ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவையுடையவனாய், மறுவானது ஸக்ய ஸம்பத்துக்கு மடையாளமாக விருக்கிறதென்றபடி யதா, ஸாஹமான லக்ஷணத்தையுடைய மறுவையுடையவனென்னவுமாம் திருமறுவை ஸேவித்தவாறே உபயவிபூதியுமவனிட்டவழக்காயிருக்குமென்று நிஶ்சயிக்கலாமிறே. உத்தமகஜமும் ஸாஹலக்ஷணமாயும் ஶ்ரீமத்தாயுமான சுழியை யுடைத்தாயிருக்கும் வத்ஸமென்று ஆனைச்சுழிக்குப்பேரென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் (நிர்முக்தவிரஹக்ஷணஶ்ரீவத்ஸ:) நிர்முக்த = விட்டப்பட்ட, விரஹக்ஷண = விரஹக்ஷணத்தையுடைத்தான, ஶ்ரீ = பெரியபிராட்டியை, வத்ஸ = வக்ஷஸ்ஸிலுடையவனை, "உரோவத்ஸஞ்ச வக்ஷஶ்ச" த்ரய: "அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா" என்று க்ஷணங்கூட விரஹத்தை ஸஹியாமலிருக்கிற

பிராட்டி நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே ஸர்வஸ்வதந்த்ர ஸௌந்
யிருப்பனென்றபடி. யதா, வக்ஷஸ்யனபாய, ஸ்ரீயாம் = பி
ராட்டியிடத்திலன்பை யுடையவனென்னவுமாம் ஆந்த்ரவைஸ
த்தில், இவனை வரனாக வரித்தால் ஒருநாளும் பிராட்டியைப்போ
லேகைவிடானென்று விஸ்வஸிக்கலாமென்றபடி. பூமும் ஸைஸ
யோடே கூடிக்கொண்டிருக்குமென்று ஸ்ரீரூபத்தாலே ஸூசி
தம். (ரணைகதைவதஸ்ய மதி:) ரணத்தை தைவமாக ஸ்ரீயை
யாகவுடைய சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய ஸ்வபாவத்தையடைந்த
வனை, “ராகவோ ரணக்ஷோபாம் தைவதம் ஸ்ரீயாஸஹிஜவாதஹ”
என்று ரணத்தை ஸ்ரீயையாகவுடையவன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனா
கையாலே அவனை ரணைகதைவதனென்று சொல்லப்பட்டது. ரவை
வீரனுடைய ஸஹியிக்கு ஸ்வபாவத்தில அநுரக்தஸஹியயிருப்ப
தாலே “ரணைகதைவதஸ்ய மதி:” என்றார். “உதாரத்தோ
ரயேநஸிம்ஹாஸ” என்கிறவிடத்தில் க்ஷத்ரியஸ்வபாவமுமிருப்பதா
லே ஜாநக்ஷத்ரியும் க்ஷத்ரியனென்று சொன்னாப்போலே, வீ
ரஸ்வியத்திலிருப்பதாலே அநுரக்தனுக்கு வீரக்ஷத்ரிம் ஸூசிதம்
வீரஸூம் ஸூரஸ்ரேஜத்திலிருக்கு மதத்தையொழிய க்ஷத்ர
த்ரஸ்ரேஜத்திலிருக்கமாட்டாதிறே யதா, வியாஸஸ்வதி
தஜதி ஸவிய:, மராலநக்ஷத்ரத்தினுடையதாயும் வினையோ
டே கூடிக்கொண்டிருக்கும் மஜமாக விளங்குகிறீர், வினையென
று மஜாளுத்துக்குப்பெயர். மராலநக்ஷத்ரவநத்தில தனக்கு ஸக்ஷ்த்ரி
ஸஹக்ரஹிகளோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி ஸர்வா
னும் மராலநக்ஷத்ரவநத்தினுடைய ஸ்வபாவத்தில வஸிக்கிறனெ
ன்றபடி. (உஷ்மராலநக்ஷத்ரவநஸவியமஜ:) உஷ்ம = உஷ்ணபா
வரிவாஹநத்தையுடைத்தான, மராலநக்ஷத்ரவந = ம
ராலநஷிக்கரைச்காட்டினுடைய, ஸவிய = ஸ்வபாவத்திலிருக்கும்,
மஜ: = மஜமாக, (ஸோஹஸ) விளங்குகிறீர் ஆனைப்பேடு ஆனை
யோடே சேர்ந்திருக்குமாப்போலேயும், பிராட்டியோடே நீர் சேர்
ந்திருக்குமாப்போலேயும், நான் தேவரீரோடு சேர்ந்திருக்கவே
ணடாவோ? நீர் வீரனாகவிருக்க, நான வீரவதியாக விருக்கவே

ண்டாவோ? “ தீர்த்தாநாம்ந ததா ப்ருதிவ்யாம் ராஜ்யராகவஃ । ஆ
விஜ்ஞாயவிதத்ஸூத்ரயோக்யாயிவதேஃப்ரஹோஃ” என்று ஸக்ரவ
ர்த்தித் திருமகனைப்போலே வர்த்தித்தேனன்றோ. ஸாதிக்கு அடங்கின ராஜ
டிபோலன்றிக்கே, ஸந்ராஜம்போலே ஸ்வதந்த்ரனன்றோ ரக்ஷக
யினுடைய ராஜ்யவிவாஹத்துக்கு ராஷ்நீ தீரம்போலே,
பம்பாநதீதீரம் என்னுடைய ராஜ்யவிவாஹத்துக்கு யோக்ய
மன்றோ. ஸ்ரோதீரத்தில் பிராட்டியைப்பிரிந்த நீ பட்டபாடெல்
லாம் பம்பாநதீதீரத்தில் என்னைவிட்டுப்பிரிந்த நீ படவேண்டியி
ருக்க, (ஶோபஸே) மிகவும் விளங்குகிறீர். இது என்னுடைய
பாக்யமோவென்கிறானென்று கருத்து ||௨௮||

ஶ்லோ ॥ ஆஉதாரஜோவர்ணிதம்
ஆஹிந்த்வாரணாஹ ஆஹிதம் ஆணாரா-ஸ்வம் ।
ஸ்ரீவ்யம் ஸஹாவஷிதம்
ஸர்வஜ ஸஞ்ஜிதஹிதம்ஸர்வஹம்(ஹிதம்) தஹார-ஸ்வம் ॥

ஹாயா ॥ ஆகாதார யளவநஷிதம்
ஆஹீம்ஜ வாராநாயாஹிதந்ராஸ்வம் ।
நித்யம் ஷ்வாஷிதம்
ரூஸ்யதே வஸ்ரி ஹிதம் ராஹம் (ஸர்வம்) (ஹிதம்)
தீவராஸ்வம் ॥௨௯॥

வ்யா ॥ (ஜோவண) “க்ருஜேஜ”இதி யவஸ்ஜகம்
“வெளவனஜீ”தி ஔகாரஸ்ஜகம். “தெஜாதவி”திவஸ்ய
ஆதெவ “ஸம்யோக”இதி ஜகாரஸ்ய ஸ்வரஸ்வஹ ஸஃ ஆஹிம்
ஹாவெஸ்ஸ்வரஸ்வஹ ஸஃ கெவஜஹ ஸஸத்யம் வஷிஜஃ ॥௨௯॥

வ்யா ॥ நித்யதத்ராஹாவ்யம் வாரவாஸஜேவ தீவ்ய
தம்ஜவிஜ ஹாரஸ்வ வணஜயதி । ஆகாதாரேதி (ஜெஹ ஆஹீ

ரு வர்ணாய' தவர்ணம்) ஶிவத்வம்பஞ்சவிம்ஶதி: (ககாரா
யாவந்வஸிதம்) ககாரம் காரகாவஸாரஹிதம், நித்யயா
வநஶாஶ்ரித்யயூ:. அத்ர ‘‘யாவாஸாவாஸா ’’ இதிஶ்ருதி:.
வஜ்ககாஜ்ஜாதிவதந்த்ரவஸ்வ ாயாந்த்விவக்ஷயா ‘‘விஶேஷ
ணம் விஶேஷ்ண பஹுளம்’’இதி விஶேஷணஸமாஸ:
யாவந்திஹாகாமக்ரதாவஸ்யா; கிஞ்ச, தாத்பர்யாவிக்ரஹவ
ஹாவ:. தத்யாவநஸ்வ நித்யகாக அநேந்த்யஷாவேவி ஹியேள
வநே களாராநதோஹாவிகவவலக்ஷணோத்ரேவ; யாவத
யேவகேஷாஞ்சித்வதிஶ வணாக (நித்யம்) தேத்ரகாஜிகம்
(வஹாவலிங்) வஸங்கவலிங ‘‘ஜ்ஞாகஹீதாஹிதோரா
ஷஹ: ’’ இதத்யுக்தே:. அதவா (அந்தார்ணம்) நிரவயிகா
நாரணவஸ்வ தயேவாநாமாணம், அநிஷ்டாவஹஶரீராதி
வ்ராவதுயேகாவத்ராகரத்தகவெஞ்யக வாவத்காதிஹிரவி
விக்ரஹாஷராநார்ணவஸ்யம். அதவா (அஹிதம்) வஸ்வாதேந்த்
ஷாணஹோமத்தம் வர்ணவலேஸ்வாநாகர்ணமேக கயக
நேத்ஷாகஹிகதகதிதிவஷாவ்யத, வர்ண
வஸ்வ நித்ய நிரவயிகாநாகர்ணமகநந்தாஹி
கதிஷவாயதே. வவயுவஸ்வ வவயுஷாவிஶிஷேஷகாநாஹவஶோ
வராகேநவத்ரோணவலிங்காக, வாவாஹிர்ணவஸ்வ்ராஹ்மணா
ஹிகதிவஞவர்ணவாநாகர்ணம்த்வாயிகா. (வர்ணிகஹிதம்),
அநந்தரார்வவிவஸகேநாதிஹி: வர்ஜிதம் (ஶாஹம்) ஹேயவ
த்ரீகம் ஹிதத்திவாமெ, ஹிதம் வவயுநாகர்ணம், வா
வதிதிவாமெ வவயுவாவக்ரம் வாவஹேதள வாவே வா
வதித்ரக்கம் (ஶுர்ணபதே) ‘‘க்ருதித்வணாம் தவேஸ: வர்ஷாக,
தஸ்யேத்தஸ்வ வார்ஷஸ்ய்ர்ணம், யதா ராஹராஜ
நம்வாஸ:,அவர்ணவயுர்ணவஸம்ஸ்யாநம், வவயுராஸ்யயுத்யநேவம்,
தேநாஸ்யயுவரணாஹம் ’’ இத்யாதிஷ்ட அவத்ராகரத்தகேநா
கவயுவஶ்யகேந விஶ்வாயாரதயா ஶாஹாஶ்யதயாவவ வலிங
ஹிதிஹாவ: ‘‘அஹிஞ்ஞ்யதிவ்ராத்ர த நித்யயாவநவஸஹாவமாவணத்ர
வயாரேதாயி’’இதி த்யாதிகதிஹாநாவஶேஷயம். ॥௨௬॥

பதம்	உரை
ஹே ஸ்ரீஹயக்ரீவநாத!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு நாதனானவனே!
குமாரம்	பாலயாவஸ்தையிலுள்ளதாயும்
யௌவநஸ்திதம்	யௌவநாவஸ்தையிலிருப்பதாயும்
நித்யம்	நித்யமாயிருப்பதாயும்
ஸ்வேச்சாஸித்தம்	உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே ஸித்தமாயும்
அநுரூபம்	(உனக்கு) அநுகுணமாயும்
ஸுபகம்	போக்யமாயும்
ஸூரிஸேவிதம்	நித்யஸூரிகளினாலே பூஜிக்கப்பட்டதும்
ஸுபம்	ஸுககரமானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
ரூபம்	திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது
ஸ்ரூயதே	ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது

தீ–வ்யா ॥ ஹாகுந யோகிநாம் த்யாநாதாரமாயிருந்தாலும், ஸ்வப்நங்களும் ஸ்ருஷ்டிஜ்ஞாநஸ்வரூபேண ப்ரதீதமாயி ருக்கும்படியான ஸ்வரூபத்தைப்பற்றலாகாதோ வென்னில்; நித்யஸித்தயௌவநத்தையுடையதாய, ஸ்வேச்சாநுரூப நித்யநிரவத்ய நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய யௌவநாதிகுணங்களையுடையதாயும் ஸர்வரூபமாயுமான தேவரீருடைய ஸர்வாஸாதாரணவிக்ரஹம் ஸூரிஸேவ்யமாயிருக்குமத்தனை யொழிய, ஸ்வப்நஸேவ்யமாயிருக்காது. பின்னும் வேதைகஸமதி கம்யமாயிருக்குமத்தனை போக்கி கண்ணாலே கண்டதில்லை ஸ்ருஷ்டிஜ்ஞாநியான முதல் ஹம்ஸத்தை விட்டு சுகாஸந்ஜ்ஞானி யான காகஹம்ஸத்தைத்தேடுவாரைப்போலே, "ஸ்வப்நாதிஸாயி ஷாட்குண்யம்ஸம்ஸ்திதம் ஹந்த்ருஷிம்வையோ:" என்று ஷாட்குண்ய வர்ணநமாயும் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயுமான ஸ்வப்நரூபத்தை விட்டு, அப்ரத்யக்ஷமாயும் வேதைகஸமதிகம்யமான ரூபத்தைப்பற்றுவாருண்டோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய

கிரா. அக்ஷோரேதி (அக்ஷோராயணவநஷ்டம்) க்ஷோராகாலத்தை
போய் யுவகாலத்தை வந்ததென்றில்லாமல் நித்யயௌவநராக இ
ருப்பனென்றபடி "அக்ஷோராயணவநஷ்ட" மென்று துவக்கத்
தில யௌவநத்திலிட்டபடி. "வ்யாகராஜாநிணீஶதோஸரீ"
என்று சொல்லப்பட்ட வ்யாகையான ஶப்தஶுணவீ "தராண்ண
ராஶ்வஸம்வஞுள ஸாக்ஷோராள உஹாவைளள" என்று துவக்கத்
திலவனுடைய யௌவநத்திலிட்டால், "யௌவாக்ஷோரம், யௌவ
திக்ஷோரிணீ" என்கிறபடியே யௌவதியானவிவளிட்டாமலிருப்
பளோவென்று கருத்து (ஹே ஈஹீம்ஶபுராநாய!) திருவ
ஹீந்த்ரபுரத்துக்கு நாயனை ஸ்வாமிந்! வரரஶேதந வர
ஸஜநாக்ஷ்யேத. அஹீம்ஶபுரத்திலிருக்கும் ஜநங்களுக்கு
நீர் நாயனாகவிருக்க, எனக்குமாத்திரம் நாயனாகவிருக்கக்கூடா
தோவென்கிறாரென்று கருத்து (அஹிதம்) உனக்கும் ஸத்ரிக
ளுக்கும் உதாஶிகளுக்கும் அஹிதமான "தீத்தம்பவஹத
தொவீதகவீயதாம் ராஶ்வம்பகத்ருஷ்டம்" என்கிறபடியே ஸ்வ
ராஶ்வாவேக்ஷபா ஸ்வஸ்யேஹாஶ்யேவநாஹிதமாயும் "ஸ்வராஶ்
வாஜஸ்வாதிநோராஶ்வதோவாதேயதஸம்விஷா:" என்கிறபடியே
அந்யஷாஜீஸ்வராஶ்வாவேக்ஷயா உபாதேயவநாஹித
மாயிருக்குமென்றபடி (அநாராஶ்வம்) அநாதாணமான, ஜ்ஞா
நாநந்தக்ஷிவ்யஸ்வராஶ்வத்துக்குத்தகுதியான, ஜ்ஞாநாநந்த
க்ஷிவ்யஸம்ஶவிரஹத்தையுடையவனென்றபடி. (நித்யம்) அவ
தாராதி விக்ரஹம்போலே தாத்காலிகமாகவிராமல் நித்யமாயி
ருக்குமென்றபடி. (ஸ்வாவஸிஜ்ஞ) அகஶ்வஶ்யமாய் (ஸத்ரிஶஹி
தம்) நித்யஸத்ரிகளாலே வஜ்ஜிதமாயும் (ஸாவம்) ஸாவஸ்வ
ராஶ்வமான, "கம்பேஹவம்பேஹ" என்று ஸ்வராஶ்வத்துக்கு
ஸாவர்ஶ்வகம்போலே விக்ரஹமும ஸாவமாயிருக்குமென்
றபடி (தவராஶ்வம்) தேவரீருடைய வராஶ்வமானது (ஶ்ருதி
யதே) "ஶ்ருதித்யவணஞம்தஹஸம்வராஸ்தாஜ" இத்யாதிஶ்ருதிக
ளாலே சொல்லப்படுகிறது ஶ்ருதிகளாலே கேட்டோமேயல்
லது கண்ணாலே கண்டதில்லையென்றபடி ॥ உ௯ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] हे अच्युत! [illegible] ॥१०॥

பதம்.	உரை
हे अच्युत!	ஏ அச்சுதனே!
प्रधानम्	ப்ரக்ருதியும்
तस्य	அந்த ப்ரக்ருதியினுடைய
विकाराः	விகாரங்களான மஹத அஹங்காரம் முதலியவைகளும்
पूरुषः	ஜீவனும்
इति	என்று
श्रुति	வேதங்களாலே
गणिताः	எணணப்பட்டிருக்கிற
समस्ताः	ஸமஸ்தங்களான
अर्थाः	சேதநாசேதநரூபமான பதார்த்தங்கள்
तव	தேவரீருடைய
परवपुषि	பரவாஸுதேவசரீரத்தில்
भूषणास्त्ररूपाः	ஆபரணங்களாயும் ஆயுதங்களாகவுமிருக்கிறதுகள்

உபாஸ்ய ॥ அப்படியே ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களும் உத்க்ருஷ்டமான விக்ரஹமும் இருக்கிறதுகளென்பதும் ச்ருதிகளாலே சொல்லப்படுகிறதத்தனையேயல்லது, கண்ணாலே கண்டதில்லையென்கிறார் । த்ரிகுணமிதி । ஹே ஸ்வாமிந் த்ரிகுணம்) உபநிஷத்துக்கள் (தத்வவிகாராஹ) மஹதாதிவிகாரங்களென்றும், (வர்ணாஷ்டஇதி) ஜீவன்களென்றும் (ஸர்வஜ்ஞோத்ரா) ச்ருதிகளாலே எண்ணப்பட்டதான, (ஸமஸ்தாஹ ஸர்வேஷாம்) ஸமஸ்தங்களும், சிலர் தத்வங்களை ஏறவும் சுருங்கவும் சொல்லுகிறார்கள், அதெல்லாம் வேதவிரோதங்களாகையாலே அநாதரணீயங்களென்று தாத்பர்யம் (தவ பரமாத்மநோ) தேவரீருடைய பரத்வத்தில் (ஸௌந்தர்யாதி) "ஸத்வஸத்தாகஸ்யஹஸா ஸர்வ நிர்வாஹக ஸர்வேஷாம், புருடன மணிவரமாகப் பொன்னும்மூலப்பிரகிருதிமருவாகமான தண்டாக" இத்யாதிகளபடியே சிலது ஆபரணங்களாயும் சிலது ஆயுதங்களாயுமிருக்கிறதுகளென்று [ச்ருதியநேதே] வேதங்களாலேயன்றோ சொல்லப்படுகிறது. "ச்ருதியதே"இத்யஸ்ய பரமபுருஷோத்தமஸ்யாநாஷ்டயம் ஸர்வஸ்வாம்யநே இதிவசநவ்யாக்யாநஸ் கதவ்ய், இப்படி தத்வங்கள ஆபரணங்களாயிருப்பதும் ப்ரத்யக்ஷமன்று, மேலும், ஸர்வகல்யாணகுணநிதியாயும் ஸமஸ்தகாரியமான தம்முடைய திருமேனியை, ஸமஸ்தஸத்வங்கள் உலராகிற்கசசெய்தே கடலிலே சேஷம்வஹிக்குமாபபோலே, நான் கிடந்து துடிக்க நித்யஸூரிகளுக்கே அநுபாவ்யமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை நாயனுகப்பற்றலாமோவென்கிறாரென்று கருத்து இங்கு பரத்வஸ்வரூபத்தக்ஷணாக அநுபாவ்யங்களுசொன்னது வ்யூஹத்துக்கு உபலக்ஷணம் ॥

உ ॥ ஸ்ரீதீச்வரஸ்து ஸ்வாமிந

ஸ்ரீவிச்வவிவர்ணஸ்ரீதரபரக்ஷணா ।
ஸம்விதசுராஜா

ஸாதவரித்தாண ஸதா தேவா ॥ ॥கக॥

ஸூத்ரம் ॥ ஶக்தி [ஶிவதுர்கி] ஸப்தவ்ருத்த
நிக்ஷேபிதவிவக்ஷநிஷ்டாரவாக்ஷணாஃ ।
ஸம்ஸ்யாபிதவாதயேத்ராஃ
ஸாய்வாரிதாணஸ்ஸஹயா ஸவதாராஃ ॥ ॥கஅ॥

வ்யாஸ ॥ (ஶக்தி) ஶக்யாஸேநாஃ "ஶக்திரணவஜாவ
ஜேத்ரா"தேஷ்வஸிம்ஹத்ராதேஶேஷ்டத்ரஜஃ "ஶ" இத்ராதே
ஶஃ, தஸ்ய ப்யேவாராஷ்டவதவதநஸ்ய "ஜிஸளக்ஷிதே
ஜரோ"இதிஜ்ஞீதத்ராதேஶஃ. (த்ராதே) "தவதவதஹத
ஹ்"இதிஷ்டதஃ தவாதேஶே வஞ்பதேவவதநஸ்ய "ஹி
ஜோஷ்ணா தோஷஜவிஸ"இதி தோஜத்ராதேஶ "ஷ்டுரா
த்ராஷஜஸ"இதி வஹுவபுத்ர்ஷஃ "வாயோஜ"பித்ராஷ்
நாஷகாரமோவஃ. "தவாதே"இதஸ்ய "ஸஷ" இதி ஸூத்ரம் ॥
(ஶ்ருதா) "வேதவாகேநாஃ, ஸவ, ஸவஉத"இதி தயாணம்
ஶஜத்ராதேஶ, தமோவேய ஶ திகம் ॥ ॥கக॥

வ்யா ॥ வாதவாஸதேவவிஶாஹமேணவ யத்ராநிஷ்ட
த்தஃ கிம் விஹவாதவ்ருதாரேணைத்ராஶக்ஷாயாம், தஸ்ய நி
த்ரேக்ஷோதாநஹோவ்யேவத தஷாதநவேதநய்ராநவளக
ப்ரஸவூஶ வாரிதாணாயஸாயநாம் விநாஶாயவஷ்டவக்ஷ்ர
தாம் । யத்ரஸம்ஸ்யாவநாயத்ரய ஸம்ஹவாதியமேயமே" இதி
தயத்ரேஷிவேத்ர விஹவாவதாராணஶ்யதி । ஶக்தீதி । (ஜெ
ஸவ்ருத்த நிக்ஷேபிதவிவக்ஷநிஷ்டாரவாக்ஷணாஃ) நிக்ஷேபி
தாஃ= ஸதுவோதம் நிரஸ்தாஃ, விவக்ஷாஃ= தயமேகேஹவ
ஸ்ருதயஃ யேவஸ்தாநி ஸதவவ நிஷ்டாராணி ஸகிரூபாணி,
வாராக்ஷணாநி வதாவாஃ, யேஷாஞ்தாஷ்ருஶாஃ ஸ்விக்ஷ தேண
நிஹதஜயமேகேஹாதிவ திவக்ஷாஜதிஹாவஃ. ஸதவவ(ஸம்ஸ்யா
பிதவாதயேத்ராஃ), ஸம்ஸ்யாபிதாஃ – ஸஜ்ஜீக்ருத திஷ்டாபிதாஃ,
வாதோஃ ஸஜ்ஜீக்ருதேய யஸ்யாஜநதயா உத்க்ருஷ்டஹஸ்தாஃ, யத்ராஃ
வண்டூஸ்ரத்யேத்ராஃ யேயஸ்யோக்தாஃ (ஸாய்வாரிதாண

ஸத்த்வா:) ஸாதூநாம் ஸதாம், பரித்ராணம் பரிபாலநமேவ, ஸத்த்வம் = ப்ரயோஜநம் யேஷாம் தே. துஷ்க்ருத்விநாஶாதீநாம் ஸ்வஸங்கல்பமாத்ர ஸாத்யதயா ஸாதுபரித்ராணமேவாவதார ஸ்ய ப்ரயோஜநமிதி பாவ: (அவதாரா:) விபவாத்யவதா ரா:. (த்வத்) பரவாஸுதேவ திவ்யவிக்ரஹவிஶிஷ்டாத் த்வத்த:, பஞ்சமீ [illegible] (ஹுந்தி) ஆவிர்பவந்தி. துஷ்டநிக்ர ஹவிஶிஷ்டபரிபாலந யஶஸ்ஸம்ஸ்தாபநாயைவேஹாவநே அவ தாரா: ஸ்வகீயபரவாஸுதேவரூபாத் ஸ்வஸ்ய தேஜோதிஶயா இதி பாவ: "யஶஸ்ஸ்தாநம் ஸத்ப்யஸ்ஸாத்யஸம்ரக்ஷணாயைதே" இத்யாதிக மத்ராநுஸந்தேயம். ததா ச ஸநாதநஶ்ருதிவிஶேஷண விஶேஷி தஸ்மாதேவ விபவாத்யவதாராணாம் ப்ராநாமரூபேண ஸ்வ ஸ்வ யிகம் ப்ரயோஜநமிதி தர்ஶிதம் || ||௰௧||

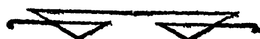
பதம். உரை

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
நிக்ஷபித	போக்கடிக்கப்பட்ட
விபக்ஷ	சத்ருக்களுடைய
நிஷ்டூர	க்ரூரங்களான
பராக்ரமா:	பராக்ரமத்தையுடையவைகளும்
ஸம்ஸ்தாபித	ஸ்தாபிக்கப்பட்ட
பரயஶஸ:	உயர்ந்த தாமங்களையுடையவைகளும்
ஸாது	ஸாதுக்களுடைய
பரித்ராண	இரக்ஷிப்பதையே
ஸத்பலா:	நல்ல பலமாகவுடையவைகளுமான
அவதாரா:	அவதாரங்கள்
த்வத்	தேவரீரிடத்தினின்றும்
ஹுந்தி	ஆவிர்பவிக்கிறதுகள்

உ—வ்யா || இப்படி பரவ்யூஹாதிகளைப்பற்றாமல் போ ருமும் ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கதனாய் வந்தவதரித்த விபவ

த்தை நாயனுக்குப் புறம்பாக்கினாரென்னில், ஸாயம்வரித்ராண உத்க்ருஷ்டிநாம யத்நு ஸம்ஸ்தாபநாதிகாயங்களை புத்தேசித்தன ரே வ்ருத்திகளுக்கு, த்ருத்வாவஸாநே "விவேயவே ஷட்வம் தேஜஸாஸ்யராஸஹாநம்" என்று திருவம் வஸாதித்து எழுந்தருளிப்போகையாலே அவர்களும் தவரென்கிற கருத்தா லேயருளிச்செய்கிறார் நியந்ரஷ்டி । (ஹே ஸுவ்ருத்! நிக்ஷபிதவி வக்ஷநிஷ்ட்ராவராக்ரணோ:) நிக்ஷபித, நிராரக்ஷபித = ஸமூ லமாகப்போகக்கடிக்கப்பட்ட, விபக்ஷ = பராத்தங்களுடைய, நிஷ்ட ரக்ரஹங்களான, வரோவக்ஷவகாரிகளானவென்றபடி. வரா க்ரணை—வராக்ரமத்தையுடைத்தான, வ்ராவ வராக்ரமம்போலே ராக்ஷஸர்களுடைய வராக்ரம வரோவக்ஷவகாரியாகையாலே அந்த வ்ராவத்தைத் தேடித்தேடி நிராகரிக்குமாபோலே விசித்ரவநவரிவாரநவ்யாஜேந வந்தருளெழுந்தருளி விரா யவ்ருத்தி ராவணையர்களான ராக்ஷஸர்களை "ஹிஸம் ஹிஸம்மரோக்ஷம் வ்ருக்ஷம்ஸவீக்ஷிதம்" என்று ஸ ஒ ம மாக நிராகரித்ததுகளென்றபடி (ஸம்ஸ்தாவிதவரயத்நா:) ஸம்ஸ்தாவித = ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, வரயத்நா: = உத்க்ருஷ்டய த்நங்களையுடைத்தான, விசித்ரவநவரிவாரநாதிரவயத்ந ங்களையுடைத்தான, நிவ்ருத்தியத்நங்களையுடைத்தான வென்னவு மாம் பராணாமத்ராக்ஷணயத்நத்தைச்சொன்னதாகவுமாம (ஸா யம்வரித்ராணஸத்வா:) ஸாயம்வரித்ராண = உபாஸகவ ரித்ராணத்தை, ஸாயவ: உபாஸகாதி வ்ராவ்ராதம் ஸத்வா: = உத்க்ஷேமமானவுடைத்தான, ஸத்வமுபத்தாலே அவதா ரத்துக்கு ஸாயம்வரித்ராணமே உவ்ரஹம் விவக்ஷிதரவஸ நாநுஷ்டிக்ஷமென்று சொன்னபடி ஸஜ்ஜா தே ண ப த்ருதிரவஸங்கூடலாமிறே (அவதாரா:) ராக்ஷ்ருஷ்டாவ்ருவதா ரங்கள். (கவக) தேவரீரிடத்தினின்றும (நிபதந்தி) நிஷ்ஷத்தி வெளிப்புறப்படுகிறதுகள், உதங்களென்றபடி. ஸவராவிஷவ வ்ருஹாதிகளுக்கு காரணமாக ஆழ்வார்கள் அவதார வத்தைக்கண்டு போந்தார்கள். இவர் திருமங்கையாழ்வாரைப்

போலே ஸ்வேச்சையிலுண்டானதாலே தேவநாதனை ஸ்வராதிகளுக்கு மூலமாகச் சொல்லுகிறார். இப்படி விஸ்வமொருகாரியத்தையுத்தேசித்து அவதரிக்கையாலே காரியாவஸாநே தன்னடிச்சோதிக்கெழுந்தருளிப்போகையாலே அவர்கள் நாயனுக்கு மாட்டாரென்று ஸ்வரூபாதுர்பலம். இவ்வளவாலே ஸ்வரவ்யூஹவிபவ ஹார்த்தாக்களில தனக்கு அதிகாரமில்லாமையாலே ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை ஸம்ஸ்தாவதாரத்திலிருக்கும் ஸர்வேஸ்வர தேவநாயனைப்பற்றினதென்று சொன்னோம். ஆழ்வார் ராமாவதாரத்திலுண்டானதாலே "கற்பாரிராமபிரானையல்லால" என்கிற திருவாய்மொழியில மற்றவதாரவைபவங்களையும் ராமாவதாரசேஷமென்று அநுஸந்தித்தாப்போலே இவரும் தேவநாயனிடத்திலுண்டானதாலே ஸ்வரவ்யூஹாதிகளையும் தேவநாயசேஷமாக அநுஸந்தித்தாராகவுமாம். ||கக||

8-ம் || ஹரிமணிஸரிஷ்ணிஷுர்ஜ
ஹரிருஜ்ஜ ஹுஷஜநுஸ்வரவெரணோ ।
காரெ ஷாஸஜணாணம்
கஷ்ணவெணாஹெணாவிஷிணகாரஷணரவெயா ||கஉ||

ஸாரம் || ஹரிமணி ஸஜ்ஜநிஜஷஜி
ஹரிதாயமாநஜஜமெஜஞ்ஜஷஸ்ரவயஷ்ணைஃ ।
காரெ ஷாஸஜநாநாம்
கஷ்டவநோ ஸவஸி ஷத்கா ஷண்ஸ்ரவஃ ||-||கஉ||

வ்யா—வ்ய || (ஸரிஷ்ணு) "ஸ்வஹாஷாவி" திகூஷஸ் ஸமஸ்தம் ஷிஸ்தம். "ஷஜஸ்ஜதிநீ" தி ஷஜஜஷ்ஜஸ்ஜஜஷ்ஜாஷெஷஃ. (வெரணோ) "வாஷயஷெஜ"ஜதி வொராஷெஷஃ ஷிகூஷியொஷஃ. (கஷ்ண) "ஜிஷெதாஷிதி"ஜிகாரஸ் ஸகாராஷெஷஃ. "ஷஷஷஷ கூஷா"ஜதிணாஷெஷஃ. (ஷிண) "ஷணஹிஷ ஷத்ஷணாயதிணெ" ஜதித்தஸ் ஷணஸம் ஷிஸம் || ||கஉ||

व्या ॥ विभवावताराणां तथात्वेऽपि देवनायकस्य सर्वजनसौलभ्याय अवतारं वर्णयति । हरीति । (त्वं, हरिमणिसदृक्षनिजरुचिहरितायमानहेमेन्द्रपुरोपशल्यः) हरिमणिसदृक्षाः = इन्द्रनीलमणितुल्याः, याः निजरुचयः = स्वीयदिव्यमङ्गलविग्रहकान्तयः, ताभिः हरितायमानाः = श्यामलवर्णवत्तया भासमानाः अहीन्द्रपुरस्य = अहीन्द्रनगरस्य, उपशल्याः = समीपभूप्रदेशाः यस्य तादृशस्सन्, स्वीयनीलकान्त्या परितो नगरं श्यामलयन्निति यावत् (भक्तजनानाम्) भक्तजनानां (काले) सम्यक्फलप्रदानकाले, वर्षाकाले च, (दत्तकारुण्यरसः) दत्तः कारुण्यरसः = कृपाप्रवाह एव, रसः = जलं येन तादृशः सन् (कृष्णमेघः) नीलमेघः (भवसि) धारावाहिकेन अनवरतं कारुण्यरसेन संसारतापं शमयसीति भावः "श्यामलवर्णो भवति सजलघनः" इति वत् नीलतोयदपरिपूर्णत्वेन सादृश्यं सूचितम् । रूपकसादृश्यविवक्षया तत्कारुण्यालंकारः "दत्तकारुण्यरस" इत्यत्र सावयवरूपकम् "कृष्णमेघो भवसि" इत्यत्र निरवयवरूपकम् ॥ ॥௧௨॥

பதம்.	உரை.
त्वं	தேவரீர்
हरिमणि	இந்த்ரநீலமணிக்கு
सदृक्ष	ஸமானமான
निजरुचि	தன்னுடைய காந்திகளினாலே
हरितायमान	பச்சைரூபம்போல் விளங்குகிற
हेमेन्द्रपुरो (अहीन्द्रपुर)	அஹீந்த்ரபுரத்தினுடைய
उपशल्यः	ஸமீபபூமியையுடைத்தானதும்
भक्तजनानाम्	பக்தஜனங்களுக்கு
काले	காலவிசேஷத்தில் (வர்ஷாகாலத்தில்)

{ தத்த	கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற
{ காருண்ய	கிருபையாகிற
{ ரஸ:	ஜலத்தை உடைத்தானதுமான
க்ருஷ்ணவர்ண:	நீலமேகமாக
பவஸி	ஆகுகிறீர்.

அவ. ॥ இப்படி விசிஷ்ட தைவநாயகனையாச்ரயிக்கைக்கீடான ஸௌந்தர்ய காருண்யௌதார்யாதி குணங்களுண்டோ வென்னில், அருளிச்செய்கிறார். ஒரு க்ருஷ்ணமேகமானது "நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா । விசாலவக்ஷஸ்தஜ்ஞா ஸர்வேஷாம் ப்ரியவாதிந:" என்கிறபடியே தன்னுடைய நீலமான காந்திவெள்ளத்தாலே திக்குக்களை நீலவர்ணமாகப்பண்ணிக்கொண்டு "வாதக்ஷுபிததாராநு வர்ஷம் கணாநுயாவதே ஜலதாம்வுவாஸயா । வர்ஷவிஸர்ஜயதி விச்வம் ஸஹஸா ஸஹஸ்ரதா ஹ்லாதா" என்று வாதக்ஷுபித மூன்று நான்கு ஜலகணங்களையபேக்ஷிக்க, ஜகத்தெல்லாம் வர்ஷிக்குமாப்போலே, தேவரீர் இந்த்ரநீலமணிஸந்நிபமான திவ்ய திருமேனியினுடைய காந்தியாலே "சோபயந்தண்டகாரண்யம் தீப்தேந ஸ்வேந தேஜஸா, சோபயந்தீவ்ய்த்யாயதீர்க்காந்தம், முகில்வண்ணவானத்து" இத்யாதிகளின்படியே திருவஹீந்த்ரபுரத்துத் தேசங்களை ஹரிதவர்ணமாய் பண்ணிக்கொண்டும, ஒரு க்ஷுத்ரதனுக்காக தத்ஸம்பந்திஸம்பந்திகளிடத்திலும க்ருபாரஸவர்ஷியாய்க் கொண்டு மன்றோ விளங்குகிறீர், இப்படிக்கன்றோ உன்னுடைய ஸௌந்தர்யௌதார்ய காருண்யாதிகுணங்களிருக்கிறதென்கிறார் । ஹரீதி । (ஹரிமணிஸத்ருக்ஷநிஜருசி ஹரிதாயமாநஸஹஜமேந்த்ர புரவைபவதேசை:) ஹரிமணி—இந்த்ர நீலக்கல்லுக்கு, ஸத்ருக்ஷ—ஸத்ருசமான, நிஜருசி—தனனுடைய காந்தியாலே, ஹரிதாயமாந—ஹரிதாயமாநமான, ஸஹஜமேந்த்ர புர—அஹீந்த்ரபுரத்தினுடைய, வைபவதே—வைபவதேசத்தையுடைத்தான, இந்த விசேஷணத்தாலே ஸௌந்தர்யாதிசயஞ்சொல்லப்பட்டது. மேகந்தன்னுடைய காந்தியாலே திக்குகளை நீலமாகப்பண்

ணும் (காமெ) கூந ஷோமிகவ ாஸோமிகஸ கூதவரிணாகோ ஒதத்தில, “த்தங்கரமெவிவக்ரவதி ஹி விவியாஸரவஸிஷாஜவஸி ஸா। த்ருஃவஸாவகாஸவ்யமேரக ருவாம ரூஹ ாணாஃ” என்னக்கடவதிறே. நீளமெவேமும ஸகாஸத்தில வஷிடுககும யதா, “தாவதாதிடுஸ்தயாவாமஹாதாவடூாஹஸ்தயா ஸவோ” என்கிற படியே ஊாஸந்து கவைகூதிததகாஸததிலே யெனறபடி (ஊாஸஜநாநாம்) ஊாஸாநாம் ஜநாஃ ஊாஸஜநாஃ, ஊாஸஸம்பந்திஜநாஜதயடுஃ ஒருவன் ஊாஸனுல தகஸம்பந்திகளுககும கருவாரஸ வஷிடுயாகவிருபபான் “விநதவிவியஹமுதவ ாதாரகெஷகஷீகெஷ” ஜதருஹமுதஸம்பந்திவ ாதமென்று கயடுங்கொண டாகளிறே ஆழவாரும் “கேசவனதமா” எனகிற பாட்டில ஸா க்ஷாதவரம்வரயாவா எனனோடு ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரும் ஹஸவெஷகஷொமராணாகளெனறருளிசசெயதாா. (உத்தகாருணரஸஃ) உத்த = கொடுககபபட்ட, காருணாரஸ = கருவாரஸத்தையுடைததான, ஒவேமும ஜஸதைதககொடுககும் (கருஷ்ணவநஃ) நீஸமெவமாக (ஹவஸி) ஆகுகிறீா. இஙகு “உத்தகாருணரவஷடுஃ” எனறு சொலலாதே “ரஸஃ” எனறததாலும, “நீஸவநஃ” எனறு சொல்லாதே “கருஷ்ணவநஃ” என்று சொன்னததாலும கநராவதெஸததில் வஸகஊாரவதநிஷ்ஞன் வக வதிடு ததிருமகன்போலனறிகளே, ஒவேம் ஷேராஷடிதடாககமென றும, வஷாஜவாபிகையெனறும், காடுமேடுகளெனறும திறம் பாராமால வஷிடுககுமாபபோலே, கருஷ்ணனும, ருக்மிணீஸதராமைகளென்றும கூஜாஸெராவிகளெனறும திறமபாராமல ஸருஊாரவஸவஷிடுயாகையாலே தமமிடததிலும ஸருஹாரவஸததை வஷிடுபபனெனகிறாள வகருதநாயகியென்று ஸுசிதமாகிறது. உத்ராஸடுத்தாலே ஔஊாரகாருணரங்கள் சொல்லப் பட்டது ॥௧௨॥

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible]

கஜேந்த்ர: திஶோத்ருத்ய 'திஶாதிஶி' திவிஸ்வ: 'த்ருவம் தேவ
ஸருஞ்ஜாநா' தி த்ராவணக்வா. ॥௫௫॥

பதம்	உரை
[த்வம்	தேவரீர்]
த்ருடித	கண்டிக்கப்பட்ட
மதுகைடப	மதுகைடபர் முதலானவர்களாகிற
த்ருமஃ	விருக்ஷத்தையுடையதும்
த்ருஶ்யப்ரபூத	காணத்தகுந்த
பஹுதாந	அதிகமான
மதஃ	மதத்தையுடையதும் கொடுப்பதையுடையதும்
லக்ஷ்மீ	இலக்ஷ்மியென்ன
பூ	பூமியென்ன
கரேணு	(இவர்களாகிற) ஆனைப்பேடுகளுடைய
மநோஹரஃ	மனஸை அபஹரிப்பதுமான
கருடநதீ	கருடநதியினுடைய
ஸஜலாரண்யே	ஜலப்ராயமான காட்டில்
திஶாகஜேந்த்ர இவ	திக்கஜம்போலே
லக்ஷ்யஸே	காணப்படுகிறீர்

உ—வ்யா ॥ ஆனாலும் ஸ்வாராதநரூபத்தையாலே ஸ்வமஹத்வ ரூபங்கொண்டு ஸந்நிதாநம் பண்ணுவனென்னவெண்ணில், பிராட்டிமார்களுடைய ப்ரார்த்தநாதிகாரத்தாலே ஸ்வமஹத்வத்தை, அஸுரர்களுடைய விரோதிநிரஸநஞ்செய்து, அவர்களுக்கு எல்லாரும் காணும்படி ஸந்நிதாநம் பண்ணினத்தாலே ஸ்ரீ ஸம்ருத்திகளாயும் ஸ்வஹ்ருதயங்கமைகளாயுமான பிராட்டிமார்களோடே, ஸ்ரீதேவஸ் ஸமகருடநதீதீரவநத்தில ஸந்நிதாநங்களும் காணும்படி ப்ரத்யக்ஷம் பண்ணிக்கொண்டு ஊர்ஜிதத்தோடே கூடின திக்கஜமானது கரேணுக்களோடேயிருக்குமாப்போலே காணப்படுகிறீர், ஆகையாலே யெனக்கும் ஸ்வமஹத்வத்தை ஸந்நிதாநங்களையும் நித்ய

த்தி செய்து ஸம்ரக்ஷணம் பண்ணுவீரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஸ்ரீ ராமாயணே | தம் ப்ரத்யுத்ஜகாம ப்ரத்யுத், தத்ருச்சேவ ஸஹஸா ஸஹஸ்ராக்ஷோ ஜாதவேதா ஹ்ருதாசனம், ஸாக்ஷிபூதம் தஸ்ய நமிருஷ்டம் ப்ரஷி த ப்ரவ தேஜோமயம். (தம் ப்ரத்யுத்ஜகாம ப்ரத்யுத்) தம் = வஞ்சிக்கப்பட்ட, ப்ரத்யுத் = ப்ரத்யக்ஷமாக்காகஸுராதிகளாகிற ப்ரபல்ய த்ரவ்யத்தையுடைத்தான, யஜமானது போகும்பொழுது ஸ்ரீமயாவ்ருக்ஷஸம்ப்ரம பண்ணிக்கொண்டு போகுமாப்போலே, ஸுரர் நிரஸநம் பண்ணுவனுக்கு ஸ்ரீமயாய விட்டதென்றபடி ஸுரநிரஸநஞ்செய்தாப்போலே நம்முடைய ஸம்ஸாராயங்களையும் நிவ்ருத்திப்பனென்று கருத்து (ப்ரஸந்நஹஸ்தம் ப்ரத்யக்ஷம்) ப்ரஸந்ந—கண்ணுலே காணத்தகுந்ததான, ஹஸ்தம்—ஹஸ்தவான, ப்ரத்ய—கொடுப்பதையுடைத்தான, “தனைத்தந்த காப்பகமே”னகிறபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஸம்ரக்ஷணம் பண்ணினது மன்றிக்கே தன்னையும் அநுஸந்தேயமாகக்கொடுப்பனென்றபடி இவையெல்லாம் புராணாதிகளில் கேட்பதன்றிக்கே ஸாக்ஷாத் ப்ரகாரத்தில ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்படுகிறதென்று “ப்ரஸந்ந”வத்தாலே யருளிச்செய்தார் இந்த ஸ்லோகத்தை “ஜீவந்தி ஸ்வாமிந: ஸர்வே ப்ரத்யக்ஷம் தவ நாமஸங்கீர்த்தநாத்” என்று தேவரீருடைய அநுபவம் பெற்று ஜீவந்தர்களாகக் கண்முனனே வர்த்திக்கிறார்களென்று தாமே மேலே யருளிச்செய்தார். யஜமும் ஸுரிகமான ப்ரஜைத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஸ்தவம் (ஸஹஸ்ராக்ஷோ ஜாதவேதா ஹ்ருதாசனம்) இப்படி யாச்ரிதர்களுக்கு விரோதிநிவர்த்தநஞ்செய்து ஸம்ரக்ஷணம் பண்ணத்தாலே பிராட்டிமார்களுடைய ப்ரீதி ஸம்பந்தமாயிற்றென்றபடி லௌகிகர்களுடைய ப்ரீதி ஸம்பாதிக்க வேண்டாதாம்போலேயாயிற்று இவருக்கு பிராட்டிமார்களுடைய ப்ரீதி ஸம்பாதிக்கைக்கு ஆச்ரிதரக்ஷணமென்றபடி ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுதபோது பிராட்டிமார்களிவனுடைய ப்ரீதியோகம் பண்ணமாட்டார்களிறே. பிராட்டிமார்களை விட்டுப்பிரிந்தால்வ்ரா

தீரத்தில பிராட்டியைவிட்டுப்பிரிந்து நாம பட்டபாடெல்லாம ம
ஹாநதீதீரவநத்தில படவேண்டியிருக்குமெனறெண்ணி அவாக
ளுடைய ப்ரஸாதம் ஸுக்ஷிக்க உபகரணமாக ஸூர்ப்ப தாஸீஷ
வ ஸ்தானத்தைக்கொண்டானென்று ஸ்ரீஸ்தாநம் ஸ்ரீஸ்தஜ
த்தினுடைய ஸ்தாநஜத்தைக்கண்டு கரேணுவும் வாரங்ஷஜ
த்தைப்பினதுடரும கந்யாவதேஶத்தில ஸம்ஸாரமயோக்யமான
ஸ்ரீகஜஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரநதீதீரவநத்தில நிரவதிககாலம
சந்த்ர இருநதால நான் ஆறியிருப்பேன உன்னைவிட்டுப்பிரிந்த
வெனக்கு இந்தஸ்தம் ஸஹமாயிருக்கிறது அதுவுமன்றிக்கே
நீரிநதஸ்தலத்தில் ஸர்வத்ருக்ஷமாகவிருநதால நானறியிருப்பேன
அதுவுமில்லை (ஏகஸ்ரேவ) இரண்டு கண்களுக்கும விஷயமாகு
கிறீர், பினனும, பிராட்டிமாாகளோடே சேர்ந்திருப்பது மென
க்கு ஸஹமாயிருக்கிறது. “யதேஷாமிவி
நிகாமகாமதாம் ரஷேதஸிகே” என்று வசநத்தில ஸ்ரீ
விநிதாவோடே சேர்ந்திருப்பதைககண்டு உனக்குஸஹ
மாயிருக்கவில்லையோயென்று ஸாதுதாஸியம். ஸதிதேவிஸா
ஸ்வாந்த்தாலே “ஏகஸ்” என்றது ஹோமத்தைச்சொன்னபடி,
ஆகையாலே வாரங்ஷகாரஸாவத்தைப்பறறச்சொன்னபடி வா
ரங்ஷகாரவ வத்து ஹோமத்தில் செய்யவேணுமிறே “நித்ய
த்விர ஸக்ஷணஸ்ரீவஸ்த:” என்றிருபத்தெட்டாமஶ்லோகத்தில் சொ
ன்ன ஸ்ரீயானவள உபாயஸாவத்தைப்பறறச் சொன்னததாலே
ஏகையாகிறாள். ॥ ௧௭ ॥

௨௮ ॥ ஸஹ ஸாகஸமுஸிஷிண ஸ்ர

ஸஜஸிதே தஜ வி உரஸாராஸரோ ।
ஸவஸிகவ யணாவஸ்தம்
ஸலம் ககவேஜ ஸாஸலஸ ஸஸிஹம் ॥ ௧௮ ॥

வ்யா ॥ ஸ்வஸம்ஸ ஸோஸிஷி நகர
ஸஷ வஸிதஸ்ஸவஸிகஸஸாஸாஸஹாஸ ।

ஶுக்லீக்ருதவக்த்ரநாஶங்கம்
ஸத்ரும் ஶ்யாமயதி ஆர்யஸத்ய ஸமேரம் ॥௬௪॥

ஶ்ரீ ॥ (மூலம்) "ஶ்யாமமேகஸமீப" இத்யாதிகாரஸ்ய "ஸம்" இத்யாதிஶ: (மூலா) "ஸ்வேதே ஸ்ருஷ்டி" இதி ஸ்வஸ்யஸகாம். ஸங்கா. (வ்யாகாராரோ) "ஸம்போக" இதிஸ்ஸ்ய: "ஶ்ரீபோ த்ருஷ்டி" த்யாதிநாகமோமே உபமோஸ்ஸவணக்கஷிப்: ॥௬௪॥

வ்யா ॥ ஸுந்தரநாதிரணஸ்ய ஸமதக: தேவநாயகஸ்ய கேஶாதிபாதாந்தம் வர்ணயிஷ்யந், ப்ரதம கேஶம்வர்ணயதி । ஶ்ரீமதி । (ஹே ஆர்யஸத்ய! ஆநநசந்த்ரமௌலிதிநகரமத்யஸ்தித:) ஆநநமேவசந்த்ர:, மௌலி:-கிரீடம், "உஷ்ணீஷாகிரீடம் கேஶோஸ்ஸ்யாயதா மௌலயஸ்ய" இத்யமர:. ஸஹஸ்ரதிநகர:-ஸூர்ய: தயோர்மத்யஸ்தித: (சிகுரஸாராந்தகார:,) சிகுரஸார: - கேஶஸமூஹ:, "சிகுர: குந்தலோவாலகச: கேஶ: ஶிரோருஹ:" இத்யமர:. அந்தகார:-தம: (ஶ்வேதமௌலிதம்பநாஶம்) ஶ்வேதமௌலிசந்த்ரஸ்ய நாஶம் - ஸம்போஜநம், ஶங்கம்-ஸாமீப்யம் (ஶ்வேதாஶ்யதி) கேஶபாஶ: அந்தகாரகேஶநாஶுவித: ஸம்ஶ்ரு ஸமுபநிஶுவிதமோஶ்வகிரீடமோமீப்ய ஶ்வேதஸ்ய ஶ்ரீ சிராமஸிமா ஶ்வேதமௌலிநாஶநாத்ரு ஶ்யாமகேதமதி ஶ்வேதமௌ லிநாஶம் ஶ்யாமயதீதிபாவ:. ஶ்ரீவகோபாலிதா உக்த: ஶ்லோகஸத்ரதிதமே நவாசா. ॥௬௪॥

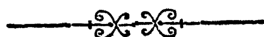
பதம்	உரை
ஆர்யஸத்ய!	ஆர்யமாகத்தும்பமபனே!
ஆநநசந்த்ர	திருமுகமண்டலமாகிற சந்த்ரனையும்
மௌலிதிநகர	கிரீடமாகிற ஸூர்யனையும்
மத்யஸ்தித:	(இவர்களுடைய) நடுவிலிருக்கிற
சிகுரஸார	அளகஸமூஹங்களாகிற
அந்தகார:	இருட்டானது

தவ — தேவரீருக்கு
ஸ்வபிதவ்யநாஸ்திம் — ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களான வஸ்துக்களை சேர்க்கும்படியான சக்தியை
ஸமஹ்ரம் — ஸம்பூர்ணமாக
ஸ்தாபயதி — ஸ்தாபனம் பண்ணுகிறது

உ—வ்யா ॥ இப்படி தெய்வநாயகனுடைய ஸௌந்தர்யமெல்லையோடே ஔதார்யாதிகுணங்களையும் வர்ணித்தது, திருமுடி முதலான அவயவங்களை உத்ப்ரேக்ஷித்து வர்ணிக்கிறார். இப்படியாகில அமலனாதிபிரானென்கிற ப்ரபந்தத்தில் திருப்பாணாழ்வாரும், ஸமஸ்தாநவொவாநத்திலிவரும பாதாதிகேசமாக வர்ணித்திருக்க, இங்கு திருமுடி முதல் பாதாந்தமாக வர்ணிக்கைக்கடியென்னென்னில், “ கதாபுநச்சங்கரதாங்கேதே, நீலகண்டசோ யுஜீவ”என்று அழகான விக்ரஹமானது “விஷ்வஜிதெர்மலெதெவஃ” என்று செம்மட்டைவணாந்யமான கேசங்களையுடைய ஸ்ரீதேவியின் வ்யாஹ்ருதிபண்ணிக்கொடுக்கையாலே முந்தாவிவருடைய கண்களுக்கு விஷயமாயிற்றென்றபடி. யதா, “நாகேவப்ரோநஸ்ய யமெநவாரிஹாஷிதஃ। கிம் கயாநாவீத்தாமெகஃ கேசவஃகே சநாசநஃ ” என்று விலக்ஷணகேசங்களையுடைய கேசவனை அவித்ததாலன்றே நாரகம் வாராது, விலக்ஷணகேசத்தையுடையவனுடைய வசநம் நரகாவுாவஸ்துக்கு ஹேதுவாகையாலே, அந்தக்கேசம முந்தாவிவாகணகளுக்கிலக்காயிற்றென்னவுமாம். யதா, விக்ரஹாவாரமானது கணகளாலே திருமேனியை ஸேவிக்கவொட்டாமல் வ்யாவரித்துக் கொண்டிருக்க, ஸ்ரீவத்ஸமும் கிரீடவஸ்த்ரமும ஜ்யோதிஸ்ஸாலே உதவினபடியை நினைத்து திருமுடியை யநுஸந்திக்கிறாரெனனவுமாம. சந்த்ராவதேசத்தில், தான் சூடிக்கொடுத்த புஷ்பங்களிவனுடைய திருமுடியிலிருப்பதாலே அந்தப்புஷ்பங்களிவளுடைய கணகளை முந்தா ஆகஷித்ததெனனவுமாம. யதா, “ஸ்ரீ ஜயஸாவஜாஜ்விஷ்ராஸ ஜநஸ்யத்திஜியத்தியதியதெ ” என்று உ

ணயகொவதலிவள் காலில விழுமபோது "[illegible]" என்றிவள [illegible] அவன் திருமுடியி லிருகக, அது இவள கணகளை முநதாககஷித்தததெனனவுமாம். திருமஙகையாழ்வாருமஃ"மைவண்ண நறுஙகுஞ்சிகுழலபினதாழ" என்கிற பாட்டில் திருமுடிமுதலாக திருவடியளவும [illegible] த்தார். [illegible] தேவரீருடைய [illegible] மொரு [illegible]மாய், அநத [illegible]மானது [illegible] னுக்கும திருவஷிஷேகமாகிற [illegible]னுக்கும், [illegible]த்தில விளங்கிக்கொண்டிருபபதானது "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] நினைத்தபோது [illegible]ஷததுககு [illegible]ஞம்படி செய்கைக்கு [illegible]வான [illegible]மான [illegible] காட்டிக்கொடுதது [illegible]கிறதென்று [illegible]ஷிககிறார். இதை [illegible]ததில் "[illegible]" கியாகிற ராத்ரி யோடே [illegible]ததாலே சேரந்ததென்னலாம்படி கதிராயிரமிரவிகலநதெரித்தாலொநத நீண முடியைபபார்த்து" என்றருளிச்செய்தார ([illegible]) [illegible] – திருமுகமண்டலமாகிற சநதிரனுக்கும, [illegible] = கிரீடமாகிற [illegible]னுககும், [illegible] = மத்யத்திலிருககிற, ([illegible]) தேவரீருடைய ([illegible]) [illegible] = [illegible]ளாகிற, [illegible]ங்கள் ஒன்றிரண்டுகளாகவிராமல் கற்றைகறறையாகவிருககிறதென்றபடி [illegible] = இருளானது, "கொள்கின்றகோளிருளை சுகிர்நதிட்ட கொழுஞ்சுருளினுள கொண்டநீல நன்னூற்றழை கொலன்றுமாயனகுழல" என்று [illegible]மாகிற பரித்தியை [illegible]ததைபபோககி பஞசினுடையசுருளில [illegible]ததிலுண்டான நூலோவென்று திருககுழலகளைச சொல்லி, பினனையும நிரூபித்து அநதநூலுமனறு, அதுககிவ்வளவு [illegible]ங்கிடையாதிறே என்றார நம்மாழ்வார ([illegible]) [illegible]ங்களான [illegible]களை சேர

க்ரமப்படியான ஸாமாந்யத்தை (ஸம்ப்ரதாயம்) ப்ரமாணமாக (ஸ்வ பதி) ஸ்தாபநம் பண்ணுகிறது ததஸ்ஸமானது ஸம்ப்ரதாயமாவது ஒருவனிருந்தாலே கிடவாராது, இரண்டுபோகளு ழிருக்க விசேஷாகாரம் விளங்குகிறதால் ஸ்வபதிதவ்யநாம க்ரியை ஸ்தாபநம் பண்ணினதாக உதாஹரிக்கப்படி ஸதத்ரி த்ரேதா உதாஹரணா வாக்யா. ‖௧௪‖

௧௫ ‖ பரிஹ்ருதிர ப்ரணநம்
    ப்ரஸீத ஸ்வரூபஞ்ச ஸம்ஸ்ரயணம் ‖
ஸம்பந்தம் ஸர்வேஷாம் வி
    ஸம்ஸ்ம்ருதிம் ஹரதி ஸாஸஸ்து ஸம்ஹம் ‖

ச்சாயா ‖ பரிஹ்ருதிர ப்ரணவஸ்ய
    ஸர்வஸ்ய ப்ரஸ்ரவண ஸம்ஸ்ரயணம் ‖
ஸம்ஹிதமிதி ஸந்த்ரவி
    ஸம்ஸ்ருதம் ஹரதி ஸாஸஸ்து ஸம்வம் ‖

வ்யா—வ ‖ (பத³) “வாஸுதே³வாத³யோ வ்யூஹா” இதி ஶோதா³ந்தா ப்ரணவம் உச்சாரணம், (ஸம்ஹி தம்) ஸ்ருஷ்ட்யாதி” இதி யதோ: “ஸ்ரு ஷ்ட ஸ ஹாதி” த்யாதிநா ஸ்வஸ்வரூபதேஶ, ஜீவாஸ்வ “ஶரீர ஶ்லோகாதி” த்யாதிநா ஶ்ருதேஶ். ‖௧௫‖

வ்யா ‖ ஸர்வம் வர்த்தயதி । பரிஹ்ருதிரிதி । (ஹே ஶாஸ்த்ர ‘ பரிஹ்ருதிர ப்ரணவஸ்ய) பரிஹ்ருதி:, ப்ரணவஸ்ய:—ப்ரணவஸ்ய: யோந்தர்ஸ்வரம். ப்ர ணவஸ்ய ஸ்வஸ்வரூபத்வம். (ஸர்வஸ்ய ப்ரஸ்ரவண ஸம்ஸ்ரயணம்) ஸர்வஸ்வரூபம்—ஸர்வஸ்வரூபம், “வாஸு தேவம் ஸர்வ ஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபம்” த்யேவ: வ ஸம்—வித்தா

ஓஷ்ட்ராஹ்வாஸ்ய தஸ்ய ஸாத்ருஶ்யமஸ்ய ஸாத்ருஶ்யாத், நேத்ர நயோ:, யுகளம்—யுகம் ப்ரஸாத்ருஶம், “யுக்ம த்வந்த்வ யுகளம் யுகமி”த்யமர:. (தவ) தத்ஸகலபூர்ணசந்த்ரநிஹ ஹ ஸம்ஸ்ம்ருதம் பரிதாபித தவ (முகம், ஸம்ஸ்ம்ருதம்) த்யாநவிஷயீக்ருதம் ஸத் (ஸாத்விகதுர்விதாந்யபி) ஸாத்விகாநி—பாவாவேதகாநி யுதாநீதி ஸாத்விகாநி, ஸம்ப்ரக்ஷாலிதாநி, ஸம்க்லிஷ்டாநி, “நிர்ஜிதம் ஸகலதுர்விஸ்தோகேஸரஸஹஸ்ர ஶோபநயோர்வ்யபாயீ”தி ஸஹஸ்ரஶ: ஸம்ஸ்திதாநீதிவா துர்விதாந்யபி—பாபாந்யபி. (ஹரதி) “ப்ரஸ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்த்ததே । ஆஜ்ஞாச்சேதீ மமத்ரோஹீ மத்பக்தோऽபி ந வைஷ்ணவ:” இதி ப்ரத்யக்ஷ காரணம் ஸ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம் ப்ருதாநாமேவ ப்ரஸாத துர்விதாந்யபி “ஹரிர்ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத:” இதி ப்ரஸித்தாநியபி ஹரதி ஸம்ஸ்ம்ருதம் தவ முகமிதிஹாஸ:. அத்ர முகஸ்ய பூர்ணசந்த்ர ஸாம்ப்யதயா ஸமுத்ராஹ்லாதகத்வம், தவீயநேத்ரநயநயுகளஸ்ய பத்மஸத்ருக்ஷதயா ஸௌந்தர்யாதிஶயப்ரதர்ஶநம் சந்த்ரஸக்தநாமேவ்யஸாத்ருஶ்யம் ஸ்வாஸ்ய முகாம்போஜநயநவத்த்வம் ச வ்யஜ்யதே “பரிஹஸிதபூர்ணசந்த்ர”மித்யத்ர பரிஹஸநஸ்ய ஸாத்ருஶ்யவ்யஞ்ஜகத்வாதுபமாலங்காரஶ்ச ॥

பதம்	உரை.
ஹே தாஸஸத்ய	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே
பரிஹஸித / பூர்ணசந்த்ரம்	பரிஹாஸம் பண்ணப்பட்ட / பூர்ணசந்த்ரனையுடையதும்
பத்மஸத்ருக்ஷ / ப்ரஸந்ந / நேத்ரநயநயுகளம்	தாமரஸ புஷ்பத்துக்கு ஸமானமானதும் / ப்ரஸாதத்தையுடையதுமான / திருக்கண்களையுடையதுமான
தவ	தேவரீருடைய
முகம்	திருமுகமண்டலமானது
ஸம்ஸ்ம்ருதம்	ஸ்மரிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு

{ [illegible] — நன்றாக (புத்திபூர்வகமாக) செய்யப்பட்ட
{ [illegible] — பாபங்களையும்
[illegible] — போக்கடிக்கிறது.

[illegible] ॥ இப்படி [illegible] யநுபவிக்கும்பொழுது "[illegible]" என்று [illegible] களுக்கு [illegible] கிற கண்களும [illegible] மான [illegible] ருடைய [illegible] களை [illegible], [illegible] த்தையநுபவிக்கிறார். "[illegible]" என்று [illegible] மான [illegible] த்தில் [illegible] த்தை [illegible] வணிக்கிறாரென்னவுமாம [illegible] [illegible] போலே [illegible] தன்மைக்கண்ட [illegible] யாலே, [illegible] த்தில் [illegible] த்தை [illegible] டியாயும், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே அலர்ந்திருக்கிற கண்களையுடையதாயுமான தேவரீருடைய திருமுகமண்டலமானது [illegible] விஷயமாய்க்கொண்டு [illegible] களையும் [illegible] கிறதை கண்ணாலே கண்டிருக்கச்செய்தேயும், தேவரீர் [illegible] தோடே என் [illegible] த்தைவைத்து [illegible] க்கைக்கு விரோதியான என்பாபத்தை நிவ்ருத்திக்கவில்லையேயென்கிற [illegible] யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । [illegible] । ([illegible] ०) [illegible] ப்பட்ட [illegible] யுடைத்தான, [illegible] யையென்றபடி ([illegible]) "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] களாயும், [illegible] மான திருக்கண்களுடைய [illegible] த்தையுடைத்தான, [illegible] யாலே திருக்கண்களும் முகமும் புதுக்கணிந்திருக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட திருக்கண்கள் என்னிடத்தில் [illegible] மாக

வில்லையேயென்று கருத்து. (தேவாஸக்த்ய' தவ ஶாஸநம்) ஆஸ
ஸக்த்யுனை தேவரீருடைய ஶாஸநமானது (ஸம்ஸ்ருஷ்டம்ஸக) ஸ்ரு
திஶாஸ்த விஷயமாய்க்கொண்டு (ஸங்க்ஷிப்தஶாஸ்த்ராந்வி) தற
செயலாக பாபம்பண்ணுமல் பாபம்பண்ணுகிறேனென்று ஸங்க
ல்பித்துக்கொண்டு செய்கிற பாஹ்யவ்யாபாரங்களை
யுமென்றபடி. (ஹரதி) அபஹரிக்கிறது ‹‹ஶாஸிதாநி›› என்கிற
வைஶ்வநந்ததாலே ஸர்வபாபங்களையும் ஸக்ருத்ப்ரபத்தியா
லும் நிவர்த்திக்கிறதென்று கருதது. ஶ்ரீதன் பாபம்பண்ண
ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு பாபங்களை பண்ணிலும் அதையும் நிவர்த்தி
க்கிறதென்று கருதது. ‹‹தமர்களகூட்ட வல்வினையை நாசஞ்செய்
யுஞ்சதிர்மூர்த்தி›› என்கிறவிடத்தில் தமர்களபாபங்களை கூட்டக்
கூட்ட நாசஞ்செய்கிறனென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.
இப்படிப்பட்ட ஶாஸநம் ஶ்ரேஷ்டமென ஶாஸநத்தைவைத்து ஸா
மர்த்திக்க விரோதியான பாபங்களை நிவர்த்திக்கவில்லையே
யென்கிறரென்று கருத்து ॥௧௫॥

ஶார்தூ ॥ ஶாஸ்த்ரம் தவ ஶாஸநம்
ஶாஸநம் தவ ஸர்வலோகஹிதகாரணம் ।
ஸர்வாத்ம ப்ரவர்த்தநம்
ஸர்வம் ஸம்ஸேவ்ய ஸம்பந்த ஸாதநம் ॥ ॥௧௬॥

வாயா ॥ ஶாஸநத்ரயம் தவ ஶாஸநம்
ஶாஸநம் தவ ஸர்வ ஸாதநம் ॥
ஸர்வத்ர ஸம்ப்ரதாயம்
ஸர்வம் ஸம்பூர்ண ஸந்தோஷ ஸம்பந்தம் ॥ ॥௧௬॥

வ்யாக்யா ॥ (ஶாஸநம்) ‹‹ஶாஸநம்›› இத்யாதி ஸ்வரூபம், ஶிக்ஷணம், ‹‹ஶாஸநம்››

[illegible] ॥௫௬॥

[illegible] ॥௫௬॥

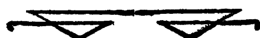
பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
துளஸீ	துளஸிமாலையென்ன
கௌஸ்துப	கௌஸ்துபமென்ன
வநமாலா	இவைகள்முதலியவைகளுக்கு

மாங்கலிகம்	மங்களத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும்
ஸ்திரவநமாலம்	ஒருக்காலும்பிரியாத வநமாலையையுடையதும்
ச்ரீ	இலக்ஷ்மியினுடைய
லக்ஷண	அடையாளத்தாலே (திருவடியின் அடையாளத்தாலே யென்றபடி)
ஸுந்தரம்	மநோஜ்ஞமானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
வபு	திருமாமேனியானது
அகிலம்	(எல்லாவுலகங்களாலும்) பூஜிக்கத் தகுந்ததான
மாஹாத்ம்யம்	மாஹாத்மியத்தை
ஆவேதயதி	காண்பிக்கிறது.

உ-வ்யா ॥ இப்படித்திருமுகமண்டலத்தை யநுபவித்துத் தன்னை யணைத்துக்கொள்ளும்படியான வக்ஷஸ்ஸினுடைய ஸௌந்தர்யம் முதலான மாஹாத்ம்யங்களை யநுபவிக்கிறார் மங்களமான தம் ஸம்ஸ்லேஷத்தால் ச்ரீவத்ஸாதிகளுக்கும் மங்களமாய், பெரியபிராட்டியார் நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே ஸுந்தரமான தேவரீருடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்காட்டுகிறது இப்படி உதாரரான தேவரீர் பெரியபிராட்டியாரோடும் ஸௌந்தர்யாதிகளோடும் நான் சேரநிருக்கும்படி அணைத்துக்கொள்ளவில்லை யேயென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । மாஹாத்ம்யமிதி । (தம ஸௌந்தர்யம் உதாரம்) ச உதாரத்தாலே ச்ரீவத்ஸாதீநாம் அபி ஸௌந்தர்ய ச்ரீவத்ஸாதிகளுக் கென்றபடி (மாங்கலிகம்) மங்களாவஹமான, ஸ்வயம் மங்களமான ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கும் "மங்களம் மங்களாநாம்" என்கிறபடியே மங்களமாயிருக்கிறதென்றபடி. (ஸ்திரவநமாலம்) ஒருகாலும் விட்டுப்பிரியாமலிருக்கிற வநமாலையையுடைத்தான. வநமாலைக்கு ஸ்தைர்யஞ்சொன்னது ஸௌந்தர்யாதீநாம் உபலக்ஷணம். "மணிவரவநமாலா ஹாரகேயூர கிரீட ஸௌந்தர்ய

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]" என்
றிறே [illegible]த்தில் கூரத்தாழ்வான் [illegible]
[illegible] ஞ்சொன்னது [illegible]
[illegible]த்தாலே விசேஷ[illegible]தையடைந்து
[illegible] விடப்பெறாமலிருக்கிறது [illegible]ங்களென்றபடி.
([illegible]) [illegible]போலே, [illegible]
[illegible]மான [illegible]
மாகையாலே [illegible] பண்ணிக்கொடுக்கிறதுமன்
றிக்கே, அவளாலே [illegible]ஞ்சொன்னபடி. "[illegible]
[illegible]" என்றிறே [illegible]
னும் இவளில்லாததாலேயிறே [illegible]களென
றபடி. [illegible], [illegible] = இலக்ஷ்மியினுடைய, [illegible] = [illegible]த்தா
லே [illegible]மாகவிருக்கிறது. [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]மாயிருக்கிறதென்றபடி "[illegible]
[illegible], [illegible]" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே.
"[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] " என்கி
றபடியே [illegible]யினுடைய [illegible]த்தாலே தனனுடைய [illegible]
[illegible]த்தை [illegible]வத்தாகவெண்ணுகிற [illegible]
ன நாராயணனுடைய [illegible]னது [illegible]யினுடைய [illegible]
[illegible]களாலே [illegible]மாயிருக்கிறதென்பதுகெள[illegible]
[illegible]மிறே "[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]" என்று [illegible]
திகளாலே [illegible]வானுடைய [illegible]க்கு [illegible]
த்தை சொன்னரிறே [illegible]த்தில் கூரத்தாழ்

வானும். (ஹே ஸ்வாமிந்!) தேவரீர் ஆச்ரிதரை விட்டுப்பிரியா மலிருக்குமாப்போலே, ஆபரணாழ்வார்களும் தேவரீரை விட்டுப்பிரியாமல் ஸ்திரமாயிருக்கிறார்களென்று கருத்து (தவஸ்தம்) தேவரீருடைய உரஸ்ஸ்தானத்து, (ஸ்மிதம்) திவ்யாபரணங்களாலுங்கொண்டாடும்படியான (ஸாஹசர்யம்) ஸஹத்வத்தை (உபஸ்யந்தி) காட்டுகிறது. ஸர்வேச்வரனுடைய ஸாஹசர்யத்தைக்காட்டுகிறதென்றபடி. "வக்ஷஸ்ஸ்த்ரீணாம் ... ஸர்வேச்வரஸ்ய ப்ரயபதிநாம் ரம்யா ..." என்றாரிறே பட்டர். ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸாஹசர்யம் முனக்கில்லையென்றுன்னை இழக்கவோ; திவ்யாபரணஸஹிதஸாஹசர்யமிருக்கிறதே. ஆச்ரிதனை கைவிடுகிறானென்றிழக்கவோ; ஸ்வாமிதனென்றுபெயர் வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்வபாவாதிகளை ஸ்திரமாக வக்ஷஸ்ஸில் யரிக்கவில்லையோ பாரதந்த்ர்யமில்லாததாலே யிழக்கிறேனோ? "நகச்சிந்நாபராத்யதி" என்று சொல்லும்படியான பிராட்டி பாரதந்த்ர்யமாகவிருக்கிறாளே. ஸௌஹார்த்தமில்லையோ? ஸர்வம் ஸஹமனுயிருப்பதுமன்றிக்கே பிராட்டியாலும் ஸௌஹார்த்தமிருக்கிறதே. இப்படியெல்லாம் பூர்ணனுமாயிருக்க உன்னை நான் இழந்து கிடப்பதேயென்கிறாரென்று கருத்து ॥௫௯॥

ஸ்ரீ ॥ ணிவ்வஸஊ ணிஜதாவோ
தேவஸ்ஸணோ தேவணாஸ விஹிவந்தோ ஹோ ।
ஸீஸஊஸந்தவஹந்தம்
ஹாஹிம் தஹ விஉஸ்வாஹந்ஸவத்தோணம் ॥

ஹாயா ॥ நிவிஷ்டதீ ரத்நதாவோ (நியுக்தாவ:)
தேவஜநோ தேவநாயக விஷ்வக்ஸேவ: ।
ஸீதஉஸாம்ஸ்ஸ வஹந்தாம்
ஹாயாஜ்ஞ விஷ்வாஹாக்ஷஸ்த்வோணாம் ॥

[illegible] ॥௩௭॥

[illegible] ॥௩௮॥

பதம்	உரை
[illegible]	ஏ தேவநாயகனே!
[illegible]	பிரமன முதலான

தேவாநாம்	தேவதைகளின் கூட்டங்கள்
தவ	தேவரீருடைய
விபுல	பெரியதான
பாஹு	திருக்கைகளாகிற
கல்பவ்ருக்ஷாணாம்	கல்பகவிருக்ஷங்களுடைய
ஶீதல	குளிர்ந்ததாயும்
ஸாந்த்ர	நெருக்கமாயும்
ப்ருதுலாம்	அதிகமாயுமிருக்கிற
சாயாம்	நிழலை
நிர்த்தாபா:	போயிருக்கிற தாபங்களையுடைய வர்களாய்க்கொண்டு
நிர்விஶந்தி	அநுபவிக்கிறார்கள்

உ—வ்யா || "ஸஹஸ்ரஶாகாபாஹோ ஸ்ரீதஸ்ரீதேவாத்ம்ஸ்ரீம் வாத்ஸ்யஹஸ்தீந்த்ராஸ்ரா" என்று ஆஸ்ரிதனை தாபத்தைத்தீர்த்து மாரோடேயணைக்கும்படியான திருக்கைகளை யநுபவிக்கிறார். தேவரீரை நாயகனாகப்பெற்ற ப்ரஹ்மாதிகளனைவரும் தேவரீருடைய பாஹுக்களாகிற கல்பவ்ருக்ஷங்களுடைய சாயையை ஸ்வஸ்தத்து நிரஸ்தஸமஸ்தஸந்தாபராய்க்கொண்டு ஸேவிக்கிறார்கள் நாலும்படியே யாகவேணுமெனகிற கருத்தாலே யருளிச் செய்கிறார் | நிர்விஶந்தீதி | (தேவ தேவநாயக!) தேவதைகளுக்கு நாயகனான ஸ்வாமிந்! (விபுல்யாதிவை:) ப்ரஸ்தாவை முதலாக உடையதான (தேவாநாம்) தேவாநாமான தேவலமானது (தவ) தேவரீருடைய (விபுலபாஹுகல்பவ்ருக்ஷாணாம்) விபுல—தெவ்பல்யாதிகளையுடைய, "பாஹு — திருக்கைகளாகிற. கல்பவ்ருக்ஷாணாம்—கல்பவ்ருக்ஷங்களையுடைய, பாஹுவுக்கு தெவ் புல்யமாவது; ஆஜாநுபாஹுவாதி உதாரமென்று, "காணோ ஞானம், அலம்புரிந் நெடுந்தடக்கை" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் ஸர்வஸ்வமென்று கதறும்படி வஷிக்கும்படியான ஔதார்யம் மோக்ஷத்தில கொடுக்கிறவனுடைய கையை பெருங்கையென்றும் ப்ரயோகமுண்டு ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஸவெக்ஷி

தப்ரஹாணம் பண்ணும்போது தாபநிவ்ருத்தியுண்டாகாதிறே வ்ரு
க்ஷங்களுக்கு ஶைத்யமில்லாதபோது தாபநிவர்த்தகமான
ச்சாயை உண்டாகாது (ஸீதள ஸாந்த்ர ஸம்ஹதாம்) ஸீதள—கு
ளிர்ந்ததுமான, ஸாந்த்ர—நிபிடமுமான, ஸம்ஹதாம்—ஸம்ப
ரமுமான, (ச்சாயாம்) நிழலை, வ்ருக்ஷச்சாயை ஸீதளமாயிராமல்
உஷ்ணமாயிருந்தாலும், ஸாந்த்ரமாயிராமல் விரளமாயிருந்தா
லும், ஸம்ஹதமாயிராமல் ச்சித்ரமாயிருந்தாலும், தாபநிவர்த்
கச்சாயையுண்டாகாது சில வ்ருக்ஷங்கள் நிழலை மாத்திரம் கொ
டுக்கும் சில வ்ருக்ஷங்கள் ஃபலத்தை மாத்ரம் கொடுக்கும் சில
வ்ருக்ஷங்களிரண்டையும் கொடுக்கும். கல்ப வ்ருக்ஷங்கள் நிழலையும்
கொடுத்து அபீஷ்டமான ஃபலங்களையும் கொடுக்கும் அதுகளும் தே
வர்களுக்கு மாத்ரம் ஸ்வர்க்கத்தை தருமத்தனையொழிய முக்தி
யைக் கொடுக்காது ஸ்வர்க்கத்தையும் மநுஷ்யாதிகளுக்குக்
கொடுக்காது. பாதங்கள் ஸர்வேஷாம் ஸர்வ ஃபலப்ர
தமாயிருக்கிறதுகள் அப்படியிருக்க கல்ப வ்ருக்ஷஸாத்ருஶ்யஞ்சொன்
னது ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவதைகளையுத்தேசித்துச் சொன்
னதாலேயும் அவ்வளவு வேறே த்ருஷ்டாந்தமில்லாததாலே கல்பவ்ருக்ஷ
த்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொன்னதென்னவுமாம். ஆழ்வார் 'கேட்டு
ரைக்கில் தாமரை நின்கண் பாதம் கையொவ்வா' என்று, நிருபிக
கில தாமரைபுஷ்பமெந்த வஸ்துக்களுக்கு நிதர்ஶநமாகமா
ட்டாது, நிதர்ஶநமாகச்சொல்லி புகழ்வதெல்லாம் பெரும்பாலெ
ன்று அருளிச்செய்தார். (நிர்தூதாவஸ்து) நிர்தூதமான தாபத்தை
யுடையவர்களாய்க்கொண்டு (நிர்விஶந்தி) அநுபவிக்கிறார்கள் 'பா
தச்சாயா [illegible] ஶோகோபஶாந்த:'' என்று அவனு
டைய பாதச்சாயையை அவலம்பித்து ஸந்தாபங்களாலே தபிக்
கப்பட்ட தேவஜநங்கள் நிவ்ருத்ததாபர்களாய்க்கொண்டு பாதங்
களை யநுபவிக்கிறார்கள், கொண்டாடுகிறார்களென்றபடி இங்கு
ச்சாயை என்கிற ஸ்த்ரீயை தேவஜநரநுபவிக்கிறதென்று த்வநி:
ஒரு ஸ்திரீயை அநேக புருஷன் அநுபவித்தாலும் ஒரு புருஷ
ஷனை அநேக ஸ்த்ரீகள் அநுபவித்தாலும் வைவர்ஸ்ய

மூண்டாகும் ஆகையாலே “தேவஜநை:” என்றும் “மாயாம்” என்று ஸங்கல்பமாக வ்யவஹரித்தார். இப்படி த்ரிவர்க்கபரர்களான ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வாஹாரத்தையை அவலம்பித்து நிவ்ருத்தர்களாய் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க, ஸ்வேச்சயா யோஜநமான வஸ்துஸ்வருபங்களாலும் ஸ்ருஷ்டம் பண்ணப்பட்டு நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரதாபனாய் அநுஸந்திப்பது எப்பொழுதோ? என்கிறுெ ணறு கருத்து. ॥௧௭॥

மூ ॥ ஸக்ஷ்வக்ஷுவோஹிக
கிம் நோஸ்ஹிவிஷ்வப்வப்ஸ்வக்ரேஷம் ।
ப்ரஹ்மணோஹி விஹாரிகம்
கிக்ஷ்ரவஸ்து தத்த்வ கீஸ ண கிஸம் உசுரம் ॥௧அ॥

பாடம் ॥ ஸக்ஷ்வு வம்ஷ க்ஷ்வு
த்ரிமணோஷயி விஷ்வப்வஷ் ஷவ கரோ: ।
ப்ரஹ்மாணோஷி ஹாரிதம்
கிக்ஷ்ரவஸத்ய தவ கவஷாஙு கருபமூஷரம் ॥௧அ॥

வ்யாக்ய ॥ (கீஸ) கிம் பவஷுவஙுதேஹக்வநஸ்ய “கீ ரோவீஸஷிணோ” இதி வீஸாதேவே ஷிகா:பிஷோவ: ॥௧அ॥

வ்யா ॥ உஷரம் வணயதி । ஸக்ஷ்வே தி । (தே கிக்ஷ்ர வஸத்ய ஸம்க்ஷ்வு வம்ஷ்ய க்ஷ்வு த்ரி மணோஷயிவிஷ்வ ப்வ ஷ்ஷவ கரோ:) ஸம்க்ஷ்வு:—“கதேக்ஷ்த பஹஸ்யாதி” தி ஸக்ஷ்வு:, ஸவவம்ஷ:, தேநக்ஷ்வம்—மணதாரதத்யாயீந வ்ருஷேஷ, யக த்ரிமணம் வ்ருக்ரதி:, தவேஷஷயி:—ஸமேஷ:, தஸ்யப்வஷ் ஷவ கரோ:—ப்வஷ்ஷவஸஹேத்ரோ: தத் ஷ ருபேஹரிதத்யய:. (ப்ரஹ்மாணோ:) கஸ்தேவ்யோயே: வத ஷ்பஹவநாவாரணஹேத ஹேஷகடாஹார ஏவோரணோ:

[illegible] ||௩௮||

பதம் | **உரை**

பதம்	உரை
ஹே கிங்கரஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
ஸங்கல்ப	தேவரீருடைய ஸங்கல்பமாகிற
சந்த்ர	சந்த்ரனாலே
க்ஷுபித	விகாரத்தையடைந்திருக்கிற
ப்ரக்ருதிஜலதி	ப்ரக்ருதியாகிற ஸமுத்ரத்தினுடைய
விபுல	அதிகமான
புத்புதகல்பை:	குமிழிஸமூஹங்கள்போலிருக்கிற
ப்ரஹ்மாண்டைரபி	ப்ரமாண்டங்களினாலேயும்
பரிதம்	நிறைந்திருக்கிற
தவ	தேவரீருடைய

உதரம் — திருவயிறானது;
க்ஷாமம் — எத்தாலே
க்ருஶம் — இளைத்திருக்கிறது

வ்யா || ஸம்ஸாரத்திலே க்ஷோபிதமான ஸமுத்ரத்திலுண்டான பெரிய குமிழிகளைப்போலிருக்கிற, உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே க்ஷோபிதமான ப்ரக்ருதியிலுண்டான அண்டங்களாலே பரிபூர்ணமான திருவுதரம் ஸ்தூலமாயிருக்க வேண்டியிருக்க க்ருஶமாயிருக்கை எத்தாலேயென்று கேட்க, அதுக்கவன் நிருத்தரனாயிருக்க, ஸ்த்ரீஜநாத்தின் ஶக்தியாலேயென்று நிஶ்சயித்து அந்த ஶக்தியை யென்னிடத்தில் உபயோகப்படுத்தலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸங்கல்பேதி । (ஸங்கல்ப ஜந்ம க்ஷோப்யத்ரிகுணாத்யவிகாராவாப்ததவாண்டகரோடி:) ஸங்கல்ப ஜந்ம — ஸங்கல்பமாகிற கந்தத்தாலே, க்ஷோப்ய — விக்ருதியை யடையப்பட்ட, த்ரிகுணாத்ய — ப்ரக்ருதியாகிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, விகாராவாப்த தவாண்டகரோடி: பெரியகுமிழி ஸமூஹங்களான, தவாண்டஸஹஸ்ரங்களானவென்றபடி (ப்ரஹ்மாண்டகோடி), ப்ரஹ்மாண்டங்களாலேயும், த்ரிகுணாத்மகத்தாலே ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபவிஶிஷ்டமும் ஸஹஜாதமும் ஸாம்யவிஷம் ஸமுத்ரத்தினுடைய உத்யோதத்திலே ஸமுத்ரத்தில் க்ஷோபமுண்டாகுமாப்போலே ஸங்கல்போத்தத்தாலே ப்ரக்ருதியில விகாரமுண்டாகிறதென்றபடி. (ஸரிதம்), ஸரிக்கப்பட்டிருக்கிற, வ்யாப்தமானவென்றபடி (ஹே க்ருஷ்ண ஸத்ய! தவ உதரம்) தேவரீருடைய திருவயிறானது (க்ஷாமக்ருஶம்) என்னத்தாலே இளைத்திருக்கிறது. ஸ்த்ரீஜநாஸ்தநஶக்தியாலேயோ? "கியாந் ஸ ராஜா ஜடஸ்த்ர ஜ்ஞாநஜ்ஞ த்ருப்தஸ்த்ரீத: க்ருஶிதோ தரம்விஶோ:" என்கிறபடியே ஸர்வப்ராணிகளையும் ஸகலஸம்ஹாரத்தை நிவர்த்தித்து ஸ்த்ரீவிஷயத்தில சோத்து பரிபூர்ணமான ஸ்தநாஸ்வாதத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷித்தாலுமாவல கெடாமலிருக்கிற நமக்கு ப்ரஜையாதத்தில அண்டங்களை நம்மிடத்தில வைத்து ரக்ஷித்ததோமென்

நது ஒரு ஹாமோவென்று வ்யஸநாதிஶபத்தாலேயோவென்று கேட்க; அதுக்கு அவன் நிரூத்தரனாயிருக்க அந்த வஸிஷ்டா- தஶக்தியையும ஸவஜூஹ க்ஷண பாரிபலையும எனனிடத்தில் உபயோகபபடுததலாகாதோவென்று கருதது. ||கஅ||

உ-ரு || ணாஷிரூஷம் தஷ ணஷிணம்
ஹஸ்ஷவணஸாணகாசணாஷ வொஷஜ ஸஷகம்।
உஜ்ஜிஸ்ஷ்ஷ்ஹஉரம்
வஷாஸண்ஷ்ஷி வாஸவீபஸாஷிம் ॥ ||கக||

ஆயா || நாஷீரூஷம் தவ நஷிநம்
ஷஜஶெஷ்வ நஷநாய ஶொஷஶெத (ஸஷஷம்)
[ஸவெஷம் ।
உப்ருஷ்யிதவ ஷஷ உரம்
வதாஸநஷக்ஷ்வாஷவீஸெஷ் க்ஷம் ॥ ||கக||

வ்யாஸ || (ணாஷி, ஷஷி) ஜதூஷைத ‘‘ஷிஷள ஜியஷஸ’’ ஜதிஷ ஷஃ. ||கக||

வ்யா || நாஷீ வஷஜம்வண்யதி । நாஷீதி । (ஷெஷ ஷஜ ஶெஷ்வநஷநாய) கஷீம்ஷ வஷநாய' (தவ நாஷீரூஷம்)நா ஷீகஷாஷஷஷதம், நாஷ்ராம் ரொஷதீதி நாஷீரூஷம் உ ஷவபஷக்ஷணஃ கஃ. (ஸஷஷம்) ஸஷாம், ஸவஜூஶொஷீதி யாவஸ் ஸஷவஷிதிவாமெ ‘‘யணாஷிநாஷாஷாவிஷகொஶாஸ் ஷுஷாZZவிராஸீஷ்தவஷஷொகஃ’’ஜதி ஸவெஷாம் கஉநாந ஷண ஶரீரவ ஷாந வதவாவதஉஷவொத திஸாநதயா ஸவஸஷவஷம் (உப்ருஷ்யிதவ ஷஷஉரம்) வம்கஜஉவெஷீ ஷாஉரணஃ, ஷஷாவதஉஷவணவ, ஷஉரஃஷஜஃ யஸ் தாஷஶம் (நஷிநம்) வஷஜம் (வஸஸாஸநஷக்ஷ்வாஷவீஸெஷ

க்ஷோ) ஸத்வம்—ஸக்ஷ:, "உரோவக்ஷஸ்ஸமவக்ஷஸ்யோ" த்ருஶ: ஶ்ரூய
தே—உபஸேவநம், பத்மாஸநா ஶ்ரீயாச்ச ப்ஷீ:, தஸ்யா:
பாதபீடம்—பாதந்யஸநாய கல்பிதம்பீடம், தஸ்ய ஸத்ருக்ஷம் ஸத்ருஶம் (ஶோபதே) ஸ்புரத்ஹேமாஸ்வாதகம் ஸ்வர்ணாளிநளி
நம் ஸகலஜநநாத்: பாதபீடாயதஜதிஹாவ: உவரோ ரம்ய
கலம்கீணவ்ர ॥ ॥கக॥

பதம்	உரை
தேவநாயகபுரநாயக!	ஸ்ரீ அஹீந்தரபுரத்துக்கு அதிபனே!
ஸாந்த்ரம்	ஸாந்தரமும்
மத்யஸ்தித	நடுவிலிருக்கிற
ஸ்புரத்	பிரகாசிக்கிற
ஹேமாளி	பொன் வண்டையுடைத்தானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
நாபிஜாதம்	திருநாபியிலுண்டாயிருக்கிற
நளிநம்	தாமரைப்பூவானது
ஶ்ரீதாஸந	திருமாலை ஆஸநமாகவுடைய
லக்ஷ்மீ	பெரிய பிராட்டியாருடைய
பாதபீட	திருவடியினுடைய ஆஸநபீடத்துக்கு
ஸத்ருக்ஷம்	ஸமாநமாக
ஶோபதே	விளங்குகிறது

அவதாரி ॥ நாபியை வர்ணிக்கிறார் ஹே தேவநாய
கனே தேவரீருடைய நாபீபத்மமானது தன்னிடத்தில பொன்
வண்டுபோலே காணநின்றுள்ள ஸ்புரதாவிருப்பதாலும், லக்ஷ்
மீஸ்வரியையான பிராட்டிக்கு பாதபீடம்போலே யிருப்பதாலும,
நாட்டிலுள்ள பத்மத்தைக்காட்டிலும மிகவும ஸாந்த்ரமாக விள
ங்குகிறதென்கிறார் । நாபீதி । (தேவநாயகபுரநாயக!)
திருவஹீந்தரபுரத்துக்கு நாயகனானவனே! (தவ) தேவரீருடைய,
(நாபீஜாதம்) திருநாபியிலுண்டான, (நளிநம்) தாமரைப்பூவா

ன்று (ப்ரவ்ருத்தஸ்ய ஸாக்ஷாத்ப்ரமம்) ப்ரவ்ருத்த—நடுவிலிருக்கிற, ஸாக்ஷாத் வந்தேறியவனுக்கிற, ஸ்ரீமாம்—பொன் வண்டையுடைத்தான, ஸாக்ஷா காரணவணுக்கையாலே பொனவண்டாகச்சொன்னபடி. பொன வண்டும வ்யவஸிதம்ரே (ஸ்ரீதாஸநலக்ஷ்மீவாதவ்ரீவஸ்த்ருக்ஷம்) ஸ்ரீதாஸந—திருமாலை ஆஸநமாகவுடைய, லக்ஷ்மீ—பிராட்டிக்கு, வாதவ்ரீவஸ்த்ருக்ஷா ஸஸ—பாதபீடத்துக்கு ஸமாநமாகக்கொண்டு திருவடிக்கு வ்ரீஸ்யாநமாயக கொணடெனறபடி. (ஸாஹஸம்) ஸளஹார்த்ரவத்தாக (ஸெளஹதே) விளங்குகிறது. ஸ்ரீமம் வக்ஷத்திலிருந்து ப்ரஸாதாநுபவம பண்ணுமாபபோலே வந்தேறியவன் நாஹீவக்ஷத்திலிருந்துகொண்டு ரஸாநுபவம் பண்ணுமபடியென்ன ஸாத்ரம பண்ணினுனே? நானுமஙஙனேயாகப பெருகிறிலேனெனகிருனென்று கருத்து ॥௩௯॥

---

௩௦ ॥ ஶிவஶ்ரீவிஶ்வஸாத்வ

ஸௌரிஸாவயவ வஸிவாவய ஸ்ரீவவிஶ்ச ।

ராஸஜ ஸத்வாஸ ஸாஹஸா

ரஜணா ஸாமஜநவிக்ஷா த்ஸ ரஸணா ॥ ॥௩௦॥

பாடா ॥ த்ரவஶ்ரீவிஶ ஸ்வாதெக்ஷஸ

ஸெளரிதவக்ஷ வஸிவாக்ஷா ஸ்ரீவதிகா ।

ராஜஜெதஜவ்ருத்த ஸ்வாரா

ரதிநாயமஜெஜம்ஸம் ஸ்ரூரா தவ ரஸநா ॥ ॥௩௦॥

வ்யா—வ ॥ (ஸஜஶவ) ‟ஸஜ த்வஜெவரஹா” விஜெத்ரகார ஸம் ‟ஸஜ” இத்யாஷெஸஸ ‟ஶஸ ஜெகேடஸஸகேஸடெ” இதி டஸ்யஶஸ, ‟வொஹஸ்ஜெகேஷெ” இதி ஹஸ்யவகம் (ஸாஹஸா) ‟ஸாரிஷ ரஷாவி” திரஸஸ்யகம். (ஸிம்ஸஹா) ‟ஜஷ்யவழ” இதி ஸ்காரஸ்ஜகம், ‟ஸெளஸஹி” திஸஸ்ய ஸகாராஷெஸஸ ‟ஸாமஸ ஸம்வஸகிராஜெதஸகவா” இதிவஸ்ஸகாராஷெஸஸ ॥ ॥௩௦॥

வ்யா ॥ ரஸநாம் வர்ணயதி । த்ருடேதி । (ஹே அச்யுத! த்ருடகடித மதுகைடபஶோணித படலபரிபாடலாம்பர ரசிதா) த்ருடகடிதா — "தௌ ஸ்வஹஸ்தத்ருதௌ பத்யேநேத்வா தோர்ப்யாம் ஸமாநீயயது: । ஊருப்யாம் நிபீட்ய தாவு ஜமதுகைடபௌ" இத்யுக்தரீத்யா த்ருடஸம்பந்தாப்யாம் ஸம்ப்ரம ஸம்ஹிதா, யா மதுகைடபௌ "நாரீகதத்வம் ஶ்ரமகைடபவதி ஹாஸஸ்திரோஜஸ்வ: । ஸ்ருஷ்டிஸ்பந்தநாத் ககிந: கேடஸ்வப்" இதி ப்ரஹ்மணா க்ருதநாமதேயௌ, தயோ: ஶோணிதபடலேந — ரக்தஸமூஹேந, தத்ர பரிபாடலம் — ரக்தம், அம்பரம் — பீதாம்பரம், தஸ்மிந் ரசிதா, பீதாம்பரோபரிபந்தநேந ஸ்தாபிதா, தாத்ருஶம் பீதாம்பரம் ரசிதம் யயா ஸா, தயா பீதாம்பரம் கடிதடே நிபத்தமித்யர்த: "பீதாம்பரதரஸ்ரக்வீ" இதி வசநாத். (மேகலா) ஶப்தாயமாநா, (ரஸநா) ஹே அச்யுத! "அஸ்மாகம் ஶ்ரேயாம்ஸி ஸம்பாதயது" இத்யர்த: (ரதிநாதஜநகஜயஶ்ரத்தா) மந்மதஜநகஸ்ய தவ ஶ்ரத்தா — ஸ்வபாவம் நிஜம், மந்மதோத்தீபகத்வாத் உத்கண்டிதவிலாஸவிஶேஷ நிஜஶ்ரத்தா இதி தர்ஶயந், (ராஜதே) ஸுந்தரதாஹேதோஸ்ஸ்வ ஹாஸ்யகரோதிதஸுந்தரஸ்த்ரீவிலாஸ ராஜதஸ்ஸ்வரூபஸ்ய உத்ஸவ: கிஞ்சித் ॥௪௦॥

பதம். உரை

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
த்ருடகடித	மிகவும் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற
மதுகைடப	மது, கைடபரென்கிற அஸுரர்களுடைய
ஶோணிதபடல	இரத்த ஸமூஹங்களினாலே
பரிபாடல	மிகவும் சிவந்திருக்கிற
அம்பர	பீதாம்பரத்தின்மேல்
ரசிதா	சாற்றப்பட்டதும்
ஶப்தாயமாநா	சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதுமான

தவ	தேவரீருடைய
ரஶநா	காஞ்சியென்கிற ஆபரணமானது
ப்ரதிநாயக	மன்மதனென்கிற
ஸ்மரேப	ஆனைசமேஷ்டத்திற்கு
ஶ்ருங்கலா	விலங்குபோல
ராஜதே	விளங்குகிறது

உதார! காஞ்சி பண்டிகை உத்ஸவத்தில் ஶ்ருங்காரலோலர்களாக கூடிக்கொண்டு ஸம்ஶ்லிஷ்டவக்ஷஸ்ஸுக்களாய மஞ்சநீர் விளையாடும்பொழுது வஸ்த்ரங்கள் நனைந்து மிகவும் ரக்தவர்ணமாக இருக்குமாப்போலே, பிராட்டிமார்களோடே பர்யங்கலீலை செய்யும் பொழுது ஸம்பந்தத்தாலேயுண்டான ரக்தங்களாலே மிகவும் பாடலமான திவ்யபீதாம்பரத்தில் சாற்றப்பட்டதாயும், சலங்கைகளாலே ஸஶப்தமானமாயுமான நாபிக்குக்கீழான ஊருப்ரதேஶத்தில் சாற்றப்பட்ட காஞ்சியானது ப்ரதிநாயகனென்கிற ஸ்மரேபத்தை வஶீகரிக்கவொட்டாமல் அதுக்கு விலங்குபோலே விளங்குகிறது. இதெல்லாம் சுபக்ஷம்ஶ்லேஷமில்லாதவெனக்கு அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஊருப்ரதேஶத்தை யெப்பொழுது அநுபவிக்கிறதென்கிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் । த்ருஷ்டி । (த்ருஷ்டபீதம்பர்யங்கேஷு ஶோணித பாடலவர்ணபாடலாம்பர பரிதா) த்ருஷ்டம், பீதம்-ஊஷ்டுக்கப்பட்ட, பர்யங்கேஷு ஸகளுடைய, ஶோணிதபாடலரக்தஸம்பந்தத்தாலே, பரிபாடல-பரிதஃ பாடலமான, பீதாம்பரத்தில் தத்தத்திருக்கிற ரஜதகாஞ்சநவிஷ்டக்களும் சிவந்த பீதாம்பரமும் அத்யந்தம் பாடலமாய் விட்டதென்று கருத்து இப்படிப்பட்ட, பீதாம்பரத்தில், பரிதா-பந்தம்பண்ணப்பட்ட, சாற்றப்பட்டவென்றபடி. (ஶிஞ்ஜாரவா) ஸஶப்தமான, சலங்கைகளாலே ஶப்தமாயிருக்கிறதென்றபடி (ஹே உதார தவ ரஶநா) தேவரீருடைய மேகலையானது (ப்ரதிநாயகஸ்மரேபஶ்ருங்கலா) ப்ரதிபக்ஷிக்கு நாயகனான உத்தமனென்கிற ஸ்மரேபத்துக்கு விலங்காக (ராஜதே) விள

க்குகிறது. இஸ்ருவ த்தில் சாற்றப்பட்ட விச்வீதாம்பரத்தில் ஸஹிதமான ப்ரஶ்னயைப்பார்த்த வாராஷர்கள் ஸம்ப்ராஸங்கிகளாய பெண்ணுடை யுடைப்பாகவென்றபடி ॥ ௪0॥

உ-ஞ் ॥ தாஸாண ஸஜ் த்வஜ
தாணவவீராண த்ஷணிதாவஸனணா ।
த ஹ உபஸ்திதஞ் ஹாவண
வாவஸாகஸம்ஹஸஞ் கம் உதாராஜ்ஜம் ॥ ॥௪௧॥

பாட: ॥ தாஸாநாம் ஸத்ருத்ரஶ்ரிதே
தாநவவீராணாம் த்ஷ்ருநிதராஶயநம் ।
தவோதரஸ்யதத் ஹாவந
வாவஸாதஸ்ஸம் ஸஞ்யாய ஸோராயஜம் ॥ ॥௪௨॥

வ்யாவ ॥ (த்ஸஜ) “த்ஶமசு ருஶெ”ரிதி கர்மணி த்ருஶம் த்வஸாஶெம் “ஶுஷ்ஷாவிஜெவ”இதி ஶுஷவரஶெ கவாராஷவநவ “ஜ” இதரொஶெம் (த்ஷ) “நவாதீஸு து”இதி ஸம்பாஸக்ஸ ருஷக்ம் (வம்) “ஸஜ” இதி ஸஸக்ம் ॥ ॥௪௩॥

வ்ரு ॥ உதாராயமவணாயதி । தாவஸாநாஜிதி । (ஹெ தாவஸாநாம்ஸத்ரு' தாநவவீராணாம்) ஸவோரதூ ணாம், (த்வநிது ராஶயநம்) த்வநிது ர= ஶரணம், ஸெவநிது-ாஸாவ꞉, தஸ்ய꞉ ஶயநம்-ஶயமா, “ஶயாநாம் ஶயநீயகஸ । ஶயநதீ”த்ரு꞉ ர꞉ ஸவராணாம் த்வநிது ராதுஜிதருகு꞉. (உதரஸ்யதத் ஹாவநவ ாவஸாதஸ்ஸம்ஸஞ்யாயம்) உதரொ-கக்ஷள, ஸ்திதம் தி ஹாவநம், திஜொக்கு, வாத ரஜிமணாதுமுதயா தம்ஜ꞉, ஸஸனவராவஸாத꞉ஶெவஸஞ்த꞉, “வாவஸாஶொஶெவஸஞ்ஜா”

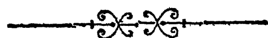
ஜிதச்ரிய: தஸ்ய பாஸ்தம்ப-ப்ராரப்தத்வேந ப்ருதுத்வேநே, த
ம்பஸத்ருசம்-ஸ்தாநகாந்திகம், த்ரிலோகப்ரஸாதஸ்தம்பஸாத்ருச்யமிதி பாவ:॥
ஸ்தாந ஸ்தம்பா-காந்தி: யஸ்ய தாத்ருசம். "ஸ்தாநஸ்ய ஸ்தூ
ல:" த்ரயோதசேதி ஸ்தாநஸ்த்ரி பொமவிசாலாதிஷு ஸ்தாநசப்த:-
ஸ்தம்பாதிஷு ஸ்தாநசப்தப்ரயோக:. (தவ ஊருயுக்மம்) ஸக்
த்யம் (த்ருச்யதே) தரிஷ்டிபதக்ரதவர்த்மகதிஷ்டப்ராவணாங்க
ஸத்ருசம் ஸ்வதீதிராவ: ஊருயுக்மம் தீவக்ஷ்ட்ராஸ
பநம் த்ருஶ்யதஜதிவாபொஜநீயம், தநாநம் தீவக்ஷ்ட்ராஸபந
கேந, உக்லெ க்ஷத்ரதத்யர்: ॥ ॥௬௪॥

பதம். உரை

பதம்	உரை
ஹே தாஸஸத்ய	அடியவர்க்கு மெய்யனே!
தானவவீராணாம்	அஸுர சிரேஷ்டர்களுக்கு
நிதனகாரணம்	மரணத்துக்குக் காரணமானதும்
உதரஸ்த	திருவயிற்றிலிருக்கிற
த்ரிலோக	மூன்று லோகமாகிற
ப்ராஸாத	மேன்மாடிக்கு
ஸ்தம்பஸத்ருசம்	தூண்போல வளவுமான
தவ	தேவரீருடைய
ஊருயுக்மம்	திருத்துடைகளினிரண்டானது
த்ருச்யதே	காணப்படுகிறது

வ்யா॥ தாஸஸத்யனே தேவரீருடைய ஊருயுக்
மமானது "ப்ரஸாதாரோஹணாகாந்திதீப்திர்ம்யாவோராநுகவீ:"
என்று சுலோகனுடைய ரீதிக்கு ஹேதுவாயும், திருவுதரத்
திலிருக்கிற த்ரிலோகமாகிற ப்ராஸாதத்துக்கு ஸ்தம்பஸாம்
ஸாத்ருச்யமாகவுங் காணப்படுகிறது । தாஸாநாம் ஸத்ய! (ஹே தாஸா
நாம்ஸத்ய') அடியவர்க்கு மெய்யனே' (தானவவீராணாம்) சூ
ரனான அஸுரர்களுக்கு (நிதனகாரணம்) ரீதிக்கு பயந
மான, நிதனத்துக்கு பயநம் காரணமாகுமாப்போலே நிதனகி

வெகுக்கு காரணமாகவிருக்கிறதென்றபடி. (உதார [illegible]) உதார[illegible]—வயிற்றிலிருக்கிற, [illegible]—லோகத்ரயமாகிற, [illegible]—[illegible] லோகத்ரயத்தினுடைய [illegible]மென்னவுமாம் [illegible] [illegible]—[illegible]மாகவும் ([illegible]) தேவரீருடைய திருத்தொடையிரண்டுமே ([illegible]) கண்ணாலே காணப்படுகிறது கண்ணாலே காணப்படுகிறதென்றதுமொழிய [illegible] ஸவிக்கப்படவில்லையென்றபடி. ||௬௧||

[illegible] || [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||௬௨||

உரையா. || [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||௬௨||

[illegible] || [illegible] ||௬௨||

[illegible] || [illegible] |
[illegible] | ([illegible]) [illegible]

[illegible] ॥௪௨॥

பதம்	உரை.
𑌹𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤!	ஏ அச்சுதனே!
𑌜𑌾𑌨𑍁	முழந்தாளாகிற
𑌮𑌣𑌿𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑍇	மணிமயமான கண்ணுடியினாலேயும்
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾	முழங்தாளுக்கு கீழ்க்கணைக் காலுக்கு மேல பரதேசமாகிற
𑌮𑌰𑌕𑌤	மரதகமான
𑌕𑌲𑌾𑌚𑌿𑌕𑌯𑌾	பாத்திர விசேஷத்தினாலேயும்
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰	தநயையான
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿:	காந்தியானது
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑌿𑌵	இலக்ஷமிபோல்

{ ஸரோஜ லாஞ்சநா	தாமரைப்புஷ்பம் முதலியவைகளை அடையாளமாகவுடைய
தவ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடிகளை
நமுஞ்சதி	விடுகிறாளில்லை

உ—வ்யா ॥ காந்தியாகிற ஸ்த்ரீயானவள் தேவரீருடைய ஜாநுக்களாகிற மணிமயமான கண்ணாடியும், ஜங்கெயாகிற ரத்நகாஹளிகையுமிருக்கையால ஸபத்நியாயக்கொண்டு “ஸ்ரீ பூத ராக்ஷேண ப்ராப்ய ஸாயவாஸெயோ: கரோதி ஸ்தாநம் வஸுதா விஷ்ணுரிதி:” என்றும், மலர்கள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி ” என்றும் பெரிய பிராட்டி வஜ்ராங்குஶத்வஜஸரோருஹ லாஞ்சநாஸ்ரமான தேவர் திருவடிகளை விட்டுப்பிரியாமலிருக்குமாப்போலே பிரியாமலிருக்கிறாள். நானன்றே யவர்களென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஹே காந்த! ஜாநுமணித ர்ப்பணேந) ஜாநுவாகிற மணிக்கண்ணாடியாலும் (ரத்நக ஹாளிகயாச) ரத்நமயமான ஜங்கையாலும் வரிஷ்டஹிக்கப்பட்ட வாத விசேஷத்தாலும் கஹாளியென்று ராஜஸ்த்ரீகள் தம்பல முமிகிற பாத்திரத்துக்கு பேர் (பத்ந்யா) ஸபத்ந்யான, ஒரு ஸ்த்ரீக்கு அஸூயாஸ்பதமான மணிதர்ப்பணமும் கஹாளிகையுமிருக்கைத்தால் ஸபத்ந்யன்றோவென்றபடி (ஸ்ரீரிவ) ஸ்ரீயானவள்போல் (ஸரோஜலாஞ்சநா) ஸரோஜஶப்தம் வஜ்ராதிநாம்வலக்ஷணம் வஜ்ராங்குஶத்வஜஸரோருஹலாஞ்சநாஸ்ரமானவென்றபடி (தவ சரணௌ) தேவரீருடைய திருவடிகளை (நமுஞ்சதி)விடுகிறாளில்லை ஒரு ஸ்த்ரீக்கு முகத்தைப்பார்க்கைக்கு இரண்டு கண்ணாடியிருந்தால் ஒவ்வொரு கண்ணாடியிலும் முகத்தைத் தனித்தனியே பார்க்கவேண்டுமத்தனையொழிய இரண்டு கண்ணாடியாலும் ஏகக்ஷணத்தில் பார்க்கமுடியாததாகையாலே ஒவ்வொரு கண்ணாடியிலும் வார்த்யேணமுகாவலோகநம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள் பிராட்டியும் காந்தியாகிற ஸ்த்ரீயுமென்று ஸபத்நிக்கைக்காக “உ

பதேந" என்று ஏகவசநப்ரயோகஞ்செய்தது. அப்படியே ".பாதுகயா" என்கிறதற்கும் ப்ரயோஜநங்கண்டுகொள்வது இரண்டு பாதுகைகளிலும் ஏகக்ஷணத்தில் தம்பலமுமியமுடியா திறே சரணத்வயத்தை ஏகக்ஷணத்தில் பார்க்கவும் இரண்டு கைகளாலே ஸம்வாஹநம் பண்ணவுங்கூடலாமாகையாலே "சரணௌ" என்று த்விவசநப்ரயோகஞ்செய்தது சரணங்களிருந்தாலொழிய இந்த உபாயமும் பாதுகைகளுக்கு ஒதுங்காதாகையாலே சரணங்களை விடாமலிருக்கிறாளென்றபடி. ஸர்வாவயவாபேக்ஷயா திருவடிக்குக்காந்தி அதிகமென்று கருத்து. ஆகையாலே தான "அடியும் அஃதே" என்று திருவடிக்கு வேறே த்ருஷ்டாந்தமில்லாமல் அநந்யாலங்காரமாகக் கலியனருளிச் செய்தார். ||௪௨||

ஈ-ஞ || ஸுஇஸீஸவஸணம்

ஸோஹம் ணாஹ துஹ ஸுவஸரணம் ।
க்ஷணக்ஷணஜநிஅஸோரணம்
பஸரிஅதெல்லோக்கவாஸஅம் பஅவஉமம் ॥ ||௪௩||

சாயா || ஶ்ருதிஶீர்ஷவ்யஸநம்
ஶோபதே நதஸத்வ தவ ஸுபாதஶரண்யம் ।
க்ஷணக்ஷணஜநிதஸௌரப்யம்
ப்ரஸ்ருததைலோக்யவாஸகம் பதபத்மம் ॥

ப்ரா—ப || (தெல்லோக்க) "ணைவஸணழி" தைத்யகாரஸ்ய ஸங்க்ஷேபம். "ப ஈஞ்கஹே" இதி ஏகாரஸ்யாதிக்யம். "ஈஞயாதி" இதி ஸ்யாலோபஃ. திக்யஞ்ச || ||௪௩||

வ்யா || ப்ரத்யக்ஷம் பதபத்மம்ஸமர்யதி । ஶ்ருதீதி । (ஹே நதஸத்வ! தவ பதபத்மம்) பாதாரவிந்தம் (க்ஷணக்ஷணஜநித ஸௌரப்யப்ரஸ்ருததைலோக்யவாஸகம்) க்ஷணக்ஷணே

த்ரைவிக்ரம்யம் ப்ரவ்ருத்தி லோகாக்ரமணகாலே, ஜநிதா, யா ஸுரநதீ–ஸ்வர்துநீ, தயா ப்ரஶமிதாநி–நிரஸ்தாநி, த்ரைலோக்யஸ்ய–த்ரிலோக்யா:, த்ரயோ லோகாஸ்த்ரைலோக்யமிதி ஸ்வார்தே ஷ்யஞ் பாதகாநி–பாபாநி யேந தத்ததோக்தம். ஸ்வாத்மாஶ்ரித ஸுரநதீபாவித ஸகலஜகதித்யர்த:. அதஏவ (ஸர்வஶரண்யம்) ஸர்வரக்ஷகம், ஶரணஸாமாந்யஶரண்யமிதி விக்ரஹ: தத்ர ஸாமாந்யமிதி யஜ்வப்ரத்யய:. அதஏவ (ஶ்ருதிஸீமந்தப்ரஸூநம்) ஶ்ருதீநாம் ஸீமந்த:–உபநிஷத்பாக:, ஸ ஏவ ஸீமந்த: கஸ்யாஶ்சிந்நாயிகாயா: கேஶவேஶ: தஸ்ய ப்ரஸூநம், கேஶாலங்காரபூதமித்யர்த: (ஶோபதே) ஸர்வஜகத்பாவநஹேதுபூத ஸர்வலோகஶரண்யஹேதுபூத ஶ்ருத்யலங்காரபூதம் சரணாரவிந்தம் ப்ரத்யக்ஷமிதி பாவ: ॥ ॥௧௬॥

பதம்	உரை
ஹே நதஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
ஶ்ருதி	வேதமாகிற ஸ்திரீயினுடைய
ஸீமந்த	வகுடுக்கு
ப்ரஸூநம்	புஷ்பம்போல்வனவும்
ஸர்வ	எல்லார்க்கும்
ஶரண்யம்	இரக்ஷகமானதும்
க்ரமணக்ஷண	(த்ரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்) அளந்த க்ஷணகாலத்தில்
ஜநித	உண்டான
ஸுரநதீ	கங்கையாலே
ப்ரஶமித	போக்கடிக்கப்பட்ட
த்ரைலோக்ய	மூன்று லோகங்களுடைய
பாதகம்	பாபங்களையுடைத்தானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
பதபத்மம்	திருவடித்தாமரையானது
ஶோபதே	விளங்குகிறது

உ—வ்யா ॥ ஸர்வஸ்வலோகத்தில், திருவடியை ஸநாதநெ ரெகளோடே சேர்த்து ஸந்தர்சித்திருக்கச்செய்தேயும் ஹோ ம்ருதாபித்தாலே தனித்தும் ஸந்தர்சிக்கிறா ஸீகளுடைய வகுடுக்கும் புஷ்பம் சூட்டிஞல அதத்தாலே ஸிரஸ்ஸுக்கு ரக்ஷ ணீயத்வமபோலே, தன்னை ஸர்வாத்ம ஸர்வாதிகையாலே வேதாந்தத்துக்கு விசேஷமாஹாத்ம்யமாயும் ஸர்வப்ராணிமாயும் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் வளர்ந்தருளும்போது ஸர்வ ஹா திருமஜ்ஜனமபண்ணத் தீர்த்தம் மஹிமையாக ஸர்வஸாதித்து த்ரிலோக பாவங்களையும் நிவர்த்திக்கும்படியான தேவரீருடைய திருவடித் தாமரையானது விளங்குகிறது இப்படியிருக்க, "த்வத்பாதயுக் கயமே தலைக்கணியாய், யாவஜ்ஜீவம் ஸாதநம் வாய்த்திருக்க த்ருதாங்கள் । ஸிரஸாயாராயிஷ்யதி" என்கிறபடியே என்னுடைய ஸிரஸ்ஸுக்கு ஸர்வஸ்வமாகவில்லை, ஸர்வலோகப்ராணமாக விருக்க, எனக்கு ப்ராணமாகவில்லை, ஸர்வபாதகநிவர்த்தகமா யிருக்க, என் பாபத்தை நிவர்த்திக்கவில்லையே, நான் என்ன ஸாமர்த்யஹீநனோ? என்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறா । ப்ர ஸ்தீதி । (ஸெள ஸ்த்ரீத ப்ரஸ்திஸீமந்த ஸர்வநம்) ப்ரஸ்தி— ப்ரஸ்தியாகிற ஸ்திரீயினுடைய, ஸீமந்த—வகுடுக்கு, ஸர்வ நம்—புஷ்பமான, வேதாந்தஸர்வாத்யமான வென்றபடி, (ஸர் வப்ராணஸ்ய), ஸர்வேஷாம் ப்ராணாதாரமான, ஸர்வப்ரகாச மானவென்றபடி. (க்ஷணக்ஷண ஜநிதஸாராநீஸ் ஸஹிதலோக த்ரிலோகபாவகம்) க்ஷணக்ஷண—த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் அள ந்தருளுகைக்காக வளர்ந்தருளும் க்ஷணத்தில், ஜநித—உண்டான ஸர்வஹா திருமஜ்ஜனமபண்ணும்போதுண்டான வென்றபடி, ஸாரா நீ—மஹிமையாலே, ஸஹித—யோககடிக்கப்பட்ட, லோக லோக த்ரி—மூன்று லோகங்களுடைய, பாதக—பாபங்களையுடைத்தான (தவ பதபத்மம்) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையானது (ஸோ ஹதே), விளங்குகிறது ராஜா ஸர்வஸம்பந்நஸந்நனாயிருக்க ஸாந்தன் பட்டினி கிடக்குமாபோலவும், ஸர்வ ஸஹித னாயிருக்க; ஸர்வஸந்நதியாமலிருக்குமாபோலவும் நானிருக்கி றேனென்றபடி

———

𑌪𑍍𑌰𑌾 ॥ 𑌇𑌅 𑌤𑌿𑌅𑌸𑌣𑌾𑌹𑌣𑌾𑌅𑌏𑌣

[illegible]

॥௧௪॥

𑌛𑌾𑌯𑌾 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌨𑌾𑌯𑌕𑌏𑌨

[illegible]

॥௧௪॥

[illegible]

॥௧௪॥

[illegible]

ரஸேஷு" த்ரயஸ்ய "ரஸ" இதி நாநாத்வப்ரஸங்கே. அநகா: (ஓஷதிஶேஷ்யாஸ்வாதே) ஔஷதாதி ஶேஷ்யாஸ்வாதஸ்ய (உதிதம்) ஸ்வதீனம், ரஸ்யம், அநகா (தாஸருஜாம்) தா ஸாநாம்—ஸம்ஸாரிணாம், ருஜாம்—ஆத்யாத்மிகாதிதாபாநாம், ஸர்வ ஜநிதவஸ்தாபாநாம் (ஓஷதிம்) ஸ்தூதம், தாபநிவர்த்தகௌஷதிவத் ஸ்திதம் (த்வாம், இதி) பரிபூர்ணத்வேந (ஆஸ்வாதயந்தி) ஸர்வஜநநீதிதாபாதாநம் அம்ருதவத் போக்யரஸம் ஔஷதாஸ்வாதாதிஔஷதிவத் ஸர்வநிவர்த்தகம் த்வாம் "ஆஸ்வாதநயோக்யம் பரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் ।
பாதகாநாம் ப்ரசமநம் கிம் பாநமேவ பாதக"இதி ந்யாய ப்ரகாரேண பூர்வம் நிரூபிதம். யதா, (இதி)
ஆஸ்வாதநம்வர்த்த ப்ரகாரேண (உதிதம்) "யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம்" இத்யுக்த ப்ரகாரேண விஸ்ருதம் த்வாம் தாஸருஜா ஔஷதிவிதாநம் நிரூபிதம் ॥

பதம் உரை

பதம்	உரை
அநகா:	தோஷமில்லாதவர்களான பாகவதர்கள
இதி	இந்தப்பிரகாரம
ஓஷதிஶேஷ்யாஸ்வாதே	ஓஷதி பாவத்தினுடைய சாரமாய்
உதிதம்	ஆவிர்பவித்திருக்கிறதும்
த்ரிலோகைக ஸீமம்	மூன்று லோகத்திலுமொரே வேலையுடைத்தானதும
அம்ருதஸ்வாதுரஸம்	அமிருதம்போல போக்யமானதுமான
தாஸருஜாம்	தாஸர்களுடைய ரோகங்களுக்கு
ஓஷதிம்	மருந்துபோலிருக்கிற
த்வாம்	தேவரீரை
ஆஸ்வாதயந்தி	போக்யமாக அநுபவிக்கிறார்கள்

த—வ்யா ॥ இவ்வளவாலே ஸகலகாரணத்வ ஸம்ஸார நிவர்த்தகத்வாதிகளாலே உபாயத்வமும், போக்யஸ்வாதுத்வ

மும் சொல்லப்பட்டது. இதை ஸநாதநமாயிருக்கிறபடி யைச் சொல்லிக்கொண்டு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக ஸ்ரீகரிக்கிறார். ஸகலஸ்வமே உபாயமும் உபேயமுமென்று சொல்லக்கூடுமோ?, லோகத்தில ஸகலமொன்றுக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமுங்காணவில்லையே, வ்யாதிநிவர்த்தகமான ஔஷதத்துக்குக் கடுத்வமும், வ்யாதிநிவ்ருத்திமானால் வருத்த ஸந்தேஹஸம்பாதாநாதிகளுக்கு போக்யத்வமுமன்றே காணப்படுகிறது. ஸ்ரீத்ருதம் ஜராதிஸர்வநிவர்த்தகமாயும் போக்யமுமாகக்காணப்படுமாகையாலே யிதுகூடலாமென்னிலும், ஸ்ரீத்ருதம் தேஹஸ்ய வ்யாதிநிவர்த்தகமா மத்தனையொழிய, ஸ்ரீத்ருதாக்களைப்பிழைக்கும்படி செய்யாதே பராணிகள ஸம்ஸாராக்நி விதீப்யமவ்யூமதர்வனாகளாயனறோவிருப்பது உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் ஸகலஸ்வஸ்ஸ்வஸ்ய உண்டு என்கிறதற்கு மாத்திரம த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதேயொழிய, ஸ்ரீத்ருதாக்களைப் பிழைப்புண்டாக்குகிறதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லவில்லை, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம வேறே. யுத்தத்தில் ஸ்ரீத்ருதாக்களான வாநரவீரமுதலிகள், மஹௌஷதாஸாம் வக்ஷௌஷதீநாம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாநிலோகஷவீ ஸம்வவேஷாத்“என்று பிழைப்பு மூட்டின ஔஷதிவர்க்கத்தினுடைய ஸம்ஜீவநௌஷதிபோலேயன்றோ “பூஷவமதவாணாத்ரஸம்ஜீவிநீம்”என்கிறபடியே யிருக்கிறானென்னிலும் இப்படியொருவரும் நாஸிக்காததாலே ஸநாதநவ யாக்ரவ ராமாணஸ்தான வாராதோ? வாநிகள ஸநாதநியாமல போனாலும நியுக்தா பேஷக்ருஷாகளான வரஹோமவதாகள இப்படியே யநாஸிக கிறாகளென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஐக்தி । (ஸநவார்) நிதர்ஷனாகளான ஹோமவதாகளானவாகள ஸநாஹாவ்யவிஷயம் ஸவிஹிதமாயிருக்க ஸநாஸிக்கப்பெறாமல ஹோமவாவத்தைப் பண்ணினவென்னைப்போலன்றே யவாகளென்றபடி. “பாபஸ்யாக ஸ்ரீதாஸ்வ ஸவ்ராக ஸம்க்லேஷ வ்யவஸ்திதஃ”என்று பாபஸ்யாக ஸ்ரீதத்தாலே ஐந்வ ஸ்ரீதியாகவும் உபாயாநுஷ்டாநகாலத்தில பாவாரம்பகபாவங்களையுங்குறித்தது வ்யவஸ்தி பண்ணினத்தாலே உத்தரகாலத்திலும ஸநவாகளாக ஹோமவதநா

ஸவம பண்ணுகிறாகளெனறு கருதது (ஸ்ரீ ஹம்ஸஸந்தேசம்) ஸ்ரீ ஹம்ஸந—ஸ்தோத்ர யததிலும, ஸந்தேசம்—ஒரே வேளையுடை தததான, இநத ஔஷதிகது 'வோ ஒனறுகவே ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரததிலும ஸர்வரீததிருககும ஸாரோத்தாவும ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரெகக காரணமாயி ருபபன (அம்ருதஸ்வாது ரஸம்) அம்ருதமபோலே ஸ்வாதுவான ரஸததையுடைததாயிருககும அம்ருதம ஸ்வயமபோககியமாயும ஜராதிநிவர்த்தகமாயிருககுமாபபோலே ஸ்வயம் போக்யனாயும ஸம ஸாரநிவர்த்தகனுமிருககிறனென்றபடி. அம்ருதாபெக்ஷயா ஸ்வா துரஸமாயிருககுமெனறவுமாம இவன முன்பு அம்ருதம் வேப ஞ்சாறு போலன்றோ விருபபது (ஔஷதீஸர்வாஸ்வ) ஔ ஷதாவதததினுடைய ஸாரததில (உதி) ஸர்வேஸ்வர கா ரண (உதிதம்) அவதரிததிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரகுணவிஸிஷ்ட விக்ரஹாதிகளாலே ஸரிவர்த்தனாக அவதரித்திருககிற வென்றபடி சிலவவதாரஙகளில் சில குணஙகளை ஆவிஷ்காரம் பணணி சில குணஙகளை ஆச்சாதநம பண்ணினபபோலன்றிககே ஸர்வேஸ்வரஸ்வகுணாவிஷ்காரம் பண்ணிககொண்டு அவதரி ததிருக்கிறரென்று கருதது ஸஞ்ஜீவநகரணீ முதலான ஔஷதி கள ஔஷதிவர்க்கத்திலுண்டாயிருக்குமென்று ராமாயணாதி ஸி த்தம். (ஸ்வா) தேவரீரை, “எருத்துக்கொடியுடையானும பிரம னுமிநதிரனும்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருநதறிவாருமிலலை” என்கிறபடியே வேறேயொருவரும மருந்தறியாமல, “மறுதது வ னாய் நின்ற மாமணிவண்ணன்” என்று மறுததுவனாயும, “மருந் தேநங்கள் போக மகிழ்ச்சிககு” என்கிறபடியே மருநதுமாயிருக் கிறவுன்னை யெனறபடி (தாஸராஜாம்) ஹ்ருதாகளுடைய ஸம்ஸா ரமாகிற வ்யாதிக்கு (ஔஷதிவ) ஔஷதியைபபோலே (ஆஸ்வாத யந்தி) ரஸ்யதயா அநுபவிககிறாகள. ஔஷதம் ருசியோடு புஜித்தால் வ்யாதிநிவர்த்தமாகுமாபபொலே இவனும தாஸர்க ளுடைய வ்யாதிககு நிவர்த்தகமாயிருககிறனெனறபடி. ஸ்ரீவை ரஸம்ஹாரததில் தானே பாணமாய் நின்றபபொலே ஸம்ஸார ரோகவ்யாயிக்குத் தான ஔஷதமாக நின்று, வேறே ஔஷதங்

கொடுத்தாலும் வ்யாதிநிவ்ருத்திக்காதென்று நினைத்துத்தானே ஔஷதமாறுமென்றபடி. "கமலநனமலர்த்தேறலருந்தியினனிசை முரனறெழுமளி குலமபொதுளியம பொழிலூடே செருந்திநாண மலா சென்றணைந்துழிதரு திருவயிந்திரபுரமே" என்கிற பாசுரத்தில வண்டுகள கூட்டமாய்க்கொண்டு மலாநததாமரைபபூவில மதுபா நமபண்ணி பீத கஷாயத்தாலே ஸந்யாஸமபணணிக்கொண்டு யதிங்களாயிருக்கச செய்தேயும செருநதி புஷ்பங்களிலிருக்கும் மதுவை பாநம பண்ணுகைக்காக ஆசைபபட்டுச்சென்று கிட்டி ஸஞ்சரிக்கிறதுகள என்பதற்கு ஸாபதேஶத்தில் மதுகரவ்ருத்திகளான பரமஹம்ஸர்கள் தேவநாயனுடைய திருவடி மதுவை பாநமபண்ணி த்ருப்தர்களாய் பீத கஷாயத்தாலே ஐதஸ்வ தஸ்வம்வரித்து ஸ்நாநம பணணிக்கொண்டு, பின்னும் நித்யவிபூதியில நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் பரவாஸுதேவனை யநுபவிக்க வாசைபபட்டார்களென்று ஸஹியர்த்தா வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார். இவ்வர்த்தத்தை இந்த ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்கிறார். "மஹுஅரா" என்பது மதுகரவ்ருத்திகளான பரமஹம்ஸர்களைச் சொல்லுகிறது. "மத்த்வஸாத்ரஸ்வஸாதயந்தி" என்பது தேவநாயனை ஸ்வாத்மமாக அநுபவித்தார்களென்பதைச் சொல்லுகிறது "தேஷயிமஹீயரவாஸுதேவம் கரோஷியிதிவஷாவஸா ஜாம்" என்று உக்தியில் பரவாஸுதேவனை யநுபவிக்கவாசையாலே, அதுக்கு ஸாதநமான ஸம்ஸாரவ்யாதிக்கு மருந்தாகப்பற்றினார்களென்பதைச்சொல்லுகிறது. ஆகையாலே பாட்டின அர்த்தத்தைக் கணிசித்து இந்த ஶ்லோகமருளிச்செய்தாரென்பது ஸம்மதம். இப்படிப்பட்ட ஹம்ஸர்களை யிவர் ஷட்பதங்களாகப்பற்றினார். இவர்களைத் தான உபக்ரமத்தில் "நமேத்"தி மந்த்ரேணவும், உபஸம்ஹாரத்தில் "ஸம்த்ரிஜநவிஜ்ஞாபிதம்" என்று த்ராஷாங்கத்தாலுமருளிச்செய்தார் நம்மாழ்வாரும் "மாசின் மலரடிக் கீழெம்மைச்சேர்விக்கும் வண்டுகளே" என்று ஷட்பதங்களை வண்டுகளாக வருளிச்செய்தா ||சச||

ஃ-ரு ॥ ஷிஜ்ஜணம் வ ஸாஃம்

தஜ்ஜதணம் ணிசவிஜொ கணெஸவிவஜா ।

சஉ ஜ உவிணிவாஸம்

ணிவ ணிஉணஃ ணிஹிம் வ வெவூ ஷிதஃம் ॥சரு॥

உாயா ॥ ஷிஜாஜ்நஃவயாஃம்(ம)

தவ தநம் நிஜவிஜொஉெநஷ கஷிவஜஃ ।

சவ்ருத உகூநிவாஸம்

நித்ரு நிசுஃம் நியிஃவவப்ருஷி கூம் ॥ ॥சரு॥

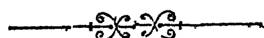
வ ா_வ ॥ (தஃம்) ‹‹தெஜூொஜ்ொ’’ஜத்ருாஃநா சஃாஸ ஹதஃஃதருாஜெபஃ. (வெவூஷி) ‹‹ஜூரஜொாக்ணிச ஃாவச ஃவெவூாவசுஜெஸ’’தருாஃநா ஜூரபிராெதாஃ வெவூா ஜெஜெப வப்ருஷிகிஉாயா ॥ ॥சரு॥

வ்ருா ॥ விஜு ஹயருாநம் வூர்ருவெஸாஷூாக்ஷாரொாவ யொபீதருாஹ । ஷிஜெதி । (ஜெஹ சவ்ருத') ஹகூா: (பருாஃம்) ஸஜஉஜஉநிஹம் (தவ தநம்) ஃவருஃமஜஉவிஜு ஹம் (நிஜவி ஜொஉெநஷ) வூபநெதெ ஷ (ஷிஜாம்ஜநஃவ கஷிவஜஃ) ஷிஜாம்ஜநெநவ நெதுாணி சம்ஜஜஹஜஃ சநந திஃாஃ ஜெஷஹதகம் விஜொஉநாநாம் வ்ருஜ்ருஜெத கூஃவ்ருஃமஜஉவிஜு ஹம் வ த்ருகூகவுஜெபத்ருயுஃ. (உகூநிவாஸம்)வகூஸ்ஷூஜெ ரீ யஃவஸூாவயஜம் ஸவுஸம்வஜூாஸூஜ (நித்ருநிசுஃம்) ‹‹தம் ஜஜுபும் ஃருஃநவுவிஷம் ஜஹாஹிதம்ஜஹூொ ஷம் வராணஃதருகூசீதூா ஜஜுபும், நியிவெகெ, ஜஉுக்ஷஸூாநஜ, தாஜுபம் (கூம் நியிஃவ) ஜூகாஃவ, ‹‹ய யா ஹிராண்ருநியி’’ஃதிபு ஃ: (வப்ருஷி) யயாநியிஜூா: நிசுஃஃவிநியிம் ஷிஜாம்ஜநெந வப்ரும்தி, ஸஸவம் கூஃயஃவ்ரு ஃஜஉவிஜு ஹஜுபுநெந கூசஸூர்ருவெஃவி ஸாக்ஷாதுாஷிதி ஹாவ: ‹‹ஸவும் ஸம்வது்ருஜெத வம்ஸாம் கூயி ஜூஷிவயஜூஜெத’’ ஜதருாஃகஃத ாநஸஜெஸயம் ॥ ॥சரு॥

பதம	உரை
ஹே அச்சுத'	ஏ அசசுதனே'
தவ	தேவரீருடைய
ஸாமலம்	கருததான
தணும்	திவயமஙகள விகரஹததை
{ ணிஅ	தஙகளுடைய
விலோஅணேஸு	கணகளில
க்கிவந்தோ	போடடுககொண்டவாகள
லச்சீணிவாஸம்	ஸ்ரீ யஃபதியாயும, ஸமபததுககிருபபிடமாயும
{ ணிச்ச	எபபொழுதும
ணிகூடம்	மறைநதிருககிறதுமான
தும்	தேவரீருடைய ஸ்வரூபததை
ணிஹிம்வ	நிதியைபபோல
பஸ்ஸந்தி	பாாககிறாாகள்

உ—வ்யா॥ கீழ ஶ்லோகத்தில ஔஷதியென சொன்னார். இந்த ஶ்லோகததில ஸித்தாஞ்ஜனத்தை சொல்லுகிறா. ஸித்தாஞ்ஜனத்தைக கணணில போடடுககொண்டு நிதியைபபார்ககுமாபபோலே தேவரீா திருமேனியை கணணாலே ஸேவிதது பிறகு கூடமான திவ்யஸ்வரூபததை பாாககிறாாகளெனகிறா। விஶேஷ। (ஹே அச்சுத' தவ தணும்) தேவரீருடைய திருமேனியை, (ஸாமலம்) கருததான (ஸித்தாஞ்ஜனமிவ) மையைபபோலே, வெளுப்பு மையும லோகததிலுண்டாகையாலே தத்வ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸ்யாம மென்று சொன்னார். கேவலாஞ்ஜனங்களிக்கும ஸித்தாஞ்ஜனம் த்ருஷ்டிஸம்வர்த்தகமாயிருக்கும், ரத்நப்ரகாஶமாயுமிருக்கும். கீழ ஶ்லோகததில் ரஸாயனம்போலே ஸாத்யஸாதநஸாத்ருஶ்யைக்கொண்டு வ்யாதிநிவர்த்தகத்வஞ்சொன்னா இங்கு சக்ஷுரிந்த்ரியததுக்கு ஸர்வகரமான அஞ்ஜனமாயிருநதுகொணடு வ்யாதிநிவர்த்தகமெனகிறா இப்படி ரஸநேந்த்ரிய சக்ஷுரிந்த்ரியயோ:

ஹோத்ருக்களுஞ்சொன்னது. ஸ ரணாதீநார்தவமக்ஷணம். ஸவேத்ரு யஜ்ஹோத்ருணபண்ணுமிருப்பது ப்ராஹ்மமென்கிறபாட்டத்தில் தந்த்வகத்து விசேஷணம், அப்போது ப்ராஹ்மம் தந்தம் ஸ்நாநஜநிவ நிஜவிபோகநிஷ்ட க்ஷிவளுஃ என்று ஸ்வயம (நிஜவிபோகநிஷ்டா) தங்களுடைய நெஞ்சுங்களில் (க்ஷிவளுஃ) போட்டுக்கொண்டவர்கள் (முக்திவாஸம்) ஸ்ரீயஃபதியாயும் திவ்யவிஸ்ரஹுவத்துக்கு முக்த்யாஸ்ரயங்கூடாதாகையாலே ஸ்ரீயஃபதியென்று ஸ்வருஞ்சொன்னபடி (நித்யநிரவத்யம்) எப்பொழுதும் ஸ்வ காமமாயிருக்கிற (க்ஷாம) தேவரீரை, திவ்யவிஸ்ரஹுவத்தை யென்றபடி (நியிஷ்ய) புதையல்போலே (வஸ்ஷ்) பார்க்கிறார்கள் யதா, க்ஷாமமென்கிறதாலே வராவாஸபேஷஸதத்தைச் சொன்னபடி, கீழ் ச்லோகத்தில் பாசுரத்தை யநுஸரித்து ஷேவநாயனை ஸேவித்து வராவாஸபேஷனை ஸேவிக்க யாசைப்படுகிறார்களென்று ஸ்வருஞ்சொன்னதாலே தநந்தரமாக "நித்யநிரவத்யம் க்ஷாம" என்றது. வராவாஸபேஷனைச் சொன்னது அப்போது "முக்திவாஸம்" என்கிறதற்கு முக்த்யாஸ்ரயமென்று ஸ்வயம் (நித்யநிரவத்யம்), வைகுண்டத்தில் ஸ்வ காமமானவென்றபடி தேவரீருடைய ஸ்வரூப திருமேனியை ஸேவித்து நிரவத்யவாஸர்களாய வராவாஸபேஷஸதத்தை யநுபவிக்கிறார்களென்றபடி

௨௭ ॥ விஷ்விக்ஸேநவிஹாராஸ்ரம
வரபேதாநாம் சிவாஸ வக்த்ரஸஹஸ்ரம் ।
த்ரித்வ ஜாண தந்தம்
ஸுவர்ண ஸ்ர தான ஸோஹஸ்திதர ॥ ॥௪௬॥

ஸாயா ॥ விஷ்வக்ஸேநவிஹாரகாரா
வரதாநஜாதஹஸ்திஸோலாகஸூலவதீஃ ।
உபஹதேதோ யேஷாம் க்ஷம
நதவஸ்த நவம தேஷாம் ஸோஹஸ்தி யாஸ ॥

[illegible]

[illegible]

பதம்	உரை
ஹே நதவத்ஸல!	ஏ அடியவர்களுக்கு மெய்யனே!
விகடித	போக்கடிக்கப்பட்ட
நிபிட	நெருக்கமான
த்வாந்த:	அஜ்ஞானமாகிற இருட்டையுடையவனும்
விதாந	உண்டுபண்ணப்படுகிற
ஜ்யோதி:	ப்ரகாசத்தையுடையவனும்
த்ரைலோக்யைக	மூன்று லோகத்துக்கும் ஒரே
ஸஹஸ்ரத்யுதி:	ஸூர்யனானவனுமான
[த்வம்	தேவரீர்]
யேஷாம்	எவர்களுக்கு
த்ருஷ்டிகத:	கண்விஷயமாகிறீரோ
தேஷாம்	அவர்களுக்கு
மோஹத்ரியாமா	மோஹமாகிற இரவானது
நாஸ்தி	இல்லை

உ—வ்யா ॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில் “க்ஷிவந்தே” என்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே அஞ்ஜனத்தைக் கையாலே யெடுத்துக் கண்ணில் போட்டுக்கொண்டு நிதியைப் பார்க்குமாப்போலே, தேவரீர் திருமேனியை வருந்தி வணங்கி கண்களாலே ஸேவித்து “ஸமுத்திநி:” என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்கரணஞ்செய்து வியக்தவர்களாய்க்கொண்டு திவ்யஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறார்களென்று சொன்னார். இந்த ஶ்லோகத்தில் யத்ருச்சயா திருமேனி கண்ணுக்கிலக்கானாலும் ஸகலஸம்ஸாரவிரோதிகளெல்லாம் நிவ்ருத்தமாகுமென்று சொல்லுகிறார். இப்படி “த்ருஷ்டிகத:” என்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. ஸர்வாந்தகாரநிவர்த்தகமாய ஸர்வஜகத்தெல்லாம் உஜ்ஜ்வலியாநின்ற ஒரு விலக்ஷணஸூர்யன் நேத்ரவிஷயமானால் அந்த புருஷனுக்கு அந்தகார நிவ்ருத்திக்கு ஸ்வப்ரகாஶமுண்டாகுமாப்போலே, தேவரீரு

டைய திருமேனி யதா த்ருஷ்டிக்கில்லகாளுலும் அந்த புரு ஷனுக்கு ஸ்வப்ரகாசம் நிவ்ருத்தித்து ஸ்வஞ்ஞதையுண்டான படியாலே தோஷாதிகளில்லை என்கிறார் விஷ்டிதேதி । (ஹே நதஸத்ய' விஷடிதநிஷிபாங்கார்:) விஷ்டித—விஷ்டந யண ணப்பட்ட, போகக்கடிக்கப்பட்டவென்றபடி ஸத்ய விஷடிதா ஜ்ஞானத்தையுடையவனேயென்றபடி (ஷட்கோநஜ்யோதி:) ஷட் கோந—ஷடிப்பியாநின்ற ஆண்டியனைஞ்நின்ற, ஜ்யோதி:—ப்ரகாச த்தையுடையவனேய ஸத்ய-ஜ்ஞானத்தை யுடையவனேய, (த்ரி லோகைகஹ்ருதயேதி:) மூன்று லோகத்துக்குமொரே ஹ்ருதய னே [ஸ்வ] தேவரீர் (யேஷாம் த்ருஷ்டிமத:) யாருடைய கண்களு க்கு விஷயமாகிறீரோ (தேஷாம் தோஷத்ரியாபோ) அவர்களுக்கு தோஷமாகிற இரவு (நவஷ) இல்லை, பகல்போலே ராத்ரியுந் தெளிஷ்டமாயிருப்பதாலே ராத்ரி யில்லையென்கிறார் "ஸஹஸ்ர நாதகஸ்ராஹ் வம்ஸாம் ஸவுக்ஷ்யவேதஸாம் ॥ ஸர்வாஸநாக வம்ஸிஸ்ய ஸத்கந்நியஸ்யா । ஸஹேதஸ்ய ஸர்ஹாவஸ்ய நா ஸ்திக்ஷோ ஷபம்ஷ ஜேஸ"என்கிறபடியே யதா த்ருஷ்யா தீவ்ரம்ஹஷவி ஹ ஹாம் த்ருஷ்டிவிஷயமானால் அவர்களுக்கு தோஷாதிகளில்லை யென்றபடி ॥சகு॥

உ—ரு ॥ விஸர்க்கஸம்ஜ்ஞ விரக்தா
விச்ராஜணேஹி விஷ்ஹவிக்ரதோ ।
ஜீவஞ்ஜக்ஷஸரிஸா
ஸ்வர்ஜ தீஸஞ்சி வாவணா தஹஹ்தா ॥ ॥சஎ॥

டீகா ॥— விஷயபரவெஸவிரக்தா:
விகாரஜநநெரஷி நவஷ விக்ரியகோணா: ।
ஜீவந்நக்ஷஸத்ருசா:
ஸத்ருத த்ருஶ்யந்தே வாவநாஸ்வஸக்தா: ॥ ॥சஅ॥

ப்ரா--ப ॥ (விகீரதா) "ஸ்ரோஹாக்ருஷ்ணக்ருஷ்ணத்ருஷ்ணா" இதி க்ருஷ்ண: யாசோ ந: ஸ்ருதே தாரானிதேஸே "ஸுதப்ரஸாத வோஸி" தீதாதேஹ: (ஷ்க்ஷ) "க்ஷப்ரக்ஷேக்ஷ" த்ரீதிநாக்ஷவ்ர கக்ஷா ஆக்ஷண ॥சுஎ॥

வ்ரா ॥ ஸ-ரேவேடாக்ஷ்லேஸ்ராகர்த்ரா நிவ ப்ரத்தேபோஹகே ந ஜீவந்த்தவஸாக ப்ரஸ்ர தேஷாம் ஸுவநீத்ராஹ । விஷயேதி । (ஹே அவ்யக்த! விஷயாஸே) விஷயாணாம்-மேதே வஸீக வராஷாயடாநாம், ரஸே-க்ருஷ்ணாதே, (விரக்தா:) வைராக்ய வக்ஷ: விஷயவஸாணிவேப்ரzவீ தஹவஹோஷவிச்வாஜ திஷாவ: விஷயவஸாணிவேப்ருகயா வேவச்வப்ரம் தத்ராஹ । விகாரேதி । (விகாரஜநகேநேரவீ) சேநாவிகாரஜநகேகை: ஸத்ருக்ஷநாஹர்த்ர நாஹகவஸ்தவிஸேஷே: காரணைஷ்ருய்". (நவஷவிகி யசோ ணா:) தத்தாணிவேப்ரzவீ சுவிகியசோணா: விகாரம் நநீ யசோநா ஜதருய்ர: "விகாரஹேதள ஸதிவிகிபந்தே யேஷா ஹவேதாம்ஷீதவஸ்ரா:" ஜதருத்ர விகாரம் நநீயதே ஜதிவ்ரா வ்ராதம் சோநாயேந கசோராவஸம்ஹவே. வ்ருவஸாஷ்டாஜக்ருஷ்ண யாதேராஹஷ்டாவிதணிஜதாக கசேணிதஜிஸாநஜாதேஹ: வஸ தருவிகாரஹேதள ஸஹஸ்ரிஷ்ட தயா விஷயேஷ ஷோஷ ஸவ்க்ஷநிர-ஷவணாவாவிகந்தஜீதாஜதிஷாவ: ககவவ (வாவ நா:) கவிகந்தஜீதக்ஷாதேவ வஹிரதே: வவிதா:, (தவ ஹக்தா:) க்ஷாவாவஸகா: ஜீவந்த்தவஸாக ப்ரஸா:) ஜீவஸாயாசேவீ சக்ஷவ ஹப்ரஸாநந்தாநஹவவகே: (ஹப்ரஸ்ரதே) விஷயவஸாணிவேப்ரzவீ தேவேராஷ்ரவத்தந விகாரஜநகேகேரவீ வேதரவிகந்தஜீ தக்ஷந, விஷயேஷ ஷோஷவஸ்க்ஷநிர-ஷவேணந, வஸீ ஸாஜாத வர-ஷவேகநவ ஜீவந்த்தவஸாக ப்ரஸா ஹப்ரஸ்ரதே க்ஷஹ காஜதிஷாவ: ॥சுஎ॥

பதம்	உரை.
ஹே அவ்யக்த!	ஏ அசுக்தனே!
விஷயாஸே	ஐஹிகபோகத்தில
விரக்தா:	வைராக்யமுள்ளவர்களும்

விகார ஜநநேऽபி	பண்ணுவிகாரத்தை உண்டு பண்ணுகிற வஸ்துக்களிருந்தாலேயும்
ந வைவிக்ரியாம் யாந்தி	(அதுகள் கிட்டயிருக்கச்செய்தேயும்) விகாரத்தையடையாதவர்களும்
பாவநா:	(ஆகையாலே) பரிசுத்தர்களுமான
தவ	தேவரீருடைய
பக்தா:	பக்தர்கள்
ஜீவந்முக்தஸத்ருஶா:	ஜீவித்திருக்கிற காலத்திலேயே முக்தர்களுக்கு ஸமானமானவர்களாகக்
த்ருஶ்யந்தே	காணப்படுகிறார்கள்

உ-வ்யா || இப்படி பக்தர்கள் ஔஷதிபோலேயும் அஞ்ஜநம் போலேயும் ரஸாயநம் போலேயுமிருக்கிற தேவரீரை, இதர விஷயவைராக்யஹேதுக்களாக ஜீவந்முக்தத்வஹேதுக்களாய்க் கொண்டு அநுபவித்து போகமெல்லாத்தையும் பாவநம்பண்ணிக் கொண்டு கண் முன்னே வர்த்திக்கிறார்களென்று, ஆழ்வார் ‹‹கண்டோம் கண்டோம் கண்டோமெ››ன்று பாகவதஸந்நிதியைக்கொண்டாடினாப்போலேயும் ‹‹அருளாழிவரிவண்டே›› என்று அந்யாபதேஶத்தில வண்டுகளைக் கொண்டாடினாப்போலேயும், தமக்கு வடிகாளான ஸ்வாசார்யாதிபாகவதர்களைக்கொண்டாடுகிறார் | விஷயேதி | (விஷயாஸ்) ஶப்தாதிவிஷயங்களில (விரக்தா:) வைராக்யமுள்ளவர்களான, விஷயாஸந்நிதாநத்தில விரக்தர்களாகிலும் ‹‹ஸ்த்ரீதர்ஶநபரிஹாராதிவைராக்ய››மென்று ஸ்த்ரீணாம் தர்ஶந ஸந்நிதாநாதிகளாலே விக்ருதிவாராதோவென்னில ‹‹ கோகிலாஹ்ருதயங்கமா ஹ்ரீடாயவிராஜதே | அஹோ அத்புதஸஹிஷ்ணுத்வம் ஸ்ரீ தவபாஶ்வத:›› என்று கோகிலவஸந்தோத்யாநசந்த்ராதிஸ்த்ரீயாதிகளெல்லாருங்கூடிக்கொண்டு ‹‹வ்யாமோஹபரஸ்தத:›› என்று விவியவிவித்த த்ரைஷாரகாநாதிகளாலே விஶ்வாமித்ராதிகளைப்போலே வ்யாமோஹநம் பண்ணி விஷய

பாவஸாக்கிறோமென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு வந்தா
லும் அவைகளாலே முடியாதென்கிறார் (விகாரஜநகேநாபி) வி
காரஜநகவஸ்துக்களாலேயும் ஸ்தோத்ரவஸ்துக்களாலும், "ஜந
கேந''ரிக்தே ஸ்வாமிநி" (நவைமஷ்க்ரியந்தாநா:) விகாரத்
தை அடையவிப்பிக்கப்படமாட்டார்கள். ஸகலகாமநணிஜஞம் கெ
நகாதி வஸ்துக்களெல்லாம்கூடி நமமாவாயமாதி பராஹநுகளை வி
ஷயபராவர்களாக்கி பெரியாழ்வாரை மாற்றுவோமென்று வந்தா
லும்அவர்களால பலலொடைபட்டுப்போவார்கள் தத்தையொழிய இவ
ர்கள் விக்ருதியை அடையமாட்டார்களென்றபடி. இப்படிக்கிருக்க,
உபநயாநாதிகளாலே விக்ருதியை அடையமாட்டார்களென்பது
கெளக்திகந்யாயமன்றோவென்று கருத்து (ஜீவந்நக்தஸ்ச்யுராஸ்)
ஜீவந்தமதத க்தஸ்ச்யுராம ஜீவந்தக்தஸ்ச்யுராஸ், ஜீவந்தஸ்ச
ஸ: க்தஸ்ச்யுராஜத்யஹ். ஜீவதுபோயிலும் க்தாகளபோ
லே "தாத ஹஸம்போக"எனகிறபடியே ஹவஷதமஹமெ
கவராகளாயிருக்கிறாகளென்று கருதது பின்னும், க்தாகளு
க்கு உபாயாந்தரமில்லாதாப்போலே ஸக்ருத்ப்ரபத்தியாலே
க்ருதார்த்தர்களாய மேலுள்ள ஹவந்தத்நராங்களெல்லாம் க்த
காதரவம் போலேயாய்விட்டதென்றபடி. இப்படி ஸாக்ஷாத் சொல்
லாமல் த்ருஷ்டாந்தாதிகள் சொல்லுமாப்போலே ஜீவந்முக்தர்க்கு ஸாக்ஷா
ஞ்சொல்லும்போது ஸவிஸ்வாஸமாயிடும். இதை "கார்யம் ஜீ
வந்முக்தி, ஸமஸ்தமஹா ப்ரபத்திஸாஸ ஜகத்வா" ஜத்யாதிவ
க்திகளாலே ஸ்ரீ ஹாஷ்யகாரர் உபபாதித்தாரிறே. (பாவநா:) பா
வநமாகவுங்கூட தோஷமில்லாதவர்களான (தேவ ஸ்வக!
ப்ரஸக்தா:) "ஹக்திகித்தாநாத்மந:"என்று தேவரீரை விலைக்கு
வாங்கும்படியான ஹக்தியையுடையவர்களென்றபடி. (ஹ த்ருஹ்யே)
கண் முன்னே வந்துநிற்கிறார்கள் ஒருவரிருவரென்றில்லாமல் ப
றும் பருந்துங்களாய் காணப்படுகிறார்கள் பட்டர்களை நான் தே
டிக்கொண்டிருக்க, "பம்பா தீரேவநந்தே ஸம்மதே தாவந
ரொணஹா"என்று பம்பாதீரத்தில் பெருமானுக்கு திருவடி வந்து
விலே வந்து உதவினாப்போலே வநத்திலேவந்து என்கண் முன்னே

ஷதிடுகிருர்களென்று தனக்கு உதவினபடியைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார். «வைகலபூங்கழிவாய்» என்கிறவிடத்தில ஷஹுவி லே வந்து இரைதேடி ஸஞ்சரிக்கிற பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டது ஸ்வாபதேசத்தில ஸத்வோத்தரரான பாகவதர்களான வடிகரைச் சொன்னாப்போலே இவர்களும் தமக்கு வடிகாளாகச் சொன்னாரென்று கண்டுகொள்வது இவர்களைத்தான «நதேதி ஷஸாநாம் நாயம்» என்று துவக்கத்தில் ஸம்போதித்துச்சொன்னது. ||சஎ||

த்ரா || ஹம்ஸவர்ணகாரவிதிணக
ஸாரிஹாணம் ஸிரீண வணஸாரிகாணம் ।
ண ஸந்தேஶ தந்தே ஹஹிதே
ஸாரணாகதஸ்ய ஸநதே ஜீவதாதே || ||சஅ||

தாத்பர்ய || ஹம்ஸவத்நஹாரஸவ்ய
ஸகதக்ஷாணாம் ஶ்ரீணாம் வநஸாரிதாம் ।
ந ஸ்யாதி கவசித் ஹீதஃ
ஶரணாகதஸ்ய ஸஹாதேஷா ஜீவதஜ: || ||சஅ||

வ்யா — வ || (விதிணக) «நாஸ்வ» இதி நகராக்ஷ்ய்ரா மிக்ஷம், «வொாவஃ» இதி வஸ்யவக்ஷம். «நீவீஸ்வவெ» திவஸ்யதெ க்ஷம், «ர வ ஶ ா தெ யஶேதிவலொவஃ. «ஸ்வாஷாவி» தி ஷு ஷ்யகாரவெஸ்யக்ஷம். « ஸ்வ ா தெ ய து தகஷ்யஶ» திகவ்த்யஃ (ஸாரிஹாணம்) «த ஸதெ ஶ்ஷயாஷாவி» திஷுஷ்ய ா கா ர ஸ்ரீஹஷ்டிஃ. (ஸரிகூணம்) «கவிஷ்யஸ்வியாதொஷி» தி கஷ்ய ஹஷ கூகெவாதொஶஷ்வஷ்ஷுவம் (ஸந்தேஶ) «ஙாரஜவாஸந்தே விஹூரெ» தஷ்யாஷிநாஸ்யயாதாஸ்ஸந்தேஶாதெஶஃ || ||சஅ||

வ்யா || விஷயவெராஶ்யம்ஸஹதகஷ்வாஷயதி । ஹஸவெடிதி । (ஹெ ஶரணாகதஸ்ய' ஸஹாதேஷ:) ஹஷடிஃ,

[illegible]

|| ௪ ||

பதம்.	உரை.
[illegible]	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
{ ஸதா	எப்பொழுதும்
{ மத:	ஸந்தோஷத்தையுடைய (மதஜலத்தையுடைய)
ஜீவகஜ:	ஜீவாத்மாவாகிற ஆனையானது

த்வத்பரிக்ருஹீதஸ்ய	தேவரீரால் க்ரஹிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
மாயாவந்மாய	மேகசித்திரத்துக்கும்
ஸ்வப்ந	ஸ்வப்நத்தில் அநுபவிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கும்
ஸத்ருக்ஷாணாம்	ஸமாநங்களான
ஸ்ரீணாம்	ஸம்பத்துக்களாகிற
வநஸரிதாம்	காட்டாறுகளை
நஸ்மரதி	நினையாது

உ—வ்யா ॥ இப்படி ஸ்வயம் விரக்தர்களான பரமஹம்ஸர்கள் உம்மையென் திறத்தில் ஸ்நேஹம் பண்ணினாலும் உமக்கு விஷயாஸத்தில் நிவ்ருத்திவருமோவென்னில்; ஸதாமதம்பிடித்து ஒருவருக்குமடங்காமல் ஸ்வதந்த்ரமாயும், ப்ரபாவாதிஸம்ஹிதமாயும் ஸுவமாயுமான காட்டாறில் விழுந்து புறளுகிற கஜமானது ஸமீபத்திலே பிடிக்கப்பட்டு ஸாவதானனான ராஜாவினிடத்தில் ஒப்பிவித்தால், அந்த ஸாவதானனாலே பரிக்ருஹிக்கப்பட்டு பட்டத்தானையாய்க்கொண்டு ஸவமஹோத்ஸவங்களையும் ஸாஜித்துக்காட்டாறை மறக்குமாப்போலே, «ஸ்வம்ஸே» என்றும் «ஸஹம்ஸே» என்று திமிர்கொண்டு ஸதிக்ஷாத்ரமான மோஹத்தில் விழுந்து புறளுகிற இந்தஜீவன் ஸமீபர்களான ஆசார்யாதிகளாலே தேவரீரிடத்தில் ஒப்பிவிக்கப்பட்டால், தேவரீராலே பரிக்ருஹிக்கப்பட்டவனாய் «யத்ராநந்தஸ்வரூபம் ஸ்திதிநாம்ஸ்வரூபிணீம் நாநாவிஜாநாதி» என்று ஸ்ருதிசித்தவஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் ஸ்மரியானென்கிறார் ! மாயாவேதி ! (ஸதாமதம்) எப்பொழுதும் மதத்தையுடைத்தான (ஜீவமஜம்) ஜீவனாகிற யானையானது (ஹேமாரணாதிகளத்ர) அடியவர்க்குமெய்யனே ! (த்வத்பரிக்ருஹீதஸ்ய) தேவரீராலே பரிக்ருஹிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, ஸாரணாதிகளத்ரனுகையாலே ஆசார்யாதிகளாலேயடைக்கலமாக வைக்கப்பட்டால் ஸிக்ஷமாய பரிக்ருஹிப்பனென்று கருத்து. (மாயாவந்மாயஸ்வப்நஸத்ருக்ஷாணாம்) மாயாவந்மாயாத்துக்கும் ஸ்வ

வ்ருத்துக்கும் ஸத்ருஶங்களான (ஶ்ரீணாம்) வைஶஷ்யாதிகளா கிற (வந்தஸாம்) காட்டாறுகளை (நஷ்டாதி) ஸூரியான். ஸமு த்ரமென்பது ஸஷ்டமபோலும் ஸஜாதிகளபோலும் தோற்று கிற தேவதத்துக்குப்பெயா ஸமுத்ரம் ஆஸ்தரணீயமாயும் வ்யவஸாநத்திலிருந்தவிடந்தெரியாமல் நஷ்டதுப்போமாப போலே வைஶஷிகஶ்ரீயும் ஆஸ்தரணீயமாயிருக்கும், வ யவஸாநத்திலிருந்தவிடந்தெரியாமலும் நஷ்டதுப்போய்வி டும். ஆஸ்தரணீயமாயிருந்தாலும் ஹாஸாஸ்வகாரணமா யிருக்கிறதென்னில்; அதுவும் ஸவ்யம்போலே தாஸ்காலிகமென் றுகருதது வந்தஸர்க்ஷ வாஹமும க்ஷணகாலந்தானிருக்கும். «ஜீவஸஜ:» என்று தன்னையே ஸாக்ஷாந்ருமாகச்சொல்லிக்கொண் டாரல்லது வஞ்சவத்ரோகொக்த ஹக்தர்களைச்சொன்னதன்று. அப் போது «ஸத்ரூஶத்ரூ:» என்று த்ருமபிடித்தவர்களென்று அவர்களைச் சொல்லக்கூடாதிறே. «ஜீவஸஜ:» என்று ஸாக்ஷாந்ருமாக ஜீவஶ ஷுத்தாலும வணக்கவந்ததாலும் சொல்லவுங்கூடாதிறே. ஆஸா யத்ராதிகளாலே ஒப்புவிக்கப்பட்டால் என்கிற கருத்துக்கு இ ங்கு வசமில்லாமலபோனாலும் « நிக்ஷிப்தொஸ்மிவாஸதிந்த்வா வெணக்ஷயிநாய காருண்யேகே:» என்று ஆஸாயத்ராதிகளென்னை யடைக்கலமாக வைத்தார்களென்று மேலே சொல்லப்போகையா லே அதை விஜவஸ்காரித்து இங்கு சொன்னபடி. ॥௪௮॥

ஶ்ரு॥ ந ஶோஹந்தி ஞானவந்தா

தாம்ஸீஸ்ரவஶஸவர்ஸாஷம் ।
விஹிவஶோஹரண வக்ஷம்
வணக்ருஷி க்ருஷ்ண கஸஷிவம்ஸவஶாஷம் ॥   ॥௪௯॥

வ்யா ॥ ந ஶோஹந்தி ஜ்ஞாநவந்த

ஸ்ர்வம்ஸமிஸீர வ்ருஷ்ணவஷ ருக்ஷாணி ।
வியிவ்ரஶவாநாம் வசாதி
வநக்ருஷீக்ருஷ்ண கஷீஷ்ஸம்ஸ ஸஶாதி   ॥௪௯॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௪௬॥

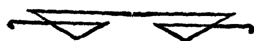
பதம். உரை

பதம்	உரை
ஜ்ஞாநவந்த:	ஞானிகள
தரங்க	அலைகள்போலவும்
பிம்ப	நுரைகள் போலவும்
[illegible]	குமுழிகள் போலவுமிருக்கிறவும்
மேக	மேகமபோலவும
[illegible]	நாயக்குடைக்கிழங்கு போலவும்
கதலீஸ்தம்ப [illegible]	வாழைமரஙகளபோலவுமிருக்கிற
விதிபவ முகாநாம்	பிரமன் முதலானவாகளுடைய
பதாநி	ஸ்தானங்களை
ந [illegible]	பூஜிக்கமாட்டார்கள்.

[illegible] ॥ இப்படி [illegible] ஶ்லோகத்தில் தம்முடைய [illegible] சொல்லி, இநதஶ்லோகததில [illegible] தர்களாய் தமக்கு [illegible] களான [illegible] ஸைமையபபின்னுமருளிசசெய்கிறார். ‘‘[illegible]’’ என்று [illegible] த்தில் [illegible] களாகிலும் [illegible] களான [illegible] ங்களில் [illegible] களோவென்னில்; அத்தையும் [illegible] நர்களாயக் கொணடிருப்பர்களெனகிறார் [illegible] (ஜ்ஞாநவந்த:) ‘‘[illegible]’’ என்று சொன்ன ஜ்ஞாநியானவர்கள், தேவரீரையே [illegible] ஜ்ஞாநத்தையும் [illegible] தையு முடையவாகளென்றபடி. இது [illegible] (தரங்க பிம்ப [illegible]) தரங்க = அலைகள் போலவும், அலைகள போலே [illegible] உமையிலும் [illegible] மாயிருககுமதான, தரங்கம் [illegible] த்திலிருககும்போதும் [illegible] கொண்டேயிருககும், அப்படியே [illegible]

உத்கர்ஷாதிகளும் அதிகாராவஸாநத்தில நசித்துப்போகி றதுடன உத்தரோத்தரமாயாலே ஸம்ருத்தமாயிருக்கும், ஜம்ச ன் ராவணஹிரண்ய ப்ரப்ருதி பாஹ்யப்ருதிகளாலே க்லேசத்தைய டைந்து ஸ்வஸ்திமில்லாமல் ஸம்ஸ்யஸ்தாநனாயிருந்தான் அப்படி யே ஸௌஹார்தமும் உபேக்ஷாதிகளாலே புடைபட்டு தனக்குப்ப மானவெல்லங்களைப்பரிகொடுத்து சுருணைசசோநதகணககரைப்போ லேநீரககடை நிலககடை தெரியாதே விலாபம பணணிககொணடு நின்றுகையாலே உத்தரோத்தரமையிலுமஸாம்ருத்யமுடைத்தாயிரு க்கும, அபபடி ஸம்ருத்தமாயிருநதாலுமஸாரஸ்யாதிகளுணடோவென னில; ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷமாயிருககுமெனகிறா. ஷைநம்ஸ்ஸாரமாயி ருக்குமாபபோலே யிருககுமென்கிற கருதது ஆனாலும ஸ்திரமா யிருககுமோவெனனில; பத்மபத்ரவ்ருக்ஷாணி ‚‚மோமழைமொக கல் மாயிநது மாயிந்து” எனகிறபடியே வர்ஷாகாலஜ பத்ம பத்ரமபோலே அநித்யமாயிருக்கும. ஆனாலும ரமணீயத்வாதிகளை காணபபடுகிறதெனனில; சொலலுகிறார் (ஸகந்தலீக ந்தஸஸ்தம்ஸாரேர்) ஸத= மேகமபோலே ஆபாததோ ரம ணீயமாயிருககும தேவாபாததோ ரமணீயமாய பர்யவஸாந த்தில ‚‚யதக்ரே விஷமிவ பரிணாமே அம்ருதோபமம் தத்ஸுகம் ஸாத்த்விகம் ப்ரோக்தம் ” என்று இனனதெனறு சொலலககூடாமல் போமாபபோலே,* ஸௌஹார்தமுமினனதென்று சொலலககூடாமல ‚‚ஸக்ருத்த்வாதாரம் லோகே ஸத்யதாத்விதாஹோ:”எனகிற கணககாய் போ வர்கள் ஸம்பந்தமும் நாய்க்குடைக்குளள ஸம்பந்தம்போலேயெ னகிறார் கந்தலீகந்த = நாய்க்குடைக்கிழஙகுக்கும ஸமானமாயிரு க்கும நாய்க்குடை ஆஹ்லாதஸ்லேஷமாய் அதிஸ்ரீஸமாயி ருககும் அதிலும அதினுடைய கநதம அதிஸ்ரீஸம, அப்படி ஸௌஹார்தமும ஆஹ்லாதமான ஸங்கதிஸம்பத்திலே உத்தமமாய் அதிஸ்ரீஸமாயிருக்கும. கந்தலீயெனறு நாய்க்குடைக்குபபெயர் யதா, கந்தலீகந்த, நிலவாழைககிழஙகுககு ஸமானமாயிருககும நிலவாழை வர்ஷாகாலோத்தமமாய் ஸாரகாலத்திலே நசிக்கி

றதுமன்றிக்கே அதின் கிழங்கு ஊஷரஸமாயிருக்கும். இதை வேடர்கள் தின்பர்களென்று ப்ரஸித்தம. கநகலீயென்பது ஹஸ்திகநகலிக்குப்பெயரென்று ஸம்பூர்ணபுவததில சொலலபபடடிருக்கிற தென்று கேவஸந்தேஹமலம் ப்ராவ்ராநே உஜ்ஜ்வலெயநாகும். ஆனாலும ஹஸ்தவல்லிமென்று பேர பெறறிருககவிலலையோ வெனனில; வாழை கதலீஷ்தாஹமென்று பேரபெறறிருந்தாலும் ஸிஷாதமஹம போலே தீவபுகாஷம் கில்லாமலும் ஹஸ்திபூர்ணததுக்கு உவ பொழபபடாமல அழுகிபபோய தனமேல வைதத சுமைகளையுங கீழேதளளி நஸிபபிககுமபடி பண்ணுமாபபோலேயும, ஸஹாதிகள தாஙகளும ஸாஸாரிகளாய தனனை யாஸ்ரிததவாகளுககு மோஹததைககொடுதது ஸாஸாரிகளாககி அதோகதியில விழுமபடிசெயதும தாஙகளும நஸிததுபபோவாகள் யதாஹ கநகலீ கநஹ கதலீஷ்தாஹஸ்திதம்சூ:, தேஷாம்ஸநாதீந்ருயகு: இபபடிபபட்டதுகளான (விஷ்வ உபவாநம) ஹஸ்தந்தாதிகளுடைய (வசநாதி) ஸ்தாநஙகளை (நஸ்மயந்தி) மதிககமாட்டார்கள "ஜ்ஞாநவந்த:"எனகிறது ஸாஹித்யம ஸாராஸாரவிவேகம் பண்ணுமபடியான ஜ்ஞாநவான்களாகையாலே மதிககமாட்டார்களென்றபடி. யதா, "ஷிதேஷ்ஜ்ஞாநிநோத்யநு"எனகிறபடியே கவித்காத்யபுஷியகஜ்ஞாநவான்களாகையாலே ஹஸ்தாதிஸ்தாநங்களை மதிக்கமாட்டார்கள், மதியாமலிருக்குகைக்கு ஹேது ஊத்யபுஷியகம், நஸ்ராகாதிஷோஷாதாவநம்பண்ணினது ஸ்ரோத்ஷமபண்ணினபடி, ஊநவேக்ஷிதகேஹேதுவன்று. ॥ஙசு॥

உ௫॥ வாசஉஞ ஸம்ஸாரஸஹாவா

வாசியா வேதுங்ண ஸாதிணோ தஹஸ ஷீஷம் ।

ணாஹ ணகஸம் ஸவிணா

ண உசஜதி கஹம் வி ஸவுஜணவெஸாஹம் ॥௫௦॥

ஸாயா ॥ த்ருஷ்டஸ்வபாவஸ்வாபாவாः
பாபாஷா ம்ருஷீகா ஸாதிநஸ்து ஶீலம் ।
நாய நதஸத்வ ஸவ்ருணா:
ந ஶாந்தி கயஶேஷி ஸவஜநஸாதாரண்ம் ॥௫0॥

பா ॥ (பாஷஐக) ‹‹ த்ருஶிரோகக்ஷணி க்ஷாவ க ஸவஜெ ” த்ராஹி பம்வதமாதெஶேஷ்நத்வஶ ‹‹ த்ருஶிர பெருக்ஷணெ” இதி யாதோ: ‹‹பாஷஐ” இத்யாதெஶக்த பத்வெ இகெவராவும். (வெத்தணு) ‹‹வெத்தஹவக்ஷா ஸாஹ்ரெஹ”ரிதி வெத்யாதெஶ ‹‹தாஶத்தா ரூண தணா: க்ஷ” இதிக்ஷாவ த்யவ த்தணாதெஶ:. (வெஸாஹம்) ‹‹வெஸ வஷூி” த்ராணாவஸ்யாக்ஷ. ஶேஷஶஹஸ்யம் ॥ ॥௫0॥

வ்யா ॥ ‹‹யஉஸ்ஸாஸீ தவீஜாவபகதி”ரிதிந்யாயெநஸா ஶிநஶீஸஶநகவஜீத்ராஹ । த்ருஷெதி । (ஹெநாய’) ஸவஜூரக்ஷக’ (நதஸத்வ!) ஶாரணாமதஸத்வ’ (த்ருஷ்டஸ்வபாவஸ்வாபாவா:)த்ருஷ்டா:= ஜ்ஞாதா:, ஸ்வஸ்வ= ஶுத்தம், பரோஷாம்= இ தரஜீவாநாஞ, ஸ்வாபாவா:= நித்யஸிஹவரஶேஷகாதியஶா: யெஸ்தா த்ருஶா:, விதித்வெஸ்தாநிஷ்டாவஸகாதி ஜீவயஶா இதி ஹாவ:. (பாபாஷா:) க்ஷுஹ்த்ரா: (ஸ்வாதிநஸ்த) ஸவஜெஶ ஷிண: ‹‹ஸஹாஜ்ம் ஸவஜுஹதாநா”தி ஸவஜநஸஹா த்ருஸ்த (ஶீலம்) ஸ்வாவம் (ம்ருஷீகா) ஸ்வயஶேஷி தாத்ருஶஸ்வா வவதொஹகெஸிஹாவ:. (ஸவஜணாஸ்தை:) ஸ்வாவொத்தநஹாஜுயாநாதெஶதெஷாம் ஸஂஸாரிணாம் கயஶத்ராணதிதி வி ஷாதெந காரணாத ஹாஜுயா இதஸ்யா:. (ஸவஜநஸாஹாத்ம்) ஸவஜதெஷ= க்ஷுதாஸஹதெஷ ஸவெஷ ஸாஹாரம்= வெஸ்நம், (கயஶேஷி) ஶஹாவரராயிநேவ தெ நக்ஷ ஶாஹா: ஶிக்ஷணீயாவவ இத்யதிஶ்யஹவதாநிவதிதா கவீத்யஶ: (நஶாந்தி) நத்யஜதி, ஸ்வாவொத்தநஹாஜுயா நவி ஶஹாவரராயிநஸ்ரூதநவஶாது ‹‹ஷாஸஹதாஸ்வதஸ

[illegible] ॥ ௩௦ ॥

பதம்.	உரை.
[illegible]	ஏ ஸர்வலோகநாதனே!
[illegible]	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே!
[illegible]	யார்க்கப்பட்ட
[illegible]	தன்னுடையவும்
[illegible]	பகவானுடையவும்
[illegible]	ஸ்வபாவங்களை யுடையவர்களான
[illegible]	புருஷர்கள்
[illegible]	ஸ்வாமியான தேவரீருடைய
[illegible]	ஸ்வபாவத்தை
[illegible]	க்ரஹித்துக்கொண்டு
[illegible]	தயையுள்ளவர்களாய்
ஸர்வஜநஸௌஹார்தம்	ஸர்வஜநங்களிடத்திலே ஸ்நேஹத்தை
நஜஹதி	விடுகிறார்களில்லை.

உ—ஸ்ர ॥ இப்படி ஸ்வயம் விஷயவிரக்தர்களாயும் ஸம்பந்ந ஸ்வபாவர்களாயுமிருந்தார்களேயாகிலும் உமக்கு பக்தர்களாகவே ணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ; உம்மாலேயவர்களுக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டெனனில், ஆசார்யாபிமானத்தங்களுக்குண்டான வெளிச்சிறப்பையும் பரர்களுடைய ஶுக்லஸத்த்வமாகிற ஸ்வபாவஸ்வபாவங்களை யறிந்தவர்களாயும் "நஸ்ரத்தவகாரணாம் மதீயத்ரஸ்த்யா । கஶ்சித்ரூபகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி" என்று ஸாதியான தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்தத்தை ஸ்ரஹித்துக்கொண்டு உபாஸகர்களாய் ஸம்ப்ரதாயஸாஹச்சர்யத்தை விடாமல் பக்தப்ரியகார நிரபேக்ஷர்களாக பக்தர்களாகவிருந்து எங்களுடைய காரியங்களைச் செய்வர்களென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । உபகர்த்தி । (உபக்ஷ ஸ்வபாவஸ்வபாவாஃ) உபக்ஷ = பார்க்கப்பட்ட, ஸ்வபாவ ஸ்வபாவங்களையுடையவர்களான, ஸ்வஸ்வபாவம்—ஆசார்யாபிமானமாகத் தங்களுக்கு வந்த வெளிச்சிறப்பு பரஸ்வபாவம்—ஶுக்லஸத்த்வம், பின்னும் "ஸ்வாபாவாணிஸ்ஸ்வதாநி ஸர்வாணிஸம்பத்யை । ஸத்ஸுபாநந்தஸ்ரூபம் ஸதத்வந்த்ரதிதிஸ்திஃ" என்று ஸம்ஸம்ஸ்ரீரங்கேந தங்களுக்கும் பரர்களுக்குமுண்டானவஸாதம். இப்படி ஸ்வரூபம் ஸம்ஸம்ஸ்ரீரமாகையாலே பரரிடத்தில் ஆநந்தஸ்வரூபாஜ்ஞியைப்பண்ணி அவர்களுடைய ஶுக்லஸத்த்வத்தைப்பார்த்து ஆதரவோம் பண்ணி பக்தம் பண்ணிவிப்பர்கள் யதா, பரஸ்வபாவம் பரஸம்ஸ்வபாவம், அதாவது—"ஆசார்யாபிமானஸ்வபாவஃ பரோக்ஷாம்ஸ்வரணாமதஃ । ஸர்வஸ்வாரணாநு பரிசர்யா ரக்ஷிதவ்யக்ஷோ தாத்ரா" என்கிறவபிப்ராயம், ஸ்வஸ்வபாவம் தத்தந்தர்மமாகவே தாங்களும் நடக்கவேணுமென்பது ஸம்ஸம்பிப்ராயமிப்படிப்பட்டது, தத்தந்தர்மமாகவே தாங்களும் நடத்தவேணுமென்பதை யறியாததாலிறே ஸ்ரீபரஸ்வாமாராஜர் விபீஷணாழ்வான் விஷயத்தில் "வத்யதாமேஷதம்டேந தீவ்ரேண ஸசிவைஸ்ஸஹ" என்னது நம்மாசார்யர்கள் ஸம்ஸம்பிப்ராயத்தையும் தத்தந்தர்மண

மாகத்தாங்களும் நடத்தவேணுமென்பதையும் கண்டவர்களாகை
யாலே ஸத்காரர்களாவார்களென்றபடி. (பாஆஷா:) ஆசார்யபூ
ர்வாசார்யர்கள் (ஹேநாத!) ஸர்வஸம்ரக்ஷகனே! நாத
ஶப்தத்துக்கு ஸ்வாமியானவனென்றும் பொருளுண்டு. (நத்ஸ
த்ய!) அடியவர்களுக்குமெய்யனே! (ஸ்வாமிந:) ஸ்வாமியான (தவஶீ
லம்) தேவரீருடைய ஶீலத்தை (த்ருஷ்டீக்ருத்ய) அங்கீகரித்து, ஸ
ர்வஸம்ரக்ஷகனாய் ஸ்வோபகாரநிரபேக்ஷனாய் "நஸ்மரத்ய
பகாராணாம் ஶதமப்யாத்மவத்தயா" என்று அநேகாபராதங்க
ளையும் மறந்து "கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்
யதி" என்று ஒரு அஞ்ஜல்யாதிகளையும் உபகாரமாகக்கொ
ண்டு "அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசந, ப்ரா
ஹ்மணார்த்தே விஶேஷத:" என்று ஆஶ்ரித விஷயத்தில் ஸத்யந்
தப்பாதவனுமாகிற ஸ்வாமியானவனுடைய ஶீலத்தையனுஸந்தி
த்து ஹ்ருதயங்கமமாகிற ஸம்ரக்ஷகரான தாங்களும் ஶிஷ்ய
ன எவ்வளவு அபராதியாயிருந்தாலும் ஒரு அஞ்ஜல்யாதிகளைப்ப
ண்ணினால் அதை உபகாரமாக வெண்ணிக்கொண்டு ர
க்ஷிப்பார்களென்றபடி. பின்னும், நம்மிடத்தில் ஐயோவென்றி
ரங்கி ஜந்மஸித்தஸௌஹார்த்தத்தை விடாமல் உபகாரியா
யான மாதா பிதாவென்கிற ஸௌஹார்த்தத்தைவிடாமல் ரக்ஷி
க்குமாப்போலே எங்களுடைய அபராதத்தை க்ஷமித்துஸௌஹா
ர்த்தத்தை விடார்களென்கிறார். (ஸம்பூர்ணாஸக்தா:) உபாஸ்யர்க
ளாய்க்கொண்டு (அஹவி) ஒருவகாரத்தாலும் (ஸவ்வஜநஸௌ
ஹார்த்தம்) ஸர்வஜநங்களிடத்திலும் ஸ்நேஹத்தை (ந முஞ்சந்தி)
விடார்கள். நம்மிடத்திலாரேனும் வைமநஸ்யத்தை ஸஹித்த
போதிலும் அதை யநாதரித்து ஸௌஹார்த்தத்தை விடமாட்டார்
களென்றபடி ‖ ௫௦ ‖

௫௧ ‖ சரணசவஅஸாசஉஹ
ஸம்ஹாஅஸண்ணு ஹண்ணு சரிஅஸமோஹசஹா !

[illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible]

मात्सर्यः परहितद्वेषजनितं दुःखं वा, असूया =
[illegible] कोपः, "कोप[illegible] [illegible]
[illegible]" इति [illegible] लोभः = परद्रव्याभि-
लाषः, "परवित्तादिकाङ्क्षां दृष्ट्वा नित्यं यो हृदि जायते
अभिलाषो द्विजश्रेष्ठ स लोभः परिकीर्तितः" इति. [illegible]
[illegible] = [illegible]
[illegible]. (मोहजाः) मोहः = [illegible]
[illegible], [illegible] (दोषाः तव भक्तानां न दृश्यन्ते)
[illegible]
[illegible] ॥ ௫௧ ॥

பதம். உரை

பதம்	உரை
हे दासानां सत्य	ஏ அடியவர்களுக்குமெய்யனே
तव	தேவரீருடைய
भक्तानां	பக்தாகளுக்கு
मोहजाः	தேஹாத்ம பிரமத்தினாலுண்டானவைகளான
मान	எனக்கு ஸமனில்லையென்கிற அஹங்காரமென்ன
मद	நல்லகுலத்தில் பிறந்தோமென்கிறதினாலுண்டான காவமென்ன
मात्सर्य	பிறருடைய ஸம்பத்தை பொறுக்கமாட்டாமையென்ன
[illegible]	பிறருடைய சுபத்தில்த்வேஷமென்ன
दम्भ	தார்மிகனென்று பெயர் வருகிறதுக்காக தாமங்களைப்பண்ணுகையென்ன
असूया	குணங்களிருப்பவனிடத்தில் தோஷஞ்சொல்லுகையென்ன
भय	வரப்போகிறதுக்கத்தை நினைத்து துக்கப்படுகிறதென்ன
[illegible]	நிலைநின்றதானகோபமென்ன
लोभाद्याः	தன்னுடைய த்ரவ்யங்களை கொடுக்காமலிருக்கிறதென்ன, இவைகள் முதலானதுகள்
न दृश्यन्ते	காணப்படவில்லை

அவ — வ்யா ॥ இப்படி ஸௌஹார்தாதிகுணங்களிருந்தாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களிருந்தால் வடநம் பண்ணுவார்களோவென்னில்; வ்யாஸாதி மஹர்ஷிகளுக்கு உபயுக்தகுணங்கள் கிடையாதென்று நான்சொல்லவேணுமோ; ஸநந்தநஸநத்குமார ப்ரமுகரான ஜனங்கள் ஒருவராலும் காணப்படவில்லையே, “பாவேந்த்ரியப்ரத்யக்ஷ ப்ரத்யக்ஷணவதாமதஃ” என்று யஜுர்ஹ்ருதஜ்ஞாநத்தாலே ஸகலத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக் கொண்டிருக்கிற வுன்னாலே தான் காணப்படுகிறதோ, அதுவுமில்லையென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । நாநேதி । (ஸ்யாதா ஸாநாம்ஸத்ய) வ்யாஸாதிமஹர்ஷிகள் திறத்தில உபயுக்தகுண முண்டென்றால உாஸாகளிடத்தில் ஸர்வத்ரஞ்சொல்லுகிறபடி தன்னையொழிய உாஸஸத்ரனனென்று கருத்து (தவஹஸ்தாநாம்) தேவரீருடைய ஹஸ்திமேலிட்டு தஸ்காயமான ஸ்வஸிஷ்டஸ ஹிஷ்ணு உயாவாஸ்த்ராதிகள் காணப்படுகிறதத்தையொழிய தோஷகாயஸம்ஸ்ராதிகள் காணப்படவில்லை (நாநதோஷ்யாத ஸ்ர உஸ்ராஸர்பாஹபாஷ்யஹோஹவாஃ) நாநஃ= உபாஹம் காரஃ, ஸம்ஷ்ட்யா= வ்யஸத்ருஸ்யஸஹிஷ்ணுதா, ஸர்வபா குணதோஷாவிஷ்காரஃ, இந்த தோஷங்கள் தோஹகாரியங்களாகை யாலே தோஹஸ்தக்ஷநவ்யதேஶஃ (தோஹஸ்தாஃ தோஷாஃ நவஸூத்ரஸ்யதே) இன்னாருமேலையென்று ககூ்ரவாஸிவ உதனைச்சொல்லாததாலே யொருஜநங்களாலுங்காணப்படவில்லை யென்றபடி உண்டென்று சொன்னால உாஸஸத்ரனனென்று கருத்து ஸர்வயாதிகள் ஸூக்ஷ்மகுணமாகையாலேயது அதீந்த்ரிய மாகையாலே தஉஹாவம் ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகுமோ வென்னில; ஸர்வயாதிகாயமான வ்யவஹாரஉஹாவம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமா கையாலே ஸர்வயாதஉஹாவமும் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமென்று ஔ வசாரிகப் ப்ரயோகம் ॥௫௧॥

ஃ-ஞ॥ ஜாண ஃம்ரம் உகாரஃஷீ
காமொ ஸகமொ வி தாண கவிவிகாமொா ।
ஜெ த ஹு வசஞ்சி வவணா
ணஷ்தி கஸ்ரீ ணாகவஉணகாரவவ தாணம் ॥ ॥ரு௨॥

உாயா ॥ யெஷாம் ஃதி ரிதாரஃவீ
காஞஸகமொாzவி தெஷாம் கவிவிஷாரா: ।
பெ தவ வதெ வவணா:
நாஷ்டி கவி நபாரவதிநபாரவதெ தெஷாம் ॥ரு௨॥

வா—வ ॥ (ஜாண, தாண) "ருஜெஜபூ:"ஐதி யஷ்ருஜ கம். "கஜ்ருஷமொாஶ ஷஷீ" தத்ருஷயத ாஜ்ருஷமொாவ: "ணஶாஃ"ஐத ருஷயதணஶிஶிகாக வஞவஜூஃம்பூ:. (விதா மொா) "ஸு"ஐதிஷ்ஷஸ ்யகம். அிகம் (ணக்தி) "திஷாத்தீ"'க்ரு ஷ்டீருஷ்ருகஷீத்ருாஷெஶ: "ஸம்பொா"ஐதிவஞவஜுஷ்ருஷவ: ॥

வ்ரா॥ ஃா நாஜிநாம் காவிகாவிகதயா கயஃவிருகாமொzவி தெஷாஃல்ஸஷவ:, ததாஷ । யெஷாஜிதி । (ஷெநாஶவதிந்ஶ ரவதெ!) கஷீம்ஷ வமொஶ' (யெஷாம்) ஐநாநாம் (ஃதி:) வா அி: (உதாரஃவீ) கநிவிஷயிண, கதாஷாரவிஜூவாரா வீ வி ஷமொகவவணாஷவதீத்ருய பூ:. (தெஷாம்) வாராஷாணாம், (ஸகமொாzவிகாஞ:) கருதயாஷாஜி ஸகஞகாமொாவி (கவிவிஷா ரா:) கவிகாஞவிஷாரா:. கருதெதாஜி ஸவபூயாஶாந்ருவி தெ ஷாம் கவியாஷவாயாணி ஷவஜீதிஸாவ:. (பெ) ஐநா: (தவ வதெ) ஜிவ்ருஉரணாரவிஜெ (வவணா:) ருஸகூஃநஷொஷவஜி (தெஷாம்கவிநபூாஷ்டி) கவிகாமொzவிதகாஞவ யாகதெஷாஷா ஷெஷாம்நஷஜி; கவிதா, "யஷ்ருவெதவிஷாவிஜூா ஷஜ் ஷயெயஷ்ருநாஷ்ருதா: । கஜக ருதயாஶம்தஷ்ரு கவிஷஷஜி கருமெதயாஷ' ஐத ்ருகூவ காமொண ஸவிவஜுzவிகாஞா: கரு தயாஶாயஜஐதி ஷாவ: ॥ ௬௨॥

பதம்.	உரை.
ஹே நாகபதிநகரநாத	ஏ அஹீந்த்ரபுரநாதனே!
யேஷாம்	எந்தபுருஷர்களுக்கு
மதி:	புத்தியானது
இதராஸக்தா	(தேவரீரைககாட்டிலும்) வேறொருவிஷயத்திலாஸகதமாயிருககிறதோ.
தேஷாம்	அவர்களுக்கு
ஸகலோऽபி கால:	க்ருதயுகம் முதலான ஸகலகாலமும்
கலிவிஸ்தார:	கலியுகமபோலாகிறது.
யே	எவாகள்
தவ	தேவரீருடைய
பதே	திருவடியில்
ப்ரவணா:	வணககமுடையவாகளோ
தேஷாம்	அவர்களுக்கு
கலிர்நாஸ்தி	கலியுகமேயிலலை.

அவ்யா ॥ இப்படி ஸ்வபாவத: ஆத்மகுணமில்லாமலும் ப்ராஹ்மணங்களையுடையவர்களேயாகிலும கலியுகஸ்வபாவத்தாலே தோஷமுண்டாகாதோவென்னில்; கலிவிஸ்தாரங்களெல்லாம தேவரீருடைய திருவடிகளில் ப்ராவண்யமிலலாதவர்களுக்கன்றோ? ப்ராவண்யமுள்ளவர்களுக்கு கலிஸம்ஸ்பர்ஶன கிட்டேயணுகா தென்கிறார। யேஷாமிதி। (யேஷாம்) யாதொரு புருஷர்களுககு (மதி:) புத்தியானது (இதராஸக்தா) விஷயாஸக்தமாயிருககிறதோ (தேஷாம்) அவர்களுக்கு (ஸகலோऽபிகால:) க்ருதயுகாதிகளுமெனறபடி. (ஹே நாகபதிநகரநாத) ஸ்ரீமந் வாரநாத! (யே) யாதொருபுருஷர்கள் (தவபதே) தேவரீர்திருவடியில (ப்ரவணா:) ப்ராவண்யமுள்ளவாகளோ (தேஷாம்) அவாகளுக்கு (கலிர்நாஸ்தி) கலியிலலை. தேவரீருடைய திருவடியில ப்ராவண்யமுடையவாகளிடத்தில் நான கிட்டே நெருங்கினால்

தேவரீருக்கு பர்யங்கமாய் அவதரித்திருக்கிற திருவனந்தாழ்வான் தன்னுடைய ஸைந்யங்களான நாகங்களோடே வந்து ஸஹஸ்ர வதநங்களாலுங் கடிப்பனென்று பயந்து இருந்தவிடந்தெரியாமல் கலிபுருஷன் ஓடிப்போவனென்றபடி. இவ்வளவு மன்றிக்கே "நாதவதி நகரவதே" என்கிற ஸம்பந்தியாலே ஸந்நிதி கலியிருந்தாலன்றோ கலிபயமுண்டாகுமென்று கருத்து. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் "காவலில்புலனைவைத்துக் கலிதன்னைக் கடக்கப்பாய்ந்து" என்று துடங்கி "நின்னாமங்கற்றவாவலிப்புடைமைகண்டாய்" என்று ஸர்வஜ்ஞநாமத்தைக்கற்ற ஸாமர்த்யத்தாலே இந்த்ரியங்களையும் கலியையும் ஜயித்து யமன்தலையில் ஸஞ்சரிக்கிறேனென்று அருளிச்செய்தார். ஆழ்வாரும் "கலியுங்கெடுங்கண்டுகொள்மின்" என்று அருளிச்செய்தார். "கலௌ க்ருதயுகம் தஸ்ய கலிஸ்தஸ்ய க்ருதே யுகே। யஸ்ய சேதஸி கோவிந்தோ ஹ்ருதயே யஸ்ய நாச்யுத:" என்கிற வசநமிங்கே யநுஸந்தேயம். ॥௫௨॥

ஊரு॥ அவ்யாஸண் விணாஸா
அவ்யாக்ஷ வெஷ்ஷதி தாவவா ஹத்ஜநே।
கோக்வார்ய ரம்ண ஸ்ரீஜநே
ஊருஷா ஶ்ரீஸஹஸ்ராம்ஶுஜஜ்ஜ்வ ஸ்பூர்த்தம்॥ ॥௫௩॥

உபாயா॥ அத்ராஸஞ்ஞிநாஶா
அத்ர்யாத வஶ்ஷதி தாவகே ஹக்ஷநே।
கோக்ஷார்வீநாம் ஸாரோதே
ஊருஷா ஶ்ரீவஸ்ஸக்ஷூ ஜஜ்ஜ்வ ஸ்பூர்த்தம்॥ ॥௫௪॥

வ்யா॥ (வெஷ்ஷதி) "ஹ்ருஸிரோகஸ்வணி அவ்யாவக்ஷெ" த்ருதிநா ஹ்ருஸிர்யாதோ: வெஷ்யாதெஶ:. (ஶ்ரீஸஹஸ்ர) "ஸ்ருஷ்டிவஸ ஹஶ்வாஷ்டாணெதாஹ" இதி ஸகாரஸ்யஹாதெஶ:॥

[illegible] ॥ ௫ ॥

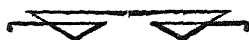
பதம்.	உரை.
[illegible]	ஏ அச்சுதனே!
[illegible]	மிகவும் ஸமீபித்திருக்கிற நாசத்தையுடையவர்களான
[illegible]	மூடர்களான புருஷர்கள்
[illegible]	மோக்ஷத்தில் இச்சையுடையவர்களுக்கு
[illegible]	நல்ல மார்க்கம் போல்வாகளான (நல்ல வழியான),
[illegible]	தேவரீருடையதான
[illegible]	பக்தஜனங்களிடத்தில்
[illegible]	ஸூர்ய பிம்பத்தில்போலே
[illegible]	தூஷணத்தை (பொத்தலை)
[illegible]	பார்க்கிறார்கள்

[illegible] ॥ இப்படி [illegible] ஶ்வாபாதிகளுக்கு [illegible] இல்லையென்று நீர் சொன்னாலும், சிலர் தோஷாரோபணம் பண்ணுகிறார்களேயென்னில்; அவர்கள் இவர் [illegible] நாஶர்களாய்க்கொண்டு [illegible] ஸூர்யபிம்பத்தில் ரந்த்ரத்தைப்பார்க்குமாப்போலே, மோக்ஷ [illegible] ர்களான ஸாதுக்கள் திறத்தில் தோஷத்தைப்பார்க்கிறார்களென்கிறார். [illegible] ॥ ([illegible]) ஸ்ரீ ராமாநுஜ [illegible] சில க்ஷுத்ர [illegible] க்கள் வழி

ஜநங்களிடத்தில் சில ஸ்வதோஷங்களை குற்றஞ்சொன்னால் அதைக்கேட்டு அறிஜநங்களை ஶிக்ஷித்து வேலையைவிட்டு தள்ளுவார்கள், தேவரீர் ஸ்ரீ பவிஷ்யத்தில சிலர் தோஷஞ்சொன்னால "அவிஜ்ஞாதா" என்று ஸ்ரீ தோஷாநபிஜ்ஞனாயும், "என்னடியார்துசெய்யார" என்று மிருந்துகொண்டு ஸ்ரீ தரைக்கைவிடமாட்டீர். தோஷோத்காவநம பண்ணுகிறவர்கள்தான் மாண்டுபோவர்களென்று கருத்து (சோக்ஷ்யந்தீநாம) சோகத்திலாசையுடையவர்களுக்கு (ஸந்தோஷ), ஸர்வஸ்யாவான, "ஸ்ரீ ஜ்வேஷ்யஸாக்ஷிகே" இத்யாதிகளபடியே ஸாதவர்களின் ஸம்ஹாஷணங்கள்முதல் தத்தத்க்ருத்யோ நவஸ்யங்களெல்லாம் சோக்ஷகாரணமாகையாலே ஸாதவர்களை சோக்ஷிப்பமென்று சொன்னது. ஸ்ரீராமந்திலே நடந்தால உத்ஷ்ஷத்துக்குப்போகாமல ஸ்வகாதிவிஶ்லேஷணாய் வ்யாதிகள் வாயிலகப்பட்டு மாண்டு போவார்கள் போலே, ஸத்ஸ்வாத்மாக போகாமல் தானாய் உபாயாநுஷ்டாநம பண்ணிப்போனால் முழுதலும் அநுஷ்டிக்கமாட்டாமல் ஸ்வரூபநிஶ்சயமில்லாமல தடமாறி விழுவர்களாகையாலே "ஸந்தோஷ" என்றா ஸத்ப்ரத்யும் "போதிக்காஸத்ப்ரத்யம்" என்று சோக்ஷோஷமாயிருக்கும். (தாவகே) ஸம்பந்தமும் பெறறவரான (ஸஜ்ஜநே), ஸஜ்ஜநத்தில், ஆஸக்தியில்லாமல பெநகேநவ்யாஜேந ஸம்பந்தமும் பெறறவனிடத்திலும் அபராதம் பட்டால் ஹாநமுமவரும். ஸம்பந்தமும்பெற்று ஆஸக்தியுமமேலாடிருல அவர்களிடத்தில் தோஷோத்காவநம் ஹாநபூஹேதுவாகுமென்பது கௌதிக ந்யாயஸித்தமென்றபடி. "ஜநே" என்கிறத்தாலே "யஸ்ய ஸ்வதமுஸம்ஸவ உக்தம் விஷ்ணுஸம்ஸவம் தயா । வீக்ஷதேஜாதிஸாமாந்யாத் ஸயாதி நரகம் நர:" என்று ஸ்வத்ஸாரேனுமாகிலும் அவர்கள் விஷயத்தில ஜந்மஸம்ஸ்ஸ் ஸாதிஜாதியாலே பார்ப்பவன் நரகத்தையடைவனென்று ஸித்தம் இப்படிக்கிருக்க, ஸர்வஹிதர்களான நமமாவாயாதிவாஸ்தாகள் விஷயத்தில்

ஸம்ஸாரிகள் ஸர்வாபராதங்களை யநுஸந்திப்பர்களென்பதில் ஸந்தேஹமுண்டோவென்றபடி. (அஜ்ஞா:) ஜ்ஞாநஹீநர்களானவர்கள், ஜ்ஞாநமிருந்தாலிப்படி குற்றஞ்சொல்லமாட்டார்கள் உஷ ஷ்டிக்கு கா்சநத்ருஷ்டமபோலே ஸாத்விகர்களுக்கு குணதோஷமாக ஏதேனுமொன்று ஸாதித்தால் அது பகவதநுஸந்தாநத்தில் குணதோஷமென்று ஜ்ஞாநமில்லாமல் அஜ்ஞர்களாய் அதைக்குற்றமாகச்சொல்வார்கள். குற்றஞ்சொன்னால் தங்களுக்கு நாசம் வருமென்று ஜ்ஞாநமுமில்லாமல் அஜ்ஞர்களாயுமிருக்கிறார்களென்றபடி. (க்ருதக்நவிநாசா:) க்ருதக்நா = ஸஜீவிதத்திருக்கிற, விநாசா = விசேஷணநாசத்தையுடைத்தானவர்களாய்க்கொண்டு, சரீரநாசமுமன்றிக்கே ஆத்மநாசமும் வருகையாலே "விநாசா:" என்றார். "மதஸ்ஸு ப்ரஹ்மாணம் ப்ராஹ்மணாநு ஜ்ஞாத்வா" என்னக்கடவதிறே (வித்யா) ஸம்பத்தைத், உத்கர்ஷத்தை (அவலக்ஷணங்களை) ஸம்பந்தத்திலேபோலே (வர்த்தி) யாக்கிறார்கள் ஸம்பந்தத்தில ஸம்பு உபஜ்ஞ ஆதாரமாய் ஸஜீவத்தில் உரணமேஹதாவாகுமாபபோலே ஸத்த்வர்களிடத்திலிருக்கும் குணத்தாநத்தை தோஷமாகச்சொல்லுகை குணஸ்ருஷ்ட்யேஹதாவாகுமென்றபடி. யதா, ஸாத்விகர்கள் திறத்தில் ஒரு தோஷமுமில்லையென்று தாங்கள் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் அஸூயயா தோஷாரோபணம் பண்ணுகிறது குணஸரணமேஹதாவாகும். யதா, குஸ்ரிதர்களிடத்திலிருக்கும் குணத்தையே தோஷமாகச்சொல்லுகிறது ஸஜீவத்தில உரணமேஹதாவாகுமெனனவுமாம். உரணகாலத்தில ஸம்புஷ்ட யபுங்களும் காஞ்சநவிஷமாயும் ஸங்கரங்ன தீவங்குயும் ஸம்புஷ்ணிடத்தில ஸம்பு முந்தெரியுமென்று ஜெப்யாதிஸ்ஸூ வஹம் | இந்த ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் துவக்கமமுதல ஞுஜ ஹஸ்தாகளென்று வெ உர ஷேஹவக்கிரான்களைச்சொலலி வேதவஷாரேஷ ராகளான வாதிஹம்ஸாம்பவாஷ வரதாசார்யவஹ்ருதிகளான தனனுடைய ஆசார்யாதிகளை உதேசித்துச் சொலலுகிறதெ

ன்று தாத்பர்யம் । இவ்வளவாலே நம்மாழ்வாராதி பாகவதர்கள் ஸ்வபாவத: உத்க்ருஷ்டர்களென்று சொல்லப்பட்டது இப்படியாகில் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலிருக்கிற இவர்களுக்கு தோஷமில்லையென்றும் ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யமுடையவர்களென்றும் சொல்லக் கூடுமோவென்னில், "யே ச வேதவிதோ விப்ரா யே சாத்யாத்மவிதோ ஜநா:" என்கிறபடியே விஸ்வாஸபூர்வகமாக ப்ராப்யப்ராபகங்களையுங் குறித்து வ்யவஸ்தித பண்ணின நிபுணர்களாகையாலே உத்தரகாலத்தில் ஒருவிதமான தோஷமில்லாமல் ஸதாநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று கருத்து. "யே ச வேதவிதோ விப்ரா யே சாத்யாத்மவிதோ ஜநா:" என்கிறதற்கு ப்ராப்யப்ராபகங்களையுங் குறித்து வ்யவஸ்தித பண்ணினவர்களுக்கு பாபஸம்பந்தமுண்டாகாதென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். அப்படியே "ஜாதிதஸ்திதிஷ்டந்தே:" என்கிறதற்கு ப்ராப்யப்ராபகங்களைக்குறித்து வ்யவஸ்தித பண்ணாதவர்களுக்கு பாபமுண்டானால் ப்ராயஸ்சித்தத்தாலே நசிக்குமென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள் பின்னும், இப்படிச்சொன்ன ஆழ்வாராதிபாகவதர்களை "நிக்ஷிப்தாத்மா ஸமஸ்தி நிர்பரஸ்யாநந்யப்ரயோஜநாநாம் ப்ரபந்நாநாம்" என்று நிஷ்ணஸப்தத்தாலே மேலே சொல்லப்போகையாலே இந்த நிர்ப்ராயஸ்சித்தகாங்க்ஷதையும் ப்ராப்யப்ராப்தி நம்பாம் மோக்ஷத்தையுஞ்சேரக்கொண்டு வ்யவஸ்திதபண்ணுகிறவர்கள் நிஷ்ணாதர்களென்று ஸாம்ப்ரதாயிகாரத்தில் தாமேயருளிச்செய்தபடியாலே இங்கு நிஷ்ணர்களான ஆழ்வாராதிகள் ப்ராப்யப்ராபகநிவ்ருத்திஸம்பந்த கைங்கர்யத்தையுஞ் சேர மோக்ஷார்த்தமாய் வ்யவஸ்தித பண்ணும்போது ஸந்தோஷித்தவர்களென்று சொன்னது ஸர்வஜ்ஞர் இது "ப்ராப்யப்ராபக ப்ரதா ஸ்வஸ்ரூப ஸாக்ஷாத்வ்யவஸ்தித:" என்கிறபடியே ஸம்பந்தஸாக்ஷாத்தாலும் வரலாம் ॥௫௫॥

[illegible]

[illegible] ॥௫௪॥

[illegible] ॥௫௪॥

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨, 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃 = 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃, 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 = 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌃 = 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 [illegible] 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌅𑌤 𑌏𑌵 (𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌃) 𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾 = [illegible] 𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾, 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 [illegible], 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 = [illegible], 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 (𑌨𑌭𑍋𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃) 𑌗𑌗𑌨𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 (𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿) 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍍𑌤𑍇. [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌗𑍁𑌣𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 [illegible] । [illegible] । ॥ [illegible] ॥

பதம்.	உரை.
𑌹𑍇 𑌨𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே !
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤	மிகவும் போக்கடிக்கப்பட்ட
𑌧𑌾𑌰𑌾	தாரைகளாகிற
𑌘𑌨𑌾𑌃	மேகங்களையுடையவர்களும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷	தோஷமில்லாதவைகளான
𑌗𑍁𑌣	குணங்களாலே (பரகாசமாகிற குணத்தாலே)
𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤	சோகப்பட்ட
𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌃	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களையுடையவர்களும்
𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨	விளங்குகிற
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿	தேவரீருடைய பக்தியாகிற
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌃	நிலாவையுடையவர்களுமான
𑌤𑌵	தேவரீருடைய
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃	பக்தர்கள்
𑌨𑌭𑍋𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃	ஆகாசம்போன்றவர்களாக
𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿	விளங்குகிறார்கள்

உடவ்யா ॥ இப்படி "ஜகதி த்ருஹ்யவதே நக்ரோமஹோஷாத்ய ஸ்தி" என்கிற ச்லோகம் முதல் இவ்வளவாலே ப்ராயச்சித்தவந்தர்கள் பாபாரம்பக பாபங்களைக்குறித்து ப்ரவ்ருத்திபண்ணிக்கொண்டு நிவ்ருத்தர்களாய ஸத்வாநுஷ்டானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படியாகில், பாபாரம்பக பாபங்களைக்குறித்து ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுமவர்களுக்கு பாபம்ஸம்பவிக்கலாமே, அப்படி பாபம் ஸம்பவித்தால் நரகவேதநீயமன்றோவென்னில்; அவர்களுக்கு நரகங்கிடையாதென்று ப்ரஸங்காத் அருளிச்செய்கிறார், எங்ஙனேயென்னில், உத்தரார்த்தத்தில பாபம்ஸம்பவித்தால் "ஜிதகள ஸ்தோஹஸ்ய" என்று பாபங்களையும் பண்ணி ஜிதமென்றிருக்கும் தர்ப்பாந்தத்தைவிட்டு ஸகலதிக்ஷணங்களை தலையெடுத்து ஸஜ்ஞாநதாவதிகளபிறந்து யதாவிதிமான ப்ராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொண்டு நிவ்ருத்தர்களாய் ஹ்ருத்மேவிட்டு ஸ்வச்சமான ஆகாசத்திலமுக்குபோலேவந்த மலங்கள்போய் நக்ஷத்ர ஸம்ஹதிகளாலே ஆகாசம் ப்ரகாசிக்குமாபோலே விளங்குகிறார்கள், ப்ராயச்சித்தம் பண்ணுதபோது ராஜபுத்ராபராதம்போலே யமசிக்ஷைநடக்கும். இப்படி சிலருக்கு ப்ராயச்சித்தத்தாலேயும் சிலருக்கு யமசிக்ஷையாலேயும் பாபம் நிவ்ருத்தமாய்விடும் நரகம் வாராது. பாபங்களிருந்தாலன்றோ நரகம் வருவதென்கிற வஸ்துக்களை க்ரமேண இரண்டு ச்லோகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । நிஸ்தப்தேதி । (நிஸ்தப்ததர்ப்பாநமலா:), நிஸ்தப்த = நிராகரம் போக்கடிக்கப்பட்ட, தர்ப்பாந = தர்ப்பாஹங்காரமாகிற, மலந = மலத்தை யுடைத்தானவர்களான, பாபங்களைச்செய்து ஜிதமென்றிருக்கும்படியான தர்ப்பாஹங்காரத்தைப் போக்கடித்தாகளென்று கருத்து. மலம் ஆகாசத்தை ப்ரச்சாதகமாயிருக்குமாப்போலே தர்ப்பாஹங்காரம் ஜ்ஞாநத்தை ப்ரச்சாதகமாகையாலே மலமாகச் சொன்னபடி. (நிர்மலஜ்ஞாநாத்யாகாரா ப்ரஜ்ஞாநா:) நிர்மலஜ்ஞாந = விமலமான ஜ்ஞா

நாஶிந்தனங்களாலே, துரஹங்காரம்போகவே ஜ்ஞாநத்துக்கு வைஶத்யம் வந்ததென்று கருத்து. வர்த்தித = வர்த்தநம்பண்ணப்பட்ட, தாரக ரக்ஷகங்களாகிற, தாரகா = நக்ஷத்ரங்களுடைய, ப்ராஸார-ஸம்பந்தத்தையுடைத்தான, இங்கு ரக்ஷகமென்பது ப்ராயஶ்சித்தத்தைச்சொன்னபடி. ஔஷதத்தை வ்யாதிநிவர்த்தகமாகையாலே ரக்ஷகமென்று சொல்லுமாப்போலே ப்ராயஶ்சித்தம் பாபரக்ஷகமாகையாலே ரக்ஷகமென்று சொன்னபடி. தாரகமென்று ரக்ஷகத்துக்குப் பெயர். துரஹங்காரம்போகவே ஜ்ஞாநம் நிர்மலமாய்க்கொண்டு ப்ராயஶ்சித்தஸம்பந்தத்தில் பாபாபேக்ஷை வர்த்தநம் பண்ணுவிக்க, அந்த ப்ராயஶ்சித்தஸம்பந்தத்தையுடைத்தானவர்களென்று சொன்னபடி. நிர்மலஶப்தேந வர்த்திதா தாரகாணி ரக்ஷகாணிச தாரகா: நக்ஷத்ராணி யேஷாமிதி விக்ரஹ:. நக்ஷத்ரோதயமானால் இருள்பிறிந்து ப்ரகாஶமுண்டாகுமாப்போலே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணினால் பாபநிவ்ருத்தியில் ஶுபமாவஸ்திதாய ப்ரகாஶமுண்டாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தத்தை நக்ஷத்ரமாகச் சொன்னபடி. பாபமிருந்தால் யதாவஸ்திதாய ஜ்ஞாநமுண்டாகாதென்று ஸர்வஸம்மதம். நக்ஷத்ரஸம்பந்தத்தாலே ஆகாஶம் விளங்குமாப்போலே ப்ராயஶ்சித்தஸம்பந்தத்தாலே விளங்குகிறார்கள். ஒரு பாபமுண்டானாலும் விஶேஷாபேக்ஷர்களாய் ப்ராயஶ்சித்தப்ரவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு ஶாஸ்த்ரஸம்ரக்ஷணமும் ஸௌதந்த்ர்யாநாஶிகளையும் ஸந்தர்ஶிப்பார்கள். கீழ்ஶ்லோகங்களில் "ஶ்ரீப்ரபோத்ராவாதநாநாஜநநாஶ" என்கிற பதத்தைச் சொல்லியிருப்பதாலும், மேல் ஶ்லோகத்தில் "ஶிக்ஷயாப்யநயந்து" என்கிற பதத்தைச் சொல்லப்போகையாலும், இங்கு "ஜாதேசவிதஶிஷ்ட்ருதே:" என்கிற பதத்தைச்சொல்ல ஔசித்யமிருப்பதாலும் தாரகாபதத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தாதிகளைச் சொன்னபடி. (ஶாஸநே ஸக்தசேதஸ:) ஶாஸநே—ப்ரகாஶநமான, ஸக்தசேதஸ:—ஸக்தியாகிற ஸம்ஶ்ரயத்தையுடையவர்களான, பாபமிருந்தால் ஸக்தி மேலிடவொட்டாதாகையாலே ப்ராய

ஶ்சித்தத்தாலே பாபங்கழியவே முக்திமேலிட்டதென்று கருத்து. நக்ஷத்ராடியமானால் எவ்வளவு இருள் பிறந்து ப்ரகாஶமுண்டாகுமோ, அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக ஸம்பூர்ணசந்த்ரோதயமானால் அந்தகாரநிவ்ருத்திவந்து ப்ரகாஶமுண்டாகுமாப்போலே, ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே எவ்வளவு பாபம் நிவ்ருத்திக்குமோ அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக ஸம்ருத்திமேலிட்டால் பாபநிவ்ருத்திவந்து ஸத்வத்தாய ப்ரகாஶமுண்டாகையாலே முக்தியை ஸம்ருத்தியாகச் சொன்னபடி. "ஸக்த்யாஶாஸ்தாப்யதிஜநாத்பூநம்" என்றும், "ப்ராயஶ்சித்தாந்யஶேஷாணி தப: கர்மாத்மகாநிவை । யாநி தேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்" என்றும் ஸகலப்ராயஶ்சித்தாதிகளைக்காட்டிலும் ஸம்ருத்யநுஸ்மரணாதிகளுக்கு அதிகபாபநிவர்த்தகத்வாய ப்ரகாஶகத்வமிருப்பதாலே "க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்" என்று ப்ரமாணஞ்சொல்லித்திறே. (ஹே நதஸத்ய!) தேவரீர் நதஸத்யனுடைகையாலே ஜநார்தநதத்தை விடுவித்து ப்ராயஶ்சித்தத்தில் மூட்டி முக்திமேலாடும்படி செய்துவைத்தீரென்று கருத்து. (தவ முக்தா:) தேவரீருடைய முக்தர்கள் (நமோநிதா:) ஆகாஶகர்பார்களாக (பரதரஶி) ப்ரகாஶிக்கிறார்கள். "முக்தா:" என்று ப்ரஹ்மரூபமுக்தியைச் சொன்னபடி. ॥௫௪॥

உ-௫ ॥ ண ஹ ஜஜவிஸஶஷ்டு ஹம்ஸம்

ணஜஸத்வ பஜம்பஜம் தஹ பவணாணம் ।
வஞ்ஜூண வி ஜஹஜொஹம்
ஸிக்வரஸஞ்ஜ கிம்கராண வ ஜஹம்ஸம் ॥ ॥௫௫॥

ஊராயா ॥ த வஜ்ர யதேஷ்யேமதி:

நதஸத்ய பதாம்பஜம் தவ ப்ரபஜாநாம் ।
ஸ்வஞ்சிதாநாஜேஷு யயாயொமத்ரம்
ஶிக்ஷா ஶஞ்ஜாத கிங்கராணாஜிவ ஜஷ்வீ ॥ ॥௫௬॥

[illegible]

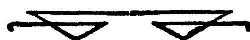
[illegible]

பதம்.	உரை.
[illegible]	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே?
[illegible]	தேவரீருடைய
[illegible]	திருவடித்தாமரையை

ப்ரபந்நாநாம்	சரணமாகவடைந்தவர்களுக்கு
யமவிஷயே	யமலோகத்தில்
கதி:	போவது
நாஸ்தி	கிடையாது
க்ருதாநாமாகஸி	அபராதஞ்செய்வர்களாயினும்
ப்ராஸாத கிங்கராணாமிவ	அந்தப்புரத்திலிருக்கிற ஸேவகர்களுக்குப்போல
ஶிக்ஷா	சிக்ஷையானது
யதாயோக்யம்	அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி
லக்வீ	இலகுவாயிருக்கிறது

அ-வ்யா॥ இப்படி கீழ்ச்லோகத்தில் “ஜாதேऽபி தஸ்மிந் க்ஷமதே:” என்கிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்தது, இங்கு ‘‘ஶாஸ்த்ரே ஸதி ஶிக்ஷயா ஸ்வநயந்து” என்கிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். நேதி। (த்வத்பதாப்ஜம்) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (ப்ரபந்நாநாம்) ஶரணமடைந்தவர்களுக்கு (க்ருதாநாமாகஸி) அகத்தை யடைந்தவர்களாகிலும், உத்ஸாரவஞ்செய்து ப்ராயஶ்சித்தமும் பண்ணாமலிருக்கிற ப்ரபந்நர்களுக்கென்றபடி. (யமவிஷயே கதி: நாஸ்தி) ‘‘நவஸ்தே ஸோऽதாயமவிஷயம் கச்சதி” என்கிறபடியே யமலோகப்ராப்திகிடையாது. பாபஞ்செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணாதபோது நரகப்ராப்தியாராதோவென்னில்; ஶிக்ஷயா மாளுமெனகிறார் (யதாயோக்யம்) பாபாநுகுணமாக (ப்ராஸாதகிங்கராணாமிவ) அந்த:புர பரிஜநங்களுக்குப்போலே (லக்வீ ஶிக்ஷா) ஸ்வதீத்ரஸாமயம், லகு ஶிக்ஷையுண்டாகிறது. அந்த:புர பரிஜநங்கள் குற்றம் செய்தால் அத்ருஷ்ட ஶிக்ஷை நடக்குமாபபோலே ‘‘ஸஞ்ஜாஹவந்தி காணாஹவந்தி ஸவியோயபாத்ராஹவந்தி ஸவியோஹாயபாத்ராஹவந்தி” என்று ஓதப்படுகிற ஶிக்ஷையானது ப்ரபஞ்சாஹ்லாதகமும் நரகாநுபவம் பண்ணும்படியான பாபத்துக்குண்டாகுமென்றபடி. ஆகையாலே ப்ரபந்நர்களுக்கு ஒருபடியாலும் நரகப்ரா

ஷ்யில்லையென்றபடி. இப்படி வாயஸ்ஸித்ததாலும் ஶிகைஷயா லும் நிஷ்டூருஷ்டுகைப்பண்ணி ஸம்ஹரித்து ““ஶரணம்வ்ரஜ, மோக்ஷயிஷ்யாமி”என்று சொன்ன வசநம் ஸத்யமாகையாலேயென்கிற அபிப்ராயமாக ““நதிஸத்ய”என்று ஸம்போதந்யோபாதாநம்॥

உ௬॥ ஸுஜநஜோஷ ஹிரு

ஸுஜநஹிதஸ் ஸம்ஹிதம்ஸணதயா।
ஸமுஜீ தஜவஜோணெ
ஸமுஜ வஸ்ரு வஜுஹ ரவாவாரு॥ ॥௫௬॥

வ்யா॥ ஸஜ்ஜநதிஜோஷதேவிதாஃ (ஜியதாஃ)
ஸுதாஜஹ ஸஜமீ ஹஜஸம்ஹிதஶபுநத்ரஸ்தாஃ।
ஸஶுயணி தவ வரணௌ
ஸப்ரஜத வஹஷ ஜநஜபாவஸராதாஃ॥ ॥௫௬॥

வ்யா॥ (தஹிரு) ““ஸஜநமதஜே”த்யாதிநா ஜிஹ்வா ஜ்ஞீயஸ்யமொவெவஸ்யஹக்ஷம் (ஹிதஸ்) ““மொஹா ஸகமீ வாஜஷயொமிதி” த்யாரயஸ்யஜக்ஷம். ஸஸ்யமோவஃ ““மொ யஃ”இதிடஸ்யக்ஷம் (தயா) ““ரவமாஜயரெ”தி ரமோவஃ. ““ஸ”இதிஸஸ்யக்ஷம் இக்ஷம் (வஜ) உஹயத ரமொவெஹ ஹஇக்ஷம் ““ஷ”இதி ஒக்ஷாஇக்ஷண (வஜஹ) ““ஜநயஃ”இதி ஜஸ்ய வக்ஷம், ““ந”இதி நஸ்யஜக்ஷா. யஸ்யவதுவபுவஸஹக்ஷம் ॥௫௬॥

வ்யா॥ நந ““ராமாதிதஜ்ஷிமெதவிதெநாவஜீயதவதுநஃ। ஷைஸ்ஜாதிரதிம்ஹம்ஸஃ ஸதாஜிஸ்ஸதபுஜோம்ஹவீ”த்யதுக்த் த்யாகஶா விஷயாவஸ்தஸ்யஹஶவஷஜநம், தெநவகஶம் யஜவிஷ யமஜந நிவாரணமெனுதாஶங்க்ய, ஸஜபுஹஹதுதவிஷயாநா ஹிவ தொஷவஸ்தகநிரதுவஸணௌந விஷயாநாஹவெஹாஜவ ஹாய ““தாராவாரொபவிஸவபுரஶீக்ஷுதவொநாஸ்திகஃவாரா

ஸமாச்ரயேதாதிதேவம் ச்ரத்தயா சரணம் யதி । நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மந:" இத்யாதி [illegible] இத்யாஹ । கம்மேதி । (ஹே அச்யுத! கம்மமதிதோஷபீடிதா:) கர்மமதீநாம் = [illegible] கர்மணாம், தோஷேண = [illegible] பீடிதா: = வ்யதிதா:, [illegible] தத்ர ஹேதுமாஹ । க்ருதாந்தேதி । (க்ருதாந்தப்ரூபங்க ஸாவஜ்ஜம்ஹீ ஊஸந்த த்ரஸ்தா:) க்ருதாந்தஸ்ய = வைவஸ்வதஸ்ய யமஸ்ய, ப்ரூபங்கீ = ப்ருகுடிபங்கவைவ, ஸாவஜ்ஜம்ஹீ = ஸாபத்ந்யாம் [illegible] த்ரஸ்தா: = பீதா:, அத்ர ஸாவஜ்ஜம்ஹீதி ஸப்தம்யந்தேந [illegible] அதஏவ (ப்ரஸ்ருஷ்டநிர்வேதஸ்வாதா:) ப்ரஸ்ருஷ்ட: = ஸுபரிவ விகலித:, நிர்வேத = [illegible], ஸ்வாதா: = [illegible] (தவசரணம் அவயந்தி) ப்ரபத்யந்தே. [illegible] கர்மமதிநிவ்ருத்த்யபூர்த்திர்வா:

பதம்.

உரை

பதம்.	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
கம்மமதி	கர்மயோக மாகத்திலுண்டான
தோஷ	தோஷத்தினாலே
பீடிதா:	பீடிக்கப்பட்டவர்களும்
க்ருதாந்த	யமனுடைய
ப்ரூபங்கீ	புருவமாகிற
ஸாவஜ்ஜம்ஹீ	ஸாபஸ்தரீயினுடைய
ஊஸந்த	பார்வையில் நின்றும்
த்ரஸ்தா:	பயந்தவர்களான புருஷர்கள்
ப்ரஸ்ருஷ்ட	போயிருக்கிற
நிர்வேத	காமரஸத்தினுடைய
ஸ்வாதா:	ருசியையுடையவர்களாய்க்கொண்டு

தவ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடிகளை
ஸ்ரயந்தி	ஆஸ்ரயிக்கிறார்கள்.

வ்யா ॥ ஸ்ரேயோமார்க்கங்களில் ஸ்நேஹகோபாதி தோஷங்களிருப்பதாலே அநுஷ்டிக்கமுடியாமல் அவற்றினின்றும் பயந்தவர்கள் நிவ்ருத்திதர்மர்களாய்க்கொண்டு தேவரீர் திருவடிகளை யாஸ்ரயிக்கிறார்கள் அதையும் தேவரீர் சேஷ்டாவிசேஷம்போலே ப்ரஸாதமிதர் ஷிக்கிறீர், இப்படிக்கிருக்க ஸர்வார்த்தநா தேவரீர் திருவடிகளை சரணம் புகுந்தவனுக்கு அநிஷ்டமெங்கே வருமென்கிற கருத்தாலே பரம்பரயா வாய்த்தவதை யருளிச்செய்கிறார் । ஸ்ரேயஸி । (ஸ்ரேயோமதிதோஷபீதாஃ) ஸ்ரேயோமார்க்கத்திலுண்டான தோஷங்களாலே பீதர்கள் பண்ணப்பட்டவர்களான, ஸ்ரேயோமத்திலிழிந்து ஸ்வர்க்காதிகளை யபேக்ஷிக்கிற ஸ்நேஹாதி தோஷத்தாலே பீதர்களான ஸஜ்ஜநர்கள் அநுஷ்டிக்கப்படாமல் தடைமாறிக்கிடக்கிறவர்களான வென்றபடி (ஸ்வர்க்காதிதோஷபீதாஃ) அவனுடைய கோபத்தாலேயுமானபுருஷமாகிற ஸம்ஸாரத்தினுடைய பார்வையினின்றும் பயந்தவர்களாயுமான, பரமபுருஷார்த்தமாகிற ஸர்வஜ்ஞத்துக்கு கோபம் ஸம்பந்தமென்று மோக்ஷ விஷயமிறே. (ப்ரஹ்மாதிப்ரஸாதாஃ)போயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தினுடைய ருசியை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, நிவ்ருத்திதர்மர்களாய்க்கொண்டென்று தாத்பர்யம் (தவசரணௌ ஸ்ரயந்தி) தேவரீர் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிக்கிறார்கள். ஸர்வஜ்ஞனாய் வாய்த்ததை யநுஷ்டிக்கிறார்களென்றபடி ॥௫௬॥

அ—ஸ ॥ த்வத்பாத கமலாத் அந்யத் ந மே ஜந்மாந்தரேஷ்வபி ।
நிமித்தம் குஸலஸ்யாஸ்தி யேந கச்சாமி ஸத்கதிம் ॥௫௭॥

𑌛𑌾𑌯𑌾 ॥ 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌃

𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 ।

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫௭ ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥ (𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾) "𑌶𑌕𑌲" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌮𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂. (𑌚𑌮𑌣𑌂) "𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌂. "𑌅𑌵𑌵𑌨𑌸𑍍𑌵𑍈𑌸𑌾𑌵𑌵𑌨" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌸𑌾𑌵𑌵𑌨𑌕𑌂 (𑌵𑌿𑌦𑍇𑌣) "𑌸𑌦𑍃𑌶𑌮𑍋𑌗𑍍𑌰𑌦𑍀" 𑌤𑍃𑌦𑍃𑌶𑌮𑍋𑌗𑍇 "𑌦𑍋𑌦𑍇𑌣𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌵𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌣𑌮𑍍, 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃.

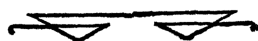
𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑌵 𑌉𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌹𑌗𑌵𑌦𑌵𑌾 𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃, 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌵𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌸𑌾𑌦 𑌇𑌨𑌕𑌕𑌂, 𑌨 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌂𑌕𑍍𑌯𑌸𑍇𑌰 𑌯𑌦𑍇𑌤𑍍 । 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀𑌤𑌿 । (𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤) 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌨𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 (𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾) 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 (𑌆𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿) 𑌅𑌨𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿 𑌯𑌥𑌾, (𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌵𑌿) 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌵𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿, 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌨𑌵𑍍𑌯𑌯𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌪𑍍𑌯𑌦𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌦𑍇𑌵𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑌵𑌨𑌾) 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌾 (𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾, 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀𑌤𑌿) 𑌸𑌦𑍇𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤 𑌉𑌵𑌿 𑌹𑌗𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌨𑌂 "𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌦𑍇𑌶𑌯𑌦𑍇𑌶𑌵𑌸𑌯𑌂𑌵𑌶𑌵 𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃 । 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍇𑌷𑌯𑌃𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌦𑍃𑌦𑌾𑌨𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃॥ 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌸𑍍𑌵𑌣𑌾𑌗𑌸𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌰𑌾𑌜𑌷𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤 । 𑌸𑌵𑍃𑌂 𑌕𑌵𑍃𑌂𑌵𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌂𑌜𑌦𑍇𑌤 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍇𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌗𑌮𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌗𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌂. (𑌯𑌾) 𑌸𑌵𑌨𑌾 (𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾) 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌹𑌗𑌵𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌕 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌦𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌷𑌿𑌃, 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌸𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌉𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑌦𑌤𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌤𑌾𑌂) 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌾𑌂 (𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚) 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌯𑌶𑍍𑌚[𑌕𑌂] (𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑍃

ணாவலி) "யாங்க்ஷி யாஸாம்ஸ்ய யாஸ்த்ரேஸ்ய ப்ரேகாந்தமதபாதி ஸி: । தாஸ்யம் ஶிரஸா தேவ: ஸ்பர்ஶநீயம், அஶ்ரோத்ரகார்த்தநஸ்யார்த்த ஷ்ணாதிஸமவாத்தநி: । விதிவ யாக்ஷாம் பஞ்ஜாணம் ப்ரணாதி ஶிரஸாஸ்ய" இதி ஸ்யதேவாஜ்ஞ மிநா ஸ்பர்ஶ்ந ஶிரஸிநிதயாஸீதீசராவேக்ஷயா வர தேகாந்த்ய "ஜ்ஞாநீத்வாதமைவ மே மதம்" இத்யுக்தம் காரண தவாஹிதத:, அதஸ்தஶ்வநதேவ ஸமவத்ஹிதத்திதிதாவ: ॥ ௫௬॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
விதிநாபி	பிரமனாலும்
க்ருதா	செய்யப்பட்ட
ஸபர்யா	பூஜையானது
தவ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடிகளை
ஸ்ப்ருஶதி	அடைகிறது
யா	எந்தப்பூஜையானது
ஏகாந்தி	பரமைகாந்திகளாலே
ஸம்ஸ்க்ருதா	செய்யப்பட்டதோ
தாம்	அந்தப்பூஜையை
[த்வம்	தேவரீர்]
ஶேஷாமிவ	பரியட்டம்போலே
ஶிரஸா	திருமுடியாலே
ஸ்ப்ருஹணாஸி	வாங்குகிறீர்.

அவ॥ ஸமஸ்த்ராணம் பண்ணினால் நான் திருவுள்ளம் பற்றுவேனோவென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தரபரன் பண்ணின பூஜை திருவடியில சேரும், அநந்யப்ரயோஜநன் பண்ணின பூஜையைத் திருமுடியாலே ஶேஷாபட்டம்போலே பரிக்ரஹிக்கிறாயென்கிறார் । ஸ்ப்ருஶதீதி । (ஹே அச்யுத விதிநாபி) ப்ரஹ்மாவும் தப்பாமலும் (க்ருதா) செய்யப்பட்ட, ப்ரயோஜ

நாதரவசிரோர்சிதேஷ: (அவிநா) பூஜையானது (த்வச்சர ணௌ) தேவரீர் திருவடிகளை (ஸ்ப்ருசதி) ““ஸர்வம் தேவதேவஸ்ய சரணாந்யவதிஷ்டதே” என்கிறபடியே ஸம்பவிக்கிறது ப்ர யோஜநாந்தரபரன ஸாக்ஷாத்பபாமல செய்தபூஜை “ஸுகாஸ்ர ஸ்திதம் தேயம் யதாப்ரஸ்திஸாஷ்ரம் । ஸர்வதேவநமஸ்காரஃ கேஶவம் ப்ரதிகச்சதி” என்று தன்னடியே திருவடியில போய்ச்சேருமத்தனையொழிய; அவன ப்ரார்த்திக்கும்படியாகக்காலக்கூட நீட்டானென்றபடி (யாவத்காசிதப்ர யக்த்ரா) ப்ரயோஜநாந்தரத்தாலே ஸஞாஹிதமாக எந்தபூஜை செய்யப்பட்டதோ வென்றபடி. (தாம்) அந்தபூஜையை (ஶேஷாமிவ) ஸாதியினுடைய திருப்பரியட்டம்போலே (ஶிரஸா) திருமுடியாலே (ப்ரதிக்ருஹ்ணாஸி) வாங்கிக்கொண்டு பரிக்ரஹிக்கிறாய் “யாக்ஞி யா ஸம்ப்ரயுக்தா ஸ்வர்லோககதமப்ரயுக்தி । தாஸ்ஸர்வாஃ ஶிரஸாதேவஃ ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்” என்கிறபடியே திருவுள்ளம் பற்றுகிறாயென்றபடி ப்ரயோஜநாந்தரபரன ஸாக்ஷாத்பபாமல் ஸம்பூர்ணமாக அநுஷ்டித்தால் திருவடியில போய்ச்சேருமமுறைதப்பினால் அதுவும் திருவடியில போகாது; அந்யப்ரயோஜநன் பண்ணின பூஜை கிஞ்சித்ந்யூநமாகவிருந்தாலும ஸஹ்ய ஸ்தளியில் ஊரவன் யதேச்ராவியென்று திருப்பரியட்டத்தை ஶிரஸாவஹிக்குமாபபோலே, ஶிரஸா ப்ரதிக்ருஹ்ணாஸிகிறு னென்று “ விபிநாவச்ரம்பிதா ”என்று பூர்வார்த்தத்தில் சொல்லி உத்தரார்த்தத்தில சொல்லாமலிருக்கிறதற்குக்கருத்து இப்படி அந்யப்ரயோஜநன்செய்த ஸமர்ப்பணத்தைத்திருமுடியாலே பரிக்ரஹிக்கையாலே யதினுக்கு பயந்து தேவரீர திருவடிகளை அர்ச்சிக்கிறார்கள் இப்படி அர்ச்சநீயத்துக்கு ஸமமுண்டானால் ஸர்வாத்மநா தேவரீர திருவடிகளில ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினவனுக்கு யதேஷ்டமெங்கே வருமென்று பாவம். ॥௭௬॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥ ([illegible]) "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] । [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] ॥ ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible] । [illegible] । ([illegible]) । [illegible] ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible]. ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible]

ஸம்ஸ்தாநவர்ணாதிக ஸௌந்தர்யாதிஶய:. (பக்தாந் ந முஞ்சஸி) "மஹாஜநவாத்ஸல்யம் ப்ரஜாயாஶ்சாநுமோதநம் । ஸத்யாஶ்ரயிணி பக்திஸ்தைர்யம் ஸ்வாந்தேந்த்ரியவிக்ரியா । ஸ்வகாராயநேயத்த: ஸதா மேபுண்யஸங்கம: ।ஸாந்த்வநம் நிதராம் யத்ர தாம்யேந ஜநவஶ்யதா । பக்திராஸீதியா ப்ரோக்தா ஸ்வயம் ஸ்வஸ்யைவ வஸ்துதே । ஸர்வே ஸ்ரோத்ரேநிர்த்தோஷா ஸ்வஸ்திஸஞ்சிதா: । ததேஷ த்ரேயஸேதோ த்ராஹ்யம் ஸமப்ரஜேத்யாயாஹ்யர்த்திதி ஶ்ரீ த்ருஷ்யே ந பாஷ்பாஞ்சகாண்டாதீநாந் "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் । ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே" இதி ஸ்ருத்யா ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோ ஸ்த்யர்த்தம் ஸ்மரதீ திஸாவஸ்:

॥௫௮॥

பதம். உரை.

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
தவ	தேவரீருடைய
முக	திருமுகமண்டலத்தினுடைய
ஜ்யோத்ஸ்நா	காந்தியாகிற நிலாவினாலே
த்ராவித	பெருக்கப்பட்டிருக்கிற
மநஸ	மநஸ்ஸாகிற
ஶஶிகாந்த	சந்தரகாந்தக்கல்லினுடைய
ப்ரவாஹ	பெருக்குக்கு
ஸத்ருஶ	ஸமானமான
பாஷ்பாந்	கண் ஜலத்தை யுடையவர்களாயும்
கதம்பகோரக	கதம்பபுஷ்பகத்திருக்கு
நிப	ஸமானமான
கண்டகாயமாந	மயிர்கூச்சலையுடைய
நிஜாங்காந்	தன்னுடைய அவயவங்களையுடையவர்களாயுமான
பக்தாந்	பக்தர்களை
ந முஞ்சஸி	விடுகிறாயில்லை

உ—வ்யா ॥ இப்படி ப்ரஸக்தாநாம் ப்ரஸக்த்யா ப்ரபத்திமஹி மையைசசொல்லி ப்ரக்ருதம் ப்ரபந்நர்களான ஸ்வாஶ்ரயர்களி

ஸாம்யக்ஷேபத்தை யருளிச்செய்யத்தொடங்குகிறார், மேல் தேவரீ
ருடைய ப்ரவேசகாந்தியாகிற ஸம்ஹிதையாலே பெருக்கப்பட்ட தங்
கள் மநஸ்ஸாகிற ஸம்ஜ காந்தக்கல்லினுடைய த்ரவாஹமோவென்
று சொல்லலாம்படியான ஆநந்த பாஷ்பங்களையுடையவர்களாயும் ப்ர
ஹர்ஷாங்கிதகாத்ரர்களாயுமான பக்தர்களை நீ விடுகிறாயில்லை, காந்தி நீ
போன விடங்களெல்லாம் காந்தன் போகும்போலே அவர்க
ள் போனவிடங்களெல்லாம் நீயும் தச்சுச்ரூஷாஸக்தனாய்க்
கொண்டு கூடப்போகவும் அவர்கள் நின்றால் நீ நிற்கவும் அவர்கள்
படுத்தால் நீயுங்கூடப்படுக்கவுமிப்படியொருபடிக்கும் பக்தர்களை வி
ட்டுப்பிரியமாட்டாயென்கிறார் । தவேதி । (ஹே அச்யுத! தவ)
தேவரீருடைய (ப்ரவேசிஜ்ஞாநத்ரவித சேதஸ்ஸோமசிலாந்த்ர
வாஹஸந்நிபாஷ்பாந்) ப்ரவேசிஜ்ஞாநத்ரவித = ப்ரவேசமாரு
ஸம்ஜ்ஞையாய் அதின்காந்தி ஸம்ஹிதையாய் அந்த ஸம்ஹிதையாலே பெ
ருக்கப்பட்டிருக்குமென்றபடி சேதஸ்ஸோமசிலாந்த = சேதஸ்ஸாகிற ஸம
ஜ காந்தக்கல்லினுடைய, த்ரவாஹஸந்நிப = த்ரவாஹஸத்ருச
மான, பாஷ்பாந் = ஆநந்தபாஷ்பங்களையுடைத்தான, திருப்ரவே
சணவேஸ்வாஜந்தாநந்த பாஷ்பதாரையைப்பார்த்தால் ப்ரவே
சவையாலே சேதஸ்ஸு உருகி ஜலமாய் கண்வழியே த்ரவிக்
கிறதோவென்று சொல்லலாம்படியிறேயிருப்பது. (கண்டகோடி
நிபசுபாவசேநநிஜாங்காந்) கண்டகோடி = நீவர்ஷிக்கிற
கு, நிப = ஸத்ருசமாக, ஸுபாவசேந = ப்ரஹர்ஷிதமான, நிஜாங்கா
ந் = நிஜாவயவங்களை யுடைத்தான, ''ஸேக்கயாஸ்ரு வனைஹக்திஸ்வா
நேத்ராம்பவிக்ரியா, ஜ்ஞாநாதிரீதநேத்ராம்போ: ப்ரஹர்ஷீக்ருதகா
த்ராந் । ஸதாவஸ்த்ரமணாவிஷ்டு:''என்கிறபடியே பகவதநுப
வத்தாலே ஸ்ரீகண்டாநந்த பாஷ்பஹர்ஷஸ்வா ப்ரஹர்ஷாதிகளை யுடை
யவர்களானவென்றபடி 'ஸோமசிலாந்த்ர வாஹ''மென்று சொன்
னத்தாலே ஆநந்தபாஷ்ப ஸாத்ருச்யம் வ்யஞ்ஜிதம். ''கண்டகோ
டி''என்று சொன்னத்தாலே ஸகலாவயவஸ்தித ஸமஸ்தாவய
வங்களிலும் ப்ரஹர்ஷ முண்டாயிற்றென்றும் வ்யஞ்ஜிதம். கண்டத
துக்கு ஸகலாவயத்தில் ஸமஸ்தஸ்தத்திலும், ப்ரஹர்ஷ முண்டாகு

மென்று வ்யவிஸம். (ஹ்ருதாந் நசநாஞ்சலி) விடுகிறாயில்லை. ஸுப்ரபாத வசத்தை “நசநாஞ்சலிஹ்ருதாந்” என்று விவரித்தாராயிற்று. கவசஸம்ஶ்லேஷாநந்தஜநித ஶீதளபாஷ்பபூர்ணமான கண்களில் விரஹததாலே அதஶ்ருஷமான ஜலத்தை “கண்கள் நீர்மல்கி” என்று சொல்லுகிறபடியே பெருக்கவும், “உஷஸ்ஸ்தலநிரோ ஷை வ்ருக்ஷாந் ஸமுத்யாரிணு:” என்று நீர்நிலத்தில் ஸமுதிதமான வ்ருக்ஷங்களையும் அடும்படி தீவைபூராஷணிரோஸ ஸம்ஶைகளை விடவும் ஆடியாடியகங்கரையும்படியுமாயிருக்கப்பெற்றேனேயல்லது உன்னை ஸுநாவிக்கப்பெறவில்லையே, ஸாக்ஞ செய்யவேண்டாவோ வென்கிறாரென்று கருத்து. ॥௫அ॥

உ௯॥ ஸஸேவாலி ணிஶேவரா
ஸாரணாமஸஸு மஹிஸஸாஸஸபூா ।
மஸஸாமா தாஹ ஹ்ருதா
ஜநிதாஞ்ஜலவஸ்து உருஹம் உஷரோஹம் ॥ ॥௫௯॥

உமயா ॥ ஸசெவ்ஷலி நிசெவ்ரா:
ஶரணாமதஸத்ர மரஹீதஶாஶதயபூர்:।
மதஸம்மாஸ்த ஹ்ருதா:
யாநி க்ஷேவ ஊருஜாதசெரா: ॥ ॥௫௯॥

வ்யா—ஸ ॥ (மஹிஸ) “மஹீரஜ:” தீகாரஸ்யஜகம் ॥௫௯॥

வ்யா ॥ “ஸுப்ரபாத நசநாஞ்சலி”த்ரெநந ஶோக்ஷஸ் ஜாந ஜ்ஞாநவிரஜீத்ருக்தம், தக்ஷயம், ஸ்யொஜநாஜ்ஞாயாபூத யாவிஹெக்தவிபூயா நாஷிதராஶகம் உநலிநியாய உக்தாயா உநந்ஹ்ருக்திவிஷயதயா வடயதி । ஸசெவ்ஷிதி । (ஹெஶரணா மதஸத்ர! ஸசெவ்ஷலி) ஸ்ரணிஷ (நிசெவ்ரா:) செஷ

[illegible]

॥ருகூ॥

பதம்.	உரை
[illegible]	ஏ அடியவாக்கு மெய்யனே!
[illegible]	எல்லாபபிராணிகளிடத்திலும்
[illegible]	த்வேஷமில்லாதவாகளாயும
[illegible]	க்ரஹிக்கபபட்ட
[illegible]	சாசவதமான தாமத்தை யுடையவாகளும்

[illegible] போயிருக்கிறவிஷயஸமபத்ததைதயுடையவர்களுமான

பதம்.	உரை
[illegible]	தேவரீருடைய பகதாகள்
[illegible]	வேறொருவராலேயும
[illegible]	அடையமுடியாமலிருக்கிற
[illegible]	தேவரீரையே
[illegible]	அடைகிறாகள

[illegible] ॥ இப்படி தேவரீருடைய [illegible] பக்தாகள் [illegible] தகககளாய [illegible] தேவரீரை உபா யமெனபபறறி [illegible] பணணி [illegible]

வரான தேவரீரையே ப்ராப்யமாக அடைகிறார்களென்கிறார் ஸம்ஸ்ருஷ்டி । (மஹாஜனாஸ்தவ து) ஸாராஜ்ஞன் விஷய த்தில ஸ்வத்ருநத்பாதவனே' (ஸம்ஸ்ருஷ்வி) ஸவஷ்வ ராணிவழி த்திலும், இத்தனிடத்தில போலே ஸத்ருக்களிடத்திலுமென்று படி. (நிரவதிகாரா:) பாலமில்லாதவர்களான, "பைஸுமைவாணி ஸர்வதாநிரீக்ஷண்யவஸ்ருஷ்டி த்ததி: । ஸாவ்யாநந்தேஹா ஆர வெஹ வ்யாவ்யா நீதிர்நீஷிணா । ஆத்ம ஹஸ்ரேயஸ்ரணம் ஸர்வ ப்ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வத்வம் । ஸத்ராநே ஸகமேவ நாகாஸிவுஷ்டிரு நம்" எனகிறபடியே அவராயிகள் திறத்திலும் தேஷமில்லாமல கரைபுரண்ட க்ருபையை யுடையவர்களானவென்றபடி (ம்ருதுஸ் வாஷா தயங்க:) ம்ருதுஸ்ஜ = வாஷ் ஷிகசப்பட்ட, ஸாஸ்த யங்க:, "க்ருஷ்ணயஜுஸ்நாதநம்" என்கிறபடியே ஸம்வானே யே உபாயமாகப் பற்றினவர்களானவென்றபடி. யதா, ஸ்தித நையிலும் சுநவதிருக்கும்படியான ஸுநிஷ்டாஷிஜ்ஞாநாஸ ஸாஸ்த யதுத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி ஸுநிஷ்டாஷி ஜ்ஞாநமிருப்பதாலே தங்களிடத்திலே பைஸுவார்கள் திறத்தி லும் கரைபுரண்ட க்ருபையை யுடைத்தாயிருப்பார்களென்று கருத்து. யதா, "க்ருஷ்ணஸ்ஸாஸ்த்ஸ்வயாண:" என்கிறபடியே வரிஷ் ஷிகப்பட்ட ஸாஸ்தனுடைய வாராநுஷ்ஜ்ஞனுடைய யதுத்தை யுடையவர்களான, அதாவது—ஸாராஜ்ஞமதவர்தி ராணமாருவ யதுமென்றபடி. ஸாராஜ்ஞமத்ரான வாம்வவர்களுக்கு நீதுதபோ லும்போலே "நுங்கால்களெனத்தலைமேல்" என்று ஆவாயமாக்ஷிஹா மவதர்களை ஸாரணம் புகுந்தால் தங்களுக்குத்தகுதியில்லாத உறு தகத்ருஞ்செய்வார்களென்றபடி. இங்கு சுயம்த யமும உகத் தொகையொழியாகையாலே ஒன்று ஸாவுமாய மைற்றவிரணடை யும் ஆயுமாகக் கண்டுகொளவது (மதஸம்ஜா:) திவழுநிரவே க்ஷாகளான (தவஹஜா:) தேவரீருடைய பகதரானவர்கள (ஹத ரெ:) திவழுவார்களினுலே (உறவுஷம்) அடையக்கூடாம லிருக்கிற (சுவாரேவ) தேவரீரையே (யாஷி) அடைகிறார்கள். ப்ரா ப்யமாக அடைகிறார்களென்றபடி ॥ ௩ ॥

മൂ॥ അമിവമണകുവേറു തക്കം

ശ്രവണം വി ശസണം വ വഇ ഉണ്ടേജം ।

വിഖവണഖ വിമുങ്ങാ

തക്രൂരങ്ങാ വി ണ മഹങ്ങി ചൊമങ്ങേണാ ॥ ॥൯൦॥

ഛായാ ॥ അമിതപീനസ്തനാം

ശ്രവണേऽപി ശശിനഗ വഹാ ഉത്തുംഗാഹാര്യം ।

വിഷയേഷു വിമുഗ്ധാഃ

ക്രൂരേണാ അപി നമസ്തേ തോരണാഗ്രേ നഗസഃ ॥൯൦॥

പാ—പ ॥ (വഇ) "ഇത്തുവഹാഹാവി"തി ശുകാരവൃ ഇക്കം (ഉണ്ടേജം) "രവമായഗേശ്യ"തിരമെഴ; ശവൃത്തി ചെങ്ക "ശയ്യാഹാ" വിതൃഗകാരചെഖൃക്കം "യൃഹൃജ്ജു" ത്വിലക്കം ദീക്കം. (വിമുങ്ങാ) "ശകശ"ഇതി ശവൃത്തിക്കം, ശ തഃ ങ്ങാചെഗം. (തക്രൂരങ്ങാ) "ക്രൂരശ്ചൃതിന്ദ"തിക്രൂരയാചെതാ ഖക്രൂരാചെഗം. ശാനവഃ ങ്ങാചെഗശ്ച ॥ ॥൯൦॥

വ്യാ ॥ വക്രവക്രശേഗാകെ "ശതലംശാ"ഇതൃഗെനന വിഷ യവൊരാമൃഖൃഗഗതഃ വുരഭാരപ്രഷായുരവാഷ്ട്ര ഖായ കക്കശ്ചം, അഖിന്ദുശേഗാകെ വൃതിപ്രകത ഖക്കൃ തക്രായനക്കം ഉൃജ്ഞി യഗെ । അമിതി । (ഹേ അമിതപീനസ്തനേ ! വിഷയേ ഷു) ഖാംഖാരിക ഖവെഷ (വിമുഗ്ധാഃ) ശ്രവസ്ക്കാഃ, അതഏവ (തോരണാഗ്രേനഗസഃ) ദിക്ഷിതീഗ്വരതക്ക നിജുരാരണാരാചെന ഖംശയാവങ്കഃമി ഉനാംഖി ചെഷാങ്ങെയാക്കാഃ । വിഷയാഖക്ക ഷ്ടിക്കെന വുരതക്കനിജുരാരണ അഖേയുരാജതി ഹാവഃ. (ക്രൂ രഷാഃ ക്രൂരേണാ അപി) യാഉൃജ്ഞിക ഖക്കൃതവ ഖംശെന ക്കഖ്യൃക്കായാം ക്രൂരാവങ്ങോഷ്ടി (ശ്രവണേऽപി) ഹൃദയ വ ങ്ങ്യീകെ വഹാ വങ്ങിഷ്ടിതഖേഷ്ടി, അവുരാതുനാവതീയു വരചെതാ വതുരാ നഖേ ഭിവാ, (ശശിനഗ ഉത്തുംഗാഹാര്യം) ശശനവക് "അവക്ക ശേരത ങ്ങവാണിചാര"ഷിതൃാഷിനാ കാരവാരണാഗൃ വയവാഹാ

வெந வசிவக்ஷாமாஜ ராஜ்ரம் (கூாம் நஜஹெ) கூுபாநவ்ர
"ஹேக்ர்ராவாபயாவாஷி வ்ரவக்ர்ராவாசஹாசெதெ । வ்ராவெ்ரா
ஜஹம் நாந்ரயா வ ராவ்ர அஹெவம் விெயாஜஜ்நை"ஜதர்க்
வ காெணா ஹக்ஷிவ வெக்ர்க வஸாய்ரதயா கயம் வ ராக்ரதா
ஸூாா விஷயீகவந்தி வக்ஷஷெதி ஹாவஃ. ॥கூ௦॥

பதம். உரை.

பதம்	உரை
ஹெ அஹிவதிநமரேமஉ!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு நாதனே!
விஷயெஷ	ஸாம்ஸாரிக ஸுகங்களிலே
விஜமஜஃ	மிகவும் ஆசையுடையவர்களும்
ஜொஜாயமாநஸஃ	சஞ்சலமான மநஸ்ஸை யுடையவர்களுமான புருஷர்கள்
கூுரணாகஷி	ஆசையுடையவர்களானாலும்
கூுஸஷஷி	ஸமீபத்திலிருக்கிறவும்
மமநிவ	ஆகாசம்போலே
உஜ்ராஹ்ரம்	அறியமுடியாதவனுமான
கூாம் நஜஹெ	தேவரீரை யடைகிறார்களில்லை.

உவ்ரா ॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில் "உஜஹிதெரஃ" என்று கேவலம் விஷயெக வரர்களாலே உஜஹ மென்றார். இங்கு உபாஸநர்களாலும் உஜஹனென்கிறார். ஆகாசம்போலே ஸமீபஸ்தனாயிருந்தாலும் உஜ்ராஹ்ரனவன்னை விஷயங்களிலே மண்டி வஜவஜிகளாயிருப்பார்கள் உஜக்ஷக்களானாலு மடையமாட்டார்களென்கிறார் ।அஹிவதீதி। (அஹிவதிநமரேமஉ) அஹீம்உ வராநாய! (மமநிவ) ஆகாசத்தைபபோலே (ஸஜா கூுஸஷஷி) ஸவகாலமும் ஸமீபத்திலிருநதாலும (உஜ்ராஹ்ரம்) அறிய அமக்ரமான (கூாம்) தேவரீரை (கூுரணாகஷி) வெரக்ஷ கூரைய யுடைத்தானவர்களானாலும் (விஷயெஷ விஜமஜஃ) கயகாரி விஷயங்களில் விஶெஷ

ண ஸம்பந்தமுடையவர்களாய் அதனை (ஜோமாயோந உநவஸ) ஜகீ) வஸ்தவ்யைகளாய்க்கொண்டு (நஸஜெ) அடையமாட்டார்கள். "வீடுமின் முற்றவும்" என்று ஸமஸ்த ஸம்பந்த விஷய ஸம்பந்தத்தை விட்டு எம்பெருமானை யடையவேணுமென்று சொன்னத்துடன் "அடையறப்பாசங்களைவிட்ட பின்னையன்றி யவனை யவை காண் கொடானே" என்று ஸமஸ்த ஸம்பந்தமிருந்தாலும் ஸமஸ்தருசி ஸம்பந்தம் நிஶ்ஶேஷமாகக் கழியாவிடில் தன்னைத்தான் காட்டிக் கொடானென்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தாரிறே இதனாலே தமக்கு விஷயஸம்பந்தம் நிஶ்ஶேஷமாகக் கழிந்துவிட்டது, என்னை யங்கீகரிக்கவேணு மென்கிறாரென்று ஸூசிதம். அந்த்ராவதே ஶத்தில "மானிடவர்க்கென்று பேசுப்படில் வாழகில்லேன்" என்கிறபடியே யெம்பெருமானை விட்டு வேறே யொருவனை வரனாகப் பார்க்கலாமென்று பேசினாலுங்கூட ஸஹிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவமுடையவளென்று தாத்பர்யம். ॥௬௦॥

உ-ஞ॥ [Grantha heading, partly illegible]

ரவஸமீக்ஷ ஸகலாரக்ஷணோ [illegible] ।
க்ஷணாஉ யாஶி ஶிரம்
கஂவிக்ஷொரகா வி [illegible] வி ॥ ॥௬௧॥

[illegible] ॥ [Grantha line, partly illegible]

ரவஸமீக்ஷ [illegible] நா (வ்ரா) ।
க்ஷணாநி யாஶி ஶிரம்
காங்க்ஷித ஶோவா [illegible] ॥

வ்யாக்யா ॥ (ரக்ஷணாக்ஷ) "வ்ஷதிவஸ்ரவகம்," [illegible], "கமட [illegible]" த்ராஹிநா தயோவே "[illegible]" திநிஷேயாக ஸகாரஸ்ரீகஷ. (வித்ரு) ஸாயாதோக "[illegible]" த்ராஹிநா [illegible] ॥௬௧॥

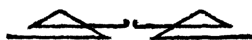
[illegible] ॥௬௧॥

பதம்.	உரை.
हे अच्युत!	ஏ அச்சுதனே!
चिरं	வெகுகாலமாக
भक्ताः	பக்தர்கள்
काङ्क्षित मोक्षाः अपि	ஆசைபட்டிருக்கிற மோக்ஷத்தையுடையவர்களே யாயினும்
तावक सेवा रस भरिताः	தேவரீருடைய ஸேவையினாலுண்டான ரஸத்தினாலே பூர்ணராய்க்கொண்டு

த்வயா	தேவரீராலே
ஸர்வ	எல்லாருடைய
ரக்ஷண	இரக்ஷிப்பதில்
உத்ஸர்க்கவ்யா	ஆசையுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே
ஸ்தாபிதா:	இவ்விடத்திலே வைக்கப்பட்டவா களாய்க்கொண்டு
கரணாநி	சரீரம் முதலியவைகளை
யாந்தி	தரிக்கிறார்கள்.

வ்யா॥ இப்படி முமுக்ஷுக்களாகிலும் விஷயஸம்ஸ்ருஷ்ட ருந்தால் எம்பெருமானை யடையக்கூடாதாகில் உபய விபூதிநாத னான உம்முடைய ஸுராஸுராதி பாகவதர் «யாந்தி ஸேவா» என்று தேவரீரை யடைகிறார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, அவ ர்கள் கேவலம் முமுக்ஷுக்களை தவிர உபயஸாதநர்களன்றோ என்று சொன்னால் கரணகளேபர தாரண போஷணம் பண்ணி க்கொண்டு ஸ்வர்க்காதி போகத்திலிருக்கலாமோவென்னில்; அவர் கள் விஷயஸம்ஸ்ருஷ்டியாக கரணகளேபர தாரணம் பண்ணு கிறார்களில்லை «இச்சுவைதவிர யானிந்திரலோக மாளுமச்சுவை பெறினும் வேண்டேன், ஏரார் முயல்விட்டு காக்கை பின்போவ தே, கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே» என்று ஸ்வாநுப வத்திலீடுபட்டு தத்வஸாக்ஷாத்காரநிஷ்டர்களாய அதிலாசையா லும் இவர்களுடைய உபதேசாநுஷ்டானங்களாலே ப்ராணிஜா தத்தை ரக்ஷிக்க வஹிஸம்பாவனையாலே «க்ருதே ஸ்ரீ ஸம்ஜ ஸா வஸேரஸ்» என்று தேவரீர் விதித்து இங்கே ஸ்தாபிக்க, அத்தா லும் தங்கள் கரணகளேபர தாரணம் பண்ணுகிறார்களத்தனை யொழிய விஷயாஸக்தத்தாலே கரணகளேபர தாரணம் பண் ணுகிறார்களல்ல வென்கிறார் । ஸக்தாஜதி । (ஸேவ்ய த்வதீய தாவக ஸேவாரஸஸ்ரிதா:) தாவகஸேவா = ஸ்வரூபதாரம் பண்ணியி ருக்கிற தேவரீருடைய ஸேவையினுடைய, ரஸஸ்ரிதா: = ஆசை யாலே ஸ்ரிக்கப்பட்டவர்களான (ஸக்தா:) ஸுராஸுராதி பாகவதர்

கள் (சிரம் காங்க்ஷித மோக்ஷா அபி) மோக்ஷத்தில் நெடுநாளாக ஆசை யுடையவர்களாயிருந்தாலும் (ஸகல ரக்ஷணைக ரஸா:) ஸகல ஜந்துக்களுடைய ரக்ஷணத்தில் ஏகமான ஆசையாலே (க்ருபயா) தேவரீராலே, “ப்ரேரிதா:” என்கிற பாடத்தில் “க்ருபயா” என்கிறதற்கு விசேஷணம் “விபிநோக்த விஶ்வாஸ ப்ரேரிதா:” என்றும், “மேதினியில் இருக்கின்றோம் விதியினாலே” என்றும், “அத்ர ஶ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ” என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்வாமிக்குப் பட்டவர்களாய்க் கொண்டு (க்ஷணாதி யாபயந்தி) க்ஷணக்ஷேபம் பண்ணுகிறார்கள். விஷயஸம்பந்தமடியாக க்ஷணாதி யாபனம் பண்ணுகிறார்களென்றென்று தாத்பர்யம். இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸூரிகள் அனுக்ரஹஸம்பந்தமடியாகவும் ஜநரக்ஷண ருசியாலும் ஶரீரதாரணம் பண்ணுகிறார்களென்று சொன்னதாலே ஸூக்ஷ்ம ப்ராரப்த வஶமென்று காணலாம், உபாஸகர்களுக்கு மோக்ஷத்துக்கு விளம்பஹேது ப்ராரப்தமிறே ||௯௧||

௯௨. ஸ்ர ஶாண ஸ்ப்ருஹணீயதஸ்தம்
ஸஞ்சாரேஷ்வபி ணசஸ்வ ணிசஹஸ்தைஸ்தம் ।
ஜகவர்திவாஷி ஜஶஸ்தம்
ஜம்ஹஸ ஶ்ரீ ப்ரஸேஉதம்ஸணீஜஜஸ்திஜநே ॥ ||௯௨||

அந்வய ॥ ஸ்ரீஶாண ஸ்ப்ருஹஜநிதை:
ஸஞ்சாரயஸி நதஸத்ரு நிஜஹஸ்தைஸ்த்தை: ।
ஜந்துவர்திவாஷி ஜஶயம்
ஜம்ஹஸ்ஸ்ரீ ஸேதாதுஹஸாம் நீஜேயஜாம் நாது ||௯௨||

வ்யாக்யா ॥ (ஜக்ஞ) “ஜ்ஞாதா: ஜ்ஞ:” ஜக்ஞநேந ஜ்ஞஸ்ருதேஷ்வா ஸிஷ்வா. (ஹம்ஸணீஜஜ்ஞஸ்தி) “பாஜகவீயா நீ யோக்தஸ்ரீயக்ருஷ்ணே ஷ்வி” தீ யஸ்ராஜாதேஹாஸ் ஶிஷ்வாஸ் ஷிஷ்வா. ||௯௨||

வ்யா ॥ ஸகலஜநரக்ஷணோத்ஸுக பரவிவசே தாத்ருசே ஹஸ்தாநாம் ஸ்வாமிநஸ் ஸகலஜநரக்ஷணஸாமர்த்யமிதி வக்ஷ்யதி, “ஸாமர்த்யவதி தேச ஸம்பந்தோ நாஸ்தி நாம। சாஸம்பந்தே ஸமஸ்தஸாஹஸ்ரம் ஸத்யாந்தரதாந்” இதி த்வத்க்ருபைகாரணேநைவ த்வஹிதேக்ஷணம் । ஸ்திரேதி । (ஹே பக்தஸத்ய! த்வம் ஸ்திரகுணகிரிஜநிதைः) ஸ்திராः = குணாதாரதயா ஸ்திதாः, குணாः = ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யதாக்ஷிண்யாதயோ குணாः, தைரேவ கிரயः தைர்ஹ்ருத்யைரேவாநாத்யைः நிர்மிதைः ஜநிதாः = உத்பாதிதாः, ஸேதுவேஷ, கிரிகல்பாநி நிர்மிதாநி ஜநத்யுः, பக்தவேஷ பரிணிஸௌசீல்யாதய ஏவ ஸ்திதா இதி பாவः, அதஏவ (ஜங்கமஸ்திரஸேதுபத்மபூமிநயம்) ஜங்கமாः = சராசராத்வயவ விசிஷ்டதயா ஸம்சாரிணः, ஸ்திராः = ஸ்தேயாஸ்தேயாதயோ ஸ்திதாः யே ஸேதவः தத்பத்மபூமிநயம், ஜங்கமஸேதுவத்ஸேதுவிலக்ஷணோ த்யயுः (நிஜஜநநயநந ஜந்துஸம்விதாரிஜநஸேது) ஜந்துஸம்விதாரிः = ஜந்துஸம்ஸாரிணாம் “ஸம்ஸாராப்தி”ஜலதரங்காः ஸேவ்யஜநாயதிः = ஸம்ஸாரதீர்த்தம், (ஸம்ஸாரயஸி) ஹஸ்தாம்புஜ ஸம்ஸாரிண ஸம்ஸாராம்புதாரயஸீதி பாவः । ஸுஜநஸேவ ஹஸ்தாநா திஷ்டாநஸ்தாபநம், ஸகலஜநரக்ஷணஸமர்த்த இதி பாவம் ॥ ॥௬௨॥

பதம்.	உரை.
ஹே பக்தஸத்ய!	ஏ அடியவர்களுக்குமெய்யனே!
ஸ்திர குண கிரிஜநிதைः	ஸ்திரமான ஸௌசீல்யம முதலியகுணங்களாகிற பர்வதங்களினாலே யுண்டுபண்ணப் பட்டவர்களும
ஜங்கம ஸ்திர ஸேது பத்மநீயம்	ஜங்கமமாயும் ஸ்திரமாயுமான ஸேதுவைப்போலே பாகத்துக்குந்தவர்களான

நிஜஸக்தை:	தன்னுடைய பக்தர்களினாலே
ஜநாந்	ஜனங்களை
ஜந்மவ்யாதி ஜலதிம்	பிறப்புமுதலிய க்ரமமாகிற ஸமுத்திரத்தை
ஸந்தாரயஸி	தாண்டும்படி செய்விக்கிறீர்.

உ—வ்யா ॥ இந்த ஶ்லோகத்தில, கீழ்ஶ்லோகத்தில ‘‘ஸகல ரக்ஷணைக்காரவ்யா’’என்று சொன்ன வ்ருத்தத்தை விவரிக்கிறார். குணவரிஷ்டர்களான ஸக்தர்களைக்கொண்டு ஸம்ஸார ஸாகரத்தினின்றும் ஜநங்களை கரையேத்துகிறாயென்கிறார். ஶ்யாமமான ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாகிற மலைகளாலே கட்டப்பட்ட ஜம்குமமான ஸேதுவோவென்று பார்க்கலாம்படியான ஸக்தர்களாலே ஜநங்களை ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாணஞ்செய்விக்கிறாய், இதற்காகவே இந்த வ்ருக்ஷதியில் ஸக்தர்களை வைத்தாயென்கிறார் । ஶ்யேதி । (ஶ்யாமகுணகிரிஜநிதை:), ஶ்யாம= க்ஷணை க்ஷணை மாருததான், குண= ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாகிற, கிரி= வ்ருக்ஷங்களாலே, ஜநிதை:= உண்டுபண்ணபபட்டதான ‘‘ஶீவ்ருவாய்ம் உயாவும்’’என்கிறபடியே ஶ்யாமமான குண வரிஷ்டனுனை வென்றபடி. கிரிஶ்யாமமாயிருக்குமாப்போலே ஸௌஹார்த்தம் ஶ்யாமமாயிருக்கிறதென்றபடி. சுதனவ (ஜங்கம ஶ்யா ஸேதுவுப்ரிதிவெ) ஜம்குமமான ஶ்யாமஸேதுப்போலே காணத்தக்கவாகளான, ஜம்குமஸ்தேவேஶ்யாமமான ஸேதுவாகவிருக்கிறதோவென்று பார்க்கலாம்படியாக விருக்கிறார்களென்றபடி. (ஹேநகஸக்ர நிஜஸக்தை:), ஸ்வீயஸக்தர்களாலே (ஜநாந்)ப்ராணிகளை (ஜந்மவ்யாதி ஜலதிம்) ஜந்மங்களுடைய க்ரமமாகிற வரம்பரையாகிறதென்றபடி. ஜலதிம்= ஸமுத்ரத்தை (ஸந்தாரயஸி) தாணஞ்செய்விக்கிறாய், விகஷ்டுகத்ருஷ்டிவ்யோம: ॥கூஉ॥

മൂ ॥ പഡിഅ സവണ്ണ സഹ
 പത്തം പക്കം ഹിരംതി പരിപുണ്ണാ ।
സാവെന്തി തുജ്ജ സത്താ
 പിഅഅതിഹിംവ ണഅസ്സ പച്ഛിമഗിരിണോ ॥ ॥[illegible]॥

ഛായാ ॥ പ്രശ്രിത സവർണ്ണസഹായാഃ
 പാത്രം പ്രാപ്തം ഹിതമിതി പരിപശ്യന്തഃ ।
ശ്രാവയന്തി തവ സത്ത്വാഃ
 പ്രിയാതിഥിരിവ നഭസ്തഃ പശ്ചിമഗിരിവരം ॥ ॥[illegible]॥

വ്യാ—പ്ര ॥ (പച്ഛിമ) "പ്രശ്ചഭാഗനിശ്ചയ" ഇതി ശബ്ദ മങ്ഗളം ദിഗ്ദ്വം । (ഗിരിണോ) "പ്രാപ്യോപാന്തി" തദ്ദിനാവരോധഃ ശേഷം പൂർവ്വവൽ ॥ ॥[illegible]॥

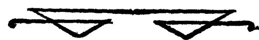
പ്ര ॥ നന്ദനഗുരുവതാരവശത്തെ വിദ്യാനശീലംപ്രതിഷ്ഠിതാവായെല്ലാം ദ്രുതേ, തഹിതത്തെ ശിഷ്യരാജവി സർവ്വതേതി നക്ഷത്രാദിനഭി തേഷാം ഗോക്ഷാവാപ്തി ബദ്ധ്യാദിദ്രാശാകാം പരിഹരതി । പ്രശ്രിതേതി । (ഹൃദന്തസ്ഥ ത്വ' തവസത്ത്വാഃ) ഗുണപൂർണ്ണാഃ (പ്രശ്രിതസവർണ്ണസഹായാഃ) പ്രശ്രിതം= ഉപായാനുഷ്ഠാനേന ഉദ്ധൃതാരിതം. സവർണ്ണാഃ = ജ്ഞാതാരാഃ, സഹായം യെഷാം ദുശ്ശാഃ പ്രവൃത്ത്യനുഷ്ഠാനേന സവിഷ്വജ്ജ്ഞാനസഹായാഃ തജ്ജനിതസമൃദ്ധ്യാദിസംസ്ഥിതീതിസാവഃ(പാത്രംപ്രാപ്തം) പ്രതിദിവസമാഗതജിജ്ഞാസിതം പ്രാരബ്ധം ഗുരുമുഖം (ഹിതമിതിപരിപശ്യന്തഃ) പ്രാരബ്ധകർമ്മണാം ഫലനാശത്തിന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന കർമ്മനിവൃത്തിഹേതു ഭവാനുഷ്ഠാനത്തിന് പശ്ചാത്തി സാവഃ (പച്ഛിമഗിരിണാ) നിയമാണിഗിരിണാ (പ്രിയാതിഥിരിവ) ഗൃഹസ്ഥാശ്രമതിഥിരിവ (ശ്രാവയന്തി) ഭവന്തി. ഗുണപൂർണ്ണാഃ സവിഷ്വജ്ജ്ഞാനസ്ഥ ലീലാസഹിതന്മാർ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന പ്രാരബ്ധകർമ്മണാംഫലനാശനത്തിന്

ஷடகாஸ்து "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவா திதிம்" இதி ம்ருத்யும் ப்ரியாதிதிமிவ ப்ரதீக்ஷந்தே ஸாதவ: ॥கூரு॥

பதம்.	உரை.
ஹேநாத!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே;
த்வதீயா:	தேவரீருடைய பக்தர்கள்
ப்ரஹத	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஜந்மாந்தர	வேறு ஜந்மத்தினின்றும்
பயா:	பயத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டும்
ப்ராப்தம் ப்ராப்தம்	அப்போதைக்கப்போது வந்தவைகளை
ஹிதமிதி	அநுகூலமென்று
பரிபச்யந்த:	பார்க்குமவர்களாய்க்கொண்டு
பச்சிமதிவஸம்	கடைசியான திநத்தை
ப்ரியாதிதிமிவ	ப்ரியமான விருந்தாளிபோலே
பாவயந்தி	எண்ணுகிறார்கள்.

அ—வ்யா ॥ ஆழ்வார் தீவ்ர ஸம்ஸாரக்ஷயா கிடந்து துடித்து ஸ்துத ப்ரவ்ருத்தி பண்ண, ப்ரஜைகள் பட்டிணி கிடக்க, ஸந்நிதிக்கு விருந்திடுவாரைப்போலே சௌ ர க ஹி த ர ய மு ம் ஸ்துத ப்ரவ்ருத்தியை உத்ருத்த ப்ரவ்ருத்தியாக்கி இப்ப்ரக்ருதியில் ஆழ்வாரைவைத்தாப்போலே, ஸ்வாயமுநாதிகளை சௌகஹிதாயமும வைக்க, இவர்களும் ஜந்மாந்தரம் வருமோவென்கிற ஶங்கையைத்தவிர்த்து, தத்க்ஷணத்தில் வரும உபக்லேஶங்களை "ஒருவ்யாயியுண்டோவென்று கேட்க, அவருமொரு உபாத்யாயரென்று பட்டர் அருளிச்செய்தாப்போலே ஹிதமென்று பார்த்துக்கொண்டு "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்" என்கிறபடியே அந்திமதிநத்தை ப்ரியாதிதியைப்போலே பாவித்துக்கொண்டு க்ஷணக்ஷணமென்று யிருப்பார்களென்கிறார் । ப்ரஹதேதி । ஆழ்வார்பண்ணின ஸ்துத ப்ரவ்ருத்தியைஉத்ருத்த ப்ரவ்ருத்தியாக்கினனென்பதுபதினெண்ணாயிரத்தில் கண்டுகொள்வது. (ப்ரஹதஜந்மாந்தரபயா:) ப்ரஹத

போக்கடிக்கப்பட்ட, ஸர்வஜ்ஞ = ஜ்ஞாநஜ்ஞத்தினுடைய, ஸ்ப =
ஸ்திதியை யுடைத்தானவர்களான, நம்மாழ்வார் முதலிகள் ஸ்வயம் ஸத்
தர்களாயினும், ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸம்ப்ரதாயம் ஜ்ஞாநஜ்ஞராதிகளைமட்டும்
ஸ்வஸம்ப்ரதாயம்படி ''ஜ்ஞாநக்ஷணோத்ஸவ ஸ்யாத்'' என்று ஸர்வஸ்
ரான் பண்ணுவித்தானென்று கருத்து. இந்த ஸ்லோகம் ''பு ஸ்ரீத
ஸர்வஜ்ஞஸ்பா:'' என்றதாலும், கீழ் ''ஸ்வயம்பூஸ்ரீதா:'' என்ற
ததாலும் ஸம்ஜ்ஞிதமாயிற்று (பூர்வம் பூர்வம்), அப்போதை
க்கப்போதுண்டான, உபஸர்கத்தையென்றபடி. (ஸர்வத்ரிவ
ரிவஸம்ஜ்ஞ:) ஸர்வமென்று பார்க்குமவர்களான, உபஸர்கங்
கள் வந்தால பாபம் சிகையறுகிறதென்று பார்க்கிறார்களென்றபடி.
(ஹேமந்தஸந்த்ரதவஸ்ர:) தேவரீருடைய ஸ்க்ரரானவர்கள்
(பூர்வஸ்வம்), ப்ரயாணவஸந்தை (ஸ்ரீயாதிமிஜ்ஞ) ஜாநந்ந
ஜிவ்பாதியையப்போலே (ஸர்வஸ்ரீ) ஸாவிக்கிறார்கள் ॥ ௬௩ ॥

ஓம் ॥ பக்ஷதிரீஜ ஸர்வணே
பக்த பரிமாஸபாரணோஸ்ரவா ॥
ஸ்ரீஜதி ஸதஸ ஸ்வத
ஸ்ரீஸ 'பஸம் ஸஜ ஸஸம் பஸம ஸஸஜ ॥ ௬௪ ॥

பதம் ॥ பக்ஷதிரீஜ ஸர்வணே
பாத்ய ஸ்ஹாவிதபரஜ்ஞாநபூஜ்யா:
நீபஜேஷ்ய ஸ்தஸ்யா
நிஜம்பஸ்ம ஸஸ்ஸுபப்ஸா க்ருதகாயா: (க்ருத்யா:).

ப்ர—ப ॥ (ஸஸஜ), ''ஸோதாஜீ'' தி ஸஜாஸ்ஸஸம்.
''ஜ்ய்ப்யம் ஜ்ஞப்யஸ்ய ஜஸம் ஸிஸாஜ ॥ ॥ ௬௪ ॥

வ்யா ॥ நந்த ஸக்ஷாநாம் ஸர்ப்ரவஸாநே ஜோக்ஷாவேக்ஷா
பம் ஸத்ரஜேஸீ யக்ஷஸ்வாநு ஸ்வாஜீத நிவ்ருஸணாம் ஜ்ஞா

[illegible]

பதம்.	உரை
[illegible]	ஏ அச்சுதனே!
[illegible]	பரவியிருக்கிற
[illegible]	இருளையுடைய (அஜ்ஞானத்தையுடைய)
[illegible]	லோகத்தில
[illegible]	நல்லபாத்ரர்களான சிஷ்யர்களிடத்தில (பாத்ரத்தில)
[illegible]	வைக்கப்பட்டிருக்கிற
[illegible]	ப்ரம்ஹஜ்ஞானமாகிற
[illegible]	விளக்கையுடையவர்களாயும்
[illegible]	க்ருதக்ருத்யர்களாயுமானவர்கள்

ஸதா	எப்பொழுதும்
ஸ்வயம்ப்ரபம்	தானே ப்ரகாசிக்கிற
நிஜம் பதம்	தன்னுடைய பதத்தை (பரமபதத்தை)
த்வயா	தேவரீராலே
நீயதே	அடையப்படுகிறார்கள்

வ்யா ॥ இப்படி யுன்னாலே ஸாதிக்கப்பட்ட ஸாமர்த்யவான்கள் "க்ருதக்ருத்ய"ரென்றிருந்து அநிஷ்டகாலத்தில், அந்தகாரத்தில் நல்லஅகல்களில் தீபத்தை யேற்றிவைக்குமாபோலே, அஜ்ஞாநாவ்ருதமான இந்தலோகத்தில் "ஸ்தாப்யாயமாஸ ஸம்ஸாரீ க்ஷேத்ரஜ்ஞாவிவேகிநா" என்கிறபடியே ஸமஷ்டியிடத்தில் "த்ரிஸக்திமய மஹாநிர்வாஹாயதீபம்" என்று ஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்து க்ருதக்ருத்யர்களாய ஸ்வயம்ப்ரகாசமான தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை யடைகிறார்களென்கிறார். ப்ரக்ருதி। (ஜகத்யஸ்மிந் ப்ரக்ருதி) ' [illegible]மான ஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையுடைத்தான (ஸம்ஸாரே) லோகத்தில (யாத் ப்ரதிஷ்டாபித பரஜ்ஞாநப்ரதீபா:) யாத் = ஸமஷ்டியிடத்தில, ப்ரதிஷ்டாபித = ப்ரகாசிக்கப்பட்ட, பரஜ்ஞாந = பரஜ்ஞாநமாகிற, ப்ரதீப = அத்யுஜ்ஜ்வலமான தீபத்தையுடைத்தானவர்களான, [illegible]மான தகளியாகிற யாத்ததில தீபத்தை யேத்துமாப்போலே [illegible] ஸமஷ்டியாகிற யாத்ததில் ஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்தார்களென்றபடி. க்ருதகார்ய (க்ருதகார்யா:) பண்ணப்பட்டக்ருத்யத்தை யுடையவர்களான, லோகோபகாரார்த்தம் தங்களை யுன்னாலேவைக்கப்பட்ட கார்யத்தை நடத்தினபடியாலே க்ருதகார்யரானார்களென்றபடி. [ஹீ] உன்னுடைய பக்தரானவர்கள (ஸதாஸ்வயம்ப்ரபம்) ஸதாஸ்வயம்ப்ரகாசமான (நிஜம்பதம்) ஸ்வஸ்தாநத்தை (த்வயா நீயதே)தேவரீராலே நயிப்பிக்கப்படுகிறார்கள அர்ச்சிராதிகணங்களோடே தானுமப்யாநநய் நின்று வழி நடத்துகையாலே "த்வயா நீயதே" என்றார் சிறியவையான தீபம் வாதாதிகளாலே அணையும், ப்ரதீபம்வாதாதிகளாலே யணையாது.

அப்படிப்போலே அஜ்ஞாநமாயிருந்தால், ஹேதுக்களாலே கலக்கப்படும். ஸாத்த்விகஜ்ஞாநமாகையாலே யொருவராலுங்கலக்கப்படாது பின்னும், ஸத்த்வத்துக்கு ஸாதகமாயிருக்குமாப்போலே ஹேதுக்களுடைய யுக்திகளெல்லாம் ஜ்ஞாநஸாதகமாயிருக்குமென்றபடி || ||௬௪||

௬௫|| ஜீஅ திவ்வ ஸத்தி ணஅணா
பரிஸுத்தா அஹிணவாரணா ஹேஊ |
ஸத்தா தே ஹ ஸாஹஜ்ஜம்
ஸாந்திம் ஸமுவேந்தி ஸண்ணாண ஸாஹணாணம் || ||௬௫||

சாயா || ஜீவ தீவ்ர ஸக்திநயநா:
பரிஸுத்தா: அஹீந ஸாதநாய ஸதாம் |
ஸத்தர்காஸ்தவ ஸாஹாய்யம்
ஸக்திம் ஸமுபயந்தி ஸந்தேஹ ஹேதூநாம் || ||௬௫||

ஸா—ஸ || (ஸமுவேந்தி) "ணிஜதேஜாவ" இதி ஸூத்ரேண "உபஸர்காத்வே" த்யாதிநா ஸேஹாதேஸ: (ஸாந்திம்) "ஸாந்தி ஜ்ஞாநாநா" மிதி இகாரஸ்ய வித்தி: "கம்ப்யே" த்யாதிநா ககார ஸ்யாலோப: || ||௬௫||

வ்யா || நநு சநதுஹ ரபாத்ரஜதவரிஜநாநாம் ஸஹாய ஸாமர்த்யே ஸத்தர்காணாம் ஸாதகம் கிமிதி த்யாஸங்க்ய "ஜ்ஞாநீகாமதேஷ்வவ" இதி ஸத்தர்காநேவ ப்ருயுக்தியகாஸ ஸமர்த: சதுர்தரோ கிமர்ஹம் ஸத்த்வ ருசிதாநாமேவ நஹி தக்ஷ்மீ ஸமுண்யதயா ஹேதுவாதஸத்த்வமுததா இதி ஹ | ஜீவேதி | ('ஸஹஸீம் ஸாதநாய' [ஸதாம்] (ஜீவதீவ்ர ஸக்திநயநா:) ஜீவ = திகிராதிரோகாஸ்யஸ்யேஷ, தீவ்ர = தேஹப்யுவஸ்துவ்ருதி ஸாக்ஷாத்காரயுதீ, ஸக்திரேவ நயநே

ஶேஷாஶநாதி³ப்ரமுகா²:, அதீந்த்³ரியாண்யபி ப⁴க்திரூபஜ்ஞாநேந ஸாக்ஷாத்கர்துஶக்தநயநா:. (த்வாம் பரிபஶ்யந்த:) ஸாக்ஷாத்குர்வந்தோ ப⁴க்தா: (தவ ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்தா:) "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதீ"தி ஶ்ருத்யா ஸாயுஜ்யமவாப்தா:, (ப²ணீந்த்³ரமுக²தே³வாநாம்) அநந்தக³ருட³விஷ்வக்ஸேநப்ரப்⁴ருதீநாம் நித்யஸூரீணாம் (பங்க்திம்) கோ³ஷ்டீ²ம் (பூரயந்தி) ப⁴க்த்யா ஸாக்ஷாத்காரேண ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்ய அநந்தக³ருட³விஷ்வக்ஸேநாதி³கோ³ஷ்டீ²ம் ஸாவகாஶாமேநாம் பரிபூர்ணாம் குர்வந்தீதி பா⁴வ: ॥ ॥௪௫॥

பதம்	உரை
ஹே அஹீந்த்³ரபுரநாத²	ஏ அஹீந்த்ரபுரநாதனே!
த்³ருʼட⁴	சஞ்சலமில்லாததாயும்
தீவ்ர	தீவ்ரமான (காணமுடியாத வஸ்துவையும் காணக்கூடிய)
ப⁴க்திநயநா:	பக்தியான கண்களையுடைத்தானவர்களும்
த்வாம்	தேவரீரை
பரிபஶ்யந்த:	பார்க்கிறவர்களான
[ப⁴க்தா:	பக்தர்கள்]
தவ	தேவரீருடைய
ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்தா:	ஸாயுஜ்யத்தை யடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு
ப²ணீந்த்³ரமுக²தே³வாநாம்	ஆதிசேஷன் முதலானவர்களுடைய
பங்க்திம்	கோஷ்டியை
பூரயந்தி	பூரணம் பண்ணுகிறார்கள்.

அ—வ்யா ॥ இப்படி நம்மாசார்யாதிகள் உத்தரகாலத்தில் நிரவதிககைங்கர்யமும் பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸமயத்தில் ஜ்ஞாநப்ரதா³நம்பண்ணி "திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்" என்கிறபடியே பிராட்டியாணையும் நின்னாணையுமிட்டு வளைத்துக்கொ ப்பிடிப்படியான பரபக்திமேலிட்டு அதாகிற பரஜ்ஞாநங்களா

லே தேவரீருடைய குணவிக்ரஹ திவ்யாபரணங்களை ஸேவி
த்துக்கொண்டு "ஸாயுஜ்யயோகாத் ஸோத்ருஷ்டவ்யாவிஶி
ஷ்டா" என்கிறபடியே உபயவிபூதிவிஶிஷ்டப்ரஹ்மாநுபவத்
தாலே தேவரீருடைய ஸாயுஜ்யத்தையடைந்து திருவனந்தாழ்
வான் தொடக்கமாகவுள்ள நித்யஸூரிகளுடைய கோஷ்டியை
பூரணம் பண்ணுகிறார்களென்கிறார். ஊர்த்வேதி। (ஶேஷஸம்ஜ்ஞ
பாரநாய: ஊர்த்வதீவ்ரஸக்தநயநா:) ஊர்த்வ = நிஶ்சலமாயும்,
தீவ்ர = க்ஷணப்ராஸ்திவாராதபோது பொறுக்கக்கூடாதவவஸ்தை
யுடைத்தாயுமான, ஸக்த = பரிஸக்தியாகிற, நயந = நேத்ரங்களை
யுடையவர்களாய்க்கொண்டு (ஸாம்பரிபஶ்யந்:) தேவரீரை
பரித: பார்க்குமவர்களான, குணவிக்ரஹஸௌந்தர்யாதிகளைப்
பார்க்கிறவர்களானவென்றபடி ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியில் குண
விக்ரஹாதி ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு நிமேஷமாத்ரமும் ஸாவகாஶ
மில்லாததாலே "ஸக்தநயநா:" என்று சொன்னபடி (த்வஸாயு
ஜ்யம்) தேவரீருடைய ஸாயுஜ்யத்தை ஸமானகுணமுடைய ஸாவ
த்தை (ப்ராப்தா:) அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு (பஶ்யேமஹி
ஸேவாநாம்) திருவனந்தாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளு
டைய (பங்க்திம்) கோஷ்டியை (பூரயந்தி) பூரணம் பண்ணுகி
றார்கள் பூர்வம் பூர்வ வாஸமே தேவரீரை அநுபவிக்கவேணுமெ
ன்றுபட்டவாசைதீர அடைந்து அநுபவிக்கிறார்களென்றபடி.
பூர்வமிவர்களங்கில்லாததாலே நித்யஸூரிகோஷ்டி அபூ
ர்ணமாயிருந்தது இவர்கள் போனவாறே பூர்ணமாயிற்றெ
ன்று கருத்து. ॥௯௫॥

௯௬॥ ஸ்வைராஸ்வாதம் ஸ்வஸ்த
ஸம்ஸ்ருதிக்லேஶம் விலம்ப்ய விஶேஷித்வா।
ஶரணம் ஶரண்ய தேஹம்
தேஹ தேஹத்வத்வதாஸ்யபாவதேஹா ॥ ॥௯௬॥

मूलम् ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ॥௬௬॥

[illegible] ॥ ॥௬௬॥

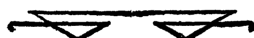
[illegible] ॥ ॥௬௬॥

பதம்	உரை
[illegible]	[illegible]

முசுகுந்த	முசுகுந்தரென்ன
க்ஷத்ரபந்து	க்ஷத்ரபந்துவென்ன
ப்ரமுகா:	இவர்களை முதலாக வுடைத்தானவர்கள்
யோகஸ்ய	யோகத்தினுடைய
ஸோபாநக்ரம	பாவக்ரமத்தினாலேயுண்டான
விலம்ப	காலதாமஸத்தினாலே
விநிவர்திதா:	திரும்பினவர்களாய்க்கொண்டு
ஸம்ஸ்ரிதஸுலபம்	ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஸுலபனை
த்வாம்	தேவரீரை
ஶரணம் ப்ரபத்ய	சரணமடைந்து
முக்தா:	முக்தர்களானார்கள்.

அவ்ரு ॥ "க்ஷிதிக்ஷேத்ரஸ்வாமதி:" என்று தன்னுடைய ஆசார்யருமே ஸங்க்ருஹிக்கப்பட்டதென்று சொல்லப்போகையாலே அந்தவாசார்யர்களுக்கு ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளில்லாதபோது ஓட்டம் பொத்தலாயிருந்தால் தானும்முங்கி ஏறினவர்களையும் கவிழ்க்குமாப்போலே, தாங்களுங்கெட்டு ஆஸ்ரிதர்களைக்கெடுப்பார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் தான் பற்றின ஆசார்யர்கள் ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளையுடையவர்களென்று சொல்லவேண்டியது ஆவஶ்யகமாகையாலே "ஜிதேந்த்ரியைர் ஹரிபதைகநிஷ்டைர்" என்கிற ஶ்லோகம்முதல் இவ்வளவாலே தமக்கு ஸடகர்களான ஆசார்யாதிஸாத்விகவைஸிஷ்ட்யத்தையருளிச்செய்து மேல் தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் ஸாத்விகாதிகளையும் ஸ்வாமிஸ்வத்தத்தையும் சொல்லத்தொடங்குகிறார் । உமக்கு மோக்ஷாபேக்ஷையுண்டானால் முன்பு சொன்ன ஆசார்யாதிகளிடத்தில் ஜ்ஞாநம்பெற்று பக்தியோகாநுஷ்டாநம்பண்ணலாகாதோவென்னில்; ஜ்ஞாநபக்திகளுள்ள முசுகுந்தாதிகளும் கர்மயோகஜ்ஞாநயோகபக்தியோக ஸ்வரூபஜ்ஞாநவைராக்யஸக்திக்ரமவிலம்பாக்ஷமர்களாய்க்கொண்டு ஸுலபீஸம்ஸ்ரயணாதிகளையுடைய உன்னை ஶரணமாகவடைந்து முக்தரானார்கள், ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத நான் ஸம்ஸாரிக்கு

ஸஹாய்ந்தேனென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸஜேதி।
(ஸஜநாக்கள் ப்ரபாக்யாநுக்ஷத்ர ...) ப்ரபாக்யா
நுக்ஷத்ரபரிஷ்காரை ... ஞரானவர்கள் (ஸீர
யிஸோவாநக ...) மேலமேல்படிகள்போலே
யிருக்கிற ... வைராக்யாதிக ...
த்திலுண்டான ... களான, ...
ளானவென்றபடி ... சொன்னத்தாலே ஜ்ஞா
நபக்த்யாதிகளுண்டென்று ... நாலுமிருந்தாலுமன்றோ
ஸக்தியோகம்பண்ணுவது. (...) ... = ...
தாநம், ... மென்றபடி ... = ...
வத்ர ... என்னக்கடவதிறே. (...
ரக்ஷா) தேவரீரை உபாயமென்று ... உபாய ...
... பண்ணியென்றபடி (...) ...
அடைந்தார்கள். ॥ருரு॥

... ॥ ... வஸிஷ்டோ
... ॥
... ஸஹிதம் ...
... ॥ருகு॥

உதா ॥ ... வஸிஷ்ட ...
... ॥
...
... ॥ருள॥

... ॥ (...) ...
... ॥ ॥ருள॥

வ்யா ॥ ...
...

[illegible]

பதம் — உரை

ஏ தேவநாதனே!
தேவதைகளுக்கு
ஆடுபோலிருக்கிற
ப்ராணியானவன்
தேவரீருடைய ஸ்தானத்தை (பரமபதத்தை)
அடைந்து
ஸம்ஸரித்துக்கொண்டிருக்கிற
அவர்களெல்லாராலேயும்
எப்பொழுதும்
கொடுக்கப்பட்ட பூஜையையுடையவனாக
ஆகிறான்

[illegible] ॥ கர்மயோகாதிகளாலே தேவதைகளை ஆராதிக்காமல் [illegible]

முக்தியையடைந்த அவர்களாலே உபசாரியா வாராதோவென்னில், "தேவாநாம்பூ:" என்னலாம்படி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உழைத்திருந்தவன தேவரீர திருவடியையடைந்தால அவனை ப்ரஹ்மாதிகளைக்கொண்ட தேவர்களெல்லாம் "ஸர்வேऽஸ்மை தேவா பலிமாவஹந்தி" எனகிறபடி காணிக்கையிட்டு பூஜிக்கிறார்களென்கிறார்।

தேவாநாமிதி ॥ (ஹே தேவநாத!) இது ஸாமிப்ராயம், தேவநாத ஞானையாலே தேவரீர திருவடியை யடைந்தவனை தாங்கள நலிந்தால தேவரீராலேயென்னஹிதஸிக்ஷை வருமோவென்று நடுங்கி தேவர்கள் பூஜிக்கிறார்களென்றபடி (தேவாநாம்) தேவதைகளுக்கு (பஸ்வஸ்தாந:) எருது உழைக்குமாப்போலே புழைக்கிறவனை (ஜநா:) வைத்தனானவன, கேவலம் திர்யக்ஷாதிஜநாபோலே தேவர்கள நம்மை ஸேவிக்கிறார்களென்று தாத்பர்யம், ப்ரவேசத்துக்குப்போனால நித்யஸூரிகள "பதியினில பாங்கினில் பாதங்கள் கழுவினர்" என்கிறபடியே பூர்ணகும்பாதிகளைக் கொண்டுவந்து எதிர்கொண்டு திருவடிவிளக்கி உபசாரங்களுஞ்செய்கிறார்கள். ஸமுத்த்துக்குப்போனால நம்மை ப்ரபவாக ஸேவிக்கிறார்களென்றபடி (தவதாம) தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை பரமபதத்தையென்றபடி (ப்ராப்ய) அடைந்து (ஸாஸ்ரோத்ஸவை:) ஸாஸ்ரியாகிற (ஸந்தி ஸாத்யதேவா) அந்த ஸாத்யதேவர்களாலேயே "தேஹ நாகம் மஹிமாந: ஸசந்தே" எனகிறபடியே ஸூரிகாரா வஸாநத்திலும ஸாஸாரத்தையடைவார்கள தத்தையொழிய முக்தியையடையமாட்டார்களென்றபடி. (ஹத்தவ ஹி:) கொடுக்கப்பட்ட பூஜையையுடைத்தானவனாக (ஹவதி) ஆகிறான ஒருவரிருவரென்றிலலாததாலே ஸர்வதேவர்களும திரளதிரளாய வந்து காணிக்கையிட்டு பூஜிக்கிறார்களென்றபடி இப்படிக்கிருக்க அவர்களாலே உபசாரியமெங்கே வருமென்றபடி ॥௬௮॥

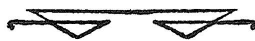
[illegible]

பாவஃ = பரிபாகஃ. ஜேஸு பரிகரோ॥ வ்யாதே வ
ய்யுகபரிகரயோ: । ப்ராஹாணே ஹாத்ரகாலெய விஶேஷாரம்
ஹயோரவீ'தி விஶ்வஃ ஸுகடாக்ஷஃ மோக்ஷவ த்வாலகஸம்ஸா
ரதிவஸதுக்கயா மோக்ஷவ யாணோவமோஹிவ்யாயதிகாந்தஸா
வவஸ ஸாதீதி ஸாவஃ ॥ ॥௫௮॥

பதம்.	உரை.
ஹேஅச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
மோஹாந்தகார	மோகமாகிற இருட்டாகிற
ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்திலே
நிமக்நஸ்ய	சூழ்நதிருக்கிற
மாயாமஹாரஜநி	மாயையாகிற மஹாராத்திரிக்கு
ப்ரத்யூஷஃ	விடியறகாலமாயிருககிற
தவகடாக்ஷஃ	தேவரீருடைய கடாக்ஷமானது
நிர்வாணப்ரஸ்தாந	மோட்சப்ரயாணத்துக்கு
ப்ரதம	முதனமையான
பரிகரபாவஃ	காரணஸமூஹமாக
[ஸவதி	ஆகிறது]

டீகா॥ இபபடி தேவதாந்தரங்களைப்பற்றாமல் போனா லும் என்னிடததில ஸாந்த்யாஸதததுககு ஹேதுவிஶேஷமுண்டோ வென்னில்; தேவரீருடைய கடாக்ஷநாஸெம்ஜ்ஞிதங்கள் ஸத்யாதிக ளும் மோக்ஷகாரணமாய ப்ரபத்தியிலும் ப்ராதாந்யமாய் இடடபடைகலப படையாயன்றோ விருப்பது. பின்னும், இதரதே வர்கள் ப்ரஸாதத்தினால்தான் கொடுக்கவல்லரோ, ஆகையாலே நீரே யென்னுடையபாரத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமெனகிற வர்த்தமுதலான அர்த்தங்களை "மோஹாந்தகார" என்கிற ஶ்லோ கம் முதல் "ஸாதாஸ்வாத்த்வ நிகதஃ" என்கிற ஶ்லோகம் வரையிலருளிச செய்கிறார். மோஹாந்தகாரமாகிற ஸாகரத்திலே நிமக்நமான ஸ ம்ஸாரத்தில் விழுந்து மூர்ச்சையடைநதவனுடைய மாயாராத்ரிக்கு

வத்ருஷ்டிபோலேயிருக்கிற தேவரீருடைய கடாக்ஷமானது ஸஸ்ய யாணத்துக்கு வாயெயம்போலேயன்றோ விருப்பதென் கி..... I சோசெஹதி I (ஹேசக்ர! சோஹாஸகாரஹாணுவ ஸம்வித்ஸாயாஹாரஜநிவ த்ருஷ்டி:) சோஹாஸகாரமாகிற ஹாஸஸத்ரத்தில், ஸம்வித் = ஸம்விதையையடைந்தவர்களுடைய, ஸாயா = வக்ருதியாகிற, ஹாரஜநி = ஹாராத்ரிக்கு, வத்ருஷ்டி: = வ்ராதஃகாலமான, வ ராதஃகாலம் வநதால் ராத்ரி நஷ்டமாகுமாப்போலே கடாக்ஷம் வந்தால் சோஹாஸகாரா வ்ருதமான வக்ருதிஸம்பந்தமாகிற ராத்ரி நிவ்ருத்திக்குமென்று கருத்து. (தவகடாக்ஷ:) தேவரீருடைய கடாக்ஷமானது (விஸத்க்ஷ ஸாநவ யஸேவரிகாரவாஸ:) சோக்ஷவ்யாணதத்துக்கு முதல் வாயெயமாக [ஹவதி] ஆகிறது. வஸாஹம் வ யாணத்துக்கு ஸவ்யஸாயகமாகிறுபபோலே தெவரீர் கடாக்ஷமாகிறது "வே ஸ: வரிகாரவெஸ்த சோக்ஷாய மஸநம்வ்ருதி" என்னக்கடவதிறே. இத்தால் தெவரீர் ஸக்ருதாவ்ருத்திகடாக்ஷிததால் அதுவே யெனக்கு அமையுமென்கிறுரென்று கருதது. "தாமரைக்கண்களால் நோக்கா"யென்று ஆழ்வார் வ்ராயித்தாரிறே. ॥௬௮॥

ஸ்ரீ॥ சோக்ஷஸாஹாரக்ஷஸம்

சோஹஜராஉரஹாரஸாசணவவுரம் I

ஸசுமகஸ்லெமக்வெத்தம்

கிங்காரஸவ்யதஹ கித்தணம் சுதிசுணிஹம்॥ ॥௬௯॥

மாயா ॥ சோக்ஷஸவெவ்ருக்ஷஸம்

சோஹஜராதராஹாரஸாயநவ்யவரு I

ஸகமகமமெமகக்ஷத்ரம்

கிங்காரஸத்ர தவ கீதந்நஸ ருதநிஹம் ॥ ॥௬௯॥

வ்யாக்யா ॥ (ராக)"வ்ருஷாரவ்ருக்ஷ"இதி வருஜதர ஸர ராஜதராஷெம: I "வ:"இதி வஸ்ர வக்ஷம் திக்ஷம்வ॥௬௯॥

[illegible]

॥ ௯௧ ॥

பதம். உரை

பதம்.	உரை
ஹே கிங்கரஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
மோக்ஷஸாதக	மோக்ஷஸாதகமாகிற
வர்த்மநி	மார்க்கத்துக்கு ஒப்பானதும்

{ ஶௌஹஜராதாரா — மோஹமாகிற கிழைத்தனத்தினுல் பீடிககபபடுகிறவர்களுககு
{ உஹாரஸாயநவ்ருவாம் — பெரியரஸாயநசரேஷ்டம போன்றதும்

ஸகஸகாமஶெஸகக்ஷேத்ரம் எல்லாமங்களத்துக்குமோரே இடமானதுமான

தவ கீதாநம் — தேவரீருடைய நாமஸங்கீர்த்தநமானது
ஸாரூதநிஹம் — அமிருதமபோலிருககிறது.

உவ்யா ॥ என்னுடையகடாக்ஷமபெறுகைக்காவது ஸாபொமாதிகளை யநுஷ்டிக்கவேண்டாவோவெனனில்; வயாவஸாநத்தில் ஸாவகாரணமாலுைம க்ருயாரோணமஸாயாஉதிஜ்ஞாவஹமான ஸாபொமாதிகள்போலனறிக்கே ஶோக்ஷஸாவஉஜ்ஜகாரணமாய் வயாவஸாநத்தில உஹாஶோஹாதிஸவாவ்ருாயிநிவர்த்தகமாய் ஸநுஷ்டாநமஸாயாஉவி ஸதிஹோமருமான ரஸாயநமபோலிருபபதுமாய ஸவாஉம்மஉாவஹமான தேவரீருடைய நாமஸங்கீர்த்தநம் ஸாரூதம்போலேயனறேயிருபபது, இபபடிபபட்டதை விட்டு ஸாபொமததைப பணணலாமெனறிருபபாரோ அறிவுடையாரென்கிறவஹிப்ராயத்தாலே யருளிசசெய்கிறுர் । ஶோக்ஷேதி ॥ (ஶோக்ஷஸாவவ்ருக்ஷஉஜ்ஜம்) ஶோக்ஷஸாவமாகிற வ்ருக்ஷத்துக்கு வேராயிருபபதான, உஜ்ஜகாரணமானவெனறபடி. வ்ருக்ஷம்ஸாவா வத்ரவாஷ்ஹஜாதிஹேதுக வஹாவியமாயிருககுமாபபோலே ஶோக்ஷஸாவம் நாநாவ்காரமாயிருககுமெனறு கருதது. (ஶோஹஜராதாரஉஹாரஸாயநவ்ருவாம்) ஶோஹஜராஹ்ருாம் ஆதாராகளுககு, ரஸாயநவ்ருவாம் = ரஸாயநஶ்ரேஷ்டமாயிருக்குமதான, ரஸாயநம் தேஹவ்யாயிநிவாரகம், இநத ரஸாயநம் ஆத்மவ்யாயிநிவாரகம், ஆகையாலே "வ்ருவாம்" என்றா. நாட்டிலுள்ள ரஸாயநம்போலனறிககே விலக்ஷணமாயிருககுமென்றபடி. (ஸகஸகாமஶெஸகக்ஷேத்ரம்) ஸகஸஉஹஉத்துக்குமோரேக்ஷேத்ரமான, ஒரு க்ஷேத்ரத்தில் ஸகஸயாநருங்களும வளரா விளையாது இநத க்ஷேத்ரததில் ஸகஸஉம்மஉமும வளரா விளையும்.

(ஸஹஸ்ராக்ஷரவாக்ய' தவ கீர்த்தநம்) தேவரீருடைய நாமஸங்கீர்த்தநமானது (ஸுக்ருதஸிம்ஹம்) ஸுக்ருதமத்யத்வம், இது கார்யம். ஸுக்ருதமத்யமென்றெனறபடி, ஸுக்ருதவர்த்தநம் பண்ணுகைக்கு தேஹஶரீரபூர்வ யாதிகளாலே க்ருச்ச்ரநுஷ்டாநஞ்செய்து தேவயோநியில்பிறந்து ஐம்புலனுக்குஸாத்யமாகஇருக்கவேணும் அப்படிச்செய்தும் ஸகர்த்தவ்யமாயிருக்கும், பினனும, ஸுக்ருதம்தாத்காலிகமான ஶரீரவ்யாதியை நிவ்ருத்திசெயது க்ஷேமமான ஸுகத்தைததரும், இநத ஸுக்ருதம் தேஹஶ்ரமபூர்வ யாதிகளொன்றுமன்றிக்கே வஸிஷ்டனுககும ஸம்பாதனுககும வாசியற ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸமுதாயத்திலும ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌலப்யமாகஅநுபவிக்கலாம பின்னும், ஆத்யாத்மிகமான ஸம்ஸாரத்தை நிவ்ருத்திசெய்து நித்யஸுகத்தைககொடுககும, ஆகையாலே நாமஸங்கீர்த்தநத்தோடு ஒவவாது ஸுக்ருதமெனறு கருத்து. இதின் வைபவத்தை “க்ருஷ்ணேதி மங்களம் நாம யஸ்ய வாசி ப்ரவர்த்ததே। பஸ்மீபவந்தி ராஜேந்த்ர மஹாபாதககோடய:, ஸர்வ ஸங்கீர்த்ய கேஶவம், நின்னாமங்கற்ற வாவலிப்புடைமைகண்டாய், மொய்த்தவல் வினையுள்நின்று மூன்றெழுத்துடையபேரால், குலந்தருஞ்செல்வந்தந்திடும” இத்யாதிகளாலே ருஷிகளும் ஆழ்வார்களும் பலபடியேயநுஸந்தித்தார்கள். க்ருஷ்ணராமவென்றுஎன்னால் சொல்லப்பட்ட நாமஸங்கீர்த்தநத்தை யவலம்பித்து கடாக்ஷிக்கவேணுமென்கையில் தாத்பர்யம் ॥ ॥௬௯॥

ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிக்ஷணேனோ
விஷ்வக்ஸம்விதி ண த்வார்ஜவஸம்பதா ।
ஸ்வாவி த்யஹ ஸஜ்ஜா
ரக்ஷ த்வ்யத்ர ஸ்ஹத்வரா ஹஸ்தே ॥ ॥௭௦

[illegible]

(ரக்ஷதி) "நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி" இதி வசநம் ஸுஸ்வல்பாபி தவ ஸபர்யா
ஸாவஸ்ரீதிஸம் நிவர்த்ய ப்ராணிநம் "ஸ்வல்பமப்யஸ்ய
த்ராயதே மஹதோ பயாத்" இத்யுக்தக்ரமேண ப்ரத்யவாய
ப்ரஸாதவிதாயகமிதி வ்ருத்திவ்ரத்யாதிநேநக
மநோவ்ரஹவாத்ரம் க்ருத்வா ஸம்ரக்ஷதீதிபாவ: ॥ ௭௦ ॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
அபிக்ரமநாஶ:	ஆரம்பித்தபாகத்துக்கு (பலத்தைக் கொடுக்காமலிருக்கிறதான) நாசமானது
நாஸ்தி	இல்லை
விச்சேதேऽபி	ஆரம்பித்ததவையானது நடுவில்விட்டுப்போனாலும்
ந ப்ரத்யவாய லேஶ:	பாபலேசமுமில்லை
ஸுஸ்வல்பாபி	மிகவுமல்பமான
தவ	தேவரீருடைய
ஸபர்யா	பூஜையானது
மஹத:	பெரியதாயிருந்துள்ள
பயாத்	பயத்தினின்றும்
ரக்ஷதி	இரக்ஷிக்கிறது.

அவ — ॥ நாஸ்திகர் நம்மும் அக்ஷரலக்ஷமென்றும்போலே சில ஸம்ப்ரதாயோடே செய்யவேண்டாவோ, விச்சேதம் வரக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரஞ்சொல்லக்கோலி ஸபர்யாஸாமாந்யத்துக்கும் பலஞ்சொல்லுகிறார் தேவரீரை ஆராதிக்கவேணுமென்று துடங்கி மத்யே விச்சேதம் வந்தாலும் இடைப்படைகல் படையாயொரு ப்ரத்யவாயமுமில்லாமல் க்ருதமான ஸ்வல்பாம்ஶமும் மஹாபயநிவர்த்தகமாயிறே யிருப்பது மற்ற தேவதாந்தரங்களை பூஜிக்கத்தொடங்கினால் அங்கம் முடிந்தால் லது ஸபலமாகாது, பின்னும், நின்றால்குற்றம், இருந்தால்குற்றமென்று குற்றங்கண்டுபிடித்து ஶபிப்பார்களென்கிற கருத்தாலே

யருளிச்செய்கிறார். நாஸ்தி ॥ [illegible] ஆத்மாவுக்கு நாசமானது (நாஸ்தி) இல்லை. பின்பு [illegible]த்தில் மூட்டுமென்றபடி. [illegible] (ந) இல்லை [illegible] [illegible]யுடைய [illegible]யானது [illegible] [illegible] [illegible] (ரக்ஷதி) இரக்ஷிக்கிறது "[illegible]" என்கிற [illegible] ॥எ०॥

உ-ஐ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ எக ॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ எக ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥எக॥

[illegible] ॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] (ஜுஹ்வாஸஸ்த்ய! [illegible]) [illegible]

அப்ரஸாதே) அநாத ஹாஹாமேவ ஸந்தி (ஈப்ஸ்யு ஸந்நா: ப்ரஸா தேஸந்தி ப்ர ஸந்நாஸ்ஸ்வத: க்ருதார்த்தாஹவந்தி) ப-ஸுர்பியாஹவந்தி. தேவதாநாம ப்ரஸாதாப்ரஸாதயோரஸ்வப்ரஸாதக்வாவாயத்த மேவ தத்ராஸ்த்ருக்ஷ்வி க்ஷுவீநமேவேதிஹாவ:. அத: (ப்ர ஸம் ஸம்ஹிதப்ரஹாமேவ:) ஸ்வப்ரஸாதாநப்ரஸத்ருஷ்யிமமேதஸ்து மேயு: (மேத:) உதாரமாமேர: (கிம்) அஸ்துதம்த்ருவாக மேத நர்கிஷி ப்ர மோஜநஷீதிஷாவ:. அத: உதாரஸவயர்மே க்ஷயா ஸமஸ்தைப்யாய: ஸ்வாதம்தித்ர்யை ஸமேதநக்கமேவவி மேஷஜத்யாமய: ॥ ॥௭௧॥

பதம்	உரை.
ஹேஷாவஸஸத்ய	ஏ அகிலமங்குளெய்யனே!
ஸுரா	வெறும் தேவதைகள்
தவ	தேவரீருடைய
அப்ரஸாதே	அநுக்ரஹமில்லாமல்போனால்
அப்ரஸந்நா:	ப்ரஸாதமில்லாதவர்களாக ஆகிறார்கள்.
ப்ரஸாதே	தேவரீருடைய அநுக்ரஹமிருக்கும்பொழுது
ப்ர ஸந்நா:	ப்ரஸாதமுள்ளவர்களாய்க்கொண்டு
க்ருதார்த்தா:	க்ருதார்த்தர்களாக
ஹவந்தி	ஆகிறார்கள்
[அத:	ஆகையாலே]
{ ப்ர ஸம்ஸம்ஹித / ப்ர ஹாமேவ:	தேவரீருடைய ஸம்பத்திலே அடைந்திருக்கிற ஸாம்யத்தை யுடையவர்களான
மேத:	அவர்களாலே
கிம்	என்னப்ரயோஜநம். (ஒன்றுமில்லை)

அவ்யா॥ இப்படி நாஸேங்க்ஷநாதிகளுக்கு இவ்வளவு ஸம்ருத்திமையுண்டானால், ஹிரண்யஹிரண்யாதிக்கு ஸம்ருத்திமே மேக ஸாதிகந்யாயஸித்தமென்று ப பத்தியில் ஸமாவிஸ்வாஸம் சொல்லப்பட்டது மேலிரண்டு ஸ்லோகத்தாலே தேவதாந்தரமேவாவ்யம்

சொல்லுகிறார். பின்னும் “த்வயி ப்ரஸந்நே ஸகலா: ப்ரஸந்நா: யோகீஶ்வரா: ப்ரஜா:, த்வயி ப்ரஸந்நே ஸகலா: விப்ரா: ப்ரஸீதந்தி மே ஸதா, ப்ரஸந்நோ ஸ்ரீதேவர்ஷே ப்ரஸந்நாய ப்ரஸந்நாய நம:, யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸகலம் ப்ரஸீதேயு: ப்ரஜா:” என்கிறபடியே தேவரீர் ப்ரஸந்நனால் ப்ரஸந்நர்களாகவும் தேவரீர் க்ருத்தனானால் க்ருத்தர்களாகவுமான மற்ற தேவாதிப்ராணிகளாலே என்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார். க்ருத்தா: ஸாதுஜநா: (வரத) தேவரீரைக்காட்டிலும் ஜந்துக்களான தேவாதிப்ராணிவர்க்கங்கள் (ஹஸ்திகிரீஶ) ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே! (தவப்ரஸாதே) தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தில் (க்ருத்தா:) க்ருத்தர்களாயும் (தவ ப்ரஸாதே) தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தில் (ப்ரஸந்நா:) ப்ரஸந்நர்களாய்க்கொண்டு (க்ரூராஶ்ரயவந்தி) ஜந்துதேவாதிகளை எவ்வளவும் க்ரூரமாயிருந்தாலும் தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தில் ப்ரஸந்நராகிறதில்லை. “ஸவிதா ச விஷ்ணு ப்ரஸந்நோ ஸர்வமேதத் ப்ரஸீதி” என்று காகாஸுரன் தேவரிஷிகளை காலில் விழுந்திருக்கச்செய்தேயும் தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தாலே ப்ரஸந்நர்களாகவில்லை. “ஸகலா ப்ரஹ்மாதயோ த்ரிதஶா: ஸர்வ நாஶமுத்ஸ்ருஜ்ய ஶ்ரீவிஷ்ணுர் ப்ரஸந்நாயாத்மா ஸோம:” என்றுஜந்துதிகளேயிவன் க்ரூரமாயிருக்கச்செய்தேயும்அவர்கள்தேவரீர் ப்ரஸந்நராய் ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குக் கொண்டுபோகும்போதுகாணிக்கையிட்டுக்காண்கிறார்கள்.(ப்ரஸந்நமஸ்திதப்ரஸாதேவ:) இப்படி ப்ராஸங்கிகப்ரஸாவரான (தே:) அவர்களாலே (கிம்) என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்றபடி. ஆகையாலே தேவரீரேனக்கு ரக்ஷகராகவேணுமென்கிறாரென்றுகருத்து॥௭॥

௮-ம்॥ ஜந்தாதிகரஸா ப்ரஸந்நா

கிங்கரஸ்ய மம கிந்நு காரணம் ।

ஶ்ரீஹரப்ரஸந்நவரதம்

யஸ்ய பாதஜல க்ருபா வியோகத: ॥ ॥௮॥

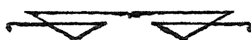
𑌮𑌾𑌯𑌾 ॥ 𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃
𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 ऽऽ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 ।
𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌵𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌃
𑌨𑌵𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌯𑍋ऽ𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍌𑌘𑌾 ॥௭௨॥

𑌵𑍍𑌯𑌾—𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ (𑌕𑌾𑌹𑌿𑌤𑌿) "𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌗𑍁𑌣𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇 "𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌹𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿" 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍃𑌯𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 "𑌹𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥௭௨॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌜𑌨𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 "𑌸𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁, 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃, 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌥𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌜𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌲𑍀 𑌯𑌶𑌸𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌕𑌯𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌘𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍, 𑌕𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌗𑍍𑌗𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌕𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 "𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾 𑌗𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌯𑍋𑌧𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌂𑌧𑌤𑌿"𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌧𑌵𑌨𑌾𑌤𑌾𑌯𑍀 𑌨𑌕𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍 𑌨𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌜𑌨𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌸𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌿 । ('𑌹𑍇𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰' 𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌃) [illegible] 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 (𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃) 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 [illegible] 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌲𑍍𑌲𑌘𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 (𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂) [illegible] 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑌾𑌰𑌜𑌤𑌿𑌹𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌚𑍍 (𑌪𑌾𑌤𑌕𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍌𑌘𑌾) 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍌𑌘𑌾 = 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾, "𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇𑌷𑍁" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. (𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌵𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌃) 𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑌨𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌃, [illegible] 𑌤𑍇𑌤𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌕𑍇𑌨𑌿𑌤𑍃𑌯𑌪𑍁𑌃 (𑌕𑌯𑍋ऽ𑌪𑌿) 𑌇𑌹𑌤𑌾𑌵𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 (𑌨𑌵𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌵𑌸𑌂) 𑌯𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌃 𑌹𑌿𑌤𑍇𑌵𑌷𑌿𑌪𑍁𑌣𑍋ऽ𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍌𑌘𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌪𑍁𑌤𑌯𑌿𑌤 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌸𑌾𑌰 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌪 𑌹𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿𑌹𑌾𑌵𑌃 ॥

பதம்.	உரை.
ஹே கிங்கரஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
இதரத்ரிதஶா:	உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களான இந்திரன்முதலான தேவதைகள்
ப்ரஸந்நாஸ்ஸந்த:	ப்ரஸந்நர்களாய்க்கொண்டு
மம	அடியேனுக்கு
கிந்நு ஹிதம்	என்ன ஹிதத்தை
கரிஷ்யந்தி	பண்ணப்போகிறார்கள்
நீஹாரவர்ஷமேகை:	பனியை வர்ஷிக்கிற அநேகமேகங்களினாலே
சாதகத்ருஷ்ணா	சாதகபக்ஷியினுடைய தாகமானது
கதமபி	ஒருப்ரகாரத்தாலும்
ந வ்யபைதி	பூர்ணம்பண்ணமுடியாது

அவ்யா ॥ இதரதேவர்கள் ப்ரஸந்நர்களானாலுந்தான் எனக்கு என்ன ஹிதஞ்செய்யப்போகிறார்கள் பனி மேகங்கள் நூறுகூடினாலும் சாதகபக்ஷியினுடைய தாஹத்தை நிவ்ருத்திக்க முடியாதிறேயென்கிறார். அர்த்த: ॥ (ஹே கிங்கரஸத்ய!) ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே! (இதரத்ரிதஶா:) இந்த்ராதிதேவர்கள் (ப்ரஸந்நாஸ்ஸந்த:) ப்ரஸந்நர்களாய்க்கொண்டு (மம) மஹாக்ஷுத்ரனான எனக்கு (கிந்நு ஹிதம் கரிஷ்யந்தி) என்ன ஹிதத்தைப்பண்ணப் புகுகிறார்கள் (நீஹாரவர்ஷமேகை:) பனிமேகங்களுடைய நூறுகளினாலே (சாதகத்ருஷ்ணா) சாதகபக்ஷியினுடைய பிபாஸையானது (கதமபி) ஒருப்ரகாரத்தாலும் (ந வ்யபைதி) பூரணம் பண்ணமுடியாது பனி மேகங்கள் பனியை வர்ஷித்து உபத்ரவத்தைக் கொடுக்குமாப்போலே தேவதைகள் த்ரிவர்க்கத்தைக்கொடுத்து ஸம்ஸாரவ்யாதியைக் கொடுப்பார்களத்தனையொழிய பரம ஹிதத்தைக் கொடார்களென்றபடி ॥௭௨॥

மூ॥ ஸநகஸநந்தநாதிவந்திதா

ஸ்வர்க வீணாரவ கந்தரா ராஜிதா ।

பவபோதக பஞ்சிகா

காஞ்சி பஞ்சஹம்ஸகஞ்சிகா ஸிக்தா ॥ ॥௭௩॥

ஹாயா ॥ ஸநந்ததிவந்த்யமாநஸ்த்ருஷ்ணா

ஸ்வர்க விஷ்ணு ராஜிதி தவ ராஜேத த்ருஷ்ணா ।

பவார்தோஷ்ண ட ஸ்த்ராயாঃ

காஷ்டி தபஸ்வஹம்ஸந த்வாபாஸ்திதঃ ॥ ॥௭௪॥

வ்யா—வ்॥ (ஸிகதிண்ணா, கிவா) ‹ஐக்ஷ்வபெ” இதி ஸீகார வஸ்ருஜகம் (ஸிக்தா) ‹‹ஹாஷர”ஹித க்ருதெ ஹமக்ருகம். ‹‹ஷ ஸாமஹாஸிபெ” இதிபெ இதமாஷ்பெ வஞ்சுவஸ்ருத்ரீமதுঃ (வீணாரவ) ‹‹ரவநாஸ்யொபெ” திரமொஷெ ‹‹பொரஹூஸ்யவ ரபொதிகு”ஸிதி வஞ்சுவஸ்விஜதவஸ்ரீமதூ ‹‹ஆநயா” ஹித்யப்யதொஷவঃ ‹‹ஸீகராஷெ” தி ஷிபெஷயாஷாவஸ்திகு. ॥

வ்யா ॥ நந ‹‹ சநந்தகஸநபொவிநெ பெநாரா நூஷ்பெ தவঃ । விஷபத்ராஷிநஷஸ்பெஷாம் விரோஷ்யாவதஷஷிகெ” இதி ஹவத்ரராணாம் விஷயவிராஷாநாமெவ தஷந்நமஹமாஹঃ, நஹ்யநாஹிகாநஜநவ்யக்விஷபத்ஷ்டாநம், ஸதணவ ஹயவஹிராஷாநராஷ்ராஷ்பாநாம் ‹‹ ஸிபெராஷிர யெஸீரதாஸ்பெஷவ ஷெஷாநந்தா வாகுரஷாஸ்த நிதம் । வப்யெதயநூர இதி தாநு விதிகா ஷ்ருராஷெவாஸ்வரிவஜயதி, வராஷ்வா நாம் பொவிநெஷிஷயாஸ்கெதஸாம் । தெஷாம் தஸ்வரநம் பஹ்ஷ்ருராஷ்ருதரெ ஸ்திதம்” இதி ஹவ்யவ்யெதஜதி பெகு; ‹‹வஹவঃ வாஸிதாঃ வஞ்சுவம் வரணெஸ்ஷ்யா । தெபொநவ நொவதீயாஷெ” இதர்தவ்தீஷ்டா விஷயராவொவி ஸம் ஸாரநிவ்ருத்திவ்யாநஹெதஸஞ்ஞத கஸ்வாதம்த்யஸஹக்ர தக்ரவபெயவ ஸவெந நிவதுநீய இதராஹ । ஸநந் தெதி ॥ (மூலஸ்த' ஸநந்தவந்த்யமாநத்ருஷ்ணா) ஸநந்

மயா அநுஸ்ருதா, ஸாந்த்ரேவ மோஹிக விஷயஸாந்த்ரேவ ம்ருகத்ருஷ்ணா மரீசிகா, யதா காஷ்டச்ரீ. ஸதாதிவைஷயிகஸௌக்யஸ்யோபமாபத்திர்ஜ்ஞாதவ்ய:. "ம்ருகத்ருஷ்ணாமரீசிகே" இத்யமர:. (மாமகத்ருஷ்ணா) மதீயா வைஷயிகீ ஸ்ப்ருஹா, "த்ருஷ்ணே ஸ்ப்ருஹாபிபாஸே ச" இத்யமர:. (ப்ரஸ்ருத்வரா:) ஸ்வதஏவ ஸர்வத்ர ப்ரஸ்ருத்வரா: (தவ ஆச்ரித ப்ரவஹத் கநதர ஸரித:) ஆச்ரிதேஷு ஸ்வதஸ்ஸித்தம், ப்ரவஹந்தீ கநதர கருணா ஸரித் யஸ்ய ஸ:, தஸ்ய ப்ரவாஹேஷு ஸ்ரோத:ஸு (விச்ராம்யதி) விச்ராந்திம் ப்ராப்நோதி. யதா தாபார்த்தா ஹரிணீ ம்ருகத்ருஷ்ணாஸு ஜலப்ராந்த்யா ஸம்ப்ரதாவ்ய ஜலமலப்த்வா ஸ்ரோதஸ்ஸு ப்ரவிச்ய விச்ராந்திமாப்நோதி, ததா விஷயஸாந்த்ரம்ருகத்ருஷ்ணாஸு ப்ரவ்ருத்தா மம த்ருஷ்ணா விஷயஸுகஸ்யாநித்யத்வாதிதோஷதர்சநேந தவ ப்ரவஹத்கருணாஸரித்ப்ரவாஹேஷு விச்ராம்யதீதி பாவ: ॥ ॥எஅ॥

பதம்	உரை
ஹே வரத!	வரதனே!
அநுஸ்ருத / ஸாந்த்ர ம்ருகத்ருஷ்ணா	அநுஸரிக்கப்பட்ட ஸாந்த்ரமான கானல்நீரையுடைத்தான
மாமக த்ருஷ்ணா	என்னுடைய தாஹமானது
ப்ரஸ்ருத்வரா:	பரவியிருக்கிற
தவ	தேவரீருடைய
ஆச்ரித / ப்ரவஹத் / கநதரக்ருபா / ஸரித:	தன்னையாச்ரயித்தவர்களிடத்தில் ப்ரவஹிக்கிற நெருக்கமான கருணையாகிற நதியினுடைய
ப்ரவாஹேஷு	ப்ரவாஹங்களில்
விச்ராம்யதி	சாந்தியையடைகிறது.

வ்யா ॥ ஒரு ம்ருகப்பேடானது தாஹித்து ஜலப்ராந்தியாலே மரீசிகாஜலத்தில் ஓடிப்போய் அங்கு ஜலமில்லாமல்பின்னு

மோடிப்போய ஒருவிடத்திலும ஜலத்தைக்காணமல் ஸ்வாது வஹிக்கிற நதியில்போய் விஶ்ரமிக்குமாபபோலே என்னுடைய ஸாமத்ருஷ்ணையானது ஸாமம்போலே தோற்றுகிற வைஷயிகாதிஸாமத்தில் ஸாமஸ்வாஸ்யாதிபாலே ஜீவதாஹூரவீணந ப்ரவ்ருத்தியை ஓடி ஓடிப்போய் அதுவும் ஶ்ரீவிகாஜமம் போலே தாஹமாய போகையாலே தட்டித்தாவற்று நின்று ஜீவாஸ ஶுஶ்ரூஷா ப்ரவஹிக்கிற தேவரீருடைய க்ருபாஸரித்தினுடைய ப்ரவாஹத்தில்போய் விஶ்ரமிக்கிறதென்கிறார் । ஜநாஸகதி । (ஹேஸ்ஸ்தா ஶாஶ்வத த்ருஷ்ணா) என்னுடைய விடாயையானது (ஜநாமதஸாமஶ்ரமத த்ருஷ்ணா) ஜநாஸரிக்கப்பட்ட ஸாமத்தினுடைய ஶ்ரமத த்ருஷ்ணையையுடைத்தான, உஷ்ணத்தவனுக்கு ஜலஶ்ரமத த்ருஷ்ணைபோலிருக்கிறது ஸாமஶ்ரமத த்ருஷ்ணையென்றபடி (ப்ரஸ்ராயாஶ்) பாவியிருக்கிற (தவ) தேவரீருடைய (ஶுஶ்ரூஷவஹகக்ருபாஸரிதஃ) ஶுஶ்ரூஷா ப்ரவஹிக்கிற, வநஜ நிர்பயமான, க்ருபாஸரிதஃ நதியாகிற நதியினுடைய (ப்ரவாஹேஷு) ப்ரவாஹங்களில் (விஶ்ராம்யதி) விஶ்ரமிக்கிறது ॥எங॥

ஶ்லோ॥ விஶ்வஸம்ஸ விஸ்வேஶ

யஸ்ய ணஸஸ்ய யஜ்ஞேஹ யாரேணோ ।

கணாரவந்ஜ விஶ

வஜ்ஞவஜேணாஜிகாஶவிஸ [॰ர॰] ரணோ ॥எச॥

வ்யா ॥ விகஶஸகணாம விஷஶாது

யஶாது நதஸ்த யஜநிஹாது யாரயது ।

காணாரவாஸகஜவ

வஜவரணோzஷிகாதரவிஶ (ஜி)யஶோணஃ ॥எச॥

॥எச॥

[illegible] தர்மா-
ணாம் ஸகலாங்கவிகலதயா அநநுஷ்டிதத்வ [illegible] விபரீத
பலஜநகாஜநிஹாவஃ [illegible] விபரீதபலத்வ
[illegible] இத்யாஹ । த்வஜிநீஹாநிதி । தர்மா
[illegible] தத்ஸ்வ [illegible] ப்ரதிபத்தி [illegible]
ஜகம், [illegible] ஸ்வஸ்ய [illegible]
[illegible] ஸம் [illegible] வ்ருத்தி [illegible] கா
[illegible] ப்ரவ்ருத்திஃ [illegible]
[illegible] ப்ரவ்ருத்திரித்யாஹ । காந்தாரேத்யாதிநா । [illegible]
[illegible] ॥ ॥எசா॥

பதம் உரை

ஹே தாஸஸத்ய — ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே!
விகலஸகலாங்க / விஶீர்ணாந் — குறைவுடைய அங்கங்களையுடைய தாகையாலே கெடுதலையுண்டுபண்ணுகிறதுகளான
தர்மாந் — தர்மங்களை
த்வஜிநீஹாந் — கொடிபோல்
தாரயந் — தரித்துக்கொண்டிருக்கிறதான
காந்தாரவாஸிகஜவ — காட்டில் நடப்பவனைப்போல
ஸ்கலச்சரணஃ — இடறின காலையுடைத்தானவனாய்க்கொண்டும்
காதரவிஶீர்ணாங்கஃ — பயத்தினாலே செதறின அவயவங்களை உடையவனாக
அஸ்மி — ஆகிறேன்.

உ_வ்யா ॥ ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வாம்ஶங்களிலும் வைகு
ண்யமில்லாமல் கர்மங்களை அநுஷ்டித்து இதுகளையே த்வஜம்போ
லே [illegible] ‘‘நான் அக்நிஹோத்ரீ, நான் வாஜபேயீ, நான்
[illegible] யாஜீ’’ யென்றுபபோலே சில வார்த்தைகளைச்சொ
ல்லிக்கொண்டு பவித்ரோபவீதஶிகா க்ருஷ்ணாஜிந
வேணுதண்டாதிகளையும் தீக்ஷிதத்வ [illegible] சிஹ்நங்க
ளையும் தரித்துக்கொண்டு திரிந்த நான், காட்டில் நடக்கிறவன

கால் தடிக்கி இடறி கல்லிலும் முள்ளிலும் விழுந்து மண்டை சிதறி ஹயத்தையடையுமாப்போலே அபோதாஜத்தில் விழுந்து கோஹத்தை அடைந்தேன கரையேற விரகில்லை; தேவரீர் ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். விகமெதி। (வேநகஸ்ய।) கீழேவிழுந்த படிபோலே இப்படிக்கொத்த யோஹங்கள் போய்ந்தனுய்விட்டேன். ரக்ஷிக்கவேணுமென்றபடி. (விகமஸகமாம்ஶவிஷமாநு) விகம = ந்ருஶமான, ஸகமாம்ஶ = ஸவர்ணாம்ஶங்களையுடைத்தாயும், அதனவ விஷமங்களாயுமான, அம்ஶவைஷம்யத்தாலே அம்ஶியும் நிறைவேறாமல் விஷமங்களாயிற்றென்றபடி. (பதாநு) கமங்களை (புஜநிஷாநு) புஜங்கஸ்தங்களாக, (யாபய்து) யரித்துக்கொண்டு, இப்படி விகமாம்ஶமாயும் விஷமமாயுமான கமங்களைத் தங்களுக்கு புஜம் போலே விரோதாக சொல்லிக்கொண்டும் தக்ஷிணமான க்ரமாதிகளை யரித்துக்கொண்டுமென்றபடி. (காநாரவாஸ்யம்) காட்டில்நடப்பவன்போல (ஸவ்யரணம்) இடரின காலையுடைத்தானவனுகக்கொண்டும், (காதரவிஶீர்ணம்) ஹயத்தாலே விசீர்ணனாக (அஸ்மி) ஆகிறேன். இப்படி மோஹாம்தகனும் முடிவில் அபோதாஜத்தில் விழுந்து ஹயாகுலனும் துடிக்கிறவனை உன்னைத்தவிர ரக்ஷிப்பாருண்டோவென்கிறாரென்று கருத்துள்ளசார்

உசு। ஶ்ரீயஜ வஜம(ஜ)னகம்

அயஜவணா அஶ்ஶாவட்டம் (உகூ)

அவனவிவவிஸாரம்

அவ் அஜம் ஜஸஸவிவவிஸகம் ॥ ॥எரு॥

ஏயா ॥ ஶ்ரீயமவசுஹிதம்

அயவ வணா நாஶ்வஸம்யவ வ்ருத்தம்

அவர்ணாநவிவ்ஜீஸாரம்

அவ்ருத்தம் ஜஸஸவி மக்ஷீஸக்ஷம் ॥எரு॥

[illegible] ॥௭௫॥

[illegible]

[illegible] ஶ்ரியஸ்ஸமக்ஷம் பரிஹஸஸீதி ஹா
ஸ:. [illegible] ஸ்ரீதேவீ
[illegible] ॥

பதம்	உரை
ஹே அச்சுத!	ஏ அச்சுதனே!
ஸ்திரதம்ம	ஸ்திரமான தர்மமாகிற
வம்ம	கஞ்சுகத்தினாலே
ஸ்தகிதம்	மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
அதம்மசாரிணாம்	அதர்மத்தை செய்கிறவர்களுக்குள்
அக்க ஸம்ஸ்தம்	முதலிலே இருக்கிறவனும்
அணுப்பண்ண	உண்டாகாமலிருக்கிற
விப்படிஸாரம்	பச்சாத்தாபத்தையுடைத்தானவனுமான
மம்	என்னை
லச்சீஸமக்கம்	பெரிய பிராட்டிமுன்பு
ஹஸஸி	பரிஹஸிக்கிறாய்.

ஸ்வா॥ பசுத்தோல் போர்த்திக்கொண்டு புலிப்பாய்ச்சல் பாயுங்கணக்கில் மஹாதோஷாஸ்பதனாயிருந்து வைத்து தோஷங்கள் வெளியில் தெரியாமல் த்ருடமான தர்மகவசம்போட்டு மறைத்துக்கொண்டு பஶ்சாத்தாபமுமில்லாமல் மஹாபாபிகனாயிருக்கிறான் பாராய் என்று பரிஹாஸம் பண்ணவந்த பிராட்டிமுன்பாக பரிஹஸிக்கிறாய், ஆனாலும் உன்னுடைய அச்யுதகுணத்துக்கு ப்ரதிவாதமாமலிருக்கும்படி யென்னை ரக்ஷிக்க வேணுமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸ்திரே தி । (ஸ்திரதம்மவம்மஸ்தகிதம்) ஸ்திர = த்ருடமான, தர்மவர்ம = தர்மமாகிற கவசத்தாலே, ஸ்தகிதம் = ஆச்சாதநம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற "அந்தர்தோஷாவஹிஶ்ஶாந்த:" என்கிறபடியே வெளியில் தர்மாவனை பண்ணி அதர்மத்தை ஆச்சாதநம் பண்ணியிருக்கிறேனென்று தாத்பர்யம் । (அதம்மசாரிணாம்) அதர்மத்தில்

வ்ராத்ய முடையவர்களுக்குள்ளே (ஸ்ரீ ஸக்யவ்ரதம்) ஸ்ரீய: பதி:, ஸக்ய = மைத்ரீ வ்ரதம் = ஸங்கல்பமா யுடையவர்களுக்குள்ளே ப்ரதானமாயிருக்கிறே னென்றபடி (ஸமுத்ரவ்ரதாதிகம்) உண்டாகாமலிருக்கிற வ்யாபாரத்தையுடைத்தான வாணங்களைப்பண்ணி ப்ரதிக்ஞைகளைப்பண்ணிக்கொண்டு வ்யாபாரமுமில்லாமலிருக்கிறேனென்றபடி (அஹம் ஸத்யஸங்கல்ப:) வ்யாபாரம் பண்ணவந்த பிராட்டிமுன்பாக (வரிஷ்ட) வரிஷ்டையான பிராட்டிமுன்பு "வரிஷ்ட" என்று சொன்னதாலே உத்கர்ஷம், ஸ்ரீ ரோஷிதமென்றென்று கருத்து. லோகத்தில ஸ்த்ரீகள் முன்பு தியாக தூஷிக்கவும் ஸ்துதிக்கவும் மாட்டார்கள் "பூசித்து நலகியுரைப்பர் தன் தேவியார்க்கே" என்று உபாசம் வந்த வண்ண தேவர்கள் முன்பாக ஸ்துதிப்பார்களென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். ॥௭௫॥

—✿—

ஆ.॥ பரிஹாஸ ஸ்துதி:

தத்த்வேந ஸ்துதிரேஷா கல்பம் ।
காமமஸ்து மேவம்
ஸ்துதிரேவ த்வம் ப்ராப்தாஸி ஜிஹ்வா (தோஷா) ஸோ
ஷாயா ॥ பரிதோஷ்ய ஸ்துதி:

விஷ்ணோ ஸ்துதிரேவ கல்பம் ।
காமமேவம் நமஸ்தே
ஸ்துதிரேவ ப்ராப்தாஸ்யா ஸர்வ [ஸாக்ஷி] ஏக

வ்யா ॥ (பரிஹாஸ) "ஸுவஸ்த்ரதாரணே" ரிதிபாதே: "ஸ்திரவ்ருஷா"இதி ஸ்வகாரஸ்ய ஸமிதாதேஷா: (தத்த்வ) "தத்த்வ தத்த்வேதி" ரிதிஸ்தாநேஷ்வரிஸ்வாக்யம் ॥௭௬॥

[illegible] ॥௭௬॥

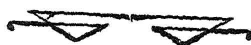
பதம். உரை

பதம்.	உரை
𑌹𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤!	ஏ அச்சுதனே!
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	இந்த
𑌦𑍇𑌹𑍇	தேஹத்தில்
[illegible]	ஒருநாளில்மாத்திரம்

க்ருதம்	செய்யபபட்ட
துரிதம்	பாபததை
ஶமிதும்	போக்கடிககிறததறகு
ஸகலை: காலை:	ஸாவகாலமும்
நாலம்	போராது
தவ	(ஆகையாலே) தேவரீருடைய
காருண்யாத்	கிருபைககு
பூர்ணபாத்ரம்	பூரணபாததிரமாக
அயம்	இநத நான
அஸ்மி	ஆகிறேன.

வ்யா ॥ இப்படி முனபு வரிஹவித்து வாவங்கள் நசித்தபினபு ரக்ஷிக்கிறோமென்று உதாஸீநராயிருநத ஸர்வேஶ்வரனைப்பாாததுசசொல்லுகிறா இநத வதமாநதேஹத்தில ஒரு திநததில நான பண்ணின பாபம காலததுக்குமுள்ளதனையும ஸஹிததாலும் மாளாது, இபபடிப்பட்ட பாபததை அநாதிகாலநதுடங்கி இனறளவும க்ஷணெக்ஷணே பண்ணிககொணடுவருகிறேன். உனனுடைய க்ருபைக்கு என்னை பூர்ணபாத்ரமாக்கி ரக்ஷிககவேணுமென்கிறார் ஶமிதுமிதி । (தேஹேஸ்மிந் அஸ்மிந்தேஹே) இந்த வதமாநதேஹத்தில (ஏகஸ்மிந்நஹநி) ஒருதிநத்திலும் (க்ருதம் துரிதம்) பண்ணபபட்ட பாபததை (ஶமிதும்) நிவ்ருத்தி செய்கைக்கு (ஸகலைரபிகாலை:) ஸவகாலமும (நாலம்) ஸமர்த்தமன்று (அயமஹம்) இபபடிபபட்டநான (தவகாருண்யாயா:) தேவரீருடைய க்ருபைக்கு (பூர்ணபாத்ரமஸ்மி) பூர்ணபாத்ர மாக ஆகிறேன நிர்தோஷாவர்களான வ்யாஸாதிகளிடததில க்ருபைக்கு ப்ரயோஜநமில்லை, தோஷாகராயியான வெனனிடத்திலன்றோ க்ருபையை யுபயோகப படுததவேண்டுவ தென்கிறுனெனறு கருததது.

॥௭௬॥

ஃ௫॥ சுவ்ரஜ தஜ மணாணம்
ஃஹ ஜொவஸாணம் வி ணுதி கமுவி மணணா ।
தஹவி ஜஜ வஜமோணம்
சுஹிஙம் ஶ்ரீணாண ஹொ ஹி ணஹ ஜொஙவும் ॥எஎ॥

உராயா ॥ சுவ்ரத தவ மணாநாம்
ஃஃ ஜொஷாணாஃவி நாவுதி கதராவி மணநா ।
தயாzவி ஜயஃ வருயோநாம்
கயிகம் ஶ்ரீநாநாம் ஸவதி நவமு உளபஜுமுரும் ॥எஎ॥

வ்ராவ ॥ (சுதி) ‹‹திஜாதீ›› தி சுவுதுஸ்ராதீத்ர ஜெமஃ । (கமு) ‹‹த்ரதவிவகிஜொமு›› ஜதிகாஜெமு ‹‹ஹிமுஹா வும››ஜதிமுாஜெமஃ ॥ ॥எஎ॥

வ்ரா ॥ நந தயாzவி ஃகைக்ரவயா தவ கிஂஸவிஷ்ருதி, வவெடு ஃதீயாமணாவுஂவிஹமுயாவி கவஜொஷநிவாரணெ ந வஃயஜுாஹவெபஃ, ஃகமணவக கவஜொஷாணாஃவ்ராநஜெருந வஃபெமுதயா வஃபெமுாநாம் ஃகமணாநாம் கவஜொஷாணாஹ கமுஃவி நாமகநாம்ராஹாவொ நவஂஸவதீதி கிஃத ஃகைக்ரவா வனகாகிநீகநதொறு கவஜொஷாறு நிவதடுயதீதிவெக; வரவ ஹஹமுதயஷணிஷமணாநாம் ஜெயநிவதடுஜெநகவுஹாவக தயா ஃஜொஷாணாஃநஜெருந வஃரமாநாஃவி ஜெயாநாம் நிவதடுககவம் வாஹவஜெருவெதராஹ । சுவ்ரஜெதி । (ஜெ சுவ்ரத ! தவ மணாநாம்) கமு்ரணமணாநாம் (ஃஃ ஜொஷா ணாஃவி மணநா) வஂவ்ராநம் (கதராவி) ஜெமகாஜெமுஷவி (நாவுதி) உஹயெஷாஃவ்ரவஙிஃதஜெவந நஜெத மணயிதம் ம க்ராஜதிஹாவஃ. (தயாzவி) உஹயெஷாஃமக்ரமணநஜெவzவி (வு யஃநாம்) குராவகுநாம் கவகமு்ரணமணாநாம் (ஜயஃ) விஜயஃ [ஸவதி] வஃவஂவ்ராகஜெவzவி ஃஜொஷாறு கவகமணா வவவ விஜயஜஜதிஹாவஃ. தத கொஜெதமிது்ராமஂகாயா ஃயடுாஹும் ந்ருவ்ரதி । கயிகஃதி । (கயிகம் ஶ்ரீநாநாம்) சுதிம

யேந ச வர்ணாநாம் (ஷட்ஸப்தத்யுத்தரஸஹஸ்ரஸங்க்²யா) "நஶ்யாந: ச த்ரய:, நமாமி ஸஹஸ்ரஶோ ஜக்³யாதிபி ருத்³யந்தம் ஸமுத்³ரதி" இத்யாதிந்யாயேநாத்ருஷ்டிநீதாநாம் தேஷாம் நக்ஷத்ராணாம் ஸங்க்²யேய இதி பாவ: அத்ராஹ ஜைமிநி: "பஞ்சஸாஹஸ்ரியா தே ப்ரதிஸ்தே த்ராணவர்ணத: ப்ரதிஸம்யோஜநாதிபி:" இதி யதா, (அதி⁴கம்) ராஜ்ஞ (ஶ்ரீநாநாம்) ராஜாவஷ்டப்³தா⁴நாமித்யர்த²: அத²வா, (அதி⁴கம்) ப்ரக்ஷ, ரக்ஷணஸமர்த²ஜாத்யர்த²: "கோ ப³ஹூநி ஸஹஸ்ராண்யப்ரேக்ஷ்ய ஜாஸ்யதே । காபி க³ ம்பீ⁴ரக்ருணீ ச சக்ருணீச பாயிந்யா" இதி ஶ்ருதி: அத²வா (அதி⁴கம்) ஜந்மே (ஶ்ரீநாநாம்) அநந்தாநாம் (ஷட்ஸப்தத்யுத்தரஸஹஸ்ரஸங்க்²யா) "ஸஹஸ்ர பத்மாக்ஷம் த்ரீணி பாதிபாதிதம் பத³:" இதி ஜந்மஸம்ப³ந்தா⁴த் ப³ஹுத்வம் நஸம்ஹதீதிபாவ:. (அதி⁴கா) ப³ஹூநி (ஶ்ரீநாநாம்) ஶ்ருதாநாம் கு³ணாநாமிதி பரிஹார: கேசித³திகதி³க³ஹ: விஹக்த்யேது அத்யீஹாவ:. "கம்ப³ஹூ பம் ப³ஹூ"தி ஶ்ருதே:. "அதி⁴கம்ஶ்ரிதாநாமி"தி பாடோ² த்³ருஶ்யதே, (அதி⁴கம்) ப்ராப³ல்யம், ஸமுச்சாரணாத்யந்ததி⁴கம், பாராஷ்டோத்தரமிதி பரிஹாராயது: "நிராவாயிகதி தேஷு தேஷ ஹ்யஸம் கோஷோ மீஷிணா"விதிந்யாயேந நிராவாயிகநிதேஷுஸ்தாக ஶ்ரிதாநாமித்யர்த²:. பந்வவுவாரவேக்ஷயா அயமேவ ஸா யீயாநிதி ப்ரதீயதே ॥ ॥௭௭॥

பதம்.	உரை.
ஹேஅச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
தவ	தேவரீருடைய
கு³ணாநாம்	குணங்களுக்கும்
மம	அடியேனுடைய
தோ³ஷாணாமபி	தோஷங்களுக்கும்
க³ணநா	எண்ணுகிறதானது
க்வாபி	எவ்விடத்திலும்

நாஸ்தி	இல்லை
ததாபி	அப்படியிருந்தாலும்
ப்ரதமானாம்	முதலில்சொல்லப்பட்டகுணங்களுக்கு
ஜயः	ஜயம்வருகிறது
அதிகம்	மிகவும
க்ஷீணானாம்	க்ஷயத்தையடைந்தவர்களுக்கு
தௌர்பல்யம்	பலமில்லாமலிருக்கையானது
நகிம்	இல்லையன்றோ (இல்லை)

உ—வ்யா ॥ ஸம்ஸாரகோடிகாலமேநுபவித்தாலும் மாளாத இப்படிப்பட்ட தோஷங்களை ஆராலே நிவ்ருத்திக்கமுடியுமென்ன; அஸம்க்யாதகுணங்களாலே முடியுமென்னில்; குணங்களுக்கு அஸம்க்யாதத்வம்போலே உம்முடைய தோஷங்களும் அஸம்க்யாதமன்றோ; ஸங்க்யையத்தில் ஜயாஜயமில்லையென்னில்; தேவரீருடைய குணங்கள்போலே என்னுடைய தோஷங்கள் அஸம்க்யாதங்களானாலும் யுத்தகாலத்தில் குணங்களுக்கே விஜயமுண்டாகிறது, எத்தாலேயென்னில்; தோஷங்கள் குணங்கள் முன்பு நிற்கமாட்டாமல் இருந்தவிடந்தெரியாமல் க்ஷயித்துப்போகையாலே தோஷங்களுக்கு தௌர்பல்யமுண்டென்று நிஶ்சயிக்கவேண்டாவோவென்கிறார். ஸ்தோத்ரேதி । (ஹேஸ்தோத்ர தவ குணானாம்) தேவரீருடைய குணங்களுக்கும (இமே தோஷாணாம்)என்னுடைய தோஷங்களுக்கும் (கணனா) எண்ணிக்கையானது (ஸமாப்தா நாஸ்தி) ஒருவிடத்திலுமில்லை. (ததாபி) ஆனாலும் (ப்ரதமானாம்) முதலாவதான குணங்களுக்கு (விஜயः) ஜயமுண்டாகிறது. (க்ஷீணானாம்) க்ஷயத்தையடைந்தவர்களுக்கு (அதிகம்) மிகவும் (தௌர்பல்யம்) தௌர்பல்யமானது (ஸம்பந்நம்) உண்டாகவில்லையோ? இதுகாரணம், குணங்களைக் கேட்டவாதத்திலே தோஷங்கள் "சும்மனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே"என்றுதூறுபாய்ந்துபோகிறதுகளென்று கருத்து. ॥

[illegible] ॥௭௮॥

[illegible] ॥௭௮॥

[illegible] ॥௭௮॥

[illegible]

* [illegible] *

ராத்ரிந்திவஸந்திவிஹ ஹே: (த்ருடிதவதோநாநி) த்ருடிதாநி= அவிச்சேதேந பதநோந்முகாநி, வாஸ்ய வஶ்ருதீநா வம்ஶிதாநிச. அதவவதோநாநி= வ திதிந வேஷதீபதோணாநி, அப:ஷதஸ்ய (ஆயுர்த்ருமகண்டாநி) ஆயுரேவ த்ரும:= வ்ருக்ஷ:, தஸ்ய வண்டாநி (த்ருஷ்டாரவி) அவிச்சேதேஷு வாலு க்கம்ரோராதிவ்யாபிஜந வ திதிநம் க்ஷபம்வ ரவ்யாநி ஆயுஸ்ஸு ஷித்ருஷ்டாவீத்ருயுபு: (த்ருஷ்டஜநஸம்) விஷபவ்யஸநதயா ஸாபேக்ஷாஜீவபிநாவபொர்ஹபதயுராஜபுநே நிராவஷெ்யாமதயாஉக்தா நதநஸந்திந்த்ருயுபு: (இதாநீமவி பாலம்) ஸஹிதாஹிதஸம்வா தநக்ஷதேபாயாபாவி பாலஸ்ய வ்ருஷ்டிவுஸஞ்சிதாநி கதுராண்ய வ்யவாயநிவத்புத்தயா அஜாநந்தம் இதிருயுபு: (கம் அவதூத்க: ஹரஸ்வ) "அத்ருஷ்டவாஸஸ்யதாபெ்ஜவா கத்ருத்வபெவெபு வ ரணீநாம் யுப்யவம்" இதி ஆயுக்ஷம்ஷி வ திதிநம் நஸ்யராணீதி ஆத்மாவாரவி ஸஸம்ஸாரநிவத்புபிநாவாபெ அபதோநம் கம் அவதூதாவ்யகா தெந அநந்யமயோணாவாபெ வ்யவத்ய வஶிஹ்ருஷாபணேதி ஹாவ: ॥ ॥௭௮॥

பதம்.	உரை.
ஹெ அச்சுத	ஏ அச்சுதனே
ராத்ரிந்திவஸம்	இராப்பகலாக
த்ருடிதவதோநாநி	கணடிக்கபபடடுவிழாநின்றகிற
ஆயுர்த்ருமவண்டாநி	ஆயுஸ்ஸாகிறவிருக்ஷததினுடைய துணுக்குகளை
த்ருஷ்டாரவி	பாாததும
த்ருஷ்டஜநஸம்	மதிததமநஸ்ஸையுடைய
இதாநீமவி	இபபொழுதும
பாலம்	பாலனை
கம்	என்னை
அவதூத்க:	அவதாநதமதோடு கூடினவனுய்
ஹரஸ்வ	பரிககவேணுடம

உ—வ்ரூா ॥ ‹‹வேதநூற்பிராயநூறுமனிசர்தாம்புகுவரேலும் பாதியுமுறஙகிபபோகு" மெனகிறபடியே ஞூயஸூாகிற வ்ரூக்ஷம் ராத்ரியென்றும் பகலென்றும் வெஷிக்கபபட்டு வம்ஸவம்ஸமாய்வி ழுநதுபோனதுகளைப் பார்த்தும் ஸாஜர்கள்போலே ஜ்ஞாநமில்லா மலும் உ்ரூஷுணுயுமிருககிற வெனனை தெவரீர் ஜாஹர்ரூகனுயிரு நது ஹரிக்கவேணுமெனகிறுர் ராத்ரி இதி ॥ (வெஹஜஷ்ரூத! ரா த்ரிநிவஸ) இராபபகலாக (ஆ்ரூஷிதவதஜநாதி) வம்ஸிக்கப்ப டடும் விழாநின்றுமிருக்கிற (ஞூபரூஉ ரூஷேவம்ஸாதி) ஞூயஸூாகிற வ்ரூக்ஷத்திலுடைய வம்ஸங்களை (உ்ரூஷ்ராzஷி) பார்த்தும் உ்ரூஷ்ஹ உநவஸ) ஞூதிரூயிலலாமல உஜிதத ஹ்ரூஉயதனைதயுடைததான (உ டிாதீஉஷி ஸாஜஂ உ௦) இவ்வளவு வபஷூஜெசன்றும ஸாஜனைப போலே ஜ்ஞாநமிலலாதவென்னை (ஷூ கஷ உத்ஃ) தெவரீர வஉ உ டிமில்லாதவனுய்க கொண்டு (ஹரஷூ) ஹரிககவேணும். தெவரீரு ககுக்கொளுசம கநவயாநமிருநதால் இநத ஞூயஸ்ரூஷமும் போய் கயொரமதியையடைநதுவிடுமென்றபடி. ஆகையாலே உன க்கே என்னை ஹரமாக எறிட்டுக்கொள்ளென்றபடி॥ ॥எஅ॥

உ—ரு॥ ணீஷாஷஷஂகணிஜெ

தெஹெ வஸஜஞஷஹிஜஸிநூ ஷரிஜெ ।

ஜா(உ)ணஷி ணகஷஷு தஉ௦

ஜாஹககாஜெணஷி தீஹஜெஷணிணஂ ॥ ॥எகூ॥

ஷாயா ॥ நிஸாஷஸஂகநீயெ

தெஹெ வடிஜஞஷஹிஜஸிநூஷஉ்ரூஜெக்ஷ ।

ஜாநாஷி நதஷத்ரூ கூ௦

ஜாஹக்காஜெணzஷி தீவருயளவநத்ரூஷ்ணா௦ ॥ ॥எகூ॥

வ்ரூா—வ்ரூ ॥ (ணீஷாஷ) ‹‹ஸொஷ"ஹிதி ஸஷ்ரூஷகூ௦ ‹‹ஜஷஜாஸஜெஹ"திவஜொஷஃ ‹‹ஸொஜரூஜெ"த்ரூாஜிநா வரு

வர்ஷஸ்ய ஹ்ருதிஷ்டு:. (ஸம்கணிஜெ) "மொஜக்ரூபாநீயொக்ஸீயக்ர தெத்ருஷ்டி"தி யஸ்ய ஜஸிதத்ராதெமொஸிகாஸ ஜஸ்ய ஷிகம் (ஜா ணஷி) "ஜாணதெணௗஜ்ஞ"உதி ஆ்ராயாதொஜ்ராணாதெஸ:. ஸ ந்ருத்ஷவம் வர்ஷவர்வஸ உ ஷவ்ரம் ॥ ॥எகூ॥

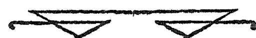
வ்யா ॥ நமிஷ்ரமதெஹெ விரகாஷாவஸ்யாநதெவெக்ஷிதயி தெத்ருதஷந்ருதம் "நஹி வர்ரணம் ஜீவாநாதெத்ராக்ஷணஜீவதெந, தெஹெவெக்ஷீ கிதாநு தெருமொஷா ஷவிதா நாகெzஷி ஸ:"ஜ த்ராஷிகம் விதரமதஸ்வ கஷதிஷம் ஸம்ஹாவ்யதெ உதிநமஷநீயம், ஜத மரீரவிஷயிணீஷ்ரமத்ருஷ்ணாம் ஸாக்ஷாஸ்கவர்தஸ்வ தெந யதொமம்காயக்தெத்ராஹ । நிஸ்வாஸெதி । (தெஹெநதஸத்ர! ஷா நிஸ்வாஸமம்கநீயெ) நிஸ்வாஸெந மாகநீயெ, உவயர்வரி நிஸ்வாஸாஜாதஷ்டிஜாவதிஷ்ரதிவா நவெதி ஷீதியொஜெர, ஸ தெஹஹயொஜெர்வா, யஷா, மம்கநீயநிஸ்வாஸஉதர்யர்:. நிஸ்வாஸ மம்கநீய:, வ திக்ஷணதாவதிஷ்ரதிவா நவெதி ஸம்மயயொ ஜர்: யஷிநுதாஷ்ரமெ. "ஞஹிதாஜ்ராஷிகாதராநிவாத:. ஸத வ்ணவ (வடஷாஜஸஷிஷவிநூஸஷ்ரகெஷ) வடஷம் = ஷஷி:, "வ டஷம் ஷஷி"ரித்ரதா:. தஸ்ய ஸஜ: = ஸஜ ஹாஜ:, தஸ்ய ஸஷி ஷவிநூ:, தஷுஜெரஜஷவிநூரிதர்யர், தஸ்ய ஸஷ்ரகெஷ வடஷாஜாத்தநொநூவஜஷவிநூவ ஷத்ராக்ஷணா நவஸ்யாயி நீதர்யர்:. ததாஷி (ஜாஸ்காரணெ) ஜாஷி = வஜதாதாவ ஜாநி, காரணாநி = ஊஷ்ரியாணி யஸ்ய தஷிநு, தாதெநஷ்ரயெ zஷீதர்யர்:. (தெஹெ) வஷதாஷ்ரமஸரீரெ (ஹீவர்யளவந தர்ணாம்) ஹீவர்ம் விரகாஷாநவ்ரத்தம் யஸ யளவநம், தஸ்ய தர்ஷ்ணாம் = ஞமாம் (ஜாநாஷி) வ திநிஸ்வாஸம் வ யாதொணநூ வதயா ஸஷ்யொர ததாஷி தாதெநஷ்ரயெ தெஹெ ஷ்யரயளவ நதெவெக்ஷதெzயதிதி ஷதஷிஜாநாஷீதிஹாவ:॥ ॥எகூ॥

பதம்.	உரை.
தெஹெநதஸத்ர!	எ அடியவர்க்குமெய்யனே!
{ நிஸ்வாஸ	முசசுக்காற்றாலே
மம்கநீயெ	ஸமசயப்படத்தக்கதான

{ வடஶாகு	துணி நுணியிலிருக்கிற
ஸலிலபிந்து	ஜலத்திவலைக்கு
ஸத்ருக்ஷ	ஸமாநமான
தேஹ	தேஹமானது
ஜராக்ரணேவ	கிழத்தனமடைந்த இந்த்ரியங்களை யுடைத்தாயிருந்தாலும்
நவயௌவநத்ருஷ்ணம்	நித்யமான யௌவநத்திலாசையை
த்வம்	ஸர்வஜ்ஞனான நீர
ஜாநாஸி	அறிவாய்

உ—வ்யா ॥ உமக்கு அவேக்ஷிதமின்னதென்றறிந்தாலன்றோ நான் செய்யலாவதென்னில், என்னுடைய ஶரீரமுமிந்த்ரியமும் அத்யந்தம் ஜீர்ணமானபின்பும் நித்யயௌவநத்தில் த்ருஷ்ணையி ருக்கிறதென்பதை நீயே யறிவாய், நான் சொல்லவேணுமோவெ ன்கிறார் யயாதிமஹாராஜா வ்ருத்தனுப்பபோயும் விஷயாநுப வாபேக்ஷையாலே யௌவநத்தை வேண்டினப்போலே, நான் வ்ரு த்தனுப்பபோயும் யௌவநத்தில த்ருஷ்ணைவிடவில்லையென்று சொ ன்னத்தாலே அத்யந்தம் விஷயவிரக்தி விடவில்லையென்று அ யோக்யதையை வெளியிடுகையிலே தாத்பர்யமிருப்பதுடன ஶோ க்ஷதையிலெ எனனும பதினாறு வயஸ்ஸாகவிருக்குமபடியான நித்யயௌவநத்ருஷ்ணையிருக்கிறதென்றுஞ் சொல்லிததாயிற்று அநாவ்ருத்தஶப்தத்தில, இப்போது யுவதியான நான் வந்துனனை அநுபவிக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாேத மன்றிக்கே நி த்யயுவதியாக விருந்துகொண்டு அநுபவிக்க வாசைப்படுகிரு னென்று கருத்து (ஹேந்தவஸ்த்ர நிஶ்வாஸஶங்காநீய) மூச்சு க்காற்றாலே ஶங்கிகக்த்தக்கதான, இந்த ஶரீரம ஒரு வ்யாபா ரத்துக்கும் க்ஷமமில்லாமல நிஶ்சேஷ்டமாயிருப்பதைப்பார்த்தால் ஶ்வாஸமிருப்பதைக்கண்டு தேஹமென்று ஶங்கிக்கலாமென்றபடி (வடஶாகுஸலிலபிந்து ஸத்ருக்ஷ) வடஶாகு= கூரை நுணியினுடைய, ஸலிலபிந்து

ஜஸவிநூ வுக்கு, ஸஃரூகேஷ = ஸரோநமான. இறைவானத்தில் சொட்டுகிற விநூவைப்போலே, சுத்ரஜுஸ்வமாயிருக்கிற தென்றபடி. (தேஹ) ஶரீரமானது (ஜாஸக்ஸுவேண) [ஸத்வலி] ஜீணமான இந்திரியங்களை யுடைத்தானபோதிலும் (தீவயள வநதாணாம்) நிதயாவநத்திலாசையை (கூம்) ஸவஜ்ஞனான நீர் (ஜாநாஸி) அறிவாய் சுநாவதேஶத்தில், நிதயவகி யாகவிருக்கவேணு மென்கிறுனென்று தாதவயம். "ஜாநாஸி" என்று சொன்னத்தாலே இதை நீர் அறியமாட்டீரோ, நான் வாயைவிட்டுச்சொலலவேணுமோ, என்று ஜெஜையை ஸூசிப்பித்தபடி. ஸ்வாவதேஶத்தில், இப்படி சுத்ஜும் நிஹீநனான நான் மோக்ஷ ஸாதநத்தை யாசைபபடுகை அஜ்ஞாநமாயிருக்கிற தென்றபடி. ॥ ॥எகூ॥

8-௫॥ சுணிசுணிசுகாசுவம்

தி (த)ஹுஶணிஷஸ ஶம்லி வபிஉளவஹஜம் ।
உசுணிசுஸஷாவஷிஜீகம்
ஷாஉம் உாஸாணஸவ ணஷ தஷஜதும் ॥அ௦॥

ஊாயா ॥ கஜ்ஞாதநிஜகதவ்யம்
யஃஜ்வா(திஶாஹ)ஜ்ஞாதெஷரோஷிவ திகமுஹஶிம் ।
உதிநிஜஸ்வஹாவ ஷீஷிதம்
ஷாதம்ஷாஸாநாம் ஸத்நவஶ தவயக்தும் ॥அ௦॥

வு—வு ॥ யஃஜ்வாயெ "த ஹெ" தி நிவாக: (விஶிகம்) "ஶஹீரஶஜஷீ" தீகாரஸ்ஜகம் "ஶஜெநாநி" தி ஸஸ்ரமகம். ॥ ॥அ௦॥

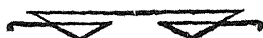
வ்ரா ॥ நந வொஜிதொவாயாநஜாநஜோரா நஶயாகம் ரக்ஷணீய:; ஜ்ஞாகாவஶநஷாநம் ஸம்ஷஷதி, நஷிஸகஶக தவ்ரவிஷயஜ்ஞாநம் ஶோஷ்தியெசு; ஜ்ஞாதாம்ஶநேநதிஷ

ராத்ரிந்திவம் ராத்ரிஷ்வஹ:ஸு (க்ருத்யமாநாநி) க்ருத்தாநி - அஹோராத்ரபேதேந கண்டிதாநி, யத்வா ஸ்வயம் க்ருதாநி கண்டிதாநீவ. அத ஏவ கண்டமாநாநி = ப்ரதிதிநமேவ க்ஷீயமாணாநி, ஆயு:ஷ் கண்டநீய (ஆயுர்த்ருமகண்டாநி) ஆயுரேவ த்ரும: = வ்ருக்ஷ:, தஸ்ய கண்டாநி (த்ருஷ்ட்வாபி) அஹோராத்ரேஷ்வாயு: க்ஷீயமாணமிதி பஶ்யந்நபி ப்ரதிதிநம் க்ஷயம் ப்ராப்தாநி ஆயு:கண்டாநி த்ருஷ்ட்வாபீத்யர்த்த: (த்ருப்தமநஸம்) விஷயப்ரவணதயா ஸ்வாத்மோஜ்ஜீவநோபாயாநதிகச்சதே நிர்வேதாபாவாதுத்தாநமநஸமித்யர்த்த: (அத்யாபி பாலம்) ஸ்வஹிதாஹிதஸம்பா ந்தஜ்ஞேஷ்வபி பாலவத் ஸம்ப்ரவ்ருத்தஸந்தாநி கண்டிதாந்யு ஸ்ருஷ்டாந்யபிவத்ஸ்யதா ஸஜாதத்வேதி த்ருஷ்ட்வாந்த:. (மாம் ஸாவதாந: த்ராஸ்வ) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இதி ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸ்ம்ருத்வா ஸாவதாநோ பூத்வா மாம் ரக்ஷேதி யாவத் ஆபந்நாம் ஆர்த்ததாம் ஸ்வாத்மநோ ப்ரகடயதி ரக்ஷணீயத்வம் ப்ரதிபாதயதி ஹாஸ: ॥ ௭௮ ॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே
ராத்ரிந்திவம்	இராப்பகலாக
க்ருத்யமாநாநி	கண்டிக்கப்பட்டுவிழாநின்ற
ஆயுர்த்ருமகண்டாநி	ஆயுஸ்ஸாகிறவிருக்ஷத்தினுடைய துணுக்குகளை
த்ருஷ்ட்வாபி	பார்த்தும்
த்ருப்தமநஸம்	மதித்தமனஸ்ஸையுடைய
அத்யாபி	இப்பொழுதும்
பாலம்	பாலனை
மாம்	என்னை
ஸாவதாந:	அவதானத்தோடு கூடினவனாய்
த்ராஸ்வ	பரிக்கவேணும்.

ஐதி	இந்தப்ரகாரம்
நிஜஸ்வஹாவ வீஸஹிதம்	தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தினுலே வெட்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
ஶோ	என்னை
ஹாதும்	விடுகைக்கு
தவ	மஹாதயாளுவான தேவரீருக்கு
நயாக்ஷவெஷ	யுக்தமன்று.

ஶ—வ ்ரா ॥ கதவ ்யின்னதென்று தெரியாமலும் யத்ருச்சயா தெரிந்தாலும் அதைச்செய்யாமல் வ்யதிக்ரமாசரணம் பண்ணிக்கொண்டும் இப்படிப்பட்ட ஸ்வஹாவமிருப்பதாலே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று வேண்டுகையே லஜ்ஜாவஹமாயிருக்கிறது ஆனாலும் தேவரீருக்கு என்னைக்கைவிடுகை உசிதமன்றென்கிறார் । அஜ்ஞாதெதி । (அஜ்ஞாதநிஜகதவ ்ரம்) அஜ்ஞாத= அறியப்படாமலிருக்கிற, நிஜ= தன்னுடைய, கதவ ்ரம்= கதவ்யவ்யாபாரத்தையுடைத்தான, (யத்ருச்சயா) தெய்வாத், தற்செயலாக (ஜ்ஞாதெஷு) அறிந்த அர்த்தங்களிலும் (வ்யதிக்ரமஶாலி) வ்யதிக்ரமாசரணம் பண்ணுகிறவனுயுமிருக்கிற (ஐதி) இப்படிப்பட்டதான (நிஜஸ்வஹாவவீஸஹிதம்) என்னுடைய ஸ்வஹாவத்தாலே லஜ்ஜைப்படுகிற (ஶோ) என்னை, அநுஷ்டாநாசரணமில்லாத்துடன் வ்யதிக்ரமாசரணமும் பண்ணும்படியான ஸ்வஹாவத்தைக்கண்டு ரக்ஷிக்கவேணுமென்று சொல்லவுங்கூட லஜ்ஜையாலே தலைகுனிந்தவென்னையென்றபடி. (ஹாதும்) பரித்யாகம் பண்ணுகைக்கு (தவ) தயாளுவான தேவரீருக்கு (நயாக்ஷம்) யுக்தமன்று. ॥அ०॥

ஶ—ரு॥ கொஹம் கிம் சரணிஜம்
வரிஹாரணிஜம் கி கிஷி ஜாணஸி ஸவம் ।
தீரஸிஅ தம் ஹிஅம் ஶஹ
திசஸெஸர காணஸ்ணிஅஹிஅஅணிக்ஷ்தம் ॥அக॥

ஆர்யா ॥ கோऽஹம் கிம்கரணீயம்

பரிஹரணீயமபி கிமிதி ஜாநாமி ஸம்யக் ।

ஶக்தோऽபி ச தஸ்திதம்ஸ்த

த்ரிதஶேஶ்வர சக்ரேஶ நிஜஹ்ருதயநிவிஷ்டம் ॥௮௧॥

ப்ர—ப ॥ (கரணீஜம், ஹரணீஜம்) "போஜநீயா நீயே" த்யாதிநா ஸூத்ரேண "ரிதோபதிக்ஷ" இதி தஃ ஜஸ்ய த்விகம் । (தீரஸி) "ஶக்தேஸ்தூர தீரவாரவயா" இதி ஶக் ஶக்தாவித்யஸ்ய தீரவேஶஃ ॥ ॥௮௧॥

வ்யா ॥ நநு ஹாதம் நயந்த்ருதித்ரகம்ஸத்வேஸ்ய, தயாபி ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநதோ ஜஜ தஸ்ஸ்வம் யஜ்ஞதஇத் வேஸ், ஜ்ஞாநவேத்யஸ்யம், ஸ்வதோநஹாதவேத்யம் ஜநஜ த்ராஹ । ஸஜதி । (ஹேத்ரிதஶேஶ்வர' ஸ்வம், ஸஹம்ஸஃ) ஸீத ப்ரஸ ஸ்வஹாவஃ, தேவஹம்ஸ்ர்யாதி விலக்ஷணஸ்வரூபவஃ, ஸ்வதோநித்ய ஶேஷஶேஷத இதி ஜ்ஞாநவேத்யேதிஹாவஃ. ஸவஸ்தூரத்ராவி யோஜ்யம் (கிம்) கஜ (கரணீயம்) கதர்தம்யோஜ்யம், நித்யநைமித்திகாதிஸவர்ஜிதிஹாவஃ (கிம்) கிம்கஜ (பரிஹரணீயம்) பரிஹதர்தம் யோஜ்யம், ஸஸத்வஜநாதீத்யர்தஃ, (இதி ஸவம் ஜ்ஞாநாமி) ஜம் ஜ்யாகததவ்யாகதவ்யாநி ஸவர்ணாணி கஜர்ணாவி ஸவஜ்ஞாரம் ஜ்ஞாநாமீதிஹாவஃ (தஸ) தஸ்யாஸ (ஜஜஹிதம்) கதர்தம் (ஶக்தோऽபி) ஜ்ஞாநார்தஶ்ச்யம் கதர்தம் ஶக்தோऽஹமபி தர்தஃ. ஸதஃ (நிஜஹ்ருதயநிவிஷ்டம்) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இதி ஸ்வஹ்ருதயநிஹிதம் (சக்ரேஶ) யாத்ருஶ ஸ்வாத்ருஶோவாऽயம் ப்ரபந்நாரக்ஷணீயமவந ஹாதவ்ய இதி ஹாவஃ. யதா ஸ்ய உபாயாநுஷ்டாநஜ்ஞாநாஸம்பந்நேவீயே தேதி தநுஷ்டாநஸாமர்த்யஸ்ய, தஹிதஸ்வமேவாநிவர்த்ய ஹ்ருதம் ஜஸ்வரூபேவ தநுஷ்டாநாவாய । தஸ்மாத் திவாஸகா நாம ஸர்வஜ்ஞேந ஸர்வஶக்தேந ஸ்வயமேவ ஸர்வஜ்ஞாத

कार्यं निवर्त्यं शक्यं प्राप्यं प्राप्तम् । कथमिति । इति जानासि सर्वमिति, जगत्कारक ज्ञानशक्त्याद्याश्रयत्वात् स्वाभाविकत्वस्य तत्त्वविषयकाधिकज्ञ सर्वं जानासि त्वयुः जीवात्मस्वरूपं विशेषविशेषकारणं, तदनुगुणोपायस्य विधिश्च प्रवर्तिस्वरूपं, तत्त्वविषयकं च सर्वज्ञत्वान्नाययं पश्चात्युपादिति स्वसंकल्पादिकमिति सर्वं सर्वज्ञ जानासीत्यादयः. शक्नोषि चेति । प्रवर्तकत्वेनापायं निवर्त्यं शक्तस्यापि त्वयुः तद्धितं च त्वन्मते (निजहृदयनिविष्टं) हृदयिकारानुगुणतया स्वाभिप्रायविषयभूतं, तद्धितं चकारार्थे स्वसंबन्धः (तद्धितं) हितं वत्सत्वात्तरानुवर्तित्वयुः ॥ ॥௮௧॥

பதம்	உரை
त्रिदशेश्वर!	ஏ தேவநாயகனே!
अहं	நான
कः	ஏபபடிபபட்ட ஸ்வபாவததையுடையவன்
किं	எவை
करणीयं	பண்ணவேணடியவை
परिहरणीयं	பரிஹரிக்கவேண்டியவையும்
किमिति	என்னவென்றும்
सर्वं जानासि	எலலாவறறையுமு அறிகிறுய
शक्नोषि च	அதைதபபண்ணுகிறதறகு சக்தியு டையவனுயுமிருககிறுய
निजहृदयनिविष्टं	தேவரீருடைய மனஸ்ஸில் திருவுளளமபறறியிருககிற
तद्धितं	அநத ஹிததததை
मयि	என்விஷயததில
कुरुष्व	செயயவேணுமு.

உ—வ்யா ॥ அடியேனிப்படிப்பட்டவனென்றும் என்னாலே கர்த்தவ்யமின்னதென்றும் பரிஹரணீயமின்னதென்றும் நீர அறிவாயல்லது நானறியேன், பரிஹரணீயத்தைத் தவிர்த்து ஹிதமான கர்த்தவ்யத்தைச் செய்துவிக்கவும் தேவரீருக்கு ஶக்தியுமுண்டு, எப்படிச்செய்துவிக்கிறாயோ, திருவுள்ளமானபடி செய்தருளென்கிறார் । கொஹமிதி । (கொஹம்) நான் ஜ்ஞாநாநந்த்வ ரூபனோ வாஷாணகல்போ அறியேன், ஶரீரமே ஜ்ஞாதாவோ இந்த்ரியமே ஜ்ஞாதாவோ அறியேன், உபெதவ்யஸ்யாஹாயம் (உபாதாரணீயம்கிம்) என்னாலே கர்த்தவ்யமின்னது (பரிஹரணீயஸ்ஸுகிம்) என்னாலே பரிதயாஜ்யமின்னதெனபதும் (தத்வம் ஜாநாஸி) நீர அறிவீர், நானறியேனென்றபடி. (தஸ்மாத்) அபபடிப்பட்டஹிததத்தை, பரஸ்ஹிதத்தை யெனறபடி (ஶக்தோஸி) காரயிதவ்யஸ்யாஹாயம் என்னைக்கொண்டு பண்ணிவிக்கவும்ஶக்தியுமுண்டு. (ஸ) என்னுடைய விஷயததில (நிஜஹ்ருதயநிக்ஷிப்தம்) திருவுள்ளததிலிருப்பதை (குரு) செய்தருள். யத்வா; (கொ ஹம்) நான் எப்படிப்பட்டவன், தேவரீருககு ஸமாயும்ஶேஷபூதனுமிருககபபட்டவனன்றோ, உபெதவ்யஸ்யாஹாயம் (உபாதிரணீயம் கிம் பரிஹரணீயமிதி ஜாநாஸி ஸவம்) ஶேஷபூதனிடத்தில இநத காயத்தை தவிர்த்து இநத காயஞ் செய்தால் அவனுக்கு ஹிதமாயிருபபதென்பதையும் நீஅறிவாய். கர்த்தவ்யஸ்யாஹாயம் (கர்த்துஸ்ஸி ஶக்தோஸி) திருவுளளமான படிசெய்தருள். யத்வா; (கொஹம்) நான் எப்படிப்பட்டவன், கருவிலே திருவுடையனுக்கொண்டு பிராட்டி பரிஜனமாயன்றோவிருப்பது, இதை நீயுமறிவாய், பிராட்டி பரிஜ்ஞீதவஸ்துவில் எதைத்தவிர்த்து எதைச்செய்தால் பிராட்டிக்குவொஹாஸமாயிருக்குமென்பதையுமறிவாய், கர்த்துஸ்ஸிஶக்தியுமுண்டு, திருவுள்ளமானபடி செய்தருள். பிராட்டி தனககு ஹிதத்தை நீ செய்தால் «ஸதாரம் பரிஷஸ்வஜெ" என்று உன்னை த்ருடாலிங்கநம் பண்ணிக்கொளவள் அஹிதத்தைச்செய்தால் «கிம் த்வாமந்யதவைதெஹ:" என்றுன்னை நிஷேபபாள், திருவுள்ளமான

படிசெய்தருள். யத்வா, (கோஹம்) நானெப்படிப்பட்டவன், ஆசா
ர்யஸம்பந்தரஹிதவஸ்துவன்றோ, இப்படிப்பட்ட வென்னை பரிக்ர
ஹிக்கலாமோ பரிஹரிக்கலாமோவென்பதை ஸ்வதந்த்ரனான நீயே
யோஜித்துக்கொண்டு திருவுள்ளமானபடி செய்தருள். ஆசார்ய
ஸம்பந்தரஹிதவஸ்துவை த்யாகம் பண்ணினால் பரமைகாந்திக
ளான ஆசார்யர்கள் உன்னையுபேக்ஷிப்பார்கள், அவர்கள் உபே
க்ஷித்தால் நீ படுகிறபாடெல்லாம் அதிவிலக்ஷணங்கிடீர், பரமை
காந்திகளான நம்மாழ்வார் மின்னிடைமடவாரில் உன்னை உபே
க்ஷிக்க அப்போது நீ பட்டபாடெல்லாம் தீர திருவுள்ளமானபடி
செய்தருள். யத்வா, (கோஹம்) நான் எப்படிப்பட்டவன், அகிஞ்ச
னன்றோ, அகிஞ்சனான வென்னிடத்தில் "ஸஹஸ்வ" என்கிறதைத்
தவிர்த்து "க்ஷமஸ்வ" என்னவேண்டாவோ, உனக்கே பரமாக
வேறிட்டுக்கொள்ள ஶக்திதானில்லையோ, திருவுள்ளமானபடி செ
ய்தருள். என் தலையில் பாரத்தைச்சுமற்றினால் சுமக்கமாட்டா
மல் அதோகதியில் விழுந்து விடுவேன் அநந்யார்ஹத்வத்தில்,
(கோஹம்) நான் ஆர் "அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் ஸ்வரூபம்
ப்ரஹ்மணா" என்கிறபடியே அநந்யார்ஹனாக விருப்பவனன்றோ,
"ஶேஷத்வவிரோதி ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வம்" என்றெ
ன்னை பரித்யாகம் பண்ணலாமோ, "ஜாதந்த்யாவிகோஶ
தள" என்று ப்ராணன் என்னிடத்தில் நில்லாதென்று கருத்து. ॥

கோஹம் க்ஷமஸ்வ ஸஹஸ்வ
ஶரணமஸி பாரவாஹ வரதவிபோ ।
தவஸி கிமகிவேஶ
திவஸ்வி ஶரணேஶோஹமஸ்மஹஸம்க்ஷப

மாயா ॥ ஜடாநீக்ஷரவ்யவஸ்யம்
ஶரணஸ்யதோதாரவதி அஜஸ் பரவஸ: ।
தவஸ்யாவி ககக்ஷிபேஶ
திக்ஷவி ஶரணேஷு ஸ்வ ஸவஸம்க்ஷ: ॥அ௨॥

[illegible] ॥ அஉ ॥

[illegible] ॥ அஉ ॥

பதம்.	உரை
[illegible]	ஏ தேவநாதனே!
[illegible]	இப்பொழுதும்
[illegible]	மேலுள்ளகாலத்திலும்
[illegible]	ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களினாலே
	(கயிறுகளாலே) கட்டப்பட்டதான

தாருபாஞ்சாலிகேவ	மரப்பாவையைப்போலே
அயம்	இந்த நான்
பரவஶ:	பாதந்த்ரனாகவிருக்கிறேன்
தஸ்யாபி மே	அப்படிப்பட்டவெனக்கும்
த்ரிஷ்வபி கரணேஷு	மூன்றுகரணத்திலும்
ஸத்ஸங்கல்ப:	நல்லஸங்கல்பத்தையுடையவனாக
பவ	ஆகவேணும்.

மே---வ்யா ॥ ஸ்வாநாதிகாலந்துடங்கி மேலுள்ள காலமெல்லாம் ரஜ்ஜுபத்தரருபாவ த்ரிபோலே ருணத்ரயபத்தனாய்க்கொண்டு அத்ருஷ்டம் பராதீனனான நான் கரணத்ரயத்தாலே அபராதஞ்செய்யாமலிருக்கும்படி “நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேணு”மென்கிறபடியே ஸத்தமான ஸங்கல்பத்தைச்செய்தருளவேணுமென்கிறார். அநாதீதி । (ஹேத்ருஷ்பேஶ்வர! அநாதிம்) ஸ்வாநாதிகாலத்திலும் (உபரிஷ்டி)மேலுள்ளகாலத்திலும் (ருணத்ரயஸ்ரீதை:) ஸக்ஷ்மஜஸ்ரவரருணங்களாலே, ஸூத்ர ரஜ்ஜுக்களாலே, ருத்ரஜ்ஜுதை: = கட்டப்பட்டதான, (தாருபாஞ்சாலிகேவ) மரப்பாவைபோலே (அயமேஷம்) இந்தநான் (பரவஶோஸ்மி) பாரதந்த்ரனாகவிருக்கிறேன். ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டாத த்ரிவேதி ஸத்வாதாதிகளாலும் பாரவஶ்யத்தை யடைந்து விழும்படியான யோக்யதையுண்டு, ரஜ்ஜுபத்தமாயிருந்தால் அசையாமல் கேவலம் பாரதந்த்ரமாயேயிருக்கும், அப்படிப்போலே நான் ருணத்ரய பத்தனாகையாலே நீட்டமுடக்கமாட்டாமல் கேவலம்பாரதந்த்ரனாகவிருக்கிறேனென்றபடி. (தஸ்ய) தாத்ருஶஸ்ய (மேமாபி) என்னுடையவும் (த்ரிஷ்வபி கரணேஷு) கரணத்ரயத்திலும், அபிஶப்தத்தாலே உன்னுடைய கரணத்ரயத்திலுமென்றபடி. (ஸத்ஸங்கல்ப:) நல்ல ஸங்கல்பத்தையுடையவனாக (பவ) ஆகவேணும். நான் கரணத்ரயத்திலும் கெட்டகாரியஞ்செய்யாமலிருக்கும்படி கரணத்ரயத்தாலும் நீ ஸங்கல்பிக்கவேணும். “புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே” என்று கலியன்விஷயத்தில்

பொய் சொன்னபோலன்றிக்கே வாஸ்தவமாக ஆகட்டுமென்றுசொல்லி மநஸா ஸங்கல்பிக்காமலிராமல் ஶரணத்வத்தாலும் நீ ஸங்கல்பிக்கவேணுமென்றும ஸதிஶயத்துக்குக்கருத்து. என்விஷயத்தில உனக்கு ஶரணத்வஸாரஸ்வைரமவேணுமென்றபடி. ॥ ॥௮௨॥

❧❧❧

[illegible]

[illegible]

॥௮௩॥

[illegible]

[illegible]

॥௮௪॥

[illegible] ॥௮௩॥

[illegible]

दोषसम्बन्ध इत्यर्थः । ततः (मित्रामित्रवर्गेषु) “सु-
हृत्सु साधुकृत्यां द्विषत्सु पापकृत्याम्” इत्युक्तप्रका-
रेण साधुसाधुवर्गेषु (कृत्वा) विसृज्य विन्यस्य
(मां घोरशरीरकारागृहवासान्निर्मुक्तम्) घोरम्
[illegible] वि-
[illegible] इत्याद्युक्तप्रकारेणा[illegible]
[illegible] शरीरम् = वपुः,
शरीरं “[illegible]” इत्युक्तेः तदेव कारागृहवा-
सः = बन्धनस्थानम्, “कारावस्थ्या [illegible]” इत्युक्तेः
तस्मान्निर्मुक्तम् = मुक्तम्, (कदा करिष्यसि) कदा संसारबन्ध-
निवृत्त्या कदा मोक्षयिष्यसि मामिति [illegible]
भावः । [illegible]
[illegible]
[illegible] इति स्मृतेः [illegible]
[illegible] भवति ॥ ॥௬௫॥

பதம்	உரை.
हे अच्युत!	ஏ அச்சுதனே!
मम	என்னுடைய
निजकर्म	புண்யபாபங்களாகிற
निगळयुगळम्	இரண்டு விலங்குகளையும்
मित्रामित्रवर्गेषु	மித்ரவர்க்கத்திலும், சத்ருவர்க்கத்திலும்
कृत्वा	சேரும்படி செய்து
माम्	என்னை
घोर	கோரமான
शरीर	சரீரமாகிற
कारागृह	சிறையினின்றும்
निर्मुक्तम्	விடுபட்டவனாக
कदा	எப்பொழுது
करिष्यसि	செய்யப்போகிறாய்.

உ—வ்ரு ॥ இப்படியுனக்கே ஸ்ரமாக வேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றும் உத்தரகாலத்தில் நிரவதியாயிருக்குமபடிக்கும், ஸங்கல்பிக்கவேணுமென்றும ப்ரார்த்தித்து இனி, "ஸ்வர்ணத்வாய வைசிசத்ரம் இஷ்டஸ்ய பாபஸ்யசத்ரம்" என்கிறபடியே பொன்னுமிரும்புமான விலங்குபோலே பந்தங்களான புண்யபாபங்களில் ஸுஹ்ருத்துக்களிடத்தில் புண்யத்தையும த்விஷத்துக்களிடத்தில் பாபங்களையும் ஸங்கல்பிக்குமபடிசெய்து காராக்ருஹமபோலே யிருக்கிற இந்த ஸ்தூலசரீரத்தினுடைய த்வாரத்தில்நின்றும் கதா வெளிப்படுத்தப்போகிறுயென்று துடங்கி பரிபூர்ணமான ஸம்பந்தங்களை கதாகதாவென்று ப்ரார்த்திக்கிறுர் । நிஜேதி । (ஹே ஸ்வாமிந்) என்னுடைய புண்யபாபங்களான நிஜங்களாகிற இரண்டுவிலங்குகளையும (ப்ரியாப்ரியயோ:) ஸுஹ்ருத்திலும் த்விஷத்திலும் (க்ருத்வா) ஸங்கல்பிக்கும்படிசெய்து (வொராகாராகாரக்ருஹகத்வாரம்) வொரமான ஸ்தூலசரீரமாகிற காராக்ருஹத்தினுடைய த்வாரத்திநின்றும வெளிப்புறப்பட்டவனுக (கதா)எப்பொழுது (மாம்)என்னை (கரிஷ்யஸி) பண்ணப்போகிறுய் ॥ ॥அக॥

உ—ம॥ ஸஹ்ருத் தம்பதி கதக்ரு
விஸ்ருஷ்டம் ப்ரஸீதமணிதருணிஹிதம் ।
நிர்ணயாநிர்ணயகரம்
ஸ்வாகதிஸ்திஹிதிஸ்வர ஸ்வி ஹாவிகம் ॥ ॥அச॥

உடையா ॥ ஸாஷேப் கயி கதா
விஸ்ராணம் ப்ரஸீதமிமாமுமதிஷ்யதம் ।
நிசுகாதுதாருகாரம்
ஸ்வாந்த த்வத்ப்ரஸாதி ஷயிதமிஹேஷ்வ மாம் ॥ ॥அச॥

[illegible]

[illegible]

பதம்	உரை
[illegible]	ஏ அச்சுதனே!
[illegible]	ஹிருதயத்தில ஹார்தரூபனாயிருக்கிற
[illegible]	தேவரீரிடத்தில்
[illegible]	இளைப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறவனையும்
[illegible]	பரமஹமாடியாகிறமார்க்கத்திலே வெளிப்புறப்பட்டவனையும்
[illegible]	ஸூர்யனாலே கொடுக்கப்பட்டகையை
	யுடைத்தானவனையுமிருக்கிற

மாம்	என்னை
ப்ரியதநயமிவ	பிரியமான குழந்தையைப்போலே
கதா	எப்பொழுது
த்ரக்ஷ்யஸி	பார்க்கப்போகிறாய்.

வ்யா॥ இப்படி ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தினின்றும் உத்க்ரமிக்கு கைகு ம்போது ஸாத்யனான தேவரீரிடத்திலேபற்றி ஸ்வஹ்ருதயநிர்கமனமாய் வெளிப்புறப்படும்போது ஸர்வரும் தன்னுடைய ஸாமர்த்யத்தை அவலம்பநமாகக்கொடுக்க ஸர்வர்க்கு அவலம்பி யாய்க்கொண்டு செல்லுகிறவென்னை ப்ரியனான புத்ரனைப் பார் க்குமாபபோலே யெபபொழுது பாாககபபோகிறாயென்கிறார் ஸா த்விதி॥ (ஹ்ருதயவ்ருத்தே ஸாதேஷ்டு கமயி) ஸாந்த்ரஹ்ருதயத்தில் ஸா த்ரஸ்ரேணை அவதரித்திருக்கிற தேவரீரிடத்தில (விஸ்ருஷ்டம்) இளைப்பாறப்பட்டிருக்கிறவனையும்(ஸ்வஹ்ருதயநிர்கமநிஷ்க்ரம்) ஸ்வஹ்ருதயநாடீநிர்கமத்தாலேபோகிறவனையும் (அநந்யாவலம்பனம்) ஸர்வருனாலே கொடுக்கப்பட்ட ஹஸ்தாக்ரத்தையுடைத்தான், கிரணாவலம்பியானவென்றபடி. (மாம் ப்ரியதநயமிவ) ப்ரியபுத்ரனைப்போலே (கதா த்ரக்ஷ்யஸி) எபபொழுது பாாக்கபபோ கிறாய் பிதாவினுடைய பெருமையெல்லாம புத்ரனுக்கு அநந்ய ஸாமாய் அவன் கண்குளிரப் பாாககுமாபபோலே யெனனை நீ யெப்பொழுது பாாபபாயென்றபடி ‹‹அவதாய ஸர்வஸ்வம் ராவணம் ஸ்வஹஸ்தேநாஹம் । பிதாஸ்ஸீவம் ஹஸ்தம் வ்யாஜஹ்ரே வ்ருஷ்டசேதஸஹ›› என்று ஸர்வஸ்வத்தாலே ஹஸ்தாவலம்பநம் கொடுக்கப்பட்ட புத்ரனைப்பார்த்த வக்ரவதி ‹‹நதத்வ ஸ்வயம்பூஷணம் வஸ்த்ரேண ஸஹீவதிஃ›› என்று ஆநந்தித்தாபபோலே எப்பொழுது ஸர்வருனாலே உத்தாரனை யென்னைப்பார்த்துக்க ளிக்கப்போகிறாயென்றபடி. ॥அசு॥

ஶ்ஞ்ரு॥ தாமெஹஜஶோணவஜ்ஞா
கஷ்ஶ்வஹா ரூஜவாஹி ரூ தவஹவவ்ரிவஸா+
கஜஸஂவெஹிஜிஜிஶஂ
கஸுவஜதஶமஹணதி உணஶ்ரவஜ்ஞாரஂ॥   ॥அ௫॥

ஹாயா ॥ கஷாஜஶோநவாஜ்ஞா
கஷ்ஶ்வா ரூதிவாஹிகாவஸுவவரஷாஃ
கதிஸஂவயிஷ ்ரஜிஶோஂ
கவ்ருதசமெஶோமஹநதி மணஶ்ரகாஜ்ஞாரஂ ॥அ௫॥

வ ்ரா_வ ்ர ॥ (கஜஸஂவஹிஜி) ‚‚ணிஜஷெஷாஷாவெ'' ஜதி ணிவணகெவ ‚‚ஷவிஷ ்ரதிஹிராஷி''ரிதி ஹி ரூஷெஶஃ (ஜிஶஂ) ‚‚ஶஂணெணஜிஜிஶ ஜிஶ்ஶ்ருஹஶஂஹாஶோ''ஜதுஶோவஹஜிஜிஜி த்ரூஷெஶஃ॥

வ ்ரா ॥ கய மதிவாஷொக்ஷவ ்ராஷிரராஷி மஶநவஸ்ருஷி விஷ ்ரஹஸாஜ்ஞமகதயா தத்ராஷொக்ஷாயக ஶ்ரயதெ । கஷெதி । (ஷெஜஷு ்ருத! கஶோநவாஜ்ஞாஃ) கஶோநவஃ= ‚‚தஜ்ஞவரவெஷாz ஶோநவஸு வணநாஜு வெ ஹமஶயதீ''த ்ரஷெக்ஷா வெவெஷ ்ரஜஃ வர ரஷஃ, கஜ்ஞஃ= ரூதிவாஹிகெஷசக்ஷராவயிஷசஃ வெஷாஜ்ஞவெஷாக்ஷாஃ நவ ‚‚தபிஷகாயிவரணஸுஸவபொஸாஷி ''தி வாக்ஷெஷ கஶோநவவெ ்ரவரி வரணாஶீநாம் நிவெபாஸ கயசஶோநவவெ ்ராக்ஷராவயிக்ஷஜிதி பாக்ஷநீபஂ, ‚‚தஸவரவெஷாzஶோநவஸுவணநாஜுவெ ஹமஶயத்''த ்ரஶோநவவெவெ ்ரவ வெ ஹணிமவி த ்ரக்ஷாஸ தத்ரவரணாஶீநா ஶநமஹாஹகதவெயவாயாவு ஷொஷாஸ (கஷ்ஶ்வாஃ) கஷ்ஃ ஶவஂ= ரூஷிஃ வெஷாஜ்ஞாஷ ்ர பாஃ, கஷ ்ராஷ ்ரஶோநவாஜ்ஞாஜத ்ரயஃ கஷெஷராஷிகஜ்ஞ ‚‚கவிஷ ஷொzஹ''ரிதி வ ்ராயஶ ்ரவணாஸ. (தவவரஷாஃ) கவஸ ஹ ்ரத ்ராஃ (ரூதிவாஹிகாஃ) கதிவாஹபஜி = வ ்ராவயஜி ஶஶக்ஷஷ ்ரநித ்ராதிவாஹிகாஃ ((ஶோஂ தமெஶோமஹநதி மணஶ ரணாஜ்ஞாரஂ) தஶஃ= தமெஶோமணவணவதஶஃ கஜயகாரஃ, ரஜ்ஷ

ரூபகம். தமோமயேந= ப்ரசுரேண ப்ரக்ருத்யா= ஸம்ஸ்ருதி ரேவ, காந்தாரம்= நிர்ஜலப்ரதேஶ: தம் (கதா அதிலங்கயிஷ்யந்தி) தாரயிஷ்யந்தி. காந்தாரவதுல்லங்க்யதா அஸ்யாஸ்தி த்ருதீயம் ஸர்வதோஷ இதி பாவ:. ப்ரத்யுத்தமவிஷயோபபோ ணீப்ரஸ்தாநஸ்ய ப்ரதிபந்தகத்வம் ‹‹ அதிப்ரவ்ருத்தஸ்வயமுத்யமாமய நாதுராந்தகேப்ய: । அபியோத்து தவ பார்ஷதாஶ்ச ஜாதவேதஸாதிவாஹிகாநாம் ஸ்ரீகாருகஶ்ருதாந்தஸமயம். ॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
அமாநவாந்தா:	அமானவனென்கிறபுருஷனைக்கடை சியாகவுடையவர்களாயும்
அக்ந்யாத்யா:	அக்நியைமுதலாகவுடையவர்களாயுமான
ஆதிவாஹிகா:	தேவரீரையடைவிக்கிற
தவ பார்ஷதா:	தேவரீருடைய புருஷர்கள்
மாம்	என்னை
தமோமய	(தமோகுணத்தினாலே) தமஸ்ஸினாலே நெருக்கமான
ப்ரக்ருதி	ப்ரகிருதியாகிற
காந்தாரம்	மருகாந்தாரத்தை
கதா	எப்பொழுது
அதிலங்கயிஷ்யந்தி	தாண்டுவிக்கப்போகிறார்கள்.

பா—வ்யா ॥ ஹேநாத ! (அமாநவாந்தா:) அமானவனை அந்தமாக வுடையவர்களாயும் (அக்ந்யாத்யா:) ஜ்வலநதிவஸஶுக்லபக்ஷ உத்தராயணவத்ஸரவாயுதேஜோமேகாதிகளென்று பெயருடைய ஆதிவாஹிகர்களும் ஸஹகாரிகளான வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளானவர்களுமான (ஆதிவாஹிகா:) அதிவாஹநம் பண்ணுகிற (தவபார்ஷதா:) தேவரீருடையபுருஷர்கள் (தமோமயப்ரக்ருதி காந்தாரம்) ஸ்யகாரவாரிவர்ஜிதமான

வசம்போலேயிருக்கிற [illegible] (கடா [illegible]) எப்பொழுது [illegible] போகிறார்கள் [illegible] [illegible], ‹‹[illegible]›› என்கிறபடியே [illegible] ஆசைபபட்டா ப்போலே யிவள் ஆசைப்படுகிறாளென்று கருத்து ॥அ௫॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥அசு॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥அசு॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ‹‹[illegible] । [illegible] । [illegible]›› [illegible] । [illegible] । ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible]

ஶாஜஸஸத்வ்ருஸிதந்யப்ரு:, கஸ்ரு விகாரஸ்தூநயீ, ஸஎவ்ருாவ தநம்:= ஶரீரம் யஸ்ய ஸ தாஷப்ஶம், "யெநெத்வெயொஹபூஷா யா"ிதி விகாராநெயபியதி "ஸ்ஷியா: வசம்வதி" த்யாதிநா வச்சம் வக்ஷாவ:. கஸ்ஷிதக்ஷ்ரம் கவ்ரு ாகந்ருதஹிவ்ருவிஶ்ருஷஹவ்ரு ாவ்ருவ திவாதிநெடவி பெ்ஹ்மாலங்காராலங்காரண வ திவாதிநாநெதவ திவ்ருவிஶ்ருஷவிஜிரிதிஶாவ: (கந்ருதவெ்ஹ்மாலங்காரம்) கந்ருத: பெ்ஹ்மண: கலங்கார:= ீாமாஜநவாவெஸா ஹஷ்யஷ்ணாதிரஷ்வ: யஸ்ய தாஷப்ஶம். கநெந "தம்பெ்ஹ்மாலங்காரேணாலங்கவந்தி"தி ஶ்ருதந்யப்ருஉக்த: பெ்ஹ்மாலங்காரெர ீாமாஜநாதிரெ வெதி "ஶதம்ீாமாஹஸ்ரா"ஜதி ஶ்ருதெத்ருவ ஸ்ஷ ீஹிஹித:. (க்ஷாகரிஷ்யஸி) ஸநெஷவம் விஜாவெராரஸ்தீஶாவ: ॥ அசுஈ ॥

பதம்	உரை.
ஹெநதஸத்ஸ!	எ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
[ஹம்	தேவரீர்]
கிங்கரம் ீாம்	தாஸனென்னை
(தம்ஷிக	தாண்டப்பட்டிருக்கிற
(விரஜாஸரிகம்	விரஜையென்னுமநதியையுடையவனுகவும்
(தம்ஹித	அடையப்பட்டிருக்கிற
(ஸஷா	எபபொழுதும்
(ஶாஜஸஸமய	சுததஸதவமயமான
(ஸஎவ்ருதநம்	அபராகிருதநிவ்யமங்களவிக்ரஹத தையுடையவனுகவும
(கந்ருத	செய்யப்பட்டிருக்கிற
(பெ்ஹ்மாலங்காரம்	ப்ரம்ஹாலங்காரததையுடையவனுகவும்
கஷா	எப்பொழுது
கரிஷ்யஸி	செய்யப்போகிருய்

உ—வ்ரா ॥ விரஜெக்கு அக்கரைப்படுத்தி கவ்ரு ாகந்ருதிவ்ருஹஹதனைகொடுதது எபபொழுது பெ்ஹ்மாலங்காரத்தாலே

ஸம்ஹாரத்தைச் செய்யப்போகிறாயென்கிறார் । ஸம்ஸிதேதி । (ஹே பகவந்! ஸம்ஸிதவ்ரதாநாம்) இப்படி ஸம்ப்ரதாயமுணர்ந்தவர்கள் தந்தாமெல்லைகளில் வழிநடத்தி விரஜாநதியைக்கிட்டிவைக்க, அந்த விரஜையை "நாம் ஸேவ்யா ஜஹாதி" என்று ஸங்கல்பத்தாலே தாண்டினவனாகவும் (ஸம்ஸிதவ்ரதாஸாத்வஸுதேவஸாத்வத நாம்) அடைப்பட்ட எப்பொழுதும் ஸாத்வஸுதேவமான ஸ்வரூபரூபகுணவிபவவிக்ரஹத்தையுடையவனாகவும் (ஸ்வரூபோஹாஸம்ஹாரம்) ஸாத்வநவ[illegible]ஸ்ஸ்வரூபகளான ஸநந்தநாதிகளான ஸாத்வதர்களாலே ஸங்கல்பிக்கப் பட்டவனாகவும் (ஸிம்ஹாஸம்) த்யாநகனாக இருக்கிற (ஸோ) என்னை (கதாகரிஷ்யஸி) எப்பொழுது பண்ணப்போகிறாய், "காலேநாரோஹதி" என்று கதாவிஸங்க்யோகத்திலவந்தாலும் ஸாத்வதவிக்ரஹமன்றிகே ஸாத்வஸுதேவமான விக்ரஹம்வே ஹுமெனகிறவஹிஸ்ரயத்தாலே "ஸதா"வென்று ப்ரயோகஞ்செய்தது; அல்லது ஸாக்ஷாத்தஸ்ரீயில் ஸதாவிக்ரஹம் வேணுமென்று சொன்னபடியன்று, "த்ருதேஹஸ்ய"த்யாதிவசனத்திலே ஸஶரீரகமும்அஶரீரகமுமுண்டென்றுஸ்வீகரிக்கப்பட்டது ॥௮௬॥

மூ॥ ஸம்ஸாரஸாகராத்

உத்த்ருதம் த்ரஸ்யமாநம் ஹரிக்ருபாஶ்ரயம் ।

காலே காலஹிஸி ஹிஸ்ய

கோஸம்ஹாரிணீ பூர்ணம் வ ஆஸீர்வாதஜம் ॥௮௭॥

டீகா ॥ ஸம்ஸாரஸாகராத்

உத்க்ஷிப்தம் த்ருஷ்டநாஶ ஸ்வரிதாஶோகம் ।

கதாகரிஷ்யஸி ப்ரஹ்மயே

ஸாத்வஸம்ஹாரிணீபூர்ணமிவ ஸத்த்ருஷ்டம் ॥ ॥௮௭॥

வ்யா—வ்ய ॥ (உத்த்ருதம்) "கடீ"த்யாதிநா தகாரவகாரயோரைகாரே "ஷ்"இதிஷஸ்ருஷ்டே "ஸோஷாஷே"

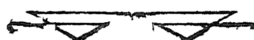
[illegible] ॥ ௮௭ ॥

[illegible] ॥ ௮௭ ॥

பதம்.	உரை
𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌥!	ஏ தேவநாதனே!
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍	ஸமஸாரமாகிற கடலினின்றும்
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂	எடுக்கப்பட்டவனையும்

ஸ்புரிதாலோகம்	ப்ரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிறகாந்தியை யுடையவனுமான
[மாம்	என்னை]
ஹ்ருதயே	மார்பில்
கௌஸ்துபமணிமிவ	கௌஸ்துபமாகிறகண்ணாடியைப் போலே
ஶ்ரியேக்ஷிதம்	பிராட்டியால் பார்க்கப்பட்டவனாக
கதா	எப்பொழுது
கரிஷ்யஸி	பண்ணப்போகிறாய்.

உ—வ்யா ॥ ஸமுத்ரத்தினின்றுமெடுக்கப்பட்டதாயும் தேஜிஷ்டமுமான கௌஸ்துபமணியாகிற கண்ணாடியைப்பிராட்டி பார்க்குமாப்போலே, ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்று மெடுக்கப்பட்டவனும் ஸ்வாபாவிகதாஸ்யகுணாவிர்ப்பாவத்தை யுடையவனுமான வென்னை திருமார்பிலணைத்து பிராட்டி கடாக்ஷிக்கும்படி யெப்பொழுதுசெய்யப்போகிறாயென்கிறார் । ஸம்ஸாரேதி । (ஹே ஸ்ரீதரநாத! ஸம்ஸாரஸாகராத்) ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தினின்று மெடுக்கப்பட்டவனும் (ஸ்புரிதாலோகம்) ப்ரகாசமான காந்தியையுடைத்தான, ஸ்வாபாவிகதாஸ்யகுணாவிர்ப்பாவத்தை யுடைத்தானவனென்றபடி (ஹ்ருதயே) வக்ஷஸ்ஸில் (கௌஸ்துபமணிமிவ) கௌஸ்துபமணியாகிற கண்ணாடியைப் போலே [மாம்] என்னை (ஶ்ரியேக்ஷிதம்) பிராட்டியாலே கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனை (கதா கரிஷ்யஸி) எபபொழுது செய்தருளப்போகிறாய். பர்யங்காரோஹணமான பிறகு, பிராட்டியுந்தானும் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணின பிறகு ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டாகுமாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யவிரோதியான பிராட்டி கடாக்ஷத்தை இங்கு சொன்னபடி. இதை ஸ்ரீவைஷ்ணவஸோபாநத்தில் நவமே பர்வத்தில் காணலாம். இந்த ஶ்லோகம் "உபநிஷத்ஸு" என்கிற ஶ்லோகத்துக்குப் பிற்பாடிருந்தால் உசிதமாயிருக்கும் ॥௫௭॥

கஇஆ காஹெ துஹ பஅபஉமே
ஸோஹிஹிஇ [illegible] ।
[illegible]
ஸாரஸஸிக்குஸொத்த [illegible] ॥

சாயா ॥ கதா தவ பதபத்மே
[illegible] ।
[illegible]
ஸாரஸஸிக்த [illegible] ॥ ௯௪ ॥

வ்யா—ப்ர ॥ (ஸஸிக்குஸொத்த) [illegible] ॥

வ்யா ॥ [illegible]

[illegible]

ணைக்ருதக்ஷணம்। மதீயம் தவபாதபங்கஜம் கதாநுஸார க்ஷாந்த ஸாரவாணிவக்ஷ்யதே" இதி ஶ்லோகோக்தாநுஸந்தேயம். "லீலாக்ராந்தத்ரிலோகே" இத்யநேந த்ரிலோகவிக்ரமணம், தேநபாதஸ்பர்ஶாம் ஸர்வஸ்ய ஸுலபத்வம் ச, இதஃ பரம் பதே ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவஸம்பாவநாயுக்தம் ச ஸூசிதம். "கதாபவிஷ்யாமி" இத்யநேந மதீயதாஸ்யத்வவிஶேஷாணுபூயமாநஸ்ய நித்யதாஸ்யம் ஸூசிதம். "மதநரிபு" இத்யாதி விஶேஷணேந ருத்ராதிதேவாநாம் ஶேஷத்வஸம்பந்தேந ஸர்வஶேஷித்வம் ஸூசிதம். "பதபத்மே சிரம் கதாபவிஷ்யாமி" இத்யநேந ஸ்வஸ்ய மதுவ்ரதரூபத்வம், தேநச ஸ்வஸ்ய ஸம்ஸாரவாஸிகத்வமுக்தம். ॥ ௨௮ ॥

பதம்.	உரை.
(ஹே) ப்ரணதஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே!
லீலா	விளையாட்டினாலே
க்ராந்த	அளக்கப்பட்டிருக்கிற
த்ரிலோகே	மூன்றுஉலகங்களையுமுடைய
மதநரிபு	மன்மதசத்ருவான சிவனுடைய
மௌலி	தலைக்கு
மண்டந	அலங்காரமான
ஸுரஸரித்	தேவநதியினுடைய
ப்ரவாஹஸூசித	ப்ரவாஹத்தாலேஸுசிப்பிக்கப்பட்ட
மதுஸ்ராவே	தேன்பெருக்கையுடைத்தானதுமான
தவ பதபத்மே	தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையில்
கதா	எப்பொழுது
பவிஷ்யாமி	ஆகப்போகிறேன்.

உ-ரை (ப்ரணதஸத்ய! லீலாக்ராந்தத்ரிலோகே)ஸ்ரீயாலே அளக்கப்பட்ட பூலோகம் புவர்லோகம் ஸுவர்லோகமென்ற லோக

த்ரயத்தையுடைத்தான (உந்நிதர ஶோபம் ஸ்ம்ஶாஶக ஸஹஸ்ரஶிர
ஸோ ந ஶஸ்த்ர ஜீவி தபோதஸ் வாமேன) உந்நிதராண ராஜா வு
டைய ஶிரஸ்ஸுக்கு அலங்காரமான ஸஹஸ்ரத்துடைய ஸ்வாஹ
தத்தாலே ஸங்கோசிக்கப்பட்ட பாதஸ் வாஹத்தையுடைத்தான,
பாதமான ஸஹஸ்ர வாஹத்தை வாம பாதத்தினுடைய பாத
ஸ்வாஹமாகச் சொன்னபடி (தவ பாதபத்ம) தேவரீருடைய
திருவடித்தாமரையில் "லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேஹ
ஸம்விபோ, த்ரிவிக்ரம சரணாரவிந்தயுகம் ததாதந்ந ஹ்ருஷ்டாநாம்
அலங்கரிஷ்யதி" என்று உபாயபாதஸேவையிலும் உபேயபாதஸேவை
யிலும் ஆசைப்பட்டதக்கதான த்ரிவிக்ரமனுடைய திருவடித் தாம
ரையிலென்றபடி. (கதாஹம் விஷ்ணோரதி) எப்பொழுது சேறப்போகி
றேன். "தவ பாதபத்ம"என்றத்தாலே ஸ்பர்ஶம் முதலியவை
களாலே நிரதிஶயபோக்யமாயும் ஸ்ரீ தவத்த்வமுமாயுமிருக்கிற
தேவரீருடைய "யோஷிதாம் ஹ்ருத் ஸரஸீருஹ வநஜாதம்"
என்கிறபடியே உபாதாநக்களினாலே போக்யமானதும், உபாஸ்ய
போக்யமானதுமான திருவடிகளினுடைய பாவநத்வமும் போக்
யத்வமும் சொல்லித்தாயிற்று "கேஶவ ரக்ஷித் ஸாரதேந"என்
கிறத்தாலே தேவரீர இந்த லோகங்களை யாசித்தறிக்கிறதற்காக
தேவதைகளையிட்டு தன்னை யாசிக்கும்படிசெய்து, உபேந்த்ரனி
னிடம் தான் கபடவாமநனாய் மூன்று பதங்களையாசித்து இந்த
லோகங்களை அளந்தருளி உபேந்த்ரகாரமபண்ணினதைச் சொன்
னதாகத் தோற்றுகிறது "பாதபத்ம ஸம்ஸ்பர்ஶ ஶோபாஸ்ய
விதபாத்ம வாமேன" என்று திருவடியைத்தாமரையாயும் ஸஹஸ்ர
வாஹத்தை பாதஸ்வாஹமாகவுஞ் சொன்னத்தாலே, வண்டு
கள் அந்த பாதஸ்வாஹத்தைப் பருகி ஸங்காரம் பண்ணிக்கொ
ண்டு ஸ்வஸ்தமாய விஹரிக்குமாப்போலே அடியேன் தேவரீர்
திருவடித்தாமரையில் கைங்கர்யஞ்செய்து அதிலுண்டான ஆந
ந்தத்தை யாசித்து ஸாமகாநாதிகளைப்பண்ணிக்கொண்டு மொ
ய்மாம்பூம்பொழிலில சொல்லுகிறபடியே எப்பொழுது ஸஞ்சா
ரிகளைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கப்போகிறேனென்று வ்ரு

[illegible]மாகிறது. “[illegible]” என்று தாமே [illegible]த்தில் அருளிச்செய்தாரிறே. இவ்விடத்தில் “[illegible]” என்கிற ஸ்லோகமும் “[illegible]” என்கிற ஸ்லோகமும் அநுஸந்திக்கவேண்டியது. ரத்நங்கொடுத்துத் தேடுவாரைப்போலே திருவிக்ரமனாய் அவதரித்து [illegible]த்தாலே என்னைத்தேடினபோது அடையப் பொராமலிருக்கிற நான் எப்போது அடையக் காத்திருக்கிறேனோ வென்றுகருத்து. ॥௮௮॥

[illegible]

[illegible] ॥௮௯॥

[illegible]

[illegible] ॥௮௯॥

[illegible] ॥ ([illegible]) “[illegible]” [illegible] ॥ ॥௮௯॥

[illegible]

23 பாதாப்ஜம், கிஞ்ச நித்யஸூரிபி: அபேக்ஷிததயா தஸ்ய ப்ரகாரேண பாதாரவிந்தஸேவா விஶ்ராணநீயா ஸ்வஸ்மை இதி ப்ரார்த்யதே । உபநிஷதிதி । (ஹே தாஸாநாம் ஸத்ய! தாஸ:) "தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:" இத்யுக்தரீத்யா ஸ்வதஶ்ஶேஷபூத: அஹம் (உபநிஷச்சிர:குஸுமம்) உபநிஷதாம் ஶிர:குஸுமம் = ஶிரோலங்காரபூதம் புஷ்பம், ஶிரோலங்காரகுஸுமவத் உபநிஷதலங்காரகமித்யர்த்த:, அநேந ஶிவப்ரஹ்மாதிவிலக்ஷணத்வம் உபநிஷத்ஸு ப்ரதிபாத்யத்வாத் ஸாமாந்யவிஶேஷந்யாயஶங்காநிராஸ: "ஶ்ருதித்ரவணஜேஶ: பரஸ்தாத், ப்ரணவோத்காராதிதே பரே ஸ்தேர பூஜ்யதே" இத்யாதிகமிஹ விவக்ஷிதம் (தவ பாதாம்புஜயுகம்) பாதாம்போஜத்வந்த்வம் (உத்தம்ஸயித்வா) உத்தம்ஸம் ஶிரோபூஷணம் க்ருத்வா, நகேவத்யர்த்த: (ஸூரிஸத்ருக்ஷ:) நித்யஸூரிதுல்ய: (ப்ரியத:) நித்யஸூரிபி: தவ க்ருத்யம் ப்ரியதம: (கதா பவிஷ்யாமி) நித்யஸூரிபி: கைங்கர்யாதாரவிந்தம் ஶிரஸி த்ருத்வா கதா க்வதந்த்ர ஸ்வாத்மம் பவேயமிதிபாவ: ॥ ॥௮௧॥

பதம்.	உரை
ஹே தாஸாநாம்ஸத்ய!	ஏ அடியவர்களுக்குமெய்யனே!
உபநிஷத் ஶிர:குஸுமம்	உபநிஷத்துக்களாகிற ஸ்த்ரீகளுக்கு தலையிலே தரிக்கக்கூடியபுஷ்பமான
தவ	தேவரீருடைய
பாதாம்புஜயுகம்	திருவடித்தாமரையிணையை
உத்தம்ஸயித்வா	சிரோ அலங்காரமாகப்பண்ணிக்கொண்டு
ஸூரிஸத்ருக்ஷ:	நித்யஸூரிகளுக்கு ஸமானமான
ப்ரியத: தாஸ:	ப்ரியதாஸனாக
கதா	எப்பொழுது
பவிஷ்யாமி	ஆகப்போகிறேனென்றபடி

ஶ—வ்யா || (வேதாநாம் ஶத்ரு' உபநிஷத்பிஸ் ஸஹ ஶிரஸ்ஸு) வேதாந்தங்களுக்கு ஶிரோபூஷமான, வேதாந்தப்ரதிபாத்யமானவென்றபடி. (தவ பதாம்புஜயுகளம் உத்தம்ஸயித்வா) தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற திருவடியுகளத்தை ஶிரோபூஷணமாகப் பண்ணிக்கொண்டு, "நின்செம்மாபாத பற்புத்தலை சேர்த்து" என்கிறபடியே ஶிரஸா தரித்துக்கொண்டென்றபடி. (ஸம்ப்ரதிபத்யக்ஷ: தயிதோ தாஸ: கதாஹமிஷ்யாமி)

ஶ்லோ|| ஸமஸ்தவிஷ்டிஜாதம்
ஒருவிஹாரஸஹஸ்ரஸத்ரஸீர்ஷம் |
ஸ்வ ஸஶோஸஶத்தம்
ஸஹாஹிவி ஜிவஜாநா காஹஸா திஶம் ||

ஶமயா || ஸமாநாதிஷ்டப்ரதிஷ்யாம்
ஸதாரவிஹார ஸஹஸ்ரகஹ்ஸ்ரம் |
ஸ்வஸஶோமஶாந்தம்
ஸமாஹவிஷ்யஸி தேவநாத கதாநு ஶம் || ||௯௯||

ப்ர—ப || த்த்வபாநாம் பந்வபந்வவியா நிஷத்ரஹ்ரா || ||௯௦||

வ்யா || ஸய ஜமஹ்ராவாரஜ்யாயிகரணாயஹாஸ | ஸமாநமிதி | (ஹேதேவநாய! ஸ்வம் ஶம் ஸமாநாதிஷ்டப்ரதிஷ்யாம்) ஸமாநமங்களோகாஷீஷ்ட ப்ராகந்தர்நாயும் நிவந்த நயோந்தாரஹிதம், தயாவ நிஸ்ஸேஷவிநஷ்டஸஞ்சிதம் நிரதிஶயாநந்தம் ப்ரஹ்ம யதாவஸ்தித ஸநாதந ஸத்யவ ஜதாந வேக்ஷஸ்யா ஹமவேதா ஸதிவியதஸ்யபதிபாய ஸசுணாவா ஸ்வாஹிவ யமோதேணவா ஹமவதிவ யமோதேணவா ஸதா

தந்நிவ்ருத்திஸம்பாவநாயா அஸம்பவாத் அபுநர்நிவ்ருத்தியோக்யதயா நாவகாஶ இதி பாவ: “ஸ கல்வேவம் வர்தயந் யாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே ந ச புநராவர்ததே ந ச புநராவர்ததே” இத்யாதிஶ்ருதிஸித்தமிதம் (அவதாரவிஹாரஸஹசாரகாலேஷு) அவதாரவிஹாரேஷு = லோகாந்தரேஷு க்ரீடாவதாரணக்ரீடாதிஷு, ஸஹசரேஷு = ஸஹகதேஷ்வேவ ஸௌப்ராத்ருகேஷு ராமாதிஷு, யத்ர = க்ருதாயுகம், “ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே” இதி ஶ்ருதிப்ரஸித்தா (ப்ரஹ்மலோகாத்) “மோக்ஷஶ்ச தே ஸர்வகாமாந் ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா” இதி ஶ்ருத்யா ஸர்வகாமப்ராப்திவிஶிஷ்டம் ப்ரஹ்மாநுபவ இதி ஜீவாநாம் ப்ரஹ்மாத்மநா ப்ராப்யம் லோகாந்தரம் ஸாம்யம் வாச்யம் ச “நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதீ”தி ஸாம்யப்ரத: பர மஸாம்யம் வாச்யகஸ்ய ப்ராப்ய ஸ்வபாவஸ்ய ஸம்ப்ராப்யே ந ச ஸ்வரூபஸாம்யவிஶேஷணவ தாத்பர்யாச்ச லோகாந்தர ஸாம்யாத் ஸ்வதஸித்த்யர்த்த: ப்ரஹ்மஸமம் லோகாந்தரம் ப்ராப்ய இதி விக்ரஹ: ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிநா விஸாம்யம் ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் விஶேஷயதி விபாகயிதுமய: (கதா ந) கதாபி (அநாவ்ருத்திஸ்ருதி) “ப்ரஹ்மலோகாந் ந புநராவர்ததே” இத்யர்த்த: க்ருதாநந்தரப்ரஹ்மாதிரஹிதம் கல்பதாரகாலேஷு ஸௌஹ்ருதஸாவதாரதயா யத்ர கேவலம் கைங்கர்யாநுபவமாத்ர விஶிஷ்டம் கதா பரிஷ்வங்க இதி பாவ: ॥ ॥௯௦॥

பதம் உரை

ஹே தேவணாஹ ஏ தேவநாதனே!

தாஸம் அடியேனை

[தும் தேவரீர்]

அபுணணிவுத்திஜோக்கம் மீட்சியில்லாதபடியாகவும்

அவதார	தேவரீரோடே அவதாரத்திலேயும்
விஹார	விளையாடுகிறதிலேயும்
ஸஹசரஶ்ச	கூடவிருப்பதாலே
யதா	தங்யனுகவும்
ஶேஷஸ்ய	அநுபவிப்பதில்மாத்திரம்தன்னோடு
போகமாத்ரம்	ஸமாநனுகவும்
கதா	எப்பொழுது
அநுபவிஷ்யஸி	அநுபவிக்கப்போகிறுய்.

வ்யா ॥ (அனந்தவ்ருத்தியோக்யம்) அனந்தவ்ருத்தியோக்யனல்லாமலிருக்கிறவனுகவும், "ஶத்ருக்ந நித்ய ஶத்ருக்நம் ஞாநிநம் ஶ்ரியா ஸதாஸிஷ்யதி" என்கிறபடியே தேவரீருக்குநான் உபிதமாஸனுன பின்பு அபிமயஶமடியாகவரும் அனந்தவ்ருத்தியெங்கேவருமென்றபடி. (அவதாரவிஹாரஸஹசரஶ்சயதா) அவதாரவிஹார = ராமக்ருஷ்ணாதிதிவ்யெயில், ஸஹசரஶ்சயதா, தேவரீர் அவதரித்து விஹாரஞ்செய்கிறபோதெல்லாம் நானுங் கூட அவதரித்து ஸஹசரனுய் கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டு யதாநுகும்படியும் (ஶேஷஸ்யபோகமாத்ரம்) போகமாத்ரத்தில் ஶேஷஸாம்யத்தை "ஸாயுஜ்ய ஸர்வயோகதே போக்யஸ்யாவிஶிஷ்டதா । ஸாஷ்டிதா தத் போகஸ்ய தாரதம்யவிஹீநதா । போகமாத்ர ஸாம்யலிங்காச்ச" என்கிறபடியே போகத்தில்மட்டும் ஸாம்யமேதவிர காரணத்வாதிகளில் ஸாம்யமில்லையாதென்றபடி. (கதா ஶாம் அநுபவிஷ்யஸி) அநுபவிப்பிக்கப்போகிறுய். இதிஶேஷக ॥ ॥௩௦॥

ஶ்ரீ॥ ஏக ஶரணாகதரஹம் ।

ஸங்கல்பவத்ஸத்யஸாரம் வஸ்தம் ।
க்ஷணவஸ்ஸமணிஹோத்ஸஹ

ஸஹம் மாஸாணஸ்த ஸஜ ஸஹதோ ॥ ॥௩௧॥

ஶாயா ॥ இதி ஸ்ம்ருதிநோதயம் ஸோ

ஸதாத்ருஶவநோத ஸாரம் வஶட்டு ।
காரேஷ்வ நிஜகுணமயேண
ஸ்வதந்த்ரம் தாவாநாம் ஸத்ய ஸதா ஸ்வநந்த: ॥௧௧॥

வ்யா – வ ॥ (ஸக்ருபிஸ) "த்ருஶ்யக்லிதீ" தி த்ருஶத்ய ஸ்ருஷ்ட்யாதேஶேஷ: । ஶேஷம் வப்ரவந்தப்ரஹ்மம் ॥௧௧॥

வ்யா ॥ அத ஸ்வ ராகிந்தம்நிமயோந அஶக்ருதத்தநோமேணா வாயதயா வ்ரீயவ ராயநோத வேஷம்பத்க்லேவ காரேஷ்வ திஹவஹும் வ ராயநயதே । இதீதி (ஹெதாவாநாம் ஸத்ய!இதி) வப்ரவேராக்வ காரேண (ஸ்ம்ருதிநோதயம்) "கேதாவநஸ்ய துரயாம்மகம் கயஜாரவிந்தாம்கபவஜ்ரமாம்ஶநம் । திவிக் வ க்வதரணாம்போஜமயம் வ்ரீயவப்ரயநாநவேம்கரிஷ்ய்தீ" த்யாதி வக்ஷயிநிவேஶிதஸ்வாஹிஷ்டம் (ஸதாத்ருஶவநோத ஸாரம்) ஸதாத்ருஶவநாநே வ ஸாராணி வயநாநி யஸ்ய தாத்ருஶம், பஹிவநாதாதே யேணவ ராகிநதவஹும், நதத்தநம் ணம் கிஹிக் கதம்பரக்னவணதிதி ஹாவ: (வஶம்) "தாவ ஸப்ரதாஸ்வதவேந ஹ்ராத்வாந: வரோத்ந"இதி ஸ்வதஸதா ஸதயாக்வதயநம் (ஸோ ஸ்வநந்த:) ஸ்வஸம்கவ ராயத்வலவநஸத்த ஹ்லித்யாதிக: [க்வம்] (நிஜகுணமயேண:) ஸளஶீவ வாதஸ்வவ காரணவ ஹாதிஹி ஸ்வீயகம் ராண குணமயேண: (ஸதா ஸத்யம் காரேஷ்வ) வாதாதே ரவ்ரிதவ்ரீயவ ராயநாம் வ்யாஜீ க்ருத ஸ்வதஸதாஸதயா அநாநோநவயநவஸாயி வவஸம் காரேஷ்விஹாவ: யதா, யத்ருவம் வ ராயநயவ தலா க்வதஹீ தம் நிவிஶவி வடா தவேவ நிவநதயிஷ்யதே; அயாவி ஶாஸ்ஜந்த்ஜ்ஞாநோதேண வரித்யாஜ்யதயாஜவமதேஜவி வா க்ருதவாரஷாயநாஹரே வ பவதரவ ராத க்ஷிகவாஸநா வஶாக் ராமாநாவ்ருதள அஸக்க ஶாஹ த்ருயவ ராயநாநோதேண யதி ஶக்திதாஸ்ராதி தஹிநதவாநிஷ்டவேவ க்ருதம் ஸத்யாதி

த்யத்ராஹ । இதி ஸ்பு²டேதி । (இதி) ஏவம்ப்ரகாரேண (ஸ்பு²டமநோரத²ம்) ஶப்³தை³ரேதைர்வா காஶமாநவ்யாபாரஷாய விஶேஷேணாவஸ்தா²விஶேஷவத்த்வம், வஸ்துதஸ்து ஆஸ்தாவிஶேஷோ நாஸ்தீதி பா⁴வ꞉. ஏதத³பி (ஏதாத்³ருஶவசநமாத்ர ஸாரம்) ஆஸ்தாவிஶேஷப்ரதிபாத³கவசநமாத்ரமேவ ஸாரம் ஸத்த்வாத்³ஸாரபூ⁴தம் யஸ்ய தாத்³ருஶமித்யர்த²꞉. அர்த²தஸ்து அஸத்த்வாத் அஸாரபூ⁴த இத்யர்த²꞉. ஹ்ருத³விஶேஷவ்யாய நாப்ரதிபாத³கவாக்யமாத்ரம் ப்ரகடயந்தீதி ப்⁴ரமோ யஸ்ய, வ்யாயநாத்³ ஹார்தா³ஹாராத³நவிஷயிணீத்யபி வ்யாய꞉. (நிஜக³ணமேணை꞉ பரஶம் கார்ஷ்ட்வ) ஸத்யஞ் கார்ஷ்டதியோஜநா, ஏதத் ஸத்யம்நாம ஸத்யஹ்ருதா³யவ்ருத்திவாத³கவசநவத்த்வம், தத் ஹேதோ꞉ பு³ணமேணைவபரஶம். யதி³ ஸ்வயா ஸ்வகீயஸ்வாணபு³ணமணாஸ்ஸ்ருக் ஸ்யா ப்ரகாஶ்ருதே, தர்ஹி தத் ஹேமாத³திஶயாந் தாத்³ருஶீபு³ணவிஶேஷவிஶிஷ்டஸ்வநாஹவிஷயிணீ ஆஸ்தா யதா²வஸ்தி²தா ஜாயேதைவேதி ஸத்யாயவாதி³நம் மாம் விரவய்ய வ்யாபாரஷாயவிஶேஷோ நேயஇதி பா⁴வ꞉. ஏவம்ச ப்ரஸ்துத்யா வ்யாபாரஷாயவிஶேஷராஹிம் ப்ரக்ஷிப்ய ததி³தரேண நஹ்யநிஷ்டகாரணவ்யாயவஸாநஶம்கேதியாவத், ஏவம்ப்ரத்யா ஜீயஹ்ருத³யப்ரேக்ஷணே நஹி கதா²சித்தவ கஶ்சநாநேத்யா நிவாரகோऽஸ்தீத்யபி ஸந்த்யாஹ । ஸ்வதா ஸ்வதந்த்ர இதி ॥

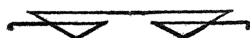
॥௫௫॥

பதம்.	உரை.
ஹே தா³ஸாநாம்ஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே
இதி	இநதப்ரகாரம்
ஸ்பு²டமநோரத²ம்	ப்ரகாசமானமனோரதத்தையுடைத்தாயும்
{ ஏதாத்³ருஶ	இப்படிப்பட்ட
வசநமாத்ர ஸாரம் }	வாக்கியமாத்திரத்தைஸாரமாகவுடையவனும்
பரவஶம்	தேவரீருக்கு பரவசனுயுமிருக்கிற
மாம்	அடியேனை
ஸ்வதந்த்ர꞉ ஸ்வம்	ஸ்வதந்திரனை தேவரீர்

நிஜகுணமஹோர்ணவே — தேவரீருடைய குணஸமூஹங்களிலே
ஸக்ருத் — ஸதயனாக
க்ருபாஷ்வ — பண்ணவேணும்.

அ—வ்யா ॥ உமமுடைய அபராதமோ ,,காதலகடலில் மிகப்பெரிது" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமாயிருக்கிறது, அது க்ஷுத்ரமாய்மட்டுமில்லாமல் ஸர்வஜநங்களுக்கும் கேட்கும்படி ஸர்வஸாக்ஷிகமாக வுறைக்கின்றீர் அதுக்குத்தக்குந்த ஸங்க்யொபாநுஷ்டாநம் செய்தாலன்றோ அது பெறலாம். அப்படிக்கன்றோ என்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞையென்னில், இப்படி என்னுடைய அபராதத்தை ஸாக்ஷிகமாக அறிவித்தேனென்கிற வசநத்தையே அபேக்ஷாவாயமாகக்கொண்டு ,,யதா வாயோஸ்த்ருணாக்ரம் வஶம் யாதி வலீயஸ: । யாதநாபோரவம் வஶம் யாதி' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனாலும் ஸர்வாநுஷ்டாநத்தைக்கொண்டு ஸர்வ ப்ரதிஜ்ஞையைத்தவிர்த்து பீஷ்மனை வத்யனாகாமல் செய்தாப்போலே அடியேனையும் வத்யனாக்காமல் ஸத்யனாகச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் இதி । (இதி) இந்தப்ரகாரம், ஸ்வதோஷானுஸந்தாநமுதல் ஆத்மஸமர்ப்பண பர்யந்தமான வென்றபடி (ஸாக்ஷி அபராதம்) ப்ரகாஶமான அபராதத்தையுடைத்தான (ஶரணாகதிவசநோக்த ஸாரம்) ஶரணாகதிவசநத்தைமட்டும் ஸாரமாகவுடைத்தான, உன்னோடு வாஸஸ்த்யம் வேணுமென்கிற என்னுடைய அபராதமே மலைபோலே அகத்யம் பெரிதாகவிருக்கிறது, அதுக்கு உபாயாநுஷ்டாநமொன்றுமில்லை, ,,அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்கிற வசநத்தையே ஸாரமாகவுடைத்தாயிருக்கிறேன், வேறே ஸாரமான உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. (வஶம்) ஸர்வேஶ்வரத்தாலும தேவரீருக்கு பரவஶனாயிருக்கிற, ,,க்ஷிபாமி" என்றாலும் என்னாலே திமிரக்கூடாது, ஆனாலும பரவஶனவிஷயத்தில ,,மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்று சொல்லுகையுனக்கு உசிதமென்று கருத்து (ஹேதுஶாஸ்த்ரோக்த ஸத்யம்) ஶாஸ்த்ரவசநத்தை

ஷீதேவரீர்ஸத்யமாகப்பண்ணிவைக்கிறவனுகையாலேஅடியேனை ஸ த்யவாக்காகப்பண்ணவேணுமென்றபடி (நிஜ்ஞாணம்) டியா வாத்ஸல்யஞாயமாதம் ஹெரத்தாலே (ஸவ்ருத்) ஸ்வம்தூ ஞக்கொண்டு (மாம்) என்னை (ஸத்யம்) ஸத்யமாக (கார்ஷ) பண் ணும் தேவரீருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமிருப்பதாலே நான் ப்ரதிஜ்ஞை வசம் பழுதாகப்போகாமல ஸத்யமாகவிருக்கும்படி டியாவாத் ஸல்யகுணங்களைக்கொண்டு செய்தருளவேணுமென்றபடி ॥கூ௭॥

ஶ்ரீ॥ பாஶவஸவ்ய தாஸே
மாநாபமாநா ஸமம் தலிரமே ।
வசேயதி தாவம் கஸ்யா
கம்லிகவுசவுஉடைமா: காலெவஸ் ॥ ॥கூஉ॥

ஶாயா॥ பாஶ்வ்ய தாஸே
மாநாதிஜாதிஸிதி ஸாரம் தரிதாபநா ।
வ்யாமயெ கமால்யாத
காம்கஷிதவடிவஷ கஷலே ௨௨ காலெயப் ॥ ॥கூஉ॥

வ்யாஸ ॥ (ஜாஜ்க்ஷி) "ஊலேக, கொவ"ஜலி ஸதத்ய லயெந ஆவலொவலஸ்ய ஜலெகாரிஸ்ய தகாஸாநெஷம: ॥கூஉ॥

வ்யா । ஷாலெமுலவாமாஷாமா வ்யாமநாகாரிண: ஸாதந: மிதுநவகுலம் தாஷ்யம வ்யாமநாயா ஸவா வபாயதயா தலிஷயெ கஷமோலவ்யாமநப்பிதெ । பாமெதி । (வெஸவ்யாத! மாநாதிஜாதிஸிதி ஸாமாரம் தரிதாபநா:) மேடிஜாதீயதயா குலஜநெயவக் கஹாமெஷி ஸாமாதாணஸ்ஷ ஜதி மேதலமந: (பாஶ்வமஜவ) கஸ்யாயம் வ்யவதீர்யவா ஜிஹீந: மேடிஜவ (தாஸே:) வஷ்ஙலஸ்ஸாவ: [கஹாம] (காம) கஷநாஹவம் (வ்யாமயெ) பாஶ்லெடிவக் ஸ்யாஸ்ய விவெ கஸநெந்யாரதிஹம் ஸநகஸநதநாஷ மெஹாயொமி ஷாலெமுவம்

ஸாக³ரம் உத்திதீர்ஷோ: தரிதும், கபிரிவ விப்லவ யாநே
ப்ரார்த²யே நைவ நோபேக்ஷ்ய த்ராஹி । காங்க்ஷித பத³பத்³மயுக³
(லோகாகாங்க்ஷித பத³பத்³ம) ஸர்வேஶ்வராஶம்ஸித ஶரணாக³தி
யாமுநேய த்வம் (மமசாபலம்) மேக்ஷிதவ்யம், ஸர்வஜ்ஞஸ்த்வம் (க்ஷ
மஸ்வ) ஸ்வாமிந் ஸ்வாமிந ப்ரப³ந்த⁴ம் மஹாப்ரபாதிநம் மாம்
ஸஜ க்ஷமாப⁴வ ப்ரதிக்ரியயா ஸ்வீகாராபேக்ஷிதாவ: ॥௯௨॥

பதம்.	உரை
மாருதி ஜாதிரிதி	ஹநுமானுடைய ஜாதியில பிறந்தேனென்று
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை
தரிதுமநா:	தாண்டுகைக்கு மனஸ்ஸையுடைய
பாலப்லவங்க இவ	குரங்குக்குட்டிபோலே
தரல:	சஞ்சலனான நான்
த்வாம்	தேவரீரை
ப்ரார்த்தயே	பிரார்த்திக்கிறேன்
லோகாகாங்க்ஷித பதபத்ம	எல்லாராலேயுங்கொண்டாடத்தக்க திருவடித்தாமரையையுடையவனே
மம	என்னுடைய
சாபலம்	குரங்குத்தனத்தை
க்ஷமஸ்வ	க்ஷமிக்கவேணும்

உ. வ்யா ॥ அதிசபலமான குரங்குக்குட்டி தான் திருவடி ஜாதியென்று ஸமுத்ரம் தாண்டத்துடங்கினாப்போலே நானும் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை ஆசைப்படுகிற வானரஜாதியினுடைய வம்ஶத்தில் பிறந்தேனென்று தேவரை ப்ரார்த்திக்கிறேன். என்னுடைய குரங்குத்தனத்தை க்ஷமிக்கவேணுமென்கிறார். பாலேதி । (மாருதி ஜாதிரிதி) ஹநுமாருடைய ஜாதியை உடைத்தானவனென்று (ஸாகரம்) ஸமுத்திரத்தை (தரிதுமநா:) தாண்டுகைக்கு மநஸ்ஸை உடைய (தரல:) சபலமான (பாலப்லவங்கமிவ) குரங்குக்குட்டியானதுபோலே

[அஹம் = நான்] ([illegible]!) எல்லாராலேயும் ஆசைப்படப் பட்ட திருவடித்தாமரையை உடைத்தானவனே! ([illegible]) தேவரீரை. ([illegible]) [illegible]க்கிறேன். ([illegible]) என்னுடைய (காவ்யம்) கவித்வத்தை ([illegible]) க்ஷமிக்கவேணும் ஆளவந்தார் போலேதான் [illegible]த்ததுக்கு [illegible] கொண்டபடி. இங்கு பண்ணுகிற [illegible] தான் [illegible]த்த விஷயத்தில் அஹங்கா[illegible] சங்கையைப்பற்றி, அல்லது, [illegible]த்த விஷயத்தைப்பண்ணினதன்று, இதை [illegible] [illegible]த்திலே காணலாம். ||௩௨||

[illegible] ||
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ||௩௩||

[illegible] || [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ||௩௩||

[illegible] || ([illegible]) "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) "[illegible]" [illegible] ||௩௩||

[illegible] || [illegible] | [illegible] | ([illegible]!) [[illegible]] ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible] = [illegible], [illegible] [illegible]

ஹாவ: (விஷயாக்ராணம்) விஷயெ: = ஶப்தாதிஹி:, க்ராணம் = வஶீக்ருதம், ஸ்ராஹாதிஸிராக ஷ்டுணொதிய்நதெ (ஆம், ஜநநீ, ஸ்தநயவிவ) ககத்ரிவ, (உஷ்ருத்ரு) உஷாவ (ஸ்யபெவ வயம்) ஹிதம் (வெஸ்ஸ) ஹஜஸ்ஸ, ‹‹ ஹிதெவயம் தி ஜிஷ்கஜிதி ›› ரஷ்டஹாஶா ‹‹ ஷெவ ஷெவந ›› ஐதி யாதொஸ் ஜிணொணயடிகெவநம். ஸஂஸாராணநிபுஷ்டம் விஷயாதிஹி ராக்ருஷ்டஹித்தம் ஆம் கணபுவநிஷ்ஜயா ஸ்ராஹாதிவீசித ஆவை தம் ஸ்யம் ஹிதவெஸி நீ ஜநநீவ உஷ்ருத்ரு தஷாநர்கஹெவ் ஶாவரொயா ஐதி ஹாவ: ॥ ॥௧௩॥

பதம்	உரை
ஹெ கவ்ர்த!	ஏ அசசுதனே
விஷயாக்ராணம்	(சபதம முதலான) விஷயங களாலே சூழப்பட்டவனையும்
ஸஂஸாரணவ	ஸஂஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய
க்ஷவதட	சுழலினுடைய
ஹஜி	சுறறுவதில
நிமஜ்ஜநம்	முழிக்ககிடககிறவனுமான
ஆம்	எனனை
ஜநநீ	தாயாரானவள
ஸ்தநயவிவ	சிசுவைபபோலே
உஷ்ருத்ரு	எடுதது
ஸ்யம்	தானே
வயம்	பததியததை
வெஸ்ஸ	ஸெவியும (அடையவேணு மென்றபடி)

உவ்ரா நக்ராதி உர்ஷஜந்தர்ககளாலே க்ராணமா யும் ஸம்ஸாரச்சுழலில் விழுநது முழிககிடநத ஶிஶுவைப பெறற மாதாவானவள எடுத்து தன்னுடைய ஹாவநததைத தீர்ததுககொளளுமாபபோலே கதிர்ஷஙகளான விஷயஙக

ளாலே க்ருஷ்டனாய் ஸம்ஸாரார்ணவச்சுழலில் முழுகிக்கிடந்த என்னை எடுத்து எனக்கு மேலாவதொன்றும் வாராமலிருக்கும்படி பத்யமான காரியத்தைச் செய்துகொள்ளென்கிறார். ஸ்வாமிந்! (ஹே ஸ்வாமிந்! விஷயார்ணவம்) விஷயங்களாலே க்ருஷ்டனான, நான் விட்டாலும் அதுகள் விடமாட்டாமல என்னை க்ருஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறதுகளென்றபடி. (ஸம்ஸார ஸாகரம் நிமக்நம்) ஸம்ஸார = ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தினுடைய, க்ருஷ்ட = சுழலினுடைய, ஸ்ருதி = ஸ்ருதியினால், நிமக்நம் = முழுகிக்கிடக்கிற, ஸமுத்ரத்தினுடைய சுழலில முழுகி அங்கேதிரிதிரிஹீநாதி தூஷணங்களாலே க்ருஷ்டிக்கப்பட்டாப்போலே ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலழுந்திருக்கிறது மன்றிக்கே விஷயங்களாலும் க்ருஷ்டனாய்விட்டேனென்றபடி (மாம்) என்னை (ஜநநீ) மாதாவானவள் (ஸ்தநந்தயம்) ப்ரஜையைப்போலே (உத்த்ருத்ய) எடுத்து (ஸ்வயம்) தானே (பத்யம்) பத்யத்தை (ஸேவஸ்வ) ஸேவியும், ஸ்தநந்தய ப்ரஜையினுடைய வ்யாதிநிவ்ருத்திக்கு ஜநநீ பத்யமாக யிருக்கவேண்டுமாபபோலே என்னுடைய ஸம்ஸாரவ்யாதி நிவ்ருத்திக்கு நீர் பத்யமாகவிருக்கவேணும். பத்யமாவது. ஸாதாரணமாக்கும் க்ஷணமேநவயாநதை யிருந்தால் பிள்ளை ஸயோமதியில் விழுந்துவிடுமென்றபடி. ॥௯௩॥

உ-ம்॥ ஸ்வயம் ஸமர்தவிதம்
ஸ்வாஹ்ருதிஹ திஷ்டாஹி கா ஹிவிஸதணாகம்(திணாஹம்)
காரேஸ்வ ணிவ்வாகம்மம்
காரூஹிஹிரேஹி சத்ருஸகலகேஷ்ஹிம் ॥ ॥௯௪॥

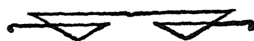
ஸாரயா ॥ ஸ்வயம் ஸமர்தவம்
ஸ்வாவஸ்ரம த்ருஷ்ணாஹிঃ காஹிரவ்(நாதாம்)த்ருஷ்ணாகம்।
காரயஸ்வ நிவ்ருதம்மாம்
காகா ஹிஹிரேர ரவ்ராத கடாக்ஷைঃ ॥ ॥௯௪॥

[illegible]

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே!
[த்வம்	நீர்]
கர்மமய	[யஜ்ஞாதி முதலான] கர்மரூபமான
க்ரீஷ்ம	க்ரீஷ்மகாலத்தின் தாபத்தாலே
தப்தம்	தபிக்கும்படி செய்யப்பட்டவனையும்
ஸதாபி	எப்பொழுதும்
ஸர்வ	த்ரிவர்க்க ஸர்வகமாகிற
ம்ருகத்ருஷ்ணாபி:	கானலினாலே
அநாதம்	நலியாமலுமிருக்கிற
மாம்	என்னை
கருணா	ஆலங்கட்டிபோல
ஶிஶிரை:	குளிர்ந்தவைகளான
கடாக்ஷை:	பார்வைகளினாலே
நிர்வ்ருதம்	ஸுகத்தையடைந்தவனாக
குருஷ்வ	செய்யவேணும்.

ம்ருகவ்ருஷ்ணிதத ம்ருகமானது ஜலாசையாலே ம்ருகத்ருஷ்ணிகாஜலத்தில் ஓடியோடிப்போய் ஜலத்தைக்காணாமல் ஸந்தப்தமாயிருக்க அப்போது மேகமானது அதிஶீதளமான கரகாவர்ஷத்தை வர்ஷித்து அந்த ம்ருகத்தை ஸுகிதமாகப்பண்ணுமாப்போலே ம்ருகத்ருஷ்ணிகாஜலம்போலேயிருக்கும் ஸுகாசையாலே அதுக்கு உபாயமான கர்மங்களைப்பண்ணிப்பண்ணி ஸுகத்தைக்காணாமல் ஸந்தாபம்போலே தேஹஸம்பந்திகமான கர்மங்களாலே க்லாநியை அடைந்த தவனை மேகங்கள்போலே ஶீதளமான கடாக்ஷங்களாலே அத்யந்தம் ஸுகிதனைச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் । கர்மேதி । (ஹே அச்யுத ஸர்வம்ருகத்ருஷ்ணாபி:) ஸர்வ = த்ரிவர்க ஸர்வமாகிற, ம்ருகத்ருஷ்ணாபி: = ம்ருகத்ருஷ்ணிகாஜலத்தினாலே (கர்மமயக்ரீஷ்மதப்தம்) கர்மமய = யஜ்ஞாதிகர்மரூபமான, க்ரீஷ்ம = ஸந்தாபத்தாலே,

த்வம் = தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற, தேவரீருக்கு ஸ்வ ஸ்ரீவிஹாரமும் போலேயிருக்குமதனையொழிய ஸ்வமன்று என்று கருதது (ஸுகாஶிஶிரை:) ஆலங்கட்டிகளபோலே குளிர்ந்ததுகளான, ஜலாபேக்ஷயா ஆலங்கட்டிக்கு ஸ்வாதிக்யம் முண்டு (கடாக்ஷை:) கடாக்ஷங்களாலே, (மாம்) அடியேனை, (ஸதா ஸந்துஷ்டம்) பின்பு ஒருக்காலும் தேவரீருக்கு ஸ்வத்தில் த்ருஷ்ணையில்லாமலிருக்கும்படி (நிவ்ருத்தம்) ஸ்வவிஷயமாக (கார்யஸ்வ) செய்யவேணும் எப்படிப்பட்ட ஸ்வத்தைக் குடுத்தால் உத்தரத்தில் த்ருஷ்ணைவாராதோ அப்படிப்பட்ட ஸ்வத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றபடி ॥௯௪॥

ஶ்லோ॥ ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ விஶாரதம்
நிர்விஶாணம் வ ந்ஷஸதா உபாஸ்யமஜ்ஞா ।
ஸதி ஶாஸ்த்ரம் விஶாஶம்
ஸுவாஸ ஹஸ்தா ணைஸ ண ஸணாஸாரம் ॥ ॥௯௫॥

ஸாரா ॥ ஶ்ரவிஜ்ஞ விஶாநாம்
உஜ்ஜ்விஷாணாதிவ உபநாநோவந்து (வோபாஸந்து) ।
ஸஶ் ருதஶவாநா திவஸம்
ஸவ்யா த ஹஸ்தாநாம் மஶ்ய நயநாஸாரம் ॥ ॥௯௫॥

வ்யா—வ ॥ (ணைஸ) “மதிரண வஜ்ஜ” த்ராதி நாம ஶ்யாதோஶ்ணீ உத்ராஷம:, ணிவவஸ்ம் ॥ ॥௯௫॥

வ்ரா ॥ ஸயாநிஷ்டதஶேஷ வ யாநதஶாஶாமவத ஸம் ஸமரு நிவ்ருத்திம் உஷ்டதஶேஷ வ யாநதஶம் ஸாமவத ஸம்ஸ மருஷு வ்யாஸ்யபதே । தவேதி । (ஹே ஸவ்யாத ' தவஜ்ஞ விஶவாநாம்) ஸுஸ்ராநவாராஷவாநாம் ஷவதாஜ்ஞவாரா ணாம் நாவஸ்தாதிநாஷு, உவக்ஷணஶேதஸ ; ஸதவவ (உஜ்ஜ்வி விஷாணாதிவ) ஸவருவிஶேஷாணாதிவஸ்திதாநாம் உஜ்ஜ்வலா விஷா யெஷாஜ்ஞேஷாம், “ ஸவஜுநீயொவ்ரயிகாணாவ

ஸாத்⁴வீ ஹி ஜந்தூநாம் ப்ரபத்தவ்யா” இதி வ்யாகரணவசந-
வீக்ஷிதி: தத³நுஸந்தா⁴நேந ஶோகநாஶநாதி³க்ருத்யை: ப-
ராணாம் (ஸ்வநுஸந்தா⁴நாயது) க்லிஷ்டாநாம் விஶேஷேண தா-
பவாஸநாஸ்த²க ஶ்ருஷ்டிவாதாநாம் பரிஹரணீக்ருத்யை: அஹா
மவத ஸம்ஸாரம் உபஶாந்தாதியாரயணீதி ஸ்ருஷ்டம் (அஸ்ரு
தஸேவாநாதி³வ) ஸத்³பா⁴க்ஷபாதே³ஶாஸ்த்ர வஷ்டு ரக்ஷணாதி³வ
ஷ்டி²தாநாதி³க்ருத்யை: (ஸக்தாநாம்) க்ஷுத்³ரகாநாம், (நயநாஸாரம்)
கடாக்ஷபாரம்பரம் (ஶாம் மஶய) ஶ்ருஷ்டிவிஷ்த³ ஶ்ருஷ்டேரிவ
க்லிஷ்டநவிஶேஷ தே³வதாப³வபாநாஸ்த²க ஶ்ருஷ்டிவாதாநாம்
விநியதஸ்ய அஸ்ருதவஷ்டுரக்ஷஸக்தகடாக்ஷ மோக்ஷம் கா-
ரணேஷ்விதி ஸாவ: ஶத்³வேக்ஷிதயாவஶ்யஸ்ய ஸாயநீஸம்ருத ஸாம
வத ஸஶாமஶ ஸம்வாத³பேதி பரஶாதஸ்யம் அத்யாஸாமவத
ஸம்ஸாரஸ்ய ஸ்வாபஸ்யம் பரிஹரணீயதாயாம் ஸாமவத ஸாம
ஸ்வாபஸ்ய கக்ஷேச “ நஷ்டம் விநஷ்டம் விநாஶஶேஷிமேஶஸஹ
ஸாஞ்ஜீதநாவஸயஶாவிஶ்ராஸ், மேஶவாநு பாஶவதாநு
ஸ்வ்ருஷ்டா மோகாயதிகநாஸ்திகாநு । விகஶேஷ்யாநு ஶிஜாநு
ஶம்ருத்யாநு ஸவாஸாஜமஶாவிமேஶஸ் । அஸதாம் உபஸ்த²நாஸ்
ஸ்வஶஸ்த்ராஸ் ஸம்பக்ஷ்ராஸ் ஸஹாஸநாஸ் । யஶேஷாராரா: ப்ரண
ஶ்ருதி யயாமேஸகதஶாஸமே” தி, “பரம் ஸாதவஸஜாரா
பாஜராஜவஸ்ருவஸ்தி²தி: । நஶாரிவிஜ்ஞாவிஶேஷஜநஸம்வாஸ
மேவஶஸம், அமேவத்³ருத்: ப்ராகருத: பேராக்தமேவேஶ்ர
மேவஷ்ணவ உபத்ருதே । அமேவேத்ருநநகேநாவி மேவத்³ருத்: கிஞ்சி
த்ஸாசமேரஸ், ஸாஸாஷாத³ஸ்நம் ஸ்வஶஸ்: கீதஸ்நம் ஸ்வர
ணம் நதி: । பாவநாநிகிமேஶதாநி ஸாயமநாதி³தி ஶாஶ -
ஶ, மேவத்ரா:மேஶ பேயஶிஸ்ஸ்வஜ்ஞ: பாணத்ரீயஸ் ஸமேராவ
ஶா: । க்ஷமேணாபாஸநமேபமேஶாவஸிநமேதஷாம் திஷ்டமேரா ஸமேவ
ஷி” தத்ராஷி பஶாணாநத்ஸிமேவதாநி । ॥௯௫॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத !	ஏ அச்சுதனே !

த்ருஷ்டிவிஷாணாமிவ	ஸர்ப்பங்களைப்போலேயிருக்கிற
தவ	தேவரீருடைய
வித்வேஷிணாம்	த்யானத்தில் பராங்முகமாயிருக்கிறவர்களுடைய
உபஸர்ப்பணாத்	பார்வையினின்றும்
மோசயந்	விலக்கிக்கொண்டு
அம்ருதபோஜிநாமிவ	அமிருதத்தை முகத்திலுடையவர்கள்போலிருக்கிற
ஸாதூநாம்	பக்தர்களுடைய
நயநாஸாரம்	கடாக்ஷவர்ஷத்தை
மாம்	என்னை
நயஸ்வ	அடையும்படிசெய்

அவ்யா ॥ “ஸம்ஸாரஸாகர ஸங்க்ராமா ஸஜ்ஜநஸங்க்ரஹ ஸக்திஃ । நச்யதி வித்யா வித்வஜ்ஜநஸம்வாஸதோ மோசம்” என்கிறபடியே த்ருஷ்டிவிஷங்களான ஸர்ப்பங்கள் கடிக்காமல் தானே தன் பார்வையாலேயே ப்ராணனை ஸம்ஹரிக்குமாப்போலே தேவரீருடைய வித்வேஷிகள் தங்கள் பார்வையாலேயே ஜ்ஞாநநாசம் பண்ணுவிக்கும்படியான க்ரௌர்யமிருப்பதாலே அவர்களுடைய உபஸர்ப்பணத்தினின்றும் விடுவித்து அம்ருதபோஜிகளான ஸாதுக்களுடைய கடாக்ஷத்துக்கு பாத்ரமாகவேணுமென்கிறார் । தவேதி । (ஹே ஸுந்தர! த்ருஷ்டிவிஷாணாமிவ) த்ருஷ்டியில் விஷத்தையுடைத்தான ஸர்ப்பங்களைப்போலேயிருக்கிற (தவ வித்வேஷிணாம்) தேவரீருடைய வித்வேஷத்தில் நின்றும் வரா ஜந்துக்களானவர்களுடைய (உபஸர்ப்பணாத்) பார்வையில் நின்றும் (மாம்) என்னை (மோசயந்) விலக்கிக்கொண்டு (அம்ருதபோஜிநாமிவ) அம்ருதத்தை போஜனத்திலுடையவர்கள்போலே, கடாக்ஷமாத்ரத்தாலே ஸர்வதாபத்தையும் போக்கடித்து மோக்ஷத்தை யுண்டாக்கும்படியிருக்கிற (ஸாதூநாம்) ஸாதுக்களுடைய (நயநாஸாரம்) கடாக்ஷவர்ஷத்தை (மாம் நயஸ்வ) விஷயீகுரு ப்ராபயேதி, இத்தாலே இங்கிருந்தநாள் ப்ராதிகூல்ய ஸஹவாஸ

த்தைத்தவிர்த்து ஸாமர்த்யஸம்பாதத்தைச் செய்விக்கவேணு மென்று வ்யாக்யானித்தபடி ||௧௫||

ஶ்லோ|| விலஸிதமிஷு ஸன்னிஸ்ஸந்த
தணவபிலோஸந்த பவிப்ரஸம்ஸ பலஶப்ரசம் |
ச்ருணிஹிலிவ ஸுவ்ய
ராவெவஸந்தாரம் ஶ்ரீ ணிஶ்ரம் ஸ்ஸ ஹிஸ்ரம் || ||௧௬||

ஊராயா || விஷ்ஜலித ஸ்யந்திஸெஷவ
த்ருணவ திலெஷவ வ்ரதிஸ்ர ஸெஷ வ்ருஷ்ரிதம் |
ஸஸ்ர்தநிபாவிவாவ்ர்த
ஷ்யாவய க்ஷயி நிஸ்ரும் ஸஸ ஸ்ருஷயம் || ||௧௬||

வ்யா—வ்ய || (தண) "ஜிகாஷி" த்ர்யக்ஷாரவஸ்ஸக்ஷம் (பவிலோஸ) "வ்ரதிஸ்ரஸ வதீவம" ஐதிதவஸ்ஷக்ஷம்

வ்யா || ஶ்ருஹாராஸக்ஷேத்ராஷிஷ ஹொமர்தாவவஸெ ஸெஷக்ஷவ்ரதிஸக்ஷ விமருஷ ஸஹருக்கதக்ஷாத்தஹிவ்ருத்தி நிரதிஶபாநந்தவ ஹமவஸ்வரவவிஷப ஹொமர்தா வவிவஷவ்ருக்ஷாஸ் ஹெதஹெத ஸ்ஸாவாவஷம் தஷ ஹபஸ்லீ வ்யாயுபஸே | விஷேதி | (ஹெ ஸுவ்ருத! க்ஷம் விஷ்ஜலித ஸ்யந்திஸெஷ) விஷலம்ஶ்ரிஸ்ராணி யாநி ஸ்யந் நிஸக்ஷாநா:, தத்ஷ்ருஶேஷ, ஸநஹவகாஷெ ஹொமர்க்ஷேஜலி உத்தரத்ருஷ்வ ஹெதக்ஷாஸ் விஷலம்ஶ்ர ஸ்யவஷ்ருஶேஷி த்ரயம்: விஶேஷணத்வெபாத்ர த்ருகாரதயம் விஶேஷணயோ: வரஸ்வர ஸஸவ்யாயக: (த்ருணவ்ர திலெஷ) த்ருணவஷ்ர ஶேஷ, த்ருணவஷத த்ருவ்ஷதபா ஸதிநஸ்வரதயாவாத்ரஹோநாஷ ரபொமெர்ஷவெத்ரயு: (வ்ரதிஸ்ரஸெஷ), ஸணிஷவ ணு யநாஷி வ்ரதிஸ்ரஸெஷ (வ்ருஷ்ரிதம்), வரிஷ ஸஸாணம்,

விஷயேஷு ஸம்வலிதம் ப்ருஷ்டம் (மம ஹ்ருதயம் அம்ருதநிபமிவ) ஸ்திதம், தத்ஸமாநாஸ்வாத்ருணஸத்ருஶேஷு (த்வயி) (நிஸ்ஸங்கம் ஸ்தாபய) ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதம் கார்யம், நிஸ்ஸங்கதிதிவிஶேஷணம், ப்ரதிக்ரஹேஷு ஶேஷகாமினாஸஹிதம். அதவா நிஸ்ஸங்கதி க்ரியாவிஶேஷணம், யஸ்மிந்ஸ்தாபநகர்மணி மம ஹ்ருதயம் ப்ரதிக்ரஹாஸக்தம் ஸமஸ்தகாரஹிதம் ஸ்ராத்ததயேதி தஸ்ய ஸ்வரூபஸ்வஸிதாயாம் நிரதிஶயஹேமஹே ப்ரஹவதி மந ஸோஸ்வஸ்தாவநேஷந்ருத மம கோ ஹேஷ்யாமிஹ நிவேதாதேதி பாவ: ||௯௬||

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
விஷ	விஷத்தோடு
ஸம்வலித	சேர்ந்திருக்கிற
மதுநிபேஷு	தேனுக்கு ஸமானமாயிருக்கிறதுகளும்
த்ருணஸத்ருஶேஷு ச	புல்லுக்கு ஸமானமானதுகளுமான
ப்ரதிக்ரஹேஷு	தானம் வாங்குதலில்
ப்ரஸக்தம்	சுழற்றிக்கொண்டிருக்கிற
மம	அடியேனுடைய
ஹ்ருதயம்	ஹ்ருதயத்தை
அம்ருதநிபமிவ	அமிருதநிதிபோலே போக்யமாயிருக்கிற
த்வயி	தேவரீரிடத்தில
நிஸ்ஸங்கம்	அஹங்காரமில்லாமலிருக்கும்படி
ஸ்தாபய	செய்யவேணும்.

உ—ஸ்வாமீ! அஹங்கார மமகாரங்களை நிவ்ருத்திசெய்து சித்தத்தை ஏகாக்ரமாக்கினவனன்றோ ஸ்வேச்சிதம் பேறலாவதென்னில், விஷயாஸக்தமான என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை "நீர் நுமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்திறை சேர்மின்" என்கிறபடியே அஹங்கார மமகாரங்களை நிவ்ருத்திசெய்து அம்ருதநிதிபோலே

யிருக்கிற தேவரீரிடத்தில ஸ்தவநஞ்செய்ய என்னாலே முடி-
யாது, ஸர்வஶக்தனாயும் க்ருபை தன்னையொருபடிக்கும் கைவிடாதவ
னாயுமான தேவரீர ஸ்தவநஞ்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்
கிறார் । விசேஷிதி । (ஹே க்ருத ') க்ருபை தாநு க்ருதபதி
யென்று க்ருபைதன்னை யொருபடிக்குங் கைவிடாதவனுகையாலே
யென்னுடைய ஹ்ருதயத்தை விஷயத்தினின்று நிவ்ருத்திசெய்து
தேவரீரிடத்தில ஸ்தவநஞ்செய்யவேணுமென்று கருத்து (விஷ
மிஶ்ரிதபாநிஸேவா) விஷமிஶ்ரங்களான தேனுக்கு ஸத்ருஶ
ங்களான, இது "ப்ரத்யுஹேஷு" என்கிறதற்கு விஶேஷ
ணம் விஷமிஶ்ரமான பானத்தை தேனென்கிற ஆசையாலே பா
நம்பண்ணினால ஶரீரநாஶம் வருமாப்போலே போகாசையாலே
ராஜப்ரத்யுஹாதிகளைச்செய்தால ஆத்மநாஶம் வருமென்று கரு
த்து (த்ருணப்ரதிஶேஷு) த்ருணஸத்ருஶங்களான, "கொ
ளுமை பயனில்லை குப்பை கிளாத்தன செல்வத்தை" என்றும்,
"என்னவெத்தனைக்கிப்போதும" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே
குப்பையிலிருக்கிற த்ருணம்போலே அஸாரமாயும் தோஷாவஹ
மாயுமிருக்குமத்தனையொழிய உப்புக்குக்கூடக் காணதென்றபடி.
(ப்ரத்யுஹேஷு) ராஜப்ரத்யுஹங்களில, இது பாஹ்யவிஷ
யங்களுக்குமுபலக்ஷணம், ராஜப்ரத்யுஹம் முதலான விஷயங்
களிலேயென்றபடி (ப்ரலம்பிதம்) விழுந்து புரண்டுகொண்டி
ருக்கிற (மே ஹ்ருதயம்) என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை, என்னாலே
விஷயங்களினின்றும் மீட்டு தேவரீரிடத்தில வைக்க ஶக்தி
யில்லாத வென்னுடைய ஹ்ருதயத்தையென்றபடி [ஶம்] ஸர்வ
ஶக்தனான தேவரீர (அங்க்ரியுகளஸ்யம்) அங்க்ரியுகளிபோலே
யிருக்கிற (த்வயி) தேவரீரிடத்தில, விஷயபாந்தமான விஷய
பாநம்பண்ணி க்ஷணமத்வஸ்தணனாயவிட்டேன், இதுக்கு பரி
ஹாரமாக அங்க்ரிபாநம்பண்ணிவைத்தால பிழைக்கலாமென்ற
படி ஸம்ஶேஷாங்க்ரிபாநம்பண்ணிவைத்தால போன ப்ராணன்
வராது, அதற்காக பாநம்பண்ணப்பண்ணமாளாமலிருக்கிற அங்க்
ரியுகளில ஸ்தவநஞ் செய்யவேணுமென்கிறார் "ப்ருமத

ஸ்ணாத்தவஸஞ்ஜீவிநீம் என்கிறீர்" ஸஹஸ்ரதெபயை ஹாக்ஷ்ரு காரா. (நிஜம்) யதாஸ்வதி தயா (ஸ்வயம்)நிருத்தமாய் போயி ருக்கிற விகாரத்தையுடைத்தாயிருக்குமபடி ஸ்வாஸ்நஞ்செய்ய வேணும் விகாரத்தைச்சொன்னது ஸஹாகாரஸ்த்ராஸ்ஸ்யஸ் லக்ஷணம் ஸஹஜாரா விகாரங்கள் ஸமாஸநமாக நிவ்ருத்திசெய் யாவிடில் அங்கேயும் வந்து தன்னுடைய ஸாதிருச்யத்தைக்காட்டு மென்று கருத்து ||௬௬||

௭–௫|| ஸ்ரீவத்ஸம் ஜநநி ஸ்வஹேஸ

ஸ்ரீக்ஷ்வஸ்ரீ ஸ்ணஜேஷ்வ ஸ்ரீஹிவாரிஷெ |

ஸஹஜஸஹ ஸ்ராஸ்ர

ஸ்வஜிஸ்ஸ்ணஜே ஸமஜேர் தஹஸ்ஸ்வஸ்ணை || ||௬௭||

ஜாயா || நிதர்மஸ்ஷு ஸ்ருஷெண

க்ஷிவஸ்வ நஜத்த்ர நியிஸஜ் ரக்ஷள |

ஸ்ருவஹஸ்ஸ்ஸ் ஹாஸ்ர

ஸ்ஸஜிஸ்ஸ்ணஜதஞ்ஜரள தஸ் வரணள || ||௬௭||

ஸ்ாஸ் || (ஜநநி) "ஜஷ்ஜஜஜ" ஜதீஜாஷெஷெ "ஷெஜிரி" திஜராஷெஷாரிக்வாக ஜிக்வ (ஸ்வஹேஸ) "ஜக்ஷ்ருஸ்ய"ஜ த்ருதஜக்வ. (ஸாரிஷெ) "தஸஜ்ருஜ்ராஜா' கீத்ராஜி ஜீ ஹுஃ, ஸ்ருஹாஜிக்வாக ஷ்ஸ்யஸ்வம் ஜிக்வஸு || ||௬௭||

ஸ்ரா || ஸ்திஸ் ஷெஹஷ ஜதாஸ்ஷெஷ ஸ்ருஸஜ்நஹஸ்வ ஸ்தீஸ் திஸாஸக்வாக ஷாருஜயஸ் தஸிரஸநஸ்ஸ்ஸ்ருகம் ஸ்ஸஜ்நஹஸ்ஃ ஸ்ாயிருகஃ, ஜஜநீம் தஜநஹஸ்ஸ்யாவி தஸ்ர ஸ்ணாரவிநநஸ்யாந ஸ்ஸ்ஸ்க்வாதஞ் ஸ்ாயருயதெ | நித்ர ஜிதி | (ஹஜநஜத்ர' க்வ நிதரஃ ஸ்ருஷெண) க்வாஷதெ ஸ்ருஸ்வாயாஜராஸெக்ஷ (ஜஷீரு) ஜஜந, ஜயீதருஹுஃ. (நியிஸ

ஷு ரக்ஷா) த்வத்பாதௌ, நிதிவத்ஸ்வயம் ப்ரப்ராப்யாபூர்ணௌ தௌ யதா ப்ராப்யாணாம் நிதி: ப்ராப்யாபூர்ண: தத்வத் ஸ்வாமி ஹ்ருதா நாதிரோஹிதி ஸாவ: (ப்ரஸ்ருமர ப்ரவாஹ ப்ரஶமித ப்ரணத ஸஞ்ஜ்வரௌ) இஷ்டம் விஶேஷணத்வேநாயகஸ்ய ப்ராப்யம், ப்ரஸ்ருமரநக ரஶ்மிப்ரவாஹ: நகரஶ்மீநாம் = நககாந்தீநாம், ஸார: = ப்ரவாஹ:, ப்ரஶமித: = நிரஸ்த:, ப்ரணதாநாம் = ப்ரபந்நாநாம், ஸஞ்ஜ்வர: = ஆத்யாத்மிகாதி தாப: யாப்யாம் தாத்ருஶௌ (த்வச்சரணௌ க்ஷிபஸ்வ) இத்யந்வய: ॥௯॥

பதம்	உரை
ஹே நாத!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
நித்யம்	எப்பொழுதும்
அகிஞ்சநேந	அகிஞ்சனன
மயி	அடியேனிடத்தில
நிதிவத்ரக்ஷா	நிதிக்கு ஸமானமாயும்
ப்ரஸ்ருமர	பரவஹிக்கிற நகங்களினுடைய
ப்ரவாஹ	காந்திப்ரவாஹங்களினாலே
ப்ரஶமித	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ரணத	ஆச்ரிதர்களுடைய
ஸஞ்ஜ்வரௌ	ஜ்வரத்தையுடைத்தான
த்வ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடியிணைகளை
க்ஷிபஸ்வ	வைக்கவேணும

அவதாரிகை ॥ பூர்வஶ்லோகத்திலென்னுடைய ஹ்ருதயத்தை "யதாஹ்ருதிம் நிதிம் நிஹிதம்" என்று நிதியைப்போலே ஓதப்படுகிற தேவரீரிடத்தில ஸ்தாபிக்கவேணுமென்றார்; இந்த ஶ்லோகத்தில நிதிபோலிருக்கிற தேவரீருடைய திருவடியை அடியேனுடைய தலையிலே வைக்கவேணுமென்கிறார் । நித்ர்திதி । (ஹே நாத!) ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே! (நிதிவத்ர

க்ஷௌ) புதையலுக்கு ஸமானங்களான, தரித்ரனுக்கு நிதி லாப-
வத: ஸௌமம்யமாமாபோலே நித்யக்ருபணனான எனக்கு ஸ-
ர்வஸ்வமாயிருக்கிறதென்றபடி (ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவதா-
ஶிர: ப்ரணதஸ்வாஜாத) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ப்ர-
வாஹங்களாலே போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற ஶ்ரீபாதங்களுடை-
ய ஸ்வரூபத்தை யுடைத்தான, திருவடிகளை ஶ்ரீபாதங்களுடைய தலை-
யில வைக்கும்பொழுது ப்ரணத: ப்ரஹ்மாதிப்ரவாஹம் ப்ரவ-
ஹித்தது தாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதென்று கருத்து (த்வச்சர-
ணௌ) தேவரீருடைய திருவடிகளை (நித்யம் க்ருபணே) நித்ய
க்ருபணனான, அநாதிகாலந்தொடங்கி இன்றளவும் இப்படிப்பட்ட நி-
தியைப்பெருமல் தரித்ரனாயிருக்கிறேனென்றபடி யதா, இந்த
நிதியைப்பெற உபாயமான ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதி ஸம்பத்தில-
லாமல் தரித்ரனென்னவுமாம் (அஸ்மிந்) இந்த ஜநவிஷயத்-
தில், மயி யென்றபடி. “யாவஜ்ஜீவம் ஹி தே பாதௌ ப்ர-
ஜாநாமி ச । ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி ந மே ஶாந்திர்பவிஷ்யதி”
என்று பரதாழ்வானைப்போலே நெடு நாளாக ஆசைபட்டுக்
கொண்டிருக்கிற அடியேனிடத்திலென்றபடி (க்ஷிபஸ்வ) வைத்-
தருளவேணும் “தளிர்புரையுந் திருவடி யென் தலைமேலவே, நி-
ன்செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து, திருப்பொலிந்த சேவடி யென்
சென்னியின் மேல் பொறித்தாய், கூட்டரிய திருவடிகள் கூட்டினை
நான் கண்டேனே” என்று சொல்லுகிறபடியே நான் க்ருதார்த்தனா-
மளவுக்கு நிர்ஹேதுகமாகத் திருவடிகளை யென் தலையிலே வைத்த-
ருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ||௩௧||

விராஜமாநோஜ்ஜ்வல

ஜணவாவஜி ஜஜ ஸ்வ ஸ ஸுரஸ்வஸிம் ।
ஹோஜ்ஜ வ ஸாஸ்ரவொஷா
ஸாஸ்ரவஷிணஜ் தாரிவஸம்த ஹ லக்ஷணம் ||௩௨||

[illegible] ॥ ११ ॥

[illegible] ॥ ११ ॥

[illegible]

ஜஇணந = ஸாஅணாஹாவெவி ஜணெதஜ்ஜோஷஉஹஷுக்கெவி
ஸரணாகதஇதி வாஇநம் நவரிதத்ரெஜயதிதி ஸ்ரூஸாயு:
தயாலோத்க ஸ்வகாரணேநஹஷாேந தஜ் வவநவஸேத்ராயுக
ஏவ ஸம்பதிஸ்யதி; ‘‘ஸாகரவேலாஏ தவவயநம்’’ தத்ரு
த்ரூ ஸ ஶ்ரீ வாதி ஸ்வராஜ்யஸம்ஸ ஸாகரகோஷஸ்ய வவ
நஸ்ய ரக்ஷஸ்யாஸ்ய வஸ் நாவஜாவக்ஷதேதி வ்யஜ்யதே ॥௧௮॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே
ஶரணாகத இதி	சரணாகதனென்று
ஜநவாதே	உலகவாதமானது
ஜநிதேऽபி	உண்டானபொழுதும்
[த்வம்	தேவரீர்]
மாம்	அடியேனை
யதி ந ரக்ஷஸி	இரட்சிக்காமல் போனீரேயானால்
ஸாகரவேலாயாம்	கடற்கரையில் [சொன்ன]
தாத்ருஶம்	அப்படிக்கொத்த
தவ வசநம்	தேவரீருடைய வார்த்தை
ஸாகரகோஷ:	ஸமுத்திரசப்தம்போலே
ஸம்பத்ஸ்யதே	ஆயவிடுமன்றோ

உ—வ்யா ॥ உபாஸநாநுஷ்டாந ஶக்தியில்லாமல் போனாலும் ஸ்வஶக்தியையாவது தத்நுஷ்டாநஜ்ஞாநஶக்தியைக் கொண்டு ஸம்பூர்ணமாக அநுஷ்டித்தாலன்றோ ஸ்வயம் பெறலாவதென்னில், நான் ஸம்பூர்ணமாக அநுஷ்டிக்காமல் போனாலும் ஶரணாகதனென்று லோகத்தார் அடியேனைச்சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள், இந்த ஸ்வாபதத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்காவிடில் ‘‘ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய, ஸம்ஸ்ரயணேத்யோ தராம்யஹம் ததேதத் வ்ரதம் மம’’ என்றும், ‘‘இதி ஹாஸேந ஸம்வாதம்’’ என்றும், ஸமுத்ர தீரத்தில் நீர் சொன்னவார்த்தை ஸமுத்ரகோஷம்போல

லே நிரர்த்தகமாய்விடும் இது உனக்கு உசிதமன்றென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஶரணாகதஇதி । (ஹே ஸம்ஸ்ருத ! ஶரணாகத:) இந்த வேதாந்ததேசிகர் ஶரணாகதர் (இதி) என்கிற (ஜநவாதேஷ்வபி ஜகதி) உலகவார்த்தையுண்டாயிருக்கும்பொழுது (த்வம் நரக்ஷஸியதி) என்னை ரக்ஷிக்காமல்போனையாகில் (ஸாகரவர்ஷிதேந) கடற்கரையில் (தார்ஶ்ரயம் தவவசநம்) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்றும், "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்றுஞ்சொல்லப்பட்டதான வசநமானது (ஸாகரகோஷ:) ஸமுத்ரகோஷம்போலே நிரர்த்தகமாய (ஸம்வ்ருத்தம்) ஆய்விடும் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே, அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவரீருடைய "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிற வசநம் "ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்கிறபடியே ஸமுத்ரமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஜடமான ஸமுத்ரத்தினுடைய ஶப்தம் போலே கடலோசைக்கொப்பாமத்தனையொழிய ஸத்யமாகாது "ந த்யஜேயம்" என்கிற வசநம் ஸத்யமாகாமல்போனால் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளும் அஸத்யமாய்விடும், ஆனபின்பு ஜ்ஞானிகளிடத்தில் ஸத்யஸந்தனென்கிற பெயருனக்கில்லையாய்விடும், இப்படியானால் இவன் "ஶரணாகதரக்ஷணம் பண்ணுகிறவனல்லன்" என்று உலகத்தார் உன்னை ஶரணமாக அடையமாட்டார்கள், ஆனபின்பு "ஸர்வலோகஶரண்யாய" என்கிற ஸர்வலோகஶரண்யத்வமில்லையாய்விடும் பின்னும் ஸர்வஜ்ஞனுயும் ஸர்வஶக்தனுயும் பரமகாருணிகனுயுமிருக்கிற தேவரீர் ஶரணாகதனென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை ரக்ஷியாவிடில் பரமகாருணிகத்வம் முதலான குணங்களுனக்கில்லையாய்விடும், ஶரணாகதவ

ரித்யாகத்தாலுண்டான தோஷமும் வரும், ஶரணாகதனை ரக்ஷியாததினாலுண்டாகும் அத்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயங்களை தேவரீரே “ஸ சேத் பயாத்வா மோஹாத்வா காமாத்வாபி ந ரக்ஷதி । ஸ்வயா ஶக்த்யா யதாந்யாயம் தத்பாபம் லோககர்ஹிதம் ॥ விநஷ்ட: பஶ்யதஸ்தஸ்ய அரக்ஷிண: ஶரணாகத: । ஆதாய ஸுக்ருதம் தஸ்ய ஸர்வம் கச்சேதரக்ஷித: ॥ ஏவம் தோஷோ மஹாநத்ர ப்ரபந்நாநாமரக்ஷணே । அஸ்வர்க்யம் சாயஶஸ்யம் ச பலவீர்யவிநாஶநம்” இத்யாதிகளாலே யருளிச்செய்திருக்கிறீர் ஶரணாகதரக்ஷணத்துக்குக்கொடியெடுத்த ரகுவம்ஶத்தில் [illegible] பத்துக்கிலும் தேர் நடத்தி [illegible] மகனும் வஸிஷ்ட விஶ்வாமித்ர [illegible] ஜநகனோடே ஸம்பந்தம் பண்ணினவனும் “ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே” என்றபடி யிருக்கிற தேவரீருக்கு ஶரணாகதரக்ஷண [illegible] விட்டவன் என்கிற அகீர்த்தியுமுண்டாய்விடும் ஶரணாகதனை என்னை ரக்ஷித்தால் உனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை, “[illegible]” என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருடைய கடாக்ஷ [illegible] யுமுண்டாகுமென்று [illegible] தோற்றுகிறது. ॥௯௮॥

மூ॥ [illegible]

வ்யா॥ [illegible]

[illegible]

॥ ௧௧ ॥

[illegible]

காருண்யநிக்நைர் நிபுணைர் (குருபி:) குருபிர் மஹத்பி:,
ந்யஸ்தோऽஸ்மி தேவ த்வயி தாந் (ப்ரியாந்) ஸமீக்ஷ்ய । ஸ்வீ
காரயோக்யம் அநந்யகதிம் ப்ரியாந் தவ தாந் ஸமீக்ஷ்ய ப்ரியாந்
வாயாஜ்ஞாய ஸ்வாத்மநிஷ்டா தத்த்வாவிஷ்ய ரக்ஷணீயமிதி ஹாவ: ॥ ௬௬ ॥

பதம்.	உரை.
ஹே நாத	ஏ நாதனே
அகதி:	வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற நான்
காருணிகை:	பரமதயாளுக்களான
நிபுணை:	நிபுணர்களான ஆசார்யர்களாலே
த்வயி	தேவரீரிடத்தில
நிக்ஷிப்தோऽஸ்மி	நன்றாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன்
தவ ப்ரியாந்	தேவரீருக்கு ப்ரியர்களான
தாந்	அவர்களை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நிஶ்சலம்	நிச்சலமாயிருக்கும்படி
ஆத்மந: பரம்	தேவரீருக்கே பரமாக
பரஸ்வ	ஏற்றுக்கொள்ளவேணும்

உபாய ॥ "விதாதாஹம் ராமசந்த்ரம் விலோக்ய ஸ்வ ஸ்வ த்வதீயஸ்யா" என்கிறபடியே என்னுடைய ஆத்மஶக்தி களைப்பாராமல் ஸர்வஜ்ஞராய் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஶக்திகளாயும் ஸர்வ காருணிகளாயும் "ஸம்ஸார ஸாகரம்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திற்குள்ளே ஸம்ஸாரஸாகரமாக ஸம்ஸாரஸாகரத்தில நைபுண்யமுடையவர்களான ஆசார்யர்களாலே யென்னுடைய பாரம் தேவரீரிடத்தில ஸமர்ப்பிக்கப் பட்டது அவர்களைப்பார்த்து என்னுடைய பாரத்தை நீர் ஏற்றுக் கொள்ளவேணுமென்கிறார் । நிக்ஷிப்தோऽஸ்மி । (ஹே நாத! அக தி:) மத்ரக்ஷணமில்லாதவனை, ஸம்ஸாரம் பண்ணுகிறதற்கு ஆசார்யர்களைத்தவிர வேறொரு கதியில்லாதவனை, ஸ்வரக்ஷணத்திற்க

ப்ரக்ருத்யாதிமத்ஸ்ரமில்லாமல் ஸூர்யாதிகளையே மதியாகப்பற்றினேனென்றபடி (காருணிகோ) ப்ராதேயாஸ்தக்களான (நிமீலநேண) கண்ணாந்துகொண்டே “ப்ரத்யக்ஷேத்ருவைஸ்வர்யம்” என்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷதபாமல் ஸந்துஷ்டிக்க வல்லமையை யுடையவர்களான ஸூர்யர்களாலே, அப்புள்ளாராலே யென்றபடி ப்ரஜாயாம் வஸந்தவம். (கபி) தேவரீரிடத்தில், (நிக்ஷிப்தோஸ்மி) நன்றாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன் வாவாயென்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று நான் சொன்னதுமன்றிக்கே ஸமர்ப்பணமாகவும் ஸூர்யர்ந்ஸஹாரணேனென என்றபடி. (தவஸ்மி யாநு தாநு) உனக்கு ஸந்தோஷம் ப்ரீதி விஷயமாகுதாகளான அந்த ஸூர்யாதிகளை (ஸுஷ்டா) பார்த்து (நிஸ்ஸ்ரயம்) யதாஸம்பத்தியா நிஸ்ஸமமாயிருக்கும்படி (க்ருத்வாபராஸம்ஸராஸ்) தேவரீருக்கே ஸாரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ளவேணும், பின்பு ஒருநாளும் அவஸ்யாமலிருக்கும்படி ஸரிக்கவேணுமென்றபடி ||௬௬||

ஶ்லோ ஸஹஸ்ரம் ஸக்ஷணாணிஸ
ஶஷிஸஹிதாஸஷ்ஷேணிஸக்ஷாரம் ஶிரோ ।
ஜ்ஞாஜ்ஞஜோவண வஸந்தம்
வஜோராஸ் ஸம் ஸஹஸ் ஸஞ்ஜிஸணவிஸ்ணவிஸம் ॥ ||௧௦௦||

உபாயா|| நதவஸ்த்ய ஸக்ஷணாநீத
ஶஷித கிராதஸ்ரூஸ நிஜக்ஷாரஶிவ நந்வ: ।
ஸவிஷ்ட்யூஸ்ய வநவபம்
வர ஜவ ஸர ஸஹஸ்ரு ஸஞ்ஜி ஜநவிஜ்ஞாவதிம்॥ ||௧௦௧||

வ்யா—வ || (ஸுணிஸ) “ஶஶிரஶஜதி” தீகாரஸஷ்ஜக்ஷம் (ஷிஜாஸ) “ஸாஶஸ்ரோவஜ கிராதேஜக்ஷா” ஜதிக்ஷவஜக்ஷம் ஸரிஷ்ராதிக்ஷாஸஷ்ஜக்ஷ (ணிஶோ) “ஜஜ்ஞக்ஷஜவஶ” ஜத்ருத ஜதஸ்ராதேஶு “ஜஷ்வஜாஸ்ஸ ஜஜர்ராவிஜீஜஷ்ட:

[illegible] ॥௧௦௦॥

[illegible]

[illegible]

॥ ௧௦௦ ॥

பதம்	உரை
ஹே நதஸத்ய	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே

வணிக்நீத	வேடுவச்சேரியில் நின்றும் கொண்டுவரப்பட்டும்
ஶஶித	போயிருக்கிற
கிராதஸ்ய	வேடனென்கிற பாமத்தையுடையவனுமான
நிஜகுமாரம்	தன்னுடைய பிள்ளையை
ந்ருபஸ்ய	இராஜன்போலவும்
ஸவிஷ்ட	உண்டாகப்போகிற
உத்வந்நவயஸம்	யௌவநத்தையுடைய பெண்ணை
வரஸ்ய	வரனானபுருஷன்போலவும்
ஸம்ஜநவிஜ்ஞாபிதம்	மந்த்ரி ஜநங்களாலே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவனுமான
மாம்	அடியேனை
அஶஸ்வ	அடையவேணும்

வ்யா ॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில் ஸ்வாபராதங்களாலே ஸவிஷ்டனை வென்னை ஸ்வீகரிக்கவேணுமென்று சொன்ன அர்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்தபூர்வகமாக ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, இந்த ஶ்லோகமுதல சொன்ன ஸாமாந்யவிஶேஷங்களிரண்டையும் வெ ஸம்ஹரிக்கிறார் । நகேதி । தனக்கில்லாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு வேடுவச்சேரியில் வளர்ந்த ராஜகுமாரனை வ்யாஸஸ்த்தத்தைக்கழித்து வேடுவச்சேரியினின்றும் மீட்டு வந்து ராஜாவினிடத்தில் மந்த்ரி முதலானார் ஒப்பிக்க ராஜாவும் மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு அடையுமாப்போலேயும், யௌவநோந்முகியான கந்யகையை தத்தாஸக்திரான உள்ளத்தமபண்ணவந்த வடுக்கள் வடுநம்பண்ண வரன் அடையுமாப்போலேயும் அடியேனை தேவரீர் அடையவேணும் என்கிறார் । (ஷு நதஸ்ய ') தேவரீர் நதஸ்ய த்ருஷ்டியாலே நிஶ்சஙமாக வர்த்திக்கிறேன் ஆழ்வார் ஸ்வபாவஸஹஜ மநமிருப்பதைக்கண்டு நிஶ்சஙமாக வடுக்கமாக வர்த்தித்தாப்போலே வர்த்திக்கிறேனென்று கருத்து (வணிக்நீத ஶஶித கிராதஸ்ய நிஜகுமாரம்) வணிக் = வேடுவச்சேரியில் நின்றும், நீத = கொண்டுவரப்பட்டும், ஶஶித—போயிருக்கிற, கிராதஸ்ய—வ்யாய

ஸ்வஹஸ்தத்தையுடைத்தான, நிஜகோஶம் — தனனுடைய பாத்ரத்தை, ஶோபித: கிராதஹஸ்த: யஸ்ய, ஶோபித கிராதஹஸ்தஸ்யாஸௌ நிஜ கோஶஸ்ய ஶ்ரீ கார்யாஸ்ய:, லக்ஷணாநீதஸ்யாஸௌ ஶோபித கிராதஹஸ்த நிஜகோஶஸ்ய தஸ்ய கார்யாஸ்ய: (ந்ருபஜந) ராஜாவானவனபோலேயும (ஹவிஷ்ய்ருஷ்ய்ரவந ஸந்தேஶம்) உத்தரகாண்டத்தில ஶ்ரீவிபீஷணிககப்போகிற யளவநததையுடைததான ஸந்தேஶவை (வாஜவ) வரனபோலவும, கர்த்ருஷம் ஸாக்ஷ்யத்தெஶயில ஸந்தேஶ வுககு வரனிடததிலும, வரனுககு ஸந்தேஶவினிடததிலும ஐகெஷ்ய யுஷியாது, யளவநகாண்டததில இருவரும யளவெநாநீஸஹஸ்த தநாவாகையாலே ஸாஸ்வஸ்திகெஷ்யுஷிககலாம (ஶக்தி ஜநவிஜ்ஞாவிதம்) இது கோஶாரனுககு விஶேஷணம், ஶக்திகளாலே உமமுடைய பாத்ரனை வேடுவசசேரியினினறும மீட்டுவநதேனென்று ராஜாவினிடததில விஜ்ஞாபநம பணணபபட்டிருககிருனெனற படி ‘‘ஶக்தி ஜநவிஜ்ஞாவிதம்’’ எனகிறது ஸந்தேஶவும தத்காலஸந்நிஹிதாகளான ஸத்கஜநஙகளாலே விஜ்ஞாபநம பண்ணபபட்டிருககிருனெனகிற கார்யத்துககு ஸந்தேஶகமாகிறது அபபோது ஜந என்கிறவிடம் தியாகமாஷிஸாயாரண ஸத்கஜநஙகளுககு ஷெஷாரகம் தியாககுககளான வாநராகளும் ஸத்நமும பணணி ஞாகள, ஹம்ஸமும நளமஹாராஜன் விஷயததில ஸத்நமபண் ணிறறு, ருக்மிணிககு ப்ராஹ்மணருமஸத்நமபணணினா ||௧00||

உ-ம்|| ஜய ஜகத்தீர கேஸரி
வெஙகடாரிகவேங்கடேஶவிரஜகம் ।

ஸாஹஸம் கஶ்யாககஸகம்
ஸஹிககஹிகவவஸ வெஸாஹஜஸமூர்த்தணம் ||௧0௧||

ஶ்ரீ: || இதி கவிதார்க்கிககேஸரி
வேதாந்தாசார்ய வேங்கடேஶவிரசிதம் ।

साहसं (शाहसं, सावसं) अच्चुअसअअं
सहस्सअसहस्सअएसु सोहन्तं सउ्ह्र् पावणं ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
अच्युतशतकं सम्पूर्णम् ।

प्रा—प्र ॥ (वैकल्पिक) "प्रायोवादि" त्र्याङ्गि
नाट्ये" संयोग" इति वररुचेः सूत्रे
"सर्वत्र लवरामचन्द्रे" इत्यनेन प्राप्तः ॥

प्राकृतव्याकृतिरञ्जनदेशीयदेशिकवर्णिना ।
यथाशक्तिविशोध्यैतद् व्याहृतं विदुषां मुदे ॥

इति संशोधितं देशिकाचार्येण विरचिता
प्राकृतव्याख्या सम्पूर्णा

व्या ॥ स्वप्रबन्धस्य सर्वोत्कर्षं प्रदर्शयन्
समाप्तौ नामधेयं । इतीति । (कवितार्किककेसरि वेदान्ता
चार्य वेङ्कटेश विरचितम्) कवयः—सज्जनकवनसंपादक
नाः, तार्किकाः = तत्त्वतर्कवादिनः, कवयश्च तार्किकाश्च, ते
षां केसरी = सिंहः, ब्रुवाणस्य सिंहकारणेन
कवितार्किकाणां कण्ठीरवत्वेन प्रसिद्धिः, "कवि
तार्किककण्ठीरवश्चेति सिंह" इतीह वेदान्ता
चार्यः = वेदान्तस्वामी च, यः वेङ्कटेशाख्यः कविः,

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑌿𑌤𑌂 = 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂, 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌉𑌭𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌨𑌿𑌰𑌸𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂, 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍀
𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌏𑌵 (𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 (𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂) 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌮
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 (𑌅𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑌕𑌂) 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 (𑌸𑌮𑍍𑌬
𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁) 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁,
𑌯𑌥𑌾, 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 = 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃, 𑌤𑍇
𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 (𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃. 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇.
𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 (𑌅
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑌕𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 "𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌪𑌿
𑌨𑌿𑌰𑌸𑌿𑌤𑌂" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨, 𑌨𑌿𑌰𑌸𑌿𑌤𑌂—𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌕𑍇𑌵𑌲
𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 (𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂, 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣
𑌭𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵. (𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁) 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍
𑌧𑌾𑌃 = 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌷𑍁 = 𑌇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌷𑍁 (𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾) 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

இதி

ஶ்ரீமத்கவிதார்கிகாணாம் நாயகஸ்ய ஶ்ரீவேதாந்தகுரோரநுஜ
ஸம்யமிஸார்வபௌமாநாம் கருணாகடாக்ஷலக்ஷ்யபூதஸ்ய தேந
ஶ்ரீமத் கவிதார்கிக மத்தவேதண்ட ஶடகோப ஶ்ரீ
காந்தாராதத்தேஶிகஸந்ததிஸம்ஸேவிதாநாம் திவ்ய
சக்ஷுஷா கரகமலதலாமலகவத்விலோகிதநிகமா
ந்தஸாம்ராஜ்யாதிபேந்த்ர ஶ்ரீவேதாந்த
ராம லக்ஷ்மீஸஹஸ ராகவேந்த்ர ஸ்ஸ்ப்ரிய
வ்யாக்யாநகரணஸம்ஜாத நிர்மல
நிஜயஶோமூர்த்தாரமா ஸார்வபௌம
த்திமஜ்ஜநா விகார ஹராணாம்
ஶ்ரீமதாம் ஶ்ரீநாராயணாசார்யாணாம்
தநூஜேந தத்பாதபத்மாஶ்ரயேண ஸதநேந
ஶ்ரீ தாதாசார்யேண விரசிதம்
அச்யுதஶதகவ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

பதம்.	உரை.
இதி	இப்படி
கவிதார்க்கிக	கவிகளென்ன, தார்க்கிகரென்ன
கேஸரீ	இவர்களுக்குள் ஸிம்ஹம்போன்றவரும்
வேதாந்தாசார்ய	வேதாந்தாசாரியரென்று பெயருடையவருமான
வேங்கடேஶவிரசிதம்	வேங்கடேசரென்கிற கவியாலே செய்யப்பட்டதும்
ஸாரம்	மிகவுமினிமையானதும்
ஸமக்ரகுணம்	ஸம்பூர்ணமான குணத்தையுடையதுமான
அச்யுதஶதகம்	அச்சுத சதகமென்கிற க்ரந்தமானது
ஸஹ்ருதய	ரஸிகர்களுடைய
ஹ்ருதயேஷு	ஹ்ருதயங்களில்
மோததாம்	விளங்கட்டும்

உ—வ்யா ॥ இப்படியிவர் வ்யாமோஹிக்கவே எம்பெருமானும் இவரைக்கொண்டு உபதேசாநுஷ்டாநங்களாலே லோகஹிதம் பண்ணுகைக்காக இவர் க்ருதியில் வைத்தே உபக்ஷத்து வ்யாநம் ஸவத்தைக்கொடுக்க, அதை ஸந்தோஷித்து ஹ்ருஷ்டராய், தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரமென்கிற ஸ்தோத்ரமானது ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்களில் விளங்கட்டுமென்கிறார் । இதீதி ।
(இதி) வேங்கடேசார்யரால் (கவிதார்க்கிக கேஸரி வேதாந்தாசார்ய வேங்கடேச விரசிதம்) கவிதார்க்கிக கேஸரியென்றும் வேதாந்தாசார்யரென்றும் பெயருடைய வேங்கடேசராலே செய்யப்பட்டதும், (ஸூக்தம்) ஸுந்தரமாயும் (ஸகுண) ஸுகுணங்களோடு கூடினதுமான ஸௌஹார்தவாக்கு ஸாரஜ்ஞர்களாலே குணவர்ணநமான (ஸ்தோத்ரம்) ஸ்தோத்ரமென்கிற ஸ்தோத்ரமானது (ஸஹ்ருதயஹ்ருதயேஷு) ஸஹ்ருதயருடையவர்களுடைய சித்தங்களில் (ஸதா) விளங்கட்டும். ஸ்தோத்ரத்தாலே வ்யாமோஹித்தவிவருக்கு வரிவர்ணநாநுஸவத்தைக்கொடுத்தானென்பதை அடுத்தவர் வாக்யமான மும்மணிக்கோவையில் காணலாம், எங்ஙனே யென்னில்; «இதி ஸ்துதிஸந்துஷ்டேநாரயம் ஸாபேக்ஷ ப்ரபந்நஸாது ஸாரம்வசஸ்ய । கவிதார்க்கிகநிஜகுணமபேக்ஷ ஸ்துத்யோக்தாஸாநாம் ஸ்துத்யோக்தாஸுஹ்ருத்» என்று அடியேனை ஸ்துத்யநுகைப் பண்ணவேணுமென்று கேட்டபடிக்கே மும்மணிக்கோவையில் துவக்கத்தில் « அருட்கருமடியவர் பால்மையயவைத்து » என்று அடியவர்களான ஸூரித்தவிஷயத்தில் மெய்யைவைத்தானென்று அருளிச்செய்கையாலே வ்யக்தமாகிறது. ஸ்ரீஷ்டரை ஸ்துத்யார்க்காகப் பண்ணிறுப்போலே அடியேனை ஸ்துத்யார்க்காகப் பண்ணினன் என்று விசிஷ்ய சொல்லவேண்டியதை ஸாமாந்யமாக அடியவர் பால்மையயவைத்து » என்று அருளிச்செய்தார் ஸ்வாமி:—
(அடியவர்பால்) தாஸர்கள் விஷயத்தில் (மெய்யை வைத்து) ஸத்யத்தைவைத்து, « ஸத்யேந லோகாஞ்ஜயதி, ஸதாப்ருதிக்கும் ஜேவக்ஷதோரஸ்ய:» என்று ஸத்யாந ஸ்ரீஷ்டார் வ்யாக்திஜேது

ணை ஸ்வஶக்தி தேஜஸ்ஸைவிட்டு ஸத்ருமாகப்பண்ணினவனுகையால் மேல் ஊர்ஜஸ்வாகளவிஷயத்தில் மையைவைத்தானென்னார் ஏனென்னவ் ஸத்ருணுகப்பண்ணவேணுமென்று நான்கேட்டபடிக்கேப் பண்ணினுனென்று ஹ்ருதயம் ॥ ॥௧௦௧॥

ஸ்ரீநிவாஸார்யநீந்த்ரஸ்ய பாதரக்ஷாவஶம்வதேந ।
ரங்கநாதேந ரசிதா வ்யாக்யா ஸுதர்ஶநஶதகே ॥

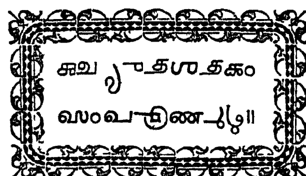
இதி

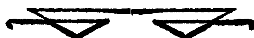
ஸ்ரீ கௌஶிககுல திலக வாதூலவம்ஶ ஸ்ரீ கூரநாதாசார்ய
ஸ்ரீ குமாரதாததேஶிக ஸந்ததிஸம்பூதேந
ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகஸம்யமிஸார்வபௌம
கடாக்ஷலப்தவேதாந்தாசார்யஸ்ரீஸஹஸ்ரந
ஶிஷ்யேண, ஸ்ரீரங்கநாதாசார்யேண
விரசிதம்

ஶிஶுபாஷாவ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶஸ்ய கண்டாவதாரேண ஶ்ரீரங்கராஜ

திவ்யாஜ்ஞாலப்த வேதாந்தாசார்யபதேந கவிதார்க்கிக

கேஸரிணா ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரேண

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகேந

அநுக்ரஹீதம்

* ஶ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் * ॥

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜ ஸம்யமீந்த்ர மஹாம

காருண்யகடாக்ஷலேஶலப்தவித்யாகேந

தேந மஹாராஜஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந

த்ராவிட ப்ரதிபத தாத்பர்யேண ஸாகம்

தேஶிகஸ்தோத்ர ப்ரகாஶநைகஶீலஸஹஸ்ரேண

திருப்பந்தரா ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

கும்பகோணே

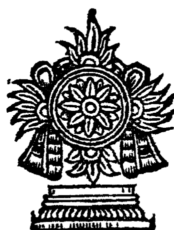
ராமசந்த்ராசார்யஸ்ய

"ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்ரிதம் ஸம்ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது௵ தைமீ

1912௵ பிப்ரவரிமீ

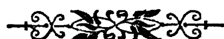

श्रीः ॥

श्रीमते हयग्रीवाय नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

श्रीसुदर्शनाष्टकव्याख्यारम्भः ॥

पद्यम् ॥ प्रतिभटश्रेणिभीषण । वरगुणस्तोमभूषण
जनिभयस्थानतारण । जगदवस्थानकारण ।
निखिलदुष्कर्मकर्शन । निगमसद्धर्मदर्शन ।
जयजय श्रीसुदर्शन । जयजय श्रीसुदर्शन ॥ श्रीः ॥

व्याख्यानावतारः

[illegible]

देवपुङ्गवैः कवीन्द्रशिखामणिभिश्च [illegible] निरस्त[illegible]गुणैः । [illegible] श्री[illegible] व्याख्यानं [illegible] सं[illegible] ॥ [illegible] । कविता[illegible] श्री[illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥

[illegible], श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यः [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । श्री[illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible] ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible]. ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible] [illegible]

ராயணாஸ்த்ரம் தி3வ்யோந்நதோஹவத்ரத்ரோதா3ராஸ்து விஜயாஸ்து” இ-
த்ருஹியோக்தோக்தே: (நிகிலது3ஷ்கர்மகர்ஶந) நிகிலாநாம் து3-
ஷ்கர்மணாம் = து3ரிதாநாம், யத்3வா, து3ஷ்கர்மகாரிணாம், அத2வா
நிகிலாநாம் = ஸமஸ்தப்ராணிநாம், து3ஷ்கர்மணாம் = து3ரி-
தாநாம், கர்ஶந = ஹிம்ஸக' (நிக3மஸத்3த4ர்மத3ர்ஶந) நிக3மஸ்ய
வேத3ஸ்ய, ஸம்ப3ந்தி4ந:, ஸத்3த4ர்மஸ்ய = ஶ்ரேயஸ்ஸாத4நஸ்ய, த3-
ர்ஶந = ப்ரகாஶக' (ஶ்ரீஸுத3ர்ஶந) ஸர்வம்ஸஹாதி3 ஶோப4நஸு-
த3ர்ஶந' [த்வம்] (ஜயஜய) ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்தஸ்வேத்ய-
ர்த2: வாக்யார்த2ஸ்து ஶ்ருதாதிஶயம் த்3யோதயதி ஏதத் ப்ர-
யத்ந: பரஸாவயவ்யேந ப்ரத்யர்த2 நிராகரிஷ்ணுகம்
தத்3த்4வம்ஸபூர்வகம் பூ4பா4ரஹரணம் நிகில கல்யாணகு3ண-
கரணம் ஸம்ஸார ஸாக3ரோத்தாரகம் ஸகலமங்க3ல்யகரம்
து3ஷ்டநாஶநம் ச ஸர்வேஷ்ட ஸாத4கம் ச ப்ரகீர்த்ய
ஹிதம் ஸுத3ர்ஶநஸ்ய ஸார்வபௌ4மத்வம். “ ஸர்வஸாம்ராஜ்யத3ம்
ப்ரபா4வ’ இதி லக்ஷணாத் ஶ்ரீமந்மஹாபு4ஜ: “ ஶ்ரீநாதா2ஶ்ரித
ஹிதகாரிணி ஸுத3ர்ஶநம்” இதி லக்ஷணாத் ஜக3த்ப்ரோ-
க்தவத் நாமகம் ஸுத3ர்ஶநக்ருதமிதி வக்தும் ஶக்யதே; ஸுவர்ணக்ரு-
தபஞ்சாஸ்யவக்த்ராதி3தி கேஷாஞ்சித் மதே ஸர்வலோகவ்யாபக
வஸ்துஷு ப்ரகாஶாத் நிபததோ விஶேஷவிஶிஷ்ட ப்ரபா4வாத்
ப்ரகாஶ ந ஸோமாஸ்த்ரே, ஸுஸித்3த4 ஶக்தாதி3யம் ப்ரபு4த்வம்
ஸம்ப்ரகாஶ்யதே ஸ்வதந்த்ரம் அத்ரப்ரகாஶம் ஸம்பூர்ணம் ப்ரகா-
ஶ்யதே ஷட்ஷஷ்டி ஸஹஸ்ராத்மக லக்ஷஸம்க்2யாக ப்ரத்யர்தி2-
நிதே (268144) ப்ரத்யர்த2ம் ஶதபி ஸர்வஸஹஸ்ராயுத
லக்ஷஸம்க்2ய (217000) ஸஹஸ்ர நமநமநமநா
த்ரிதி ஸர்வாஹ: ॥௧॥

ஶ்ரீ:
ஶ்ரீமதே நிக3மாந்தமஹாதே3ஶிகாய நம: ।
ஶ்ரீ நிவாஸதீர்தா2ந்த ஶ்ரீதே3ஶிகஸ்ய ப்ரபே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்த்ரபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலுதிக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத் திருவுள்ளமாய் பரமதபங்கமென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி, அந்த பரவாதிவிஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய கருணையினால் பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதரும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ரஸாதப்ரவணருமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க்ரஹமாக "எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை" என்று ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு மருளிச்செய்து, முடிவில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களிலீடுபட்டு ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்க்ரஹமாக "திகிரிமழு" வென்கிற பாட்டையு மருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள் அவற்றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்குமித்துதி. "எண்டள" வென்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங்களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்லோகங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்

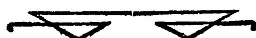
(அவதாரிகை) அதில், முதலில் "வண்பணில" மென்றெடுத்த சங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ப்ரதிபடச்ரேணீபீஷண" என்கிற முதல்ச்லோகத்தாலே எல்லாம் சக்ராயுதத்தின்கார்யமாயினும் சங்கம்முதலியவைகளின் கார்யமும் ஸூசிப்பிக்கப்படும்

பதம்.	உரை
வ்ரதிஹ ரெர ணி ஹீஷண!	எதிரிகளுடைய கூட்டத்துக்கு பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாதத்தை யுடையவரென்றபடி]
வரமணவொர ஹஷண!	நற்குணகணங்களை அணியாகவுடையவரே!
ஜநிஹயஸ்தாந தாரண	பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!
ஜகஷவஸ்தாநகாரண!	உலகத்தின் ஸ்திதிக்கு காரணமானவரே!
நிவிஜஷுஷ்கு கஹந!	ஸாவபாபங்களையும் போக்கடிக்குமவரே!
நிமவஜஉகு ஷஹந!	மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம் காட்டுமவரே!
ஜயஸ்ரீ வஹந!	ஜயலக்ஷ்மீபாதமாயும் உபாஸகருக்கு சோபநத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்தை யுடையவரே!
ஜயஸ்ரீஸுதர்ஶந!	விஜயலக்ஷ்மியினுடைய பார்வைக்கிலக்கானவரே!
[ஹேஸுதர்ஶந!	ஏ திருவாழியிறையவனே!]
ஜயஜய	ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க. பலமுறை கூறலவாகிலை)

கருத்து. "பஸ்ராஷெந ஷெஷுராநாம், ஸவொஷொ யாதுராஷ்ராணாம்" என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்தத்தையுடையவரும், "கஸ்ராணமணாதஷொாவஸ" என்றபடி நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், "தெஷாஉஹம் ஸஉஷஈதா" என்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், "ஸாயஷீ நதிவியவெஉகா வெஉநஸ்ரவஷஸ்தி வஉவ ந்திஷெஷஃ" என

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளுக்குக் காரணமான வரும், "ஸர்வாயுத்ததேஜோ ப்ரயோக்ஷயிஷ்யதி" என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், "ஜ்ஞானதேஜோ மந்த்ரார்ணம்" என்றபடியே ஆசரிதர்களுக்கு ஜ்ஞானப்ரதருமல், அடியார்களுக்கு ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்த்ரங்களில் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்துக்கு இலக்கானவருமான திருவாழியாழ்வானை ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பாவாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி ॥ ॥௧॥

௨-ஆ ॥ ஸாஹஸ்ரதாரவிசூர்ண ஸஹஸ்ரநேத்ர ।
ஸுதர்சனா ஹேமஹித ஸுதர்சனமஹாபாஹோ ।
வ்யூஹவிக்ரமகாக்ஷித ஸத்ருஸம்ஹாரசக்ஷித ।
ஜயஜயஸ்ரீ ஸுதர்சன । ஜயஜயஸ்ரீ ஸுதர்சன ॥ ॥௨॥

வ்யா ॥ ஏவம் ஸர்வாதிஜகத்காரணமஹாசக்ராகாரத்வாதி ஸமாதிஸ்வரூபஸம்ஸ்ரயதேஹம் । ஸுதர்சன ! (ஸாஹஸ்ரதாரவிசூர்ண) ஸாஹஸ்ர = ஸாஹஸ்ராகார, ஜ்வாலா = ஜ்வாலாகாரஸ்ய, நிஜஸ்வாயுதாபூர்ணகஸ்ய நாராயணஸ்ய தேவஸ்ய. சூர்ண = சூர்ணஸம்பன்ன ! (ஸஹஸ்ரநேத்ர) ஸஹஸ்ராணாம் = ஜ்வாலானாம், நேத்ர = ஹ்ருதயஸ்ய, வசன = விஷ்ணு ! (ஸுதர்சனா ஹேமஹித) ஸுதர்சன: = ஜம்பூ:, ஹேம = ஸுதர்சனத்வம், தாம்ராம் ஹித = நலஸ்ய ! (ஸுதர்சனமஹாபாஹோ) ஸுதர்சனமஹா = ஸுதர்சனமஹாவாதஸ்யாத்மக, யஜா, ஸுதர்சனமஹா = ஸுதர்சன வேத:, ஸம்ஹாரத்ருதய: தேந நித = வஹாஸம்பத ! தஸ்ய வ்ருதிவாதே ப்ருத்யய: த்யாசு ஸுதி: "வலித சேதவித தத்தி, வஹ்ஷேஜஸ்ருஜதி, வலிதுத்ரூதி: க்ருத்தேஸ்வ ஹாரா:"ஜதஸ்ய. (வ்யூஹவிக்ரமகாக்ஷித) வ்யூஹதே:=

வ_்ஷிவெஜஃ, வி.த்ஹீஃ= விஶேஷவிஹீஃ, ஸவக்ஷித= ஈ.ந
க-ஞ்ஜக ்த! (ஹஜூ.ஹிவ-ு-ய ்ஜக்ஷித) ஹஜ.தா= உவாவீ
நெந, ஈஹிவ-ு-யெ ்ந= தஹாஜகஹவரண, ர-ஷெ ்ண
த ்யஃ ஜக்ஷித= ஈஷ ்க்ஷித! ஸாக்ஷாஜக ்தெத ்யஃ
ஜயெத ்ராஜிவ-ஞிவ-ுவஷ ॥ ॥உ॥

(அ—கை) "திகிரி" யெனறெடுதத சககராயுதததை யருளி
சசெயகிறா "ஶ-ஹ" எனபதால

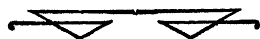
பதம்.	உரை.
ஶ-ஹ	சுபாசரயமான
ஜஜ_ஞிவ	விராடரூபததுககு
ஜூந	அலஙகாரமானவரே!
ஸ-ரஜந	தேவஜநஙகளுககு
தூ ாஸ	[அஸ-ரஜநஙகளாலுணடான] பயததை
வணூந	நீககுமவரே!
ஶ_தஜவ	இநதரனெனன
ஶ ஹ	பிரமனென்ன
வஹீத்	[இவாகளாலே] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
ஶதவயஶ ஹ	சதோபநிஷத்துககளாலே
நஹீத	கொணடாடபபடடவரே!
வ_ஷித	பரஸித்தர்களான
விஅஷ	விதவானகளாலே
ஸவக்ஷித	தன்பக்ஷமாக்கிகொள்ளபபட்டவரே!
ஹஜஷ	பகதிபணணுகின்ற
ஈஹிவ-ு-ய ்	அஹிாபுதநயனெனறு ஸ்ரீபாஞ்சாாத்திரத்தில சொலலபபடட ருததிரனலே
ஜக்ஷித	கணடுபிடிககபபடட மஹிமையை யுடையவரே!

(மறறவைமுன்போல)

கருததது "ஆழியெழ, அணியததிகிரி" என்றபடி விச்வரூபரான பகவானுககு பூஷணம்போன்றவரும், "ஸ-ராஷிஷாஂவ ்ாணவிநாஶி" எனறபடியே தேவர்குழாங்களைக்காக்குமவருமு, இந

த்ரனமுதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சதோபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆசிரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்புத்நயனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்

குறிப்பு, (ஶுபஜகத்ரூபமண்டந) என்பதற்கு விராட்ரூபத்துக்கு அநுகுண ஸந்நிவேசத்தோடே அலங்காரமானவரென்னவுமாம். (ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித) ப்ரஹ்மாதிவந்த்யத்வம் [illegible]ஷ்யவ்யாக்யாநஸித்தம் (ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித) சதபதப்ராம்ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்றுமொரு அர்த்தம் “அஹிர்புத்ந்யோ பகவாந்ருஷி:” என்கிற உக்த ஶாஸ்த்ரஸித்தமானதை கைக்கொண்டு “பஜதஹிர்புத்ந்யலக்ஷித” என்றார் ॥ ॥௨॥

மூ॥ நிஜபதப்ரீதஸத்கண । நிருபதிஸ்பீதஷட்குண ।
நிகமநிர்வ்யூடவைபவ । நிஜபரவ்யூஹவைபவ ।
ஹரிஹயத்வேஷிதாரண । ஹரபுரப்லோஷகாரண ।
ஜயஜயஶ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜயஜயஶ்ரீ ஸுதர்ஶந॥ ॥௩॥

வ்யா ॥ அத தஸ்யாஶ்ரிதவிரோதிநிரோதகத்வாதிவைபவம் வர்ணயதி । நிஜபதேதி । (நிஜபதப்ரீதஸத்கண) நிஜபதே = ஸ்வகீயசரணாரவிந்தே, ப்ரீதா: = ப்ரீதிமந்த:, ஸத்கணா: ஸாதுஸமூஹா: யஸ்ய ஸ: ஸம்புத்தி: (நிருபதிஸ்பீதஷட்குண) நிருபதய: = நிர்வ்யாஜா:, ஸ்வாபாவிகா இதி யாவத் ஸ்பீதா: = பரிவ்ருத்தா:, ஷட்குணா: = ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்யவீர்யஶக்திதேஜோரூபா:, யஸ்ய தஸ்ய ஸம்புத்தி: “தவாநந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா:” இத்யுக்தே: யத்யபி [illegible] பூர்ணஷாட்குண்யாஶ்ரயத்வம் பரஸ்ய ப்ரஹ்மண: வாஸுதேவஸ்யைவ; ததாபி ஸுதர்ஶநஸ்ய தேஜோமயாநி [illegible] ஸம்பவந்தி “[illegible] தேஜோமயாநீ நாகவிஜயிந:” இத்யபியுக்தோக்தே: ஸ

வஃ -த்ருத ாவிவொஸ ்ரம் (நிஏஓநிவ ் ்ரு-ஷெ வொஹவ) நிஏ
ஒஓ= வெஒெஃ, நிவ ் ்ரு-ஷ= ஸ்யாவிதம், ஒவொஹவம் = ஷ
ஹாவ யஸ ்தஸ ்ஸ ஓஃஸிஃ (நிஜவுரவ ்ரு-ஹஒவொஹவ)
நிஜவுரம் = ஸ்வாயத்தம், ஸாம்வுராயெரூதூ-நிரஸெநந தஸூ
ஜயாவாஷநஅாரெதிஹாவ வ ்ரு-ஹஸ ் = வாஸஃெவாஜி
வ ்ரு-ஹாவதாரஸ ் நாராயணஸ ், ஒவொஹவம் யஸூதஸூ
ஸ ஓஃஸிஃ யஅா, நிஜம் = நித ்ரம், ,,நிஜகூதீயநிதூயொரி"
தி விரூஃ வுரவ ்ரு-ஹஒயொஃ = கூதீய வுரவூ-ஹ ர-ஷெ
யொஃ, ஒவொஹவம் யஸெ ்தி, ஸாஃதுரா ்நஸூாவி வுரவூ-ஹ
ஷெஷிணக்ஸம் ஹஏவஹாஸூவலிஸம் (ஹரிஹயஎஅஷிஷாரண) ஹ
ரிஹயஸ ் = ஐம்ஷ ஸூ, எஅஷிஷாரண = ரூத -வணூந (ஹ
ரவ-ரவொாஷகாரண) ஹரவ-ரஸ ் = வாராணஸ ்ரஃ,
வொாஷஸ ் = ஷாஹஸ ், காரண = ஒஹத-ஹ-ஹ த ' கஒத
யம் வளாராணீ வாணீ வத ்ெத — வ-ராஹிஹ-ஹ ஓஹ ்ார
நிராஸாய யஷ-வம்ரூ கவதீண ்ஃ ஹஏவாநு ஶ்ரீ கூஷ்ணஃ ,,ஸா
க்ஷாஅாஸ-ஷெ வொZஹ" இதி கவித தஜீயரூஷவக ஶ்ரீவதாஜி
ஹிநம் ஸாயிகெக்ஷவகம் வளம்ப கம் ஹக்ஸா தத்ஹாயாய ்ஓஏ
தஸூ காரீவகெரூிரஃ ரூாஷ ்ஓ-ஒெகூவ ்ாஒணநி ்கூதூ
காரூ ்ரம் தத-ய ்ரம் ந ்வாதயக், தஷூஷ்டா தஜ்வ-தஃ
ரூம்காரஓாராய ் தஜ்வஸாஷாக் வாவூம் வொாராம் கூதூம்
கூஷ்ணம்வ தி வாஹிணொக், ஶ்ரீ கூஷ்ணஃ ககூக்ஷீ ஸாஸகொ
Zவி தஜ்ஜூாக்ஸா தஸ ்ரம் வக ாய-யஓ-ஸூஸஜ ், ஹஏவணிய-
கும் தவகும் கூத ்யாஸஹ ஸஜநாம் ஸாவ ாகாரஒதாா
ணாம் தத-ரீம் காரீஓயாக்ஷீதி ,,நிஒந ்வஒந ்வகாரீஷவ
ரீவிஜதியஒெ ்ரதிஷாயெநஷாஹம் கூத ்ரவதூாவிஹிஒெூ
ரூஒஹவ-ஒஹயா யதஹித வாஹாஒெ" ஐத ்ஹிய-ஒெகூாகிரூ
வணவம்ஹ-ஹதரூ ஸாஃதுரா ்ந ஜயஜயெதிவ-ஹவ ்வக் ॥கூ॥

(அ—கை) ,,வளிவில்" எனறெடுதத சாஙகாயுததததை யரு
ளிசசெயகிருா ,,நிஜவது" எனபதால

பதம் — உரை

பதம்	உரை
நிஜ	தன்னுடைய
பத	ஸ்தாநங்களுடைய
ப்ரீத	[அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
கமல	ஜ்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிகளுடைய]
கண!	ஸமூஹத்தையுடையவரே!
நிரவதிவிபூஷித	இயல்பாயவ்ருத்தியையடைந்த
ஷட்குண!	ஜ்ஞாநமுதலான ஆறுகுணங்களாலே பூரணமானவரே!
நிகம	வேதங்களால்
நிவ்ருத்த வைபவ!	நிர்வஹிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவரே!
நிஜபர	நித்யங்களான பரமுதலான ரூபங்க
வ்யூஹ வைபவ!	ளுடைய மஹிமையையுடையவரே!
ஹரிஹய த்வேஷி	இந்த்ரசத்ருக்களை
தாரண!	விதாரணம்பண்ணுமவரே!
ஹரபுர	சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
ப்லோஷகாரண!	தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல்)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான நல்லோர்களை யுடையவரும், ஜ்ஞாநமுதலிய ஆறுகுணங்களையுடையவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவரும், நித்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும், இந்த்ரசத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹநத்துக்கு காரணமாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௩॥

குறிப்பு (நிஜபதப்ரீதஸத்கண) தன்பதவிகளினிலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான "ஸத்கணம்" என்கிறபடியே தத்வஜ்ஞாநவான்களான பரசுராமா முதலானவர்களுடைய ஸமூஹத்தை யுடையவரே யென்றபடி. "பராவராம், ஷட்ப்ரகாரம்" இத்யாதி வசநார்த்த வ்யாக்யாநங்களை ஸ்மரிப்பது இந்த ஸுதர்ஶநராஜாதி

களுக்கு உபலக்ஷணம் அன்றிக்கே; “ஸர்வஸ்ய ப்ரபுர் ஈஶாநம்
ஸர்வஸ்ய ஶரணம், விலவுமொழு” இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வீயமான ஈ
ஶித்ருத்வ ஸ்வாம்யமான கோதண்டாதிஶேஷஶைலத்தாலே ஸ்ரீசங்க
ளான நக்ஷத்ர ஜாலங்களையுடையவர் அல்லது, தன் திருவடி ஸ்ரீபாதஸ்ரீ
யாலஸ்ரீதாகளான நலமோகுழாங்களை யுடையவரென்னுதல், “நி
ரூபயி” என்கிறபதத்தால் ஶுத்தாதிரத்தில் ஷட்குணங்களையு
ம ஶுவிஷ்ரிதத்தபடியைச் சொல்லுகிறது “நிஜஶர” என்கிறபதத்
தில் ஸர்வத்ரஹங்களையெடுத்தது விஶ்வஸஹாரஸாரஸாரங்
களுக்கு உபலக்ஷணம் இது ஸ்வதாரஸஹஸ்ரத்தைச் சொல்லி
றது “ஹரிஹரபிதவஷி” என்பதால் ராவணாதிகளைச் சொன்னபடி
இங்கு “நாமாநாமேயம் + கோதண்டவண்டாரவம், ஶிஞ்ஜம்ஶிஞ்ஜம்”
இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயங்கள். (ஹரவராஜ்ஞோஷகாரண)
ஹரனுலசெய்யப்பட்ட ஶத்ருவர் நிரஸநத்துக்கு ஶரர
உபாயநின்றவரென்னவுமாம் ॥ ॥௩॥

ஶ॥ கடிதபிஜாஶவிஜ்ஞர । ஸ்யாமதர ஜாஶவஜ்ஞர ।
ஸரிமதவத்விஶ ஹ । ஸடாதரஸ ஜ்ஞடாஶஸஹ ।
ஸ ஹரணஶராஶஞ்சித । ஸரிஜநத்ராணவஞ்சித ।
ஜயஜயஶ்ரீ ஶேஷஶைல । ஜயஜயஶ்ரீ ஶேஷஶைல॥ ॥௪॥

ஸ்ரீ ॥ ஸகலஸ்ரோஹாத்ரிஸணமயிகா யொமிஹிரஸ்ரு
விஜநீய திவ்யவிஶ ஹாதிசெவ்ஶிஷ்ட்ரோஹ । ஶேஷடி । (கடி
தபிஜாஶவிஜ்ஞர) கடாநாம் = ஸ்ருகாஶராநாநாம், தடிதாம்
விஜ்ரதாம், ஜாஶவக் = ஸடுஶவக், விஜ்ஞர = விஶஜ்ஞவண!
(ஸ்யாமதரஜாஶவஜ்ஞர) ஸ்யாமதரஃ = சதிஶயெந ஸ்யாம
ஜஃ, ஜாஶுஃ = ஶிவெவ, “ஜாஶக்ஶாவி” தரஃ ஸஜ்ஞரம் =
ஸஶவாஸநஶ்ரூஹம், யஸ்ருதஸ்ருஸபேக்ஷிஃ, ஜாஶாஸ்ருவ
திஶிதிஹாவஃ (ஸரிமதவத்விஶ ஹ) ஸரிமதஃ = கயிமதஃ,
ஸத்ருஃ = ஸராதநஃ, விஶஹஃ = தெஹஃ யஸ்ருதஸ்ருஸபே
க்ஷிஃ “ஐஶாமஶ்ரூஹீதாஹிதொரதெஹ” இத்யுக்ஶிதிஹாவஃ

(படுதரப்ரஜ்ஞாதுர்க்ரஹ) படுதரப்ரஜ்ஞை: = அதிஸூக்ஷ்மமதிபிரபி, துர்க்ரஹ = துர்ஜ்ஞேய! (ப்ரஹரணக்ராமமண்டித) ப்ரஹரணாநாம் அஸ்த்ராதீநாமாயுதாநாம், க்ராமேண = ஸமூஹேந, மண்டித = அலங்க்ருத! (பரிஜநத்ராணபண்டித) பரிஜநாநாம் = ஆச்ரிதஜநாநாம், த்ராணே = ரக்ஷணே, பண்டித = நிபுண! ஹே ஸுதர்ஶந ஜயஜயேதி பூர்வவத் ॥ ॥ச॥

(அ—கை) ‹‹வஜ்ராயுதமுதல்›› மென்ற உலகையாகிற ஆயுதங்களை யருளிச்செய்கிறார் ‹‹ஸ்புட›› என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர!	நிலைநின்ற மின்னின்கூட்டம்போலே பொன்மயமான ரூபமுடையவரே!
ப்ருதுதர ஜ்வாலாபஞ்ஜர!	மிகவும்பெரியதான அக்நிஜ்வாலாமயமான கூட்டையுடையவரே!
பரிகத ப்ரத்நவிக்ரஹ!	யந்த்ரத்தில் சுற்றும் நிறைந்த வாஸுதேவர் முதலிய ச்ரேஷ்டரூபங்களை யுடையவரே!
படுதரப்ரஜ்ஞா துர்க்ரஹ!	மிகவுங்கற்றுணர்ந்தவர்களாலும் அறியவொண்ணாத பெருமையை யுடையவரே!
ப்ரஹரணக்ராம மண்டித!	ஆயுதக்கூட்டங்களாலே யந்த்ராவரணங்களை யுடையவரே!
பரிஜநத்ராண பண்டித!	ஆச்ரிதபரிபாலனத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரே!

(மற்றவை முன்போல்)

கருத்து நிலைமின்போன்ற பொன்னிறமுடையவரும், ஜ்வாலாமயமான ப்ரத்நவிக்ரஹரும், வேண்டுமுருவங்களைக் கொள்பவரும், அடியடையாதாருடைய சிறந்தபுத்தியாலு மறியமுடியாத பெருமை யுடையவரும், அடியார்க்காகப் புறப்படும்போது நா

நாவியங்களாயு முருகங்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகு பொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாமர்த்யத்தை யுடையவருமான நீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௪॥

௫. ஹவநநேத்ரு த்ரயீமய । ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய ।
நிரவதிஸ்வாதுசிந்மய । நிகிலஶக்தே ஜகந்மய ।
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய । ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய ।
ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந ॥௫॥

வ்யா ॥ அமிதஸ்ய ஸவநாதோஹோம । ஹவநேதி । (ஹவநநேத்ரு) ஹவநாநாம் = ஹோமாநாம், நேத்ரு = வக்ஷ்யமாணத்வாத் ! “ வக்ஷ்யதே ஹ்யுவாநாமோதந்த்ர்யாநாம் ” இதி ஶ்ருதேஃ “ ஸர்வம் ஹோமகஸ்ய வக்ஷ்ய ' இதி ந்யாயாச்சக்ஷுர்வ்யாப்தி (த்ரயீமய) த்ரயீமயஜ்ஞரூப ! தஸ்ய விஶ்வாஸ்யாதிகாரஃ (ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய) ஸவநேஷு = யாகேஷு, யா தேஜஸ்த்ரயீ = காஹவத்யாஹவநீயதக்ஷிணாக்நிரூபதேஜஸ்த்ரயம், தந்மய ! ஸ்வாயம்மயதாம், நிரவதிகவைதந்ய தேஜோமயஸ்வரூபஸ்யாதிகாரஃ (நிரவதிஸ்வாதுசிந்மய) நிரவதிஃ = நிஸ்ஸீமா, ஸ்வாதுஃ போக்யா, யா, சித் = ஜ்ஞாநம், தந்மய = தத்ரூப ! “ ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸுஹ்ருதம் பரமார்த்தம் ” இத்யாதிஶ்ருதிஸ்மருதி தத்ஸ்வரூபஸ்யாபி ஜநகத்வம் ஸம்ஹிதாயாம் (நிகிலஶக்தே) நிகிலேஷு = ஸர்வேஷு வ்யாபாரேஷு, ஶக்திஃ = ஸாமர்த்யம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதநம், யதா, நிகிலாஃ = ஸர்வாஃ, ஶக்தயஃ = ஸ்ரீவாணீவாகீஶாதிரூபாஃ யஸ்ய, வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்த ஸ்வரூபஸ்ய ஸுதர்ஶநஸ்ய ஸ்ரீவாணாதி ஶக்திமயாதிகாரஃ (அமிதவிஶ்வக்ரியாமய) அமிதாஃ = அஸங்க்யாதாஃ, விஶ்வ = ஸர்வஸ்ய, யாஃ க்ரியாஃ = ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யாதிரூபாஃ, தந்மய ! ஸர்வகர்மாராதநாதிகாரஃ (ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய) ஶமிதஃ = நாஶிதஃ, விஷ்வக்ஃ

ஸம்ஸாரஃ, ஸவஸவாஜ்யஃ = ரொமஃ யஸ்ய தஸ்ய ஸம்ஹஸஃ
யஆாஶக்திாதி விஷ்ஹ்றி= ஸவ௨ுதொாஉவாதி, ஹயாதி ஞூஜ்யா
ஸ்யவெஸ்ஸ்ரதி ஹெ ஸஷஸாந ' ஐயெத்ராஷிவஹவ௨ுவக ॥ரு॥

(அ—கை) "திணகயிறு" எனறெடுதத வாஸாஹ்வாய
யகாய௨ுததை யருளிசசெயகிறா "ஹவந" எனபதால

பதம	உரை
ஹவநநெத்ர த்ரயீஜ்ய'	உலகஙகளுககுக கண்போன்ற வேதஸ்வரூபரே'
ஸவநதெஜஸ்ஸு த்ரய'	யாகஙகளிலுளள மூவகையான அகநிஸ்வரூபரே'
நிரவயிஸாக்ஷ விநய'	அளவறற வாரமுதக்கடலும கஞாநாதமகமுமானஸவரூபததையுடையவரே'
நிவிஸஸகெ்த'	ஸாவவிதமானஸாமாததியமுடையவரே'
ஐஶநய'	ஐகதரூபரே'
ஊதவிஶவகிதயாஜ்ய!	எணணிறநத வுலகினபபடைபபா யானவரே'
ஶதி விஷ்ஹயாஜ்ய'	(அடியாருககு) போககடிககபபடட நாறபுறததிலும வருவதானபயமான வயாதியை யுடையவரே'

(மறறவைமுன்போல)

கருதது மூவுலகஙகளுக்கும கணபோன்ற வேதஸ்வரூப மு டையவரும், யாகஙகளிற சொல்லபபடட காஹவதரா ஹவநீய உக்ஷிணாஷ்னிஎனகிற அஷ்நித்ரயரூபரும, ஸதம்மாய் ஜுாநமாய அ நஞமாய ஆநநதமாய அமெமாயிருககுமெனறு சொலலபபடட ஸ் வரூபமுடையவரும, ஸாவசகதியும ஐஶத்ஷவியும் ஹயவ்ராயிதி வாரகருமானவரே' ஜயிததருளக

குறிபபு, (ஹவநநெத்ர த்ரயீஜ்ய) நெத்ரமெனறு வாஶ மாயமொகாஷக வாஶாஹவரென்றவுமாம் (ஶதிவிஷகயாஜ்ய)

ஶ்யதீதாடேகூடிய வ்யாயியைப்போக்குமவரே, அல்லது, ஶ்யத
திஞலவருமவ்யாயியை, அல்லது, ஶ்யதஜதயும வ்யாயியையு மெ
னனவுமாம வ்யாயியெனபது—ஶாரீரமாநஸஙகளான வியா
யிவ்யாயிகளை யெனறபடி॥ ॥௫॥

—⁂—

உ-௫॥ உஹிதஸஉ (வி) ஜ க்ஷித (ஸூ) க்ஷர। விஹி
தஸஉஜ ஷடக்ஷர। ஷடாரவக வ திஷித।
ஸகஶதகவ திஷித। விவிபஸஜஶக கஶக।
விவாய ஸஜஶ கஶக। ஜயஜய ஶ்ரீ ஸூஷு
ஶநந। ஜயஜய ஶ்ரீ ஸூஷுஶநந॥ ॥௬॥

வ்யா॥ ஸுதஸ்வ ஸவநௌஶ வ ஜகமோஹ। உஹிதெதி।
(உஹிதஸஉஜக்ஷிதக்ஷர) உஹிதஸஉஜா= உஹநீயெயஶ்யெந
ண, க்ஷிதக்ஷர= நாஶிதநஶ்ரெரஶ்யநு' ஸ்வாஶ்ரிதாநாம் ஜந
ஶ்ரமொமெக்ஷஶ்யநவுஜாநெந திரஸ்தநஶ்ரஹொமெதயூஃ.
"உஹிதஸஉதஜக்ஷர" திவாமெ, உஹிதஸம்வஜாம்= வுஶ
ஸந்தாநஸம்வஜாம், ஸதம் = ப ஹவிஜாம், ஜக்ஷர = மொக்ஷ
வ நெஜத யூஃ "ஜக்ஷரஜொமெக்ஷzவீ" தஜரஃ "உஹி
தஸம்விதஜக்ஷர" திவாமெzவ்யமெவாயூஃஸ்வஷ்டஃ (விஹித
ஸஉஜ ஷடக்ஷர) விஹிதா= ஸம்வாஜிதா, ஸம்வஜ= வெணஶ்ர
யநும் யெநஸஃ விஹிதஸம்வஜ. ஷடவயவஃ ஜக்ஷரஃ ஷடக்ஷரஃ,
ஶாகவாயிநுவாஜிகாநஜ்ரவெஜ மொவீகமநுயாரயஃ "தி மொக
ரக்ஷீ உஹிமாஹி வஜிஜணஃ" ஐதிவுயொஶஜஶநாஜ விஹித
ஸஉஜ ஷடக்ஷரஃ யஸ்தஸ்ஸஉஜிஃ யஆா, ஷடிஜ
க்ஷராணி யஸ்யஸஉ ஷடக்ஷரஃ உஜெஃ, விஹிதஸஉஜ ஷடக்ஷ
ரஃ யஸ்தயாஹ௫தஜதி (ஷடாரவக வ திஷித) ஷடாரம்=
ஷடெகணம், யஜ வகூம்= யஜூம், தவிநு வ திஷித= ஸ்தித'
(ஸகஶதகவ திஷித) ஸகெஶஷ தகெவஷ= ஹாமெவஷ,
வதிஷித= ஜஜயநுாஜிகெவநாவஸ்தித' "யஃ வ்யஷிவ்யாம் திஷ
ணி" தஜாஜி ஶ்ரூமதஃ ஷடாரவக ஜதஸ்வாவீ ஸகஶதகம

தகும் வி...ஷ்ருதஜ்தி விரோ....ஸ: வ்ருஜுகாவ்யோமாக ....ஸ: (விவிதஸ்கவ ...) ...

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த ஆயுதகாரியத்தை யருளிச்செய்கிறார் "உஹித"என்பதால்

பதம்	உரை
உஹித	பரஸித்தமான
ஸம்வித்	க்ஞானத்தையுடைய
ஸதக்ஷர!	பரமஹம்ஸக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷப்ரதரே!
விஹித	உபாஸகர்களுக்கு
ஸம்வித்	ஸகலஸம்பத்பரதமான
ஷடக்ஷர!	ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
ஷடர	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில
சக்ரஸ்திதித!	நிலைநின்றவரே!
ஸகலத்த	ஸாவத்தவங்களிலும
வர்த்திதித!	ஸாந்நித்தியஞ்செய்பவரே!
விவிதஸ்கந்த	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைக்
ஸுரக!	செய்பவரே!
விபுதஸ்கந்த	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்கு
ஸுரக!	கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் வரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்த்ரத்தை யுடையவரும், ஷட்கோணசக்ரவஸிதரும், பஞ்சாக்ஷரங்களுள் ஸாந்நித்யஞ்செய்பவரும், நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலையளிக்குமதில கற்பகதருபபோனறவருமான நீர ஜயித்தருளவேணும.

(குறிப்பு) «விஹிதஸத்கஷயக்ஷர'' என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும ஸகலாபீஷ்ட ப்ரதாயகமென்றும் அர்த்தஞ் சொல்லலாம «விபவ'' என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம ||௬||

ஶ்லோ|| ப்ரதிவாதிபயங்கர | ப்ரத்யர்த்திமோஹதிமிரஹர |
விகடவாசாவரிஷ்க்ருத | விவிதவாதாபஹிஷ்க்ருத |
ஶ்ரீவசனாயநே யதிக்ருத | த்ரவிடாயநே யதிக்ருத |
ஜயஜயஶ்ரீ ஸார்வபௌம | ஜயஜயஶ்ரீ ஸார்வபௌம || ||௭||

வ்யா || அதஸ்ஸ்வ நிரதிஶயகாருணிகத்வமாஹ | ப்ரதிவாதீதி | (ப்ரதிவாதிபயங்கர) ப்ரதிவாதிபிரேவ = வாதக: ந்யாயப்ரவர்த்தகேந ஶ்ருதிவிஶேஷேண, «ஶ்ருதிஸஞ்ஜ தஷோத்ஸ்ருத: | உக்தயேந வாதோகமேஷு ப்ரதத்வம் ஸம்விபயுய'' இத்யுக்தாஸ் பயங்கர = ஸர்வஷட் த்ரிஷ்ணே தத்யர்த்த: யதா, பயங்கர = ரோத்ர ' « பயங்கரா பயஸ்ஸாரப்ரேந ஸம்ஸாரபயங்கர:" இதிரஹஸ்: «ஶ்ருதிஸவிஶேஷ ஶோபிதே'' தி ரவாவஶோபோக்த: (ப்ரத்யர்த்தி மோஹதிமிரஹர) ப்ரத்யர்த்திபி:, மோஹை:, திமிரை:= அந்தகாரை:, ஹர = ஹர்த்தா! (விகடவாசா வரிஷ்க்ருத) விகடயா = விஶாலயா, வாசயா = ஸ்ரஜா, வரிஷ்க்ருத = அலங்க்ருத! (விவிதவாதா பஹிஷ்க்ருத) விவிதைர்வாதை:= அஜ்ஞாநாந்யாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநாதிபி:, «வாதாஸ்ஸ்யாஸ்ஸ்ரப்ரவேஶ்ய'' ரிதிஶேஷீதி. பஹிஷ்க்ருத! தத்துப்ரேத்யர்த்த: அதவா, பஹிஷ்க்ருதவிவிதாஸாராதி வாதைஸ்த்யர்த்த: ஶ்ருதிதாத்ரர்யாதிகோத்தவ ரதிவாத: (ஶ்ரீவசனாயநே யதிக்ருத) ஶ்ரீவசனாயநே = ஶ்ரீவசனாயநே, யதிக்ருத = ப்ரதிஷ்டித! (த்ரவிடாயநே யதிக்ருத) த்ர

ஷா = கவிவாஸ்ரா, ஊயா = க்ருபெவெவ, யந்த்ரம், தெநயந்தி த = வஶீக்ருத! ஹெஸாதரஸந ஜயஜயெத ப்ராதிவாதிவஸ ॥எ॥

(அ—கை) "சீதந்திகழுங்கதை" என்றமஹாகாயர் மருளி செய்கிறார் "வ்ருத்திவி" என்பதால

பதம	உரை
வ்ருத்திவார்ஷ பயாஸா!	ஒருகாலமுன்னுமொருகால பின்னுமா கப்பாசசலாய நிறகுமநிலையிலுலமநோக ருமானவரே!
வ்ருஹா ஹோ ஹேதிஸங்கா!	பெரியதும கனமபொருந்தியதுமான ஆயுதகககூட்டங்களாலநெருக்கமாகசசூழ்ந்தவரே!
விகடமாலா பரிஷ்க்ருத!	சிறியதுமபெரியதுமானகண்டாமாலைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவரே!
விவிதமாயா பஹிஷ்க்ருத!	நாநாவிதங்களான அஸுரர்மாயைகளா லதளளபபட்டவரே!
ஸ்திரஹோமயந்த்ர யந்த்ரித!	சாசவதமாயுமபெரியதாயுமானஷட்கோண யநதிரஙகளிலே கட்டபபட்டவரே!
த்ருடயந்த்ரயந்த்ரித!	சலிககபபடாத தயையாகிற யநதிரத்தில கட்டபபட்டவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருதது ஸ்தோத்ரங்களான ஹோமயந்த்ரங்களிலே வ்ருத்தி யிலையாய நினறவருமே, ஸவவ்யாய பரிவாதினருமே, வ்ருத்தி ஹேதுக்ஷாத்ருமான ஜமதனைத மாலையாகத தரிததவருமே, மாயையை விலககுபவருமே, ஹோமயந்த்ர ஸ்திதருமே, ஹஸ்தஸ்தருமான நீரஜயித்தருள்க. ॥எ॥

(குறிபபு) (விகடமாலாபரிஷ்க்ருத) "அகிலவுலகுகளகணடையாயோரலங்கலில" எனகிறபடியே ஹேதுக்ஷம முதலாக வுலகங்களையும கண்டாமாலைபாய தரிததவரெனறபடி (ஸ்திரஹோமயந்த்ரய ந்த்ரித) ஸ்தோத்ரங்களில ஸ்திரமாக எழுததுவெட்டி ஸ்தாபித

மானஷ்டோமாதி பெரிய யஜ்ஞங்களிற் கட்டப்பட்டவரே யென்றபடி (தீக்ஷணீயாயஜ்ஞயஜ்ஞித) வாரிதீயாதே வென்றபடி ஸ்ருதி தாவிருமபி ஸாத்விகிகிற யஜ்ஞங்களில் தயாவாரவயராய் நிற்கும் வரென்றதாயிற்று ॥ ॥எ॥

ௐ ॥ தநுஜவிஸ்தாரகர்த்தந । தநுஜவித்யாவிகர்த்தந ।
ஜநிதமிஸ்ராவிகர்த்தந । பஜதவித்யாநிகர்த்தந ।
அமரத்ருஷ்டஸ்வவிக்ரம । ஸமரஜுஷ்டப்ரமிக்ரம ।
ஜயஜயஸ்ரீஸுதர்சந । ஜயஜயஸ்ரீஸுதர்சந ॥ ॥௮॥

வ்யா ॥ தஸ்ய ஸாம்ஸாரிக ஸகலது:க நிவர்த்தகத்வமாஹ । தநுஜேதி । (தநுஜவிஸ்தாரகர்த்தந) தநுஜாநாம் = தாநவாநாம், விஸ்தாரஸ்ய = ப்ராசுர்யஸ்ய, கர்த்தந = சேதக! தத்ஸம்போதநம் । தநுஜவித்யேதி । (தநுஜவித்யாவிகர்த்தந) தநுஜவித்யாயா: = மாயாயா:, விகர்த்தந = விசேஷேண சேதக! (ஜநிதமிஸ்ராவிகர்த்தந) ஜநி: = உத்பத்தி:, ஸம்ஸார இதி யாவத், ஸைவ தமிஸ்ரா = தாமஸீராத்ரி:, தஸ்யா: விகர்த்தந = திவாகர! ஸம்ஸாரநாசகேத்யர்த்த:. தத்ஸம்போதநம் । பஜதிதி । (பஜதவித்யாநிகர்த்தந) பஜதாம் அவித்யாயா: = அஜ்ஞாநஸ்ய, நிகர்த்தந = நிச்சேஷநாசக! (அமரத்ருஷ்டஸ்வவிக்ரம) அமரை: = தேவை:, த்ருஷ்ட: ஸ்வவிக்ரம: = ஸ்வபராக்ரம:, யஸ்ய தஸ்ய ஸம்புத்தி: (ஸமரஜுஷ்டப்ரமிக்ரம) ஸமரேஷு = யுத்தேஷு, ஜுஷ்ட: = ஆச்ரித:, ப்ரமிக்ரம: = ப்ரமணக்ரம:, யேந தஸ்ய ஸம்புத்தி: ஹே ஸுதர்சந ஜயஜயேதி பூர்வவதர்த்த: ॥ ॥௮॥

(அ—கை) "செங்கமல" மென்றெடுத்த சூர்ணாரவிந்தூர வாயாய்காயத்தை யருளிச்செய்கிறார் "தநுஜ" என்பதால

பதம	உரை
தநுஜ	அஸுரர்களுடைய
விஸ்தார	ஸமுதாயத்தை
கர்த்தந!	நாசமாக்குமவரே!

தநுஜ	அஸுரர்களுடைய
வித்யா	மாயையை
விகர்த்தந!	போக்கடிக்கிறவரே
அமர	இமையாவிமையரால்
த்ருஷ்ட	பார்க்கப்பட்ட
ஸ்வ	தன்னுடைய
விக்ரம!	பராக்கிரமத்தை யுடையவரே!
ஸமர	யுத்தங்களில்
ஜுஷ்ட	செய்யப்பட்ட
ப்ரமிக்ரம!	சாரிகைநடையை யுடையவரே!
ஜநி	மறுபிறவியாகிற
தமிஸ்ர	இருளுக்கு
விகர்த்தந!	ஸூர்யன் போன்றவரே
பஜதவித்யா நிகர்த்தந!	ஆச்ரிதஜனங்களுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுப்பவரே!

(மற்றவை முன்போல)

கருத்து அஸுரர்களுடைய ஸ்வபாவிய பெருமையையும் போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு ஸம்ஸ்ருதிவ்யாதிகளை நீக்கி பரமபதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள வேணும்॥ ॥ அ ॥

த்வி॥ சதுஷ்கமிதம் ப்ரபூதஸாரம்
படதாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதம் ।
விஷமேऽபி மநோரத: ப்ரதாவந்
நவிஹந்யேத ரதாங்கதுர்யகுப்த: ॥ ॥ கூ ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்
வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீ ஸுதர்ஸநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம் ।

வ்யா ॥ அத ஸவம்ஸ்ரீஸாரஸாந இஷீஷ்டஞ்ய, "அவெஷ்z நாஷ்டாஹாஸாயாம் வா கவிக ப்ரத வ்யாவ்யாz்ஸிதாம் । காயாவா டாவ்ஸாயாநாஷெஷ ஸாயாரணொவிஷி:" இதிவசநாக் வக்ஷ தத்ரா வ்ரத்துயெ ஸ்வ நாஉம் ஙய நாசநிவெயரவஞவ்வுகம் ஸ தஷெஸ்யத்துணாம்ஷஷஉவஷிரதி । அவதாஷ்டிதி । (வெஷ்டநா யகவ்ணீதம்) வெஷ்டநாயகேந = ஸ்ரீ வெஷ்டெரெந, வ்ணீ தம் = ஸாயாவரித்ரணாயம் விரசிதம் (வஹஞதஸாரம்) வ்ஹஞதம் = வாஷ்டஷ:, ஸாரம் = ஸ்வாஷ்யதாதிஶய:, யஸ்ய தக் (உஷம்) ஸாரஸாநவிஷயகம் (அவதாஷ்டம்) அஷ்டகம், ஸ்ரீ ஸாரஸாநாஷ்டகதிதய: (வ0தாம) அவெஸ்யத்துணாம் (வி ஷெஸ்zவி) அவராவ்விஷயெzவி (வயாவரு) ஜஹ்ரு, (உவெநா ரய:) ஸஷ்டி:, ஸவஸவரய:, (ரயாஷ்யாயஜாஷ்ட்:) ரயாஷ் யாயெண = ஸ்ரீ ஸாரஸாநெந,ஸக்ஷ்யவகேணவ, ஜாஷ்ட: ரக்ஷிதஸ்ரு (நவிஷநெந்த) நிரவெஸ்த, நஷெஜ்யதவ, ஸ்ரீ ஸாரஸாந வ்ஸாஷாக் ஸஉஸ்ராஹிஷ்டித விஸிஹவதீத்ய ய: வஸஞசாஜிகாவ்ரத்தம் "விஷெஉஸஸஜா ஜாரஞஸஉ வெக் ஸஹராயஸ்ய வஸஞசாஜிகாஸ்ராக்" இதிலக்ஷணம். தயாவா நாஷ்ட வாயாவ்ரத்தயொ ராவலக்ஷணவரகவித்யய: ॥௮॥

ரஷிதாவி விவெயவாஜிநா உயகெஷாயாய ராஜஸம்ஸ்த தெ: । விவ்ரதிவிவாயாநாரஜ்ஜீ ஹவதாக் வஹுரகீரவா ஜிவ ॥ வெஷாஜலக்ஷணசாநி வெஷாஜவிஶஷாஶய: । அம்ரீகரொ தா ஷாவெஸாக்த உஹக்கொக்தவாவிஜாம் ॥

இதி ஸ்ரீ உவெஷாஜ ராசாநாஜஸம்யதி ஸாவஹஸா
கரணாக்ஷாக்ஷ லவொஜஸிதஸக்தாகேந தெந்வெர
ஸ்ரீராஜமொவாஜாவாயெண விரசிதம்
ஸாரஸாநாஷ்டக வ்யாவ்யாநம்
ஸமாஜ்ஞம்

(அ—கை) இப்படி ஸ்தோத்ர மருளிச்செய்து, அதின் பல மருளிச்செய்கிறார் "த்விசதுஷ்கம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வேங்கடநாயக	வேங்கடநாதனென்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
ப்ரணீதம்	அருளப்பட்டதும்
ப்ரபூதஸாரம்	சிறந்த ஸாரமுடையதுமான
இதம் த்விசதுஷ்கம்	இந்த இருநான்கையும் (எட்டு ச்லோகமுள்ள விந்த ஸ்தோத்ரத்தை யென்றபடி)
படதாம்	படிக்குமவர்களுடைய
மநோரத:	ஸங்கல்பமானது (ரதமானது)
விஷமே	துர்லபவிஷயத்தில்
ப்ரதாவந்	ஓடினாலும்
ரதாங்கதுர்யகுப்த:	திருவாழியிறைவனால் (சக்கரத்தினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
ந விஹந்யேத	பங்கப்படமாட்டாது

கருத்து திருவாழியாழ்வானை யுபாஸிக்கவேண்டா, ஹோம ஜபார்ச்சநாதிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனென்னும் பெயருடைய தேசிகனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட விந்த ஸுதர்ஶநாஷ்டகத்தை ச்ரத்தாபூர்வமாகக்கேட்டு ஆவ்ருத்திபண்ணுவாருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாத்துன்பத்தை நீக்குவதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறைவுமுண்டாகாது; சக்கரராஜன் காத்தருளுவரென்றபடி ॥ ॥௯॥

ஶேவாண தாதலாஸேந ஶ்ரீவாஸார்த்ரநிவேஶிநா ।
ஸுதர்ஶநாஷ்டகஸ்தோத்ர விவ்ருதிர்த்ராவிடீக்ருதா ॥
த்ராவிடவ்ருத்திவதாம் தாத்யார்யாணாம் ஸதாம் முதே

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஶ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரேண ஶ்ரீரங்கராஜ

திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதவீகேந கவிதார்க்கிக

கேஸரிணா ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரேண

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகேந

அநுக்ருஹீதம்

* ஶ்ரீ ஷோ ட ஶா யு த ஸ்தோ த்ர ம் ॥ *

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமதஹோபிலராமாநுஜ ஸம்யமிஸார்வபௌம

காருண்யகடாக்ஷஸம்வர்த்திதஸத்தாகேந

தேநவேர ஹாரஸூநு ஶ்ரீராஜகோபாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந

த்ராவிடபத்யவிவ்ருத்யா ச ஸஹிதம் அநேகம்

தேஶிகஸ்ரூக்திப்ரசாரிணீஸபா ப்ரேரணேந

தி. வ. ஶ நா ரா ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

பரிஶோத்ய

ஶ்ரீ கும்பகோணே

ரா ஶ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய

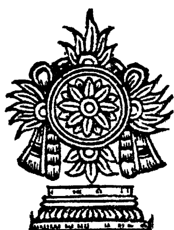
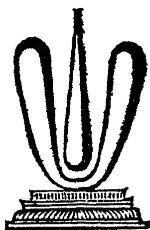
"ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸ முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்ரிதம் ஸங்க்ருஹ்ய ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது௵ மாசிமீ

1912௵ பிப்ரவரிமீ

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே கோமலவல்லீ[illegible] பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ [illegible] ஸ்தோத்ரம் ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

[illegible] ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥

வ்யாக்யாநாவதார: ॥

[illegible]

[illegible]

“𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌤𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌯𑍁𑌜𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑌾𑌂, “𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌸𑍍𑌯 [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீஶாந்தித்ரயவிஶாரதம் ஸ்ரீநாராயணதநூஜம் ।
ஸ்ரீநிவாஸமுநீஶாந தேஶிகேஶமாஶ்ரயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் "பாதுகாஸஹஸ்ரம்" என்கிற ரஹஸ்யம் அருளிச்செய்து பரவாதிவிஜயம்பெற்று, இவ்விஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய பரமகிருபையாலே ஸித்தித்தென்று அவ்விஷயத்தில் பேரப்ரீதிபண்ணி ஷோடசபாஹுவாக ப்ரதிஷ்டாபித்து அவ்வநுபவத்தினாலுண்டான ப்ரீதியினால் "திகிரிமழு" என்கிறபாட்டையருளிச்செய்து, அதின்விவரணமாக ஷோடசாயுதஸ்தோத்ரத்தை யருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார். அதற்கு தமிழிலுரை யெழுதப்படுகிறது

(அவதாரிகை) இக்கிரந்தம் இடையூறின்றி முடிவுதலைப்பற்றி அருந்த ஷோடசபாஹுவான சக்ராராஜரை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஸ்வஸங்கல்ப" என்பதால்

பதம்	உரை
ஸ்வஸங்கல்ப கலாகல்பை:	தன் ஸங்கல்பஜ்ஞானத்தின் கலையே (பதினாறிலொருபாகமே) யென்னலாம்படி யிருப்பவைகளும்
திவ்யை:	தேவலோகத்தி லுபயோகிக்கத்தக்கவைகளும்
ஷோடசபி:	பதினாறெண்ணுள்ளவைகளுமான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களோடே
ஜுஷ்ட:	கூடினவரும்
ஆயுதேஶ்வர:	(ஆகையாலே) ஆயுதங்களுக்கீசவரனுமான
பர: புமாந்	பரமபுருஷன் (சக்ராராஜனென்றபடி)
வ:	நம்மை
ஜுஷதாம்	ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவர்

கருத்து. பகவான் ஆயுதேசஸ்வரூப அவதரிக்கையில் “[illegible]” என்கிறபடியே தன்னை ஸங்கல்பக்ஞானமே பதினாறு பிரிவாகி ஆயுதரூபமாயமைய, அதின ஸமுதாயமே ஆயுதேச்வரனாய் நின்றபோலே யிருக்கிற பரவாஸுதேவனை அடியோங்களை ப்ரீதியுடன் இரக்ஷித்தருளவேணும்

“ஜுஷ்டை:” என்பதற்கு ஆயுதங்களாலே ப்ரீதியுடன் ஸேவிக்கப்பட்டவரும் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம் ॥ ॥ க ॥

[illegible] ॥ உ ॥

[illegible]

சக்ரம் தாத் ஸஜஸ்ரதுண்டிதம் காலசக்ரத்வெந ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஷி திஶாவ: சக்ரசக்ரஸ்வரூபஸ்ய ஸக்ரஜாவதாரஸ்ய ஸ்ரீ ராஸஸ்வரூபாவஜாரா: ஸாந்நியோஹாவாந்யகம் ஶ்ரீராமாவதாரா: "ஶ்ரீநாராஹிலக்ஷிதே வஸ்த்ரந்யாஸம் ஸந்ந்யஸே" திலக்ஷணாத் || ||௨||

(அ—கை) இப்படிப்ப்ரார்த்தித்து, ஷோடஶபுஜரான அவருடைய திருக்கைகளில் திகழாநின்ற சக்கரமுதலிய பதினாறு ஆயுதங்களும் தம்மைக் காக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்று கொண்டு "திகிரிமழு" என்கிறபாட்டை யடியொட்டி, அந்தப் பதினாறு ஆயுதங்களில் வலதுபக்கத் திருக்கைகளில்தரிக்கப்பட்ட சக்கரமுதலான எட்டாயுதத்தை மேலிருந்து வரிசையாய் அருளிச்செய்யக்கோலி, அதில்முதலில் சக்கராயுதத்தை ஸ்துதிக்கிறார் "யதாயத்தம்" என்பதால்

பதம்	உரை
ஜகச்சக்ரம்	சக்கிரம்போலேமாறிமாறிச்சுழலாநின்றவுலகும்
காலசக்ரம்	அப்படியேசுழலாநின்றகாலமென்கிறத்ரவ்யமும்
ஶாஶ்வதம்	நித்யமானதும் (மூன்றுவிதஜீவர்களைச்சொன்னபடி)
யதாயத்தம்	எதின் அதீநமாயிருக்கிறதோ?
சக்ரரூபஸ்ய	சக்கரராஜாவதாரம்பண்ணுகின்ற
சக்ரிண:	சக்கராயுதத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபரவாஸுதேவனுடைய
தத்	அந்த
பரம்	(எல்லாயுதங்களைக்காட்டிலும்) ச்ரேஷ்டமானதுமான
சக்ரம்	சக்ராயுதமானது
ந:	நம்மை
பாது	இரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து மூன்றுவிதமான சேதநங்களும், நாலுவித அசேதநங்களும் எதினுடைய ஸ்வரூபத்தை ஆச்ரயித்ததும் அதின் ஸங்கல்பத்திற்கு அதீநமாயுமிருக்கிறதோ, சக்ரரூபியான பகவானுடைய அந்தச்சக்கரமானது நம்மை இரக்ஷிக்கக்கடவது.

“ஜகத்” என்பதால் த்ரிபாத்விபூதியையும், “காமகம்” என்பதால் “ஸுதர்சனாத்மகோ” என்றபடியே த்ருப்திஹேதுவானதான காமமென்கிற ஸ்வரூபத்தையும், வக்ரத்தால், ஸர்வஸ்வரூபத்தையும், “ஸர்வம்” என்பதால் நித்யர்களான திவ்ய வேதநாகளையுஞ்சொல்லிற்று. வா த்ருஷ்டிவைலக்ஷண்யத்தினால் “ந:” என்று பஹுவசநம் ॥ ௨ ॥

௨-௰। யத்ஸம்பந்திமஸ்தே ரோமஸந்தர்பாஃ பரசுதாரிணா:।
ஸஹிஷ்ணு ஹே ராஜஸு பரசுர்வஸிஷ்டாம் ந: ॥௩॥

வ்யா ॥ க்யாதஸ்ரீபரசும் வர்ணயதி। யத்ஸம்பந்தீதி।
(ருத்ரா:) பஹவோ ருத்ரா:(யத்ஸம்பந்திமஸ்தே:) யஸ்யோத்தமஸ்தே: கதம் ஸகஸ்வ: ஸந்நத்வா:, “ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரசோ யே ருத்ரா அதி பூம்யாம்” இதி ச்ருதே: (பரசுதாரிணா:) பரசுஹஸ்தா: (ஸந்து) ஸம்பவந்து (ஸஹிஷ்ணு: ஹே ராஜஸு) ஸர்வஸம்பந்நஸ்ய (பரசு:) தஸ்மைகாயாய (ஸர்வாந்து) வசிஷ்டா) ஸர்வாஸ் ॥ ॥ ௩ ॥

(அ—கை) “மழு” என்றுசொன்ன பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை ப்ராரத்திக்கிறார் “யத்ஸம்பந்தி” என்பதால்.

பதம்	உரை
பரசுதாரிணா:	பரசுவென்கிற ஆயுதத்தைஅடையாளமா
ருத்ரா:	ருத்ரரூபிகள் [கவுடைய
யஸ்ய	எதினிடத்தில்
ஸம்பந்திமஸ்தே:	ஜநித்த பலஜந்துக்களோடு (விசேஷமில
ஸந்து	உண்டானார்களோ [லாமல

ஹேதிராஜஸ்ய	ஆழியிறையவனுடைய
திவ்ய:	அப்ராக்ருதமான
ஸ:	அந்த (ருத்ரர்களை உண்டுபண்ணுதலால் ப்ரஸித்தமானவென்றபடி)
பரஶ்வத:	மழுவானது
ந:	நம்மை
பரிபாது	நாற்புறத்திலும்ரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து சக்கரராஜனை யாராதித்து பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை வரமாகப்பெற்று அதினாலே ஸ்வபரஶ்வவென்று ப்ரஸித்தர்களாய ஸம்ஹாராதிகாரிகளான ருத்ரர்கள் எதினிடத்தில் நின்று ஜநித்தவைகளோடு பிறந்தவர்களோ, சக்கரராஜனுடைய அந்த திவ்யபரசுவானது நம்மை எவ்விடத்திலும் இரக்ஷிக்கக்கடவது

பூர்வார்த்தத்தில் ஜகத்காரணத்வ ரூபஸம்ஹாரலக்ஷணமும் இசலோகத்தில் பரிக்ஷிப்தர்களான ருத்ராதிகளுக்கும் ஜநகரென்றதால் ஸர்வஸ்வேஷ்டத்வமும் சொல்லப்பட்டது॥ ॥ ௯ ॥

ஸூ॥ ஹேமாபா ஹேதிராஜேந யஸ்மிந்நேத்ராஸ்த்ரைருத்யதே, ஶக்திர்ஹாஸ்யாவதி ஸா ஶக்தி: பாத்வஸ்யேந ந: ॥ ॥௪॥

வ்யா॥ அத ஶக்த்யாயுதமஹிமாநம் ஆஹ। ஹேமேதி। (ஹேதிராஜேந) ஸுதர்ஶநேந (யஸ்மிந்) ஶத்ரௌ (ஹேமாபா) ஸ்வர்ணாபா, நாநாவிதாஸ்த்ரா: (ஸமுத்யதே) ஸமுத்யமிதாஸ்தி (நேத்ராஸ்த்ரை:) ஶஸ்த்ராஸ்த்ரா: (ஹாஸ்யாவதி) பலக்ஷணஸ்ய (ஶாவதி) ஸ்யாத் பரவதி, (ஶக்தி:) பாஸ: (ந:பாத்வஸ்யேந) ஶோபாயேத் ஸா ஸ்வர்ணாபா ஶக்திநாம ரணே நேத்ராஸ்த்ரமாயநோக்த்யா யாதயா தந்தாரணே தத்ஸாயநஸ்ய உம்பாவஶேஷிகாந்யாய ஸித்தஶ்சாத் ஶத்ருபாதி ரஸ்தாஸ: ஶஸ்த்ரம் ஸ்வாபவேஷிகயாஸ்வ்யாஶாபாத

நமெ்ராவத்தீ" ரிதி "ஶகாதஜாஉவெ" க்ருதவாடுணெராவடீ,
ஸாவ "ஜவெநநித்ரு ஸாவெஸாவிஹக்ரு ஒொவஃ வாதுவுவஞ
வ்ரக்ருதிஷ்வாகவம்வ" ஐதிவாகிருகாஸ் நித்ருஸாவெஸஜவஶவை
செபாமெ ஸாஸமா ஞூஶீஶாஞூாரஃ த்ரயாணாம்வாஷ்வாமெந
ரவெகூஷ்ராக்ஷம்ஸ்ரஷிஃ ஸகூணஷெ்தக்ஷம் ॥   ॥௪॥

(அ—கை) "உயாகுநத" மெனறுசொன்ன குநதமெனகி
றஆயுததததை பாராததிககிறா "ஷெஹமயா" எனபதால

பதம்	உரை
ஷெஹதிராஜெந	ஆபுதேசவரனை சகராராஜனாலே
யஷிநு	யாதொருகுநதாயுதமானது
ஷெஹமயா	விளையாட்டினாலே
ஸமஸ்ரெத[ஸதி]	(கையில) தரிததவளவில
ஒொத்ராஃ	அஸுராகள
ஶகாதஜாஉவ	படசிகளபோலே
யாவஷி	ஓடுகிறாகளோ
ஸஃ	அபபடிபபடட
காஷெஃ	குநதமெனறுமாயுதமானது
நஃவாஶயெத	நம்மைக்காக்ககடவது

கருதது ஆழியிறையவன விளயாட்டினாலேகுநதாயுததததை
தரிததவளவில, மாததிலடைநத படசிகள ஒருஅதிரவேட்டின சப
ததைதக கேட்டவளவில எபபடி "வீவிகாஶீகிவாஶ்ரஷெஃ" எ
ன்றபடியே பறநது ஓடுமோ; அபபடியே அஸுராகள ஓடடமபிடி
ககிறாகளோ, அநதகுநதமானது நமமைஇரடசிககவேணடும் இ
தனால ஸவ்ருஶக்திகளுசொலலபபடடது ॥   ।௪॥

ஃஷு॥ ஒொத்ருஜாநவ ஃவ்ஷ்ராநாம் ஜுண்ரா நாம் செடிஈ- ஞூநம் ।
ஷெஹதிஜஷெஞூஶ ஜஷெஞூஸாவஷாகம் ஜுஞ்யெஸ்ஷிஷ்ஃ ॥௫॥

வ்யா ॥ அத² ததீ³யோ த³ண்ட³: ஸ்வகீய ஶத்ருஶிக்ஷணம் கா-ர்யமித்யாஹ । தை³த்யேதி । (யேந) த³ண்டே³ந (தை³த்யதா³நவப⁴வ்யாநாம்) தை³த்யா: = தி³திஸுதா:, ஹிரண்யகஶிபு-ப்ரப்⁴ருதய:, தா³நவா: = த³நுஸுதா:, விப்ரசித்திப்ரப⁴வா: . தது³க்தம் ஶ்ரீமஹாபா⁴ரதே «ஸகலஸகலஸஹிதே: ப்ரோக்த: ஹிரண்யகஶிபு: ஸுத:» இதி «விப்ரசித்திப்ரதா⁴நா: ப்ரோக்தா: தா³நவா: ப்ரதி⁴தா:» இதிச, தை³த்யா: யேஷாம் தேஷாம் தை³த்யதா³நவ ப⁴வ்யாநாம் தை³த்யதா³நவ ப்ரப்⁴ருதீநாம் இத்யர்த²: (ஶாஸ்யாநாம்) த³ண்ட³ப்ரஹ்ருதித³ண்ட்³யா:, ஶிக்ஷணீயாநாமித்யர்த²: «த³ண்டோ³த³மயதாமஸ்மி» ஸுநாமதே⁴ய ஶாஸநோ ராஜ்ஞாம்» இதி நாநார்த²ரத்நமாலாயாம் (த³ண்ட³நம்) ஶிக்ஷணம் [ப⁴வதி] த³ண்ட³ஹாரணாம் த³ண்டே³ந த³ம்ப⁴நம் யஸ்மாதே³வ ஏதேதிஹாஸ: (ஸகல:) ஸ: (ஹேதித³ண்ட³ஶ:த³ண்ட:) ஹேதிரேவ, த³ண்ட³ஶ ஸ்த்ர = ஸாத⁴ஶாஸ்த்ர த³ண்ட³: = ஆயுத⁴:, தத³ேவ ஆயுத⁴ம் (அஸ்மாகம் பி⁴ஷ:) ஶத்ரு (த³ண்ட³யேத்) ஹிம்ஸ்யாத் யதா², (த³ண்ட்³யாநாம் தை³த்யதா³நவபை⁴வ்யாநாம்) தை³த்யதா³நவப்⁴யாநாம் (யேநத³ண்ட³நம்) ப்ரவ்ருத்³த⁴ஸ்ய அத்ரு த³ண்ட³ஶஸ்த்ரஸ்ய ஸ்வகீயாவதாரஸ்ய ப்ருத²க்த்வேந ஸமஸ்தாரக்ஷார:, க்ஷேமார்த²ரக்ஷாஸ்து ॥ ॥௫॥

(அ—கை) "தண்டு" என்றுசொன்ன தண்டமென்கிறவா யுதத்தை பராமர்சிக்கிறார் "தைத்ய" என்பதால்

பதம	உரை
த³ண்ட்³யாநாம்	சிக்ஷணீயரான
{ தை³த்ய	திதிபுத்திரர்களும
தா³நவபை⁴வ்யாநாம்	தநுபுத்திரர்களுமான அஸுரர்களுக்கு
த³ண்ட³நம்	சிக்ஷையானது
யேந	யாதொருதண்டாயுதத்தினாலே (செய்யப்படுகிறதோ)
ஸகல	இந்த

ஹேதிஹேஶ்வரஸ்ய ஈஶ்வ:	ஆயுதமான தண்டத்துக்கீசனான சக்கர ராஜனுடைய தண்டாயுதமானது
அஸ்மாகம்	நம்முடைய
த்விஷ:	எதிரிகளை
தண்டயது	சிக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து: தண்டிக்கத்தக்க அஸுராமுதலானவர்களை யாரொருத்தன் தண்டாயுதத்தினால் தண்டிக்கப்பட்டார்களோ, தண்டாயுதத்துக்கீசவரான சக்ரராஜருடைய அந்தத்தண்டாயுதமானது நம்விரோதிகளை தண்டிக்கட்டும் இதினால் ஸ்வரூபியென்று சொல்லப்பட்டது ॥ ॥௫॥

௭-௫॥ ஆந்த்ராணாம் (ஆந்த்ரஶ்வாய) ஸந்தாநாம் ஶமநாய ஜாந்து,
ஆநந்த ஶ்வாஶ்வாய நாத ஹேதீஸ்வராங்குஶ: ॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ அத அங்குஶம் வர்ணயதி । ஆந்தரேதி । (ஆந்த்ராணாம் ஸந்தாநாம்) ஆந்த்ரஸ்ய அய: யேஷாம் தேஷாமந்த்ராணாம்: தேந ஸந்தக்த்யாந்த்ராணாம்: தேஷாம் ஆத்மஸ்வரூபம் ஶுத்தி யுக்தம் யோஜநீயம்: தேஷாம் ஆந்த்ரஸ்ய ஸந்தாநம் இத்யர்த்த: (க்ஷமாதிதத்த்வஜாநு) க்ஷமா: = விஷயேஷ்வாஸக்தம், உதத்வஜா: = உத்தமஸ்த்ரிய:, ஜாநு, (ஶாந்து) நிரஸ்து (ஆநந்த ஶ்வாஸஹா:) ஆநந்தம் ஆநந்தாத்மக:, விஹார: = ஸ்ரீமாவ்யாவாஸ: பஸ்யேஷ:, ஶுபம் வ்யக்தீஹதவ ஶாரஜ்ஞ த்யர்த: (ஹேதீஸ்வராங்குஶ:) ஹேதீஸ்வரஸ்ய = ஸுத ஶ்யாமஸ்ய, அங்குஶ: = ஸ்ருணி:, தஜ்ஜாதிவயம் (நாத) "க்ஷமாதிதத்த்வஜாநி" த்யுக்தம், க்ரூரீ:, ஸாயா ஸம்ஸ்ரஷ்டி: ॥ ॥௬॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த அங்குசாயுதத்தை ப்ராரத்திக்கிறார் "ஆந்த்ர" என்பதால

பதம	உரை
அநந்யாஶ்ரயாணாம்	மற்றொருவரிடத்திலும் பற்றற்று தன்னையே பற்றினவர்களுடைய
ஆஶாமதஜ்ஜாநு	ஆசையாகிற மதயானைகளை
ரந்து	தகையாநின்ற
அநர்கலவிஹார:	இடையூறின்றி திருவிளையாட்டுக்களையுடைய
ஹேதீஶ்வராங்குஶ:	ஆயுதேசுவருடைய அங்குசமானது
ந:பாது	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து தன்னையேபற்றின பக்தர்களுடைய மதயானைபோன்ற ஸம்ஸாரருசியை விலக்குமதுவும், தடைபடாத செயலையுடையதுமான ஆயுதநாதனுடைய அங்குசாயுதமானது நம்மை இரக்ஷிக்க வேணும் இதனால் அநிஷ்டநிவாரகத்வஞ்சொல்லப்பட்டது

"அநர்கலவிஹார:" என்பதால் யானையையடக்குகைக்கு அங்குசவ்யாபாரம் வேணும், இங்கு அது வேண்டாவென்று சொல்லியதாயிற்று ॥ ॥௬॥

ஸம்ஸ்ருத்ய ஶௌரியே யத் பாபாநி தேஹிநாம் ।
ஸபாதஶதவக்த்ராக்நி ஹேதிர்ஹேதீஶ்வரஸ்ஸ ந: ॥ ॥௭॥

வ்யா ॥ அத ஸ்வாயுதஸ்மரணம் ஸாதனம் வர்ணயதி ஸம்ஸ்ருத்யேதி । (யத்) யஸ்ய ஶதவக்த்ராக்ந்யாத்மகாயுதஸ்ய (தேஹிநாம்) க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் (பாபாநி ஸம்ஸ்ருத்ய) ஸம்ஸ்ம்ருத்ய (ஶௌரியே) ஶௌரிஜநாவாநாஞ்சி ஶௌரியஞ்ச உதிக்ரமேண தஹ்யா: யதா-ஶௌரி: ஜ்வாலாயாம் வஜ்ராஸுரப்ரவாநாஶம் நயதி, ததைவ தேஹிநாம் பாபாநி தத்ஸ்ம்ருதிமாத்ரேண நஶ்யந்தீத்யர்த்த:. ததா ஸர்வஜ்ஞாநாம் பாபாநி ஸஹஸ்ராஸ்யாயாஸ்யாதிநா ஸம்ஹரோதீத்யர்த்த: (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஹேதீஶ்வரஸ்ஸ) ஸர்வஸம்ரக்ஷ (ஶதவக்த்ராக்நிஹேதி:) ஶதவக்த்ர:= ஶதமுகவ:, ஶதஜ்வாலா உதத்யந்தி ய: அக்நி:, தத்ரூப: ஹேதி:= ஆயுதம்

"ஸஜ்ஜம் ஸமயைவ பாபம் சலபவதநலே" இதிவாது
ராதே. (ந: பாது) யத் "சலபாயந்தே" இதி ந்ருத்யாந்தஸ்ய
ஸ்ருதாஸ்தா ஸம்ஹ்ருத்யாவந்தாவ "ஹேதிஹேதீ" தந்தே
ஹேதாநாவ ரஸ: சதமுகாஸ்ய வஹ்நி: ॥ ॥எ॥

அ—தை "பொறிசிதறு சதமுகவஙகி" யென்றெடுத்த நாறபுறமும வீசும ஜவாலைகளையுடைய நூறு முகமான அகநிரூபாயுதததைப பிராாததிககிறா "ஸம்ஹ்ருய" எனபதால

பதம	உரை
யத்	யாதொரு சதமுககாக்கியில
ஜந்தூநாம்	பராணிகளுடைய (ஆசரிதாகளுடையவெனறபடி)
பாபாநி	இருவல விணைகளும
ஸம்ஹ்ருத்ய	திரணடு (கூட்டமகூட்டமாகவெனறபடி)
சலபாயந்தே	விளககுவீட்டில பூசசிகளபோலே நாசமடைகினறனவோ
ஹேதீச்வரஸ்ய	ஆயுதநாதனுடைய
ஸ:	முன சொனனபடி பரஸித்தமான
சதமுகாக்நி:	நூறு முகஙகளையுடைய அகநிரூபாயுதமானது
ந: பாது	நமமை இரக்ஷிககவேணடும.

கருதது சகராஜனுடைய அகநிரூபாயுதததை நினைத்த வளவில அடியாாகளுடைய தீவினையனைததும விளககில விட்டில்களபோலே நாசமாகிவிடுகின்றனவோ, அநத அகநிமயமான ஆயுதமடியோஙகளைக காககவேணடும. இதனால ஸர்வவிரோதிநிவா ரகத்வஞ்சொலலிறறு ॥ ॥எ॥

௮-ழு॥ அவித்யாம் ஸர்வ காமேந வித்ராவ்ய வர்த்திநீம் ।
ஸஹஸ்ரபுருஷஸ்ஸ்ம்ஸ்ருணாது நஸ்ஸஹஸ்ரபுருஷம் ॥ ॥அ॥

வ்யா || அத ஸ்வஜ்ஞாநாத்கராணி ஸ்வஹஸ்தஸ்தஜ்ஞாநஹேதீ ஸ்வஹேதி | அவித்யாமிதி | (வித்யாரூப:) ஜ்ஞாநஸ்வரூப:, ஜ்ஞாநாயி ஸ்வேதவதத்வத்வாத் தத்வம் பராணாரத்ந அஸ்த்ர ஷஷ்ட்யாயே "விமதிர்யஸ்மாஸி வாபேந்த்ர தொ ஞாநிஷ்டம் | வித்யாமயஞ்சாயஜ்ஞாநம்" இதி (ய:) நிஸ்த்ரிம்ஶ: (ஸ்வபாஸேந) ஸ்வதேஜஸா (அவித்யாம்) அஜ்ஞாநம் (பிநத்தி) சருணத்தி (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஸாத்வதாம்ஸநிஸ்த்ரிம்ஶ:) ஸாத்வதாம்ஸநஸ்ய = நந்தகஸ்ய, நிஸ்த்ரிம்ஶ: = அஸிவர:, (ந:) அஸ்மாகம் (தத்வ தத்வஸாக்ஷாத்கரம்) தத்வஜ்ஞாநம் (ஸந்தநோது) உத்பாதயது, தயாவதாமஸ்மாகம் அவித்யாம் விநிவர்த்ய தத்வவிஷயகம் யதார்த்தஜ்ஞாநம் ஜநயத்வி திபாவ: ஸுஸ்பஷ்டார்த்த: || ||அ||

(அ—கை) "வாள்" என்றெடுத்த கத்தியென்கிற ஆயுதத்தைப் பார்த்திக்கிறார் "அவித்யாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்யாரூப:	வித்யாரூபத்தியான
ய:	யாதொருவாளானது
ஸ்வபாஸேந	தன்னொளியால்
அவித்யாம்	அஞ்ஞானத்தை (ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையென்றபடி)
பிநத்தி	அறுக்கின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஸாத்வதாம்ஸநிஸ்த்ரிம்ஶ:	ஸுதர்சநாழ்வானுடைய கத்தியானது
தத்வஸாக்ஷாத்கரம்	பரதத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை
ஸந்தநோது	உண்டுபண்ணக்கடவது

கருத்து "தெருள்வாளாக" என்றபடி ஸ்வயம்ஜ்ஞாநரூபியாய் ஜ்ஞாநப்ரதமான அஸியென்கிற யாதொருஆயுதமானது தன்னொளியினால் அஞ்ஞானாந்தகாரத்தைப் போக்குகிறதோ, திருவாழியாழ்வானுடைய அந்தக்கத்தியா(நந்தகமா)னது நமக்குஞானக்கண்ணை, (அல்லது பரோக்ஷ ஜ்ஞாநத்தை) கொடுக்கவேணும். இதனால் மோக்ஷப்ரதமாகிற ஸ்வரூபலக்ஷணஞ்சொல்லிற்று. ||அ||

கி3॥ க்ரியாஶக்திகு3ணோ விஷ்ணோ: யோ ப4வத்யதிஶக்திமாந் ।
அகுண்டஶக்தி: ஸா ஶக்திர் அஶக்திம் வாரயேத ந: ॥ ॥க॥

வ்யா ॥ அத2 சக்த்யாஶக்திகு3ணமாஹ । க்ரியேதி । (ய:) ஶக்தி:, விஷ்ணோ: ப்ரத்யக்ஷம் தத்தத்கார்யேஷு "ஸர்வாணி பராணி ப்ரதிஸ்ருஷ்டிகாலே ஸர்வாதிஶாயிநா ததா ஸ்த்ரோக்த" இதி. (அதிஶக்திமாந்) அதிஶயிதஸாமர்த்2யவாந் (விஷ்ணோ:) ஸர்வவ்யாபகஸ்ய நாராயணஸ்ய (க்ரியாஶக்திகு3ண:) க்ரியா= ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரேஷு, ஶக்தி:= அநுகூலஸாமர்த்2யம், தத்3ரூபகு3ண:. (ப4வதி, அகுண்டஶக்தி:) அப்ரதிஹதஸாமர்த்2யா, (ஸா ஶக்தி:) ஶக்த்யாயுத4ம் (ந:) அஸ்மாகம் (அஶக்திம்) அஸாமர்த்2யம் (வாரயேத) நிவாரயது. ஸர்வத்ர ஶக்திரூபகு3ணவத்வ ஸ்ரீ ஸுத3ர்ஶந ஸ்வரூப ஶக்திரூபதயா வர்ணிதமிதி ஜ்ஞாதவ்யம். அத்ர ஶக்திஶப்3த3ஸ்ய ப்ரயோக3: வர்ணநாய நாநா ப்ரகாரம்ஶப்3தா3லங்கார:. அநுப்ராஸாலங்கார: ॥ * * * * ॥க॥

(அ—கை) "வேலே" என்றெடுத்த சக்தியென்கிற ஆயுதத்தை பாராட்டுகிறார் "க்ரியாஶக்தி" என்பதால்

பதம்	உரை
அதிஶக்திமாந்	மிகுந்தஸாமர்த்தியமுடைய
ய:	யாதொருசக்தியென்கிற ஆயுதமானது
விஷ்ணோ:	ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு
க்ரியாஶக்திகு3ண:	உலகப்படைப்புக்கு அநுகுணமான சக்
ப4வதி	ஆகிறதோ [திரூபகுணமாக
அகுண்டஶக்தி:	தடையில்லாத பராக்ரமமுடைய
ஸா ஶக்தி:	அந்தசக்தியென்கிறஆயுதமானது
ந:	நம்முடைய
அஶக்திம்	சக்தியில்லாமையை
வாரயேத	விலக்கட்டும்

கருத்து. பகவானுடைய ஐச்வர்யரூபமாகிற குணமானது யாதொருசக்திரூபமோ, அந்தசக்திரூபாயுதமானது நம்முடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளில் சக்தியில்லாமையை விலக்கட்டும். ஜ்ஞாநாதிகளைக் கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இதனால், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் வ்யாஜஸாபேக்ஷராய அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளைக்கொடுத்து உபாயத்தை யநுஷ்டிப்பித்து ப்ரவர்த்தகத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய குணவானாகிறானென்று ப்ரவர்த்தகத்வகுணம் சொல்லிற்று ॥ ௧௭ ॥

மூ॥ தாரகம் யஸ்ய ஸம்ஸ்தாநே ஶைப்யபரிஷ்க்ருதே ।
ப்ரபோ: ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய பாஞ்சஜந்யஸ்ய பாது ந: ॥

வ்யா॥ அத பாஞ்சஜந்யம் ப்ரஸ்தௌதி । தாரகமிதி । (யஸ்ய) பாஞ்சஜந்யஸ்ய (ஸம்ஸ்தாநே) ஶ்ரீகரே (ஶைப்ய) நாதேந (தாரகம்) ப்ரணவகம், உபதேஶ்வரகஞ்ச யதா, ஶைப்யதாரகம் ப்ரணவஸ்வரூபமேவ, ஸகலஞ்ச ஸர்வதேஶகேந தஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரணவஸ்வரூபகாத், ததுக்தம் ஸ்ரீபாகவதே "ப்ரஹ்மேயநந்தகம்பேநா" இதி (பரி ஷ்க்ருதே) ஸம்ஸ்க்ருதே (ஸ:) தாத்ருஶ: (ப்ரபோ:) லோகநாயஸ்ய (ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய) ஹேதிராஜஸ்ய (பாஞ்சஜந்யஸ்ய) ஶப்த: (ந: பாது) ரக்ஷதாத், ஶத்ருவணிக்கேந ப்ராகாரணிகயோ: பாஞ்சஜந்யஸ்ய நாதஸம்ஸ்தாநயோஸ்தாரக தர்ஶநாத்வம் ஸங்கரார்யம் தஸ்யோஹிதா, "நியதாநாம் ஸக்ருத்ஸ்வாபநஸ்தஸ்யோஹிதா" இதி லக்ஷணாத், ஸா ச ஶ்ரேஷ்டிதா ஶேஷாஸ்யவஸாயாநுப்ராணிதா, அநுப்ராஸஶ்ச ॥

அ—கை. இப்படி வலப்புறமுள்ள சக்கரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களைப்பிரார்த்தித்து இடப்புறமுள்ள சங்கம் முதலிய எட்டாயுதங்களையும் பிரார்த்திக்கிறவராய "தெளிபணிலம்" என்றெடுத்த தவள சங்காயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் "தாரகம்" என்பதால்

பதம்	உரை
யஸ்ய	யாதொரு சங்கத்தினுடைய
ஸம்ஸ்தாநே	உருவத்திலும்
ஶப்தே ச	சப்தத்திலும்
தாரகம்	தாரத்தவமானது (அதாவது, தார மென்றால் ஓங்காரத்தையும், உயர்ந்தத்வனியையுஞ் சொல்லும், அவையிரண்டுமென்றபடி)
த்ருஶ்யதே	நன்றாய் காணப்படுகிறதோ (உருவமானது ஓங்காரஎழுத்துப்போலவும், சப்தத்தில் மிகவும் கம்பீரமாயுமிருக்கிறதென்றபடி.
பாஞ்சஜந்ய:	ஆயுதாதிபதியான
பகவத:	பகவானுடைய
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
பாஞ்சஜந்ய:	சங்கமானது
ந: பாது	நம்மையிரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து பகவானுடைய யாதொரு பாஞ்சஜந்யமானது உருவில் ஓம் என்றெழுத்துப்போலவும், சப்தத்தில் கம்பீரமாகவுமிருக்கிறதோ, அந்த சங்கமானது நம்மையிரக்ஷிக்கக்கடவது

முற்பாதியில் ஸூத்ரோச்சாரண குணங்களைச்சொல்லி பிற்பாதியில் பகவதாஜ்ஞாநுவர்த்தந குணங்களை அநுஸந்திக்கிறார் இதில் தனது நாதம்போலே கம்பீரமுண்டாகி வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் * * * * * ||கO||

மூ|| யம் (யஸ்) ஸாக்ஷிகமிஹம்காஶ்ய மிமந்த்ர ஸாயகம் |
ஶார்ங்கஞ்ச துஷ்டஸம்ஹர்த்ரு ஶார்ங்கம் பாது ந: || ||கக||

ப்ர|| அய தஸ்யாயுதம் ஶார்ங்கம் ஸ்துவம்தி | யதீதி | (ஸாயகா:) ஸாயகாணி = ஐந்து யாணைவ, ஸாயகா: = பாணாய ஸூக்தம் (யம்) யந்த:, விருப்பக்ஷ ராக்ஷஸாம் "ஶௌ

தந்ரம்ஹியத்ரா வ ஸ்ரீதிஜ்ஞவெஸ்ரு" திவக (ஸாத்விகா) ஸகுணா ணவ யாநம் (அஹங்காரம்) அஹங்காரதக்ஷா (ஆஹுதி) அயியநெ வராவர தக்ஷஜ்ஞா: வராஹர வஹ் ரூதய ஐதி ஶேஷ: தயா ஸாஹஸவாநு வராஹர: ‹‹ஸதாதி ஜித் யாதிஹு யாzஹங்கா ரஶீஶர: । வஹதிஶங்கர ஸெண ஶார்ங்ரஸெணவஹி தம்" ஐதி ‹‹யாநீதி யாணாஹேஷாமிவாஸிகஈர்காமிஹெவ । ஶரஸெண ஹேஷாணி தாநியநெஜநாஷநஃ " ஐதிவ ஈத ஸதாதி:= தாஸோஹங்கார:, ஐதி யாதி:= ஸாத்விகாஹ ங்காரஜதயஃ, உஸ்வலிகொக ஶஜ்ரஸெண ஶார்ங்ரஸெ ணவஹிதாவித யஃ ஐதி யாணாமெநெஜஸகாயக்ஷவ உநம் ஸஹகாரிகெ, நெஜஸவ்ஹெவகாரிக தாஸோயொ ரஹயொரவி ஸஹகாரிகாக, தஷக்ஷம் வாயவாரணொர ஜிவவதக்கதெ (தக) தாஷஶம் (உக்ரஸெவஸ்ரு) ஸா உஶநாதநஃ (ஶார்ஙயநஃ) ஶார்ஙவாணெ நாராயணஸ்ரு (யந்த:) வாவ: (நஃசவ்ராக) அவ்யாநக்ஷத ॥ ॥கக॥

அ—கை. ‹‹சிலே'' என்றெடுத்த தநுஸ்ஸாகிற ஆயுதத்தை பார்த்திக்கிறார் ‹‹யம்'' என்பதால்

பதம்	உரை
யம்	யாதொரு தநுஸ்ஸை
சக்ஷுஸாயகம்	இந்த்ரியங்களுக்குக்காரணமான
ஸாத்விகம்	ஸாத்விகமென்று பெயருடைய
அஹங்காரம்	அஹங்காரமென்னும் தத்வமாக
ஆஹுதி	சொல்லுகிறார்களோ (ஸம்ஹிதைகளிலென்றபடி)
உக்ரஸெவஸ்ரு	சகரமூர்த்தியான
ஶார்ஙயநஃ	சாரங்கவிறசேவகனுடைய
தக	அப்படிக்கொத்த
யந்த:	வில்லானது
நஃசவ்ராக	நமமைக்காக்கவேணும்

கருதது. யாதொருபகவானுடைய விலைனது ஐச்வரியமான யொத்தகாரண ஸாத்விகாஹங்காரார்த்தமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சாரங்கமானது நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

சில ஸம்ஹிதைகளில் சாரங்கத்தை தாமஸாஹங்காரமாகவும், சிலதில ஸாத்விகாஹங்காரமாகவும் சொல்லப்படுகிறது இதை நினைத்து முன்னோர்களுமிப்படியே யருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் விரோதமில்லை "தாமூர்த்தே சாரங்கமுதைத்த சரமழை போல்" என்கிறபடியே யென்னுடைய நாவில் நின்று வாக்ஷரண வஷ்டித்தைப்பெறுவது "ஶீஷம் ஶீஷ்ர ஶரீரஷ்டிம" என்கிறபடியே வரங்களை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ராயிற்று * * * * * ||கக||

உஉ|| க்ஷயமெம்ஷண யெநெவ விஶ்வஸம்பூாவிச்ரவ்ருத்தெ ஸநவஸஹஸ்ரம் கயஸ்ரஸ்வாஸாவிரோவநம் ||கக||

வ்ரா || ஶ்ய தவ்ரு வாஸாஸ் ஸவாஸவிரோவநம் வ்ராயந்யதெ | க்ஷயமெம்ஷணேதி | (க்ஷயமெம்ஷண) ஸம்ஹஸம்ரெந, கத்ரா (யெநெவ) வாஸெவிநெவ, கரணேந, யதா (க்ஷயமெம்ஷண) க்ஷயவரண, யெநெநவேதி ஸாரோத யிகாரணெந்தாயம் (விஶ்வஸம்ப்ரு) வவங்வஸ்ரஷ்டி (விச்ரவ்ருத்தெ) விரோவிதொஹவதி கஹஸம்ஹவிதணிஜதாஸ் வ்ருவஸ்ஷாந்தம்வதெ கயுணி ஷட், யதா (க்ஷயமெம்ஷணயெந) கரணேந, (விஶ்வஸம்ப்ரு விச்ரவ்ருத்தெ) வரரெஷேரிதி ஶேஷ, ச்ரவஷதெ கயுணி ஷட், (ஸ) தாஹரஸ (ஸஹஸம்பந) ஸஹஸம்பநஸம்வாரீ (வாஸ) வாஸாயயம் (ந) சுஷாகம் (வாஸவிரோவநம்) வாஸவ்ரு= ஸம்ஸாரவாஸவ்ரு விரோவநம்= விச்ரக்ஷம் (கயஸ்ரஸ்) கரோதெ சத் வாஸவ்ருவம் ஹெதஹஷதவ்ராவி வம்யவிரோவககஷதி விரோயொரவ்ராஹாஸதெ சத் வாஸஸாஸஜதிஹெகாநவ்ராஸ ||

அ—கை. "கணனி" யெனறெடுதத வாஸயயதைப் பாராததிக்கிறார "க்ஷயமெம்ஷண" எனபதால்

பதம்	உரை
யேந	யாதொரு
ஶஸ்த்ரவர்யேணைவ	பாசமாகிற ஆயுதச்ரேஷ்டத்தினாலேயே
விஶ்வஸ்ருஷ்டி:	ஜகத்ஸ்ருஷ்டியானது
விரச்யதே	செய்யப்படுகிறதோ
ஸ:	அப்படி ப்ரஸித்தமான
ஸௌதர்ஶந:	திருவாழியாழ்வானுடையதான
பாஶ:	பாசாயுதமானது
ந:	அடியோங்களுடைய நீங்குதலை
பாஶவிமோசநம்	ஸம்ஸாரபாசத்தினின்றும்
கரோது	பண்ணக்கடவது

கருத்து. யாதொரு பாசத்தினாலேயே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி துவக்கப்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஹேதீஶனுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸஹகாரியான பாசமானது நம்முடைய பாசத்தை நீக்கவேணும்

பாஶம் ஸ்ருஷ்டிஸஹகாரியானதை ஶாஸ்த்ரங்களில் கண்டுகொள்வது "பாஶவிமோசநம்" என்பதற்கு ஸம்ஸாரபாஶவிமோசநமென்றும், ஸர்வவித⁴பாஶவிமோசநமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம் உலகில் ஒருகாரியஞ்செய்யுமவர்கள் முதலில் நூல்போட்டுக்கொண்டு செய்வார்கள், அதுபோலே இந்த பாசம் நூல்போலே ப்ரத²மஸூத்ரியாய் ஸ்ருஷ்டிக்குக்காரணமென்றபடி. ஸர்வவித⁴ப³ந்த⁴பாஶம் நாஶமாகவேணுமென்று ஹ்ருதயம் ||

௨௩ || விஹாரோ யேந தே³வஸ்ய விஶ்வக்ஷேத்ரக்ருஷீவல: ।
வ்யஜ்யதே தேந ஸீரேண நாஸீரவிஜயோத்ஸவ: ॥

வ்யா || அத² தஸ்ய ஸீரஸ்வரூபம் ஸந்த³ர்ஶயதி । விஹார இதி । (யேந) ஸீரேண (விஶ்வக்ஷேத்ரக்ருஷீவல:) விஶ்வம் = ப்ரபஞ்சம், க்ஷேத்ரம் = கேதார:, தஸ்ய க்ருஷீவல: = கர்ஷக:, தத்³தே³வஜீவிதஸ்ய (விஹார:) விஹரணம், க்ரீடே³த்யர்த²: (வ்யஜ்யதே) ஜ்ஞாயதே (ஏதேந) தேந, (ஸீரேண) ஹலேந

(ந:) ஸ்யாத் (நாஸீரவிஜய:) நாஸீரே = ஸேநாமுகே, "ஸேநாமுகந்து நாஸீரம்" இதி கோஶ: விஜய: = ஜய:, (ஸ்யாத்) அத்ர "விஶ்வக்ஷேத்ரே க்ருஷீவல:" இத்யத்ர ஸாரூப்யநிரூபகம், "நிபதாரோபணோபாயஸ்ஸ்யாத் ஆரோப: பரஸ்ய ய:। தத்ரூபரூபித" இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௧௬॥

அ—கை "சீரங்க" என்றெடுத்த ஸீரம் (கலப்பை) என்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிறார் "விஹார" என்பதால

பதம்	உரை
தேவஸ்ய	ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலிய விளையாட்டையுடைய பகவானுக்கு
யேந	யாதொருகலப்பையினாலே
விஹார:	லீலையானது
[பவதி	உண்டாகிறதோ]
விஶ்வக்ஷேத்ரே	உலகமாகிற கழனியில
க்ருஷீவல:	உழுது பயிரிடுமவனாக
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறாரோ
தேந	அப்படிப்பட்ட
ஸீரேண	கலப்பை யென்கிற ஆயுதத்தினாலே
ந:	நமக்கு
நாஸீரவிஜய:	படைமுகத்தில விஜயமானது
ஸ்யாத்	உண்டாகக்கடவது

கருத்து பகவானுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு ஸஹாயமான ஸீராயுதமானது நமக்குப் பரமதப்போர்த்தலையில வாதிவிஜயத்தை யுண்டாக்கவேணும் ॥ ॥௧௬॥

ஶ்லோ॥ ஆயுதாநாமஹம் வஜ்ரமிதி கீதயஶாஸ்ஸ ந: ।
ஸர்வாஸ்த்ரேஶஸ்ஸ வஜ்ரோऽயம் ஸ்வீயவ்ருத்திம் ஸந்திஶது ॥ ॥௧௭॥

வ்யா॥ அத ஸ்வஸ்ய வஜ்ரவைபவம் வர்ணயதி। ஆயுதாநாமிதி। (ய:) வஜ்ரம் (ஆயுதாநாம்) ஸர்வாஸ்த்ராணாம் ப்ரஸ

[illegible]

[illegible] । தேவேஷு: ப்ராயச்சித்தகாதீச்யஸ்ய [illegible] ஸ்வகம் சரீரம் தத்ப்ரஜ । இந்த்ர: ப்ரக்ஷாதவோத்ஸந ப்ரக்ஷி [illegible] தஷீச்யஸ்தி நிர்மிதேந வஜ்ரேணதம் க்ஷாத்ரம் விச்வா [illegible] ஜயாந், அநந்தரம் விச்வா [illegible] ப்ரவர்த்தநேதி । தாத்ருச தஷீச்யஸ்தி நிர்மித: (தேவேந்த்ரவஜ்ர:) [illegible] வஜ்ராயுதோ (ந: அவ்யாத்) ஸ்வஸாக்ஷாத் உக்தம் [illegible] "ஆயுதாநாம் அஹம் வஜ்ரம் [illegible]" இதி லக்ஷணாத் । ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய । ||க௪||

அ—கை "செவ்விடி" யெனறெடுதத வஜ்ராயுதத்தைப்பார்த்திகசிறா "ஆயுதாநாம்" என்பதால்

பதம்	உரை
அஹம்	நான்
ஆயுதாநாம்	ஆயுதங்களுக்குள்
வஜ்ரம்	வசிராயுதமாகிறேன்
இதி	இபபடி
ய:	யாதொரு வஜ்ராயுதமானது
கீதாஸு	கீதையில சொலலப்பட்டதோ,
தஷீச்யஸ்தி	ததீசியென்றும ரிஷியின் எலுமபினால்
ஸம்பூத:	செய்யபபட்ட
தேவாய	அந்தயிநத
தேவேந்த்ரவஜ்ர:	ஆயுதேசவரனுடைய வஜ்ராயுதமானது
ந: அவ்யாத்	நமமைக்காககககடவது.

கருததது உலகில உயர்ந்த வஸ்துககள எனதமசம என்று கீதையில சொலலுமபோது வஜ்ராயுதமானது நானே யென்று சொல்லபபட்டதும ததீசியினுடைய முதுகெலுமபிலை செயயபபட்டதுமான வஜ்ராயுதமானது நம்மைககாககவேணும.

வ்ருத்ராஸுர வபதததுககாக ததீசியினுடைய எலும்பைக் கேட்டு வாஙகி அதை வஜ்ரரூபமான ஆயுதமாகசசெயது அதில்

தானும் அநுப்ரவேசித்து வ்ருத்ரவதஞ்செய்து இந்த்ரனுக்கு விஜயமளித்தாப்போலே, அடியேனுடைய வாக்கை வஜ்ரமாக்கி ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநராய் பரவாதிகளை நாசஞ்செய்து விஜயமளிக்கவேணுமென்றபடி ॥ ॥கச॥

கதா॥ விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்திர்யா விஶ்ருதா புத்திரூபிணீ ।
ஸா நஸ்ஸௌதர்ஶநீ ஶ்ரேயாஸ் (கதா) ஹயவக்த்ரகரே கதா ॥கரு

வ்யா॥ அத கதாம் வர்ணயதி । விஶ்வேதி । (விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:) விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, ஸம்ஹ்ருதௌ, ஶக்தி: = ஸாமர்த்யம் யஸ்யாஸ்ஸா (யா) கதா. யத்வா (யாவிஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:) பகவத: ஸர்வேஷாம் ஸத்ருப்ரபஞ்சஸம்ஹாரஶக்திரூபா (புத்திரூபிணீ) புத்தி: = மஹத்தத்வம், தத்ரூபிணீ = தத்பாதிகாச (விஶ்ருதா) ப்ரஸித்தா, கதாயா: மஹத்தத்வரூபத்வஞ்ச ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே ஶ்ருதம் "புத்திஸ்வரூபேணாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே" இதி அத "புத்தி: மஹத்தத்வம்," இதி தத்வ்யாக்யாதார: மஹத்ரூபேணாவஸ்தாநாத் ஸ்வரூபாவஸ்தாநாத் மஹத்தத்வ புத்திஶப்தவாச்யேயம் (ஸா, ஸௌதர்ஶநீ) ஸுதர்ஶநஸம்பந்தினீ (கதா, ந:) அஸ்மாகம் (ஹயவக்த்ரஶரீரிணீ) ஸர்வேஶ்வரஹயவக்த்ரஶாலிநீ (ஶ்ரேயாஸ்) குர்யாதித்யர்த்த: ॥ கரு॥

(அ—கை) "செழிய தண்டை" யென்றெடுத்த கதாயுதத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பதம்	உரை
புத்திரூபிணீ	புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையான
யா	யாதொரு கதையானது
விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:	பகவானுடைய உலகஸம்ஹாரசக்தியாக
விஶ்ருதா	ப்ரஸித்தமானதோ, (ஸ்ம்ருதிகளில என்றபடி)
ஸௌதர்ஶநீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான

ஸாமர்த்யாத்	அந்த கதையானது
ந꞉	நம்முடைய
ஶாத்ரவம்	வ்யாதியைப்போக்குமதாக (மநோ வ்யாதியை யென்றபடி),
ஸ்யாத்	ஆகக்கடவது.

கருத்து பகவானுடைய "ஸம்ஹ்ருதிஃ கீ ஸ்ருதம்" என்கிறபடியே ஜகத்ஸம்ஹாரமாகிற ஶ்ரீசெங்கு ஶேவ்யமதீராகவி ணியும் பெஸ்யவிஷாந கேவலந்த்யுமான கதையெனகிற ஆயு தமானது நமமுடைய ஶெநாவ்யாயியைப் போக்கக்கடவது

ராவணகுமாரஶீலராய ராஷாவான்களான யாரவாதிகளை ஸாஸ்த்ரகளைப்போலே எப்படி நிரஸிப்பதெனகிற தமக்குண் டான ஶெநாவ்யாயியைப்போக்கவேணுமென்றபடி ஸ்ரீ வாநர வீராகளைப்போலே கநககுவிப்பாரை கநககுவிப்பித்து ரக்ஷி த்தருளவேணுமென்று பார்த்திததாராயிறறு. ॥கரு॥

ஶரவாத்ய[கு]ஜிதஸுராதீஶதாலுஸ்ய ஶாய[ய]பந்தநந꞉
ஸைந்யஸ்ய ஶநாஶஶிந்த்யம் ஶாஸநஸம் ॥கசு॥

வ்யா ॥ ஸஷ்ட தஸ்ய ஶ்யஸ்யதா ஶாஸநஸ்ய யாதநய தே । யாதீதி । (ஶ்யஸ꞉) ஸந்தீப꞉ ஶ்யஸாயம் (யேந) ஸைந்யஸ ஶ்யஸந (ஸதிதஸுராதீஶுரா) ஸதாஶம் பரு ஷுராதீஶுரா, ஸதாஶம் வருஷீஹாரவதீத்யயா꞉. (யாதி) வ்யாவீர்த்தி (தேந ஸைந்யஶ்யஸந) யாவ்யாநந ஶ்யஸாயாய்ப்யந (ந꞉) ஸவாகம் (ஶாஸநஸம்) ஶாஸநக வாஜ்ஞாநம், ஸாஸம் = ஶ்யஸ꞉, ஶ்யஸயே ஸாஸஜீதி ஸ்வாஸ்யாணே (குரு) ஸூர்யம் (ஸிந்த்ராம்) ஸஜ்ஜம், பரிவுகம் குஸுமம் ॥ ॥கசு॥

(அ--கை) "முசல" மென்றெடுத்த முசலாயுதத்தை பார்த்திக்கிறார் "யாதி" என்பதால.

பதம்	உரை
மௌஸல்யா:	முஸலத்தினாலே கொல்லத்தக்கவர்கள் (அஸுரர்களென்றபடி)
க்ஷதிக்லேஶாதிஶாலிந:	(திருவாழியாழ்வானுடைய முஸலத்தினாலே அடி பட்டவர்களாய்க்கொண்டு) மிகவுந் துக்கப்பட்டவர்களாய்
யாந்தி	அடைகிறார்களோ [தன்மையை
தத்	அப்படி பாஸித்தமான
ஸுதர்ஶந மௌஸலேந	சக்ரராஜ முஸலாயுதத்தினாலே
ந:	நம்முடைய
மோஹமௌஸலம்	மௌஸலயுத்தம்போலே குலநாசகமான மோஹமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ஶீர்யதாம்	சேதத்தையடையக்கடவது.

கருத்து. சத்ருக்கள் யாதொரு சக்ரராஜ முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய் உரலில் மருக்கின நெல்போலே தூளாகிறார்களோ, அப்படிபட்ட சக்ரராஜனுடைய முஸலாயுதமானது யது குலஸம்ஹாரகமான மௌஸலம்போலுள்ள மோஹகாரியத்தை விலக்கக்கடவது அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி ஜ்ஞாநவிருத்தியைப்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

“ விஶ்ரா விஶ்ராணயோர்வ்யா மௌஸல்யா மௌஸலேந நய: ” இதி ஶ்ருதே: ।௧௬॥

ஶார்ங்கம் ॥ ஶார்ங்கவிஸ்ப்ருஷ்டதீக்ஷ்ணாஸ்த்ரா: யேந ஶார்ங்கமதிதிஷ: ।
ஸஹஸ்ரம் தேந ஸஹஸ்ராக்ஷீ ஶார்ங்கேந விஶார்யதாம் ॥௧௭॥

வ்யா ॥ அத ஷ்ட்ஸ்ர ஶார்ங்கமஸ்யம் ஸ்தூயதே । ஶார்ங்கேதி । (ஶார்ங்கவிஸ்ப்ருஷ்டதீக்ஷ்ணா:) ஶார்ங்கம் = ஶிவேந, விஸ்ருஷ்டம் = த்யக்தம், தீக்ஷ்ணா: = தீக்ஷ்ணம், பாஶதாராக்ஷதீக்ஷ்ணம் ஸ்த்ரந்தம் । யதாஹுக்தம் “ ஹரேரஷ்டாக்ஷராத்ஸ்ரம் ஶிவபஞ்சாக்ஷராத்மகம் । ஶார்ங்கதாரகஸ்ஞாநீக பா த நா த ஸநாதநம் ” இதி, யதாவ ஶ்ரீ தந்த்ரஸாரஸ்தே “ ஶ்ரீ பாஞ்சராத்ர பாஞ்சராத்ரகீ

ரமே ராமே மநோரமே" இதி (வாச்ய:) அபி4தே4ய:, ஶ்ரீராம ஸஹஸ்ர இத்யர்த்த: (யேந) த்ரிஶூலேந (த்3விஷ:) ஶத்ரூந் (ஶூலயதி) வ்யத2யதி (தேந த்ரிஶூலேந) த்ரிஶிகே2ந ஶூலாயுதே4ந (ப4வதாம்) யுஷ்மாகம் (விஶூலிதா) நீரோக3தா, "ஶூலோঽஸ்த்ரீ ரோக3ஶஸ்த்ரயோ:" இதி மேதி3நீ, (ப4வதாத்) ஸ்யாத். அத்ர ஸ்வாஸாதா4ரணஶூலித்வேந ராமஸ்வாமி நாவ்ருக3ப்ருதிவ்யா ப4க3வத: ஶூலித்3ருஷ்ட மந்த்ரவாச்யஸ்வரூபேண ஸஹஸ்ராரேண கஶ்யநாம் வ்யபதே3ஶாத் மஜ்ஞாஸ: த4யாவ ஸூத்ரம் "ஸஹஸ்ராரேணாபி4தா4நம் வ்யபதே3ஶாதி3தி । ॥கள॥

(அ—கை) "திரிசூல" மென்றெடுத்த முகக்கயரான சூலாயுதத்தைப் பாராட்டுகிறார் "ஶூலி" என்பதால்

பதம்	உரை
ஶூலித்3ருஷ்ட மநோ:	சிவனால் (அஹிர்புத்நயனால்) காணப்பட்ட மந்த்ரத்துக்கு
வாச்ய:	பொருளான (திருவாழியிறையவன்).
யேந	யாதொரு சூலத்தினாலே
த்3விஷ:	சத்ருக்களை
ஶூலயதி	சூலவ்யாதிபீடிதர்கள்போலே செய்கிறாரோ
தேந த்ரிஶூலேந	அந்தத் திருசூலாயுதத்தினாலே
ப4வதாம்	உங்களுக்கு
விஶூலிதா	பீடையில்லாமையானது
ப4வதாத்	உண்டாகக்கடவது

கருத்து அஹிர்புத்நயரால் காணப்பட்ட ஸுதர்சநமந்த்ரத்திற்குப் பொருளான பகவான் உங்களுடைய சூலவ்யாதிபோலுள்ள மநோவ்யாதியை விலக்கக்கடவர்.

இவ்வளவும் புத்ரசிஷ்யாதிகளை குறித்தாக்கிறார்; இதில் சாபதமாக அருளிச்செய்தபடி "ப4வதாம்" என்பதால் தம்மைப்போ

லே தமமுடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கும் [illegible] ஸாஹாய்
மாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

“[illegible]” என்பதற்கு [illegible] மான [illegible] ஆக்கவேண்டுமென்றபடி “[illegible]” என்கிற [illegible] கூட்டிக்கொண்டு சொன்னபடி (விஸ்ரு [illegible]) இல்லாமலிருக்கையென்றும் பொருள்.

[illegible] ஷாட்குண்யாய [illegible] ॥ ௧௮

[illegible] ஷாட்குண்யாய [illegible] ஸுதர்ஶந [illegible] ஷாட்குண்ய [illegible] ஷாட்குண்ய [illegible] ॥ ௧௮ ॥

(அ—கை) இப்படி ஷாட்குண்யங்களை யுந்தனித்தனியே [illegible] ஷாட்குண்ய விஶிஷ்டரான சக்ரராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் “[illegible]” என்பதால் அன்றிக்கே, “ஷோடஶாயுத [illegible]” [illegible]களில் [illegible] ணியாக [illegible] இவரை [illegible] ஷாட்குண்ய [illegible] சொன்னதேயென்று விஷ்ணுவாய அநந்த [illegible] ணிகளத்தை ஸூசிப்பிக்கிறாராகவுமாம்.

பதம்	உரை
க்ருத்ஸ்நே	உலகமுழுவதிலுமுள்ள
ஶஸ்த்ரௌகே⁴	ஆயுதக்கூட்டங்களுக்கு (ஆயுதமென்றுபே ர்பெற்ற வெல்லாவற்றிற்கு மென்றபடி)
யம்	யாதொருஸுதர்சநரை
ப்ரஸூதிம்	உத்பத்திகாரணமாக
ப்ரவத³ந்தி	சொல்லுகிறார்களோ, (சுருதிமுதலியவைக ளிலென்றபடி)
ஷோட³ஶாயுத⁴:	இப்பொழுது பதினாறு ஆயுதங்களையுடைய யவராக அநுஸந்திக்கப்பட்ட
ஸ ஸுத³ர்ஶந:	அந்த திருவாழியாழ்வான்
ஆயுதை⁴:	(அவ்வவ்வவகாலத்திற்குத் தக்கதியான) ஆயுதங்களாலே
விஶ்வம்	உலகை (எல்லாவற்றையுமென்றபடி)
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கக்கடவர்

கருத்து. ஸர்வாஸ்த்ரோத்பத்தி காரணபூ⁴தராய ஸர்வாஸ்த்ரமயராய் ஷோட³ஶபாணியாயிருந்துள்ள திருவாழியாழ்வான ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக்கடவர் இதனால் "லோகாஸ்ஸமஸ்தாஸ்ஸுகிநோ ப⁴வந்து, ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்⁴ய:, ப்ர[illegible] ஸர்வேஷாம்" இத்யாதிகளிற்படியே நாடெங்கும் வாழவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று ஸர்வாஸ்த்ரத்துக்கு ஸர்வப்ரதா⁴ந ஸர்வேஶ்வராஜ்ஞாவிஶிஷ்ட விஶ்வரூபரென்று ப⁴ட்டார்யர் || ||௧௬||

ஶ்லோ || ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாதே²ந ஶ்ரேயஸே ஸர்வஸேவிதாம் |
க்ருதேயமாயுதே⁴ந்த்³ரஸ்ய ஷோட³ஶாயுத⁴ஸம்ஸ்துதி: ||

வ்யா || அதை²வம் ஆசார்ய: ஸ்வாபி⁴மத ப்ரமாணமயம் ஹேதிராஜ ஷோட³ஶாயுத⁴விஷயகம் ஸ்தோத்ரம் பரிஸமாப்ய அஸ்ய ஸ்தோத்ரஸ்ய ஸகலஶ்ரேய: ப்ரதா³நத்வம் [illegible] ஸ்வஸ்ய ஸ்வநாம்நா உபநிப³த்⁴நாதி ஶ்ரீமதி | ஶ்ரீமதி | (ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாதே²ந) ஶ்ரீமதா = விஶ்வாஸ

ததா, ஶ்ரீதாஸாய த்வாதஶ ஸூரயோ ஸப்ததஶ ஸம்வத்ஸராணி ஸ்வாமிநஸ்ஸந்நிதௌ வர்த்தமாநா ஸ்வாமிநா ஸஹ ஸம்வாதயா ஶ்லோகத்ரயம் ஶ்ரீதேவநாயகஸ்ய தஸ்மாத் ஸமாநாதிவ்யமிவ "வ்யாதா ஸ்வ தேஶிகாத்ஸமாநா தத்த்வார்த்தஸாரஸ்யாத்" இதி "ஶ்ரீதேவநாயகஸ்ய ஸ்வாதீநஸ்ய தத்ஸம்பந்தஸ்வாமிநோ ஜ்ஞாநஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வே" இதி ப்ரமாணஸம்வாதம். வேதாந்த தேஶிகேந, ஶ்ரீ வேங்கடேஶ ஸமாநகாலீந ஸ்வகாவ்யேஷு ப்ரதிபாதிதா விஶாலகல்யாண வேங்கடநாதஸ்ய இதி ஸுக்ஷ்ம ஸித க்ருதக்ருத தத்ர ஶ்ரீ ஸ்வாமிநோ வசநாத் ஶ்ரீதேவநாயகஸ்ய தேவதிவ்யம்ஶ: (ஸதாம்) ஶ்ரீதேஶ ஸ்வஸ்ய ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகாநாம் ஸாம்ப்ரதாம் (ஸம்ப்ரதாயம்) ஸம்ப்ரதாய (ஸம்ப்ரதாய) க்ஷேமாய, ஶ்ரீதத்த்வ ஸித்தாந்தாதேஶ்ச (ஸுப்ரதிஷ்டா ஸ்த) தேவநாயகஸ்ய (தேவநாயகபஞ்சாஶத்) ஸத்த்வ ஸ்வபாவஸ்ய கல்யாணகுண: (க்ருதா)வதாரஸ்தா ஸ்துதிரிதி விஶேஷ: ॥ ॥௫௩॥

ஸம்பூர்ணம் ஸித்தாந்தஸித்தமதநிதம்
ஸுவ்யக்தவ்யக்தபாதா நிகமஸரணிஸுஸ்வாதுக்தத்த்வ
ஶ்ருதிஸாரவிஷயஸு ஸ்வதேஶநித்யாய ஸம்யோகம்: ।
அத்ருஷ்டோத்ஸாஹஸம்பத் நித்யதிவ்யப்ரஸித:
க்ருஷ்ணதேஶத்ருஷ்டோந்நத: ஸதத்யாகாஶிநித்யஸ்து
இஶஸ்தஸ்தகவம்ஶிதாம் ஸஶ்ரீஸம்ஸாரஸம்நிதத்யம் ॥
வேதாந்தஸூக்தஶ்லேஷ்மா ஸாஶ்வதாஸஹிதேந ।
வித்ருதாராஜகோபாலேந தேவநாயகபஞ்சாஶத் ॥

இதி நவமஶதகம்

ஶ்ரீதேவநாதார்யாசார்யஸ்ய ஸத்வம்ஶீ ஸர்வஜ்ஞ காருண்ய
கடாக்ஷ ஸமுத்பவித ஸத்யநேதஸ்ய தத்த்வேந
ஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண க்ருதம்
தேவநாயகபஞ்சாஶத் வ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம்
ஶ்ரீ தேஶிகநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

(அ—கை.) இப்படி யருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரமானது ஸர்வ ப்ரயோஜநமன்றிக்கே "ஸத்ஸ்வஸ்த்ரீஜிஞ்ஞபஞ்சகம்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாமாந்ய ஸங்கல்பித ப்ரயோஜநமென்றும், இதை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு ஸர்வ ஸ்ரேயஸ்ஸும் ஸித்திக்குமென்றும் ப்ரயோகார்களின் ப்ரயத்தைத் திருட்டமைக்கு ஸ்வநாமாங்கிதமான சாஸ்த்ர யிட்டும் முடித்தருளுகிறார் "ஸ்ரீவேங்கடநாதேந" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்ரீவேங்கடநாதேந	ஸ்ரீவேங்கடநாதனென்றும் பெயருடையவனான அடியேனால்
ஸதாம்	ஸத்துக்களுடைய
பூயஸே	இதைக்காட்டிலும் அதிகமான
ஸ்ரேயஸே	மங்களத்தின் பொருட்டு
ஸுபாஸேஶ்வரஸ்ய	எழிலாழியிறையவனுடைய
ஷோடசாயுதஸம்ஸ்துதி:	பதினாறு ஆயுத விஷயமான ஸ்தோத்ரமானது
க்ருதா	செய்யப்பட்டது.

கருத்து சக்ரராஜனை உபாஸித்துப்பெறவேண்டிய பலத்தை இந்த ஸ்தோத்ர பாடத்தினாலேயே பெறலாமென்றருளிச்செய்தார். இதனால் ப்ரயோகங்களில் ஜபஹோமாதிகள் செய்வது ஶிஷ்டாநுஷ்டாநமென்று ஸூசிப்பித்தாராயிற்று.

ஶ்ரீவத்ஸாங்கதாஸேந ஸ்ரீ ஸாஹித்யநிவாஸிநா ।
ஸ்ரீ ஷோடசாயுதஸ்தோத்ர விவ்ருதிர்த்ராவிடீ க்ருதா ॥

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஷோடசாயுதஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

ஶ்ரீ: ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

* [illegible] *

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

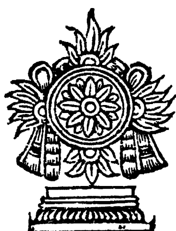
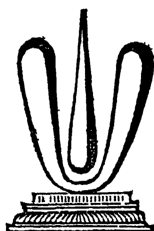
[illegible]

[illegible] ॥

விரோதிகிருது வரு பங்குனி மீ

1912 வரு மார்ச்சு மீ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤

𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

* 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃 *

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

1॥ 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍁𑌧𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

[illegible]

[illegible]

தயா வஸ்ரெணெ” இதி. தஸ்ய திஹாஸரசெ ஶ்ரீ உஞ்ஜாரோயணெ

कविविशेषः तस्य च तादृशगरुडगुणपरिशिष्टं वै-
नतेयं सांहितावास्तव्ये प्रणवार्णीतिहासः चतुर्गरुत्म-
तः ऊर्ध्वदेवेन गरुडवर्णस्य श्रुते श्लिष्टस्वरवर्ण-
सापेक्षनिष्पत्तिकत्वात् सद्वस्त्ववस्तुविषयकं सारवत्वं गरुड-
दण्डकं "सद्वस्त्ववस्तुविषयं श्रुता ज्ञोरावगीतायथा"
इति लक्षणात् वनमालाकयः उपरायादीनां गगवि-
चन्द्रादिरूपसायानुपसूतः, तत्सामान्यस्य समा-
वेन निर्यूढसमानस्य रूपकादिरयोगस्य च-
वर्णितमिति अयोध्याः कविमतस्य गरुडविषयक-
स्यास्य सारस्य च वृत्तत्वात् सारस्वतिः प्रत्यक्षं च प्रतं
"यन्नेजोनेयनसंविहितयः प्रत्यक्षं च भीतियतं"
इति लक्षणात् ॥१॥

தமிழ் வ்யாக்யானம்

சென்னியணி சீர்தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்றாள்
சென்னியணிந்தார்வமொடுசெப்புவேன்—சொன்மலியும்
நற்றமிழால் ஞானியர்கள் நாடுபுகழ் சேர்ந்திலகும்
நற்கருடதண்டகத்தை நான்.

நூலின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர், திருமாலின் திருமணியே சிறக்கவவதரித்து, திருவேங்கடாசாரியரென்ற திருநாமம் வகித்து, தமது மாதுலரான வாதிஹம்ஸாம்புதாசாரியரிடம் ஸகலகலைகளுநதேர்ந்து, திருவரங்கத்தம்மானால் வேதாந்ததேசிகனென்றும், பெரிய பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும், கற்றுத்தேர்ந்த புலவர் பெருமான்களால் கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமென்றும் விருதுகளையுமடைந்து, முத்திதரும் நகரேழின் முக்கியமாம் கச்சிதனில் தர்சனப்ரவர்த்தகராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில், அவரிடத்தில் பொறாமைகொண்ட சிலர் வாதம் முதலியவையால் அவரை

த்தாங்கள வெல்லமுடியாமையை யறிந்து, வேறு சில உபாய ஙகளால வெல்லலாமெனத்துணிந்து, மஹாஸமாத்தனென வொரு பிடாரனையணுகி யவனுக்கு மிகுந்த பொருளணிப்பதாக வாக்க ளித்து, அவனைக்கொண்டுவந்து பலமுறை வாதுக்கழைக்கச்செ ய்தும, நமது தூப்புறபிள்ளை அதை யொருபொருளாயக் கருதா து அலட்சியஞ்செய்ய, அப்பிடாரன ஒருபகல நமது தேசிகனை வீதியிறகண்டு வழிமறித்து என்னை வெல்லாவிடில தாம வஹித் திருக்கும "ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர" என்றும விருதை இழந்து விடவேண்டுமெனறு வற்புறுத்த, அதுக்கிசைந்து, நமது கவிதா ர்க்கிக சிங்கம் திருக்கோயில வடபாலுள்ள புறறடியில் தமமைச சுற்றிலும அரணாக ஏழு கோடுகளை ஒன்றனபின்னொன்றாகவரை ந்து அதனிடையில வீறறிருந்தனர். அப்பொழுது அப்பிடாரன் தான் நெடுநாளாய சோதது வைத்திருந்த அநேகம பாமபுகளு டன் வந்து ஒவவொன்றாய்த் தனது மந்தரசக்தியால நமது ஆ சாரியாமீது ஏவினன் அவறறுள ஒனறேனும அவ்வேழுகோடு களையுங்கடந்து நமதேசிகனையணுகாது அங்கஙகே விழுந்து துடி த்திறந்தன இதைக்கண்ட பாமபாட்டி மனம நொந்து தனது பிழைப்புக்கு முக்கியமாய வைத்திருந்த மிக்ககொடுமையுள்ள சஙகபாலனெனறும பேரரவத்தைத் தனது மந்தரசக்திகொண்டு ஏவ, அவவுரகம விரைந்து சென்று நிகமாந்ததேசிகனைசசுறறி லும வரைந்துள்ள அரணாகிய ஏழு கோடுகளையுங்கடந்து ஆசா ரியனை யணுகியது அப்பாமபின பலத்தையும பானமையும பா ர்த்து பயந்தவராய், பந்நகாசநனாகிய வைநதேயனை (கருடனை) இத்தண்டகத்தால துதித்தனர நமமாசாரியன உடனே பட்சி ராஜன தோன்றி ஆகாயத்தில வட்டமிட்டு ஒரு கணப்பொழுதில அப்பாம்பைப்பறறிக்கொணடு சென்றனர். அதை யறிந்த படார ன் ஆசாரியன திருவடிகளில விழுந்து அடியேன பிழை பொறு த்தருளவேண்டும், பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி யான இந்தக் காரியஞ்செயயத்துணிந்தேன, ஆகையால என்னை மன்னித்து என் பிழைப்புக்கு ஆதாரமான என்னுரகத்தை என்க்குத்தந்த

ருள பராரததிககிறேன என வேணடிக்கொணடனன அககணமே நமதாசாரியன அவன வேணடுகோளுககிரஙகி அவனுககருள செயதனா.

அவதாரிகை. கவி தான் எடுத்துககொண்ட நூலுக்கேற்புடைககடவுளாகிய கருடனை இநநூல முடிவுபெறும பொருட்டு வணஙகுகிறா "நம:" எனபதால

பதம	உரை
பந்நகநத்தாய	பாமபுகளைததனககு அணியாகக்கட்டிககொணடவனும
வைகுண்டவஶவர்த்திநே	விஷ்ணுவுககுததொணடு 'பூணடு நீஙகாபபணி விடைசெயபவனும
ஶ்ருதி	வேதமாகிற
ஸிந்து	(திருபபாற) கடலினினறும
ஸுதோத்பாத	(ஸாரமாகிய) அமுததததை யுணடாககுவதில
மந்தராய	மநதரமலையாய விளஙகுகிற
கருத்மதே	(வலிமைதஙகிய சிறகுகளையுடைய) கருடனையும பொருடடு
நம:	வணஙகுகிறேன

தாதபரியம தனககு ஐனமசதருவான ஸாபபங்களை தனனுடைய அஙகஙகளில ஆபரணஙகளாககக்கட்டிககொணடும,பகவானுககு (தாஸனும், ஸ்நேகிதனும வாஹநமாயும, ஆஸநமாயும மேற்கட்டியாயும, கொடியாயும விசிறியாயுமிருநது) நீஙகாபபணிசெயதும,மறைபபாறகடலைககடைநது ஸாரமாகிய அமுததததை வெளிபபடுததுவதில் மநதரபாவதமாயும விளஙகும பலமமைநத பட்சஙகளையுடைய பட்சிராஜனை வணஙகுகிறேன.

இதில "பந்நகநத்தாய" எனபதால மநதரமலை வாசுகி யென்னும பாமபைககட்டுணடமையும, "வைகுண்டவஶவர்த்திநே" எனபதால அமமலையெபபககததிலும பகவான வசமாயிருநது திரிநதமையும விளஙகுகினறன.

குறிப்பு இக்கவி தம்மையணுகிய பாம்பினால் தமக்கு யா
தொரு தீங்குண்டாகாமைக்கருதி "[illegible]" எனவும், அப்
பாம்பு தம்மைத் தீண்டினும் தமக்குத் தீம்புண்டாகாமைக் கருதி
"[illegible]" எனவும் பதங்களைக் கூறியுள்ளா ரென்ப
தும் பொருந்தும்

"[illegible]" என்பதால்

தாஸனுமாந் தோழனுமாந் தானவிருப்புமுவா ஹனம்
ஆஸனமும் மேற்கட்டுமாவதுடன் — நேசமுடன்
கேதனமாம் வீசும் வீசிறியுமாங் கேசவற்கு
வேதக்ருடன் விரைந்து.

என வைனதேயன் பகவானுக்குத் தாஸனும் தோழனும் ஆஸ
னமும் வாஹனமும் கொடியும் மேற்கட்டும் விசிறியுமாய் நீங்கா
ப்பணி செய்தல் விளங்கப்பட்டன ॥

(Grantha script) [illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

நஜ்ஞயஷ்டஸ்ய கீர்திதா:” இதி ஸ்வாஸ்ஸாதிஷ்டம் கஸ்ய வேத:, ஸகலநீயம் = கார்யம், “கார்யேயாநீயஸ்யா” இதி ஸூத்ரம் தஸ்யைவம் தத்ர ஸங்கதித்வம், ஸவ்யேஷு வ்ருத்திவார்த்திகயா தயா ச ஶ்ருதே “வேதேயம் யஜ்ஞா நு ஷ்ட விசேஷம் வேதாநு, ஸ்வேதேநாஸ்ய ஶாஸ்த்ராநு ஷ்டி வ்ருத்திவிசேஷாய தத்ரம் வக்ஷ்ய:। தஸ்ய ஶாய தத்ர ச ஜகதீச ச க்ஷாவஸவதாம் । உஷ்ணீஷ த்ரிஷ்டு பஞ்சஷ்டுப்ஞ்சஷ்ட்ரள । கநபஷ்டு ப பஞ்சஷ்டி ஶ்ரயபயள । பக்ஷதேவ்ரவோ ஜிதஸ்வ । ஸகலதம் ஸந்தோஷயஸ்வரஸ்ய । வநதஸ்யாநஸந்த்யஸ ஸ்யாஸ” இதரஷ்டி வேதேத்ருநந தஸ்ய பஷ்ணஸ்வி விவக்ஷிதம், தயா ச ஶ்ரீ ஸகவ்யஸ்வாஸ்யே “வக்ஷணஸ்ய பஞ்ச தாஸ்ரயஸ்வஸ்வீயம் । ஸக்ஷிணீயாவி ஶாயதீ த்ரிவ்ரு தாஸ்ஸிர: ஸ்ரதம் । ஸ்வாஸ்ஸ்தாநஸ்ஸ்வே வாஸேவ்ராஜ ஸஸ்வே” இதி “நேத்ரம் ஶாயத்ர ஸம்வேத்தி வ்ருத்திவ ஶிரோ நாஸயம் யஜுர்ஷி ஸாமாஸ்ர ஜாநிஷ்ட்ர ஸிரஜநிர வேதவிஷ்ணு ஸவாஸ்வேவ்ரம் । யஸ்ய ஸ்வாஸ்ர நேநாஸஸ்ஸ ப்ரஹ்தர ஶாஸ்த்ராஷ்ட்ர ஸ்ராஸ்ததாய: ஸ்வாஸஹ்ரம் ந: ஷ ஸஷ்டாம் ஶ்ர ஷ்டிஶத ஶிவ்ராஜிஷ்டதாஸ்ர ஶாஸ்த்ராநு” இத்ர்வாயஷ்வாவேஷ்ரவஷ்ட்ரக்தம் (விஷ்தீயநாஸ்க்ஷணதாக்ஷண வேக்ஷணவர்க்ஷத ஸ்ஸஸம்) விஷ்டாம் = ஶத்ரவணாம், வர்ய நே ஹம்ஸநே. உக்ஷணதஸ்ய = உஷ்ரக்ஷவேஷ்ர்வியாஸ்க்ஷ க்ஷணஸ்ய = வேஸ்வேஷ்ரதே நிவாரகாஸ்ர ரஹிதஸ்ய, வேவ க்ஷணஸ்ய = விஸதஃ க்ஷண: யஸ்யஸ: ஸகல வேக்ஷண இதி ஸ்வாயஷ்க: ஷ த்ர்ய:, தஸ்ய, ஸ்தஸ்வஷ்த்ர ஷ்டிஹதி ரஹிதஸ்ய ஸ்ஸவேதா விஷேஷா:, வர்க்ஷத = ஶ்ரஸநீக்ஷ தள, ஸ்ஸஸள = க்ஷஸ்ஸாயேநகம், ஸ்ஸவேதா யாத்ரவஸ்ர ஸ்க்த்ரிஶ்யேந ஸ்வயோவாஸநீஸ்யவேஷா ஸ்ஸதீஸ்ரவ:. யதா தாஷ்ரஶ வேக்ஷணேந வர்க்ஷதள ஸ்ஸநள யஸ்ய்தி ஷ்ஷ்டீயஸஷ்வீ ஹி:, தயா ச ஸவ்யஶக்தநாவி ஸ்ஸவதா ஸ்வ ஷாஸ்யஷ்ர வாஸ்ரஸ்ரேநந ரணே கவேக்ஷிதஸ்வாஸாய்க

[illegible]

|| க ||

அ—கை அக்கருடபகவானுடையவும் வலிமையும் பகைவரையடக்கும் திறமையும் அன்பருறும் துன்பங்களை நீக்கும் அன்பும், ஸந்தோஷமுமுடையவராதலின் தமது துன்பங்களையும் நீக்குவராதலின் அவரை ஸ்துதிக்கிறேனென அருளிச்செய்கிறார் முதலடியால் "ஶௌர்யம்" என்று

பதம்	உரை
ஸகலவேத	ஸகலவேதங்களாகிய
நீடாயிதாங்கம்	நீடத்தில (வீட்டில) வஸிப்பவராயும்
த்விஷத்த்வம்ஸந	பகைவரை யடக்குவதில
உத்கண்டித	ஆசையுள்ளவரும
அகுண்ட	தடையில்லாதவீரியமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவுக்கு
பீடீக்ருத	ஆஸநமாயச் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸ்கந்தம்	இருதோள்களை யுடையவராயும
ஸ்வநீடாகதி	தனனுடைய வீட்டிற்குவந்தமையால
ப்ரீத	சந்தோஷமடைந்தவர்களான
ருத்ராஸுகீர்த்தி	ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்னும பத்நிகளது
ஸ்தநாபோக	பருத்த கொங்கைகளின
காடோபகூட	காடாலிங்கனத்தினால
ஸ்புரத்கண்டக	பொடித்த புளகங்களையுடைய
வ்ராத	கூட்டத்தினது
வேதவ்யதா	வேதனையினாலுண்டானதுக்கத்தினால்
வேபமாந	நடுங்குகின்ற
த்விஜிஹ்வாதிபாகல்ப	பாம்புகளாகிற அணிகளின்
விஷ்பார்யமாண	விரிக்கப்பட்ட
ஸ்படாவாடிகா	படங்களுடைய வரிசையினது
ரத்ந	இரத்நங்களின
ரோசிஶ்சடாராஜி	ஒளிமிகுதியின் ரேகையால்
நீராஜிதம்	நீராஜநஞ்செய்யப்பட்டவரும்
காந்திகல்லோலிநீ	காந்திகளாகிற நதிகளால
ராஜிதம்	விளங்குகின்ற வருமான
கருடம்	பெரிய திருவடியை
ஶம்ஸே	துதிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். மறைகளாகிற பஞ்சரத்தில வசிப்பவரும, பகைவரையடக்குவதில விருப்பமுள்ளவரும தடையில்லாத வீரியமுடையவருமான விஷ்ணுவுக்கு ஆஸநமாய் செய்யப்பட்ட தோள்களையுடையவரும், தமதிடத்தில் வந்தமையால் ஸந்தோஷமடை-

...வர்களான ருத்ரா, ஸுகீர்த்தியென்னு மிரண்டு மனைவிகளு
டைய பருத்த கொங்கைகளின் காட்டாலிங்கனத்தினால் பொடித்த
மயிர்க்கூச்சலின் கூட்டத்தினது துன்பத்தினாலுண்டான துக்க
த்தினால் நடுங்குகின்ற பாம்புகளின் விரிக்கப்பட்ட படங்களினது
வரிசைகளிலுள்ள இரத்னங்களின் ஒளி மிகுதியால் நீராஜனம் செ
ய்யப்பட்டவரும், காந்திப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகின்றவருமான
பெரிய திருவடியை (கருடனை யான்) துதிக்கிறேன்

“ஸ்வநீயாமதி” என்கிற பதத்திற்கு தாம் ஆச்ரித சத்ருக்க
ளை நிரஸிப்பதில் ரஸிகனான் பகவானோடு யாத்திரையாயெழுந்த
ருளியிருக்கையில் நமது பத்நிகளான ருத்ராஸுகீர்த்திகளென்
கிற இரண்டு மனைவிகளும் நமது விரஹத்தினால் வ்யஸநப்பட்டுக்
கொண்டிருப்பார்களென்றெண்ணி கருடபகவான் தமது மனைவி
களின் வீட்டிற்குச்செல்ல அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தினால்
தன் ப்ராணநாயகனைத்தழுவிக்கொள்ள அப்பொழுது கருடபக
வானுக்கு அதிக ஸந்தோஷத்தினால் மயிர்க்கூச்சலுண்டாக, அ
தின் கூட்டங்கள் அவருக்கு ஆபரணங்களாகிய பாம்புகளுக்கு
துன்பத்தை யுண்டாக்க, அதினால் அந்த உரகங்கள் படமெடுக்க
அதிலிருக்கும் ரத்னகாந்திகளினால் (உலகில் செய்வதுபோல) நீரா
ஜனஞ் செய்யப்பட்டாரென்பது திரண்ட பொருள்.

௨௫|| ஜய, கருட, ஸுபர்ண, தர்வீகராஹார, தேவாதி
பாஹாரஹாரிந், திவௌகஸ்பதிக்ஷிப்ததம்போளிதாராகிணா
கல்ப, கல்பாந்தவாதூலகல்போதயாநல்ப வீராயிதோத்யச்சமத்கா
ர தைத்யாரிஜைத்ரத்வஜாரோஹ நிர்தாரிதோத்கர்ஷ,
ஸங்கர்ஷணாத்மந், கருத்மந், மருத்பஞ்சகாதீச ஸத்யாதிமூர்
தே ந கச்சித்ஸமஸ்தே நமஸ்தே புநஸ்தே நம:||

இதி த்விதீயஸ்ஸரண:

வ்ருத்த|| சுப்ர யஜ்ஞாஜுர்யாஸாமதஸ்ஸ்ர ஸமவசோ மா
ருத்த: நிர்வாஸாவதாந ப்ருதிவாதகெ ஸம்பாஷிஷு

ய ஶாஸ்ம்ஸதே । ஜயேதி । தேந ஶாஸ்த்ர ஜயேத்யர்த்தः. (ஸ்வ

வர்ணம்) பேசாலநம் வர்ணம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதிः சத்ர்த்தா

ஹாரஸ்ய ச்சந்த்ரஸ்ய வः வ்யாஹிதஜாயாய வ்ருத்த்யஸ்வ

த பேசாலநவக்ஷத்யா தேவாதிக ஏத ஸ்வவர்ணநாதேயேய

த்யர்த்தः. தத்ருக்தம் ஸ்ரீ ஶ்ரேஹரணாரதே ‘‘வ்ருஜஸ்ய கபிஷ்ய

தி தவதேவ ஶக்தே த । வக்தத்தஂ த்யஜாதேஷ்யம் யஸ்ய

ஜம் நோவம்ஸ்ய வே ॥ தத்ரத்ஷ்ய ஶிதே க்ஷ்ய தஸ்ய

வர்ணமேத்ததம் । ஸ ஷ்ட்ணவஷ்ணிதாநி நாவகே ஶாஸ்த்

த்தः ॥ ஸ்வப்ரஷ்யம் வ்யாஶ்ரகஷ்ய ஸ்வவர்ணாயம் ஹவகவிதி’’

இதி ‘‘யஸ்மிம்மே ஸம்ஶாஸ்த்ரார்த்தநிர்வமவஸ்தம்ஹிதே ஜம்ஶ

தேள சர்ணாவேஷஸக்ஷணம் வர்ணயதிவயே வத மேஶம்

கிதேஶ’’ இதி ஶாஸ்த்ரவஞ்சாஶதிச யத்ர்வர்யம் ஸ்வவர்ண

ஶம்பः ஸ்ரீஸாக்ஷதேவ்யாணாதி ஶாஸ்த்ரணகாயிஷாதஸ்ஸ்த

ஶாஸ்த்ரவ்ஸ்ஹ விஶேஷஶிஷதே, தயாவத் விஶேஷகா

ஹாவாக ஶாஸ்த்ரநாத வாரः (ஹவீகுஹாஹார’) ஹவீகுலவ

வாஹாரः யஸ்யதஸ்ய ஸம்போதிः யமவதேவ ஸஶஸ்த

வக்தஷநாஶாஜ் ஹிதேந ஸவர்ணாஜேந வ்யத்யஹம் வதேச

க வ்யாராகவ்யராநவ் திஜ்ஞாவஷ்ணிக வ்யஹிதம் ஸவாஶ

ஹார தயோவயம்ஜணித்யர்த்தः தயாவ ஶாஸ்த்ரவஞ்சாஶதி

‘‘வாயாணः வ்யத்யஹம்தேகஶ்வீ விஷயாஂவே ஷயாஜீதி ஹிதே

ஸாஸித்தள ஸவர்ணாஜ ஸ்கரண ஶாஸ்த்ரணாநஹரம்யாஶிவ்யம்’’

இதி (தேவாயிவாஹாரஹாரீந்’) தேவாயிவஸ்ய= தேவே

ந்ஸ்ய, சூஹாரः= சத்ரம், ஹரதீதிதஸ்ய ஸம்போதிः ஸ்வ

ஶாதத்ஸ்ய விஶாவநாயத்திதி ஹாவः கத வக்தாத்ரஶ

கயாவ்ஹாரஸ்ய உத்தாத ஸம்கஷிவ்யகஷ்யதே, இதஞ்ச ஸஶந

ஜார விஶேஷணே தேதஶஸும். (கிவளகவ்யதிகஷிவ்தம்ஹோ

ஜயாராகிணாகவ்) கிவளகவ்யதிநா= தேவராஜேந, கஷிவ்தஸ்ய

வ்ஹிதஸ்ய, ஹம்ஹோஷः= வஜ்ரஸ்ய, யாரா= நிஶிதாஶ்

ஹாஶः, தயா கிணः= விரோவிதவ்ணஸம்ரஷ்வகக, ஸ

வகவர்கவ்ः= ஹஷ்ணம் யஸ்யதஸ்ய ஸம்போதிः. ஶஸ்தவ

ஹாராங்கஸமவேதவேதப்ராமாண்யாஸ்திகா நிராகரணஸமேதிக மதிஸிந்துமாத: ய
தாஹ நாஸ்திகாஸ: “ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த நிர்ணயாய ஶ்ருத்யா ஹா
ஸவனாந்தமேவ” இதி நந்தரஸஸராயா கவிஸ்வஸ்வாநுக்ராயா
காரிகாநந்தம் விஷயாதிஶயமேஹ । கஸ்ஸாந்தி । (கஸ்ஸா
ஸாதந்தம் கஸ்ஸாநயாநஸ்ஸ வ்ராயிதோஸ்ய த்வமஹங்கார!) கஸ்ஸா
ந்தே = ஸநேத, பாஸாதந்தம் = ஸாத்ர, ஸாதந்தம் ஸர்வ
ஶிஸாத்ராயா” இத்யர்த்த:. ஶாஸ்த்ரஸமாஸ்த: கஸ்ஸாஸாதந்தம்
கஸ்ஸாஸாதந்தகஸ்ஸ:, “ஶாஸ்த்ரஸமாஸ்தா கஸ்ஸவி” இதி கஸ்ஸ
ஸத்ரம், ஸ ஏகாகாரிக ஸாதாவஸ்ய ஸத்யஶ ஹத்யர்த்த: தத்
த்ர்யஶ: உதய:= ஸ்வியர்வ: யஸ்ய தேந, கநஸேந = ஸர்வ
ஶாஸ்த்ரேண, வ்ராயிதேந = வியுஷ்ண, உத்து = ஸ்வியர்வது,
வசார: = ஸூஹாஹஜநகவ்ராஹார விஶேஷ: யஸ்ய தஸ்ய
ஸவஸ்ஸி: கய ஸ்வஸ்ய விஷயாதிஶய: ஶஸ்வதோவ்யஸ்யஹி
த இதாஹ । ஷேத்ராரீதி । (ஷேத்ராரீஜேஜத்யஜா
ரோஹ நியர்ஸிதோக கஷத்’), ஷேத்ராரே: = கஸாரநி
ரஸநரஸிகஸ்ய ஸத்ரீகாகஷஸ்ய, ஜேஜதே = ஜயஶீலே,
ஜ்ஜ ஸ்ரோஹேண = ஸ்ரோஹேண, நியர்ஸித: = நிஶ்சி
த:, உக்தஷ: யஸ்ய தஸ்ய ஸவஸ்ஸி: (ஸக்ஷ்ணாத்து ’)
ஸக்ஷ்ண ஸ்வரவிது ’ ஸக்ஷ்ணஜாதகஸாக காரகா
ரணபாரஹேஹாவதாரம். உக்தஞ்ச ஸாகவதே “ விஷோ
ஸக்ஷ்ணாவஸ்ய விஜ்ஞாநபயஶாஜிந: ஶஸ்திஜ்ஞாந
பலாவ்ரா யா ஸமர்யாரஸ்வரவிஸீ ॥ ஸேவிதேதி ஜஸா
தவிஜ்ஞேயா விஹகேஶ்வர: ” இதி “ ஸ்வாநந்யாஸிஷ்
ஸ்வேவஸ்ய வதந்ததந: । ஸங்கஷ்ணம் ஶாத ஸவ ஸ்ணம்
விஜ்ஞாநபயஸக்ஷாக । ஸவதாயம் தேஹேமாதே: ”
இதிஸ “ ஸவிஸாக்ஷ்ணீஸாவரிணீதி யபாஸாவரஜ்
தி வசர ” இதி ஶாஸ்த்ரஸாஸ்த்ரஸ்வ (ஶாஸ்த்து) “ ஸ
வணீவராஸ்த்ராது ” இதி ஶ ஸதிவ திவஸமேவஸ ।
(ஸூக்தஸகாயீஶஸத்ராஷ்டதேவ ’), ஸூக்தஸகஸ்ய =
ப்ராணாஷ்டவாயவஸகஸ்ய, கபீஶா: = கபிஷாத்ர:, ஸ

த்ராதய: = ஸத்த்வாவர்ணாதய:, உதிதய: = வ்ருத்தி
உதிதய: யஸ்ய தஸ்ய ஸ உக்தி: ப்ரமாணாவதாந ஸமா
லோசாந வ்யாதாவ்யஸ்ய வாயோ: க்ருதேந ஸத்த்வாவ
ர்ண ஶாஸ்த்ரதாத்பர்ய விஷயேஶ்வர விஶிஷ்ட: ஶாஸ்த்ர ப்ரபஞ்ச
வதமிதி தயோக்தி: தயாவோக்தம் ஶ்ரீ ஸாத்வதே "ப்ரமாணா
நஸமாலோசாநவ்யாந ப்ரமாணவிஷ்ணு: । உபயஸ்யாவிஶேஷ
ஸ்யைவஹி: ப்ராதாந்ய: க்ருதேந ॥ ஸத்த்வாவர்ணா ஶாஸ்
த்ராதாத்பர்ய விஷயேஶ்வர:" இதி "நம: ப்ரமாணாதிவா
யவநாமோநாய ஶாஸ்த்ரதே" இதிவ. ஶ்ரீ ஶாஸ்த்ராவதார
த்வே "ஸத்த்வாதேஷ்வாஸதாதி ப்ரமிதஸம்பந்தி: வஸ்து
விஷயவ்யவஹாரதேஷு வஸ்துவிவேக்த்ர பிரமாணு ஹவப்ரஹ
ஹவம் ப்ரமாணாம் வஸ்தூநாம் । ப்ரமாணாவதாநாதி லோசநம் ப்ர
திதநோத்தரோதாதேவதம் வஸ்துவ்யக்தி: வஸ்தாத்மவஸ்யா
ஸா வாக்ய உபநிஷத்ப்ராதிதஸ்யாஷயேண:" இதி
(ஶாஸ்த்ர) ஸமாஸேத ஹே ஶாஸ்த்ர (இய) ஸவேதாத்தவேத
ணவத்வ (தே) தவ (ஸஉ:) ஸத்ய: (தஸ்ய) லோகாவீ
(ந) நஹவதி (தே) தத்வம் (நம:) ஹவக்திதி ஶேஷ: (வா
ந:), ஸமேயாவஹி (நம:). லீலா "வஜ்ராங்க ஜீவாதா
ஹ்ருஷீகநாத தேவாதிந:" இதிவச தாநாதிமயாயம்
தயாவாஹ: "ப்ரஶாஸநாம் ப்ரதீக்ஷாயாம் ப்ரஹாவேத
ஜநேவிவ । ஸயேவ விஜயேவேவ வாஸு: வாநத்ரேஷம்
க்ருதி:" இதி. தயாவ யாதநாதநய: "நமோ நமோவாங்ந
ஸாதிமூமயே நமோ நமோவாங்நமோஸமூமயே । நமோ
நமோநந்தமஹாவிபூதயே நமோ நமோநந்ததயைகஸிந்த
வே" இதி ஶக்த ஸத்த்வதாதி விஶேஷணாநாம் ஜிஜ்ஞா
ஸாய ஸவேதாத்மதா வதநாவ்யயஹஷகாச வாஸிஷ
ராஜ்ஞார: "விஶேஷணேயத்யாதவதேஶாத்த: வாஸிவா
ஸ்வர:" இதி லக்ஷணாச தயா ஶாஸ்த்ரமிதி விஶேஷஸ்ய
வவேதாத்ரீத்ரா ஸாவயகாச வாஸிஷராஜ்ஞரஸ்ய,
ஸாவயவிஶேஷத்வா ஸவேதாஸிவராஜ்ஞர:" இதி

க்ஷணம் கல்பாந்தவாதக்ஷுப்த கல்லோல [illegible]. தேவராஜேதி [illegible] "ஹாரஹாரிணி" [illegible] தயா "கல்பாந்தவாதக்ஷுப்த கல்லோல [illegible]" [illegible]

அவதாரிகை. அவ்வைநதேய பகவானுக்கு ஒப்பற்றவராக்கிற மாதிரூபங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இவரை முன்னிலைப்படுத்திப் பிரார்த்திக்கிறார் "ஜய" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸுபர்ண:	வலிய சிறகையுடையவரும்
உரகாஹார:	ஸர்ப்பங்களை ஆகாரமாகவுடையவரும்
தேவராஜாஹார	தேவேந்திரனது ஆஹாரமான (அம்ருதத்தை)
ஹாரீ	அபஹரித்தவரும்
திவௌகஸ்பதி	தேவேந்திரனால்
க்ஷிப்த	எறியப்பட்ட
தம்போளி	வஜ்ராயுதத்தின்
தாரா	முனையின்
கிணாங்க:	தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும்
கல்பாந்தவாதூலகல்ப	ஊழிக்காற்றுப்போன்ற
உதய	உதயத்தையுடைய
[illegible]	அளவிறந்த
வீர்ய	வீர்யத்தினால்
உத்யச்சமத்கார:	உண்டாகின்ற சமத்காரமுடையவரான
தைத்யாரி	விஷ்ணுவினது
ஜைத்ரத்வஜாரோஹ	வெற்றிக்கொடியிலேறினமையால்
நிர்த்தாரிதோத்கர்ஷ:	நிச்சயிக்கப்பட்ட மகிமையுடையவராயும்
ஸங்கர்ஷணாத்மா	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபியாயும்

ப்ராணாத்யநிலாதிப:	பிராணன முதலிய ஐநதுகாற்றுக்கு மதிஷ்டானதேவதையாகிய
ஸத்யாதி பஞ்சமூர்த்தி:	ஸத்யன முதலிய ஐநதுமூரத்திகளையுடையவராயும
ஸ்தித:	இறநத சிறகுகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற
வைநதேய:	ஸ்ரீ வைநதேயரே
ஜய	எலலாருக்கும மேலாகவிளங்கக்கடவீர்
தே	உமக்கு
ஸம:	ஒபபானவர்
நகஸ்சித் [க்வசித்]	ஒருவருமிலலை
தே நம:	உம்மையும பொருட்டு நமஸ்கரிககிறேன்
பூய:	மறுபடியும
தே	உம்மையும பொருட்டு
நம:	நமஸ்ககரிககிறேன்.

தாத்பரியம் வலிய சிறகுகளையுடையவரும், பாமபுகளையாஹாரமாகவுடையவரும, இநதிரனுடைய ஆஹாரமான அமுதத்தை யபஹரித்தவராயும், இநதிரனால விடபபட்ட வஜ்ராயுதத்தின முனையின் தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும, ஊழிககாற்றுபபோன்ற பிறபபையுடைய அளவுகடநத வீரியததினால உணடாகின்ற ஸாமாரததிய முடையவராயும, விஷ்ணுவினுடைய வெற்றிககொடியில் ஏறியமையால் நிச்சயிககபபட்ட பெருமையையுடையவராயும, ஸங்கர்ஷணரூபியாயும், பராணன் முதலிய ஐநது காற்றுகளுக்கு மதிதேவதையாகிய ஸததியன முதலிய ஐநதுமூர்த்திகளை யுடையவராயுமிருககின்ற ஸ்ரீ வைநதேயரே! எலலோருக்கும் மேலாக விளங்கக்கடவீர்; உமக்கு ஒபபான ஒருவருமில்லை. உமபொருட்டு நமஸ்ககரிககிறேன். பின்னும உமமை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு. (ஸாவணா) என்பதால், கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிநத இநதிரன் கோபங்கொணடு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தை யேவ அதற்கு

த்திராக தம்து இறகுகளில் ஒரு சிறந்த கையெடுத்து விடுத்தனர் அதைக்கண்டு வியந்த தேவர்கள் முதலியவர்களால் கருடனுக்கு “ஸுபர்ண:” என்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது.

(த்வீபகாராஹார) வஞ்சனையினால் தனது தாயான விநதையை கத்ருவுக்கு அடிமைப்படுத்திய மாற்றான் தாயாகிய கத்ருவின் மக்களாகிய ஸர்ப்பங்களை அடியோடு அழிக்கக்கருதியுண்ணுகையில் அப்பாம்புகளுக்கிறைவன் வந்து அடிபணிந்து அடியோங்களையடியோடு அழித்து விடப்படாது, தேவரீருக்குத்தினமொரு பாம்புவீதம் இரை யனுப்புகிறோமென்றும் வேண்டிகொள்ளக் கிரங்கி அவ்வாறு கருணைபுரிந்தமையால் “த்வீபகாராஹார:” என்று பேரணிந்தமையை புராணங்காண்க

(ஸங்கர்ஷணாத்மா) இக்கருடன் வாஸுதேவஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்த ரென்ற பகவானது நான்கு வ்யூஹங்களில் ஸங்கர்ஷணனுடைய அம்சமாகையால் “ஸங்கர்ஷணாத்மா” என்று விளித்தார் இதை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஸாஸ்த்ரங்காண்க.

(ஸத்யஸுபர்ணகாயத்ரீ ஸத்யாதிபதிமூர்த்தி) ஸத்ய ஸுபர்ண கருட தார்க்ஷ்ய விஹகேஸ்வர ரென்ற கருடவ்யூஹமூர்த்திகள் அதிதேவதைகளென்பதை ஸம்ஹிதாவஸ்யத்தில் பார்க்கக் காண்க

௩௫॥ நமோ ஜநார்த்தநஸத்வப்ரியப்ராப ப்ரப்ராய ப்ரியப்ராதவக்ஷாம்ஸவாஸாய நாராயணாயோஙியவீவபடாஹதாமாய பாதாலஹாஸாய ஸங்கர்ஷணாதிமூர்த்தயே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாஸ்வ ஸ்ரீவைஷ்ணவாய நாகேந்த்ராய ஸஹஸ்ரஜிஹ்வாய வேதஜ்ஞாய ஸத்யாய தார்க்ஷ்யாய ஸத்யாதிதேவாய விஹகேஸ்வராய ஸுபர்ணாய ஸர்வாதாரஸ்வரூபாய ஸர்வாதாராய ஸ்வாஹா ॥

இதி த்ருதீயச்சரண:.

ஸ்ரீ॥ அத “ஸுபர்ண” இதி விசேஷணாந்தராத் ப்ரஸம் வீரவாஹிதம் ஸ்வர்ணபந்து தத்வ ஸந்தி வர்ணம் தத்வ ஸா

[illegible]

[illegible]

(அ—கை). சிறகுகளாலும் நகங்களாலும் மூக்காலும் பருத்தகாலாலும் கோரப்பற்களாலும் பெருமையும் வலிமையும் வாய்ந்த வைநதேயனை நல்ல ஞானமடைதற்பொருட்டு வணங்குகிறேனென அருளிச்செய்கிறார். "[illegible]" என்பதால்

பதம	உரை
அஜஸ்ரஸபர்யாய	இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும்
வ்யஸ்தபர்யஸ்த	வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற
பக்ஷாநிலாஸ்பாலந	சிறகின் காற்றின் வேகத்தினால்
உத்வேலவாராஸி	கரைபுரண்ட ஸமுத்திரங்களின்
வீசீசபேடா	அலைகளென்னும் அகங்கையாலே
ஹதாகாத	அடிபட்ட ஆழ்ந்த
பாதால	பாதாளலோகத்தில
பாங்கார	பாங்காரசப்தத்தினால (பாம்என்ற ஓசையினாலென்றபடி)
ஸங்க்ருத்தநாகேந்த்ர	கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களை
பீடா	துன்பப்படுத்துவதில
ஸ்ருணீபாவபாஸ்வந்	அங்குசம்போல விளங்குகின்ற
நகஶ்ரேணயே	நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும்
சண்டதுண்டாய	கடோரமான முகத்தையுடையவராயும்

{ [illegible]	ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்
[illegible]	போன்ற புருவங்களையுடையவராயும்
[illegible]	கோரப்பல்லினால்
வஜ்ரிணே	வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள
[illegible]	தேவரீரையும் பொருட்டு
இதம் நம:	இந்த நமஸ்காரம் (உண்டாகக்கடவது)
மே	அடியேனுக்கு
[illegible]	வேதாந்த வித்தைகளை
[illegible]	வசப்பட்டவைகளாய
[illegible]	செய்தருள்க
[illegible]	உம்தடிமையை
[illegible]	நான் பூணும்படி செய்தருள்க
[illegible]	கருணை புரிவீராக

தாத்பரியம். இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும், வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற சிறகின் காற்றின் வேகத்தினால் கரைபுரண்ட கடலின் அலைகளென்னும் கையால் அடிபட்ட ஆழ்ந்த பாதாளத்தில் பாங்கார ஓசையால் கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களைத் துன்பப்படுத்துவதில் அங்குசம்போல் விளங்குகின்ற நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும், கொடிய மூக்கையுடையவராயும், ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், கோரப்பல்லாகிற வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள தேவரீரையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன், அடியேனுக்கு வேதாந்த வித்தைகளை வசப்பட்டவைகளாய் செய்தருள்க, உம்தடிமையை நான் பூணும்படி செய்தருள்க. கருணைபுரிவீராக ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உதாரஜந்ம = நிரவதிகவைபவ உதாரஜந்மந், ஹே ஶ்ரீம: ஜநயிதும் (ஜநயது இத்யர்த்த:) பக்திஶக்திவ்யக்தி ஶேஷவதி நாராயணவிஷயே (பக்திமந்தம்) பக்திவைஶிஷ்ட்யமந்தம் = காமயமாநம், ஶ்ரியா:) யாவ, ஸ்ரீவைதிகீதாம்பராவிருதி ஹாவ: அத "உதீநாஶீநாஶீநே" தி கவகாஶாவதநாஸ் வக்த்ரந்தராஸ்ய:, அத்ர யஸ்வக்த்ரம் தஸ்ய திவாஜிதஶேஷாஸ் "அநந்தவக்ஷ்" த த்ரு ஸ்வாஸாயாரணாநவேண ஶுத்வேஸ்வ, வஹ்நாக்ஷரஸ்ய அநந்தவக்ஷிவக்த்ர ஸ்புரத்தாரகஸ்ய ஹுதாஶநப்ரியா ஶேகரஸ்யாநவேண ஹஜ்ஞதோரணாஹியாநாஸ் வயூரயோக்த்ரம்காரா: "ஶ்ருத்வேஸ்வ ஹஜ்ஞதோரணாஹியாநம் வயூரயோக்த்ரி" தி "பக்திமந்தம் ஜநயது" ஐதிவாச்யம், ஸவிவுஷாம் ஸம்வேஷ்டி:, வந்தவுவஸ்ஹாவயுதி: ॥

(அ—கை) உயர்ந்த பிறவியையுடையவரே உமது மந்தரமென்னைக்காத்து எனக்கு ஞானத்தையும் பக்தியையுங்கொடுக்கட்டுமென்றருளிச்செய்கிறார். "மந்த்ர:" என்பதால

பதம்	உரை
அநந்தர	பின் தொடர்கிற
ப	பகாரத்தையுடைய
க்ஷி	"க்ஷி" யென்னுமெழுத்தினுடைய
வக்த்ர	முகத்தில (முன்பாகத்தில)
ஸ்புரத்தாரக:	விளங்குகின்ற ப்ரணவத்தையுடையதும
ஹுதாஶநப்ரியா	அக்னியின் மனைவியை (ஸ்வாஹாகாரத்தை)
ஶேகர:	தலையாகவுடையதும
த்ரிவர்காபவர்க	அறம்பொருள் இன்பம் வீடு
ப்ரஸூதி:	என்கிற புருஷார்த்தங்களையுங்கொடுப்பதுமான
தாவக: மந்த்ர:	தேவரீருடைய மந்தரமானது
ந: த்ராயதாம்	எங்களைக்காப்பாற்றட்டும்.

ஹே பரவ்யோமபீட! பரமபதத்தை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவரே!

ஸமரேக்ஷி	இந்திரனுடைய
த்ருப்த	செருக்கினாலுண்டான
ஜ்வலத்	(கோபத்தினால்) ஜ்வலிக்கின்ற
வாலகில்ய	வாலகில்யரென்னும் ரிஷிகளுடைய
ப்ரதிஜ்ஞா	ப்ரதிஜ்ஞையினால்
அவதீர்ண!	உதித்தவரே! (தோன்றியவரே)
சாபநாசக!	சாபநாசகரே!
ஸ்திரம்	நிலையான
தத்வபோதம்	பராவரஞானத்தையும்
ஜகத்பீஜகே	உலகத்திற்கு முதல் வித்தாகிய
போக்தே	(புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவரான) பகவானிடத்தில் உள்ளதும்
ஸாரம்	மேன்மையானதும்
ப்ராக்ருதஸ்பர்சம்	இழிந்தபொருளின்புருத்தாகியும்
அதீநம்	குறைவற்றதும்
மஹாநந்தஸந்தோஹம்	மஹானந்தத்தைத்தரக்கூடியதுமான
பக்திதேநும்	பக்தியாகிறபசுவையும்
தேயாஃ	என்னையடையச்செய்வீராக

தாத்பர்யம் பின் தொடர்கிற பகாரக்ஷிகாரங்களின் முன் விளங்குகின்ற பரணவத்தையுடையதும், அக்நியின் மனைவியை தலையணியாகவுடையதும், நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுப்பதுமான தேவரீருடைய மந்த்ரமானது எங்களுக்காகட்டும், பரமபதத்தை யிடமாகக்கொண்டவரே! இந்திரனுடைய செருக்கினால் கோபங்கொண்ட வாலகில்யாள் என்னும் ரிஷிகளுடைய ப்ரதிக்ஞையினால் தோன்றினவரே! ஸாபச்ரேஷ்டங்களுக்கு நாசகரே! நிலையான பராவரஞானத்தையும், உலகத்திற்கு வித்தாகியும் புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவருமான பகவானிடத்தில் மேன்மையானதும், இழிந்த பொருளின்பமடையாததும், குறைவற்றதும், பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான பக்தியாகிய பசுவையும் என்னையடையும்படி செய்வீராக

36-𑌮𑍍॥ 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌣𑍇𑌣
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍀 𑌨𑌵𑍀𑌨𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍(𑌤𑌾) 𑌣𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌪𑌾𑌟𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌜𑌨𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌬𑍍𑌦𑌕𑌨𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌪𑌬𑍍𑌦𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 । 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌿𑌤𑌿 । (𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌣𑌾𑌃) 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 = 𑌷𑌟𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 = "𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 ...

[illegible]

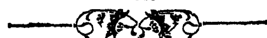
அ—கை நூலின்பயனாக இத்தண்டகத்தை யநுஸந்திப்பவர்களின் பகைவரது வலிமை யடியோடு அழியவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍" என்பதால்

பதம்	உரை
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑌣 𑌚𑌰𑌣𑌃	முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய அடிகளையுடையதாயும்
𑌨𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌟𑍀	நகண ரகணங்களின் வரிசையினால்
𑌨𑌵𑍀𑌨	புதிதான
𑌗𑍁𑌮𑍍𑌫𑌗𑍁𑌣𑌃	மொழித்தொடரின் குணத்தையுடையதுமான
𑌏𑌷𑌃	இந்த
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌥𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃	கருடதண்டகமானது
𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷	பகைவர்களின்
𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀	சேனைகளுடைய
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌮𑍍	அணிவகுப்பை
𑌵𑌿𑌘𑌟𑌯𑌤𑍁	பிளக்கட்டும்

தாத்பர்யம் முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய அடிகளையுடையதும், நகண ரகணங்களுடைய வரிசையினால் புதிதான தொடர்மொழிகளின் குணங்களையுடையதுமான இக்கருடதண்டகமானது பகைவர்களின் சேனைகளின் அணிவகுப்பைப்பிளக்கட்டும்.

௨-ஞ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌤𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌗𑍀𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮, 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 ।

[illegible] ब्राह्मणाश्च [illegible] । [illegible]
[illegible] विष्णु[illegible]यजन्ति ते" इति [illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]" इति यथा,
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible]
श्री [illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]" इति [illegible]
[illegible] ॥

सान्द्रानन्दे वेदान्तलक्षणान्तर्निलक्षणे ।
सुधीः श्रीराजशेखरोऽव्याख्यच्छ्यामलादण्डकम् ॥

इति श्री भारद्वाजकुलतिलकेन [illegible]
श्री [illegible]
[illegible]
श्री राजशेखराचार्येण
विरचिता
श्यामलादण्डकव्याख्या
सम्पूर्णा ॥

அ—-கை இககவி வழிபடுகடவுள வணககமாகவும அக்கடவுளின திருவுளளமகிழசசியின பொருடடும இநநூலியறறிய தாக வருளிசசெயகிறா '.விவித" எனபதால

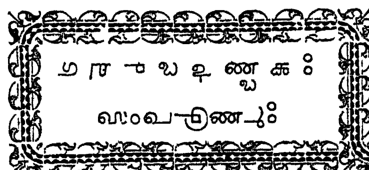
பதம	உரை
விவித விசித்ர:	பலவகைபபடட விசித்திரமைககொடுககககூடியதும
ஸாரஸம்	அவவிதமான
கருடதண்டக:	கருடதண்டகமானது
கருடத்வஜதோஷாய	பகவானது திருவுளளமகிழசசியின பொருடடு
வேங்கடேசவிபச்சிதா	வேங்கிடேசரென்னும வித்வானால
ரசித:	சொலலபபடடது

தாதபரியம பலவகை விசித்திரமைக கொடுககககூடியதான இநத கருடதண்டகமானது வேஙகடேசரென னுமடியனால கருடதவஜான பகவானுடைய திருவுளளமகிழசசியினபொருடடு சொலலபபடடது

கருடனமேற்றண்டகததைககாசினியோாகாணத
திருவருளாற்றெனமொழியிற செபபினுன—விருமபிப்
புவிமீதிலாசசான புகழவமசபபேறறுன
கவிராஜ கோபாலனகாண

தமிழபபதவுரை முறறிறறு

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

श्रीः ॥

श्रीहयग्रीवपरब्रह्मणे नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीवेङ्कटेशदिव्यघण्टावतारैः श्रीरङ्गराज

दिव्याज्ञालब्धवेदान्ताचार्यपदैः कवितार्किक

कविकथककण्ठीरवैः सर्वतन्त्रस्वतन्त्रैः

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकैः

अनुगृहीतः

* अभीतिस्तवः *

श्री [illegible]

[illegible], श्रीरङ्गनाथार्येण विरचितया

मणिप्रवाळव्याख्यया सहितः

देशिकसम्प्रदाय [illegible] संरक्षणैक

ति. व. श. ना. रा. श्री ताताचार्येण.

श्री [illegible]

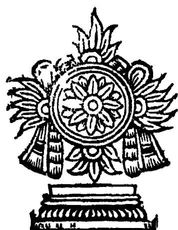
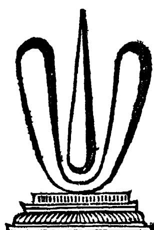
रा. [illegible] राजाचार्यस्य

"श्री [illegible] अक्षरशालायां"

मुद्रयित्वा प्रकाशितः ॥

விரோதிகிருது வரு பங்குனி மீ

1912 வரு ஏப்ரல் மீ

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

அ பீ தி ஸ்த வ:

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

அபீதிஸ்தவ வ்யாக்யாநப்ராரம்ப:

யஸ்யாம்ஶம் தவஸாக்ஷ்யம் ஹயவதந ஶ்ரீ தேஜஸா ஸம்ஸ்தூய பரிவாராய பாரம்பர்யாவிஜயதே யத்ஸம்ப்ரதாய: | ஸா ஶ்ரீவாரம்பரா பூர்ணவர்ஷம் வேங்கடநாதாயிதம் ஶ்ரீ ஶ்ரீவாஸரங்கநாத் தேஶிகமணிம் ஶ்ரேயோநிதிம் ஸம்ஶ்ரயே || ஶ்ரீ தவஸந்தாநபூர்ணம் விரோதிஸங்காரணம் | ஶ்ரீ நிவாஸரங்க ஶ்ரீவாஸம் தேஜஸ்விமணிம் ஸம்ஶ்ரயே || ஶ்ரீரங்கநாயகாஸோர்ய விஶ்வப்ரபந்த நிதேஶத: | அபீதிஸ்தவவ்யாக்யாநம் தநுதே ஸூக்திஸம்பத்பி: ||

அவதாரிகை. "உக்தேஷு வக்ஷ்யே தவைவ யஜ்ஞ்யோ நந்தவ வர்த்திஷ்ணுர் வர்ணாஹரே ஸ்வஜநிஷ்டயஜ்ஞாதம் நதி" என்றும், "வர்ணாவதாரோர்ஜநஞாய தநய:" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வர்ணாவதாரராயும், "போஷ்யாகஸ்ய ஸ்ருதிஸந்த்ருஷ்டிர் ப்ரய த்ருக்ஷிணோ

ரக்ஷிதவ்யந:" என்று இளைய பெருமாளைப்போலே ஸர்வாவஸ்தா
ஸஹவாஸத்தைக் கேட்டு "பாம்ஸு க்ரீடாஸு பாலேஷு பரோக்ஷ்யாக
ரந்யவத்" என்று பரீக்ஷித் மஹாராஜரைப்போலே, பாம்ஸு
க்ரீடையிலும் ஸஹவாஸத்தாலே விளையாடுகிறவராயும், "ஸதி
ஷ்டந்தமவப்யத்ரஹம்" என்னுமாப்போலே கிடாம்பிக்குலப்பதியப்பு
ள்ளாருக்கு சிஷ்யராக நின்று "ஸக்ருதிஹ ஸமாத்ரேண
தஸ்மாஜ்ஜஹத்வார்த்தாந்" என்று பரமார்த்தர்களான ஸா
ஸ்த்ரநிபந்தல ஸக்ருதாவ்ருத்தியாலே ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரவணம் ப
ண்ணினாப்போலே "பாதந்யாஸாரணாகாங்க்ஷீபாதாநாம் பேஷ்
டேநவம்" என்று பாத்ராஸ்யத்தில் பாதபேஷ்டத்தில் மட்
டும் பாதந்யாஸாரணமொழிய மற்றவிடங்களில் ஸக்ருதாவ்ருத்தி
யாலே ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரவணம் பண்ணினவராயும் ஆழ்வாரைப்
போலே ஸஹவாஸம் ஶுஶ்ரூஷையாலே ஸம்பந்தரேராயுமானவெ
தாந்தாசார்யர், ஆழ்வார், "தூராகுழிதூர்த்தெனை நாளகன்றி
ருப்பன், கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னுங்குறுகாதோ" என்று துஷ்
டஸ்வரமான இந்த்ரியங்கள் நடுவே யெத்தனைகாலமகன்றிருக்கக்
கடவேன், தேவரீரென்னை அழைத்துக்கொள்ளுங்காலமின்னங்கு
றுகவில்லையே யென்றுகதறி, பின்னும் "உலகமுண்டபெருவாயா"
என்கிற திருவாய்மொழியில் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்
தை நீக்கி உன் திருவடிகளில் சேர்த்தருளவேணுமென்று சர
ணம் புகுந்திருக்கச்செய்தேயும், ப்ரஜைகள் பட்டினிகிடக்க அ
திதிக்கு விருந்திடுவாரைப்போலே யோகஹிதாய ஸ்வ இவரைக்
கொண்டே ப்ரபந்தத்தை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலும் இ
வருடைய திருவுடம்பில் வ்யாமோஹத்தாலும் இவரை இப்ரக்ருதி
யில் வைக்க, இவரும் பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமி
ருக்கிறபடியைக்கண்டு விஷயங்களாலே க்ருஷ்யமாணரைப்போ
லே அதிமாத்ரபீதராய், ஸம்ஸாரஶுஶ்ரூஷாமோஹத்தாலே வ்யஸநா
பிபீதருமாய் கரணஸங்காதத்தை நிவ்ருத்திக்க ஸமர்த்த
னாயிருந்துவைத்து நிவ்ருத்திக்காமல் இவற்றையிட்டு ஹிம்ஸிப்பி
த்துன் திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய், இத்தால் உனக்

தென்ன வ்யபோஜநமுண்டென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிற தி
ருவாய்மொழியில் கதறி, திருவேங்கடமுடையானோடே ஸம்ஶ்லே
ஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிவர்க்க
க்ருதிஷ்டஜநித வ்யஸநத்தாலும் அதிமாத்ர வீதராய்
இனிக்கோயிலிலே பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழு
ந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேஶம் போகாதென்று பார்த்துக்கோயி
லிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்து மங்கு
மொரு கடாக்ஷம் பெறுமையாலே "கங்குலும் பகலும்"மென்கிற தி
ருவாய்மொழியில் புலம்பினபோலே, "கதாவோரங்கேஶ்வர
காருண்யஹர்ஷம் நிமஜ்ஜதம் ஸரிஷ்யாஸிதோ, நிமஜ்ஜமயிஷ்ய
ஸி கதாஸரிதேஶமயாஷ்டு தவத்ரகஸ்வரிவாக ஹோதவா
ம் ॥ தவோநந்திவிதேவ்யஞ்சவஞ்சோதாரவித்தவ
ரிவார ரஸவ்யவாஹ:, ஶௌர்யாஸதேஷாதஶௌவ வர்ரா
யிராஜ:" என்று ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திலும் வரதராஜஸ்தவத்
திலும் தேஹஸம்ஶ்லேஷாத்ரத்திலும் ஸதிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் உ
ஷ்வாப்தியையும் ப்ரார்த்தித்து அங்கு தம்முடைய மநோரத
ப்ரதிபத்திலாமையாலே பின்னும் திருவேங்கடமுடையான
திருவடிகளிலே சென்று உபாஸித்தாலே ஸ்துதித்து "நாத:
பரம் கிமபி மேஸ்யநிமீலநாத்தயே யிக்ஷராக்ஷ தயா
வஸாத் । வஞ்சாதீரவ ரக்ஷிரிவ ணயாயாஸள தர்க்கா
நந்திதிஹாஸ ப்ரி மேதக்வதா:" என்று நிரவதிகாநந்
நந்த ஸஹாநந்தி க்ருதஹ்ருதியாக நானிருக்கும்படி வ
ஸாதுஞ்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்திருக்கச்செய்தேயும் இ
வரைக்கொண்டு உபதேஶாநுஷ்டாநங்களாலும் ஸம்பந்தவ
த்தாலும் லோகோபகாரம் பண்ணுகைக்காக இப்ரக்ருதியி
லாழ்வாரை வைத்தாப்போலே இவரை வைக்க, இவரும் ப்ரக்ருதி
யில் தாம் இந்த்ரியங்கள் நடுவே பண்டுபோலேயிருக்கிறபடியைக்க
ண்டு, இந்த்ரியவஶ்யராயிராமல் போனாலும் ஸவிஷயங்கள் கடி
க்காமல் போனாலும் அதுநடுவே வஸிக்கை ஸதிஸயம் கஷ்ட
மாயிருக்குமாப்போலே, இந்த்ரியங்களைக்கண்டு

நடுங்கி, அதிமாத்ரப்ரவணஹ்ருதயராய, இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேசம் போகாதென்று பார்த்து கோயிலிலே சென்று "த்ருஷ்டவாநஸ்மி ப்ரஹ்மாணம் ஸர்வலோகேஷ்வநுத்தமம்" என்று கண்ட மாத்ரத்திலே ஸகலக்லேசங்களையும் நிவர்த்திக்கும்படியான பெரியபெருமாளைக் கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கவொட்டாமல் தத்பிரேமபரவசனாய்ப் போனபடியாலே "அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா குணைர் தாஸ்யமுபாகத: । க்ருதஜ்ஞஸ்ய பஹுஜ்ஞஸ்ய லக்ஷ்மணோ நாம நாமத:" என்று சொல்லுவாரொருவருமில்லாமல், ஸ்ரீபாதத்திலே ஜ்வராக்ரமம் பெருமை நோவுபடுமாப்போலே அதிமாத்ரப்ரவணராய் நோவுபட்டு, மக்கு ஆர்த்தியிலிருப்பு அவஜ்ஞநீயமானபின்பு ஸாத்விகர்களோடே கலந்து போதுபோக்குவோமென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்தரங்கத்திலேபோலே ஸாத்விகரெல்லாம் தத்ப்ரேமபரவசராய் கதறிக்கொண்டோடிப் போனபடியாலே ஒரு துணையுமில்லாமல் ஏகாகியாய் "விஷண்ணவதநா தீநா । ஸுஸ்நிக்தா ஹீநாம் ஸுதீநாம் ஸ்த்ரீணாம் । ஸம்பந்நாம் ஹீநாம் ஸம்மதாம்" என்னுமாப்போலே துணையான ஸாத்விகரொருவருமில்லாமல் போனதோடுங்கூட கோயிலும் தத்ப்ரேமபரவசமாய்ப் போனபடியாலே "இருபாடெரிகொள்ளியினுள் எறும்புபோலே உருகாநிற்கு" மென்கிறபடியே இரண்டுபக்கத்திலும் தீப்பிடித்தகொள்ளிக்கட்டையில் அகப்பட்ட எறும்புபோலே உருகின நெஞ்சையுடையவராய், "ஸா ராவணஸ்ய ராக்ஷஸீபிஸ் ஸமாவ்ருதா । ஸா தீநா ஸர்வதோ ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதா ராக்ஷஸாநாம்" என்று அநேகராக்ஷஸர்களாலே சூழப்பட்ட பிராட்டி ஏகாகினியாக்கதறி பெருமாளைக்கூப்பிட்டாப்போலேயும், அநேக வ்யாக்ரங்கள் கையிலகப்பட்ட ஒரு க்ருஷ்ணஸாரம்போலே, "விஷாத ஸம்ஹ்ருதாம் விஷயஸம்ப்ரதாபஜநிதாம்" என்று அநேக விஷயங்கள் கையிலகப்பட்ட ஏகாகியான

யென்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றும், "தாஸ்யாஷ்டவநாதிபிஜ்ரும்ப தி ஜ்ரும்ஹரணாய க்ஷமஸ்வ" என்று அவர்களாலே உண்டான ஸப த்தை நிவ்ருத்திசெய்து தேவரீரை அநுபவிக்கும்படி செய்தரு ளவேணுமென்றும், "ஶரணாகதத்ராணபராயணா: ஜக்த் ஶரண்யம் ஶரணாகதம்" என்று வாநரவீரமுதலிகள் பெ ருமாளைச்சரணம் புகுந்தாப்போலே இவரும்பூர்வத்தில் வா த்ஸல்யாதிகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக பெரிய பிராட்டியா ரை புருஷகாரமாகக்கொண்டு பெரியபெருமாளைச் சரணம்பு குகிறார் ஶரணாகதி பண்ணுகிறாரென்பதை "ஶ்ரிய:பதிம்ப்ர பத்யே" என்கிற இருபத்தொன்றாவது ஶ்லோகத்தில் காணலாம் இ ப்படியிந்த ஶ்ரீஸ்தவபூர்வத்தில் ப்ரார்த்தித்தபடியே விரோ திகளான த்வேஷநிரஸநாதிகளை யெம்பெருமான் பண் ணியருள, ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தில் வாசாதிகைங்கர்யமாக அநுபவிக்கிறாரென்று. மேல் பூர்வமான ஸுந்தரபாஹுஸ்த வ பூர்வத்தோடே இப்பூர்வத்துக்கு ஸங்கதி கண்டு கொள்வது ஆழ்வாரும் விஶ்லேஷத்தாலே "கங்குலும் பகலும்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே கதறும்போது எம்பெருமான் ஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கொடுக்க, அதை "அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள்" என்று அநுபவித்தாரிறே

ஶ்ரீஸ்தவம் உபோத்காதத்துக்குமேல் பூர்வமெனும் ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்துக்கு கீழ்பூர்வமெனும் ஶ்ரீஸ்தவ்ய ஶ்ரீஸ்தவவ்யாக்யாநதாபிகையில் விஸ்தரேண சொன்னோ ம், அங்கே கண்டுகொள்வது

இதில் ப்ரதமஶ்லோகத்தில் தனக்கு ஸ்வைலக்ஷணீயமான வி ரோதிநிவர்த்தநாஸ்பத்ருநாதிகள் ஸ்வர்க்கஸாத்யமென்று சொல்லிக்கொண்டு மங்களஞ்செய்தருளுகிறார் "ஶ்ரீ:" என் பதால

ஶ்லோகம் ॥ ஶ்ரீரிஹ யஜ்வநாம் யத³வதீ⁴ரிதாநாம் ப⁴யம்
ப⁴யாப⁴யவிதா⁴யிநோ ஜக³தி யந்நிதே³ஶே ஸ்தி²தா: ।
தத³ேதத³திலங்கி⁴த த்³ருஹிண ஶம்பு⁴ ஶக்ராதி³கம்
ரமாஸக²மஶீமஹி கிமபி ரங்க³தா⁴மாஹ்வயம் மஹ: ॥ ॥க॥

பதம்	உரை
யஜ்வநாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸைப் பரிவோடே ஆச்ரயிக்கிறவர்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலும்
ஶ்ரீ:	ஐச்வர்யமானது
[ப⁴வதி	உண்டாகிறதோ]
யத³வதீ⁴ரிதாநாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
ப⁴யம்	பயமானது [உண்டாகிறதோ]
ப⁴யாப⁴ய விதா⁴யிந:	பயாபயங்களை உண்டுபண்ணுகிறவைகளெல்லாம்
ஜக³தி	உலகில்
யந்நிதே³ஶே	யாதொரு தேஜஸ்ஸின் ஆஜ்ஞையில்
ஸ்தி²தா:	இருக்கின்றனவோ
அதிலங்கி⁴த	தாண்டப்பட்டிருக்கிற
த்³ருஹிண	பிரமனென்ன
ஶம்பு⁴	சிவனென்ன
ஶக்ராதி³கம்	இந்திரனென்ன இவர்களையுடையதும்
ரமாஸக²ம்	பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸகாவானதுமான
தத³ேதத்	அந்த இந்த
கிமபி	விலக்ஷணமான
ரங்க³தா⁴மாஹ்வயம் மஹ:	ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற தேஜஸ்ஸை
அஶீமஹி	அநுபவம் பண்ணுகிறோம்

வ்யா ॥ ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை அநுபவிக்கிறோமென்கிறார் (யஜ்வநாம்) யாதொரு தேஜஸ்ஸை

வீதியோடே ஆச்ரயிக்கிறவர்களுக்கென்றபடி (ஐஹாவி) இந்தயோக்யத்திலும், "ஸவீ"த வ்யாக்யாஹாயமும் (ஸுகீர்த்தி) ஸ்வத்த வ்யாக்யாக்யமும் (யத்வயீரிதாநாமஸம்) [ஸவதி] ஸ்ரீராம நாயனை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு ஒருவிதமான பயமும் வாரயோக்கத்திலும் அயோக்கத்திலுங்கிடையாது, அவனையாச்ரயியாதவர்களுக்கு ஸம்ஸ்விபஸபமும் ஸம்யோக்கத்திலுமுண்டென்று தாத்பர்யம். இவனை யாச்ரயித்து விபீஷணாழ்வான் ஸம்யக்வியமான ஸுகத்தையுமடைந்தார், இவனாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட ராவணாதிகள் பரணாந்தமான பயத்தை அடைந்தார்கள் லோகத்தில் தேஜஸ்ஸு தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாயும், ஆச்ரியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலுமிருக்கும், இந்த தேஜஸ்ஸு தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலும், ஆச்ரியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாகவுமிருக்கிறது இப்படி விலக்ஷணமாகையாலே "கீர்த்தி" என்றருளிச்செய்தார் இதனாலே ஆச்ரிதவாத்ஸல்யமும் விரோதிகளுக்கு உத்ஜ்வலயமும் சொல்லப்பட்டது "ஸோபவதவீயஹ்ரு நம:" என்று சொல்லப்பட்டவன கீழ் "ஜீவித: பாவகோபஹ:" என்று சொல்லப்பட்டான். "தந்தாஸுதோதம் ஸஹஸ்ரஞ் வஸ் மேராமஸதநம் வதாஸம் ஜநத்தோரா:" என்று ஸுகாஸநன வாயிலகப்பட்ட கண்ணன் அவனுக்கு உத்ஜ்வயனைக் கொண்டு தாபஹேதுவானான் அப்படியே "ஸஹஸோமா யமாஹேத்ர் தேஹாஸ்த்ரம் வயத்ஹு ஸீந்தரா' என்று சுவேதாக்ஷாதிகளை ஆசிம்ஹநம பண்ணிக்கொள்ளும்போது சூந்துஹேதுவானான். இப்படி விரோதிநிவர்த்தனஞ்செய்து ஆச்ரிதரை ரக்ஷிக்கிறவன என்னை ரக்ஷியாமல் விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுப்பதே? நாமுடைமை விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுத்தோமோ வென்னில், விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்ய ஸமர்த்தனுமிருந்து வைத்து விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யாதபோதே விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுத்தாயலேயோவென்று நோக்கிறென்று கருத்து பொய்கோடென்ஸமாவங்களான வ

த்வாரங்கள் பாதியாதோ? விஷயாதிகளுக்கு பாத்யத்வம் ஸ்வா
பாவமன்றோ? என்னால் நிவ்ருத்திக்க முடியுமோவென்னில், சொல்லு
கிறார், மேல | ஹயாஸ்யேதி | (ஹயாஸ்யவியாயிந:) ஹயாஸ்யோக்
த வேதாந்தங்களெல்லாம் (ஜகதியஜ்ஞிதேஶ்ருதிஷு ஸ்திதா:) “ஸத
ஸத்வா ஶக்ஷ்ரஸ்வப்ரஶ்ராவஸ்ய நாமிஷு ஸ்வயத்ரவந்த ஶேஷ
ஸ்ய ப்ரதிஷ்டித:” என்கிறபடியே ஸர்வவேதாந்தங்களும் ஸ
ஞானா ஸ்ரத்தங்களாயன்றோ இருப்பது இப்படி ஸர்வவேதா
ந்தங்களும் நீயிட்டவழக்காய “விஷ்ணோர் ப்ருதிவ்யாம் ஸ்வஸ்தி ஹவேத
ப்ருதம்வா விஷ்ணீஶ்வரஸ்ய” என்று ஶ்ரீதேஹத்வானது ஸ்வ
தேஹத்வாயும், ஸ்வதேஹத்வானது ஶ்ரீதேஹத்வாயுமன்றோ
உன் ஸங்கல்பத்தாலேயிருப்பது “ஸக்வாஸக்தேதிங்க்ருஷ்ணே ஜ்ஞா
ஜானேஜஹோரதெ: | நவிவேதாந்தநாமாந்ரம்” என்றும்,
“ஶ்ரீதோஷஹநந்தஶ்த:” என்றும், “அறியுஞ்செந்தீயைத்தழு
வியச்சுதனென்றும் மெய்வேவாள் போமிள் நாகத்தின் பின்போ
ய,’ என்றும் ப்ரஹ்மாதஸ்வநாதஜ ஸ்ராத்தஸ்ராதிகளுக்கு ஸ
ப்ராஜிகளெல்லாம் சுநக்ஷத்ரங்களாயிருந்தன சுநக்ஷத்ர
மான பூமாலையும் ஜந்ரதிக்கு ஶரணதேஹத்வாயிற்று இப
படியிருக்க விஷயாதிகளின் ஸ்வபாவமான பாத்யக்ஷாதிகளை நிவ்ரு
த்திக்கலாகாதோ? நீர் ஸம்ருஷ்டிகெஶ்ரணையாலே ஜந்த்ரியங்கள்
நீரிட்ட வழக்கன்றோ வென்கிறோரென்று கருத்து ஆனாலும் ஸ்ரு
ஷ்ட்ருக்வஸம்ஹர்த்ருக்வாதிகளாலேஉக்ருஷ்டாகளான ப்ரஹ்மாதிகளி
னலஹ்யமுண்டானால் என்னாலநிவ்ருத்திக்க முடியுமோவென்னில்;
சொல்லுகிறார் | சதிமம்ஷிதேதி | (சுதிஸ்வஜிதஜ ஹிணஸம்ஹஸ
க்ராதிகம்) சதிமம்வித: ஜஹிணஸம்ஹஸக்ராதய: யேந,
ஸரக்வாதிகளாலே ப்ரஹ்மாதிகளையு ஶதிக்ருஜிதமிருக்கிறானென்று
கருத்து. எம்பெருமான் ஒருத்தனை நிக்ரஹிக்கக்கோலினால்
“ப்ரஹ்மாஸ்யம்ஸஶ்ரஸ்தராநநோவா ரஜஸ்ஸந்தஸ்ஸிவா
ராஜகொவா | ஜம்த்ராஶதேஹம்ஜஸ்ஸராநாயகொவா த்ராதம்
நஶக்தாயுயிராவஶ்யம்” என்கிறபடியே இவர்களாலே விடுவிக்க
முடியாது சுநஹ்ஹிக்கக்கோலினதொரவர்களை ஸஷத்தா
லே ஷீவிக்கத்தொடங்கின ஜந்த்ரனும் ஸநூனன், ஸ்தாவஹா

ஶ்ரம பண்ணின ஸஹாயும ஸுஹ்ருஜ்ஜன. அநிராஸ்ரக்ஷணத்துக்கு
வந்த கண்ணனோடே ராவணன் யுத்தஞ்செய்து பராஜிதனான
"பின்னும் நேர்நின்றான் முகக்கண்டாத்திகண்டா" என்கிறதற்கு
யுத்தத்திற்கு கொடிகட்டிக்கொண்டுவந்த ராவணனும் பராஜய
வீ ஸையாலே வஸ்த்ராவகுண்டிதனாயக்கொண்டு போனானெ
னறு பிள்ளான வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார்
இப்படி பராத்ரனால் கூசாதே கிடடலாமோவென்னில், சொ
லலுகிறார் । ஶ்ரீஸவித்ரீ । (ஶ்ரீஸவம்) பெரிய பிராட்டியா
ருக்கு ஸவாவான, "ப்ரஸீதாவராஸ்ருதி, ஶ்ரீணோவிசு
யாமித்ரம் ஸாரக்ஷ்யூஸ்ரணாமத:" என்னு சொல்லுமபடியான
ஸாக்ஷிகாரஸ்ரூதையான பிராட்டியிருக்கும்போது நமக்குக்கூ
சாதே கிடடலாமென்றபடி "ஶ்ரீஸவம்" என்றததாலே ஸமோ
ரெவ ஸவத்ரமாகையாலே காரணகவ ப்ரஹ்மகேஸ்வராஷிக
ளாலே யிவளுமவனோடே ஸமையாக விருப்பவளென்று ஸூசி
தம் பாரதந்த்ர்யாதிகள உபயஸாவமம், இத்தாலே ஸாக்ஷி
காரத்துக்குறுப்பான அத்தலையில பாஸ்யாதிஶயஞ்சொல
லப்படடது ஸாக்ஷிகாரமில்லாததினாலே யவனையிழக்கிறே
னோ? பெரியபிராட்டியார ஸந்நிதையாயிருக்க விஷயாதிகள
கையிலகப்படடுக்கொண்டு எத்தனைகாலந் தபிக்கக்கடவேனென
கிறுரென்று கருதது ஆனாலும திருநாடு திருப்பாறகடல முதலா
ன ஸ்தலங்கள பரொக்ஷமன்றோ, அவனையங்கே கண்டு ஸா
க்ஷிக்குமபடி யென்னில்; (ரங்கஸ்தாயாம்) எல்லாரும ப்ரத்யக்ஷ
மாகக்கண்டு ஸாக்ஷிக்குமபடி கோயிலிலே ஸதாஸந்நிதனா
யன்றோ யிருக்கிறான ஶ்ரீரங்கஸ்தேவதையை ஸதாஸந்நிஹித
னாயிருக்க என்னுடைய ஸ்தௌவிரஹியாமலிருப்பதே? (தஶ்தக
கிஶவி ஶஹா:) அநதவிநத விஶிகூஷணஶஹஸ்ஸை (தக) திருநாட்டில
"யத்ர தா: பரோக்ஷவொஜ்ஞாதிகீருக்யூதே" எனகிறபடியே நீவ்
ஶாநமான (ஸதக) கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணுமபடி
யான (ஶஹா:) பெரியபெருமானை யென்றபடி. (ஙயீஶஹெ) ஙநா
ஸாஸிக்கிறோம "கிஶவி" என்கிற விஶேஷணததாலே ப்ரஸித்

ஸப்ரயாணாதி தேஹஸம்ஸலைக்காட்டியும் வைலக்ஷண்யத்தைச் சொன்னபடி. “வம்ஶாநிரேஹநந்தா ஸம்ஶதோவாநரேணஹ” என்று விரஹாதுரராய்க் கொண்டு ஶோகிக்கும்போது விரஹோத்வேகமான வம்ஶாதீரத்தில் இவருக்கு ஹநூமத்ஸம்வாதங்கிடைத்ததைத் “ஹ” என்று உஹ்ருஷ்டிட்டுக் கொண்டாடினாப்போலே இவரும் தாம் விஷயாதிகள் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு ஶோகிக்கிற தஶையில் இபவக்ருதியில் கோயிலிலே பெரியபெருமாளைக் கண்டு ஸந்தஸ்மாஸிக்கும்படி ஸாந்நித்யமுண்டானபடியை நினைத்து “ஸம்ஸ்ரேஹ” என்று ஸஹர்ஷமநந்தத்தாலே தம்மைக் கொண்டாடுகிறார். “நமக்கோர் விதிவாய்க்கின்றதே” என்று ஸம்ஸாரஸமுஹத்தில் தம்மைக் கொண்டாடினாப்போலே இங்கும் கொண்டாடிக்கொள்ளுகிறதில் ஸஹர்ஷமநந்தத்துக்குக் கார்யம் ஸந்நாதங்களிருக்க, உத்தாரணாநுத்தாரணநிபுணமான சைத்யநாயுக்காதங்களை வயொழித்ததாலே, “க்ருஶித் தாஸ்யவத்துறைய ஸ்நாக்ஷிதஸ்பவத்தாதனுப வஸ்நிலோஶாயீந ஸ்யாஸ்யவியாயிஸலஹ்ருவதாஜாதனுப வரகேஶ ஸுஷ்டிதாஸ்ளான ஸ்ரஷ்ட்ரஷ்ட்ராதிகளுக்கும் வரனாயுமிருக்கிறவன் ஸர்வாதிக்ருத ஸ்வயம்வ ஸாரதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஶ்ரிய:பதியான பெரியபெருமாளே” யென்று ஆசாரியரான அப்புள்ளார் ஶ்ரேஷ்டாத்தாரணருபமான உபதேஶம் பண்ண. நான் ஸ்வநிரூபணம் பண்ணினேனல்லது ஸ்வபாஷ்யாஷ்டித்துச் சொன்னேனில்லையென்று ஸந்நிதம் “ஆரணத்தே சிகர் சாத்தினாம் போதமருந் திருமாதுடன் நின்ற புராணனையே” என்றும், “ஒருயிருண்மையை நீமறவேலே”என்றும் ஶ்ரிய:பதியான நாராயணனே பரதத்வமென்று வேதாந்தாசார்யர்கள் உபதேஶித்தார்களென்றும், “அப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைப்பழக்கிவைக்குமாப்போலே யடியேனைப்பழக்கிவைத்தார்” என்றும் ஸ்ரீதேஹஸந்தேஶத்தில் தாமே யருளிச்செய்தார்

திரண்டபொருள் எந்த தேஜஸ்ஸை யடைந்தவர்களுக்கு அபயமும், எதையடையாதவர்களுக்கு பயமுமுண்டாகிறதோ, பயா

பயங்களை உண்டுபண்ணுகிற வஸ்துக்களெல்லாமுள்ளவிடமாயிருப்பதால் யாதொன்றின ஆக்ஞையிலிருக்கின்றனவோ, பிரமன் முதலானோர்களுக்கு மேலபட்டதும பெரியபிராட்டியாருடன விடடுபபிரியாததும வேதாந்த வேதயமானதும கோயிலிலே (ஸ்ரீரங்கத்திலே) விளங்குகிறதுமான ஸ்ரீரங்கநாதனுகிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை (வேதாந்தய யாசமபோல) எப்பொழுது மநுஸந்திக்கிறேன ‖க‖

(அ—கை) இப்படி கீழ்ச்லோகத்தில் எம்பெருமானை அநுஸந்திக்கிறேனென்று சொல்லி, பின்னையும யோஜித்து ராக்ஷஸர்கள் ஐக்ஷ்பில அமணக்கூத்தடித்தாற்போலே தம்முடைய மனஸ்ஸில விஷயங்கள அமணக்கூத்தடிக்கிறபடிகளைக்கண்டு, எம்பெருமான் ஸர்வசுஷணாயக்கொண்டு க்ஷணங்கூடப்பிரியாமலிருந்து பாதுகாத்தாலல்லது விஷயங்கள என மநஸ்ஸைவிடாது எம்பெருமானை நினைக்கவும விடாதென்று நினைத்து தனமநஸ்ஸில எம்பெருமான ஜாக்ரூகனாய எழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்—

உ-ஏ ‖ ஓயாஶிஶிரிதாஶயா உநவிசெ ஸதாஜாகரூயாஃ
ஶ்ரியா ஸஅாக்ஷித வக்ஷஸ ஶ்ரிதஉறரஅஸ்ர யாவெஸதாஃ ‖
ஜக்ஷ ரி தவஸூரா ஜயிஃ ஹஹ ஸ்ரஃ
ஸக்ரகல ணதாக்ஷண ரப்ஷிதஸ்ஸவிஅஸ்ஸவிஅஃ ‖ ‖உ‖

பதம	உரை
ஓயா ஶிஶிரிதாஶயாஃ	தயையினாலே குளிர்ந்த ஹ்ருதயத்தையுடையதும
ஶ்ரியா	பெரியபிராட்டியாராலே
ஸஅாக்ஷித வக்ஷஸஃ	வசிக்கப்பட்ட மார்பையுடையதும
ஶ்ரித உறரஅஸ்ர யாவெஸதாஃ	அடையப்பட்ட திருக்காவேரியின திட்டுக்களையுடையதும

ஜகஜ்ஜநித ஸந்த்ராஸா:	உலகங்களிலே ப்ராணிகளுக்கு நாசகமாகும்
ஜலதிஜிஹ்வ பாஹுஸ்ப்ருஹ:	ஸமுத்ரதிரையினை கொழுப்பையுடையதும்
ஸக்ருத்	ஒருதரம்
ப்ரபந்ந	பரபந்நர்களுடைய
ரக்ஷண	இரக்ஷிப்பதில்
ப்ரதித	பரஸித்தமான
ஸம்விது:	ப்ரதிஜ்ஞையையுடையதுமான
ஸம்வித:	கஜ்ஞாநங்கள் (கஜ்ஞாநஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதனென்றபடி)
மே	(அஜ்ஞநனான) அடியேனுடைய
மநஸி	மநஸ்ஸில்
ஸதா	எப்பொழுதும்
ஜாக்ரது:	வஸிக்கட்டும்

உ-வ்யா || உபேக்ஷ(ஞயாஸீஸ்ரீதாஸயா:)ஞயாஸீதஸ்ஸக்ருத ஹ்ரு தயா: நீர் பண்ணின வ்யவஸ்தையாலே அவனுடைய ஹ்ருதயமே ஷேத்ரமாயிருக்க, உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுவதென்றுமென்னில்; நான்பண்ணின பாபங்களோ "...யஸ்ய ஹ்ருஷ நிஸ்தாரஹேது ப்ராப்தம்" என்கிறபடியே கல்பகோடி முள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் மாளாது, "ஜஜ்ஞேரிவாஸீத தாடயேகம் வ்ருஷேமுஸாயிவதே ஸ்நாதஹஸ்தா" என்று சொல்லப்பட்ட உபாயத்தாலே ஸீதஜ ஹ்ருதயத்தைக்கொண்டு என் மனஸ்ஸில், ப்ருஹத்தில் வந்த வொராஜை நிவ்ருத்திக்கவும் மேல் வாராமைக்காக யஜ்ஞாதிகளை உபகரணமாகக்கொண்டு காப்பா னைப்போலே விஷயங்களை நிவ்ருத்திக்கவும் மேல்வாராமைக்காகவு ம "வாசொவாநாதி ஹவஸ்தேவ வாஸஜோநோஜேஷ: உத:வேஷ யு: வத்ராஜீஷூ தி ஹதஜஜ்: | தம் கேவலம் க்ருபயைவ ஸம ஜீஷ்யது" என்கிறபடியே தன்னுடைய உபாயொன்றையே யுபகரணமாகக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்கிறோன்

று வடாயடும். "இததனையடியாராவாக்கிரங்கும நமமரஙகளுயபித்
தனே" னறாகளிறே (ஸ்ரீயாஸ்ஸ்ருஷ்டிதவக்ஷஸ:) க்ஷணமாவதி
வனைவிடடுபபிரிநதால இவனுககு உஜ்ஜீவநமும மேலாடுமோவெ
னறு சுதிஸாகிதது நித்யவாஸம பணணுகிறுளெனறு கருதது
"ஶ்ருத்வா ஸ்ம்ருதிஸ்வேதா ஸ்வப்நேஷு நாராயணம் । உபநிஷத்ர்
ஸ்தாநம் தேவீ ஸாஸநாராகா ஸ்வபகோவதாது" என்கிற ஸுக்தங்களை
வன பககலிலே கேடடு, "ஸ்வநாசெணரவிஷ்யாநித்யம் ஸம்ரக்ஷ்ய
ஸ்மரணாமத:" எனறு சொலலுமபடியான ஸ்ரீதேவிஸ்வாதந்த்ர
கூாரததாலே தணிநத ஸ்வதாவனுய எனனுடைய ஸாவஙகளை
பொறுததது ஹ்ருதயததில எழுநதருளியிருககலாமெனறு கருதது
யதா, "ஸாவஸ:" என்று கீழ ஶ்லோகததில ஸ்வாதந்த்ர்யாக
ஸாவததைச சொலலியிருப்பதாலே இஙகு "ஸ்ரீயாஸ்ஸ்ருஷ்டித
வக்ஷஸ:" எனறது, உபாயஸாவததைபபறற, அபபோது "வேரி
மாறாத பூமேலிருபபாள வினைதீரககும" எனகிறபடியே யெமபெ
ருமான பிராடடியோடே விஷயஙகளாலுணடான பாபஙகளை
யும அதுககு ஹேதுவான பாவஙகளையும நிவ்ருத்திததுககொணடு
என் மநஸஸில் ஜாமரஸேவியெழுநதருளியிருககவேணுமெனறு
படி. இவனுககு உயையிலலாததினுலே யிழககிறேனோ? ஸ்வா
தந்த்ர்யமில்லாததினுலே யிழககிறேனோ? இவையெலலாம ஸ
ரிவேணுமாயிருகக இவனை யிழநது விஷயஙகளகையில அகப
படடிருககலாமோவெனறு நோகிறுரெனறு கருதது ஆனுலும,
"ஸௌவித:" எனறு ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனுய ஸர்வஸ்வாமியாயி
ருககிறவன க்ஷேத்ரஜ்ஞன உமமுடைய ஹ்ருதயததில் வஸிபபனோ
வெனனில, சொலலுகிறுர மேல (ஸ்ரீதத்வாநுயாவெகதா:)
வைகுணடேவேரெளாகே ஸ்ரீயாஸாஸ்ம் ஜகத்திः । ஆ
ஸ்தே" எனறு ஸ்ரீவைகுணடததில வாணிளவரசாயககொணடு
நித்யவாஸம பணணுகிறவனகிமர் ஸாஸ்ரீய்ராவிஷ்காரததுக
காக ஒரு நதியினுடைய மணலமேடடில விழுநது கிடககிறது
இபபடி கைககு எடடின வஸது வாயககு எடடவிலலையேயெனறு
நோகிறுரெனறு கருதது இபபடிபபடட ஸௌஸீல்யததாலே

ஶத்ருக்ஷாத்ருஹனன என் மநஸ்ஸிலிருக்கலாமென்று கருத்து. ஆறு லும நீர்பண்ணின பாபம் நசித்தாலன்றோ உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில அவன வஸிப்பதென்னில, சொல்லுகிறார மேல (ஜகந்நாரிதவஸ்த்ராஃ) ஶோகங்களுடைய பாபங்களுக்கு ஸாக்ஷிகங்களான, "ஹக்ஷகொவஸ்த்ர" இத்யேவஃ "வ்யாஜகிதவஸ்தே ஸௌமாஸே நிவாஃ" என்று சுமஸ்த்ர ஸமுத்ரத்தை உள்ளங்கையிலடக்கி சுவ்ராந்தாயுதஃ என்று ரக்ஷித்தாப்போலே ஶாரீரிதமான பாபஸமூஹத்தை ஒரு சுவடுகதுக்கும் போராமல ரக்ஷிக்கிறவனுக்கு என்னுடைய பாபங்கள் மட்டு மதிலாப்பட்டிலலையோ? "ஸமுக்ஷவஜம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞையுண்டோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (ஜலதிபிம்பஸம்ஸ்பர்ஶஃ) ஸமுத்ரப்ரஸாதத்தினுடைய ஸம்ஸ்பர்ஶகளுக்கானான "கடல்வண்ணனெ"ன்றும் "மேவலைவண்ணனெ"ன்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமுத்ரம்போலே அழகுள்ளவனான இவன், அழகில ஶஸ்த்ரமாயிருக்கிறானென்று ஸமுத்ரத்துக்குண்டான ஸ்பர்ஶத்தையடக்கிறானென்று தாத்பர்யம். ஜலாஸமுத்ரம்போலே காவேரீ நதி ஸந்நிதிக்கப் பெறுமவிருக்காதே ஸமுத்ரப்ரஸாதம்போலே காவேரீ நதி ஸந்நிதிக்கலாம்படி கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்குமவனை ஸந்நிதிக்கப்பெறுமல் விஷயங்கள் என்னை வாயிக்கின்றனவன்றிகே கோயிலும யவநாக ரஸமாய் விட்டதே' என செய்வோமென்கிறாரென்று கருத்து (ஸக்ருதேவ ஶரணாக்ஷணப்ரதிதஸம்விதஃ) ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய ப்ரதிஜ்ஞா ப்ரதிஜ்ஞாஃ "ஸம்விதாநமஸ்ச ப்ரதிஜ்ஞாயா" இதி நிபாதநஃ "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று கடல கரையில ப்ரதிஜ்ஞமாய் எல்லாருங்கேட்குமபடி ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவன் எனக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணலாகாதோ? நீ பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை மறந்தீரோ? "அறவேபரமென்னடைக்கலம் வைத்தனா" என்கிறபடியே ஶரணாகதனென்னை யுன்னிடத்தில் அடைக்கலமென்று வைத்தாகவே யென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸாவிதஃ) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியே

ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான பெரிய பெருமாளானவர். ப்ரஜ்ஞா யாம் பஹுவசநம். கீழ் ஶ்லோகத்தில் "ஈஶ:" என்று அவனை ஏகவசநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டு "ஸ்துமஹே" என்று தம்மை பஹுவசநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டார். இந்த ஶ்லோகத்தில் ஶக்திந்யூநதை தோற்றும்படி "ஈஶே" என்று தம்மை ஏகவசநத்தாலே சொல்லி அவனுடைய பெருமை தோற்றும்படி "ஸம்விது:" என்று பஹுவசநத்தாலே சொல்லுகிறார். "ஈஶ:" என்று ஸர்வஜ்ஞஶ்லோகத்தில் ஸர்வேஶ்வரத்தில் நெஞ்சுஸங்கிடையாதாகையாலே தேஜஸ்ஸ்வந்த்யவ்யாஹத ஸம்விதஹத்தைச் சொன்னபடி, இந்த ஶ்லோகத்தில் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்துக்குண்டாகையாலே "ஸம்விது:" என்று ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடி. ஜ்ஞாநாநந்தங்கள் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்துக்கு ஜ்ஞாநத்துக்கும் ப்ரகாஶமாகையாலே விஶேஷணவிஶிஷ்டனைச் சொல்லவுமாம். "ஸம்விது:" என்று தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தின் ஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லவுமாம். அப்போது உபாஸிஸிஷிதாஶயங்களாகி விஷயஜ்ஞாநங்களை என்னுடைய மனஸ்ஸில் ஜாக்ரதங்களாயிருக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. "ஹரிர்நயஸிராஷிஹாஷ நீயா: ப்ரதிஹாஸா ஜாக்ரதிஷ்ட்யாமே" என்றாற்போலே கண்டுகொள்வது (ஸஜாக்ரநஸிஜாக்ரந்த்யா:) க்ஷணமாவது பிரியும்போது சோரர்கள் போலே விஷயங்கள் ஸம்ப்ராப்யஷிகளாய என் மநஸ்ஸை ஆக்ரமித்துக்கொள்ளும். ஆகையாலே ஸதா ஜாக்ரத்துக்களாக விருக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து.

திரண்டபொருள்: தயையாலே குளிர்ந்த ஹ்ருதயத்தை யுடையவராயும், பெரியபிராட்டியாருக்கு க்ருபயிடமான மார்பை யுடையவரும், திருக்காவேரியின் மணல்மேட்டில் எழுந்தருளி யிருக்கிறவரும், உலகங்களின் பாபநாசகரும், கடல்வண்ணரும், கடல்கரையில் ஸ்ரீராமராஜா முதலியவர்களிருக்கும் காலத்தில் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று ஒருகால் ப்ரபத்திபண்ணி னவனை எவ்விடத்திலும் ரக்ஷிப்பேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின

வராயுமான க்ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதன் அகிஞ்சநனான அடியேன் மனதில் எப்பொழுதும் ஜாக்ருகனாயெழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்கிறார் ॥ ॥௨॥

(அ—கை) நான் உன்னுடைய மநஸ்ஸில் ஜாக்ரூகனாயிருக்கும்படி எனக்குத் தகுதியான ஒரு ஸுக்ருதஞ்செய்தாலன்றோ அப்படிச் செய்யலாவதென்னில், ஸத்த்வ பக்ஷிமையுடையவனும் மோஹாக்ராந்தனும் குணத்ரயவைசித்ர்ய வ்யாபாரங்கள் போலே ஹிதாஹிதங்களொன்றும் தெரியாமலிருக்கிற அடியேன் ஸ்வேஷ்டப்ராப்தனை தேவரீருக்குத் தகுதியான ஸுக்ருதஞ்செய்யாமல் போனாலும் ஏதேனுமொரு செயல் செய்தாலும் அதையே ஸுக்ருதமாகக் கைக்கொள்ளவேணுமென்கிறார் —

௨௰ ॥ அத்ய ஜிதப்ராஜ்ஞேந பஹுலமோஹாகுலேந மயா
குணத்ரயஸிதகாயவாங்மநஸவ்ருத்திவைசித்ர்யத: ।
க்ருதகிஞ்சித் ஹிதாஹிதம் ச விஶேஷாஜ்ஞாநதே
தத்ஸ்வீக்ருதஸுக்ருதம் பரிக்ருஹாண ரங்கேஶ்வர ॥௨௰॥

பதம்	உரை
ஹேரங்கேஶ்வர!	ஸ்ரீரங்கநாதனே!
அத்ய	இப்பொழுது
ஜிதப்ராஜ்ஞேந	அல்பபுத்தியை யுடைத்தானவனும்
பஹுல / மோஹாகுலேந	அதிகமான / மோஹத்தை யடைந்திருக்கிற
மயா	அடியேனால்
குண / த்ரயஸித / காயவாங்மநஸ / வ்ருத்தி / வைசித்ர்யத:	மூன்று குணங்களாகிற கயிற்றிலே / கட்டப்பட்ட / சரீரம், வாக்கு, மநஸ்ஸு, இவைகளுடைய, / வ்யாபாரங்களுடைய / விசித்திரத்தன்மையாலே

ஜந்தோ: — உஜ்ஜீவிக்கப்படாமலிருக்கிற
ஹிதாஹிதஜ்ஞ — ஹிதமென்ன, அஹிதமென்ன, இவைகளுடைய ஜ்ஞாநவிசேஷங்களை யுடைத்தா
விஶேஷா — யிருக்கும்படி

யத் — யாதொருவ்யாபாரமானது
ஆரப்யதே — ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ
தத்அபி — அதையும்
உசிதம் — (தேவரீருக்கு) தகுந்ததான
ஸ்வதநம் — ஆசரணமாக
பரிம்ருஶாண — நன்றாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும்

வ்யா॥ யதீதி (ஸ்ரீரங்கேஶ்வர!) தேவரீர் ஸ்ரீரங்காதி ஸ்வஸ்த்ய ஸ்தாநத்துக்கும் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்க, ஸம்ஸாரிகளைப்போலே ஜந்மஜாதிகள் தங்களையே ஸர்வஜ்ஞராய பாவித்து ஜந்மதெல்லாம் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படியே தேவரீர் ஸ்வதாந என் ஸூத்ரவையும் விஷயங்கள் ஸூக்ஷ்மித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, இவைகளை நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோ? தேவரீருடைய ஸ்வத்தைத்தேவரீர் ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டாவோ வென்கிறீரென்று கருத்து (ஸ்வ) இப்பொழுது அடியேன் விஷயாஸக்தனாயும், ஜந்மது ஹேயோபாதேயவநாஸக்தனுமாயு மிருக்கு மிப்பொழுதென்றபடி ஜேஶகாலவைஶேஷ்யமில்லாமலும் விஷயாநாஸக்தனுயுமிருந்தாலும் தேவரீருக்குத்தகுந்த ஸ்வதநம் பண்ணமுடியாது, ஜேஶகாலவைஶேஷ்யமும் வந்து நான் விஷய வைராக்யனாயிருக்கும்போது தேவரீருக்கு உசிதமான ஸ்வதநம் பண்ணமுடியுமோவென்றபடி. (ஹிதவாஹிநா) ஸ்வப்ரதீபிதா, இங்கு மதியென்று ஹேயவிஷயக ஸ்ம்ருதியைச்சொன்னபடி, அல்லது ஸுவிசாரத்வஜ்ஞாநத்தைச் சொன்னபடியன்று ஹேயவஸ்துவிஷயகாவமிதித பாஹியிருந்தால் தேவரீருக்குத்தகுதியான ஸ்வதநத்தை வ்யாபாரொஷநு செய்துகொண்டு ஸ்வதநஞ்செய்யலாம். தேவரீருடைய ஸாக்ஷித்துநதெரியாமலிருந்தால ஸம்ஸாரிகள் போலே விஷயாஸ்வாதவானனாய்க்

கொண்டு ஸந்தோஷித்திருக்கலாம், இப்படி ஸ்வாதீநமாயிருப்ப
தாலே தேவரீருக்குத் தகுதியான கைங்கர்யஞ் செய்யத் தெரியவில்லை
ஸாம்ஸாரிகளைப் போலே யிருக்கவு மொட்டுகிறதில்லையென்று கரு
த்து (வஹுஸோஹ ஸோஹஸாஜா) ஸோஹஸர்வம் காரயேத்ரா
யாதீநாவ்யாவலக்ஷணம் (ஶரணாஶ்ரயித காயவாங்மநஸ வ்ருத்தி
வைசித்ர்யத:) ஶரஜாஶரண தஶாஶரண தந்த்ரஸ்வஸ்வஶரண
ங்களாகிற ஶரணங்களாலே கட்டப்பட்ட கரணத்ரயங்களுடைய
வ்யாபாரவைசித்ரியாலே காயஸ்ய வாக்ய மநஸ்ய தேஷாம் ஸம்
ஹார: காயவாங்மநஸாம் கரணத்ரயங்களும் ஶரணத்ரயங்களாகி
ற முப்பிரி ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டப்பட்டு நல்வழியில் போகாமல்
“என்னையாளுமவனே” என்கிறபடியே எனக்கு ஶேஷமாயவ
ந்த இந்த்ரியங்கள் என்னைத்தனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டு ஆளு
மபடிசெய்து விசித்ரம் விசித்ரமான வ்யாபாரங்களைச் செய்யும்
போது அடியேன் தேவரீருக்கு உசிதமான கைங்கர்ய மெங்கே
செய்யும்படி யென்கிறேனென்று கருத்து. (அக்ருத ஹிதாஹித
க்ருதவிஶேஷம்) ஊஹிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதாஹிதக்ருதவி
ஶேஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி இதுக்ரியாவிஶேஷணம்.
இந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு உசிதமான கை
ங்கர்யமாயும் அடியேனுக்கு ஹிதமாயுமிருக்கும், இந்த வ்யாபார
த்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு கைங்கர்யமில்லாமலும் அடியேனு
க்கு அஹிதமாயு மிருக்குமென்கிற க்ருதங்களை ஊஹிக்கத்தெரியா
மல் கரணத்ரயங்களாலும் நினைத்தபடி செய்கிறே னென்றபடி.
இங்கு, ஸஹாஸோஹன் மேலாடவே ஜநார்த்தந விஷஹராஜத்ந
யாந்யாயத்தாலே ஸாரதியானவன் ஸோஹனுலே க்ருதாசை
யைக்கொண்டு காருண்யத்தை யடைந்தானென்பும், அப்போது
விவேகாஜாவுக்கு ஸம்ஹாநிவந்து ஸர்வேஷ்ன விவேககாய
மான ஊஹாபோஹஜ்ஞாந மில்லாமல் ஹிதாஹிதக்ருதந் தெரி
யாமல் “கிம்கரிஷ்யாமஹே வத்ஸ கர்மஸுகாவலக்ஷண” என்று
பெருமாள் தட்டமாறினாப்போலே தட்டமாடுகிறேனென்று கருத்து.

ஸ்துதிக்கிறது (யச்ச ஸ்தௌமி ஸ்ருதே) என்ற வ்யாபாரமானது ஆராதிக
சபபடுகிறதோ, (தத்வ்யாஹிதமேவ ப்ரதிக்ருஹாண) அதையு
நதேவரீருககு தகுதியான ஸமர்ப்பணமாக நனறாகததிருவுளளம் பற
றவேணும அடியேன செயகிற சிலவான வ்யாபாரத்தை ஆராதந
மாகத திருவுளளமபறறி ரக்ஷிககவேணு மென்கிறாரென்று க
ருதது பட்டர் பால்யத்திலேயில ஸம்ஸாரிகளிலேயில ''அருளி
பபாடுஜீயரே'' னறு சொலல அபபோது ஸந்நிஹிதரான உடைய
வர் ''நாயிந்தேனே'' ன்று கிடடிவர, ஸர்வஸ்வ ஸாக்ஷிமென்று ம
ணணை பட்டர் கொடுகக உடையவர் முந்தாணியில வாங்கிககொண
டாரென்றும, அது புகைநதெனறும ஸம்ப்ரதாயம் ||

திரணடபொருள துலுஷ்கன முதலானவர்கள கோயிலை சூ
ழநது கொண்டிருககுமபொழுதும, விஷயங்கள் மநஸ்ஸை சூழ்
நதுகொண டிருககுமபொழுதுமான இககாலததில மிதபுததியாயும
மஹாமோஹததை யுடையவனும ஸத்வ ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு
எனகிற மூனறு குணஙகளாலே கடடுணட மூனறு கரணஙகளையு
முடையவனான அடியேன, இதுஹிதம, இது அஹிதமென்று கொ
ஞசஙகூட தெரியாமல எநத வபாபாரததைசெயகிறேனோ, அதை
யே ஸர்வலோகநாதனும ஸ்ரிய:பதியாயும் பரனுமான தேவரீ
ருககுத தகுதியான திருவாராதநமாக நனறாகத திருவுளளம ப
றறவேணும. ||௩||

(அ—கை) நீரொக்கவ ஸிஞ்சான ருத்ர ராதிதேவர்களை யாஸ்ர
யித்து உமமுடைய ஸ்ரீஷ்டம பெறலாகாதோவெனனில, அநத
ருத்ராதிதேவர்களும தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில என்ன
தீங்கு வருகிறதோ வென்று நடுங்கிககொண்டு தேவரீருககு பர
தந்த்ரர்களாய ஏவலதேதவை செயகிறார்கள இபபடி ஸ்வயந்து ஆ
ஜ்ஞாநுவர்த்தநம பணணுகிறார்களென்னு மிடத்தை வர்ஷ்டெ
யமானஸ்ம்ருதிபுராணங்களசொலலுகையனறிககேநித்யநிர்த்தா
ஷமாய அதர்வ யயாயாநிஷயாயுமான ''ஏஹஸ்ரூபம் வஜ்ரஹ
ஸ்தம், ஸீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே, பததஸ்யா அக்ஷரஸ்ய
ப்ரஸாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ விதருதௌ திஷ்டத:'' ஐ

த்ராதி ஶ்ருதிகளுஞ் சொல்லுகின்றன ஸர்வஸ்வாமியான ப்ரம்ஹாதி தேவதைகளும் ஸ்வதந்த்ரரான தேவரீருடைய ஸா க்ஷாத் ஸர்வஸ்ய ஸம்பந்தம்பெற்று தாங்களனைவரும் தேவரீ ருடையவனுபங்கொண்டு ஸ்தோத்ரஞ்செய்த ஸாராம்ஷன இப்படிப் பட்ட ஸபத்தையுந் தாண்டுகிறன ஆகையாலே ஸ்வதந்த்ரரான தேவரீருடைய ஸம்பந்தம்பெற்று ஸ்துதிசெய்வதென்னுடைய ஜிஹ்வாவை த்தை ஸாயித்துக்கொள்ளாமல் ஸ்வதந்த்ரர்களான தேவர்களை யாஶ்ரயித்து ஜ்ஞானம் பெறலாமோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே அ ருளிச்செய்கிறார் —

௪௫ ॥ மாருதரணி பாவக த்ரிதஶநாயகாந்தகா:
ஸ்வக்ருத்யமுபஸேவநே ததீயாஸ்த ஸாப்ய தே விபோ: ।
மஹத் கிமபி வஜ்ரமுத்யதமிவேதி யஸ்ய ஹேதோர்தத்
தாத்ருஶம் தவ வைபவம் யதத: ஸ்தாவக: ॥ ॥௪॥

பதம்	உரை
ஹே ஸுந்தர!	ஏ சிரீ தோஷனே
மாருத	வாயுவென்ன
தரணி	ஸூர்யனென்ன
பாவக	அக்நியென்ன
த்ரிதஶநாய	தேவேந்த்ரனென்ன
காந்தக:	யமனென்ன, இவர் முதலியவர்கள்
அபராதத:	தேவரீருடைய அபராதத்தினின்றும்
பிப்யத:	பயந்தவர்களாய்க்கொண்டு
ஸ்வக்ருத்யம்	தங்கள் தங்கள் காரியங்களை
குர்வதே	செய்கிறார்கள்
யத்	யாதொரு பயமானது
உத்யதம்	ஓங்கின
மஹத்	பெரிதான
வஜ்ரம்	வஜ்ராயுதத்தினின்று முண்டானதுபோல
கிமபி	விலக்ஷணமானதோ
இதி	மன்று

ஶ்ரூயதே — ஓதப்படுகிறதோ
தத்³ப⁴யம் — அந்தப் பயத்தை
இஹ — இந்த லோகத்தில்
தாவக: ஸ்தாவக: — தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற
ய: — ஒருவன்
தரதி — தாண்டுகிறான்

வ்யா ॥ ஶ்ரூயத இதி । ([illegible]) வாய்வாதி³தே³வர்கள் ([illegible]), «[illegible]» என்று அவர்கள் பாரார்த்²யபாரவஶ்யாதி³களையுடையவர்களாகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள், இப்படி இவர்கள் கண்டு நடுங்கும்படியான ஶ்ருதிப்ரஸித்³த⁴ ப⁴யத்தை தேவரீருடைய ஸ்தாவகன் தாண்டுகிறானென்கிறார் । இஹேதி । இது [illegible] (யத்) ப⁴யம் (ஶ்ரூயதே) பெரிதான வஜ்ராயுத⁴த்தைக் கையிலெடுத்து ஓங்கினால் எப்படிப்பட்ட ப⁴யமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ப⁴யம் ஆஜ்ஞாதிலங்க⁴நத்தினாலுண்டாகிறதென்று கருத்து ([illegible]). [illegible] ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே நினைத்தபோது ரக்ஷிக்கஶக்தனென்றபடி. (தத்³ப⁴யம் தாவக: ஸ்தாவகஸ்தரதி) அந்த பயத்தை தேவரீருடைய ஆஶ்ரிதனென்றும் பெயர்பெற்று ஸ்துதித்தவன் தாண்டுகிறான், ஆகையாலே தேவரீரே ரக்ஷகராகவேணுமென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள் ஒருவிதமான தோஷமில்லாதவனே! வாயுமுதலான தேவர்கள் தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத் தப்பினால் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்று நடுங்கி தங்கள் தங்கள் ஏவல்தொழில்களை செய்கிறார்கள் தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத் தாண்டினால் பெரிய வஜ்ராயுதத்தை எடுத்து ஓங்கினால் என்ன பயமுண்டாகிறதோ, அந்த பயமுண்டாகிறதென்று ஓதப்படுகிறது அப்படிக்கொத்த பயமொன்றும் தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுமவனுக்கு ஒருபொழுதும் கிடையாது என்கிறார் ॥ ॥௪॥

அ—கை வ்ரதஜ்ஞர்களான தேவர்களாலே ஸம்பூர்ண ஸ்துதியுண்டாகாதென்றும், ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீரை ஸ்துதித்தவனுக்கு ஸம்பத்ஸம்ருத்தியுண்டென்றும் கீழ் ச்லோகத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை இந்த ச்லோகத்தில் விசதீகரித்துக்கொண்டு உன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு தைவதாந்தரங்களாலும் பயமில்லை யென்கிறார் ஸ்வாயம்புவி வேதநாவேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திரூப ஜநயிதாதிஸம்பந்தத்ரய ஸர்வ ப்ராணகாரண ஸர்வ ஸம்பத்துக்களை கோயிலிலே ஸந்நிதி பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவரீரை ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதி ஸமாராதநங்களாலே ஆச்ரயிக்கிறவனாவனொருவன், அவன், ஸர்வதேவஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஒருவராலும் பயத்தையடையான் இப்படியிருக்க வ்ரதஜ்ஞர்களாய் ப்ரத்யக்ஷத்திலிருக்கும் அவர்களாய் ஸர்வஜ்ஞர்களாயுமிருக்கிற மற்ற தேவதைகளை யாச்ரயித்து எங்கே க்ஷேமம் பெறும்படி, அதாலும் கிஞ்சித்க்ஷேமம் வருமத்தனையொழிய ஸர்வஸம்பத்ப்ரவ்ருத்திவாராது இப்படி ஸர்வஸம்ருத்தாச்ரய ரூப ஸ்திரஸம்பத்ப்ரதாபலஸ்வரூபையான தேவரீரை ஸேவியாமல் விஷயங்களாலும் தேவதைகளாலும் க்ஷுத்ரானுபவங்கொண்டு "காரொளிவண்ணனை கண்ணனை கற்கின்றேன்" என்கிறபடியே கற்கிறவனுக்கு பாபகங்களான விஷயதேவதாதிகளை நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கலாகாதோ, "அருளாகளகண்டமாவது அகமாகக்கருளானே" என்கிறபடியே வேறு ரக்ஷிப்பாருண்டோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

௨௪॥ ஸ்வஜேஹ யஸ்யாம் நிபதந்தி வேதநாவேதநம்

ஜாயந்தே நஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி ப்ரக்ருதி வேதாதிவா।

ப்ராணம் ஸந்தி வேதிவா தவப்ராணஸ்ய ப்ராவாதிதாஃ

க்ஷேமம் காதம் ந ஸ்வ ந தஸ்ய தஸ்யாச்ரயா ॥ ௨௪॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கேஶ!	ஏ ரங்கேசனே!
ய:	யாதொருவன்
ஸ்வாதீந சேதநாசேதநம்	தன் ஸங்கல்பத்துக்குட்பட்ட சேதநாசேதநங்களையுடைத்தான
ஸ்வகம்	தேவரீரை
ஸ்தௌதி	ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறானோ
நமஸ்யதி	நமஸ்காரம் பண்ணுகிறானோ
ஸ்மரதி	ஸ்மரணம் பண்ணுகிறானோ
வக்தி	(நாமங்களை) சொல்லுகிறானோ
பர்யேதி வா	ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிறானோ
ஸேவாயிதா:	இரக்ஷிப்பதில் நோக்குள்ளவரான
தவ	தேவரீருடைய
கஞ்சித்குணம்	ஒருவிதமான குணத்தையாவது
வேத்தி வா	அறிகிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
கதாசந	எந்தகாலத்திலும்
குதஶ்சந	ஒருவித காரணத்தினாலேயாவதும்
க்வசந	எவ்விடத்திலும்
பயம்	பயமானது
ந ஸ்யாத்	உண்டாகாது

உ-வ்யா || ஸகஶ்சேதி | (ஹே ரங்கேஶ!) வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களுக்கிசைந்த ஸ்வாமிந்! குணவாரிதிவாரிணாம் வேன்றபடி. "அவிஜ்ஞாதா" என்கிறபடியே ஆஶ்ரித தோஷாநபிஜ்ஞனைப், ஆஶ்ரிதர் குற்றஞ்செய்தாலும் "என்னடியாரது செய்யார்" என்று சொல்லும்படியான ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யாதி குணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட குணங்களுக்கு நிதியான உன்னை விட்டு, நின்றால் குற்றம்

இருந்தால் குற்றமென்று ஸம்ப்ரதாயவித்துக்களாய்க்கொண்டு குற்
றங் கண்டுபிடித்து ஸேவிக்கிற மற்ற தெய்வத்தை யாச்ரயி
த்து என்ன ஸுகம் பெறலாமென்றபடி. யதா (ஶரண்யா:)
ஸர்வாதி ஶரணத்ய நிர்வாஹகா: தேவரீரைப்போலே தெய்வங்
கள் ஶரணத்ய நிர்வாஹகராயிராமல் ஶரணவந்த்ராகளாயிரு
ப்பதாலே ரக்ஷகர்களாக மாட்டார்களென்ற
படி (ய:) யாதொரு வேதஜ்ஞனவன். ஜாதிஶரண
வ்ருத்தாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டர்களா யிருக்கவேணுமென்று நி
ர்ப்பந்தமில்லை, வஸிஷ்டனென்ன வண்ணானென்ன வாசியற எந்த
வேதஜ்ஞனாகிலுமென்றபடி. வர்ணாஶ்ரமம் முதலியவைகளெ
ல்லாம் சிலஅதிகாரி விசேஷங்களைப்பற்றி யிருக்கும், இந்த ஸ்தோ
த்ரஶ்ரவணாநுஸந்தாநாதிகள் ஸத்ரவணம்போலே ஸார்வா
திகாரமாகையாலே வேதஜ்ஞவான் முதல் ஶ்வபாகனளவாக ஸர்வ
ருக்கும் ஶ்ராவ்யமாய் ஸ்வாதுவுமாயிருக்குமென்று அபிப்ராய
த்தாலே (ப:) என்றருளிச்செய்தார் (ஶ்வயோநிபதவேதநாவேத
நா) ஸஸ்நேஹமாயிந வேதநாவேதந ஸ்தோத்ரத்தை யுடைத்
தான, இந்த ஸ்தோத்ரத்தைச் சொன்னது ஶ்ரீவத்ஸ வ்ருத்திக்கும்
உபலக்ஷணம், ஸஸ்நேஹமாயிந வேதநாவேதந ஸ்தோத்ரவ்ருத்
தி வ்யவ்ருத்திகளுள்ளனென்றபடி இதனாலே உன்னையாச்ரயித்
தவனுக்கு மற்ற ஒருவராலும் பயமுண்டாகாதென்று சொன்ன
படி. பாரதத்ரத்தில் க்ருமிகீடாதிகளோடும் தேவதைகளோ
டும் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதி தேவர்களோடும் வாசியில்லையென்று
கருத்து. (ஹவஷா) "ஶாயிநோகாஸ்தம்வ வஞா" என்று சொன்ன
க்ஜேந்த்ரனுக்கு ரயத்தில் ஸஹிஷ்ணுவாய் நின்றாற்போலே ஸ்ரீ
த ஸமாஶ்ரயணீயஸ்வாப கோயிலிலே ஸஹிஷ்ணுவாய் நின்ற தேவ
ரீரை இப்படி ஸஹிஷ்ணுவாயிருக்கிற தேவரீரைவிட்டு ஸஹிஷ்ணுத்வ
மில்லாத க்ஷுத்ரதெய்வங்களை யாச்ரயித்து என்ன ப்ரயோஜனமுண்
டென்றபடி. (வநாபதி) ஸ்தோத்ரிக்கிறேன், யஃபேநாபதி தஸ்
ஹயாநவஸ்ராதித்ராதி க்ருபணாபம்: "யோகாஶ்ரக்ஷா ஸ்தோத்ர
ஶிதும் ஸஞ்ஜ்வோதி ஶோஹவெஸ்" என்கிறபடியே தேவரீரை

ஸ்துதித்தவன் ஸர்வ பாப விநிர்முக்தனாகிறான். இப்படிப்பட்ட உன்னை "யானுமெம்பிரானையே யேத்தினேன் யானுய்வானே" என்கிறபடியே நானுமுன்னை ஸ்துதிசெய்து ஸர்வபாபவிநிர்முக்தியைப் பெறாமல் விஷயப்ரவணனாய்ப் போகலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. இப்படியே நமஸ்கார ஸ்மரண கீர்த்தன ப்ரதக்ஷிண கீர்த்தனாதிகளைச் செய்தவனும் ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியை யடைகிறான், நானுமதுவும் செய்யப்பெறுகிலேனென்று ஹாரீதஸ்ம்ருதியத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் நமஸ்க்ருத்யாதியாலே. "ப்ரணம்ய ஸர்வத: யோகிநெ ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே" என்றும், "ஜஹதி ஸ்ரவந் பாபம் ஸ்மரணமாத்ரேண பாதகம்" என்று கஜேந்த்ரனைப்போலவும் ஹரதாழ்வானைப் போலவும் உறங்கத்தில நின்றாகிலும் நமஸ்காரம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "ஸ்ரீ ஸங்கீர்த்தன ஸ்ரவண ஜநம் யத் ஜாயதே" என்று ஸர்வபாபஹரமான உம்முடைய ஸ்மரணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "சூழ்புனல் குடந்தையானைப் பாவியேன் பாவியாது பாவியேனாயினேனே" என்று திருக்குடந்தையில ஆராவமுதாழ்வானை ஸ்மரியாமல் பாவியாயவிட்டேனென்று கலியன் அருளிச்செய்தாப்போலே நானு முன்னை ஸ்மரியாமல பாவியாயவிட்டேன், "அவஸேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: | புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ" என்றும் "நாத்தன்னால நவிலவுரைப்பார்க்கில்லை நல்குரவே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அபுத்திபூர்வமாகவும் திருநாமத்தைச்சொன்னால ஸர்வபாபநிவ்ருத்திவரும்படியாயிருக்க, அதை நான சொன்னேனோ? "ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வாணோ விக்ரீடம் ஹரோத்ரம்" என்று விக்ரீடத்தை ஹரதாழ்வான ப்ரதக்ஷிணம பண்ணினாப்போலே தேவரீருடைய கோயிலை ப்ரதக்ஷிணம பண்ணப்பெற்றேனோ? "ஸஹஸ்ரவ்ருந் ஸர்வசக்ராணம் கீர்த்தனாத் ஸர்வஸித்திதே" என்று தேவரீருக்கு அநேககல்யாணகுணங்களிருக்க ஏதேனுமொரு குணத்தை யறிந்தவனும் ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியை

டைந்திருக்க, நானும்படியேயொரு குணத்தைத்தான் அறிந்தேனோ என்று நோகிறேனென்று ஹார்த்தாபிப்ராயம். இப்படி ப்ரதக்ஷிணாதிகள் ஸர்வாபந்நிவர்த்தகமென்கைக்குக்காரணம் அவன் ரக்ஷணோத்ஸுகனாயிருக்கிறானென்கையென்கிறார் (ஸோ பாயிதி) என்று. யஸ்ஸர்வம் பராயதி நஸ்ஸத்ரதி ஸ்தௌதி வக்தி ப்ரியசத்திவா ஸோபாயிதः தவஸ்ரீஹி குணம் வேத்தி வா, தஸ்ய ஸர்வாஹ்நத்யாக ஸ்வஸ்நிஷ்ட்ரஸம் நஸ்ய ஶாஸ்த்ரீயம் ஒருகாலத்திலும் ஒருவராலும் ஒருதேசத்திலும் பயங்கிடையாதென்றபடி "ஸ்வஸ்தியந்தவேதநாவேதந"மென்று வேதநாவேதநாத்த ஸர்வ ஸங்ஸ்தவமிட்ட வழக்காயிருப்பதாலே ஜ்ஞானாதி ஸ்தோத்ரவைலக்ஷண்யமான ஏதேனுமொரு வேதநவிஶேஷத்தாலே யாவது ஸ்வாத்ஸல்யாதிவைலக்ஷண்யமான ஏதேனுமொரு சேதநவிஶேஷத்தாலேயாவது ஶ்ரிதனுக்கு பயம் வருமாகில் ஸஹோதராதிகளோடும் க்ருத்ஸ்நலக்ஷணவ்யங்களோடும்வாசிபற ராவணன்பட்டபாடுபடும்படி செய்பவன் "கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்" என்று நந்தகோபன் அத்தலையில் பரிவாலே கண்ணனுக்குத்தொட்டிலின் கீழே வேலாயுதத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு ரக்ஷிகாதிகளோடே யுத்தஞ்செய்து பாதுகாத்தால் இத்தலைவிஷயத்தில் அத்தலை எப்படி ஆகவேண்டாமிறே ஆகையாலே ஒன்றாலும் ஶ்ரிதனுக்கு பயமில்லையென்றுகருத்து "வைப்பத்திவா வேத்திவா" என்கிற வாகாரத்தாலே ஸர்வமும் வேண்டாம், ஓரொன்றேயமையுமென்று ஸூசிதம். ஸர்வஸாக்ஷஹ்ருதய ஸர்வாத்மவஶ்ய ஸர்வஹ்யநிவர்த்தகனாய ஸமஸ்தவஸ்துக்களாய ஸ்தோத்ராதி ஸாமக்ரீவ்யாபாரஸ்வரூபனாயிருக்கிற தேவரீரை ப்ரதக்ஷிணாதிகள் பண்ணவொட்டாது வாயிக்கிற விக்நங்களையும் தாபத்ரயவ்யாஸங்காதிகளையும் நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸர்வதாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள் எவனொருவன் தேவரீரை ஸ்துதிக்கிறானோ, நமஸ்காரம் செய்கிறானோ, த்யானம் பண்ணுகிறானோ, திரு

நாமஸங்கீர்த்தனஞ்செய்கிறானோ, ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்கிறானோ, தே வரீர் குணங்களில் ஏதேனுமொரு குணத்தை அறிகிறானோ, அவனுக்கு ஒருகாலத்திலும் ஒருதேசத்திலும் ஒருவராலும் ஒருவிதமான பயமுமுண்டாகாது ॥ ॥ரு॥

அ—கை. இப்படி ஸர்வஸம்ஹாரத்துக்கு ஹேதுவும் ”யஸ்மாத் க்ஷராமதீதோஹமக்ஷராதபி சோத்தம:” என்று ஸர்வஷேஷியான ஈச்வரப்ராப்தி வாராதபோது ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி வாராதிறே, அந்த ஈச்வரப்ராப்தியும் ”யம் ஏவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய:” என்கிறபடியே கடாக்ஷத்துக்கு உபாயமன்றோ, ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரமான ஈச்வரப்ராப்தியை யுண்டாக்கும்படியான சக்தியுண்டோ, இதுகள் ப்ரவ்ருத்தியில் மூட்டி ஈச்வரப்ராப்தியை யுண்டாக்குமென்னில், ப்ரவ்ருத்திக்குத்தான் அந்த சக்தியுண்டோவென்னில்; காரணகாரியபாவமுள்ளபோது ஸகலப்ரவ்ருத்தி ரூபமான ப்ரவ்ருத்தியை அநுஷ்டித்தவனுக்கு அந்த ப்ரவ்ருத்திதானே பரமபுருஷார்த்தமான ஈச்வரப்ராப்தியை யுண்டாக்கி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை கொடுக்குமென்றருளிச்செய்கிறார் கீழ் ச்லோகத்தில் ஸர்வ பரோபாய வைபவத்தை யருளிச்செய்தார், இதில் ஸாக்ஷாதுபாயமான ப்ரவ்ருத்திமஹிமையை யருளிச்செய்கிறார் —

உகூ॥ ஸ்திதே மனஸி ஸுஸ்வஸ்தே சரீரே ஸதி யோ நர:
தாதுஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்த்தா விச்வரூபம் ச மாமஜம் ।
ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்
அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம் ॥கூ॥

பதம்	உரை
இஹ	இந்த லோகத்தில
ய:	எவன்
மனஸி	மனஸ்ஸானது
ஸ்திதே (ஸதி)	ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்பொழுது

விக்3ரஹே	சரீரமானது
கு3ணினி (ஸதி)	நற்குணங்களை யுடையபொழுதும்
தா4துஸாம்யே ஸதி	கபமுதலியதாதுக்கள் ஸமமாகவிரு
ஸவிஶேஷஹிதம்	ஸாவசரீரியாயும் [கருப்பொழுதும்]
அஜம்	நித்யனுமான
த்வாம்	தேவரீரை
ஜாத்வபி	ஒருதடவை
ஸ்மரேத்	ஸ்மரிக்கிறானோ
அத2	பிறகு
ஜீவிதாந்தவஶம்	மரணவசனாயிருக்கிற
தம்	அவனை
ததை3வ	அந்த
ஸ்ம்ருத்யா	ஸ்மருதியாலேயே
ஸ்வயம்	தான்
விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதி:	செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்திமஸ்மரு தியை யுடையவனாய்க்கொண்டு
நைஶ்ரேயஸம் பத3ம்	மோக்ஷஸ்தானத்தை
நயஸி வரத3	நயிப்பிக்கிறீரன்றோ

ம—வ்யா॥ ஸ்தி2தே॥ (மநஸி) "ஸுஸ்வஸ்த2ம் ஹி மந: க்ருத்வா" என்றும், "ஸம்ஶயம் மஹாபாப்மா மோநாஸ்திர்விக்3ரஹம் ஸமம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வாநரம்போலே கட்டிவைத்தாலும் சாபல்யம் விடாத மநஸ்ஸென்றபடி (ஸ்தி2தே ஸதி) ஸத்த்வோத்3ரேகம் விஷயாந்தரவ்யவதாநமில்லாமல் ஸ்வாதீ4நமா யிருக்கும்பொழுதென்றபடி ஸர்வேந்த்3ரியங்களுக்கும் மநஸ்ஸின் ஸ்தி2தி வேண்டியதன்றோ விருப்பது, இங்கே "ஸ்தி2தே மநஸி" என்னவேண்டுமோ வென்னில், அதிசஞ்சலமான மநஸ்ஸு ஸத்த்வவிசேஷத்தாலுண்டான ஸந்தோஷவஶத்தாலே ஸதா3சார்யோபதி3ஷ்டஶாஸ்த்ரோக்த பரமார்த்த2ங்களில் தெளிவும் துணிவும் ஸ்வைரயும் பிறக்கும் படி வ்யவஸ்தி2தமாயிருக்கவேணுமென்கைக்காக "ஸ்தி2தே மநஸி"

எனகிறது (விற்ற ஷேமணிநிஸதி) ஶரீரமானது வடாக்ஷாதி
மணயாக்தமானபொழுது. இங்கு ஶரீரத்துக்கு மணிக்ஷமா
வது ஸகேவாதெழஷவஶத்தாலே வாராஷாய ப்ராஹி பி
றக்குகைக்கு கடமணமாகை (யாதாஸாமேர்யஸதி) க்ஷமவா
தவிக்கள ஸமோகவிருக்கும்பொழுது, தந்தாம் நிலைமையிலிரு
க்கும்பொழுதென்றபடி அதாவது வாத மொருபங்கு, பித்தம் அரை
யபங்கு, கபம் காலபங்குமாயிருக்கை அல்லது த்யாணாமஸாம்ய
ம் என்று, மூன்றும் ஸமோகவிருந்தால் விபரீதபலத்தைக்கொடுக்கு
மென்று வெத்யஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லும் இத்தாலே கீழ்சொன்ன வ
ஜக்ஷிணாதிகள உபாயவிரோதிகளைப் போக்கடிக்கிறதுமன்றிக்
கே வ வக்ஷநாவஷாநக்ஷணத்தில க்ஷரணகமெவார ஊநஶாக்ஷ்யா
திகளைக்கொடுத்து உபகரிக்கு மென்றகாயிற்று (க்ஷவியெஷஹி
நம்) ஸவஜாஞயஜாதியான (க்ஷஜம்) நித்யனை, ஸூத்ரமேவமான
வ வக்தி கூமெக்ஷ வெத்யமாகையாலே வ வக்தவ்யனுக்குத் தெ
ரியுமோ, நம்மைப்போலே அவன அநித்யனாயிருந்தால் நம்மை
ரக்ஷிக்குமோ வென்னில, அவன ஸவஜாஞராதாவாகையால ர
க்ஷிக்கவுங்கூடுமென்று சொலலிற்றாயிற்று ஸூத்ரமேவ வ வக்தி
செயகிற ஊமக்ஷகங்களுக்கு அவனையொழிந்தார் ஶரண்யா
ரன்றெனகைக்காகவும் அவனையாஶ்ரயித்தே மொக்ஷம்பெறவேணடு
மெனகைக்காகவும் இப்ப வக்திக்கிலக்கானபடிகளை யருளிச்செய
கிறார் வரக்ஷ ஸளஹஸ்ர வ திஷாவக்ஷமான வஷத யத்தாலே
"க்ஷவியெஷஹிநம்" எனகிறத்தாலே க்ஷவியவிஷத்தையுந் தனக்கு
ஶரீரமாக வுடையவனென்று சொல்லப்பட்டது இத்தாலே ஸ
வஜ்ஶேஷியுமாய ஸவநியந்தாவுமாய ஸவஜாதாரனுமாய இ
வைதனாலே ஸவஜத்தினுடைய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள தா
னிட்ட வழக்காய் கெக்ஷயெஜாதேஶ்ய னென்றும், தனப் பொ
ஜந்துக்காகவே ஸாயா வரிக்காணாதிகளில வ வதிக்கிறு
னென்றும் ஶரண்யனை ஸவஜவ்ரவஞ்ஞையாலே ஶரண்யிப
பாருக்கு நித்யஸஞ்ஹித னென்றுந் தோன்றுகிறது "க்ஷவியெஷ
ஹிநம்" எனகிற பதத்திலசொன்னஸவஜஶரீரகத்தாலும் இதி

ஞலே ஹேயதங்களான ஸமஸ்தாவதாநத்வ நிஷ்த்தத்வங்களாலும்
வேதநா வேதந தோஷங்களெல்லாம் இவனுக்கு வருமென்று
ஶங்கிக்கலாம்படியன்றோ இருப்பதென்னில், “ஸஜ:” என்று,
பாபிஷ்டனான ஸஜாதீய ஜந்மநிஷேதத்தாலே அவனுடைய
ஹேய ப்ரவ்ருத்திகளைச் சொன்னபடி இங்கு ஜந்மத்தை நி
ஷேதித்தது மற்றுமுள்ள வேதநா வேதந
மூல தோஷங்களெல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம் “ஸ
ர்வாணி ஹ்யேதாநி ஸர்வாணி ஹரம்பவம்பா: । ஈதஸ்தாந
கஹேம்ம் தேகதுவ்ரீதிதேதி:” என்று ஸர்வ ஶரீரக்க
ஞ்சொன்னதாலே கூநக்ஷேம்ம் ஸஜ்ஜவ்யாதிக்ஷேம்யஜ
நங்கள் சொல்லப்பட்டது தோஷாவிஶாஸாதிகளு மிங்கேஸிஸம்.
(க்ஷாம்) வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதி குணவிஶிஷ்டனான தேவரீரை
ஸர்வ்யஸர்வஸஹிஷ்ணுர்வர்க வராயீநா விஶாத்யஸித்தி:” எ
ன்று ஸர்வாவராய ஸஹிஷ்ணுவாயும் க்ஷமஸ ஹோஜநாதிகள்
அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்களிட்டது கொண்டு த்ருப்தராயும்
“நல்ல தோரருள் தன்னாலே காட்டினான் திருவரங்கமுய்யவர்க்கும்
யும்வண்ணம்” என்று உஜ்ஜீவநாயிர்களுக்கு “கோயிலை யாஶ்ரிக
கையே ப்ரஶேஷிதம்” என்று தனனுடைய ஸஹஜ க்ருபையாலே கா
ட்டிக்கொடுத்த தேவரீரை யென்றபடி “ஸ்வேமதேஹிநம்க்ஷாம்” எ
ன்கிற பதங்களாலே ஜந்மாதாவதாரக்க ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வா
வயார்த்த ஸர்வகல்யாண குணாகரத்வமும் ஸிதிக்கிறது (ஜாத
விஶ்ய: ஸ்ரேஷ்) ஸக்ருதாவத்திபாதோரு பாபிஷ்டன ஸரி
ககிறீரோ, “ய:” என்று சொன்னதாலே “அந்தணரந்தியரே”
ன்று சொல்லுகிறபடியே வஸிஷ்டரோடும் வணாஜரோடும் வாசிய
ற ஶ்ரீவிஷ்ணுமுடையவரெல்லாரும் ப்ரவ்ருத்தி பண்ணலாமென்று
ஸூசிதம் “ஜாதவிஶ்ஸ்ரேஷ்” என்று ஸக்ருதாவ ப்ரவ்
ருத்தி ரஞ்ச ஸ்ம்ருதியைச் சொன்னபடி ப்ரவ்ருத்தி ஸக்ருதா
வ்ருத்தஸ்ம்ருதிரஞ்சமென்று மிடத்தை ஶ்ரீவசநபூஷணஶா
ஸ்த்ரத்தில் கண்டுகொள்வது இங்கே ப்ரவ்ருத்தியைச் சொல்லாதே கே
வல ஸ்ம்ருதியைச் சொல்லும்போது கேவலஸ்ம்ருதிக்கு உபாய

த்வார உபேக்ஷ்ய ஸ்வஶக்தி ப்ரவ்ருத்தி உபஸர்ஜநாத்ய மோக்ஷஸாதந
ங்கிடையாமையாலே “தவைவ வஶம்வதஸ்யா” இத்யாதியா
லே ஸ்வஶக்தி ப்ரவ்ருத்தி ஸாபேக்ஷமாக மோக்ஷங் கொடுக்கிறானென்று
சொன்னது விரோதிக்கும், ஆகையாலே “ஸ்வைரஸ்” என்று வ்யு
த்பத்தியைச் சொன்னபடி (ஈக்ஷ்ய நிதாநவஶாத்) ப்ராணிவஶ
னுடைய ஜ்ஞாநஶக்திந்யூந அநந்யபுருஷர்கள் (தவைவவஶம்வதஸ்
யா) ஸாபேக்ஷாநுஷ்டித வ்யுத்பத்தி ஸ்வப்ரவ்ருத்தியாலேயே (ஸ்வ
யம்விஹித ஸம்ஸ்ருதி:) ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் “கேவலம் ஸ்வ
யைவதயயா” என்கிறபடியே தானே ஸ்வஶக்தி ப்ரவ்ருத்தியை யுண்டு
பண்ணினவனாய்க்கொண்டு (நைரபேக்ஷ்யஸாராம்) மோக்ஷஸாத
த்தை (நயஸி) நயிப்பிக்கிறீர் ஸ்வப்ரவ்ருத்திவிரோதி: ஸ்ருதி
வாஹிகாகளோடும் நீயும் வ்யாநனாய் நின்று நயிப்பிக்கிறாயென
றபடி. நித்யாநுபவம் பெறுகைக்கு ஒரு நினைவுபண்ணினவனை
ப்பற்ற அவனும் நித்யாநுபவங் கொடுக்கைக்கு ஒரு நினைவுபண
ணுகிறானென்பதை “தவைவவஶம்வதஸ்யா தயைவ நிர்வா
ஹம் ஸ்வபாவிஹிதஸம்ஸ்ருதி:” யென்றருளிச் செய்தார் (நயஸி
யாஸ்வைரஸ்யம்” என்கிறதற்கு சேற்றிலே விழுந்த சிறுபச
களை எடுக்கவிழுந்த பிதாவைப்போலே இவனுடைய தேஹத்துக
குள்ளே ஹார்த்தனாய் நிற்கிற தேவரீரே சர்வாகாரத வ்யஞ்ஜா
ரோஹணம் வரையில் நடத்துகிறீரென்று தாத்பர்ய தோன்றுகி
றது கீழ்ச்சொன்ன வ்யுத்பத்தி ஸகமலஸாதநமா யிருந்தாலும்
ஸ்வதந்த்ர ப்ரயோஜநனை யிவனுக்கு வைஸ்யரூப்யஸ்ப்ரவக்ஷா
ப்ருஹ்மவ்ரஹிதமாக மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டீரென்றும், ஸ்வ
ஹிதமாக ஸ்வரஸ ஸ்வார்ஷாய ப்ரவ்ருத்தமான மோக்ஷத்
தைக்கொடுப்பீரென்றும் விஶேஷங்கூறுகிற “நைரபேக்ஷ்யஸம்
யாஸ” என்கிறார் “ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே ஶரீரே ஸதி யோ
நர: | தாதுஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்த்தா விஶ்வரூபஞ்ச மாமஜம் ||
ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம் | அஹம் ஸ்மரா
மி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம்” இதி ஶ்லோகோக்த்யாநுஸ
ந்தேய: ஸ்வதஶ்லோகார்த்த: க்ருபாயுக்தாபாதேஹாவஸாநமநுக்ரஹீ

தே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரஶிகிநா ப்லுஷ்டஸ்ய: ॥ ஸுயஶோவிபவனன பௌத்ரனை ராஜா உத்தரையைக் கொண்டு திருத்தி அபிஷேகம் பண்ணுமாப்போலே இந்த வேதநனை யெம்பெருமான் பண்ணி வைக்கிறானென்று "ஜீவேந்நிஜ்ருதவ்யம் ததேவவஸாயா" என்கிறத்தாலே ஸூசிக்கிறது ॥

திரண்டபொருள் எவனொருவன் மிகவும் சஞ்சலமான மநஸ்ஸை புருஷார்த்தத்தில் தெளிவுந்துணிவும் பிறக்கும்படி ப்ரதிஷ்டிதமாயும், சரீரமானது புருஷார்த்தத்தில் ருசி பிறக்கைக்கு அனுகுணமாயும், கபம் முதலிய தாதுக்கள் தந்தாம் நிலையிலிருப்பதுமானபொழுது சேதநாசேதந சரீரியாயும் நித்யனுமான தேவரீரை ஒருதடவை ப்ரபத்தி பண்ணுகிறானோ, தேவரீர் அவனை மரணகாலத்தில் அவனுக்கு தேவரீர் விஷயமான ஸ்ம்ருதியை யுண்டுபண்ணிவைத்து மோக்ஷத்தை யடையும்படி செய்கிறீர் ॥

(அ—கை) எவ்வளவு பாபிஷ்டனானாலும் ஸக்ருத் ப்ரபந்நனானால் நரகப்ராப்தியில்லாமல் அவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனென்கிற ஶக்தியை ப்ரபத்திக்குண்டோவென்னில், கேவலம் ஸர்வேஶ்வர ஸங்கீர்த்தநங்களுக்கிருக்கும் ஶக்தியைப் பார்த்தால் ப்ரபத்திக்கு ஶக்தி கைமுதிக ந்யாயஸித்தமன்றோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸர்வேஶ்வர ஸங்கீர்த்தந ஶக்தியை யருளிச்செய்கிறார் —

௭௫ ॥ ஶ்ரீநாயித ஶ்ரீரங்கேஶ க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹரே
த்ரிவிக்ரம ஜநார்தந த்ரியுகநாத நாராயண ।
இதீவ ஶதஶோ ஜபந் ய: பஜதி நாமதேயாநி தே
ந தஸ்ய யமவஶ்யதா நரகபாதபீதி: குத: ॥

பதம்	உரை
ய:	எவனொருவன்
ஶ்ரீநாயித!	ஏ இலக்ஷ்மீ நாயகனே!
ஶ்ரீரங்கேஶ!	ஏ ஸ்ரீரங்கநாயகனே
க்ருஷ்ண!	ஏ க்ருஷ்ணனே!

விஷ்ணோ!	ஏ விஷ்ணுவே!
ஹரே!	ஏ ஹரியே!
த்ரிவிக்ரம!	ஏ திரிவிக்கிரமனே!
ஜநார்தந,	ஏ ஜனார்தனனே!
த்ரியுக!	ஏ ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனே!
நாத!	ஏ நாதனே!
நாராயண!	ஏ நாராயணனே!
இதீவ	இவ்விதமான
சுபாநி	சுபத்தைக்கொடுக்கிறதான
தே	தேவரீருடைய
நாமதேயாநி	திருநாமங்களை
வதந்தி	சொல்லுகிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
யமவச்யதா	யமனிடத்தில் வச்யனாயிருக்குகை
ந	இல்லை
நரகபாத பீதி:	நரகத்தில் விழுவோமென்கிற பயமானது
குத:	ஏது (கிடையாதென்றபடி)

உ-வ்யா ॥ நாமோச்சாரணம் பண்ணினாலும் பாபங்களைப் பண்ணினால் நரகம் வாராதோ வென்னில், யமவச்யதை யுண்டானாலன்றோ நரகப்ராப்தி வருவது, "நவை யாமபந்தாயமே விஷயம் பவந்தி" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு யமவச்யதை கிடையாதிறே "ஸ்வபுருஷ நாபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந்" என்று தன்செயலாக பகவந்நாமத்தைச் சொன்னால் ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட ம்ருகங்கள் போலே பாபங்க ளோடிப்போகு மென்று ரிஷிகள் சொன்னது மன்றிக்கே, ஆழ்வார்களும் "மொய்த்தவல்வினையுள் நின்று மூன்றெழுத்துடைய பேரால் கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான்" என்று பாபிஷ்டனை க்ஷத்ரபந்துவானவன் கோவிந்தா வென்கிற மூன்றெழுத்துடைய நாமோச்சாரணத்தாலே

பரமபதி யடைந்தானென்றும், "நமன்ற மர்தலை கணமீதே மூவு லகுண்டு மிழ்ந்த முதல் வினனுமங்கற்ற ஆவலிப்புடைமை கண்டா யாங்கமாநகருளானே" என்று ஸர்வஜ்ஞர்தைக்கற்ற ஸ்ரீமெஸ யாலே யமன் தலையில் காலைவைத்தேனென்று மருளிச்செய்தார் கள் பின்னும் "குலந்தரு" மென்கிற பாட்டில் நாராயண நாமம் குலம்செல்வம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கிறது மன்றிக்கே "பெ ற்றதாயுமாயினசெய்யும்" என்று ஜநநியைப்போலே ஸகல ஹி தங்களையுஞ் செய்யுமென்றருளிச்செய்தார் ரக்ஷயிதி। (ரக்ஷயிதா) ரக்ஷயா உயிதா, தஸ்ய ஸம்பந்தி:, ரக்ஷயி தா, ரக்ஷயிதா யஸ்ய ஸ: ரக்ஷயித:, தஸ்ய ஸம்பந்தி: ரக்ஷ யித என்று தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்வயத்தாலும் "ஸஸ்யாத்வஸ்ய த்வஸ்ய தஸ்யாஸ்யம் வபுஷிதம்" எ ன்று அவளிக்கிவன் வபுயையும் இவனுக்கவள் வபுயையாயு மிப் படி வேங்கடஸத்தை யடைந்திருப்பா ரென்று சொன்னபடி. பின்னும், "அகலகில்லேன் இறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார் பா" என்று இவன் அவளுடைய வக்ஷஸ்ஸை ஸ்தாநாதிஶயத்தா லேயிருப்பிடமாகக்கொண்டாப்போலே, இவனும் "பித்தாப்பணிமல ர்மேலபாவைக்கு" என்றும், "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும் பித்துக்கொண்டாப்போலே அவளுடைய ஸ்தநத்தை ஸ்தாநா திஶய ததாலே யிருப்பிடமாகக் கொண்டானென்றுஞ் சொல் லப்பட்டது. பின்னும், "பாவாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதா ர்ஹாணாம் ப்லவங்கம, கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்றிவள் சொன்னால், அவன் "என்னடியார் அது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர்போலும்" என்னும். ஶரணாகதனை விபீஷணாழ்வானிடத்தில் கதிஶக்தத ஸ்ரீரா மரைஜரை "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம் மம" எ ன்று கபோதோபாக்யாநத்தை சசொல்லித்திருத்தினாப்போ லே; பிராட்டியும் ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளான ராக்ஷஸிகளை ஶிக்ஷி க்கத் துடங்கின திருவடியை "ஸயம் வ்யாக்ரஸமீபே து புரா

[illegible] என்று இ
[illegible] சொல்லி திருத்தினவனாகை
யாலும் இருவருக்கும் [illegible] வைகுண்ட [illegible]
திருக்கு மேற்படி. [illegible]
[illegible] ஸ்ரீரங்கத்தில்
[illegible] யுடையவனென்றபடி நெடுநாள் படிகிடந்த
வன் [illegible] தைக் கண்டால் [illegible] தாலே அங்கே
யே படுகாடுகிடந்து ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஸ்ரீ
வைகுண்டத்தில் [illegible] இல்லாததாலே இழவாளனாய்
கிடந்த இவனுக்கு இந்த [illegible] ஸ்ரீரங்க [illegible]
ங்களில் [illegible]
[illegible]
ளாய் கிடைக்கையாலே [illegible] ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விஷய
த்தாலே ஸம்ஸாரத்தை மறந்தாப்போலே இவனுமிங்கே விஷய
[illegible] த்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தை மறந்து இவ்விடத்தில் ரக்ஷித்துக்
கொண்டு படுகாடு கிடக்கிறானென்றபடி [illegible]
[illegible] அப்போது [illegible]
[illegible] என்று [illegible] னபோது [illegible] ஜநங்களுக்கு
ரக்ஷணமாயிருக்கிறானென்று கருத்து. ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் ஜநங்
கள், பெரியபெருமாளை க்ஷணமாவது விட்டுப்பிரிந்தால் "[illegible]
[illegible]
[illegible] என்று [illegible]
க்கள் பெருமாளுடைய விரஹத்தை ஸஹியாமல் க்லேசப்பட்டா
ப்போலே [illegible] க்லேசத்தையடையும் [illegible] களாய்க்கொண்டு
பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஸேவித்து ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார்
களென்று [illegible] என்று [illegible]
மானபோது [illegible] ஜநங்களை க்ஷணமாவது விட்டுப்
பிரிந்தால் "[illegible]" என்று "[illegible]

மாசஃ ஸுவிசுவிஷ்டெ வொமாஃ । ஸுவிந்த ஐவாஹாதி காஷ்டாமெ
ஷண த்ஸ்ரா:" என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு ரக்ஷணமில்லா
மல் பித்துப் பிடிக்கும்படியான சுவைஷ்யமை யுடையவனாய்க் கொ
ண்டு அந்த ஸ்ரீரங்கஸ்வாமி ஜநங்களோடே ரக்ஷித்துக்கொண்டி
ருக்கிறேனென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை "விபோஷிஜ்ஞாநிநோ
த்யர்த்தம் ஸவைஷிவிய:" என்று ஸ்ரீகீதாசாரியன் அருளிச்செ
ய்தான் ஜ்ஞாநிக்கு நான் அத்யந்தம் ப்ரியன், எனக்கு அவன் கேவ
லம் ப்ரியன், ஜ்ஞாநி யென்னிடத்தில் ப்ரீதி பண்ணினால் அ
துக்குத்தக்கு ந்த ப்ரீதி நான் அவன் விஷயத்தில் பண்ணவில்லை,
கேவலம் ப்ரீதிதான் பண்ணினேன் என்று நோகிறேனென்று இ
ந்த ஸ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம் இவ்வர்த்தத்தை தாத்பர்யசந்த்ரிகை
யில் அருளிச்செய்தார் இப்படி "யமெவெஷ வ்ருணுதெ தெ
நலப்ய:" என்கிற ஸ்ருதிப்படிக்கு பெரியபெருமாளும் ஸ்ரீரங்க
ஸ்வாமித ஜநங்களும் பரஸ்பரம் ப்ரீதிபண்ணி ரக்ஷித்துக்கொண்
டிருக்கிறார்களென்று தஸ்ய ராஷ்ட ஸஹ ப்ரீதிர் ஸராஸய
த்தாலும் சொல்லப்பட்டது எல்லையுங்காலையு மென்கிற திருவாய்
மொழியின் நிர்வாஹத்தில் உபக்ரமத்திலும் சொல்லும்போது "இத்திரு
வாய்மொழிவல்லார்களை யெம்பெருமான் ஒருக்ஷணம் பிரியிலும் பி
க்கமாட்டானென்று பிள்ளான் அருளிச்செய்தார். "ரகுவம்ஸநாத,
ரகுகேதுநாத" என்று சொல்லாதே "ரங்கதுரண" என
று சொன்னதாலே பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் போலே பூமிப்
பிராட்டியாரிடத்திலும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்று ஸூ
சிதமாகிறது அப்போது ஹாவ: ரக்ஷண, ஹாவிரக்ஷணம் பவஸ்ய:
என்று ஸராஸயத்தாலே பரஸ்பரம் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற
படியைச் சொல்லுகிறது "கஷம் ஸீஷ்ட்ராவ உரவீவ ஸக்தாவக்ஷ
யிராய" என்று ஸூரிபிராட்டி யவனிடத்தில் ஸக்தையாக விரு
ந்தாப்போலே அவனும் "பாரவண்ண மடமங்கைபத்தாரித்தா"
என்று ஸூரிப்பிராட்டியினிடத்தில் ஸக்தனாயிருப்பதாலும் இப்
படி கடெந்த்ரந்த்ர கலந்திருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது இப்ப
டி "ரஹாயித, ஸூரக்ஷண" என்று பிராட்டிமார்களை முன்னிட்டு

ஸர்வஜ்ஞர்களை யதார்த்தஜ்ஞையாகச் சொன்னதுவும் அவர்களுடைய
ஸர்வஜ்ஞாஸாம்யமாக, ஸம்ஸாரிகள் எவ்வளவு பாபிகளானா
லும் மெய்யே பிராட்டி ஸந்நிஹிதமாயிருப்பாரைப் பார்த்த
ருளும் பார்வையாலே யிவர்களை கடாக்ஷித்து நம்மைக் கிட்டவ
ழைக்கவொட்டான், புடைப்பனென்று யமனஸ்வாமிஜனும் ஓடிப்
போவன், இப்படிக்கிருக்க நரகவ்யாப்தி எங்கேவருமென்று கரு
த்து ஸம்வ்யாகரணத்தில் “மாதவனென்றதே கொண்டென்னை
யினியிப்பாற்பட்டது” என்கிறபாட்டுக்கு “யதாஜ்ஞயா பிராட்டி ஸ
ந்நிஹிதரா சொல்லுவதொருசொல்லை நான்சொல்ல, அச்சொ
ல்லு மாத்ரத்தையே கொண்டு மெய்யேபிராட்டி ஸந்நிஹிதரா
ரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னைகடாக்ஷித்தது” என்று
பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார் இப்படி தச்வாராபேக்ஷ
வைஹாவீ ஸாத்யங்களெல்லாம் வ்யூசரணவிசேஷமாகையாலே ஒ
ரு கார்யம் ஸாத்யமாய் மற்றவை கார்யமாயாவது, அர்த்தாவ்ருத்தி
யாலே யாவது இங்கு விவக்ஷிதம் ஆகையாலே ‘ஸக்ருத்ப்ரதாஸூரி
த:’ என்கிற ந்யாயத்துக்கு விரோதமில்லை “ஸுவ்யாஸம்வர்ண
ரீகம்” என்கிற ஸ்ருதிக்கு “ஸ்ரீராஜஸ்ஸஹஸ்ஸம்ப்ருக்த ஸர்வஸ்ருஷ்டா
ஸர்விகர விகஸித வர்ணரீக” என்றர்த்தாவ்ருத்தியாலே கார்யம்
சொல்லவேணுமென்றும், ஸப்தஜைஜ்ஞத்தில் நாராயணாதி ஸூங்க
ளில் சொன்ன கார்யங்களும் ஒரு கார்யம் ஸாத்யமாகவும்
மற்றவை கார்யமென்று கொள்ளவேணு மென்றும் அருளிச்செ
ய்தார்கள் (க்ருஷ்ண) “ஹாக்ருஷ்ண த்வாரகாவாஸிந் க்வாஸியாதவ
நந்தந । இமாமவஸ்தாம் ஸம்ப்ராப்தாம் அநாதாம் கிமுபேக்ஷஸே’ எ
ன்று துச்சாஸநனாலே நலியப்பட்ட த்ரௌபதீ கூப்பிடும்போது
தன்னுடைய கஷ்டத்தை ஒரு வாக்ய ஸ்வரூபமிட்டு சொல்லவல
லாமல், ராக்ஷஸர்களாலே ஹிம்ஸிதர்களான தண்டகாரண்யவாஸி
முநிகள் தங்கள் கஷ்டத்தை ஒரு வாக்யஸ்வரூபமிட்டுச் சொல்லவ
ல்லாமல் “ஏஹிபஸ்ய ஸரீராணி முநீநாம் பாவிதாத்ம
நாம்” என்று காட்டி பெருமாளைக் கூப்பிட்டாப்போலே, “இமா
மவஸ்தாம் ஸம்ப்ராப்தாம்” என்று காட்டி க்ருஷ்ணனைத்தாலே கூப

பிறமபோது தசஈாததிலுண்டான தீஙகுகளை நிவ்ருத்தி செய்து ‹‹ஜீணம்வ்ருஜிவமி ஸ ந்ருயாஸாவஸவத்தி” எனறுசொ ன்னவன க்ருஷ்ணநாமததைச சொலலிக கூபபிட்டவன பககல நம மை கிட்டவொட்டுவனோ வென்று யமன ஸவரிவாரனுய ஒழிய போவன (விஷ்ணோ) விஷ்ணுவ்ராத்தா எனறு எஙகும வரிவாஹிணுய நிறைநதவனே! திருநாடு திருபபாறகடல முதலான வ்யூ வஹித ஸ்யூஙகளிலிருககு மவனுககு இவன கூபபிடுகிற சுதம் யு நிசெவிபபடுமோ, அத்ருஷ்டம் நெடுநதூரமான இவவிடததில அ வன வரததான கூடுமோ, இநத வாராஷிணைக கட்டிககொ ண்டு போவோ மெனறு நினைததாலும ‹‹எஙகுமுளன கணண ன்” என்று சொனன ப்ரஹ்லாதனைக காயநத ஹிரண்யனை ஸதத் தினின்றும சுவதரிததது நிருஹிததாபபோலே, ஸவவ்யாவி யான விஷ்ணு எதேனுமொரு தூணில நின்றுவது துருமபில நின் றுவது சுவதரிதது நமமை நிருஹிபபனெனறு யமனை இநதப வாராஷன் கிட்டேபணுகானென்படி (ஹரே) ‹‹ஹரிஹர ரதி வாவாநி ஹஷவித்தாவிஷ்ருதஃ” எனறு ஸவ வாவஹரமான ஹரிநாமததைசசொனனுல வாவஙகளிவனிட ததில நிறகுமோ, வாவஙகளி நநதாலனறோ யமவச்யதை வருவ தெனறபடி. (த்ரிவிக்ரம) சொலலுமொததைககொணடு அவனற கூபபமிரேவென்னில, சொலலுதலகூட இலலாத ஸவவேதநா வேதநஙகளுடைய தலையில ஸ்ப்ருஹணீயமான தன திருவடியை வைத்தவன் அவன நாமததைசசொனனவனைக்கைவிடுவனேவெ ன்று கருத்து. இவவிவாயததாலேயிறே பெரியமுதலியார் ‹‹த்ரிவிக்ரமசரணாம்ருதைக சுபயாவதீய ஈஷ்பாநாம்ருதவிஷ்ணு த்தி” எனறு சுநதவஸிததது. (ஜநார்த்தந) ஸவரூதஷிததிலி ருககும ஜநனெனகிற நாமததையுடையசுஸூரனை நிரஹிதத வனுகையாலே ஜநார்தந எனறும பெயருடையவனுடைய நாமத தைககூபபிட்டால ஜநனெனகிற சுஸுரனைநிரஹிததாபபோலே யமனை நிரஸிபபனெனறபடி (த்ரியாக) த்ரீண்யாஹநீயஸ்வாஃ த்ரியாகவஸ்வாஃவிஃ ஜ்ஞாநஸக்திகளும் வவெஸ்யாஙக

ளும் வியூஹதேஜஸ்ஸுக்களுமான மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனென்றபடி. “ஜ்ஞாநைஶ்வர்ய ஶக்த்யாதே: ஷட்குண தாரதம்யாத் ஸ்வபரிகல்பித தத்வஸ்வரூபெஷ்வம் ப்ரமாண ப்ரமேயை: ஸமாஹார:” என்கிற ஶ்லோகமிங்கே ஸ்மர்தவ்யம். இப்படி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனுக்கு ப்ரதிபாதகமான ப்ரணவ என்கிற நாமத்தைச்சொன்னால் வியூஹஶக்த்யாதிகளைக்கொண்டு யமனை நிக்ரஹிப்பனென்றபடி (நாம) க்ருஷ்ண விஷ்ணுவென்று ஸஸாதாரணமான நாமத்தைச்சொல்லாதே ப்ரஜாபதியான பொதுவிலே க்ருஷ்ணமென்று கூப்பிட்டாப்போலே நாமமென்று பொதுவிலே கூப்பிட்டாலும் ஸர்வாத்மா ஸர்வலோகநாயகனாகையாலே யமபாதை வாராமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி (நாராயண) ஶேஷஶேஷிபாவ காயகாரணபாவ ஶரீராத்மபாவாதிகளான ஸம்பந்த ப்ரதிபாதகமான நாராயணஶப்தத்தாலே கூப்பிட்டால உடையவன் உடைமையை ரக்ஷிக்குமாப்போலே தன் ஸ்வத்தான நம்மை யமன் கையில் காட்டிக்கொடுக்காமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி (இதீவ) என்றுப்போலேயிருக்கிற (ஶாஸ்த்ராநி தே நாமதேயாநி) “நாமாநி ஸர்வாணி ஶாஸ்த்ராணி தே” என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரங்களான தேவரீருடைய திருநாமங்களை (யத்) எந்த பாபிஷ்டனாகிலும் நீசோச்சவிஶேஷமற எந்த வேதநனாகிலும், (வக்தி) ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாமல் வசநோக்தியைச் செய்தானேயாகிலும் (தஸ்ய யமவஶ்யதா ந) அவனுக்கு யமவஶ்யதையில்லை, (நரகவாதஹீதி: குத:) நரகத்தில் விழுகிறேனென்கிற பயமானது எந்த காரணத்தாலேயுண்டாகுமென்றபடி. யமவஶ்யதையிருந்தாலன்றோ நரகப்ராப்தி வருவது “ஸமேத்ய ஸர்வே தேவாஸ்ஸர்வாஸ்ஸந்தி” என்கிறபடியே இவனுக்கு யமாதி ஸகல தேவர்களும் வஶ்யர்களாயிறேயிருப்பது. இப்படி யுன்னுடைய நாமங்களுக்கு ஶக்தியுண்டானால் ப்ரவ்ருத்திக்கு ஶக்தியெங்கே உக்திக்கு ப்ரஸங்கமன்றோ? அப்படிப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தியை நான் ஸந்தர்ஷித்திருக்க ஒரு யமனைப்போலன்றிக்கே ஐந்து யமனைப்போலேயிருக்கும் விஷயபணக்கத்துக்கென்னை வஶ்யனாக்கி ஸம்ஸாராதி

நரகாநுபவ து:க்கத்தைக்காட்டிலும் கொடியதான ஸம்ஸாரத்தாலுண்டான ஜந்மாதி து:க்கத்தை அநுபவிக்கலாம்படி செய்யலாமோவென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள். எந்த புருஷன் தேவரீருடைய திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறானோ, அவனுக்கு யமனிடத்தில் வசயணுகையே கிடையாது, நரகமேங்கே வரப்போகிறது ॥ ॥எ॥

(அ—கை) ஸம்ஸாரிகளுக்கிப்படிப்பட்ட ஜந்மாதி யுண்டென்கிறவிது ஒரு ஏற்றமோ? ஸம்பந்தமாயிருக்கிறவூரின் மஹிமையைப்பார்த்தாலென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

ஶ—எ॥ க்வாபி ரங்கதாம்ந யத்ர தேஶே வஶீ
க்வசித்கநியதாஶயஸ்த்ரிதஶார்சிதோ வர்த்ததே ।
ததக்ஷததபோவநம் தவ ச ராஜதாநீ ஸ்திரா
ஸபைவ ஸுரஸம்பத: ஸகலதீர்த்தமப்யத்ர தத் ॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதாம்ந!	ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிப்பவனே!
வஶீ	ஜிதேந்த்ரியனும்
க்வசித்க நியதாஶய:	தேவரீரொருவரிடத்திலேயே ஸ்திரமான ஹ்ருதயத்தையுடையவனும்
த்ரிதஶார்சித:	தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமான ஒரு பாகவதன்
யத்ர தேஶே	எந்த தேசத்தில்
க்வாபி	ஒருபொழுதாவது
வர்த்ததே	இருக்கிறானோ
தத்	அந்த தேசமே
அக்ஷத தபோவநம்	விகாரமில்லாத தபோவநம்,
தவ ச	தேவரீருக்கும்
ஸ்திரா	ஸ்திரமான

ராஜதானீ	நகரம்
ஸர்வஸ்ய	மோக்ஷஸாதநத்துக்கு
ஸர்வம்	ஸாதகமான
க்ஷேத்ரம்	இடம்,
ஸாத்விகஸ்ய	நல்ல தாமத்துக்கு
மஹத்	பெரிதான
ப்ராகாரம்	பாகாரம்

உ— வ்யா॥ க்ஷேத்ராதிதி। (ஹேரங்கஸ்ரீரஸிக!) ஸ்ரீரங்க ஸந்நிதியில் ரஸிகத்வமுடையவனே! காமங்களுக்கு காதிநியிருப்பிடம் ரஸிகருமாப்போலே ஸௌசீல்யாவிஷ்க்ருதிகாரணங்களை உனக்கு விஷயங்கிடைத்த தேசமாகையாலே அதில் ரஸிகத்வமுண்டானபடி "ஸவாஸிஷ்பவாஸிந:" என்றும், "தேதே ஷ்வப்யுஷாங்கே க்ஷேத்ரேநாமாந: । ஸ்தாவராந் தத்ர தேவஷ் வாஸுதேவஸ்ய ஸர்வஜ்ஞதே" என்றும் தேவரீருக்கு ரஸித்த தேசம் விஸ்வாமித்ராதிகளுக்கு ரஸித்தாப்போலே "தேவகீதேஹாஸஜ்ஞதே" என்று சுருதிகளுக்கும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஸூக்திகளுக்கும் ரஸித்த தேசமாகையாலே அதிலே யுனக்கு ரஸிகத்வமுண்டானபடி "ஸ்தநயஸ்ய மஹாத்மாநொவஸத்யஸிநு ஸ்ரீதோஷ்வபே । ஸபம் வாஸோஹஷேத்ராவத்தாவஸாத்ய வஸேதேஹி" என்று ச்ருதிகளுக்கு ரஸித்த விதம் கூடும் தேவரீருக்கு ரஸித்ததிறே இப்படி வராஹாவதாரானான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஸூக்திகளெழுந்தருளியிருந்த தேசமாகையாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பும் ரஸிகத்வாதிஸம்பத்தாலே அத்தேசமான ஸ்ரீரங்கத்தை விடமாட்டாமல், "தஸ்யா: ஸர்வம் ஸ்ரீரங்கே தாஸ்யாஸ்ரீயாயாதிபம்" என்று ஸங்கல்பத்தையாலே ஸர்வ வஸியிழிதமான தேசத்தை விடமாட்டாமல் உபேக்ஷ்யஜ்ஞஹோராஜா படுகாடுகிடந்தாப்போலே, ஸ்ரீரங்கதேசத்தில் படுகாடு கிடக்கிறோனென்றபடி (வஸீ) ஜிதேந்த்ரியனும், (கூதேச நிய

த்ருஷ்டேஶவஶீ" என்று ஜிதேந்த்ரியனிருக்குமிடத்தை ராஜதானி யாக உகந்திருக்கிறானென்று ஒரு ஸ்ம்ருதியும் ஸூசிக்கிறது.

திரண்டபொருள் ஏ ஸ்ரீரங்கபூமியில் ஶயிக்குமிருப்பவனே! ஜிதேந்த்ரியனும் தேவரீரொருவரிடத்திலேயே மனதை வைத்தவனுமான ஒருவன் எந்த தேசத்தில் எப்பொழுதாவதிருக்கிறானோ, அந்த தேசமே ஒருவிதமான இடையூறில்லாத தபோவனம், அதுவே தேவர்ருக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கும் மேலான ராஜதானீ, ஸாதகங்களுக்கெல்லாம் ஸாதகமான இடமுமதுவே, பகவத்தை கரியமாகிற நலநடத்தைகளுக்குவிரோதிகளான ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு முதலியவைகளால் தடை வாராமலிருக்கும்படியான மதிளுமதுவே ॥ ॥அ॥

(அ—கை) த்ரிவர்க்காதிகளுக்கும் கைவல்யாதிகளுக்கும் ஸம்ஸாரவிரோதி நிவர்த்திகளுக்கும் உபாயத்தில் விழியும்போதும் அநுஷ்டிக்கும்போதும் ஸாத்வத்தைப் பற்றி பயந்தவர்களுடைய பயமெல்லாம் போகும்படி நடக்கிறவனுக்கு இடறும்போது ஸமயத்தில் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே உன்னுடைய சரணங்கள் கைகொடுத்து ரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களானபடிகளெல்லாம் கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்க நான் விரோதிகளாலேக்லேஶமனுபவிருக்கலாமோ? நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

௯-ஞ ॥ த்ரிவர்க்கபரவர்த்திநாம் த்ரிவர்க்கவர்ஜநோத்யமிநாம்
அபிஷஜ்ய ஸமயநாய நாஶிவ ரங்கத்ருஶ்யஜந்மாதயா: ।
ஸ்வத்வஸ்வயகாந்தரீஹரண ஜாகரூகா: ப்ரபோ
க்ஷமாஹரணதீக்ஷிதா: ஶுஷஹ தே நிர்வ்யாஜசரணா: ॥

பதம் உரை

ஹே ப்ரபோ! — ஏ பிரபுவே!
ரங்கத்ருஶ்யஜந்மாதயா: — ஸ்ரீரங்கத்தில் காணத்தக்க உத்பத்தியை யுடையதும்

த்ரிவர்கவர்த்ம வர்த்திநாம்	தர்மார்த்தகாமங்களென்கிற புருஷார்த்தத்திலிருக்குமவர்களுக்கும்
த்ரிகுண ஸ்ரோதோநிரோதிநாம்	ப்ரக்ருதியை காண்டுகிறதில உத்யோகமுடையவர்களுக்கும் (கைவல்யநிஷ்டர்களுக்கு மென்றபடி)
விஷ்ணுஸ்வாநுபவார்த்திநாம்	பகவானுடைய அநுபவத்தைய பேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கும்
ஸாத்வஸ காந்தார ஹரண ஜாகரூகா:	தடங்கல் வரும்பொழுதுண்டான பயத்தினுடைய போக்கடிப்பதில ஜாகரூகங்களாயிருக்கிறதுகளுமான
தே	தேவரீருடைய
கே வா குணா:	எந்த திவ்ய குணங்கள்தான்
காரண்ய ஹரணீக்ஷிதா: ந	கைகொடுத்து ரக்ஷிப்பதில ஸங்கவபித்தங்களன்று

உ-வ்யா ॥ த்ரிவர்கேதி । (ஹே வரத) ஸாம்ஸாரிக மார்க்கங்களுக்கு அநுமணவ்யுகமும் வ்யுத்பந்நமார்க்கம் ஸாம்ஸாரிக மார்க்கங்களுடன்சேர்ந்த நீர் ஸாவதாநனாயிருக்க, ராஜா தனிவீரனாய்க்கொண்டு ஸாவதாநனாயிருக்க, கோரமான மத்யவீதியைக்கொண்டு படிணி கிடக்குமாப்போலே நான விஷயங்களாகிற விரோதிகளாலே க்ஷேத்ரஜ்ஞனை தேவரீருடைய அநுபவத்தை யிழந்து கிடக்கலாமோ வென்கிறீரென்று கருத்து (ரக்ஷாப்ரயோஜகா:). ஸ்ரீ ரக்ஷத்தில் காணத்தக்க ஸ்வரூபவத்தை யுடையதுகளான, இது மார்க்கங்களுக்கு விசேஷணம், "ஓதஸ்வாத்யம்" என்று கடல் கரையில் விபீஷணாழ்வானுக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணி ராவணாதிகளை நிராகரித்து ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும், பின்னும், அவனுக்கும் அவன் ராஜ்யத்துக்கும் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிற சங்கையாலே "தென்திசையிலங்கை நோக்கி" என்கிறபடியே லங்கையை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு சுசிரத்ரக்ஷண ஜாகரூகங்களான மா-

ணங்களை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம்படியன்றோ பயனிந்துகொண்டிருந்
க்கிறதென்று கருத்து (ஸ்ரீவ்ருஷகிரிநாத) ஸ்ரீவ்ருஷகிரேர் ந
நா: ஸ்ரீவ்ருஷகிரிநாத: தஸ்ய ஸம்போதநம் இதி ஸ்ரீவ்ருஷகிரிநாத
ஸேஷம், ப்ரத்யர்த்திகாங்களாகிற ஸ்ரீவ்ருஷகிரியை யுன்னிடத்தில
ப்பெறவேணுமென்று அதுக்கு உபாயத்திலிழிய மவர்களுக்கும்
(ஸ்ரீமச்சரணயுகளெநாமஜ்ஜநார்த்திநாம்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தகெண் கெ
வல்யார்த்திகளுக்கும், (விஷய விஷயநார்த்திநாம்) ஸம்ஸாரவிரோ
திகளுக் நிவ்ருத்தி ப்ரவர்த்தக ஸம்ஸாரார்த்திகளுக்கும். உபாயா
நுஷ்டாந காலத்திலும் ஸாமாந்ய காலத்திலும் ஸ்வாமித்வத்
தைப்பற்றி ஸமாச்ரயர்களுடைய ஸம்மேல்லாம் போரும்படி கை
கொடுத்து ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில ஜாக்ரதங்களா யிருக்கின்
றனவென்கிறார் | ஸ்வஸ்தி | (ஸ்வஸ்தயகாதசீஹரண. ஜாக்ரத
கா:) ஸ்வஸ்வாமஸ ஸமயம் ஸ்வஸ்தய: தஸ்மிந் ஜநிதாயா காத
ரீதஸ்யா: ஹரணே ஜாக்ரதகா இத்யர்த்த: தடங்கல வரும
போதுண்டான பயத்தைச்சேஹரித்து காக்கிறவைகளான வென்
றபடி (கெகெளிவ்யா ணா:) தேவரீருடைய எந்த திவ்யமணங்
களதான (காரஹணத்ரக்ஷிதா:, ந,) கைகொடுத்துரக்ஷிக்கிறதில
ஸஜ்ஜிதங்களென்று ஶாஸ்த்ரத்தில நடக்கிறவனுக்கிடறும்போது
ஸமீபஸ்தன் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே ஸ்ரீவ்ருஷகிரிநாத
திகளுக்கு ஸ்வநம வந்தபோது கைகொடுக்குரக்ஷிக்கும். தெ
வாகள் விரஜீவிகளாயக்கொண்டு சுவ்ரஸ்ஸுக்களோடே க்ரீடிக்க
வேணுமென்று நினைத்து சச்ரமயநம பணணத்தொடங்கி
கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தானிறே நக்ஷ
த்ரணம செயகிறவனுக்கு ஸ்வநம வந்தபோது ஸமீபஸ்தன் கை
கொடுக்குமாப்போலே, கெவல்யார்த்திபாய ஸம்ஸார தாரண
ஞ்செயகிறவனுக்கு கைகொடுத்தும், ஸாமீபன வாஸியோடே
யாகஞ்செயது கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தா
ப்போலே, விரோயிஸம்ஸார நிவ்ருத்தியைப பெறவேணுமென
று உபாயத்திலிழியும்போது வசீகாயம் வாஸ்வரெயில ஓதப
படுகிற விஷயங்களை ஜயிக்கமாட்டாமல தடுமாடுகிறவனுக்கு ‚‚த

ஸர்வவசீகாரணாம் த்வாரணாமபிதேவ” என்று ப்ரவ்ருத்திவசீ க்ருதனையுங்கொண்டு புகுந்துநின்று விரோதிகளை ஜயிக்கும்படி கைக்கொடுத்தும் ரக்ஷணத்தில் ஸ்ரீக்ருத்யஸாக்ஷ்யங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. வீர்யமிருந்தாலும் ஸௌஹார்த்தம் ரக்ஷணோபயுக்தமா யிராமற்போனாலும், ஸௌஹார்த்தமிருந்தும் வீர்யம் ரக்ஷணோபயுக்தமாயிராமல் போனாலும், இரண்டுமிருந்து உபய ரக்ஷணோபயுக்தமாயிராமற்போனாலும், இப்படி அநேககுணங்களிருந்து ஒரு குணம் ரக்ஷணோபயுக்தமாயிராமற்போனாலும் ஸ்ரீ த்ராக்ஷணங் கூடாதாகையாலே ஸர்வகுணங்களும் ஸஹகாரிகளா ஸ்ரீ த்ராக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி இப்படி யிருக்கிற நான் விஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கரை யேறமாட்டாமல் தடுமாடுகிறவென்னை கைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கவில்லை யென்கிறரென்று கருத்து ||

திரண்டபொருள், தர்மார்த்த காமங்களாகிற ஐஹிக புருஷார்த்தத்தில் அபேக்ஷை யுடையவர்களுக்கும், கைவல்யத்திலாசை யுள்ளவர்களுக்கும், ஸர்வவிதமான விரோதி காமங்களை நீங்கி தேவரீருடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறவர்களுக்கும் தடங்கலுண்டாகும் ஸமயத்திலுண்டான பயத்தை போக்கும்படி செய்து கைக்கொடுத்து பாதுகாக்கின்றன தேவரீருடைய திருக்கல்யாண குணங்களென்கிறார் || ||கூ||

(அ—கை) ஸர்வாபிரக்ஷணத்தில் குணாநாம்ஸ்ரேஷ்ட தயாகுணமானது ப்ரதானமாகையாலே அதின் வைபவத்தை தனித்து அருளிச்செய்கிறார். ஒரு ஹாவ்யாயிஷ்ணுவான் ஸஹ்ய ஸ்வஸ்வவ்யாதி ஹரமானதும் மேல் ஸர்வபுஷ்டமுமான ஔஷதம் ஸேவிப்பதுடன் ஹாவிஷவாரம் பண்ணியும் மேன்மேல் ஸ்வயத்ரமும் பண்ணுமாப்போலே, ஸம்ஸாரவ்யாதிக்ரஸ்தனை வர்த்தஷன நிச்சேஷ ஸம்ஸாரவ்யாதி நிவர்த்தகமாயும் மேல் ஸர்வாவஹமுமான “ப்ராயீத, உபாஸீத, ஸேவேத” இத்யாதிகளான ப்ரஹ்மவான தேவரீருடைய உபதேசாம்ருதவ

மான மோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாநத்தில் காயக்லேசாதிகள் வரு
கையாலும் விஷயங்களில் ருசி நிவ்ருத்தியாலும் மோக்ஷஸா
தநத்திலுங்கூட ஸுகந்து "ஸுகமிவ ப்ரதிபாதி விபரீதம் க்ஷேம
ஸுகம்" என்கிறபடியே துர்லபமான தோஷவிஷயம் போலி
ருக்கும் வேதவாக்யங்களைச் சேதநர் ஆசரிக்கிறதா
லுண்டான க்ஷுத்ராதி விஷயங்களில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதும்
மேல்மேல் தீர்த்தாடநமும் தர்மாடநமுமாகிற ஸ்வ
ப்நம் பண்ணாமலிருக்கிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட வைராக்யஹீனையும்
ஸ்வஸார தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது உன்
னுடையதை, ஸ்வேச்சரணனை வென்னை ரக்ஷிக்கவில்லை யெ
ன்கிற அபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் —

ஶ௫ ॥ பிபேதி ஸம்ஸ்ருத்ய ஹோ த்வதுபதேசதீவ்ரௌஷதாத்
க்ஷுத்ரரஸ துர்விஷே ப்ரஸரக்ஷவத்ப்ரீயதே ।
அபத்ய பரிஹாரதீ விமுகதீர்க்ககாலிகீ
தவ ஸ்வஸ்ரு க்ருபாவதீ வத்ஸலா க்ஷமா ॥ ॥௧௦॥

பதம்	உரை
ஹே ப்ரபோ	ஏ ப்ரபுவே
ஸம்ஸ்ருத்	ஒரு ஸம்ஸாரிசேதநன்
த்வதுபதேச தீவ்ரௌஷதாத்	தேவரீருடைய உபதேசமாகிற உக்ரமான மருந்தினின்றும்
பிபேதி	பயத்தையடைகிறான்
க்ஷுத்ர ரஸ துர்விஷே	கோணலான மார்க்கத்திலுண்டான ரஸமாகிற துஷ்டவிஷத்தில்
ப்ரஸரக்ஷவத்	(மீனது) தூண்டிமுள்ளை பக்ஷிக்கிறது [போல
ப்ரீயதே	ப்ரீதிபண்ணுகிறான்
அபத்ய பரிஹார தீவிமுகம்	அபத்தியத்தை பரிஹரிப்பதிலுண்டான புத்தியிலுங்கூட பராங்முகனை

ஐக்ஷம்	இப்படிப்பட்டவனை
தஷேவி	அந்தசேதநனையும்
கவஸம்	ஒரு காலவிசேஷத்தில
க்ரமேண	க்ரமமாக
ஷதஷா	தோஷத்தைப்பார்த்தான
கஷபா	தேவரீருடையதயையானது
குகஷி	நிஷகாரணமாய உண்டானதாயக்கொண்டு
கவதி	இரக்ஷிக்கிறது

உ—ஷ ஷ்ரா ॥ ஷிஹெதீதி । (ஹெஷஹெரா') ஷ்ராஹஷமில்லாத ஷாஷஷனுடைய உபை ஷானுக்கு கநஷயஷமாயும் தனக்கும் கதிக்ஷாவஹமாயுமிருக்கும், அப்படிக்கில்லாமல உபையோடே ஷ ராஹஷமுள சோநதபடி. (ஹஷஷ க்ஷ) ஷம்ஷாரத்தைச் சமக்கிற ஷாஷஷனவன, இதினாலே ஷம்ஷார மிவனுக்கு கஉத்தாலே சுமையாக வந்தது, ஷாஹாவிகமானதன்றென்று ஷஷிதம் இப்படிச்சுமையாக வந்த ஷம்ஷாரத்தை விஷயங்களில ஹொம ஷ்தாவஶத்தாலே நிரஷிக்க மநஸில்லாதவனாயிருக்கிறான (கஷஷஹெஶதீ ஹெஷளஷயாக) தவ= தேவரீருடைய, உஷஹெஶ= "ஹஜஷ, யஷ்ரயீத' ஐதஷ்ரஹியான ஶாஷஹொஷஹெஶமாகிற, திஹெஷளஷயாக, ஔஷயத்துக்கு தீஷ்ரகஷமாவது கடஷகஷமும ஷஹ ஷ்ஷஷஉஷ ஷ்ராயி நிஷதஉக்கஷாஹிகளும் ஷஷாஷ ஹகஷமும அப்படியே ஹஉஷஹஷஹெஶ நஷஷமான ஷஷாஷம் கயஉராநஷஹாநஉாரா நிஶ்ஹஷ ஷம்ஷார நிஷதஉகமாயும மேல ஷஷாஷஹமாயு மிருப்பதாலே திஹெஷளஷய மென்றா (ஷிஹெதி) ஹயத்தை யடைகிறான கயஉகாஜாஹி ஹொமத்தில கஷஷத்தாலும ஜொக்ஷ ஶாஷாயஉராநஷஹாந காயக்ஷோஹி காடஷாஹிகளாலும ஹெஷாஹுஶ வணத்திலுங்கூட ஹயத்தை யடைகிறனென்றபடி யதா, ஔஷயஷ ஷ்தீஷ கஷமாவது. கஷிஉஹெஜநஷ ஷ்ராயிநிஷதஉக்கஷம், "ஷஷயஉஹெஷ ஷ்ஷதஷயொ ஹகஷஷ ஜநா ஹாஷம்நாஷ" என்று க்ரஹெண ஷம்ஷார நிஷதஉகமான ஹகிஷ ஷத்திகளை விதிக்கிற "ப ஷ்ரயீத, ஹஜஷ, உஷாஷீத, ஶரணம்

வ்ரஜ” இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண ஸ்வர்க்காதிகளான ஸாத்ய ஸாதனத்
திலுங்கூட ஸம்ஸாரத்தில் ஹேயப்ராப்தியாலே தனிவ்ருத்தி
வந்துவிடுமோவென்று ஸ்பந்தத்தை யடைகிறேனென்னவுமாம் ஐஶ்வ
ர்யங்களில் அபேக்ஷையிருந்தால் ஸ்வதந்த்ரரான தேவரீரை ஆஶ்ரயித்
து அவைகளைப்பெறலாம், அதுவுமில்லாமல் [ஸ்வதந்த்ரமில்லாமல்]
அஸ்வாதந்த்ர்யமான க்ஷுத்ர தேவதைகளை “அங்கோராடுங்கள்
ஞமபிராய” என்கிறபடியே ஐஶ்வர்யாதிகளாலே பூ
ஜிக்கிறதும் த்வயாக்ஷேத்ரஸாதனாதிகளைப்பண்ணுகிறதும்
இதுமுதலான கர்மங்களை அதிவ்ருத்தியோடே செய்கிறதும்
அந்த ஹேயரஸத்தில் அதிவ்ருத்தியுஞ் செய்கிறேனென்கிறார் அந
ந்யவ்ருத்தி । (அந்யரஸதுர்விஷே) அந்ய = அந்யதமத்தி
லுண்டான, ரஸ = ஹேயரஸமாகிற, க்ஷுத்ரதேவதாவாஸ
நாதிதமத்திலுண்டான ஹேயரஸமாகிறவென்றபடி
துர்விஷே, துஷ்டவிஷத்தில், தேவரீரை பூஜித்து ஐஶ்வர்யங்
களைப்பெற்றால் தத்காலத்தில் பந்தஹேதுவானாலும் அநே
க ஶக்தியுக்தமாகும், ஶீக்ரம் ஸுகம்பெறவேணுமென்று தே
வதாந்தரங்களை பூஜிக்கும்போது தேவரீரிடத்தில் அநந்யார்ஹ
பக்திபண்ணி பூஜித்தால் ஸம்ஸாரஹேதுவானாலும் மேல்
நரகப்ராப்திவாராது, அப்படிக்கில்லாமல் க்ஷுத்ரதேவதைகளி
டத்தில் பரபக்திபண்ணி ஆஶ்ரயிக்கிறதால் ஸம்ஸ்ருதிநமா
கிறது மன்றிக்கே மேல் நரகப்ராப்தியும் வருகையாலே ஶரீர
நாஶகர விஷம்போலன்றிக்கே ஆத்மநாஶகரமாகையாலே
“துர்விஷம்” என்றார் இப்படிப்பட்ட துர்விஷத்தில் அஸக்தமா
னது ரக்ஷ்யஶேஷியாலே மேல்வரும் அநர்த்தங்களை யறியாதே
தூண்டிமுள்ளை கக்கவிவ்ருத்திபண்ணுமாப்போலே வ்ருத்தி பண்
ணுகிறேனென்கிறார் (பக்ஷிஸஹஸ்வஸ்வீயதே) “ஹேக்ஷ்ரத்த
வ்ருத்திஷ்ஷ்டம் அஸ்ஸ்த்ரபக்ஷிஸாயஸம் । அநாஸிராஷீ ப்ரஸதே
நாந்யபக்ஷவெக்ஷதே” என்கிற வசநமிங்கே அநுஸந்தேயம்
இப்படி க்ஷுத்ரதேவதாவாஸநாதிகளாலே ஸஞ்சிதக்கப்பட்ட
ஐஶ்வர்யங்களைக்கொண்டு மேல்மேல் நரகப்ராப்திக்கு ஹேதுவான

த்தஸ க்ஷாத் தெவதாவச்சநமும் "கீழ்மகனிட்டவொழுகின
கீழ்" என்கிறபடியே சக்தீஸ்வரனை தீயவசாஷவச்சநமு
மாகிற ஸ்வயம்பூமம் பண்ணுமலிருக்கிறதில்லை யென்கிறார் ஸ்வ
யெவ்ரதி । (ஸ்வயவ்வபரிஹாரயீவிசேஷம்) தீயவைபுதமான
க்ஷாத் தெவதாராய நர்ச்சிவமான ஸ்வயம்பத்தை பரிஹரிக்க
கிற விஷயத்திலுண்டான பாசியிலும் பராக்ஷ்வனை, சுகர
த்ருசெய்தால ஒருக்கால பாசியிலாவது ஒழிவு வரலாம், அ
துவுமில்லை யென்றபடி (உகவம்தகேவி) ஸர்வஜ்ஞத்தனை அந்தப்பு
ருஷனையும் (சூக்ஷ்மி) சுக்ஷாஷணடான, இப்படிப்பட்ட கார
ணத்தாலே யுண்டானதென்று அறிகிறதற்கு ஸமர்த்யமான (வத்ஸா
க்ஷயா) வாத்ஸல்யமுள்ள தேவரீருடைய க்ருபையானது (ஸ்வஸ
ரே) ஸ்வஸரஸோஹஸதி, சூநாஷிக வராஹிக ஸாக்ஷாத்
ஸாஹம் வந்தபோதென்றபடி (க்ருபாக்ஷ) க்ருபை (ஸ்வதி) "சனம
சனமாந்தரங்காத்து" என்கிறபடியே ஸ்நேஹஜநங்களில் ஸாக்ஷா
த்வ தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது. உபைக்கு வ
த்ஸக்ஷனுசொல்லுகிறது வேதநஸேசயியாலே வத்ஸையானசேதா
வழித்தபின் வத்ஸையை ஸ்வஸரவ தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டி
ருந்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி இப்படிப்பட்ட
உபையானது ஸநந்த்ரஸாரணையும் விஷயங்களாலும் தாராஷா
திகளாலும் சூக்ஷ்மஞையுமிருக்கிற என்னை ரக்ஷிக்கவில்லையே
யென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள் ஸம்ஸாரியானவன் தேவரீருடைய உப
தேசமாகிறஔஷதத்தினின்றும் பயந்து, மத்ஸ்யமானது தூண்டி
முள்ளை தனக்குபக்ஷ்யமென்று பரீதிபண்ணுமாப்போலே, இவன்
கெட்டவழியிலுண்டான ரஸமாகிற கெட்ட விஷத்தில் பரீதிபண்
ணுகிறான் அபத்தியத்தினின்றும் ஒழிகிறதில்லை, இப்படிப்பட்
ட புருஷனையுங்கூட அகாரணமாயுண்டானதாயும் வாத்ஸல்யமு
ள்ளதுமான, தேவரீருடைய தயை ஜாயசேநகடாக்ஷம் முதலிய
வைகளை யுண்டுபண்ணி ரக்ஷிக்கிறது ॥ ॥௧௦॥

(அ—கை) விரோதிகளை ரக்ஷித்து ஆஸ்ரிதர்களையும்மையும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஸுக்ரீவாதிகளுடைய வ்யாஸகரணங்கள் வேண்டாவோ வென்னில், ஒரு ஸுக்ரீவாதிகளன்றிக்கே அநேகாவ்யாஸங்களும், பெரிய திருவடி முதலான வாஹநமும் ஸைந்யமுமாக சேர்ந்திருக்கவில்லையோ, அதுகள்தான் “ஸமாத்ரேஷ்மஹாபாஹோ ஸர்வதிக்ஷுக்ஷிதம் । கஸ்யேயவாஹநீஷ்வேதஸ்தாம் ஸர்வஸம் । உத்ஸுதிக்ஷதாநாதவம் வேஷம் க்ருஷ்ணஸ்ய காரிதம்” என்று வர்ணிக்க வாஸுதேவனுடைய க்ருஷ்ணமான ஸைந்யவர்க்க உபாயங்களைப்போலே ஸவாயுதங்களோ? “ரக்ஷோவதாரணாம் கபீநாம் க்ஷேத்ரக்ஷணாம்ஷஷ்டிபாதம்” என்றும் “வேநதேயஸுதஃ க்ஷத்ரஃ பக்ஷவாதேநராக்ஷஸம் । வ்யோமஸ்த்ரவாநுவாய ஸர்வேஷணம்ஹயம்யா” என்று ஸுக்ரீவாதிகளும் பெரியதிருவடியும் ஸர்வத்ரநிவர்த்தகங்களாயன்றோ விருப்பது, “மதர்த்தே ஸாஷாத்ரதாக்ஷாஸமாயிதாநா । வரணாயாவ வேயாய உதஹஸ்தேஸ்வஸாயகம்” என்று கார்யவிஶேஷத்தில் ஸுக்ரீவதையை வருணனிடத்தில் கொடுத்தாப்போலே இப்போது ஸுக்ரீவாதிகள் வரஹஸ்தங்களாயிருக்கிறதுகளோ? “பார்த்தவ்யத்ர ரக்ஷாயாம் விஷ்ணவேஸஹஸ்ர । ஸஉதவஸுவாயஸோஷிஷ்டநஸ்ரீராஜநாயகஃ” என்று ஸ்வயமாகவேயன்றோ ஸுக்ரீவாதிகளை வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறீர், “ வாத ஸர்வாகக்ஷரஸ்ர வ ஸாவஸநிமஹிதஸ்யாதுஸ்வேஹஸ்ய வியத்தளதிஷ்டதஃ” என்கிறபடியே ஐஸ்வர்யாதிகளெல்லாம் தேவரீரிடத்தில் ஸ்யந்திருக்க தேவரீருக்கு ஸ்யந்தானுண்டோ? “ந ஸ்தாவம்ராஜந்” என்றுஉண்டாயிகாரமில்லாத ப்ராஹ்மணர்களைப்போலேயோ தேவரீர், க்ஷத்ரியனன்றோ? “க்ஷத்ரியேயநா யது தேவாவேநாதஸ்யேவோஹவேதி” என்று க்ஷத்ரியர்கள் ஸுக்ரீவாரணம் பண்ணுகிறது ஸர்வரக்ஷணார்த்தமென்று தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தாலே எனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்னில், அத்தாலே யுனக்கு ஶாஸ்த்ர

ரக்ஷ்ய ப்ரயோஜநமில்லையோ? ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தில் —ான ஶாஸ்த்ரம் எனக்கு வேண்டாவென்னில், ஆனாலும் உம்முடைய ரக்ஷ்யவை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டாவோ? ஜ்ஞாநிகள் உனக்கு ஆத்மாவன்றோ? "ஸர்வஸம்ஹர்த்தா ஜ்ஞாநாத்மா, யஜ்ஞாத்மநிதித்து" இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் என்னையன்றோ ஸர்வஜ்ஞாத்மாக்கச்சொல்லுகிறது, ஜ்ஞாநிகள் எனக்கு ஆத்மாவானகைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னில், "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" என்றுநான ஸர்வஜ்ஞாத்மாவென்று வேதாந்தஸித்தமாகிலும் ஜ்ஞாநிகளெனக்கு ஆத்மாவென்று என்னுடைய ஸித்தமென்று "மே மதம்" என்று தேவரீர் தாமே யருளிச்செய்தது, ஸ்வஸ்யாமதாயத்தத்துக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டோவென்கிற ஶங்கையை யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

மூ || அபார்த்தமிதி நிஶ்சித: ப்ரஹரணாதியோகஸ்தவ
ஸ்வயம் வஹஸி நிர்பயஸ்ததபி ரங்கப்ருத்வீபதே |
ஸ்வரக்ஷணவிதாவக: ப்ரணதரக்ஷணம் தாவகம்
யதாஹ பரோத்பவிஷ்யதநுராகதேதி தே || ||௧௧||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கப்ருத்வீபதே	ஸ்ரீரங்கபூமியின் நாயகனே!
தவ	தேவரீருக்கு
ப்ரஹரணாதியோக:	ஆயுதம் முதலியவைகளுடைய கூடுதலானது
அபார்த்தமிதி	வ்யர்த்தமென்று
நிஶ்சித:	நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ததபி	அந்த ஆயுதம் முதலியவைகளையும்
நிர்பய:	பயமில்லாதவனாய்
த்வம்	தேவரீர்
வஹஸி	வஹிக்கிறீர்
யத்	எந்தகாரணத்தினாலே
தாவகம்	தேவரீர் ஆச்ரிதனைக்குறித்து

பராத்மவித்	பரமாத்மஜ்ஞாநமுடையவனே
தே	தேவரீருக்கு
நியதம்	நியமமாக
அநுதாபேதி	அநுதாபமென்று
ஆத்த	அருளிச்செய்தீரோ
தத:	ஆகையாலே
ப்ரபந்நரக்ஷணம்	ஆச்ரிதர்களை இரக்ஷிப்பது
ஸ்வரக்ஷணமிவ	தன்னைரக்ஷிப்பதுபோல
ஆஸீத்	ஆயிவிட்டது

வ்யா ॥ (ஹே ராகவ ப்ரீதியுக்தே) ப்ராஹ்மணர்கள் போல னறிக்கே தேவரீர் ராஜாவாகையாலே ரக்ஷ நிர்ணயம தாமமா யிருக்க ஆச்ரித விரோதி நிவர்த்தநஞ் செய்யப்பலாகாதோ வென்ற படி (தவ) தேவரீருடைய (ப்ரபந்ந ரக்ஷணம்) ஆச்ரயணம் ஹநாதி ஸ்வயாதநமானது, ப்ரபந்ந: ஆதி: யேஷாம், ஆ ச்ரிதேஷு நேதஸ்யாதீநாம் வரிஷ்ட: ஸாயநஸ்வ ரூபத்துக களை ஸ்வரூபமாக விருக்க விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யலாகா தோவென்று கருதது பெரிய திருவடியை ஆச்ரயித்தாலும் வ க்ராந்த்யாயங்களை ஸ்வீகரித்தாலுமெடுத்தது “யம்வச்ரு வி ச்ராவ்யாம் யிபரீஷ் ப்ரேபா தேராம் ஸந்தோநோ ஹநூமாந் ஸ்வாஸநாதி ஸ்வஹிதாதி ஸ்வாக்ஷ்வ்யைய ரக்ஷிவஸ்வம் । கி ணோ ஜஹ்ஞாஸ்வாஸ் யோஜவதே ஜீதேஜ ஸ்ரீசோரணே தேவஸ்ரீ ராஜ்யவகேரா ப்ரணதிஸிஜநே காரிதஸிக்ஷமாதே” என்று சூ்வுடும் பெரியதிருவடி வெறுத்ததைக்கண்டு ஸ்வஜஜ்னி யநியஷ்ய ஸ்வமான தேநாமதியையும் தேடமாக எண்ணிக்கொ ண்டிருக்கிற தேவரீர் மஹேந்த்ராழ்வான் கதறினபோது பெரியதி ருவடி வெறுத்ததையும் தேடமாகவெண்ணி அவரை உபேக்ஷிக்கை யாலும் திருவாழியாழ்வானை முந்துவியெழுஞ்செய்ததாலும், ஆ ச்ரயத்துக்கு ஆச்ரித விரோதிநிரஸநக்லேசம் அபிக்ஷமென்கை க்காக “ஸ்வாம்” இத்யத்ரத்யா: (அஸ்வாத்ஜநிதிஸ்ருஷ்டஃ) நிரயக்ஷமென்னு நிரூபிக்கப்பட்டதோ, ப்ரஹ்ஸ்ர ஆசு

யமபோலே வ்யுத்தமோவென்றபடி. இது காகா வளர்க்கன ரூ
யாயங்களபோலே வ்யுத்தமில்லாமல ஸாயுத்தமான ரூபாயஸ
ஙவபாநமிருக்க, அப்படிப்பட்ட ரூபாயங்களில்லாதவனபோலே
ரக்ஷிக்காமலிருக்கலாமோ வென்பது கருத்து ஆனாலும் தெவா
கள உதாஷ்டர்களாகையாலே யெனக்கு ஸ்யமில்லையோ, யநிகளு
லும் சுருதிகள கேட்கும்போது சுயத்தம் ஸஹஸ்ரமாயிருக்கவே
ணுமாபபோலே நீர விரோதிநிரஸநத்தை சுவெக்ஷிக்குங்கால
த்தில தவாவயாஸ்தாயாயங்களதான ஸஹஸ்ரமங்களாயிருக்கவே
ணடாவோவென்னில், சொல்லுகிறாரமேல । ஸ்யமிதி । (தவஸி)
அந்த ரூபாயங்களையும ஸாமாநதெதா நவாஸஹஸ்ரம் (நி
ஸுத்ஸியாவஹஸி) ஸ்யாஸஹிதனுக தேவரீரே வஹிக்கிறீர ரூ
யாயங்களை ஸ்பம் ஸஹாவஹித்துக்கொண்டும நிஸ்துயனுமிருக்க
தக்காலத்தில ரூபாயமிலலாதவனபோலவும் ஸ்யந்தவனபோல
வும விரோதிநிவத்தந்ரு செய்யாமலிருக்கலாமோ வென்பது க
ருத்து ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலெனக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டெ
னனில, அதுக்குத்தரம உத்தராயுத்தத்தாலே யருளிச்செய்கிறார.
(தாவகஶேஷிபூர்வாராதவிக்) வாராதஜ்ஞாந முடையவன
(யக) யஸூராககாரணாக (தெநியதம்) தேவரீருக்கு நியதெந,
யாவதாத்ஸாவியாக வென்றபடி (சுஜாரா தெத்திருஷ) சுதுயத்தாதி
யென்று "ஜ்ஞாநீக்வாதெதவதெதம்" என்று தேவரீர தாமேயரு
ளிச்செய்தது. "ருதெத்வ" என்கிற வசவகாரஸாநத்தில "நி
யதம்" என்றிங்கு சொல்லப்பட்டது (தக) சவ்யம், தஸாதித்ர
யுத்: (ப்ராணதாரகணம்) ரூபிதாரக்ஷணம் (ஸ்வரக்ஷணதிவாஸவக்)
ஸ்ரக்ஷணதெவாஸவக், ஜ்ஞாநிகள தேவரீருக்கு ருதாவாகையா
லே ஜ்ஞாநிரக்ஷண மாத்ரக்ஷணமாகவே ஆயவிட்டதென்று கரு
த்து ஐவஶவ: வசவகாராயுத்: "வசவதிவஸநிதஃ ஔவநி
ஷத வதவஸஷாயஃ" இதி ஸாஷ்யஸ் ஐவஶவ: வசவகாராயு
கஇதி ஶ்ருதவ்காஶிகாயாமுக்த தயாவ என்னுடைய வக்ரா
உத்ராயாயங்கள வளர்க்க ரூபாயங்களபோலே வ்யுத்தமாயி
ருமல ஸாயுத்தமாயிருக்கிறது ராத்துமனறிகவே வ்ரவஹிதமாயி

ருக்காமல் ஸதாஸந்நிஹிதமாயிருக்க, தேவரீரும் நிர்ப்பயனாயும் ராஜாவாயுமிருக்க, ஜ்ஞாநிகள் தேவரீருக்கு ஆத்மாவாயுமிருக்க, ஆயுதங்கள் ஸமீபத்திலில்லாதவனைப்போலவும், பயந்தவனைப்போலவும், ஜ்ஞாநிகளுடைய ரக்ஷணத்தாலே தேவரீருக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லைபோலவுமிருக்கலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து பின்னும், ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலுண்டான ப்ரீத்யாதிகளிலுனக்கு ஆதரமில்லாமல்போனாலும் ஆத்மரக்ஷணமாவஸ்யகமென்று கருத்து. ப்ரீத்யாதிகளில் ஆதரமில்லையென்பது "ஸ்வரக்ஷணேபிவா ஸவஸ்" என்று ஆத்மரக்ஷணமாவஸ்யகமாகையாலே ஸ்வயம்ப்ராப்தஸ்ய "யதாஸம்வராத்விஸ்" என்று சொன்னதாலே ஸ்வாஸ்த்யம் தாத்ருஶத்தில் வ்யக்தியபேக்ஷையில்லையென்று கருத்து 'ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" இத்யத்ர இத்யஸ்ய ஸ்வாகாக்ஷிப்ராயேண ஹ்ருதயம், ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மதம், அஹம் ஸர்வாத்மேதி உபநிஷதாம் மதம், மமது ஜ்ஞாநீ ஆத்மேதி ||

திரண்டபொருள் ஏ ஸ்ரீரங்கநாதனே! தேவரீருக்கு சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களென்ன, பெரியதிருவடி (கருடன்) முதலிய பரிஜநங்களென்ன, இவைகளோடு கூடியிருந்தலானது வ்யர்த்தமென்று நிச்சயம் ஆனாலும் பயமில்லாதவனாயக்கொண்டு ஆயுதமுதலியவைகளை வஹிக்கிறீர் எதற்காக வென்னில், எந்தக்காரணத்தினாலே ஜ்ஞாநி எனக்கு ஆத்மாவென்று தேவரீர் அருளிச்செய்தீரோ, அந்த காரணத்தினாலேயே ஆசிரிதரக்ஷணமாகிற தன்னுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுகிறதற்காக வென்றபடி || ||௧௧||

(அ—கை) 'மமாத்மேதி' என்று கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஜ்ஞாநியின் ப்ரீதியை யருளிச்செய்கிறார். ஸ்வதந்த்ரஸேவகவராக ளான ஜ்ஞாநிகள் ஸத்த்வஸாத்விகமாய ஸ்திரயாஸேந ஸேவநவஸாத்ரஸஹத்தாதி ஸம்ஸ்வாதிதமாய ஸோஹாஸ்ய வத்ருமான ஸ்வந்த்ரஸத்தஸாதாராகளான வேதநாகளாலும் ஸ்ருஹேக்ஷத்ராத்ரவேதநங்களாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்கள் இப்படி ஸாதோஷாஸ்வாதநம் பண்ணினதும் ஸந்தோ

க்ஷுத்ரஸுக ஹேதுவான, ஸ்வர்க்காதிஸுகம் பண்ணினவித்தனை க்ஷுத்ரஸுக ஹேதுக்கள் த்வதநுபவ ப்ரதிபந்தகமாயிருக்க இவையும் நான் உபேக்ஷிக்கவேணுமோ? ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமான தேவரீரைக் கண்டுகொள்ளலாகாதோ, இப்படி த்வதநுபவத்தைக் கேட்பவர்களான ஜ்ஞாநிகளுக்குண்டான விரோதிகளை நிவர்த்திக்கலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

௨௭ ॥ அல்பிஷ்டஸுகஸங்கதை: ஸ்வக்ருத கர்மநிர்மிதை:
பதிஸுதஸோதராநுசர பந்துஸம்பந்திபி: ।
தநப்ரப்ருதிபி: ப்ரசுரபோகி வஸ்துஸாரை:
ஜநாஸ்த்விஹ ப்ரபோ விபோ த்வதநுபூதிமாயாசிந: ॥

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ பிரபுவே!
அல்பிஷ்ட	மிகவும் அல்பங்களான
ஸுக	ஸுகங்களுடைய
ஸங்கதை:	ஸம்பந்தத்தைக் கொடுக்கிறவைகளும்
ஸ்வக்ருத	தங்களால் செய்யப்பட்ட
கர்மநிர்மிதை:	கர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவைகளுமான
ப்ரசுரபோகி	அதிகமான பயன் விசேஷங்களுடைய
வஸ்துஸாரை:	வஸ்துக்களில் ச்ரேஷ்டமுமான
பதி	பதியென்ன
ஸுத	பிள்ளையென்ன
ஸோதர	கூடப்பிறந்தவனென்ன
அநுசர	வேலைக்காரனென்ன
பந்து	பந்துக்களென்ன
ஸம்பந்திபி:	ஸம்பந்தமுடையவர்களென்ன இவர்களாலும்
தநப்ரப்ருதிபி:	தனம் முதலியவைகளாலும்
த்வதநுபூதி	தேவரீருடைய அநுபவமாகிற
மாயாசிந:	ஸுகத்தையாசிக்கிறவர்கள்

யந்த்ரம் ஸந்தோஷத்தை
நலிந்தி அடைப்பமாட்டார்கள்

உக்த்ர ॥ ஸவிஶேஷதி । (ஹவிஷோ' ஸவிஷஸம்பஸந்த்ரெஷ்:) அதீர்வஸம்பவதுங்களான (ஸ்வகர்தக அநிவர்த்தி தெக்:) தன்னாலே செய்யப்பட்ட யாகாதி காமங்களாலே ஸத்வரிக்கப்பட்டதுகளான, ஹவிஸ்ஸமா யிருக்கிறது மன்றிக்கே, அஸ்ஸத்தான ஶிஷ்யனுக்கு ஹவித்தைத்தருமபடியான ஶ்ரவணாதிகள் செய்த வ்யக்திபோலன்றிக்கே, அதிவ்யாப்யஸந்த ஸ்வஸ்வெநவ ஸாத்யமான அபூதத்தாலே ஸத்வரிக்கப்பட்டதாயிருக்கு மென்று வடயாயும் (வ்யவஹாரஹீதி ஹெஹெதத்வெரெ:) ஹீதிநாம் ஹெதா: ஹீதிஹெதா:, வ்யவஹாரா: ஹீதிஹெதா: யெஷாம் வெஷு, வஞ்சீலஹாஷி ஹி: என்த வஶாயநங்களிடத்தினின்றும் வ்யவஹாரஷணுக்கு வரஸ்பரம் விலக்ஷணங்களான ஸயங்கள் வ்யவஹாரங்களா யிருக்கிறதுகளோ, அந்த வஶாயநங்களென்றபடி அவை யாவன ஸவநவத்ராதிகள் தெஷாம் உத்தரா:= ஶ்ரேஷ்டா:, அதிஶயங்களான ஸவநாதிகளைக்காட்டிலும் அஶ்வாதிகள் அதிஶயங்களாக விருக்கிறதுகளென்று தாத்பர்யம். யதா, வ்யவஹாரஸ்வாதிஷு ஹீதிஹெது ஷு வ்யவஹாரஹீதிஹெது:, ஸ: உத்தரஸ்து காவெயெஷு வெஷு. வ்யவஹாரஷணுக்கு அநந்யஸவெஸாயாம் ஸம்வாஹாஸங்களாய் தோன்றினாலும் உத்தரகாலத்தில அஶ்வாதிநி த்தமாக ஸஹாயமுண்டாகிற தென்றபடி. இவ்வஶாயநத்தை இனி யபேக்ஷக்களுடைய ஸ்வஸமான போகங்களை ஸம்ஜித்தவர்களை ஸம்ஜிக்கைக்கீடான யோகத்தை குன்றினவாறே அந்த ஸுகிகளா லே மிகவும் வரிஹஸிக்கப்படுவார்களென்று «கொண்டபெண்டீ''ரெ ன்கிற திருவாய்மொழிகளில ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் அப்ப டியே யநாதிகளும் «யெஸ்வயம் ஶத்ரஶாஷிதா, வயாரயதி கணங்கஹாஸம் வாவம்ஶிருக்யதி நயநஶஸ்யதி । க ஸ்யதி மாத்ரு யஷும் ஸஷெத்ரமொ zயஶஹ்ருதஃ வஶ்ஸா» என்று ஶஹாந ஶ்நங்களா யிரேயிருப்பது. (அஶ்வாதிஸம்பத்வொஶரநவாா வ ஈஸ்வஸ ஶநஷிஃ யநவ்யஹ்யதிகௌரவி) ஸ்வீயகெஷநவரிஶ்ரஷி

கப்பட்ட ஸூத்ராதி வேதநவம்ஶங்களாலும் யதார்த்தவேதந
வத்தாலும் (ஸ்வதந்த்ரஸாத்ய ஹோமரமிந:) ஸ்வதந்த்ரவே
கவராகளான ஜ்ஞாநிகள் (யதீம்) ஸந்தோஷத்தை (விஹா)
ஸர்வாத்மாஸ்கந்த விஹாரவாயிருக்கும் ஸாதிநு (நவிஹாதி)
அடையமாட்டார்கள் இவ்வர்த்தத்தை விஹாவாயக்கொண்டு ஸ
வர்ஜ்ஞராதியாயிருக்கிற நீர் தாமேயறியலாகாதோ? நான் உப
வாதிக்கவேணுமோ வென்று வட்டார்த்தம் ''ஸ்வதந்த்ரஸ ஹோமா
யிந:'' இதி ஸாஹித்யம் ஸ்வதந்த்ரஸவராகளானஜ்ஞாநிகளு
க்கு தேவரீரை ஸந்தோஷிக்க வொட்டாமல் வர்த்திக்கிற த
ர்ஷாதிகளை நிவ்ருத்தி செய்யவேணு மென்கிறரென்று ஸாஹித்ய
யம் பின்னும் ஸ்வதந்த்ரவேகவராகளான ஜ்ஞாநிகள் தத்
திரிக்தமான ஐதரஹோமங்களில் ஆசை வைக்கமாட்டார்களெ
ன்றும் தாத்பர்யம்

திரண்டபொருள் ஏ விபுவே! தேவரீரை யநுபவிப்பதில் ஆசையுடையவர்கள், மிகவும் அல்பமான ஸுகங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதும், தன்னுல் பூர்வ ஜந்மத்தில் செய்யப்பட்ட காமத்திற்கு பலமாக வந்திருக்கிற பிள்ளை பெண்மார்களாலும் தனம் முதலியவைகளாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்களென்கிறார் ॥ ॥௧௨॥

(அ—கை) ஶரீரஸம்பந்திகளான ஸூத்ராதிகள் ஸுகோத்ப
தோஷதூஷிதங்களாகையாலே ஹேயங்களாகிலும் ஸஶரீரம்
ஸஸ்நேஹமன்றோ வென்னில், அதுவும் ஸதத்த்வஹேயமா
மென்கிறார் நரகேஶ்வராகளான வாவிகளபடும் ஸதிக்ஷ
ஸஹ க்ஷீவாக நரகயாதநாதிகளைக்கண்டும், ஸிஸ்ஸிஸ்ஸீத்ரா
திகளான யஜேட வாக்யங்களைக்கேட்டும், ஸ்ரீரங்க யஜுவாத்
னுங்கூட ஸொஹிதத்துவிழுமபடி ஸதிஹயஜ்ஞ நரகயாதநைகளை
யும் ''திண்ணமழுந்தக் கட்டிப்பலசெய்வனை வனகயிற்றுல் புண்
ணமறையவரிந்தெனனைப் 'போரவைத்தாய'' எனகிறபடியே ஸிரா
வேஷ்ய உஜ்ஜ்வஸம்வேஷ்டிதஞய ஹம்ஸவ்யூஷ்டீவஞய ஶக்யந்த்
த்ரஶாயிபாய வ்யாஜாவத்வ வாய வாமேல தலைமேற்கொத்திருப்புண

டு வ ஸ-ஞ்திரொரா-தவெ ததாலே யொநியஜ வீவிதஞய்க் கொணடு ஓஹொஉ-வெதநோடே ஸஶ-வி வ ஸாததி னினறும ஜொஞாமபோலே விழுபபடியான மஹுகெூமும ஒருவருககுச சொலல நிலமலல ஸஹ வாக வி்தாஉ ந்நெக உொஷஉ-ஞ்ஷித மான இநத ஶரீரமும ஜ்ஞாநஹீநாகளுககு ஸ-வமாயதநோற றினும நிர-ஞ்விகககு மிடததில நரகமஹுவாஸஙகளபோலே வாவாஜமொவா யாநாஸஉமா யிருககும, “ யஞஉ-வெநஸம ஹிஞம” எனகிறபடியே உ-வொஸஹிஞமான ஷுமஹுாஷிஸ-வத தைபபற்றிலோ வெனனில, ராவணவ ந்ாதிகள கையிலகபப டுஉ-விதாகளான ஐநு ாதிகளபெறற உநுநககழுவொடொதத வொகவாஞாதிவெஉமும, ராவணாதிகளுககு வாநகொடுததுவாழ விககவநதவ ஹாவம ஜய-வெகெடஸாகளைககணடு ஸயாகு ாஞனை தனககு யநஙகளும கணகளுடான வேஉஙகளைபபறிகொடுதது சு ருணைசோநத கணககரைபபோலே நீககடை நிலககடைதெரி யாமே விஶாவம பணணுமபடியான பெறறபதமும நிர-ஞ்விக குமிடததில வாவாஜமொவா யாநாஸஉமாயிருககும, இபபடி உக-ஜு-வொஞமான வெஶ்யஹுமும வஹ-உொஷஉ-ஞ்ஷித மாகையாலே ஸபாஸஉமாயிருநதாலும வ வா-ரஸ-வா-ஞ்வ மான ஞாந-ஹவா-ஞ்வ கெவஷ்்ததைபபறறிலோவெனனி ல், பலசொலலியென. “ஸுவ ாகஷ்ஸம ஸ-வொவஹு ஜய-தா கஹுஸஜெவ ஸம, ஜ்ஞாநாநு ஜயாவொகா:, நித ஸிஜெஷஜாகீ ணஹும, நவ-நாாவதஹுெத” உத ந்ாதிகளபடியே ஸத ந்ஜஞ மாய ஜ்ஞாநாநு ஷா-ஞ்வமாய ஸவ-நாாவஷ்தி ஹெத-வான தேவரீருடைய ஷுாநததினமுனபு “ஸவெஹுவ ந்வநயஜஹுாண:” எனகிறபடியே வ-நாாவஷ்திஹெத-வாய ஞஷித ்னமுனபு வஉ ந்ாதமபோலே மறற ஷுாநஙகளிலிருபபதாலே ஸஹயா ஸஉமான ஷுாநமொன்றுமிலலை, கெவஷ்ததுககு ஸமவஉந- ஸவாவெக்ஷயா ஞநுஜஷதாமா யிருபபதுடன வ-நாாவஷ்தி யும வருகையாலே அதுவும ஸபாஸஉமெனகிற கருததாலே யரு ளிசசெயகிறா —

உ-ரு ॥ ந வக்துமபி ஶக்யதே நரககர்ப⁴வாஸாதி³கம்
வபுஶ்ச ப³ஹுதா⁴துகம் நிரூபணவிதௌ⁴ தாத்³ருஶம் ।
த்ரிவிஷ்டபமுக²ம் ததா² தவ புரஸ்ய தே³தீ³ப்யத:
கிமத்ர ந ப⁴யாஸ்பத³ம் ப⁴வதி ரங்க³ப்ருத்²வீபதே ॥ ॥௧௫॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்க³ப்ருத்²வீபதே!	ஏ ரங்கபூபதியே!
நரககர்ப⁴வாஸாதி³கம்	நரகமென்ன, கர்ப்பவாஸமென்ன இது முதலியவைகள் (இவைகளினாலுண்டான துக்கமென்றபடி)
வக்துமபி	சொல்லுகிறதற்குக்கூட
ந ஶக்யதே	சக்யமன்று
ப³ஹுதா⁴துகம்	அநேக தாதுக்களையுடைய
வபுஶ்ச	இந்தசரீரமும்
நிரூபணவிதௌ⁴	நிரூபிக்குமிடத்தில்
தாத்³ருஶம்	மேலே கூறியபடிதான்
த்ரிவிஷ்டபமுக²ம்	ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸ்தானங்கள்
ததா²	அப்படியே
தே³தீ³ப்யத:	மிகவும் விளங்குகிற
தவபுரஸ்ய	தேவரீருடைய ஸ்தானத்துக்கு முன்பு
அத்ர	இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்
கிம்	எதுதான்
ந ப⁴யாஸ்பத³ம்	பயத்துக்கிடமன்று

வ்யா ॥ நவக்துமிதி । (நரககர்ப⁴வாஸாதி³கம்) நரககர்ப⁴வாஸாதி³களாலே யுண்டான க்லேஶமானது (ந வக்துமபி ஶக்யதே) சொல்லுகைக்குக்கூட இடமன்று; அநுப⁴விக்க அஶக்யமானதுமன்றிக்கே சொல்லவுங்கூட அஶக்யமென்று அபிஶப்³த³த்துக்குக் கருத்து. யாவதா³த்மபா⁴வியென்றபடி முக்தனுக்கு மோக்ஷாநுப⁴வம் யாவதா³த்மபா⁴வியா யிருக்குமாப்போலே நரகாநுப⁴வம் யாவதா³த்மபா⁴வியா யிருக்கும். இது த்³ருஷ்டாந்தமும் யாதநா

ஶரீரம்போலே ப்ராக்ருதஶரீரமும் அதிஸங்கோசாவஹமென்கிறா
ர் । த்ருஶ்யதி । (பஹுபாத்யஸம்பந்தா:) பஹுக்களான து
:கங்களோடே விஷயாஸக்திகளையுடையதான ப்ராக்ருத ஶரீரமும்
(நிர்வாணவிக்நே தாத்ருஶா) நிரவதிகமிடத்தில் ஸாக்ஷா
த்பரஸங்கோசாவஹந்தான ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸ்வபாவமாயதொ
ன்றினாலும் நிர்வாணர்களுக்கு ஸங்கோசாவஹமாயிருக்கும் நிர்வா
ணானாம் விக்நம் நிர்வாணவிக்நம் தஸ்மிந், யத்வா, நிர்வாண
ஸ்ய விக்நம் நிர்வாணவிக்நம் தஸ்மிந். இந்தஶரீரஸம்ப
ந்தத்துக்கு ஒருவாசகஶப்தமுண்டோவென்று நன்றாக நிரவதிகமு
மிடத்தில் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமென்றுசொல்லுகிற வேறொருசொல்லி
ல்லையென்றபடி இத்தாலே ப்ராக்ருதஶரீர ஸாத்ருஶ்யம் வா
ஸ்யமாய்த்தை ப்ரதிஷேதித்தபடி இப்படியானாலும் “யஜ்ஞ:ஸ்வேத
ஸங்கீஷு” என்று சொல்லுகிற ப்ரகாரஸங்கீஷு ஸம்ஸாரஸ்வத
த்தைப்பற்றினாலோவென்னில், சொல்லுகிறார்மேல் । த்ருஷ்டிவே
தி । ஸ்வரூபாதியாய் ஸகலஶ்வர்யான தேவர்களுடைய ஸ்ரீமா
நும் கேவலமுமென்றபடி (ததா) ஸஹஸங்கோசாவஹம் “த்ரு
ஷ்டிவத்ஸக:” என்கிற ப்ரஸ்தாவத்தாலே ஸர்வஶப்தத்தாலே
கேவலமும் விவக்ஷிதமென்று கண்டுகொள்வது ஸகலஸ்ர
வாதாபேக்ஷயா ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டாகையாலே கேவலத்வம்
த்ரிஷ்டிதானம், நிரதிஶயாநந்தஹேதுவான பரமவதம் த்ருஷ்டி
வதானம், ஆழ்வாரும் “தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்ப” மென
்று கேவலத்தை யருளிச்செய்தார் ஸகலஸர்வாத்ரநாதா
பேக்ஷயா விலக்ஷணமாகையாலே யளவில்லாததென்றும் ஸர்வதா
நாதாபேக்ஷயா க்ஷுத்ரமாகையாலும் சிற்றின்பமென்றருளிச்செ
ய்தார் (த்ருஷ்டிவத்ஸக: ஸ்வவஶமே) க்ஷுத்ரஸுகாஶமான தே
வரிருடைய ஸ்தானத்திருக்குமன்பு (அத் கிம்ஸாயாஸம்) இந்தவு
க்ருதிஷ்வத்தில் எந்த வர்த்தான ஸாயாஸம் நஸம்பதி, ஸகலு
மும் ஸாயாஸநிர்வஹவதி (ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவதி) விசாரஸாரஸ்யமா
யிருக்க ஸ்வர்க்க பட்டினி கிடக்குமாப்போலே தேவரீர் வதி
யாயிருக்க அடியேன் ஸ்வரூபத்தை யிழந்து ஸம்ஸாரிஷிஷ்யா

களாலும் தாமஸ்யவநாதிகளாலும் ஆக்ராந்தனாயிருக்கலாமோ வென்கிறானென்று கருத்து.

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கநாதனே! எப்படி நரகாநுபவாதி துக்கங்களையுடையதுகளோ அப்படியே, கர்ப்பவாஸம் முதலியவைகளிலிருக்கிற துக்கபரம்பரைகளோ மிகவும் ஜுகுப்ஸிதமானதால் சொல்லவுங்கூட சக்யமன்று, அநுபவிப்பதில் சக்யமன்றென்பதில் கேட்கவேணுமோ? அப்படியே சரீரமும் நிபுணர்களுக்கும் பிணமென்று சொல்லும்படியாயும் அநேக துக்காயபாயமாயும் மிகவும் ஹேயமாயுமிருப்பதாலே மிகவும் துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதில் கர்ப்பவாஸம் முதலியவைகளோடு ஸமாநந்தான். அநேக துக்கங்களாகிற இருளிலே சூழ்ந்த இச்சரீரத்தில் உண்டாகும் ஸுகங்களும் மின்னல்போலே தோன்றி மறைந்துவிடுமே யொழிய நிலையாயிராது ஸ்வர்க்கம் முதலிய பதங்களும் அப்படியே அநேக தோஷங்களுடையது, ஆகையால் பிரகாசிக்கின்ற தேவரீருடைய ஸ்தாநத்திற்குமுன்பு இந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற எந்த பதந்தான் பயத்துக்கிடமாகவில்லை எல்லாப்பதங்களும் பயத்துக்கிடமாகவேயிருக்குகையால் தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை யடையும்படியும் அடியேனுக்கு ஒருவித பயமுமுண்டாகாமலிருக்கும் படியும் கிருபை செய்யவேணுமென்கிறார் ॥ ॥௧௩॥

(அ—கை) ஸம்ஸாரபயத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு தம்மிடத்தில் க்ருபைசெய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார், ஸுகங்களான ஐச்வர்யங்கள் ஸர்வதுக்க விருத்தமாகையாலே அதில் வஸிக்க யோக்யதையில்லை ஸாஹஜிக ஐச்வர்யங்களில் வஸிக்கலாகாதோவென்னில்; ஸாஹஸம்போலே கூவாத ப்ரவ்ருத்தி ஸித்த ஐச்வர்யங்களும் சாச்வதம் ஸபாயங்களாயிருக்கிறதுகள், ஆகையால் பாம்புக்கு பயந்து புலிவாயிலே அகப்பட்டாப்போலே ஒருதேசகாலத்துக்கு பயந்து மற்றதேசகாலத்துக்குப்போனால் அங்கும் உபத்ரவமுண்டாகிறதென்று உபாயத்தை யடைந்த என்னிடத்தில் தேவரீர் க்ருபைசெய்ய

யாவிடில் வேறே க்ருபையைச்செய்து ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தானவல்லரோ, நான் முடிந்துவிடுவேன், உன்னுடைய க்ருபைக்கு என்னைத்தவிர உபய விபூதியிலும் விஷயமில்லாததினாலே நிர்விஷயமாய்ப்போய்விடுங்காணே யென்கிறார் —

ப⁴வந்தி ஆகாரபே⁴த³தோ ப⁴யநிதா³நாந்யேவ ப்ரபோ⁴
ஶுபா⁴ஶுப⁴ விகல்பிதா: ஜக³தி தே³ஶகாலாத³ய: ।
இதி ப்ரசிதபாப்மநி மயி ந த³யிஷ்யஸே சேத் த்வம்
க இத்த²மநுகம்பிதா த்வத³நுகம்பநீயஸ்து க: ॥ ॥௧௪॥

பதம் — உரை

ஹே ப்ரபோ⁴! — ஏ பிரபுவே!
ஜக³தி — இந்தப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்
ஶுபா⁴ஶுப⁴ விகல்பிதா: — இது சுபமென்றும், இது அசுபமென்றும் விகல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகளான
தே³ஶகாலாத³ய: — தேசகாலமுதலியவைகள்
ஆகாரபே⁴த³த: — ஆகாரவேறுபாட்டால்
ப⁴யநிதா³நாந்யேவ — பயத்துக்கு ஆதிகாரணமாகவே
ப⁴வந்தி — ஆகிறதுகள்
இதி — என்று
ப்ரசித பாப்மநி — அதிகமான பாபத்தையுடைய
மயி — என்னிடத்தில்
த்வம் — தேவரீர்
ந த³யிஷ்யஸே சேத் — தயைபண்ணுமல் போனீரேயானல்
க: — (உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட) எவன்
இத்த²ம் — இந்தப்ரகாரம்
அநுகம்பிதா — தயைசெய்யப்போகிறான்
த்வத³நுகம்பநீய: — தேவரீரால் தயைபண்ணக்கூடியவன்
க: — (என்னைக்காட்டிலும்) எவன்

உ-வ்யா॥ (ஹேது ஹேது) "க்ஷேத்ராணிமித்ரஸ்வவஸ்த்ரீமஹாஸ்தி ஹாஸிதாரிது:விதநீகாநாம் । க்ஷயோபாய த்விநயம்" என்கிற படியே க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரகளிக்கைக்கு காரணமான ஐச்வர்யம் என்க்கு க்ஷேத்ரத்தை யுண்டாக்குகைக்குக் காரணமாயவிட்டது. உமக்கு நாம க்ஷேத்ரத்தையுண்டாக்கிறோமோ வென்னில், க்ஷேத்ரத்தைநீக்க ஸமர்த்தராயிருந்துவைத்து க்ஷேத்ரத்தை நீக்காமல உபேக்ஷித்தபோதே க்ஷேத்ரத்தை யுண்டாக்கினீரல்லீரோவென்று தாத்பர்யம். (ஜகதி ஸர்வாஸ்ர விக்ஷிப்த: ப்ரஸக்தாத்ரய:) இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில இது ஸர்வம் இது ஸுஸர்வமென்று பிரிக்கப்பட்டவைகளான ஸ்வர்க்கநரகங்களான ப்ரதேசங்களும க்ருதக்ஷயாதிகளும ஸத்ர்வாதிகளானவைகளெல்லாம். க்ஷேத்ரத்தாலே ஸத்ராத்ர்நாம் வ்யதிஷங்க: (ப்ரவஹேது:) க்ஷேத்ரஹேதுத்தாலே (ஸம்நிதாநபேது) ஸ்வஸ்திக் ப்ரஜ்ஞாயாயும் நரகத்தில யமபடர்களாலே ஸம்பமுண்டாகுமாபபோலே ஸ்வர்க்கத்திலும் க்ஷேத்ரராகளாலே ஸம்பமுண்டாகிறதுந்தவிர "ப்ரவாநாம்வஸர:" என்கிறபடியே எருது வரபரமமபோன கணக்காய ப்ரவாகளுக்கு ழைகக்வேணடுகையாலும "ஸ்வஸ்தேவாத்ஸ்வஸ்ரீ க்ஷயிஷேண நஸ்யந்தி" என்று ஸ்வர்க்காதிகளிலும உதயம வருகையாலே ஸ்வர்க்கமாயே யிருக்கும ஸர்வங்களான க்ஷேத்ரவத்ர்ஷிப்ரதேசங்களும்போது யாஸ்வஸ்வாவத்தாலே வ்யாக்ஷங்களாய் போனபடியாலே ஸுஸர்வங்களாயவிட்டதுகள க்ருதயாதிகாரங்களிலும ஸளஸரி விஸ்ராதிக்ராதிகளும விஷபவரதஞ்ராகளாயவிட்டாரகள. க்ஷயோகாரங்களடியாக ஶித்ராகளும ஸத்ருக்களாகிறாரகள ஆகையாலே ஒவ்வொரு ப்ரஸாரவஸ்துக்களும உதயஹேதுத்தாலே ஸம்நிதாநமாகவே ஆகிறதுகள (உதிவ்யதி தஸாயுவேபி) இப்படிப்பட்ட ஹேதுக்களாலே க்ஷேமவ்ருத்தமான ஸ்பத்தையுடைய அடியேனிடத்தில ஸவஜ்ஞங்கள வாயிலகப்பட்டாபபோலே விஷயங்கள வாயிலகப்பட்டு ஸ்யாக்ராஜ்ஞயை ஒதுங்கவிடமுண்டோவென்று பாரத்தவிடத்தில ஸவப்ரஸாரங்களும விஷவ்யாவங்களபோலிருக்கையாலே ஸ்யமேவ்ருத்தமா

யிற்றென்று கருத்து. (ஸ்வம் நஃயிஷ்யஸெளசக) ஸமர்த்தையும்
பராவூர்ணையுமான தேவரீர் க்ருபைசெய்யாமல் போனீரேயாகி
ல (கஃசநேந்ரக்ஷிதா) எவர்தான் ஸம்மேஷ்டீஃ என்று சொல்லி
க்ருபைசெய்வார் ப்ரஹ்மாதிகள்தான் ரக்ஷிக்க சக்தரோ ப்ராப்த
ரோவென்றபடி. பரஹஃயாஃவாயும் ஸமர்த்தையுமான தேவரீ
ரைவிட்டால் வேறே யார் ரக்ஷிப்பார். நீர் ஸத்யப்ரதிஜ்ஞையை
க்காக ஸாதாழ்வாரைப்பிரிந்து துடிக்கவைத்தாய், என்னை விஶ்லே
ஷித்துவைப்பதிலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு நான் படுகிற
வ்யஸநத்தால் உனக்கு ப்ரயோஜநமுண்டாகில் எனக்கு இது
வேயமையமென்று கருத்து (ஸ்வக்ஷ்நேக்ஷணீயஶ்க்ஷஃ) நீ க்ருபை
செய்கைக்கு வேறே யொருவருமில்லை ப்ரமேஸ்த்ராதிகளான
ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தங்கள் கைமிடுக்காலே உத்தீர்ணரானா
கள், அவர்களிடத்திலும்முடைய தயைக்கு அவகாசமில்லை ஸம்ஸா
ரவியாய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளொன்றுமில்லாமல் ஸயாக்ஞ்ஞ
ஞய ஸம்ஸாரத்தில் விஷயாக்ராஞ்ஞைய தட்டித்தாவற்றுத் தடமா
கிற என்னிடத்திலன்றோ க்ருபையை உபயோகப்படுத்துவ
து உன்னுடைய க்ருபைக்கு நிர்விஷயத்வம் வாராமைக்காவது
என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாமோ வென்று ஹ்ருதயம் ||

திரண்டபொருள் இந்தப்ரக்ருதியில் சுபமென்னு சொல்லப்
பட்ட க்ருதயுகம் ஸ்வர்க்கம் ஆர்யாவர்த்தம் முதலிய தேசகால
ங்களும் அசுபமென்று சொல்லப்பட்ட கலியுகம் முதலியதேசகா
லங்களும் பயத்திற்கு ஆதிகாரணமாக ஆகின்றனவென்று மிகவும்
அதிகமான பயத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் தேவரீர் க்ருபை
செய்யாமல் போனீரேயானால் தேவரீருக்கு தயநீயன் ஒருவருமி
ல்லை, தேவரீர் தயை நிர்விஷயமாய்விடும், ஆகையால் என்னிடத்
தில் க்ருபைகூர்ந்து என்னை யிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிறார் || ||கச||

(அ—கை) உன்மை ரக்ஷிக்கவேணுமானால் "ப்ராயீத
உபாஸீத" என்று வேதாந்தங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாஸ
நத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டீரோவென்னில் பக்தியோகாநுஷ்டாந
த்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாமல் க்ருபணர்களாய ஸ்வஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி

பண்ணினவர்களுக்கும் ஸஹவாஸமும் பெற்றவர்களுக்கும் அபய ப்ரதானம் பண்ணுகிறது தேவரீருக்கு வ்ரதமென்றும், இதுபொய்யன்றென்றும், வேதங்களாதல் ரிஷிகளாதல் சொல்லுகையன்றிக்கே "வ்ரதம் மம" என்றும், "ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே" என்றும் தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது இது அநுஷ்டாநப்ரயுக்தமானபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் கண்டு போந்தார்கள் இப்படி க்ருபணர்களை ரக்ஷிக்கிறேனென்று சொன்னவார்த்தை க்ருபணஸார்வபௌமனான என்னிடத்தில் மட்டும் பொய்யாகவேணுமோவென்று மிகவும் நொந்து ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௨௯ || ஸக்ருத்ப்ரபந்நஜநாபயப்ரதாநநித்யவ்ரதீ
ந ச த்விரபிபாஷஸே க்வசிதிதி விஶ்ருத: ஸ்வோக்தித: |
யதோக்தகாரணம் விதுஸ்தவ யாதுதாநாதய:
கதம் விதத்யஸே ததத்ர க்ருபணஸார்வபௌமே மயி ||

பதம்	உரை
த்வம்	தேவரீர்
ஸக்ருத்	ஒருதரம்
ப்ரபந்நஜநாநாம்	பரபத்திபண்ணினவர்களுக்கு
அபயப்ரதாந	அபயங்கொடுப்பதில்
நித்யவ்ரதீ	நித்தியமான வ்ரதமுடையவரென்றும்
நத்விரபிபாஷஸேஇதி	இரண்டாவதுபேச்சுச்சொல்லமாட்டீரென்றும்
ஸ்வோக்தித:	தன்னுடையவார்த்தையாலேயே
விஶ்ருத:	பரஸித்திபெற்றவர்
யாதுதாநாதய:	விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள்
தவ	தேவரீருடைய
யதோக்த	ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினபடியே
காரணம்	செய்தலை
விது:	அறிந்தார்கள்
க்ருபண	அகிஞ்சநர்களில்
ஸார்வபௌமே	ராஜாவான

மயி	அடியேனிடத்தில்
தத்	அந்தவரதமானது
கதம்	எந்தகாரணத்தினாலே
விதத்யாத்	வ்யர்த்தமாயாகும்

உ-வ்யா ॥ ஸக்ருதிதி । (ஸக்ருத்வ்ருத்தநஸ்ப்ருஸாம்) ஸக்ருத்வ்ருத்தநம் ஸ்ப்ருஸந்தி ஸக்ருத்வ்ருத்தநஸ்ப்ருஸ: தேஷாம். வ்ருத்தியை ஸக்ருதநுஷ்டாநம் பண்ணினவர்களுக்கு “ஸ்ப்ருஸாம்” என்று சொன்னதாலே ஸார்வத்ரிகமாக ஸர்வாநுஷ்டாநத்துக்கு ஶக்தியில்லாதபோது “யேநகேநாபி ஸம்பந்தாத்” என்கிறபடியே ஸம்ப்ராயஜ்ஞாநத்துடனேயாவது ஸந்தர்ஷித்தாலும் போருமென்றுகருத்து யதா, ஸக்ருத்வ்ருத்தநம் யேஷாம்தே தாந் ஸ்ப்ருஸந்தி ஸக்ருத்வ்ருத்தநஸ்ப்ருஸ:, தேஷாம் ஸக்ருத்வ்ருத்தநம் பண்ணினவர்களுடையஸம்பந்தம்பெற்றவர்களுக்கென்றபடி. வ்ருத்தஸம்பந்திகளை ரக்ஷிக்கிறாரென்று சொன்னதாலே வ்ருத்தரக்ஷணம்கொண்டிக்ந்யாயஸித்தம் “கேசவன்தமர்கீழ்மேலெழுபிறப்புமாசதிர்பெற்று” என்கிறபாட்டுக்குயேநகேநாபி காரேண ஸர்க்ஷார்த்தாவாராயாவானொருவனோடே ஸம்பந்தம்பெற்றாரெல்லாரும் ஸர்வேக்ஷோத்தாரர்களென்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார் ஒருமலிலின்று ஒருமலையிலதாவும் விஹாஸரீரத்தில ஜந்துக்கள்போலே ஸாக்ஷாத்காரஸம்ஸாராதிஜந்மபண்ண அவரோடுண்டான குடலதுவக்காலே நாமுமுதீர்ணராவோமென்று முதலியாண்டான பாசுரம் இவ்வர்த்தத்தை “ஸக்ருதேவ வருணாய தவாஸ்மீதியாசதே” என்கிற ஶ்லோகத்தில் கண்டுகொள்வது. க்ஷஸாத்யா: தவாஸ்மீதியாசகம் வருணாத்மைபிரத்யா: வருணஸம்பந்தஸுஹ்ருதேஹேத்ர க்ஷயம் ததாமி, ஒருவன் வருணனாலே அவனை யாசித்தது தத்ஸம்பந்திதங்களையும்பொருட்டு க்ஷயதாநம் பண்ணுகிறேனென்றபடி. “விநதவிவிதபூதவ்ராதரக்ஷைகதீக்ஷே” உதாத்த ராவிவிநதா:= ஸக்ருத்வருணா:, தேஷாம் வ்ராத: தத்ஸம்பந்தஜாதத்யா: ததீயாஜதியாவக. வி

ந்தர்களுடைய ஸந்நிதிகளிலே ரக்ஷிக்கிறேனென்றபடி. இது ஸுக்ரீ
வாதிகள் அருளிச்செய்த ப்ரகாரம். (ஸஹாயாந் நிவ்ருத்த:) ஸஹா
யாந் நிவ்ருத்த ஸஹாயாந் நிவ்ருத்தி ஸஹாயாந் நிவ்ரு
த்தியாசயமாம் இதுக்கு “விச்ருத:” என்கிறதோடே ஸ்வயம்
ஸஹாயாந் நிவ்ருத்த்ய த்யஜேத ஸஹோத:, ஸ வ்ருத்தே
ஸ்வயம். த்யாஜ்ய ஸஹாயாநாமிந் நிவ்ருத்தஸமீக்ஷ்யபோ
ய: தத்க்காலத்தில் வசிஷ்டாதிவ்ருத்தம்போலன்றிக்கே “ஸமு
த்ரஸ்யாப்யுபாஸீத, யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்”
என்று யாவதாயுஷமநுவ்ருத்தமாய், ஸ்வரூபவத் த்யாஜ்யமில்லா
த ஸ்வைத்தம்போலன்றிக்கே “ஏவம் தோஷோ மஹாநத்ர ப்ரப
ந்நாநாமரக்ஷணே” என்று ஸ்வரூபமஹாவ த்யாஜ்யாவஸ்யமா
ன நிவ்ருத்தமாயிருக்குமிவனுக்கு சரணாகதரக்ஷணமென்ற
படி (ந த்விராபிபாஷஸே) இரண்டுபேச்சுச்சொல்லமாட்டோம், அ
தாவது ஸுஹ்ருத்களாலே உபதேசியவந்தாலும் தான்சொன்ன
வார்த்தையை மறுதளிக்கமாட்டோமென்றபடி (உக்தம்) என்றும்
சரணாகதபரித்ராணம் நிவ்ருத்தமென்பதும், இரண்டுபேச்சுக்
கிடையாதென்பதுமென்றபடி. (ஷ்லோகித: விச்ருத:) ஸ்வ
க்ருததாலேயே ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறீர். “வசத்து தம்மே” என்று
ம “ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே, ஹ்ருத்வேதஸ்ய ப்ருதிவீமேய
ஸர்ஹிதாம் ஸத்ஸ்ரீஹவேத் । ரவிக்ஷேத்ராயநிமி: க்ருத்வா நமஸ்
தோ வம் வஸோஹவேத்” இத்யாதி ஸ்லோகங்களாலேயே ப்ரஸி
த்தமாயிருக்கிறீர். இது ஸந்தேஹநிவ்ருத்தமானபடியைச்சொல்லு
கிறார்மேல். (யாதுதாநாதய: தவதாக்யோக்தகாரணம் விது:)
விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் தேவரீருடைய சொன்னபடி
நடத்தினதையறிந்தார்கள். “ஸர்வலோகசரண்யாய ராகவாய
மஹாத்மநே । நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்” எ
ன்று விபீஷணாழ்வான் சரணாகதரானபோது ஸுஹ்ருத்தான
ஸுக்ரீவமஹாராஜர் “வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசி
வை: ஸஹ” என்று கூடவந்த உக்திகளோடே இவனைவதம்
செய்யவேணுமென்றுசொன்ன ஸார்த்தமான வார்த்தையைக்

கேட்டு பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் புண்பட்டு வைரூப்யம் பண்ணா
மதராகையாலே ராவணாதிகளைப்போலே நிராகரிக்காமல் "ப்ர
ஹ்ருஷ்டம் கபிராஜேந்த்ர ராவணாவரஜம் ச தி । வாக்யம் ஹேது
மத்ஸ்யஞ்ச ஹவிராஸீத் ஹநூமதம்" என்று ரக்ஷித்து "ஸுநந்தபேந்த
ஹரிச்ரேஷ்ட உத்தமஸ்யைவ ஸ்யாம்யா" என்று மஹாராஜரைக்கொ
ண்டே எழுந்தருளப்பண்ணிவரும்படி நியமித்தார் யதோக்தகாரி
ச்ரோகஸ்யாயம் வஸ்தாமென்று மஹாராஜர் சொன்ன வா
க்கியத்தை சிந்தாவிக்கவுங்கூட க்ஷமரல்லாமல் "மக" என்றா.
(உக்தம்) உந்மாவி நினைக்கவுங்கூடாத வசனத்தை வாயைவிட்டு
சொல்லிவிட்டார் (கபிராஜேந்த்ர) கபிஸ்ரேஷ்டராஜாவ கபிராஜ:
ஸ்வயம்கபியாய குரங்குபுத்தியைக் காட்டுகிறதுமன்றிக்கே ராஜா
வாயுமிருப்பார் கபிபாஷாயாயிருப்பார் ஸ்ராபிஜிசா ஸாமர்க்க
ளாயிருந்தால் ஒருக்கால் நல்லபுத்தி யுண்டாகக்கூடும் அதுவுமில்
லாமல் கபிகளுக்குராஜாவாயிருப்பார் கபீந்த்ரராஜா கபிராஜ:
(ராவணாவரஜம் ச தி) "வஸிஷ்டஸ்ரீயா ஜ்ஞாதிஸ்த்ராணிவ பதா
நிவ" என்று ஸர்வஸ்வபரித்யாகம் பண்ணிவந்த விபீஷணாழ்
வானைக்குறித்து வாலியானவன் தாரையோடு ஸுக்ரீவனை ஸஹோ
தேயாஸநஞ்செய்யும்போது விபீஷணமுதலிய ஜ்ஞாதிகளோடே
ஹம்பண்ணின இவர் சொல்லுகிறார் (வாக்யம்) பாபஸம்ப்ரேஷாவா
க்யம் "வத்யதா" மென்று ஒருவார்த்தை யொழம்பண்ணினாலும் போ
ராதோ? "வத்யதாமேஷதண்டேந தீவ்ரணஸசிவைஸ்ஸஹ" எ
ன்று கர்ணகடோரமானவாக்யத்தை யொழறுஞ்செய்யவேணுமோ?
(ஹேதுமத்) "ராஜ்ஞஸ் ஸர்வம் ஸ்வஜநம் ஜ்ஞாதுஞ்ச யஃ பரி
த்யஜ்ய" என்று யுக்தியுஞ்சொல்லுகிறார் (ஸபதமந்) ஸ்வாமி
த்வேஷதம், தேஸபரித்யாகம், ஜ்ஞாதிஸம்பந்தம், ஸ்வாமிக
மார்த்தம், நமஸ்காரம், (ஹவிராஸீத் ஹநூமதம்) ஸர்வஞ்சமோ
வமென்று காதைப்பொத்திக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்க கா
துகொடுத்து கேட்டீர்களோ? த்யாஜ்யத்வாஸ்யம் ஸோபாத்யம்
பண்ணவேண்டாமோ? இதி இப்படி ஸுக்ரீவனிடத்திலிருக்கிலும் ஸ்வாமி சரணாகதரக்ஷணம்பண்ணி சொன்னபடி நடத்தினதை

விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள் கண்டுபோந்தார்களென்றபடி. இப்படி ஸந்தோஷாநவத்யமாக ஶரணாகதரக்ஷணம் தேவரீருக்கு வ்ரதமாயிருக்க என்னிடத்தில்மட்டும் வ்யர்த்தமாய்விட்டதே யென்கிறார். க்வசித் । (தச்ச) அந்த ஶரணாகதரக்ஷணமானது (க்ருபணஸார்வபௌமே மயி) க்ருபணஶ்ரேஷ்டனான அடியேனிடத்தில் (க்வசந விதத்யஸ்து) என வ்யர்த்தமாய்ப்போய் விபீஷணாழ்வான் «ஸ்வாஞ்ஜாதீந்ஸர்வாம்ஸஸந்ஸ, தேநஸார்த்தம் ப்ரவ்ருத்த:» என்று மோக்ஷத்தில் போய்ச்சேர்ந்து க்ருபணனுடைய நிற்கையாலே ரக்ஷித்தேதா மென்னில், விபீஷணாழ்வான் ஸ்ருஷ்டிப்ரதேஶமான மோக்ஷத்தில் போய்ச்சேர்ந்தார், நானிந்த ஸம்ஸாரத்தில் முழுகியும் ஒரு க்ஷணமுமில்லாமல் போய்ச்சேராமல் நிற்கிறேன், இப்படி க்ருபணஸார்வபௌமனாய் நிற்கிற என்னை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்று நோகிறோரென்று கருத்து ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஒருதடவை ப்ரபத்திபண்ணினவனையும், அவனைச்சேர்ந்தவர்களையும் அப்பப்ரதாநம்பண்ணி இரக்ஷிப்பவ னென்றும், இரண்டாவதுபேச்சுச்சொல்லாதவனென்றும், தேவரீரே திருவாய்மலர்ந்தருளினபடி «ப்ரபந்நனை அபயப்ரதாநம்பண்ணி யிரக்ஷிப்பேன்» என்கிற தேவரீருடைய வ்ரதத்தை நடத்தினபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் அறிந்தார்கள் இப்படியிருக்கச்செய்தும் அகிஞ்சநனான அடியேனிடத்தில்மட்டும் அந்த ப்ரதிஜ்ஞை வ்யர்த்தமாகலாமோவென்கிறார் ॥ ॥கரு॥

(அ—கை) விபீஷணாதிகள் ஸுக்ருதிகளாகையாலே ரக்ஷித்தேதாம், நீர்பண்ணினவொவம் ஸந்தோஷவத்தாலேயாவது ப்ராயஶ்சித்தத்தாலேயாவது மாண்டால் உம்மை ரக்ஷிக்கிறோமென்னில்; ஒரு காலவிஶேஷத்தில ஸுஹ்ருத்தமாய தோப்பத்தாலே தத்வம் ஶக்ரபாயுமான ஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே ஸ்திக்ஷண ஸுஹ்ருத மாயும் உத்ஸ்ருமுமான விலக்ஷணஸமுத்ரம்போலே யிருக்கிற நான் பண்ணினவாவமோ காலதக்கவுள்ளதையும் ஸந்தோஷித்தாலுமாளாது, அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தையுங்காணடிலேன்,

ஹக்திவ வத்திகளை ஸவடுவாவவ ாயஶ்சித்தமாகச சொலலவிலலை யோவெனனில, அதுவுமகூடுகூடுொஷதூ-ஹஷிதம், எஙஙனேயென னில, அாதயொடும் ஈஜஸ்தொம-ணவ்ராவ்தமனறிக்கை ஸகோ த்ரநஸாஜ ்ரம், ஸகவம-ணமுணடாகிறதும சநஹிஸஂஹிதஸ ஶாந-ஷிதயஜ்ஞாதிகசடுஙகளாலே, அநதகாமஙகளுககு உவக ரணமான தெபர காலு தனு உவ்ராதிகள கபர-ஜமாகையாலே தெஷாவிஶம் ஸளஹா்ராதிகளும கதேகாரணஜபம பிறவாமல ஜநி யவப்ராகளாய யொஹஷூராஜாகள, வ வத்திகளும த ஊ-வய-க்க ஜ்ஞாநஶக்தி உநஶ-ஜ்ராதிகள கவெக்ஷிதஙகள, ஆ கையாலே யதுவும குஹாாபர-ஜ்ராதிகளாலே வரவேண்டுகையா லேயுமகுஹாாாதிகளும்பபோதுகபர-ஜமாயிருககையாலேயும ப ஜாவஙககூவஜிதஙகளாயககொணடிருபபதாலே லஹோவிஶாவ மவருகையரிதாகையாலும வ வத்தியும தொஷாவிஶம், இபபடிஹக்தி வ வத்திகளிரணடும தொஷாவிஶஙகளாகையாலே ஒருபடியாலு ம வாவஙகளை நிவ்ருத்திகக ஶாமடுமிலலாதே தடமாடுகிறவெனககு கவ-ஹவடுமாயிருபபதொரு உவாயததை நான முடிவதறகுமுன ாண்டன வரிகஷிதது அதில எனனைமுடடி ரக்ஷிக்கவேணும வ-ஹவடும் குவத்தமனறியே கவ-ஹவடுமாயிருபபதொனறை வரி கஷிகக முடியுமோவென்னில, ஶ்ரீாஜாதி ஸவடுவ வண யஹ வடுஹனை உனககு முடியாததொனறுணடோவெனறு, ஆழவாா "புருநதுமாறுபுணராயே" எனகிற பாட்டில உனதிருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனககு கவ-ஹவடுமாயிருபபதொரு உவாயததை வரிகஷிதது அவவுவாயததிலெனனைச சோததருளி அடியேனு டைய ஸஶாஷ-வேஙகளையும் பொககியருளவேணும, முன குவத் மன்றியே கவ-ஹவடுமா யிருபபதொரு உவாயததை கஷிகக மு டியுமோவெனனில, ஒரு திருசசரததிலே ஶஹீயாஸஙஙமான மராமரஙகளையும ஶஹீயாாதிகளையும உருவுபபடிசெயத வுன ககு முடியாததொனறுணடோவென்று வ ாயிடுததாபபோலே வ ாயிடுககிறா —

ஶ்லோ-௫ || ப்ரதிக்ஷணஸமுத்திதே துரிதவாரிதௌ துஸ்தரே
யதி க்வசந நிஷ்க்ருதிர் பவதி ஸாபி தோஷாவிலா |
ததித்தமகதேர் மயி ப்ரதிவிதாநம் க்ரியதாம்
ஸ்வஸங்கல்பகல்பிதம் ஸபதி ரங்கதுர்ய த்வயா || ||௧௬||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதுர்ய!	ஏ ரங்கநாதனே!
ப்ரதிக்ஷணஸமுத்திதே	ஒவ்வொருக்ஷணமும் வருத்தியடைகிறதும்
துஸ்தரே	தாண்டமுடியாததுமான
துரிதவாரிதௌ	பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில்
க்வசந	ஒருசாஸ்த்ரத்தில்
நிஷ்க்ருதி:	ப்ராயச்சித்தமானது
பவதியதி	இருக்குமானால்
ஸாபி	அதுவும்
தோஷாவிலா	தோஷங்களால் கலக்கமுடையதாயிருக்கும்
தத்	ஆகையாலே
இத்தம்	இந்த ப்ரகாரம்
அகதே:	வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற
மயி	அடியேன் விஷயத்தில்
ஸ்வஸங்கல்ப கல்பிதம்	தன் ஸங்கல்பத்தாலே கல்பிக்கப்பட்டதான
ப்ரதிவிதாநம்	ப்ராயச்சித்தமானது
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீக்கிரமாக
க்ரியதாம்	செய்யப்படவேணும்

வ்யா || ப்ரதிக்ஷணேதி | (ப்ரதிக்ஷணஸமுத்திதே) ப்ரதிக்ஷணம் பொங்கிவருகிறதான, சந்த்ரோதயகாலத்தில் பொங்குகிற ஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே ப்ரதிக்ஷணவ்ருத்திமானவென்றபடி (துஸ்தரே) தர்த்தும்ஶக்யமான, ஓடம்முதலியவைகளாலே தர்த்துமஶக்யமான ஸமுத்ரம்போலேயிராமல் ஒருபடியாலும்

தத்வேஶஸ்யமென்றபடி (ஊர்ஜிதவாசிப:) பாபஸம்ஸர்க்கத்தில் ஊற்றுநீர் ஆற்றுநீர் வர்ஷநீர் முதலியவைகளாலே மேல் மேல் ஸம்ஸர்க்கம் வர்த்திதமாயிருக்குமாப்போலே மேல்மேல் கரணத்ரயத்தாலே செய்யப்பட்ட பாபங்களாலே வர்த்திதமாயிருக்குமிந்த ஸம்ஸர்க்கமென்று கருத்து. பின்னும் மேகங்கள் ஸமுத்ரஜலத்தையெவ்வளவு ஸம்ஹரித்தாலும் வற்றாமலிருக்குமாப்போலே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் ஊர்ஜிதஸம்ஸர்க்கமாளாதென்றபடி. அநுபவத்தாலே நசியாமல்போனாலும் ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே நசிக்கலாமென்னில், சொல்லுகிறாமேல் । யதீதி । (க்வசந) ஒருஶாஸ்த்ரத்தில் (நிஷ்க்ருதிஷு வதியதி) ப்ராயஶ்சித்தமானதிருக்குமானால் (ஸாபி) அதுவும் (தோஷாவிலா) தோஷங்களாலே கலக்கமுடையதாயிருக்கும். ஸேதுஸ்நாந சாந்த்ராயணாதிகள் சிலபாபங்களுக்குமாத்ரம் ப்ராயஶ்சித்தமாமத்தனையொழிய ஸர்வபாதகஸங்கிதாதி ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமாகாது அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை ஸாமாந்யஶாஸ்த்ராதிகளில் கண்டிலேனென்றபடி (க்வசந) ஒரு விஶேஷஶாஸ்த்ரத்திலிருக்குமானால், அதாவது—பக்திப்ரபத்திவிஷயக மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலென்றபடி “ஸீதேயோஜாக கர்மக்ஷம், க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி, ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” இத்யாதி விஶேஷஶாஸ்த்ரத்தில் பக்திப்ரபத்திகளை ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லியிருந்தாலும் அதுவும் கீழ்ச்சொன்னபடி தோஷாவிலமாயிருக்குமென்றபடி. யதா, (க்வசந) ஒரு பாத்ரவிஶேஷத்தில், வ்யாஸபராஶராதிகளிடத்தில் பக்தியும் ப்ரஹ்லாதாதிகளிடத்தில் ப்ரபத்தியும் நிஷ்க்ருதியாய் ஸர்வபாபநிவர்த்தகமானாலும் க்ஷுஹாரஶம்ஸி ஊநஶ்ரத்தாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னிடத்தில் தோஷாவிலமா யிருக்கும் (தத்ஸமேதத:) ஆகையாலே இந்த ஸம்ஸாரம் வேறே உபாயாந்தரஶூந்யனாயிருக்கிற (மயி) அடியேனிடத்தில், நிஷ்க்ருஷ்டமான ஆசார்யாதிகளை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு கர்மயோகாதிகளை அநுஷ்டிக்கவும், ஸம்ஶயம் வாராமல் பக்தியோகம் அநுஷ்டிக்கை

கருமம், வாராஷகார வணுகவிஶேஷ விஶேஷஜந்ய ஓஹாவிஶ்வா ஸதத்தோடே வ்யவஸ்த்ராநுஷ்டாநம் பண்ணுகைக்கும் ஒருபடியா லும் ஶக்தியில்லாதவென்னிடத்திலென்றபடி (ஹேரஜ்யாயு') ஸ்ரீரஜ்ஞி ஸவுவ வணுபஞ்வுஹ' (ஸ்வைசிவரிகஷ்தம்) தேவரீருக்கு அஸாதாரணமான ஸவுஜ்ஞையைக்கொண்டு க்ஷி க்கப்பட்ட (வ்யதிவியாநம்) ஸவுவாவ நிவத்துகமாய அவஞ்ஞு வுமாயிருப்பதொரு வாயஶ்சித்தமானது (ஸவஜி கயா ஜுஷ்ய தாம்)சீக்கிரமாக தேவரீரால் செய்யப்படவேணும் நானேக்குசெய் கிறேனென்று சொல்லப்பற்றுது, தாவத்யஜ்ஞம் ஜுத்ரா நில்லாது கீழ்ஶ்லோகத்தில் ‹‹க்ருவணஸாவஹளேஶயி›› என்று சொன்ன காவுண்த்தினுடைய அதிஶயத்தைச் சொல்லுகையில் இந்த ஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள் ஒவ்வொருக்ஷணமும் வருத்தியடையாநி ன்றதும் தாண்டமுடியாததுமான பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில் (ஸ ம்ஸாரத்தில்) ஒருசாஸ்திரத்தில் ப்ராயச்சித்தமானது சொல்லப்பட டிருந்தால் அந்தப்ராயச்சித்தமும் அநேகதோஷங்களால் கலக்கமு டையதாயிருக்கும் ஆகையாலே இதையறிந்து வேறுகதியில்லாம லிருக்கிற அடியேனிடத்தில் தேவரீருடைய ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தி னுலே செய்யப்பட்டதான ப்ராயச்சித்தத்தை செய்யவேணுமென்கி ருர் ॥ * * * ॥கஎ॥

(அ—கை) காருத்க்கமுள்ளதனையும் அநுஹவிக்கதாலும் மாளாததான ஓஹாவாவத்தைப்பண்ணின அடியேன் ஜெகத ஶக்ருமுமாய் விஷாதகாமுமான ஶவாதிவிஷயவமத்தில் நின் றும் தேவரீருடைய அநுஹவவிஜேஷம் வருகிறதென்று நடுங்காநி ன்றேன், அல்லது விஷயங்களென்னை வாதிக்கிறதென்று நடுங்கு கிறேனல்லேன், இப்படி கூஉநுஹவெகவாரக வொஷகஹோ ஶ்ருன அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும், ஒருவனை மற்றொருவன் ர க்ஷிக்கவரவத்ஞேவென்னில்; நாமன்றோ இவருக்கு நியதநாயன, நாம ரக்ஷியாவிடில் வேறே ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான

ஸ்ராவஸ்த்ரோ என்கிற ச்லோகங்களை வாயாலே சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாம். நிர்த்தயர்களான கம்ஸவேநாதிகள் ஸ்வ[illegible]நாயனாக இருந்தாப்போலேயோ தேவரீரிருப்பது, "ப்ராஹ்மணாநாம் தநம் வேத:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதமே தநமானாப்போலே தயையுனக்கு தநமன்றோ? என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோவென்று, ஆழ்வார், விஷயங்களைக்கண்டு நடுங்கி "அன்னலே யமுதேயப்பனேயென்னையாளவானே" என்று கூப்பிட்டாப் போலேயும், "ஹா ராம ஸத்யவ்ரத தீர்க்கபாஹோ" என்றுபிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலேயும் "தயாதந ஜகத்பதே ப்ரியதரரங்க ஸம்ரக்ஷமாம்" என்று கூப்பிடுகிறார் —

ச்லோ || விஷாதபஹுலாதஹம் விஷயவர்க்கதோ துர்ஜயாத்
பிபேமி வ்ருஜிநோத்தர: த்வதநுபூதிவிச்சேதத: |
ஏவ நியதநாதவாநயமிதி [illegible]
தயாதந ஜகத்பதே ப்ரியதரரங்க ஸம்ரக்ஷ மாம் || ||௧௮||

பதம்	உரை
வ்ருஜிநோத்தர:	பாபபூயிஷ்டனான (நான்)
விஷாதபஹுலாத்	துக்கங்களினால் நிறைந்ததும்
துர்ஜயாத்	ஜயிக்கமுடியாததுமான
விஷயவர்க்கத:	விஷயஸமூஹத்தினின்றும்
த்வதநுபூதி விச்சேதத:	தேவரீருடைய அநுபவத்தினுடைய விச்சேதத்தினால் (இல்லாமையினால்)
பிபேமி	அஞ்சுகிறேன்
தயாதந!	தயையை தநமாகவுடையவரே!
ஜகத்பதே!	ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியானவரே!
ப்ரியதரங்க!	பரியமான ஸ்ரீரங்கத்தையுடையவரே!
அயம்	இவன்
ஏவ	என்றே
நியதநாதவாந்	நியமமாக நாதனையுடையவன்
இதி	என்று

ஸ்வம்	தேவரீர்
ஸம்ஶ்ராவயந்	சொல்லிக்கொண்டு
மாம்	அடியேனை
ஸம்ரக்ஷ	இரக்ஷிக்கவேணும்

உ-வ்யா ॥ விஷாதேதி । (வ்ருஜிநோத்தர:) வ்ருஜிநோத்-தர: வ்ருஜிநோத்தர:, பாபப்ரசுரன், தேவரீர் க்ஷாந்திப்ர-சுரராயிருக்கிறபோலே நான் பாபப்ரசுரனாயிருக்கிறே-னென்றபடி. விஷயாக்ராந்தனுடைய தேவரீரை அநுக்ரஹியாமலிருக்-கும்படி எத்தனையாயிரம் க்ஷேமம் அநுக்ரஹித்தாலும் மாளாதிருக்-கும்படியான என்ன பாபம் பண்ணினேனோவென்று “8ஹதவஸ்த்ந ஸம்ஶய:” என்று பிராட்டி நொந்தாப்போலே நோகிறேனென்றபடி. (விஷாதப்ரஜாத:) துக்கப்ரஜமான, ஒவ்வொரு விஷய-மே அநேகவித துக்கமாயிருக்கிறதென்றபடி (துர்ஜயாத்) ஜேதுமஶக்யமான, பெருமாளிடத்தில் அத்யந்தம் பரிவரான ஸுக்ரீவமஹாராஜரும் பெருமாளை இடிக்கும் மின்னலுக்கும் வ-ர்ஷத்துக்கும் இலக்காக்கி இந்த்ரியவஶ்யராய் நாலுமாஸம் பெரு-மாளை மறந்தாரிறே. இப்படி அத்யந்தம் துர்ஜயமான விஷயங்க-ளென்னாலே ஜயிக்கமுடியுமோ வென்கிறேனென்று கருத்து (விஷ-யவர்கத:) விஷயஸமூஹத்தில் நின்றும் (த்வதநுக்ரஹவிமு-கத:) தேவரீருடைய அநுக்ரஹவிமுகத்தாலே (பிபேமி) அஞ்சுகிறேன் அநேகவிதமான துக்கத்தை யுண்டுபண்ணும்ப-டியான அநேகஶஸ்த்ரங்களை யுடைத்தான அநேகஸைந்யங்கள் ஸா-ணிஶேதாதிகளுக்குமடங்காமல் ஒருவனை பீடிக்குமாப்போலே-யும், அதிரத மஹாரதர்களான பலர்கூடிக்கொண்டு பாலனான அ-பிமந்யுவை பீடித்தாப்போலேயும் விஷயங்களென்னை பாதி-க்கின்றன, “ஜராஜஹிதகெளராஜாம்ஶ [illegible] வாஹம் உ-ஃவிதாம்த்ருஷ்டா [illegible]” என்று ரா-த்ரியில் பிராட்டிபட்ட வ்யஸநத்தைக்கண்டு பொருதகளிலே சி-ருவது இப்படிப்பட்ட வ்யஸ[illegible] பட்டா-ப்போலே நான் விஷயங்களாலே படுகிறேன் அந்த விஷயங்களு-

ம வரஸ்பர்ஶோபகரண ப்ரபோகரண ஸாவாவஸம மாயிராமல ஸம்பந்தங்களாயிருக்கிறதுகள். இவையெல்லாம் பொருக்க லாம "ஶைஜம்வாவீக்ஷ்ய ஸிஷ்டம்வா வ்யாஷ்டம்வா ஸ்வாவி வராநநா । நாஸாராயதிஸம்த்ராஸம் பாஷாணோராஸே ப்ரஸம்ஸ்ரிதா" என கிறபடியே தேவரீருடைய ஶாநாஸ்வாபாவஷ்டம்பமுண்டாலும், அதுவுமில்லையென்று நோகிறேனென்று வ்யாக்யாநம். நான் உம்மை ரக்ஷிக்க ஸ்வாதந்த்ர்யுண்டோவென்னில், சொல்லுகிறார் மேல் । ஶயை தி । (ஶயம்) இந்த வேதாந்தேபரிகா (யோநியந்நாயவாநு) என் னை நியமிக்கு நாயகுக யுடைத்தானவரென்றபடி (இதி) என்று (க்வசித்பாவயநு ஶாம் ஸம்ரக்ஷ) தேவரீர் சொல்லிக்கொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை களிலுமநாமனன்றோ இவருக்குநாயன, வேறேநாதனுண்டோ, நா யன ஶநாயனை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோவென்கிற ஶய்யத்தைத் தே வரீர் உநவா நினைக்கிறதுஶாஸ்ரமனறிக்கே வாவாவும் சொல்லிக் கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாமென்று கருத்து. ஶாத: ஸ்வ நாதேதி என்று சொல்லவுங்கூடத்தெரியாமல் கதறுகிற ஸ்வ ஜைக்கு ஜநநிஜயோ' என்குழந்தை பட்டிணிகிடந்து கதறுகிற தேயென்று புலம்பி ஓடிவந்து ஸ்தந்யங்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமா பபோலே "க்வசேவநாய:" என்றுசொல்லவுங்கூடத்தெரியாமலிரு க்கிற வடியேனை தேவரீர் நானதான நாதனென்று சொல்லிக்கொ ண்டு ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறேனென்றுகருத்து (உபாயந') "ப்ரா ஹ்மணாநாம் யநம்வேத:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதமயந மாளுபபோலே தேவரீருக்குஷெய்யநமன்றோ, நாயனென்கிறவ ளவனறிக்கே உபையாலே ரக்ஷிக்கக்கூடாதோ? (ஜஶஶ்வதெ) அ டியேனிடத்தில் விஶேஷாகாரமில்லாமல்போனாலும் ஸர்வஜந ஸாதாரணமென்கிற ஸாஶாநாகாரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கலாம். (உ பிதரக்ஷ) உபிதம்= ஸ்வீகிவிஷயீஸ்ருதம், ரக்ஷ்ம்= ரக்ஷ்யக்ஷேத்ரம் ஸர்வஸ: ரக்ஷ்யக்ஷேத்ரம் தேவரீருக்கு ஸ்வீகிவிஷயமாகையாலே தத்க்ஷேத்ர வாஸியான அடியேனை க்ஷேத்ரவாஸியென்கிற முறை யைக்கொண்டு "ஸவகுவிஷயவாஸிந:" என்று விஷயவாஸமே

நித்யமாக ரிஷிகளுக்கு விரோதிகளான ராக்ஷஸர்களை சிக்ஷி த்தாற்போலே அவர்களைக்காட்டிலும் க்ரூரர்களான துர்வாஸநாதிகளையும் விஷயங்களையும் நிவ்ருத்தித்து என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள் ஸ்ரீரங்கத்தில் மிகவும்ப்ரீதியுடையவரே! மஹாபாபியான நான் துக்கங்களினால் நிறைந்ததும் ஜயிக்கமுடியாததுமான விஷயஸமூஹங்களினின்றும் தேவரீருடைய அநுபவத்திற்கு குறைவு வருகிறதென்று அஞ்சுகிறேன் "இவர்நம்மை நாதராகவுடையவரெ" ன்று சொல்லிக்கொண்டு அநந்யகதியான அடியேனை இரக்ஷிக்கவேணும் ॥ * * ॥கஎ॥

(அ—கை) இந்த ச்லோகத்துக்கு இரண்டுயோஜனை சொல்லப்படுகிறது. (ப்ரதமயோஜனை) ஸர்வஸ்மாத் பரனான தேவரீருக்கு ஸ்வபாவத்தால் பாபங்களும் தத்ஸம்பந்தமும் கர்மாதி நிஷ்டங்களுமில்லையென்று ச்ருதிகள் உத்கோஷிக்கின்றன, அப்படி அநிஷ்டாபாவம் ஸ்வபாவமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் உமக்கு லீலையாய்விட்டது, ஆனபடியாலே என்னுடைய வினையும் உனக்கு லீலையாய்விட்டது ஆனாலும்சரணாகதவத்ஸலனன்றோ தேவரீரிருப்பது, ஆகையாலே சரணாகதனான என்னுடைய வினைத்தை விடாதே கொள்ளென்கிறார் —

உ-ம் ॥ நிஸர்கநிரநிஷ்டதா தவ நிரஸ்தஹேய: ச்ருதயஸ்த

ததபி பரம ஸ்ருஷ்டிவத் பவதி ஸம்ஹ்ருதி: க்ரீடிதம் ।
ததாபி சரணாகதப்ரணயஸம்ஹ்ருதே தாவக
ப்ரதிஷ்டித யத்தவேத் க்ரீடா ஸதந்த்ரத: ॥

பதம்	உரை
ஹே த்ரியாம!	ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரே!
நிரஸ்தஹேய:	பாபமில்லாதவனென
தவ	தேவரீருக்கு
நிஸர்க நிரநிஷ்டதா	ஸ்வபாவமாகவே அநிஷ்டமில்லாமையானது

ஶ்ரூயதே	ஓதப்படுகிறது
தத:	ஆகையாலே
ஸ்ருஷ்டிவத்	ஸ்ருஷ்டிபோலே
ஸம்ஹ்ருதி:	ஸம்ஹாரமானது
க்ரீடிதம்	க்ரீடையாக
ப4வதி	ஆகிறது
ததா2பி	ஆனாலும்
ப4வான்	தேவரீர்
ஶரணாக3த	சரணாகதர்களுடைய
ப்ரணய	ஸ்நேஹத்தின்
ஹாநி	இல்லாமையினாலும்
பீ4த:	பயந்தவர்
இஹ	இந்த உலகில்
கிமபி	விலக்ஷணமான
யத்	யாதொன்றுண்டு
மேஷ்டம்	எனக்கிஷ்டமாக
ப4வேத்	ஆகிறதோ
தத்	அதை
மாஸ்ம ஜீஹப:	விடாதேகொள்

வ்யா ॥ நிஸ்ஸீமபூ4தி' (ஷாட்3கு3ண்ய') ஸ்ரீணியாமாநிய ஸத்வ, ஜ்ஞாந ஶக்தி ப3லைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்று முவ்விரண்டுகளான ஷாட்3கு3ண்ய ஸ்ரீவிக்3ரஹனே' இத்தாலே ஸார்வஜ்ஞ்ய ஸர்வஶக்த்யாதிகளுஞ்சொன்னபடி (நிரம்ஹஸ:) நிர்க3த: அம்ஹ: பாபம் யஸ்மாத், பாபாத்ருஜாஹாவே தாத்பர்யம், ஒருவிதமான பாபமில்லாதவனான (தவ) தேவரீருக்கு (நிஸர்க3 நிரநிஷ்டதா) நிஸர்க்கேண நிரநிஷ்டதா, ஸ்வாபா4விகமான அநிஷ்டங்களில்லையென்பது, முக்தனுக்கு பூர்வகாலத்தில் க்லேஶாத்3யநிஷ்டங்களிருந்து உத்தரகாலத்திலில்லாதாப்போலவும், நித்யருக்கு ப4க3வத்ஸங்கல்பத்தாலே அநிஷ்டங்களில்லாதாப்போலவும் அன்றிக்கே ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வதஸ்ஸ்வாநிஷ்டங்களில்லையென்றபடி. (ஶ்ரு

யதே) ‘‘ஸுவஹத வாஷ்ராவிஜா:, வா:வாராணாம ஸகுவாந யத், க்லேஶாஷயஷ்ஷ்ஜி வாராவரெஶ’’ ஐத்ராஷி ஶ்ருதி வா ராணாஷிகளாலேசொல்லப்படுகிறது ஆகையாலே, ஸ்வாதஸ்ஸதஸ்ஸ ஸாஜேகையாலும், ஷஹாவ்த: வாவஙகளும் தஸஸாயந்ாநிஷ்டஙக ளுமில்லாததாலேயு மென்றபடி (ஸம்ஹ்ருதி ஸ்ருஷ்டிவக் க்ரீடி தம்ஹவதி) ஸம்ஹாரமானது ஸ்ருஷ்டிபோலே க்ரீடையாகஆகிறது க்ரீடிதஜிதி ஹாவெக்த வஸ்த்யு: ஸநிஷ்டஙகளில்லாமல்போனாலும தந்தேஹமஹேத வாவஙகளிருந்தால ஸஷாவிஸ ஸநிஷ்டஙகளுண டாகககூடும. ஜேஹாராஜாகளுககு உஷ்ராநவ ஸ்ருஷ்டி வாணர்வ ஹமாய லீலையாயுமிருககும, அதையழித்தால வாவமுணடா கையாலே உஷ்ராந ஸம்ஹாரம் லீலையாகாது, அபபடிபபோ லே உனககு ஸம்ஹாரததாலே வாவமுணடானலன்றோ க்ரீ டையாகாது, அதுவுமில்லே, பினனும ஸ்வாதஸ்ஸஜேஸ்ஸாஜேயு மி ருககிறீா, ஆகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஜகத்ஸம்ஹாரமும லீ லையாயவிடடது, ஸம்ஹாரததாலே ஜக்கு படுகிற ஹிம்ஸை யை நீா அறிநதீராகில அததால உமககு க்லேஶமுணடாய லீலை யாகாது, ஸம்ஹரிககவுமமாடடீா, பிறவிசசெலவனுககுஷரிஜன படும கஷ்டமதெரியாதிறே லீலாநாஜ குந்துஜநக வ்ராவார வி ஶேஷ: ஸதேகாஷி லீலையுமவாஜனுககு ஜஜந்ஷ்ாநததிலபடடு க்லேஶமுணடானால ராஜாவுககுவ்யஸநமுணடாய லீலையாகாது ஆகையாலே ஸவஜ்வஜ்ஸாரததாலும உனககு க்லேஶாஷ்ரநிஷ்டங் களில்லாததாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையாயிற றெனறபடி இஙகு ஸாஜாந்யமாக ஜகத்ஸம்ஹாரம் லீலையெனறு சொனனதுககு தமமை விஷயஙகளாலும தேஹேக்ஷாஷிகளாலும ஹிம்ஸிபபித்து ஸம்ஹரிககிறவிஶேஷததிலேயும, ஸாயஙககளை தேஹேக்ஷாஷிகளாலே ஹிம்ஸிபபித்து தரிகெடடு ஓடிபபோகும படிசெயகிற ஸம்ஹ்ருதிவிஶேஷததிலேயும தாதவ்யம். ஐதாரா ககளபடும கஷ்டமினனபடி இருககிறதெனறு உனககு தெரியாத தினாலேயிறேநான்படுமகஷ்டமுனககுததெரியவிலலை, ஆகையாலே ஹிம்ஸிககிறாயெனறு வஷ்டாயம். (தயாவஜி) ஆனாலும, ஸம்ஹா

ஈமும் ஸ்ரீமொளாலுமென்றபடி (ஸ்வாது) தேவரீர (ப்ராணாத் அபிபவ்யதி த:) ப்ராணாதனுடைய ஸ்வரூபத்துக்குக் குறைவுவந்தால் என் செய்வோமென்று ஸயந்தவன்தான் இப்படி ஸாரோத்யமாகச் சொன்னபோதிலும் ப்ராணாதரான ஜேஷ்டிகருடைய ஸ்வரூபத்துக்குக் குறைவுவருமென்று ஸம்ஸாரன் ஸயந்தவனேயென்று விசேஷிகாத்யம் (ஶிஷ்டிஸ்யஸஹவெக) இந்த ஶ்லோகத்தில் எனக்கிஷ்டமாக யாதொன்றுண்டு ஆகிறதோ! (தந்நாயஜீஸவ:) அதை விடாதேகொள்ளும் என்னுடைய இஷ்டம் வாவாஶோவும், அது இந்த ஶ்லோகத்தில் வக்ருதிவெஞ் யிருக்கும்போதும் உத்தம ராந்தவத்தைப் பெறவேணுமென்கை அதை ‹‹ப்ராநரஶிவ வரேராஸாம:›› என்கிறபடியே ஶத்ருஷேப்ஸனை நான் வாவா கேட்க வெஜ்யாக விருக்கிறது, அதைதேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் ஸாயிக்கவேணுமென்றபடி யதா, இஷ்டாநிஷ்டங்களின்னதென்று எனக்குத்தெரியவில்லை, அதை ஸவஜ்ஞரான தேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் செய்யவேணுமென்றபடி ‹‹யம் கூம் ஶநஷ்டாயஸஹிதஸம்ஶந வெ›› என்று வதநன ஜநஜ்ஞைகேட்டாப்போலே கேட்கிறேனென்னவுமாம். [ஶிதீயயோஜநா] இப்படி ‹‹ஸ்ரீதிஸ்ஸ›› என்கிற முதல் ஶ்லோகமுதல் ‹‹உயாய ந ஜஸ்வதெ உயிதராஜ ஸம்ரக்ஷோ›› என்கிற அளவாலே வாயிடுத்திருக்கச் செய்தேயும், எம்பெருமான் கோயிலில ஸஹிஶவஞய ஸீவத்திலிருக்கச்செய்தேயும் கூரவோடே இவருக்கு ஶவங்காட்டி இவருடைய ஶீஷ்ஞ்செய்யாமலிருந்தவாறே கிஞ்சிக வண்யகொவயாஞரா யகொண்டு உவாஸிக்கிறார் பெருமாள் வந்தருக்கு எழுந்தருளும்போது ‹‹ஸஹதஸ்வஹஶிஷ்யாஶி ஶநுஜீ கூஹகணகாநு›› இத்யாஜிகளாலே கூடவருகிறேனென்று வாயிடுத்த பிராட்டி தம்முடைய ஶிநாராய வதிஷியிலலாமையாலே ‹‹வணயாவா ஶிராநாவ வரிஷிகேஷவ ராவவம்›› என்று வணயகொவத்தாலே பெருமாளை உவாஸித்தாள், ‹‹கேஷிதகூஹஷீகஷ:›› என்று சொன்ன ஶாவிகைகளே ‹‹கூயவா கிஂதஷாஸாவெ:›› என்

றார்கள் ஆழ்வார் தம்முடைய ப்ரணயவ்ருத்தி பண்ணுகையா லே "மின்னிடைமடவார்" என்கிற திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானை உபாலம்பித்தார். கலியனும் அப்படியே "தென்னிலங்கையரண்சிதறி" என்கிறபாட்டில் உபாலம்பித்தார். ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஷாட்குண்யாதி ஸத்வஸ்துக்களுண்டாயிருப்பதுடன் க்லேஶாத்யநிஷ்டங்களும் அதுக்கு ஹேதுவான பாபங்களும் ஸ்வபாவத்வேந உனக்கில்லாத்தாலேயன்றோ நான்படுகிறபாடெல்லாம் தெரியவில்லை, பிறவிச்செல்வனுக்கு பரனுடைய தாரித்ர்யக்லேஶம் தெரியுமோ? அநிஷ்டங்களெனக்கில்லையென்று நீர் எங்ஙனே கண்டபடியென்னில், நித்யநிர்தோஷமாய் அபௌருஷேயவேதங்கள் உத்கோஷிக்கின்றன, இப்படி க்லேஶாத்யநிஷ்டங்களுனக்கு இன்னபடியிருக்குமென்று தெரியாத்தாலேயன்றோ ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமுமுனக்கு லீலையாகிறது, நரிக்கு விளையாட்டு நண்டுக்கு ஜீவன்போகிறதென்றுப்போலே உம்முடைய லீலை எனக்கு க்லேஶாவஹமாயிருக்கிறது. ஆகையாலே பரஹிம்ஸைகஸ்வபாவனான உனக்கு எங்களோடுறவில்லை, தாக்ஷிண்யமுமில்லையென்று உதாஸீநமாக இவர்சொல்ல; எம்பெருமானும் ஐயோ! இவர் கோபித்தாப்போலேயன்றோ காணப்படுகிறது, என்செய்வோமென்று ஸஸம்ப்ரமமாக ஓடிவந்துநின்று ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷியாமல்போனால் "ஸர்வம் ஷோ ஷோபஹாநந்த்வ ஸஞ்ஞாநாஸ்ரக்ஷணே" என்று எனக்கு பாதோஷம் வருகிறதோடுகூட ஆஸ்ரிதர்கள் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தைவிட்டால் நான்பாஹ்யத்தை யடைந்தவனன்றோ? ஆழ்வார், நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்து உத்வேஷணம் பண்ணச் செய்தேயும், நான் * பசுமேய்க்கைக்காக க்ஷணம் விலம்பிக்க, மிகவும் அவஸந்நராய் இனியவன்வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல

---

* "மின்னிடைமடவார்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆலினீளிலை என்கிற நாலாம்பாட்டில் "எனக்குப் பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவோ? நீநினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ" என்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார். *

லோமென்று ஸம்ஶயமிட்டுக்கொண்டிருக்க, நானது பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவும் ஶ்வஸஜ்ஞையும் ஹயாக்ராஜ்ஞையும் ஓடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்வாபராதத்தை க்ஷாமணம் பண்ணவுங்கூட அவகாசமில்லாமல் தடுமாறி நின்றது உமக்குத் தெரியாதோ? நீர் என்னிடத்தில் புண்யத்தைவிட்டால் நான் ஹயாக்ராஜ்ஞனன்றோ விருப்பதென்று அருளிச்செய்ய, நீர் ப்ராணாமத புண்ய ஹ்ருஷீகனென்றுமிடம் அடியேனுமறிவேன், என்னைக்காட்டிலுமுனக்கு இஷ்டமான வஸ்து சில உண்டு, அந்தவஸ்துக்களை விடாதேகொள்; அந்தவஸ்துவை இன்னதென்று சொல்லிக்காணென்ன, அவைகளை இன்னதென்று ஸ்வபுத்ரா ஆராய்ந்துகொள்ளென்று உத்தரத்தைத் திருமபிக்கொண்டு உபாலம்பித்துச் சொல்லுகிறார் [ஶப்தாத்யா:] (ஶப்தாதய:) ஷாட்குண்யவரிஷ்டா: ஸர்வஸ்வபூதா: ப்ரஜ்ஞான உனக்கு அவர்களுடைய க்லேஶந்தெரியுமோவென்று கருத்து. (நிஸ் ஸங்க நிர்நிஷ்டா) நவிஷ்ட்ரே க்லிஷ்டம் = க்லேஶம் யஸ்ய ஸ:, நிர் நிஷ்டஸ்யாபாவ: நிர்நிஷ்டதா, ஸ்வாபாவிகாநிஷ்டாபாவமானது, க்லேஶாதிநிஷ்டாபாவமானதென்றபடி. (நிரம்ஹஸ:) நிஷ்பாவஜ்ஞ (தவ) தேவரீருக்கு (ஶ்ருயதே) "அபஹதபாப்மா" த்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது ஸ்வாபாவதக்லேஶாதிநிஷ்டங்களும் தத்த்வ பாவங்களுமுனக்கில்லாத்தாலே அவர்களுடைய க்லேஶந்தெரியவில்லை உன்னைப்பிரிந்தார் படும்க்லேஶத்தையும் நீயறியாயென்றும் தாத்பர்யம் (தத:) அநிஷ்டங்களொருபடிக்கு முனக்கில்லாத்தாலே (ஸம்ருஷ்டிவத் ஸம்ஹ்ருதி: க்லிஷ்டம்பவதி) ஸம்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையாக ஆகிறது நீயும் கைவிட்டு ஶப்தாதி விஷயங்களைக்கொண்டும் பவநாதிகளைக்கொண்டும் என்னை வீசிக்கிறது முனக்கு லீலையாய்விட்டதென்றபடி ஆகையாலே யுனக்கு எனக்கேற்றவுமில்லை புண்யமுமில்லை யெனகிறாரென்று ஹார்தாபிப்ராயம் இப்படி இவர் சொல்லவே எம்பெருமானும் நான் ஜகத்ரக்ஷணவிஷயாலே க்ஷணம் விலம்பித்தால் இதற்கிப்படிச்சொல்லலாமோ? ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ப்ராணாமதாகள் என்னிடத்தில் புண்யத்தை

விட்டால் என்செய்வோமென்று பயந்தவனன்றோ என்றருளிச்செ
ய்ய; சொல்லுகிறார்மேல், தயாவதீதி। (தயாவதி) ஸ்ருஷ்டிபோ
லே ஸம்ஹாரமும் க்ருபையானபோதிலும்(ஸ்வாநு) தேவரீர் (ப்ர
ணாமதவ்ரணயஸஜ்ஜுஹீதஃ) ப்ரணாமதனுடைய வ்ரணயஸஜ்ஜுத
திரீனாலும் ஸ்பந்தவாதான ப்ரணாமத வ்ரணயஸஜ்ஜும் ப்ரணா
மதக்ருதஜ்ஞம் ப்ரணாமதன் தன்னுடைய வ்ரணயத்தைவிட்டா
லென்செய்வோமென்று ஸ்பந்தவன்தானென்னும்படி தஸ்ஸத்யம், ஸ
ஜ்ஜும்ப்ரணாமத கருதஜ்ஞமென்பது "ஹீதஃ" என்பதாலே ஸூசி
தம் லோகத்தில் நித்யவிஷயத்தில் ஜ்யாக்ஷமம்பண்ணினால் அ
ந்தநித்யன் தம்மிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை விடுவனென்கிற
ஸம் வ்யவஸிதமன்றே அப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்யம் பண்
ணினவர்களாரோ, நானன்று என்று ஸாத்ராதிவ்யாயம் ஆ
லே நீர் எனக்கு உஷ்ட்வஸ்துவனன்றோவென்று அவன் அருளிச்செ
ய்ய, சொல்லுகிறார்மேல்। உதிஷ்டிதி। (உக்) என்னைக்காட்டிலும்
(உஹ) இந்தலோகத்தில் (கிஉவி) ஸ்பிருஹணீய வ்ருத்திவிஷயமா
ன (யக்) யாதொருவஸ்துவுண்டோ (தக்) அத்தை (உாஸஜ்ஜீஹ
வஃ)விடாதேகொள் என்னைக்காட்டிலும் ஸ்பிருஹணீய வ்ருத்திவி
ஷயமானவஸ்துஉண்டு, அதைவிடாதே, அங்கே நீபோகக்கடவா
யென்கிறாயென்றுகருத்து என்னைக்காட்டிலும் அதிகமான உஷ்டவ
ஸ்துவைவிடாதேபோவென்று சொல்லாதே "உதிஷ்டிஸ்யக்ஸ்வெக்
கிஉவி உாஸஜ்ஜீஹவஃ" என்று சொன்னதாலே ஔதார்யாதிசய
ந்தோற்றுகிறது நம்மாழ்வார் "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற தி
ருவாய்மொழியில் வடக்கேவமாக வ்யாபித்திருக்கச்செய்தே
யும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே வ்ரணயரோஷா
விஷ்டராய் அவன் வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்லோ
மென்று ஸங்கல்பமிட்டுக்கொண்டிருக்க, எம்பெருமானிது பொறுக்க
கமாட்டாமல் ஓடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸவாப
யக்ஷாவணம் பண்ணவுங்கூட அவகாசமில்லாமல் ஆர்த்தரக்ஷ
ணாய, ஆர்த்தரக்ஷணாயதிவளுடைய பந்துகழலகளையெடுத்து
ஸமர்த்தங்களாலும் ஸம்பித்து ஆஸ்வஸ்துயிருந்தாப்போலே

தூப்பில் பிள்ளை ஸப்ரதிஶ்ருதத்தில் வடசொல்வமாக ப்ரயோக்த்தும் மும்மணிக்கோவையில் விரஹாதுராய் கூப்பிடும்போதும் அவனெழுந்தருளாமையாலே ப்ரணயரோஷவராயிருக்க, அது பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானோடிவந்து நாயிகாஹாவாவனரான இவர் ஸந்நிதானவனையில்லாமையாலே ஸூத்யாரணாக்ஷராய் ஸூத்யாரணாயும் ஸவேதநமான பந்துகழல்கள் அம்மானை முதலிய இவருடைய லீலோபகரணங்களை யெடுத்து ஸூஶ்லிஷ்டத்து வ்யுத்யாரனாயிருந்த இவனைப்பார்த்து என்னுடைய பந்தையும்கழலையும் அம்மானையுந்தந்து போகுமென்றுப்போலே யேசலாகச்செய்த ப்ரபாவத்திலிவருக்கு ப்ரணயரோஷமுண்டென்பது வ்யக்தமாகிறது "சிந்தைக்கவர் பிராகிருதநூறு கூறிச்செந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செரியச்சேர்த்து பந்துகழலம்மானை யூசலேசல் பரவநவமணிமாலை யிவையுஞ்சொன்னேன்" என்று தாமே யருளிச்செய்தார் ॥ * * *

திரண்டபொருள் ஷாட்குண்ய பரிபூரணனே! ஒருவிதமான பாபம் ஒருபொழுதுமில்லாதவனான தேவரீருக்குஸ்வபாவமாய் அநிஷ்டங்களொன்றுமில்லையென்று ஓதப்படுகிறது ஆகையாலே தேவரீருக்கு உலகஸ்ருஷ்டியானது எப்படி விளையாட்டாகஆகிறதோ, அப்படியே ஸம்ஹாரமும் விளையாட்டாக ஆகிறது இப்படியானாலும் தேவரீர் சரணாகதர்களிடத்திலிருந்த ஸ்நேஹத்தினுடைய பங்கத்தினின்றும் பயந்தவரன்றோ? ஆகையாலே சரணாகதனான அடியேனுக்கு இந்தபரக்ருதிமண்டலத்தில் எது ஸௌக்யமாயாகுமோ அதைச்செய்யவேணும் ॥ * * ॥௧௮॥

(அ—கை) இப்படி நிகமாந்ததேசிகர் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு எம்பெருமான் கலங்கி தேவரீரைக்காட்டிலுமெனக்கு வேறே ஜ்ஞாவஸ்துவுண்டோ? "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்கிறபடியே தேவரீர் நியமித்த கைங்கர்யத்தைச்செய்யும்படியான கிங்கரனன்றோ நான்? "க்ரியதாமிதி மாம் வத" என்கிறபடியே கைங்கர்யத்தை நியமிக்க

வேணுமென்று விநீதனாய் அருளிச்செய்ய நிமஜ்ஜதோஸ்திகரும ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தவ்ருணயகோவராய "வைராக்யவிஜிதஸ்வாந்தை: ப்ரவ்ருத்திவிஜிதேந்த்ரியை:" என்று சொல்லுகிற ச்ருஷ்டராயும் யதீந்த்ராஹாநாஸிகவளத்ராந அப்புள்ளாருடையகடாக்ஷவிசேஷ பாத்ரனுமான அடியேனை விசேஷித்துக் கடாக்ஷிக்கவேண்டி யிருக்க ப்ரஹ்லாதாதிகளைப் போலேயாவது அடியோங்களுடைய பயத்தைத்தீர்த்து ரக்ஷித்தால் அவர்களைப்போலே நிஸ்ப்ருஹராயிருக்கி றோமென்று "ஸாநுப்ரஸக்திபக்திநிவுக்க ஹ்யந்தாரேஷு ப்ராக்யா" என்னும் ஸம்பந்நான ஸ்வகுஷதியினுடைய பக்தியென்கிற சூகாரத்தைக் கொண்டு ஸாநுப்ரஸக்திப்ரஸக்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்க மற்ற ஊரார்களைப் போலே ஸாநுப்ரமாக வைத்துக்கொண்டாலும் போருமென்று சொன்னபோலே சொல்லுகிறார் —

௨-௯ ॥ காயாதவவாயஸத்ரிதசவாரணதாளபதீ
விபீஷண ஸுமுகவ்ரஜஜந அம்பரீஷாதய: ।
த்வத்பதஸம்ஸ்ரிதா: ஸ்வயமிஹாக்ஷிதார்த்தாயதா
அஹோபிலதயா வயம் ஸவஸி ரங்கதுர்ய க்ருபயா ॥ ௧௯ ॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதுர்ய!	ஏ ரங்கநாதனே!
காயாதவ	ஹிரண்யகசிபுவின் குமாரனான ப்ரஹ்லாதனென்ன
வாயஸ	காகாஸுரனென்ன
த்ரிதசவாரண	கஜேந்த்ராழ்வானென்ன
தாளபதீ	தராபதியென்ன
விபீஷண	விபீஷணாழ்வானென்ன
ஸுமுக	ஸுமுகனென்ன
வ்ரஜஜந	கோகுலத்திலிருந்த ஜநங்களென்ன
அம்பரீஷாதய:	அம்பரீஷசக்ரவர்த்தியென்ன இவர்களை முதலாகவுடையவர்கள்
த்வத்பத ஸம்ஸ்ரிதா:	தேவரீருடைய திருவடியை ஆச்ரயித்தவர்களாய்க்கொண்டு

யயா	எபபடி
ஸபவிஉ ுக்ஷம்	(ஸமஸாரததினுடைய) பயததினின்
ஞவாஃ	அடைநதாாகளோ [றுவிடுதலே
தயா	அபபடியே
வயம்	அடியோஙகளும
கூயா	தேவரீராலே
ஷவஷி	சீகரமாக
ருமெஹஉஷி	அடையககடவோம

உ—வ ்ரா ॥ கயாய—வஷ—மெதகி । (கூபாய—வஷ—தவாயஷ திராஉவ—ஜவ ஞளவஜீ விஷீஷண ஹ—ஜஜஉவஜமா—ணாஉஸ்ஷீஷாஉயஃ) கயாய—வஷ—தஃ, வஷ்ராஉஃ, வாயஷஃ= காகாஸ—ரஃ, திராஉவ—ஜவஃ மெஜஜ ராழவான, ஹ—ஜஜஉஃ = ஷ—உ—வண, கஉாவிஷ ஹமவான பெரியதிருவடிமேலேறியருளி ஸஞாரிககுமபோது பெரியதிருவடி கூ—யாதராய ஹ—ஜியில ஸஞாரிககிற ஷ—உ—வனெனகிற ஷவஜததை ஸக்ஷிககவர, ஷ—உ—வன ஸயா காராதஞய் பெருமானை ஶாணமபுக, ஹமவான மெவநமெதயனை ஷவஜததை ஸக்ஷிககவொடடாமல உனயமிழுகக, அவவவகாஶததில ஷ—உ—வன புறறில நுழைநதுவிடடானெனறு வளாாணிகீகயாதா ந—ஷமெஙயா கஉஸ்ஷீஷவகவதியிடம உ—வராஷஉஹஷீ ஆாஉஶீஷிநததிலஹிகைஷககுவருகிறேமெனறுசொலலிஷாநததுககுபபோயவிஜஞிததுவர, வாரணாகாஶாதிகஉஹீத்ராஜவாராணம் பணணிககொணடு வதீக்ஷிகக, உ—வராஷஸ—வநது ஜவாராணமபணணின ராஜாவைபபாாதது கூ—விதராய அவரை ஸம்ஹாரிககததுடஙக ராஜாவும ஷ—உஶநாழவானை ஶாணமபுக, ஷ—உஶநாழவாநும உ—வராஸஸை ஓடிததுரததி மறுபடியும ராஜாகாலிலே விழுமபடி பணணினா *

திரணட பொருள் ப்ரஹலாதன முதலியவாகள் தேவரீரை சரணம புகுநது தஙகளுடைய பயததை யெபபடி விடுவிததுககொணடாாகளோ ? அபபடியே நாஙகளும தேவரீராலேயே பயததினின்றும விடுதலையை சீககிரமாய அடையககடவோம பா

ஹ்லாதன் தன் தகப்பனான ஹிரண்யகசிபுவினால் செய்யப்பட்ட ஹிம்ஸை பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானைச் சரணம்புக, எம்பெருமானும் நரஸிம்ஹரூபியாய் அவதரித்து அவனை ஸம்ஹரித்து ப்ரஹ்லாதருக்கு பயமில்லாமையைப் பண்ணினாரென்பதை புராணங்களாலறிக. தன்னைச்சரணம் புகுந்ததினால் காகாஸுரனை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தானென்பதை ஸ்ரீராமாயணத்தாலறிக. இப்படியே மேலுங்கண்டுகொள்வது. “ஸஞ்ஜஜ்ஞே”, என்று காளியனையுஞ்சொல்லலாம் ॥௧௯॥

(அ—கை) இப்படி கீழ் ஶ்லோகத்தில் விசேஷித்து கடாக்ஷியாவிடிலேயாகிலும் ஸாமாந்யமாகவாவது கடாக்ஷித்தாலும் போருமென்று இவர் சொல்லவே, எம்பெருமானும் பின்னுமிவர் கூவிதர்போலேயன்றோ காணப்படுகிறதென்று ஸ்யாக்ருதஞ்ஞய, ஓ பிள்ளாய் நீர் இப்படி ஸாமாந்யமாகச்சொல்லக்கூடுமோ? “ஜ்ஞாதேவ்யோऽஹம் தவாஸ்மி நாம்,” ‘அது நமது விதிவகையே” என்றும் மாம்பழம் கேட்க வாழைப்பழம் தருவாரைப்போலன்றிக்கே ஸ்ரீதேவாநுக்ரஹணமாகவன்றோ நான் செய்கிறது, தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யின்னதென்று நியமிக்கவேணுமென்று கொண்டு விநீதராய் அருளிச்செய்ய, நிகமாந்ததேஶிகரும் இப்படி ஸர்வ காருணிகனுய ஸர்வஜ்ஞனான இவனையன்றோ நாம் உதாஸீநமாகச்சொன்னது, என் செய்வோமென்று ஸந்தப்தராய் மிகவும் நிர்வேதமடைந்தவராய் தம்முடைய இஷ்டத்தை இன்னதென்று விஶிஷ்ய ப்ரார்த்திக்கிறார்:—

ஶ்லோ॥ ஸ்வயம் ஶத்ரு ப்ரஜயார்த்ரே நிதராமஹிதாஷ ஸ்வஸ்ருஶாம்
ஶ்ரியம் வஹாஸ்ய ப்ரபோ ஶ்ரீதவிவக்ஷோர்ந்த்ரூதேஷய ।
ஸ்வயம்ஸங்கல்பிதம் வஸ்து நிஶாமயஸே ஸ்ஸா
ஸ்வயம் த்ரீஶநிவ்ருத்திம் ஸாவீ ஸங்கந்து விதேஹி ॥ ॥௨௦॥

பதம்	உரை
ஹே தேவ!	ஏ பிரபுவே!
[த்வம்	தேவரீர்]

ரங்கபூமௌ	இந்த ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்திரத்தில்
வீதராக } ஸ்ப்ருஹாணாம்	காமாதி போகங்களில் இச்சையில்லாதவர்களுடைய (பரமைகாந்திகளுடைய என்றபடி)
பயம்	பயத்தை
ஶமய	நாசஞ்செய்யவேணும்
ப்ரியம்	[பாகவத ஸம்ருத்திரூபமான] ஸம்பத்தை
ஸம்பாதய	வருத்திபண்ணவேணும்
ஶ்ரிதவிபக்ஷம்	ஆசிரிதர்களுடைய விரோதிகளை
உந்மூலய	அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும்
ஹே ஶர்மத!	ஏ முகத்தி புத்தியைக்கொடுப்பனே!
வயம்	அடியோங்கள்
தவ	தேவரீருடைய
ஸ்வயம் வ்யக்தம்	ஸ்வயம் வ்யக்தமான
வபு:	(ஸ்ரீரங்கசாயியான) திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
ஸதா	எப்பொழுதும்
நிஷேவ்யமாணா:	ஸேவித்துக்கொண்டு
பூமி	பூலோகத்தில்
நித்யஜுஷாம் } நிர்வ்ருதிம்	நித்யஸூரிகளுடைய ஆநந்தத்தை
அஶ்நுவீமஹி	அடையக்கடவோம்

வ்யாக்யா॥ ஸம்ஜ்ஞிதி। உபய விபூதிக்கும் ப்ரபுவான தேவரீர் ப்ரயோஜநாந்தர ஸ்பர்சமும் அதடியாக வந்த தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுமில்லாத பரமைகாந்திகள் நித்யவாஸம் பண்ணும்படியான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் துர்ப்பிக்ஷாதிகளாலுண்டான பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும், பாகவத ஸம்ருத்தியை அபிவ்ருத்திசெய்யவேணும், ஆச்ரித விரோதிகளை ஸமூலமாக நிரஸிக்கவேணும், இப்படிச்செய்யவே [illegible] அடியோங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காட்டிலும் அத்யாதரவோடே வந்தவதரித்த தேவரீருடைய திவ்யம

கள விகரஹத்தை கணகளாலே நிதபஸரிகளபோலே ஸேவித்
துககொண்டு மொக்ஷஸாதநதலதிலுண்டான உஹாநந்தை
இஙகே சநதரஷிப்போமெனகிறார (ஸெஹவ் ஸெர) உஹய விஹூ
தி நிவரஹக' வ ஸ்வாதந்த்ர்யமததாலே ஸமெததாதி
கள வியிபனறிகளே வாஷ்யமாம ஸொட என்று கருததது
வஸ்வை வியிககககூடாநிறே (சநிதராஷிமாஷ ஸ்வஸாம)
ஐதரெஷ்= ஸாமோ ெஷ்ஷ, ஸஷிமாஷம ஸ்வஸஷீதி ஐதரா
ஷிமாஷஸ்வஸ:, ஸ்பொஜநாஹர வராஐதி யாவக செந
மஷீதி ஸநிதராஷிமாஷஸ்வஸ: வரமெகோஷிகமெனற
படி (ராஜயாதி ஹயமஸ்ய) ஸ்வரூபாதிகள் வணணிகஷ்தங
களிலபோது யாஷஸவாஹததாலே வ்யாசமாயபபோனபடியா
லே வலிககககூடாமல " ஸமெத வஸ்ரமெ ஸவாஸ" என
று தேவரீர நிபந்தத கேஷத்ததிலும யவநாதிகளாலே ஸயமுண
டானபடியாலே அதை ஸவான தேவரீர நிவாத்திசெயயவே
ணுமெனறு வாயிருக்கிறெனறபடி (ஸ்ரீயம வஹஐய)
ஹாமவத ஸத்ஜிலயை ஸஷிவஜி செயயவேணும, யதா, (ஸ்ரீயம)
ஸஞவாநாதிகநுககு பொமரமான ஸ்ரீயை (வஹஐய) " யெ
வெகொ காசவா வஹவொஜ ஜாணவா: । நித்யஸ்வாஜ்யாய
ஸ்ரீஸ்வாஸ நாந்ஸ கரவநதிகிமவந । ஸமஸாஸ்வாதாஸ்மா
உஹதாஹாவி ஸஜநா: । செஷா ஸ்ரீதியாநாமி ரநவணரா
மிதாவய" என்று ஸ்வாஜ்யாயஸ்ரீமாகளான கூகொமாவாதிகளுககு
ஸ்ரீயைககொடுததாபபோலே, கோயிலிலே வெதாதயநாதி
கொஞபவராகளுககு " ஸ்ரீராமோமாதஶம ஹொமாம
மெஸ்ஸவாநஷ்கூரு । உதாதி யாயிநாம நித்யவெஷ ஸெ
ஷாஹரிஃ" எனகிறபடியே ஸ்ரீயாரணாதிகளுககு ஸாயந
மான ஸ்ரீயைககொடுககவேணுமெனனவுமாம இவா ஆழவா
ரைப்போலே வரஸந்ஜெக்ஷ ஸ்யொஜநராகையாலே ஸாஷீ
ஷ வாஷ்யமெநகு முநதர வராகளுககு ஸ்ரீயை வாயிருச்சி
றுரெனறு கருததது (ஸ்ரீ தவிவசுதந்தூமய) ஸுஸ்ரீ தவிரொ
யிகளை ஸஶமமாக நிவாத்திக்கவேணும ஶமமிருநதால

க்ஷாத்ரிக அவர்களாலே பீடையுண்டாகுமென்று அடியோடு நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸ்வயம் ஸமீஹிதம்) ஸ்வயமாகவே ஆவிஷ்க்ருதத்தான, "ராஜ்ஞோதஸரதஸ்ய க்ஷேத்ரே ஸ்ரீமத்யாம் ப்ரபோ: । விஷ்ணோ: பாதே ஸமாஹ்ருதம்" என்று தேவதைகளுடைய நிர்பந்தத்தாலே திருவயோத்யையில சக்ரவர்த்தி திருமகனாய் அவதரித்தாப்போலன்றிக்கே, ஸ்வயமாகவே ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு அவதரித்தானென்றபடி "ஸமீஹிதம்" இத்யத்ர உபஸர்க்கத்தாலே திருநாட்டில்போலே தேவீஸூரிஷாயமாநபரிவாரங்களோடேகூட அவதரித்தானென்றபடி. (தேவைஸ்ஸஹ) தேவரீரோக்ஷ்யர்' (தேவஸ்தாநிஸாரங்கள்)தேவரீருடைய திவ்யமங்கலவிக்ரஹத்தை "நஸந்த்ரேஸதிஷ்டிராஸ் வஸேஸ்" என்று நேத்ரகோசரமான ஸ்வர்க்கஸ்தா ஸதாநந்தவிஷயமாகிறதென்று ஸதா ஸேவித்துக்கொண்டு (த்ரிதஸ நிவ்ருத்திம்)தேவதைகளுடைய ஸாம்யத்தை, தேவர்கள் அநிமிஷர்களாகையாலே ஸதா கண்களாலே பார்க்குமாப்போலே நாங்களும் அநிமிஷர்களாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோமென்றபடி யதா, த்ரிதஸவத்ஸம்நித்யஸூரிவாரம் "ஸதா பஸ்யந்தி ஸூரய:" என்று ஸூரிகள் போலே ஸதா திவ்யரூபவிக்ரஹத்தை ஸேவித்துக்கொள்ளுகிற ஸாம்யத்தை (ஸாவி ஜஹேஷி) ஸூரிஷியில அடையக்கடவோம ரக்ஷகரான தேவரீர ரக்ஷகதையில கொடுக்கப்பட்ட ஆநந்தத்தை இங்கே கொடுக்க அநுக்ரஹிக்கிறேமென்று அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள் ஏ பிரபுவே' கோயிலிலே துலுஷ்கர்களா லுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கவேணும, நல்ல ஸம்பத்தை வ்ருத்தி செய்யவேணும, ஆசரிதர்களுடைய விரோதி ஸமூஹங்களை அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும, இப்படிச்செய்யவே நாங்கள் தேவரீர தாமே யாசைப்பட்டு எழுந்தருளின ஸ்ரீரங்கசாயியான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை எப்பொழுதும ஸேவித்துக்கொண்டு இந்த பூலோகத்திலேயே நித்யஸூரிகளுடைய ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோம. * * * * ॥உ०॥

அ|—கை ஓ பிள்ளாய் உம்முடைய உஷ்ணத்தையின்னதென்று சொல்லுமென்றால் அதைச்சொல்லாதே “சத்ராமித்ரஸாதாரணமான ஸ்ரீயை” என்று வாரவர்களுக்கு ஸ்ரீயைக்கொடுக்கவேணுமென்றும், ஸமநிவ்ருத்தி செய்யவேணுமென்றும் ப்ரார்த்திக்கலாமோ? அவர்களும் உபாயாநுஷ்டாநம் செய்தாலன்றோ அவர்களுடைய ஸமநிவ்ருத்த்யாதிகளைச் செய்யலாவதென்னில், ஸ்ரீய: பதியாய் ஆச்ரிதஜந ஸம்ரக்ஷகராய் அகிலஹேயப்ரத்யநீகராய் கல்யாணைகதாநராய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகராய் ஆச்ரிதர் பக்கல் ஸம்பந்த விசேஷத்தாலே ஸர்வேச்வரனைக் கோயிலிலே ஸேவித்து நிற்கிற தேவரீரை ஸந்நிதானத்தனை அடியேனை இந்த சேதநன் “கடல்வண்ணனை பூதங்கள் மண்மேல் மலியப்புகுந்திசை பாடியாடி யுழிதரக்கண்டோம், கண்டோங்கண்டோங்கண்டோங்கண்ணுக்கினியனகண்டோம்” என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வதாசேஷிகளெல்லாமிந்தவொருத்தில ஸர்வேச்வரராகவேணுமென்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகச்சரணம் புகுந்தாரென்றுஇதையொரு வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநத்வரையாலே சக்தியைக்கக்குகிற சக்ராத்யாயுதங்களோடே நிருபாதிகமான ஸம்பந்தத்தை க்ஷணங்கூட இடைவிடாமல் கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தானேகவே மாண்டுபோவர்கள், உனக்கு ச்ரமமெடுத்து யத்நஞ்செய்கிற வருத்தமும் வேண்டாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

ச்லோ ஸ்ரீய:பதிரிதி ஸ்ரீஆச்ரிதஜநஸம்ரக்ஷகே
ஸந்நத்தமாகாயாலிதி ஸஞ்சிதோசயஞ்ஜந: ।
விசக்ஷணஸ்தவாம் விஷ்ணும் ப்ரஸாதாஸிஷ்ட
ஸம்பந்தநிருபாதிகம் விஷ்ணுமிதமேதிஹிதே ஹிதி ॥

பதம்	உரை
ஸ்ரீய:	பெரிய பிராட்டியாருக்கு
பதிரிதி	பதியாயும்
ஸ்ரீஆச்ரிதஜந	ஆசரிதஜனங்களுக்கு

ஸம்ரக்ஷிக — ரக்ஷகனுடைய

{ ஸம்ப்ருத — ஸத்ருசகராயும் ஆசாரியர்களால
{ ப்ரதிஷ்டாப்யமாண — பல ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு பாத்திரம் ஆனவனு-[illegible]
ஆனான

கவி — தேவரீரிடத்தில்

அயம் ஜன: — இந்த சேதனன்

ஸமர்ப்பித: — ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான்

அத:பரம் — இதற்குப்பிறகு

ப்ரதிக்ஷணம் — ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும்

ப்ரதித ஹேதிபி: — ப்ரஸித்தியுடையாயின ஆழ்வார்களோடுடைய

ஹேதிபி: — திவ்யாயுதங்களோடே

ஸ்வாபாவிகம் — தானாகவே ஸித்தமான

பாலகத்வம் — பாலகத்தன்மையை

ரங்கதாமாதிஷு — ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய தேசங்களில்

ப்ரகாசய — ப்ரகாசம் பண்ணவேணும்

உ—வ்யா || ஸ்ரீ யஜ்ஞ | (ஸ்ரீய: பதிர்வ்ருஷ) பெரிய பிராட்டிக்கு வல்லபனே, இத்தாலே ஸ்ருதிப்ரஸித்தியென்கிற ப்ரதிபத்தி விசிஷ்டமான ப்ராப்யாகாரத்தைச் சொல்லுகிறது தோடுங்கூட ஸ்ரீவிசிஷ்டனே ப்ராப்யனென்று சொன்னபடி. இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீகுணரத்ன கோசத்தில் ப்ரதமச்லோகத்தில் ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத்தில் கண்டுகொள்வது (ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத்) ஸ்ரீ தேவநாயகனுக்கு ஸர்வரக்ஷகனென இங்கு "ஸம்" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே ஸஹாவிச்வாஸமும் "ரக்ஷிக" என்கிறதாலே கோப்த்ருத்வவரணமும் ஸூசிதம் எங்ஙனேயெனில், ஸர்வரக்ஷகத்வ உபாயாநுஷ்டான ஸமர்த்தனுக்கு ரக்ஷகத்வ ஸம்பந்தம் ஸர்வஸ்மான கோப்த்ருத்வவரணம் ரக்ஷகத்தாலும், ப்ரபத்திக்காங்கமான உபாயாநுஷ்டானத்துக்கு ஸ்வயம் ப்ரவ்ருத்த மஹாவிச்வாஸம் "ஸம்" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே சொல்லப்பட்டதென்று கண்டு கொள்வது (ஸம்ப்ருத ப்ரதிஷ்டாப்யமாண) ஸத் = ச்ரேஷ்டர்களான,

ஸூக்தே = ஸூஸ்யுக்களான, ஹுணங்களுக்கு ஸூஸியான, ஊஹா வாஸிகளையும் நினைத்தபோது நிருஸ்யஸ்ரீவத்ஸத்துக்கு ஸ ஹமுமபடி பண்ணும்படியான ஸூஸ்யுக்தியஹுணங்களுக்கு வஸ ஊடமாயிருக்கிறுனெனறபடி. இதநாலே வவத்ந்நாஷாநகா லதநில ஈநாவஸியங்களான வாசு ஸ்யாதிவாதி பன்னிர ண்டு ஹாஸங்களுடைய தகவடை திவாதக நாராயணஸடைமும ஸம ஹுஹீதம் ஸாதிஸ ரூவகணாநஸாயாநம் பணணவே ஸ்நாகூவஸாகூ வாதிகவஜுநங்களும் ஸம்ஹு ஹீதங்கள (ஸவி) தேவரீரிடத்தில "ஸவி" என்று விஷ்ஹுஸி ஷிஷ்ணுஸ ஸஹிவேஜைசசொலலுகைபாலே ஹரணஸடையும் சொலலபபட்டது ஹரணஸடைத்துக்கு ஹரணௌவதுஸிதிஸ்ய ஊம்ஹுவிஷ்ஹு விஷிஷ்ஹ ஸ்ருவபடுதேயுமெனபதை ஸ்ரீ ஊத்யஸஸ்யுதயஸாரத்தில கண்டுகொளவது (ஸயம்ஜநீ) க்ஷ வணனை இநத வெதநனைவன (ஸஊதிதீ:) ஸஸ்யக் ஸதிதீ:, தேவரீரிடத்தில ஸரிஸநாதிதகபபட்டான. "ஸம்"என கிற உவஸம் ஸநிஹுரஸவபடுதாயுக்கம். க்யாவ அடியே னுக்கு ஒரு ஹரமிலலாதபடி உனக்கே ஹரமாக ஏறிட்டுக்கொள ளவேணுமெனறு இநதவடியேன ஸதிதபபட்டேனெனறபடி. "ஸயம்ஜநீ" எனறதநாலே உததேசுலே சொல்லபபட்ட காவஹு ணஸ்ய வியக்தி க (ஊதி)என்று கொணடு, நிமசாஹுஜெஸிகர் ஸரா ணா புருஷாரென்கிறதுை ஹெதுவாகக கொண்டென்றபடி (ததசேவரம்) நான் பண்ணின வஸ்வதகாஸ்க்ஷணசாரஸ்ய, (வ ஷிதஞெஹிஸி) ஸஹிவஜமான ஜாவையைபுடைததான, இந்த விஶேஷணததாலே ஸ்ரீதவிரமாயிதிரவஸநததில ஸவைரயோ டே கூடிக்கொண்டிருக்கிறதெனறு ஸூசிதம். (ஹெதிஹி:) வஸ்ரயஸ்ய யஸகளாலே (ஸநவாயிகம் வஸ்ஹஸம்) நிரா வாமியான வஸாவநதை, ஸாகூதவிஶேஷத்தாலே ஸஊா திககபபட்ட ஊம்ஹாதிகளுடைய வஸாவம போலனறிகசே ஸா ஸாவிகமாயிருககிறதுனககு வஸாவமென்றபடி. அநத வஸா வததை வஸ்டநம பண்ணவேணுமென்கிறு (வதிக்ஷணம்) க்ஷ

ணங்கூட இடைவிடாமல் (ரங்காதிஷு) ஸ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரங்களில், கோயிலைப்போலே ஸர்வஜகத்தையும் ஹேதீஶாதிகள் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று தாத்பர்யம். (வ்யய) வ்யக்தம் பண்ணவேணும். "தஸ்ய க்ருத்தஸ்ய ருத்ரஸ்ய வஹ்நேரிவ ஸமுத்திதம் ஸம்ரம்பாதிவிராஜிதம் । உத்க்ஷிப்தாஸ்த்ராணி ஹிதாநி ஸபாத்ராணிவ ஶத்ரு வ:" எனகிறபடியே தேவரீர ஸங்கல்பத்தையுடையக்கொண்டு வ்யூஹத்தைக்கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தாளாகவே மாண்டுபோவாகள், ப்ரஸ்துதமெடுத்து யத்நஞ்செய்யும் வருத்தமும் வேண்டுவதில்லையென்றபடி. ஸ்வத்ந்த்ர விரோதியான விஷயங்களை ஸ்வாஸநமாக நிவ்ருத்திசெய்து திருநாட்டேறக்கொண்டுபோகத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் ஹேதீஶபதநாதிகளாலே உண்டானபயத்தை நிவ்ருத்திசெய்து ஸாமவதஸூத்ரஸ்ஸியை யுண்டாக்கிறல் அவர்களை யூசாதத்துணையாகக்கொண்டு கோயிலிலே ஸந்நிஹிதருப நிறகிற தேவரீரை மொஸிகள் பலர்கூடிக்கொண்டு ஸ்ரீ நாவநத்தில ஸந்நிஹிதாப்போலே ஸந்நிஹிக்கிறோமென்று கருத்து * * * * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீயஃபதியாயும் ஆஸ்ரிதஜநங்களை ஸம்ரக்ஷணும்மிருக்கிற தேவரீரிடத்தில இந்த சேதநன (அடியேன) ரக்ஷ்யவெஸ ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான இதற்குப்பிறகு தேவரீர வ்ருத்தியாநின்ற ஜ்வாலையையுடைய ஆயுதங்களினுல ஸ்வபாவஸித்தமான வ்யூஹத்தை கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில ஓவ்வொருக்ஷணமும் வருத்திசெய்யவேணும் * ॥௨௧॥

அ—கை கீழே "ஸபம் ப்ரபே" என்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதை "ஹேதீஶபதநாதிஜந்யதி ஜந்மஸாமாணம் ஸபம் க்ஷயப" என்று விசேஷிக்கிறார் பின்னும், "ஸபம் ரங்காதி" என்று ரங்கக்ஷேத்ரத்தைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்கிற கருத்தாலே இந்த ஶ்லோகத்தில் "ஜகதி" என்கிறார். பின்னும், ஸங்கல்பாத்தாலே விரோதிநிரஸநம் பண்

ஞமல விராயவ்யூஹ ப்ரதிராவணப்ரயத்னர்களான ராக்ஷஸர்களை ரூபமெடுத்து வந்து நிரஸித்தாப்போலே உன்னுடைய ஸ்ரீ ஸ்வபக்ஷபாதத்தைக்கண்டு எல்லாரும் வாழும்படி ஸக்ராயுத ப்ரயோகங்களை யெடுத்து வந்து யவநாதிநிரஸநம் பண்ணவேணு மென்கிறார்.

௨௨॥ கலிப்ரணிஹிதாக்ஷிணை: கலிதஶாக்யலோகாயதை:
துருஷ்கயவநாதிபிர்ஜகதி ஜ்ரும்பமாணம் பயம் ।
ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி: ப்ரஸபமாயுதை: பஞ்சபி:
க்ஷிதித்ரிதஶரக்ஷகை: க்ஷபய ரங்கநாத க்ஷணாத் ॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கநாத	ஸ்ரீ ரங்கநாதனே
கலிப்ரணிஹிதாக்ஷிணை:	கலிமஹாராஜாவுக்கு பரிஜனம்போன்றவர்களாலே (அவைதிகளாலே)
கலிதஶாக்யலோகாயதை:	சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற சாக்கியர்களென்ன, சார்வாகர்களென்ன, இவர்களையுடையவர்களுமான
துருஷ்கயவநாதிபி:	துலுஷ்கனென்ன, யவனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
ஜகதி	உலகில்
ஜ்ரும்பமாணம்	வருத்தியடையாநின்ற
பயம்	பயத்தை
ப்ரக்ருஷ்ட நிஜஶக்திபி:	உயர்ந்ததான தன்னுடைய சக்தியையுடையவைகளும்
க்ஷிதித்ரிதஶரக்ஷகை:	ப்ராமஹணர்களை ரக்ஷிக்கிறவைகளுமான
பஞ்சபி:	ஐந்துவிதங்களான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களினாலே
ப்ரஸபம்	பலாத்காரமாக

க்ஷணாத் — க்ஷணிககாலத்துக்குள்ளே
க்ஷபய — நாசஞ்செய்யவேணும்

உ—வ்யா ॥ ஶ்ருதி(ஸ்ம்ருதிப்ரணயிக்ஷேப்த்ரூணாம்) ஸ்ம்ருதிராஜாவுக்கு ப்ரணயிக்ஷணத்தை யுடையவர்களாலே, ப்ரணயிந: ப்ரச்சந்நவாதிந:, ரூப்யவாதிப்ரப்ருதிகள், வேதபாஹ்யரான ஶாக்யௌலூக்யாதிகள் போலன்றிக்கே வைதிகவேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஸாத்விககோஷ்டியில் வந்து புகுந்து அநந்விதார்த்தங்களைச் சொல்லி ஸாதிக்கப்பண்ணுகையாலே ப்ரச்சந்நவாதராகவென்று அந்த ரூப்யவாதிப்ரப்ருதிகளைச் சொன்னபடி ஶார்ங்கஸாரணாகர வாநரவேஷம் போட்டு வந்தவர்களாய் வாநரகோஷ்டியில் வந்து புகுந்தாப்போலே இவர்கள் வைதிகவேஷம் போட்டு வந்தவர்களாய் ஸாத்விககோஷ்டியில் வந்து புகுந்தார்களென்றபடி இவர்களுடைய குதர்க்கங்களாலே ஸாத்விகர்களெல்லாம் நடுங்குகிறார்களென்னுமிடத்தை “வாதியா மனத்து தருக்கச்செருக்கில் மறைகுலைப்பச்சாதுஜநங்களடங்கநடுங்க” என்று தாமேயருளிச்செய்தார் (ஶ்ருதஶாக்யமோக்ஷாயதே:) ஶ்ருதா: ஸம்வ்ருதா:, ஶாக்யா: மோக்ஷாயதாஶ்ரயேண ப்ரதிக்ஷேப்தார: ஜய ஸம்ப்ரதிக்ஷேபணகாரிணாவேதஸ்ய லக்ஷணம் ஶாக்யௌலூக்யா க்ஷபாக்ஷபணக் ஷிக்ஷாவாதிகாதிகளெல்லாம் ப்ரகடமாக ஸஞ்சயநின்று குதர்க்கங்களாலே வேதங்களை தூஷித்து கவலிதார்த்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வைதிகர்களை நடுங்கும்படி செய்கிறார்கள் “ஶ்வாவராஹ கலஹ க்ரோஶ:” என்று ஶ்வாக்கள் பரஸ்பரம் க்ரஹத்தாலே கலஹம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவராஹம்வந்தால் எல்லாஶ்வாக்களும் ஸங்கேதித்து வராஹத்தின்மேல் விழுமாப்போலே வேதபாஹ்யர்கள் பரஸ்பரம் தூஷித்துக்கொண்டிருக்க வைதிகரிடத்தில் ஸங்கேதித்து வந்துவிழுகிறார்களென்றபடி (தர்மரக்ஷயவநாதிபி:) ஶ்ரீஶைவத்தாலே ஸங்கேதித்து ப்ரஹ்மஸூத்ரகாரீணாம் ஶரீரஸாம்:. இப்படி ஶாக்யௌலூக்யாதிகளாலே விஶேஷம் வ்யாகுலமாய ஸாத்விகர்களுக்கு பயம்வந்ததுமன்றிக்கே தர்மரக்ஷகாதிகள் “ஹேக்ஷேத்ராக்ஷேஸ

ஸீதேந புரோஸ்வாவஜீவிதை:'' என்று ராக்ஷஸர்கள் ரிஷிகளு
டைய திருமேனியைக் கடிக்கிறதும் அடிக்கிறதும் பக்ஷிக்கிறதுமா
யிருந்தாப்போலே ஸாத்யர்களுடைய திருமேனியை அடிக்கிறதும்
கடிக்கிறதுமாயிருக்கிறார்கள். ஒருதேசத்தில் பயமுண்டானால் மற்
றொருதேசத்திலொதுங்கி வர்த்திக்கலாமேயென்னில், (ஜகத்த்ரயம்
ஶரணம் ஸமம்) என்கிற ஜகத்தெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டு
ஶோஷப்ரஸவஜமாம்படி செய்கிறார்கள் இப்படி ஸாத்யர்கள்
தங்களுக்கு ஶரீரஸம்பந்தமான ஶோஷம் வந்திருக்கும்
பொழுதும் "ஸஹிதஶ்ஶரீராணி" என்று ரிஷிகள் ராக்ஷஸ
ர்கள் தின்றவுடம்பைக்காட்டி தேவரீரைக் கூப்பிட்டாப்போலே
கூப்பிடவும் ஶக்தியில்லாமல் கிடந்து துடிக்கிறார்கள், இப்படிப்ப
ட்ட தசையிலும் உபேக்ஷிக்கலாமோ? ஆயுதங்களையெடுத்து
க்கொண்டு ஸம்ரக்ஷத்தைக் கொண்டாடுமென்கிறார் உத்தரார்த்
த்தாலே (ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி:) இது ஆயுதத்துக்கு விஶே
ஷணம். ஸ்வாபிமாநமான தங்களுடைய ஸாமர்த்த்யத்தை யுடைத்தான
வைகளான, தேவரீருக்கு ஶத்ருநிரஸநத்துக்கு ஆயுதங்கள்
தானில்லையோ? அதுகளுக்கு ஶக்திதானில்லையோ? ப்ரக்ருஷ்டஶ
க்திகளான ஸ்வநிஜாயுதங்களன்றோ இருக்கிறதென்று கருத்து.
"ஸர்வேஷாமேவ பூதாநாம் ஸ்ருஷ்ட்யாநிவ்ருத்யாயச" என
ன்று ஶாஸ்த்ரங்கூட ஶத்ருஹேதுகமாயிருந்ததிறே (க்ஷிதித்ரி
தஶரக்ஷகை:) ப்ராஹ்மணரக்ஷகங்களான, க்ஷிதித்ரிதஶா: =
ஸ்வர்ணா:, ப்ராஹ்மணா இத்யர்த்த: "ப்ராஹ்மணேஷு விஶே
ஷத:" என்று தேவரீருக்கு ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் விஶே
ஷபக்ஷபாதமிருக்குமாப்போலே ஆயுதங்களும் விஶேஷேண
ப்ராஹ்மண ரக்ஷகங்களாயிருக்கிறதென்றபடி (பஞ்சஹிராயுத
ஜைய:) ஒன்றுபோலே ஐந்தாயுதங்களிருக்க, ஆயுதங்களில்லாத
வன்போலேயிருக்கலாமோ? (க்ஷணாத் ப்ரஸமக்ஷய) க்ஷண
த்துக்குள்ளே பலாத்காரேண நாசஞ்செய்யவேணும். நாளைக்
குச்செய்கிறோமென்றிருந்தால் அதற்குள்ளே ஸாத்யர்கள் மு
டிந்துபோவர்கள், அவர்கள் முடிவதற்குமுந்தி ஈண்டனவந்து

விரோதிநிரஸநஞ் செய்யவேணும், தேவரீரைக்கண்டு நடுங்கி ஓடுவார்கள், ஓடினாலும் ப்ரஹ்மஹிம்ஸகர்களான ப்ராஹ்மணர்களைத் துறத்திக்கொண்டு வதிக்குமாப்போலே ப்ராஹ்மணரை நிவ்ருத்தித்து ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். "க்ஷிதிர் உபாலக்ஷணே" என்று சொன்னதாலே விசேஷதர்சநர்கள் ப்ராஹ்மணர்களை ஹிம்ஸிக்கிறார்களென்று ஸூசிதம் ||

திரண்டபொருள் ஏ ரங்கநாதனே! கலிக்கு பரிஜநங்களான அவைதிகள் முதலியவர்களாலே கூடின துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலே உலகில் வருத்தியடைகிற பயத்தை, ஒருவராலுமொருபொழுது மொருஇடத்திலும் அடிபடாததான சக்தியையுடைய ஐந்துவிதங்களான ஆயுதங்களினாலே சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்யவேணும்|| * * * * ||௨௨||

அ—கை ஸஹாயங்கள் தான் வேணுமோ? திருவாழியாழ்வானொருவரே ஸகலவிரோதி நிரஸநஞ்செய்து ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்குப் போராதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௨௩|| தைத்யதேஹதாஹி தஹநஸோமஸூர்யாத்மகம்
தமிஸ்ரபேதநம் ப்ரபோ ஸமாச்ரிதாஸ்த்ரவ்ருந்தவத்: |
ஸ்வபக்ஷபக்ஷபாதி சக்ரம் அத்ய ந:
ப்ரவர்த்ததாம் ப்ரதீப ஸம்பதம் ப்ரஸாதஸம்ப்ருதம் ||

பதம்	உரை
தைத்ய	அஸுரர்களுடைய
தேஹதாஹி	சரீரத்தைப்பிளக்கிறதும்
தஹந	அக்நியென்ன
ஸோம	சந்திரனென்ன
ஸூர்யாத்மகம்	ஸூர்யனென்ன, இவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்
தமிஸ்ரபேதநம்	இருளுக்கு நாசகமானதும்
ஸமாச்ரிதாஸ்த்ரவ்ருந்தம்	[தன்னுடலிலே] சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும்

{ ஷ்வ ப்ரீ	தன பரவருததியினல்
வஶவதிதூ	வசீகரிககபபட்ட
திஃஶய ப்ரீ	தேவதைகளின வயாபாரததை யுடையதுமான
ெத	தேவரீருடைய
ஜக்ரம்	திருவாழியாழவான
ஸதஃ	தானுகவே
உஹதியாழ்	பெரியதிவயதேசததில் (ஸ்ரீரஙகததில)
யஉஷ்வகூஷிதிம்	தாமஸமூஹததினிருபபை
வாநஃ	மறுபடியும
வ்வதயத	புரவாததநம பணணவேணும

உ—வ்யா ॥ திதீதி (திதிவ ஹவஷெஹஙீஸ) கஸாரஶரீரஹெஷ கமானதும, ‹‹ஸாரஷிஷாம் வ் ரணவிநாஶிவிஷேஷாஶக்ரம்'' என்கிறபடியே கஸாரஶரீரஹெஷகமான திருவாழியாழவானுககு தூஷாஷிதிரவஸநமொரு ஹரமோவெனறபடி விரோயிகள் பயந்துஓடினுலும கம்பரீஷஉஹாராஜரிடததில் கவராயபபட்ட ஷவ்ராவஷ்ர ஓடியும அவரைததுறததி நிமஹிததாபபோலே நிமஹிகக ஸஉயவ்ரெனறபடி. (ஷஹநஷொஉஸஞயாதூகம்) கழிவம்ஷ்ர ஸஞபஷ்ஶ்ஞவனுன, ‹‹அடலாழி'' எனறும ‹‹ஸ ஷஶநஉஹாஜாஶா'' என்றுஞ்சொலலுகிறபடியே ஶதுக்களே ஷஹிககிற விஷயததில அககினியாயிருபபன, ஆனுலும ஞுஶிதவிஷபததில வநநுனபோலே ஶீதஊஞயிருபபன, ஶஷஸ்ப்ஷ மான கஜைத்யானது ஆரஶெகையில கணணனெழுநதருளியிருககுமபொழுது ஆரகைபை நாசஞசெய்யவர கண்ணன அப்பொழுது ‹‹விஜூாய தஷி வ ா த ா யஉம் வாஶவஸும் வகூஉாஷி ஶஸ'' எனறு ஸஷஶநததை நியமிகக ‹‹தம்ஸஞபகொழிவதிமஉம் ஸஷஶநம் ஜாஜ்வஉாநம் வூஉயாநஷொவமஉம்'' எனறு ஷஹநன போலேயும ஸஞயன போலேயும ஷஹிததுககொணடுபோய ‹‹ஷமூயாவாராணஸீம் ஸவ்ரம் விஷேவகம் ஸஷஶநம்'' எனறு ஶஷ ஷ்யாநததைககொளுததுகையாலும தகஙகாலததில ஞுஶிதாகளுககு ஞூஹாஷகாமாயிருபபதாலும ‹‹ஷஹந

ஸொாகெஷ-ஞபூாக்க” மெனறு சுராக்ஷஸாஸ வ்யொஜஞசெய்தால சூஸ்ரீ தரான விஹீஷணாழவான முதலானவாகளுககு என்ன தீஙகுவருமோவெனறு நினைததாபபோலெ, ஸாஷுஙபூநவ பொஜஞசெய்தால விரொயிகளை தவிககுமாபபோலே சூஸ்ரீ தர்களையும்தவிததாலெனசெயவோமெனறு நினைககவேணடா, சூஸ்ரீதாகளுககு ஸ்ரீதஉணுயும சூஹூாஷகாரணுயு மிருபபனெனறபடி ஷஹநமொஸாகெஷ-ஞபூாகள தஙகளுககு வ்யகாமககு மிருபபதாலே வாஹ்யமான தகைஷ நிரவஹிபபாாகள, சூஙாரமான ஜஞாநாஙகாரததை நிரவஹிககமாட்டாாகள, இநதஸாஷுஙபூஞழவா னே சூஙாரமான ஜஞாநாஙகாரததையும நிரவஹிபபரெனகிற கருததாலே யருளிசசெயகிறார (தஃ வ உஙநா) சுஙகாரஷுகஜன, ஜஞாநாஙகாரஷுகஞனவெனறபடி வகூஸ்யாக்ஷாகுக ளுககுபபோலே ஷாஹககுமண மிருப்பதைககொணடு விரொயி நிவதநகூகுமம, வ காமககுமிருபபதைககொணடு தமொநி வதநகூகுமிருபபதாலே “ஷஹநமொஸாகெஷ-ஞபூாக்க” மென்கிறது மஹதமஹூமெனறு கருதது.
“ஜஞாநாஸ்யெகெஷ விஷெணாஷுாஙூ வஷபூய”எனறு ஸாஷுஙபூஞழவானும் ஜஞாநாஙகார நிவதகூராயிறேயிருப பது ஆனுலும ஜெநகாபாயாஙகளாலே ஸாயிககவேணடுமபடி யான ஜயததை ஒருவராலே ஸாயிககலாமோவென்னில்; (ஸ ஊஷிதாஸ்வ ராஜஸ்ஷஃ) ஸுபவெஸவஙுமான குஸுஸ-ஞஹ ததை யுடைததான, “குஸுமாஸ்க ஸ்ஸ்ஸ்வ வ ஸ-ஞதிம யம வ வக்ஷிதெ। ஸொாஜவ்ராஸ்ஸாஷுஙபூநஃ” எனகிறபடியே ஸ வபாயாயததுககும ஸாஷுஙபூநஷதிஸாநமாயிறே இருப பது. ஆகையாலே ஸவபாயாயமும ஸாஷுஙபூநததில ஸஙவ ஞமாயிருக்கிறதென்றபடி இபபடி சுஸாாவ்யஹ்ரதிகளை நிரஸ நஞ்செய்தாலும “ஸஙஸாரநக்ஞநதாஹீதாஸூஷமாஃ வாரிவ நிநஃ” என்று வாரமெஙகாஜ்யபஷூவ வதநததுககு ஷெவ தைகளாலே விஹூம வநதாலோவென்னில, அவாகளுடைய அயீநமாகையாலே வாரமெஙகாஜ்யபஷூவ்வதநம பணண மென்கிற அஹிவ்யாயததாலே யருளிசசெயகிறார। ஸுவரதிதி।

(ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வ நிவ்ருத்தி ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி) தன்னுடைய வ்யாபாரத்துக்கு ஸ்வாதீநமாகச்செய்யப்பட்ட தேவர்களுடைய ஜீவநத்தையுடைத்தான, தேவர்களுடைய ஜீவநம் ஸ்வாயத்தமாகையாலே தேவதைகளாலே விக்நம் வந்தால் அவர்களையமிக்கி வாரணசெய்து ரக்ஷணம் செய்யவாமென்றபடி (தேவத்ரம்) தேவரீருடைய ஸ்வாயத்தமானது, வ்யஷ்டியான ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸ்வமபோலன்றிக்கே ஜயத்துடைய பாக்யத்தில ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணி பகலையிரவாக்கும்படியான ஸாமர்த்யமுடைய தேவரீருடைய ஸ்வமானதென்றபடி. (பூர்வக ஸ்திதிம்) நிவ்ருத்தியபூர்வஸ்திதியை (ஸந்நிதிபாதி) ஸ்ரீரங்காதி க்ஷேத்ரத்தில (ஸ்வ: ப்ரவர்த்யதா) மறுபடியும் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணும் வாஷ்பாக்ராஞமாகிறதற்கு முன்பிருந்தாபபோலே மறுபடியுமிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ॥ * * ௪௫

திரண்டபொருள். அஸாதாரணமானதும் ஸஹஸ்ரயசந்த்ரார்க்கநிபோன்றதும் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை நிரஸிப்பதும் தானாகவே சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும் தன் ஆஸ்ரிதரான தேவதைகளுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தானதுமான தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வானவர் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்யதேசத்தில் நித்யஸந்நிதியானது ஸ்திரமாயிருக்கும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார் ॥ * * *

அ—கை கீழ் ஸ்லோகத்தில தேவரீருக்கு அநேகாயுதங்கள்தான வேணுமோ? ஸர்வஸமர்த்தனொருவரே யமையாதோ வென்றார் அந்த ஸர்வஸமர்த்தநானவன் தான் தேவரீருக்கு வேணுமோ? "த்ராணமேவாஸ்ய" என்கிறபடியே த்ராணத்தை ஸ்வமாக்கின ஸக்தியைக்கொண்டே விரோதிநிரஸநம் பண்ணலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௪௬॥ அநந்ய ஸக்தி ஸாநிதே ஸந்நிதி ரங்கயாஸாதிகே
ஜநாஸ்ய ஸஹ்யாஸ்வேணாத்ர ஸர்வாண ஸங்ஜ ॥

ப்ரக்ருஷ்டகுணஸ்ரியா வஸுதயா ச ஸம்யுக்த:
ப்ரயுக்தகருணோதயே ப்ரசமய ஸ்வசக்த்யா ஸ்வயம் ॥

பதம்	உரை
மநுப்ரப்ருதி பூஜிதே	மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான
மஹதி	பெரியதான
ரங்கதாமாதிகே	கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில்
அஸுரவத் [illegible]	அஸுரர்களைப்போலே சத்ருக்களான
[illegible]	சத்ருக்களாலே
உதீர்ணம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
பயம்	பயத்தை
ப்ரயுக்த கருணோதயே	விநியோகஞ்செய்யப்பட்ட கருணையுதயத்தையுடையவரே
[த்வம்	தேவரீர்]
ப்ரக்ருஷ்ட குண ஸ்ரியா	உயர்ந்ததான குணங்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாராலே
வஸுதயா	பூமிப்பிராட்டியாராலும்
ஸம்யுக்த:	சூழப்பட்டவனாய்க்கொண்டு
ஸ்வசக்த்யா	தன் சக்தியாலே
ஸ்வயம்	தானாகவே
ப்ரசமய	நாசஞ்செய்யவேணும்.

[illegible] ॥ [illegible] । ([illegible]) "மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன" என்கிறபடியே [illegible] ப்ரப்ருதிகளாலே [illegible]மாயிருக்கிறதென்றபடி. [illegible] ([illegible]) ([illegible]) ஸ்ரீ [illegible]த்தில் இத்தாலே [illegible]க்கு [illegible] வந்த பெரியபெருமாளை பெருமாள் கோயிலாழ்வாரோடே விபீஷணாழ்வானுக்கு

எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்தாரென்று ஸூசிதம். இங்கு "ஶ்ரீ
ப்ரியாதிகே" என்கிற ஶ்ருதிவசநத்தாலே மற்ற பத்நீக்ஷேத்ரா
தீநாம் பரிக்ரஹ:. இதுகள் "உபபத்ய ஸங்க்ருதி" என்று சொன்ன
ப்ரஸக்திமஞ்ஜரீத பராஸர பராங்குஶ ராமாநுஜாதிக
ளான தத்த்வஜ்ஞ க்ஷேத்ரவ்யுத்பத்திகளாலே ப்ரஸித்தமாயிருக்குமென்
றுகருத்து. (உபபத்ய ஸம்ப்ராப்தநே:) ஸம்ஸாரிகளைக்காட்டி
லும் க்ருத்ரர்களான, ப்ரஜாநர்க்ருத பாபஷ: (பலெளசநீய
ராணம்ஶம்) தமஸ்ஷாதிகளாலுண்டான பாபத்தை (ஹேயர்யா
க்ஷமாநோபயே) வாணிய முத்திலவிடியாக்கமானதுபைக்கு ஸ
ஜாஞ்ஜமாயிருக்குமவனே! உபை ப்ரஸந்நமாயிருக்க நிஷ்டுயன
போலே உதாஸீநனாக விருக்கலாமோ? (பக்ஷஷ்ரகுணஸஹி
யா) பக்ஷஷ்ட = உத்க்ருஷ்டமான, வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடை
ய, ஶ்ரியா = பெரிய பிராட்டியாராலே, பத்ரக்ஷ்டுகஷித "ஸஞ்ஜா
தநிக்ரஹா" என்கிறபடியே நிக்ரஹஸங்கல்பங்கலசாதிருக்கை
நிக்ரஹஸங்கல்பங்கலசாத உபாதிகுணங்களை யுடையவளென்றப
டி "பாணிநாபஹி ப்ராக்ஷ்ரம் ஸாரக்ஷஷ்ரம் ஶரணாகத:" எ
ன்று ப்ராணனை யழியமாறியும் ஶரணாகதனை ரக்ஷிக்கவேணு
மென்று ஸகலர்க்குஞ் சொல்லும்படியான வாத்ஸல்யத்தையுடை
யபிராட்டியாலே யென்றபடி. (பஸுமயா) ஸஹிதபிராட்டியா
லேயும், "பாசித்தூர்த்திக்கிடந்த பாமகளுக்குப் பண்டொரு
நாள்" என்றுவு ஸ்யாமஸுவதநேய பாசிபிடித்து அழுக்க
டைந்த திருமேனியையுடைய பூமிப்பிராட்டி தன்னுடைய க்லேஶ
ங்கிடக்க, "ஸஹம்ஶிஷ்யா உதாஸீந ஸக்தாய ஸ்வயிஜாயஸ்। உத்க்ரு
தே ஸம்ஸாரதாநாம் ஸுலபோபாயம் வத ப்ரபோ" என்று ஸம
ஸாரணம் ஜந்துகளாய் ஜந்மயோகாதி ராகஸயோகாந்தஷ்டா
நம் பண்ண ஶக்தியில்லாமல் தடுமாறுகிற ப்ராணிகளுடைய க்லேஶ
த்தைக்கண்டு என்நிமித்தம் ஸுலபோபாயத்தை யருளிச்செய்யவே
ணுமென்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான வாத்ஸல்யமுடைய ஸஹிதபி
ராட்டியாலுமென்றபடி. (ஸமாகஷிதஃ) எழுப்பப்பட்டவனாய்க்
கொண்டு (க:) தேவரீர் திருவநந்தாழ்வானமேலே திருக்கண்வள

ார்த்தநாநாதே தேவரீரென்றபடி. "ஸ்யோயாயேபாயிதஸ்ரீர்த்து ஸ வஸந்துஷ்டஃ ஸுராந்தவஃ" என்கிறபடியே பிராட்டிமார்களாலே மெழுப்பப்பட்டவனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞனான தேவரீர் "ஸத்ருஹத்தம் ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண நிவாரயஜ்" என்று ஸங்கத்தை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கின நிஜசக்தியைக்கொண்டு ஆபந்நாநவே க்ஷாப ஸபத்தை நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸட்டார்யம். ஆவாஸவக்ஷதந்த்ரஸ்து ஸேநேசாதீபுராணம் ஷரம் ஸர்வ த்ராஸ்யம் ஸம்பேதர்ஷ்யபஃ ஆபந்நாநவேக்ஷ்ய ஸம்பேதர்யஃ பெரியபெருமாள் ஸம்பந்தத்துக்கொண்டு திருக்கண்வளர்ந்தருளும்போது பிராட்டிமார்கள் நித்ரையில்லாமல் இரண்டு ஸார்த்திலும் ஆச்ரிதனுக்குத் தீங்குவரும்பொழுது எழுப்புகிறதற்காகவே வீற்றிருக்கிறார்களென்று ஹ்ருதயம் ॥ *

திரண்டபொருள். மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில் அஸுரர்கள்போன்ற துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலுண்டான பயத்தை தேவரீர் பெரிய பிராட்டியார் முதலான பிராட்டிமார்களாலே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு தேவரீருடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே போக்கடிக்கவேணும் ॥ * * * * ॥௨௪॥

(அ—கை) இனிமேல் இப்படிப்பட்ட பயமுண்டாகாமலிருக்கும்படி தேவரீர் பரிஜநங்களை ஆஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௨௫ ॥ ஸாஜ்ஞம் விஜ்ஞம் ஸ ஸம்வேஸந் ப்ராணாயாஃ ப்ரஹோ
தமேவ கார்த்தார்யோ நகரமேஸார்வபௌமாஃ ।
கவிந்த்ரபௌவிக்ரமா ஸ்வகிரஜஸ்ஸம்ரக்ஷகாஃ
ஜிதஜ்ஞதிவாதிநோ ஜநதநாத்ர ஹேஜாந்த ॥௨௫॥

ஸேவ்யோ' எம்பிராபுமேவ'

{ ஹஜஃ — பாபபுகளென்ன
விஹாஃ — பக்ஷிகளென்ன
ஸ்வா — (இதுகளுக்குள்) சரேஷ்டாகளான திருவநந்தாழ்வானென்ன, பெரியதிருவடியென்ன,
ஸேநாஃ — ஸேநைமுதலியாரென்ன இவர்களும் }

தயைவ — அப்படியே

குமுதாத்யாஃ — குமுதனமுதலிய கணாதிபதிகளும்

{ நகர — பட்டணமென்ன
கோபுர — கோபுரமென்ன
ஆவாஃ — வாசலென்ன, இவைகளை ரக்ஷிக்கிறவாகளும (சண்டனமுதலானவாகளென்றபடி) }

{ கவி — ணைமுடியாத்தான
பல — சரீரபலமென்ன
விக்ரமாஃ — பராகரமமென்ன, இவைகளையுடையவர்களாயும் }

{ ரங்க — ஸ்ரீரங்கமமுதலிய திவ்யதேசங்களை
ஸம்ரக்ஷகாஃ — ரக்ஷிக்கிறவாகளாயக்கொண்டும }

ஜிதந்தேதிவாதிநஃ — "ஜிதந்தே" எனகிறமந்த்ரததை எப்பொழுதும சொலலிக்கொண்டிருப்பவாகளாயக்கொண்டும

த்வமிவ — தேவரீரபோலே

ஜகதநுக்ரஹே — உலகததை அநுகரஹிப்பதில

ஜாக்ரத — ஜாககிரதையாயிருக்கவேணும.

உ—வ்யா ॥ ஸஜஃ இதி । (கவிஜ்ய பலவிக்ரமாஃ) கவிஜ்யாந்த பலவிக்ரமங்களை யுடையவாகளான, (ஜிதந்தேதிவாதிநஃ) "ஜயத்வி ஸாகரோ ஸ்ஷண நமஸ்தே விஸ்வபாவந" என்கிறபடியே "ஜிதந்தே புண்டரிகாக்ஷ நமஸ்தே விஸ்வபாவந" என்கிற உக்தவாதிகளாய்க்கொண்டு (த்வமிவ ஜகதநுக்ரஹஜாக்ரத) தேவரீரபோலே லோகாநுக்ரஹததிலஸாவதாநாஹவந்து. லோகபவஹவநம. ஸந்நிதிக்ஷணஞசெய்த ராஜா தானும் ஸ்வஸேநையும நகரததுக்குக்காவலாக இருக்குமாபபோலே தே

வரீரும வாஹநாதிகளும ஸைநயஸமுத்ரங்கள் சூழ்ந்து ரக்ஷிக்குமபடி ஸாவதாநமாக இருக்கவேணுமென்றபடி ॥

திரண்டபொருள். அதிக பலபராக்ரமங்களை யுடையவர்களான திருவநந்தாழ்வான பெரியதிருவடி ஸேநைமுதலியார், குமுதன்முதலியவர்கள், சண்டன்முதலிய த்வாரபாலர்கள் இவர்களெல்லாரும கோயிலை இரக்ஷிக்கிறவர்களாயும "ஜிதந்தே" என்கிற ஶப்தத்தை யெப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டு தேவரீர்போலே உலகத்தைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்பதில மிகவும ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணும்॥ * * * ॥உரு॥

(அ—கை) இப்படி நான ஸமஸ்தநிராகரணம்பண்ணி உம்மை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினால் இந்த்ராதிதேவர்கள் உம்முடைய ஸமஸ்தக்களுக்குக் கைகொடுத்து உம்மை ரக்ஷிக்கவொட்டாமல்செய்தால் செய்வதெனனென்னில், தேவரீர் க்ஷுத்ரதேவதைகளை நிக்ரஹிக்கத்துடங்கினால அவர்களுக்குக்கைகொடுக்க தேவதாந்தரங்கள் ஸமர்த்தர்களோ? தேவரீர் பாணாஸுரனோடு யுத்தஞ்செய்யும்போது "நோசரிந்தான கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்கிறபாட்டினபடியே தோர்வைக்காக்க கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே வந்த ஸேநாநீ ஸ்கந்தஃ தோற்றான, ஶிவ ஜ்வரதேஜஸ்ஸையுடைய அக்நியும தோற்றான, த்ரிநேத்ரனும ஸபராஜயஸ்ஸையாலே அவகுண்டிதனாய்ப்போனான, "ஸவிதாரவரித ஷ்ருக்ஷ" என்று விசேதனான காராஸுரன விஷயத்தில இந்த்ராதிகளும ரக்ஷணாக்ஷமர்களாயப்போனார்கள், ஆகையாலே தேவரீர் நிக்ரஹிக்கக்கோலினால ரக்ஷிப்பாரொருவருமிலலை, ரக்ஷிக்கத்துடங்கினாலும அவனுக்கு ஒருவராலும ஸர்வதேவ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தையிலும பயங்கிடையாது, ஆகையாலே ஸர்வஶக்தனான தேவரீர் ஸத்ருநிரஸநம பணணவேணுமென்று, புலிக்குபயந்து ஓடுகிறவன புலியை வயஞ்செய்யுங்கோளென்று பலகாலுங்கூப்பிடுமாப்போலே ஶ்லோகந்தோறும "ஜய" என்கிறார்.

[illegible]

பதம்	உரை
[illegible]	ஏ பிரபுவே!
[illegible]	பிரமனும
[illegible]	திரிபுரஸம்ஹாரியான ருத்ரனும
[illegible]	தேவேந்த்ரனும
[illegible]	அக்நியும
[illegible]	யமன் முதலானோர்களும்
[illegible]	யாதொரு தேவரீருடைய
[illegible]	சத்ருவை ரக்ஷிப்பதில
[illegible]	ஸமர்த்தர்களல்லரோ
[illegible]	யாதொரு தேவரீரானவர்
[illegible]	(ஒருவனை) இரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது
[illegible]	[அவனுக்கு]
[illegible]	ஒரு தேசத்திலேயும
[illegible]	ஒருவஸ்துவும
[illegible]	பயங்கரமாக
[illegible]	ஆகிறதில்லையோ?
[illegible]	அப்படிப்பட்ட தேவரீர்
[illegible]	ஆச்ரிதர்களான எங்களுடைய
[illegible]	விரோதிகளை
[illegible]	கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில
[illegible]	போக்கடிக்கவேணும

[illegible]

யமனை முதலாகவுடைய தேவதைகளெல்லோரும (யமநிரூக்ஷ ணே நக்ஷரா:) யாதொருதேவரீருக்கு சுநஸிதனுடைய ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில ஸமர்த்தரல்லாதகள ப்ரஹ்மாதிகளான தெவாகளெல லாம ஸஜ்ஜயவந்தாலும தேவரீருடைய விசாரக்ஷணத்தில ஸமர்த்தராகமாட்டாரகளெனறபடி. இவவர்த்தத்தை ,,ப்ரஹ்மஸ யஜ்ஜருத்ராநேநாவா, ஸவிதராவமரித்ருக்ஷ:'' இத்யாதிகளாலே வாஜ்கியமவான அருளிசசெய்தாா (யத்ர) யாதொருதேவரீர (ப்ரிரக்ஷிஷதி)யாதொருஜனததைரக்ஷிதககஸங்கல்பிததிருக்குமபொழுது (கிஞ்ச)ஒருவஸ்துவும (நவ திமயம்) ஸமர்த்தமாகமாட்டாது. ஸமக்ஷம் வ்யதிஸமதிதர: வ்ஹாஜாமுவானுக்கு ரஹா ஸமர்த்தமான ஸவர்ப்ராதி விஷாதிகளெல்லாம ஸமர்த்தமாகவில்லை (ஹெவ்ஹோ) வஸ்துவுக்கு வஜாரக்ஷணம் யமுமனறு (ஸ: கூம் ந: வ்யதிஷ்டாது) தேவரீர அடியோங்களுடைய சதருககளை, கோயிலிலே தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் வ்யவஸிக்கிற தவுஷாதிகளை யெனறபடி (ரஜயாதி கெஸய) ஸ்ரீ ரஙமமுதலிய க்ஷேத்ரங்களில ஸமநமபண்ணவேணும ॥ *

திரண்டபொருள பிரமன்முதலான ஸாவதேவாகளும தேவரீா நிக்ரஹிக்கவேணுமெனறு ஸங்கல்பிதத புருஷனை இரக்ஷிப்ப தில ஸமாததராகமாட்டாாகள தேவரீா இரக்ஷிகக ஸங்கல்பிததபுருஷனுககு ஒருவஸ்துவும ஒருஇடததிலும பயஙகரமாகமாட்டாது, அபபடிபபட்ட தேவரீா கோயில்முதலிய திவயதேசஙகளில தேவரீரை யாசரயித்த அடியோஙகளை தேவரீரை ஸேவிககவொட்டாமல பரதிபந்திககிற விரோதிகளை நிவருததிசெயயவேணும ॥

(அ—கை) மறுபடியும் தேவரீராலேயே ஜமரக்ஷணம பண்ணவேணுமெனறு ப்ரார்த்திக்கிறா —

ஸ்லோ॥ ஸமிகேஷ்டகலோரவிமுயுவரோக ஜஞாமர ஷஜ்
ஹிரண்யம்ரிநீதாரணஸ்ரதிகாமநெஷ்டிமுருஷ: ।
கிர்த வஹாநா ஹஜஸவவமெயாயி ஸவஷிஸயம்:
திவிகுர ஹவகக்குரு: க்ஷிவத ஸக்ஷ ரமமவிஷ: ॥

பதம்	உரை
ஹே த்ரிவிக்ரம!	ஏ திருவிக்கிரமாவதாரமெடுத்தவரே!
கைடப	கைடபாஸுரனாகிற
தமோ	இருளுக்கு
ரவி:	ஸூர்யனைப் போன்றதும்
மது	மது என்கிற அஸுரனாகிற
தூல	தூளிகளுக்கு
ஜஞ்ஜாமாருத:	பெருங்காற்றுப்போன்றதும்
ஹிரண்ய	ஹிரண்யாஸுரனாகிற
கிரி	பர்வதத்தை
தாரண:	பிளந்ததும்
த்ருடித	துணிக்கப்பட்ட
காலநேமி	காலநேமியாகிற
த்ரும:	வ்ருக்ஷத்தையுடையதும்
க்ருத	ஆச்ரிதவிரோதிநிவர்த்தனவிஷயத்தில
பஹுநா கிம்	பலசொல்லியென்
ஸ்வீய	ஆச்ரிதர்களுடைய
ஸம்ஸாராப்தி	ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை
சுலுகீகரணபடு:	சுளகத்தினால் சாப்பிடுவதில் ஸமர்த்த
ஸ:	அப்படிப்பட்ட [தமானதுமான
தவ விக்ரம:	தேவரீருடைய விக்ரமமானது
அஞ்ஜஸா	சீக்கிரமாக
ரங்கக்ஷேத்ர த்விஷ:	ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர சத்ருக்களை
க்ஷிபது	நிவாரணஞ்செய்யவேணும்

உ-வ்யா ॥ ஸஜ்ஜி । (கைடபதமோரவி:) கைடபாஸுரனாகிற தமஸ்ஸுக்கு ஸூர்யனைப்போலிருக்கிறதுமான, ஸூர்யனைக்கண்டால் தமஸ்ஸு தன்னடியே நீங்குமாப்போலே தேவரீருடைய விக்ரமத்தைப்பார்த்து கைடபன் தன்னடியே விராமத் தணுப்போனென்றபடி (மதுதூலஜஞ்ஜாமாருத:) ஜஞ்ஜாமாருதன் முன்பு பஞ்சுபோனது நின்றவிடம் நிற்காமல் பறக்குமாப்போ

லே ஶயாநனானவனைப் பரந்துபோனானென்றபடி (ஹிரண்யஶிபிதாரணை:) "இரணியன நெஞ்சை யிருபிளவாக முன்கீண்ட" என்கிறபடியே யிரண்டாகப் பிளந்தானென்றபடி (த்ருடிதகாலநேமி ஶிரோபி:) துணிக்கப்பட்ட காலநேமியாகிற வ்ருக்ஷத்தையுடையதுமான (சக்ர ஸஹஸ்ராரகம்) த்வதரிபி நிவர்த்தநவிஷயே பலசொல்லியென் (ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரயோரபி ஸம்க்யாவிஷய:) ஸஹஸ்ராம் த்வதரீணாம், ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரயோ: ஸம்க்யாவிஷய: உபலக்ஷ்யதாம் ஸம்க்யேய:. த்வதரிபியான ஒவ்வொரு அஸுரனை நிராகரித்தானென்று பலசொல்லியென், த்வதரிபி ஸஹஸ்ரமாகிற ஸம்க்யையுள்ளங்கையிலடக்கி ஸங்க்யாதாயநி: என்று ஸங்க்ஷிக்கும்படியாயன்றோ இருக்கிறது உம்முடைய பராக்ரமமென்றபடி (ஹேதிவிக்ரம:) த்வதரிபி நிரஸநாயுமன்றோ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினீர். (ஸ: ஸவிக்ரம:) அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய க்ரமமானது, பராக்ரமமானதென்றபடி (ரங்கத்விஷ:) ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர ஶத்ருக்களை ஸ்ரீரங்கவாஸிகளை யடித்துத்துறத்தினதுமன்றி க்ஷேத்ரத்தையே ஆக்ரமணம் பண்ணத்துடங்கினார்களென்று தாத்பர்யம் (க்ஷேத்ரம், க்ஷிவத:) ஶீக்ரமாக நிவாரணஞ்செய்யவேணும் ॥ * *

திரண்டபொருள் ஏ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினவரே! கைடபாஸுரன், மது அஸுரன், ஹிரண்யாஸுரன், காலநேமியென்கிற அஸுரன், இவர்கள்முதலான அஸுரர்களைக் கொன்றதான தேவரீருடைய பராக்ரமமானது ஶீக்ரமாகக் கோயிலுக்கு ஶத்ருக்களை ஸமூலமாய் நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥ * ॥௨௭॥

(அ—கை) இவ்வளவாகக் கோயில்முதலான திவ்யதேஶங்களுக்கும் அந்த திவ்யதேஶங்களில் வஸிக்கும் பரமைகாந்திகளுக்கும் ஹிதத்தை ப்ரார்த்தித்தார், இதில் ஸ்வஸ்வரூபாநுகுணத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௧௯ ॥ யதீச்வர ஸரஸ்வதீரஸபரேண நீதம் வய:
புஷ்பவத்ஸிதம் சிர: பரமிஹ க்ஷமம் ப்ரார்த்தயே ।
நிரஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்கமுக்யே விபோ
பரஸ்பரஹிதைஷிணாம் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய ॥

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ விபுவே!
யதீச்வர	யதீச்வரரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய
ஸரஸ்வதீ	ஸரஸ்வதியினுடைய
ரஸ	ரஸத்தினுடைய
பரேண	அநுஸந்தானத்தினால்
வய:	மத்யமமான வயஸ்ஸானது
நீதம்	போக்கடிக்கப்பட்டது.
சிர:	தலையானது
புஷ்பவத்	புஷ்பம்போல
ஸிதம்	வெளுத்துவிட்டது
பரம்	இதற்குப்பிறகு
இஹ	இந்த உலகில்
க்ஷமம்	ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமானதை
ப்ரார்த்தயே	ப்ரார்த்திக்கிறேன்
நிரஸ்த	போக்கடிக்கப்பட்ட
ரிபுஸம்பவே	சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய
ரங்கமுக்யே	கோயில்முதலான
க்வசந	ஒரு திவ்யதேசத்தில்
பரஸ்பர	ஒருவருக்கொருவர்
ஹிதைஷிணாம்	ஹிதத்தை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய
பரிஸரேஷு	ஸமீபங்களில்
மாம்	அடியேனை
வர்த்தய	வைக்கவேணும்

வ்யா ॥ யதீதி । (யதீச்வரஸரஸ்வதீரஸபரேண) உடையவருடைய ஸூக்திரஸத்தினுடைய ஸ்மரணம்பண்ணத்தாலே, உ

டையவருடைய ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸூக்த்யநுஸந்தாநாநுபவத்
தாலேயென்றபடி (வய꞉ நீதம்) அயேதிசேஷ꞉ (சிரஸ்ஸா ஸஹ்யம்
ஷிதம்) விகஸிதமாயும் ஜயாஸக்தமாயு
மிருக்கிறது (வரம்) உத்தமம் (உத்க்ருஷ்டம்)
இந்த வ்யக்தியில யோக்யமானதை (வ்யாஜே) தந்த க்ஷிதி
த்ராண (நிரஸ்தரிவர்ஸஸ்ஸ்வ) நிரஸநம் பண்ணப்ப
ட்ட சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய (ரங்காவேங்கடாத்)
கோயில்முதலிய ஒரு க்ஷேத்ரத்தில (வரவர ஹிதேஷிணாம்
வரிஸரேஷாநாம்வஸ்ய) ஸந்த்ராந்த்யம் ஹிதஸிதையபண்ணுவார
வார்த்தைகளில அடியேனை வைக்கவேணும இங்கு "சயநே
த்ரே ஆவம்வஸ்ய ரக்ஷஸாங்ஸ்திதம் உத்ருதம்" என்றபோலே ஒரு
ராஜகாரத்தியினுடைய ஸூர ஸாநுபவத்தாலே யௌவ
நம்நீதமாயிற்றென்று ஸயாஜ்ஞம் யுநிக்கிறது தமக்கு உடைய
வருடைய ஸ்ரீஸூக்த்யநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாயிற்றென
றும், ஸந்யாகளுக்கு விஷயாநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாகிற
தென்றும ஸூசிதம் ॥ * * * *

இரண்டபொருள ஸ்ரீபாஷ்யாதி காலக்ஷேபத்தாலே அடி
யேனுடைய யௌவநத்தைப போக்கடித்தேன, இப்போது ஜரைவ
ந்து ஆக்ரமித்துக்கொண்டது, காலக்ஷேபாதிகளுக்கு சக்தியிலலை,
"ஸசைத்வ ஸ்ரீரங்கஸ்ஸவாஸ" என்று தேவரீர நியமித்தபடி
யே ஸ்ரீரங்கத்தில அடியேனிருந்து தேவரீரை ஸநாஹவிக்கைக்கு
விரோதிகளான தாஷாதிகளை நிராகரித்து வரவரம் ஹி
தஸிதை பண்ணுவார ஸந்நிதியில அடியேனை வைத்தருளவே
ணும ॥ * * * ।உஅ॥

(அ—கை) இந்த ஶ்லோகத்தில வ்யாஸ்ஸ விஷயவ்
யோஜநங்களைக காட்டாநின்றுகொண்டும, தாம வ்யாஜித்தப
டியே ஸ்வயம் உதாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கிறுனென்கிற ஸயாத்தை
ஸூசிப்பித்துககொண்டும, நீங்களுமிந்த ஶ்லோகத்தை வசியுங்
கோளென்றும தாஷாதிகளால பீடிதரானவாகளைக்குறித்து
சசொலலுகிறா —

௨௯ ॥ ஸுதியாம் குருவீக்ஷண ஸம்ஶ்ரித வேங்கடேஶ்வர
ஸூரிணா அபயஸித்தயே படத ரங்கபர்த்து: ஸ்துதிம் ।
பயம் த்யஜத பத்ரமித்யபிதயந் ஸ வ: கேஶவ:
ஸ்வயம் கநக்ருணாநிதிர் குணகணேந கோபாயதி ॥

❧❧❧❧

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
அ பீ தி ஸ்த வ: ஸ ம் பூ ர் ண:

பதம்	உரை
ஸுதியாம்	சிறந்தஞானவான்களான
குரு	ஆசாரியர்களுடைய
வீக்ஷண	விசேஷகடாக்ஷத்தினால்
ஸம்ஶ்ரித	பரவிதத்தியடைந்த
வேங்கடேஶ்வரஸூரிணா	வெங்கடேசரிடத்தில் நின்றுமுண்டான
ரங்கபர்த்து:	ரங்கனுடைய
இமாம்	இந்த
ஸ்துதிம்	ஸ்தோத்திரத்தை
அபயஸித்தயே	அபயத்தை யடைவதின்பொருட்டு
படத	படியுங்கோள்
கநக்ருணாநிதி:	நிறைந்த தயைக்கிருப்படமான
ஸ: கேஶவ:	அந்த கேசவனவர்
பயம்	பயத்தை
த்யஜத	விடுங்கோள்
பத்ரம்	க்ஷேமமானது (உண்டாகட்டும்)
இதி	என்று
அபிதயந்	சொல்லிக்கொண்டு
ஸ்வயம்	தானுகவே
வ:	உங்களை
கோபாயதி	இரக்ஷிக்கிறான்

உ–ஷ்ரா ॥ ப்ரபாஜேதி । (ப்ரபாஜமாராவீக்ஷண ப்ரயுதவெக்ஷடெஸாஹ்வாம்) ப்ரபாஜ= ஜ்ஞாநிகளுக்குள்ளே சிறந்தவர்களான, மாரா= ஆசார்யர்களுடைய, இங்குமாராஸ்பத்தாலே அப்புள்ளாரையும் வரதாசார்யரையும் பிதாவான அநந்தஸூரியையுஞ் சொன்னபடி "மாராஸ்ரஸ்யமாராஸ்ர" என்கிறவிடத்தில் மாராஸ்ப பஹுவசநத்தாலே வாதிஹம்ஸாம்பவாஹ வரதாசார்யர் நந்தஸூரீணாம் பரிக்ஹஜதி ப்ரஹ்ஸாராஸாதிநீ இப்படிப்பட்ட மாராத்ரயத்தினுடைய, வீக்ஷண= கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே, ப்ரயுத= ப்ரஸிஜரான, வெக்ஷடெஸாஹ்வாம்= வேதாந்ததேசிகரிடத்தினின்று முத்பந்நமான, இத்தாலே "ஜாநிஷாதப்ரதிஷ்டாம் க்ஷம்" என்கிற ச்லோகஜ ப்ரஷ்டி ப்ரயத்நஜரா ப்ரத்தாதிகளாலே பரிவர்ணமாக உத்பந்நமானபோலேயும், ஆழ்வார் ப்ரயத்நஜரா த்ராவிடலக்ஷணமாநலக்ஷணாதிகளோடே திருவாய்மொழி உத்பந்நமானபோலேயும் உத்பந்நமாயிற்றென்று ஸூசிதம் (ரஜஹதுர்: ஜஜாஃஸ்தோத்ரம்) ஸ்ரீ ரஜநாயக விஷயமான இந்த ஸ்தோத்ரத்தை (சஹயஸிஜயெ) சஹயஸிஜியையும் பொருட்டு (படத) படியுங்கோள் சயுஜ்ஞாநபயுஜுமாகக்கூட வேண்டாம். ஸப்ஜாத்ரத்தைச்சொல்லுங்கா ள "படத" என்று தாஷாஷ்யவநாதிஸீதர்களான ஸாயாக்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறபடி ஸயநிவ்ருத்த்யுஜாயகெவநஸ்யம் ஹொம்ரகெவநவ சொல்லுங்கோளென்றபடி உங்களுக்குக்கூட ஸயநிவ்ருத்தி வரவேணுமென்று நான் "ஸ்ரீயஃ பரிப்ருவெக்ஷயி" என்கிற ச்லோகத்தில் ".ஸஜஹிகுதொZயம்ஜநஃ" என்று ப்ரபத்தி பண்ணினேன், அதற்கு அவன் ஜாஹெஷீஃ என்றுசொல்லிக்கொண்டு உங்களை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினன், இது நிலை நிற்கைக்காக "தவஹெராஹ ஜகாரிஷி யாஜிகெஸ்ரணஜிதஸ்ரஹி வாவஜாஜெஷிரம்" என்கிறபடியே நானும் ப்ரார்த்தித்தேன் நீங்களும் ப்ரார்த்தியுங்கோளென்கிறார் (ஸயம்தஜ்ஜத) தாஷாதிஜநிதமான பயத்தை விடுங்கோள், (ஸ்க்ஷம்) க்ஷேமமானது உண்டாகட்டும் (ஜத்ரஹிதயக) என்று சொல்லிக்கொண்டு (கெஸவஃ) கெஸிஹ

ஷாவான, கேஶி என்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே பவ நாதிகளை நிரஸிப்பனென்றபடி (ஸ:) அந்த பரமேஶ்வரனானவன் (ரூபநவ ரண்ணாநிதி:) நித்யமான உனக்கு ஸ்தாநமாயிருக்கிற, பரமபதத்திலிருந்தவனென்றபடி (ஶரணஶரணே ஸ்வயம்வ: ஶோபாயதி) வாத்ஸல்யாதி ஶரண்யத்தாலே தானே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான் ஸ்வயோகத்தாலே ஶத்ருநிராகரணம்பண்ணத்தொடங்கினானென்றபடி "ஸ:" என்கிற வசனத்தாலே "ஸர்வம் ஶரண்யஷிவ:" என்று த்ரிஜடாஸ்வப்நிகளான மற்ற ராக்ஷஸிகளைக்குறித்து பிராட்டிசொன்னாப்போலே பவநாதி ஸீதாக ளான ஸாயகங்கள் அனைவரையும் பார்த்துச்சொன்னபடி "ஶரணஶரணே" என்கிறத்தாலே "காருண்ய ஶரணீக்ஷிதா: கஜஹதேதிவ்யாஶரணா:" என்று ஸகலஶரணங்களும் கூர்மி திரக்ஷணத்தில ஜாக்ரத்ரக்ஷங்களாகவிருக்கிறதுகளென்று கீழ்ச்சொன்ன அபயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி "ஸ்வயம்" என்கிறத்தாலே, ஶத்ருக்களை ஆளிட்டு நிக்ரஹிக்காமல் வாத்ஸல்யாதிஶரணங்கள் ஶொகத்துக்கு அவகாஶிக்கும்படிதானே வந்து நிக்ரஹிக்கத்தொடங்கினானென்றபடி "ரூபநவ்யஜ்ஞாநிதி:" என்கிறத்தாலே "ஸ்வதிவ்யாக்ஷயா" என்று சொன்ன அபயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி ॥

இப்படி இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பவநதஶ்ரோக்ஷ வாஷ் ணாதிகளை யெம்பெருமான் நிராகரிக்க, மேலுள்ள பவ்யமான ஸு ஶ்வஜ்யாநஸொபாநத்தில பாஷாதி கெஶாகுமாக பெரியபெரு மானை அநுஸந்திக்கிறார்

திரண்டபொருள் பெரியோர்களான ஆசாரியர்களுடைய க டாக்ஷவிஶேஷத்தினால பரஸித்தரான நிகமாந்த மஹாதேசிகரிடத் தினின்றும் தானாகவே உண்டான இந்தஸ்துதியை படியுங்கோள எம்பெருமான "பயத்தைவிடுங்கோள க்ஷேமமுண்டாகட்டும" என்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய குணங்களினாலே தானாக வே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான் ॥௨௯॥

इति श्रीशैलकुलतिलक वाधूलान्वय शत
क्रतु श्री कुमारतातदेशिक कुमार श्री
वेङ्कटेशार्य नामधेय पाण्डुराय
संश्रेण श्री श्री निवाससंयमीन्द्र
चरणारविन्द
भ्रमर श्रीरङ्गनाथार्येण विरचितं
श्रीस्तव टिप्पण्याख्य व्याख्यानं
समाप्तम् ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

श्रीस्तवः
सम्पूर्णः ॥

அசுத்தசுத்தபத்திரிகை.

பக்கம்	வரி.	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௪	௧௬	ன்னுங	ன்னங
௬	௯	என்று	என்றுபோலே
,,	௧௨	மகக்கு	தமக்கு
௯	௨௯	தாயலலே	தாயில்லே
௧௨	௨௫	வுஊரநுய்	வுஊருய
௧௩	௪	தாநத	தாநத
,,	௯	தாறபோலே	தாபபோலே
௧௪	௯	பாதிஞைஞ	பாதிகைஞ
,,	௩௦	ரணமாக	கூரணமாக
௧௭	௧௮	என்றுறபோ	என்றுபபோ
,,	௩௦	ப்ரதிஞைஞ	பாதிகைஞ
௧௮	௪	உனனுடைய	உமமுடைய
௨௦	௯	காய	காய
௨௧	௧௪	ஞயம	ஞபும
,,	௧௮	ஞயம	ஞபும
,,	௨௫	செயகி	செயகி
௨௨	௨௭	களாயக	களாயக
௨௩		௩௨	௨௩
,,	௩௦	ஒரு	ஒரு
௨௬	௨௪	நினறுறபோ	நினறுயபோ
௨௭	௧௯	சக்ஷ்ரா	சக்ஷ்ரா
,,	௧௫	யினேனே	யினேனே
௨௮	௨௫	வெட்டாது	வெட்டாதே
௩௦	௧௯	வியதி	விதஜதி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௩௧	௨௦	ஸ்வவ்ருத்தி	ஸ்வவ்ருத்தி
௩௨	௨	ஸௌலப்யாம	ஸௌலபாம
,,	௫	சொன்ன	சொன்ன
௩௫	௨௪	தனசெ	தறசெ
,,	௨௬	கொண்டா	கொண்ட ா
௩௭	௬	ரூபஸௌந்தர்யவி	ரூபஸௌந்தர்யவி
௩௮	௧	வ்யாஸாஸ்	வ்யாஸாஸ்
,,	௧௬	எல்லெ	எல்லி
௪௦	௧௩	ஏதேனு	ஏதேனு
௪௩	௨௨	ஸாரவத்ராளான	ஸாரவத்தாகளான
௫௧	௪	கிரம	க்ரம
,,	௧௭	தேவரீடைய	தேவரீருடைய
,,	௨௯	நிவர்த்தகமான ஸக்தி ஸ்வவ்ருத்திகளை	நிவர்த்தகமான ஸஞ்சயமா ஹ்ஸக்திகள போலனறிக்கே கவ்யவஹாரநேநஸம்ஸார நிவர்த்தகமான, ஸக்தி ஸ்வவ்ருத்திகளை
௫௨	௨௮	நரவயஙு	நரவயஙு
௫௩	௧	வொழுவின	முழுவின
௬௪	௧	ரக்ஷித்தது	ஸிக்ஷித்தது
௫௬	௨௦	ஸாக்ஷ	ஸாக்ஷ
௫௭	௪	ஜெவ	ஜெவ
௫௮	௯	கமாகையா	கர்மனகையா,
,,	௨௮	நிசசயமு	நிச்சயமா?
௭௦	௨௬	வையிர	வையிர
௬௧	௧௧	தத்ருத்தி	க்ஷுத்ருத்தி
௬௨	௧௩	பபரி	பபாரி
,,	௨௬	களிலிரு	களிலி
௬௪	௮	க்ஷ்வித்த:	க்ஷ்விதா:
௬௬	௧	வேரெ	வேறெ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௬௮	௧௦	யமைய	யமைபு
௬௯	௧	ஸத்ம்பைரு	த்ம்பைரு
௭௦	௧௧	மெனறு	மெனறு
,,	௧௬	நிலழு	ஙிலடமேழு
௭௧	,,	ஜஹயாக	ஜ ஹொகி
௭௩	௨௩	பரதிஞை	பரதிகஞை
,,	௨௬	ஓமபட	ஓபட
௭௪	௬	காமதஞ்வ	காமஞ்வ
௭௫	௨௮	ஓட	ஓட
௭௬	௨௪	வயயஸிக	வயயஸிக
௭௮	௫	அணணீல	அணணீல
௭௯	௨௮	எனறுரா	எனறுநூரா
௮௧	௧௦	இரக்ஷி	இரக்ஷ
௮௮	௩	வணபகொவராய்	வணபகொவயநூாய
,,	௧௩	பரவு	பாவு
௮௯	௧௪	வஜவ	வஜவ
,,	௨௨	கஜேந்தரா	கஜேந்தரா
௯௦	௧௦	வஜமண	வ ஜமண
௯௦	௨௩	அவரைஸம்ஹரிக்க	அவரைலேவிக்க
,,	௨௧	காமதி	காமாதி
௯௧	௬	விததா	விததா
௯௨	௯	விரோதி	விரோதி
,,	௧௧	புததியைகொடுபபனே!	புகதியைககொடுபபவனே!
௯௫	௧௩	கினியன்	கினியனை
௯௮	௧௪	யூசந	யூசா
௯௮	௨௧	வருததியாநின்ற	வருததியடையாநின்ற
௯௯	௨௮	பலாததகா	பலாதகா
௧௧௫	௧௫	ஹிதம்	வஹிதம்.

